

BENEDICTI XIV.

PONT. OPT. MAX.

OLIM

FROSPERI CARDINALIS
DE LAMBERTINIS
OPERA OMNIA

IN UNUM CORPUS COLLECTA,
ET NUNC PRIMUM IN Q.UINDECIM TOMOS DISTRIBUTA.

EDITIO NOVISSIMA

Anr e jicr is omNisus AVer ion, e as r e at jo.
ET MELIORI ORDINE DISPOSITA:

ADDITIS PR/ETEREA TRIBUS INTEGRIS VOLUMINIBUS,
Q.U^ NUNC PRIMUM PRODEUNT,

Pluribusque aliis liiculentiflimis AcceiTionibus, quas Praefatio

Tomo primo praefixa melius docebit.

TOMUS OCTAVUS
CONTINENS

PE SACROSANCTO MISSIE SACRIFICIO
LIBRI TRES

q U I B V S IN MAC SD ITIONE

Joedunt etiam Appendices ex Operibus ejufdem Ponofu's pefu*, una eadh Intree nulligot,
necnon Decreta laastarta Rituum Congregationis.

VENETIIS

MDCCLXXXVII.

Sumptibus x JOSEPHI REMONDINI,
i ANTONII ZATT^E, } & Filiorum.

SVPERIORVM PERMISSV, AC PRIVILEGIO*

LECTORI

j[^]N habes, LeAor benevole, novam celeberrimi Pontificis BENEDICTI XIV. Tra[^]atna de Sacrificio Mijpe editionem. Illud esi Editoribus ferme omnibus in more positi-
tum, ut operis quod edunt pnedantiam ante Lenioris oculos ponant, ipsiusque AuAoris Sa-
pientiam gloriamque commemorent. Verum nos libenter ab hoc more recedimus, cum facit
jam innotescat quanta Opus hoc, quod tibi exhibemus, dodrina eruditioneque refertum sit
fisque AuAoris tanta sit fama, ut vel apud Heterodoxos fummas laudes meruerit. Illud
tantum hic te docuim volumus, quod in eo edendo pradicimus

Editionem Romanam ante oculos semper habuimus, ut quæ exteris omnibus castigacio-
Præter eas veto appendices, quæ in eadem habentur, alias etiam adjecimus ex ejusdem
Pontificis operibus, quæ post tranatum hunc prodire, depromptas; nempe ex podrenis Li-
bris de Synodo Discefana, ex cerco, & quarto Tomo Bullarii &c. Adjecimus præterea Sa-
cræ Rituum Congregationis Decreta, ad eundem tractatum spectantia. Addidimus etiam alia
pleraque, quæ ad eundem tractatum pertinere, aliquamve ipsius partem illudrare cognovi-
mus, quæ tibi eas appendices pervolventi facile occurrent

Hæc te monere voluimus, Lector benevole, ut scias quanto editio hæc nodra sit exte-
ris omnibus prædantior; ac pro certo habe eandem nos, qua in hoc opere edendo usi fu-
mus, curam se diligendam, in exteris etiam BENEDICTI XIV. operibus edendis
fore adhibituos. Vale.

EX EPISTOLA

PR[^]STANT₁SSIM₁ ET SAP₂ENTISSIM₁

PR[^]SULIS GONIMBRIGENSIS

Ad hujus Voluminis editorem, citata tomo VII. pag. CXV,

Q.
 significare tibi vix possum, quanta perfusus es animi voluptate, cum prima volumina Operum BENEDICTI XIV. Pontificis vere Maximi, huc a te transmissa in manus habui, evidissimeque pervolvi. Equidem hoc exidimo, nihil prardari huic Regno utilius potuisse, quam eorundem Operum copiam, in qua quippe quidquid sacrat doctrinae, atque eruditionis ed, tam splendide, tam appodte, tam sapienter collocatum video, ut his solis voluminibus pene mihi flare videatur posse Catholica Religio, ac disciplina. Proh, quanta Sanctorum Patrum, quanta sacrorum Canonum, quanta Conciliorum Theologorumque, & quam profunda cognitio, Proh quas sacra vetustatis omnigena monumenta, Quae legum, rituum, morumque Bodeflarum fere omnium scientia, Quanta in exponendis sententiis perpicuitas, Quanta in agitandis eruditio, Quanta in flatuendis soliditas, & consilium isti ne quidquam ad sacram spedans eruditionem, quod in his libris pro dignitate non tradetur? iErarium mihi crede, terarium in Theologicarum rerum omnium locupletissimum huc transmissis, sola hae: volumina transmittendo. Quare totius quodammodo Lutheranis nomine oro obtestorque te, ut quam citissime editionem istam expedas; praefertim vero Operis de Sacrificio Mijfe, quod impossibilem aucto, atque expedo, ut praeclaram & utilissimam illius doctrinam, in eos omnes diffundam, qui divinitus curae meae commissi sunt &c.

Ex eodem tomo VII. pag. CXX. Quid dicam de eximia ista doctrina, quae in praclarissimo Commentario de Sacrificio Mijfe passim effulget?

EMMANUEL DE AZEVEDO SOCIETATIS JESU.

Singulari plane Divina: Providentia: confilio me Sacrorum Rituum studiis addiſſum eſſe video, **REX** Potentiſſime, poſtquam Julii Tuo Romæ detentus ſum, ut apud Congregationem Sacris Ritibus præpoſitam Poſtulatoris munus obirem; liquidem Summus Pontifex præcipua clementia, eximiaque benignitate me cjuſdetn Congregationis Conſultoreni renuntiavit, accellet deinde honor a Liturgica Academia Conimbricenſi ad me delatus, quæ non ſolum mea: fidei celerem Operum ſs. D. Noſtri editionem concedere, verum etiam me ipſum in ardiſſimam ſtudioſorum ſocietatem vocare non dubitavit. Cum vero me aliorum eledione his ſtudiis addidum confideraſſem, meas partes eſſe duxi rem aliquam moliri, qua de Republica litteraria benemereri poſſem. Igitur Liturgicum Theſaurum, qui jam libb prælo eſt, adornare inſtitui; animos quidem addente **BENEDICTO XIV.** quod quam ite magnum lapientibus nomen, vix eſt, qui ignorer. Nullus enim terra: angulus adeo ab hominum confuetudine lemotus eſt, quo ille eruditionis ſua: atque innat* erga litteratos viros benevolentia: fama non pervenerit. Volui tamen, antequam opus aggrederer, ejus ſynopſin virorum doctiſſimorum per omnem ferme Europam oculis ſubjicere, qui illud univerſæ Catholicæ Eccleſiæ lane utiliſſimum fore, communi calculo arbitrantur. His me jam titulis huic diſciplinæ addidum Moderatores mei nova quadam ratione eidem voluerunt eſſe devotura: Sacrifiq; Ritibus in hoc Gregoriano Lycæj Magiſtrum præfecerunt; ex quo ſadum eſt, ut qui omnes Sacros Ritus præcipiente ac docente **BENEDICTO XIV.** pro mea tenuitate utcumque in ſuas partes diſtribui, primus ipſe forem, qui eorū dem nova quadam methodo, certoque ordine explicarem. Illud vero mihi feliciter evenire gaudeo, quod cum juxta æquifſimam Sacrorum Rituum partitionem de Sacroſanctiſſimo Miffæ Sacrificio primum agere oporteat, nihil mihi immorandum fuerit in feligendo leſionum mearum ordine, poſtquam variis hinc inde dubitationibus exortis Opera Sanctiſſimi Domini Noſtri mature perpendi; liquidem Sanctiſſimus Pontifex adeo pie, erudite, copioſe, eleganter, atque perfecite hoc argumentum tradidit, ut nihil ulterius requiri poſſit videatur.

Hæc omnia a Te, **REX** Potentiſſime, initium duxiſſe fateor, utpote qui primus mihi & hæc ſtudioſorum curricula aperueris, & adeo dem impigre decurrenda acerrimum P.urocinio tuo calcar admoveris. iEquum proinde eſt, ut ego hunc tibi librum a Summo Pontifice

con-

confcriptum, a merecufum, & Auditoribus meis propfitum, Scholae
 Sacrorum Rituum primitias, mexque erga Potentiffimum Lufitaniae
REGEM fervitutis, erga Munificentiffimum litteratorum omnium
 Proteftorum obiervantia, erga Atnantiffimum Patriae Parentem cha-
 ritatis teftimonium exhibeam. Quid enim eft quod in hoc Libro vo-
 luntati Tuae gratiffimum non acpidat? An argumentum, quod in Deo
 rite colendo totum verfatur? An Auflor, quo nullus hominum in
 terris commendabilior efle polht? An is qui librum nomini inferibit
 Tuo, quem tot ac tantis beneficiis devinuum habes, ut etiamfi vitam
 illa pro Tua falute profunderet, in referenda tamen gratia nefcibinec
 Tibi fe laetis efle facturum putaret. Illud etiam animum commovet
 meum, quod maximum praefidium & decus Scholae Sacrorum Rituum,
 ejufque Magiftris a Te affuturum confido. Quis enim nefciat, omnes
 omnium Regem laudes in Te conjunctas efle, atque eminere? Nihil
 Tibi Apoftolicae Sedis Aufloritate, Romanorum Pontificum venera-
 tione, atque Urbis Roma: fplendore antiquius efle; lingulare denique
 tuum erga Deum, Sandiffimam Matrem, Sandtos univerfos, Sacrof-
 que Ritus lludium extitiffe? Nceffe non eft harum a me rerum
 exempla proferri; ut enim omittam praeclariffima illa Religiois, ac
 Magnificentia; Tute monumenta, quas Tu in plurimis Aliae, Africae,
 atque Americae locis conftituiffi, nos iple Romae vidimus magnifi-
 centiffima Sacella magnis a Te lumptibus hie extrucla, vidimus Al-
 taria egregio opere pretiofique marmoribus perfecla, vidimus prope
 immenlam auri, atque argenti plenam artis vim, in qua profeao la-
 bor, atque artificium longe materiam luperaret, in Sacros ulus de-
 ftinatum; vidimus denique Sacram omnis generis Supelledilem multo,
 auro clariffimisque gemmis nitentem, atque haec omnia ex his Regio-
 nibus per longiffimos Maris tradus in Lufiraniam alportata. Quid
 ei ea, que in Lulitania oefleris, paucis perfringam? Ut magnificen-
 tiffima Tempia vel a fundamentis erexeris, vel novis operibus in-
 llauraveris? Ut eos honoris in Eccefia; Optimates congefseris, qui-
 bus jam Seculi Magnates quodammodo poffint inviderer Ut live fir-
 ma, live infirma valetudine afficiaris, quotidie Tempia frequentes,
 plurimis Sacris lingulari Religione interfis, Ecclefiallicos Ritus longa
 Tibi experientia cognitos ad Romanas leges exigere cures? Nec muni-
 ficentia tantum, fed exemplo etiam Tuo alios ad Divinum cultum
 accendas. Nonne haec omnia me in fpem certiffimam erigunt fore,
 ut quemadmodum femper mihi, fic etiam nova; Schola: Sacrorum
 Rituum Patrocinium adjungas tuum? Hoc ut facias, vehementer ro-
 go; Solioque Tuo advolutus, quem in manus meas Audior Sandiffi-
 mus & Clementiffimus librum tradidit, eundem ego in Tuas fup-
 plex tralmitto, neque enim illum alio, quam Clariffimi Audloris
 nomine inlciberem, nili Audior ipfe votis meis libentiffime indul-
 gens confilium meum potius praevenire, quam probare videretur; quo
 & clementiam in me fuam, & praecipuam in Te benevolentiam
 luculentiffimo comprobavit teftimonio.

SACRORUM RITUUM

S C I E N T I F I C A U D I T P R I B U S

c

ad huc mei die, Auditorum optima, propositum vobis fieri oportet ut res non tantummodo sumat veluti de
piu primo hoc in limine actum veluti subiectum, tunc tunc tunc presentis vobis non ubi ubi in /p/Otra.

ut veritas Sacrorum scripturae doceant informetur, eorumque origines, significationes, dignitates SEM
perita veritas quo sit, ut Stere ordinibus huiusmodi, iam transmutat ut ad ea quae sunt sui iuris sita pbeu-
dr. Iste litteralis estque in quatuor transmutat ut dividimus ordines quoniam hic fuerit.

⁴⁵ *macrocarpa* Miff. *macrocarpa*.

De Divino nomine

De Stereomorfie "demolitione"

4. Fit model with \log_{10} mean values

Ex duodecim istis tractatibus, in quae rerum liturgiarum materiam circumveni in apostolica prima Tomo Operam
 4. DE BENEDICTI N/K prae, quorum potissimum scilicet, qui tamen septem complectitur, id
 omittimus fasces, ut bano, quem aggredimur eurtin, utiq; quatuor annos protuberamus, nam tempore mora
 modo vetustum Scholarum morem pervenerit, verum etiam non ita leve vultu fastidium crearet, quod ad reliquos
 quosque Transilatus attinet, qui facile etiam ad quatuor septem redigi possunt, eosdem ita minime gustare, ut omnes
 primoribus fatis, modo in disputatibus publicis, modo in domesticis conversationibus, extra ordinem delectentur, tunc
 vero in animum inducantur vestrum fore, ut materiam ad quatuor illas Transilatus pertinens potius ecclesiasticis, quā
 aliis ampliando major sit, quam quae temporis limitibus adeo angustis continetur, necne pPrima amplexus, ex
 quibus vobis prout est per vos ipse ad faciliorem occurrere; ego, qui ultra partem tuam ego salutar, ut de do-
 cendis magis, magisque in dies pre'iam, quod ex ipso thesauri usu, et quotidianis experientia, Deo dante, consequen-
 tium, meo dante.

[illegible]

Cum itaque apte, ut alias late ostendi, quæ ad Sacrorum Ritum præstat pertineat, ea omnia vel exaceruatim tradidit in præsertim, vel pariter data opportune indicaverit, necesse est ad plurima, quæ hæc quædæmodum dicenda sunt, promptiorum semper in ejus libris habebimus quam paratissimum. Atque hæc quidam alii aliter colligeret ad gloriosæ vestis nobis auspiciis esse crediderit, quod hæc *de Jovis templo curia* curia laboris tæ Sacro-familiæ Mi/ta sacris, propterea materia dignitas utilitasque pertineat, minus tamen, verumtamen haud spernit, necde hoc apte argumento trahere cogitantes alii nullumquæ abesse, quid mihi frigidum, qui præsertimendum, quid copias explicandum, quid sistens contrahendum apte videretur, præsertim quod plurimæ in eis agunt Auctores, alique tæ aliis quædam fuerant, præsertim ut vel apte rerum copia Magister proprium ingenio faciat. Sed præsertim quam variis cogitationibus finitum hæc alia præstatum fun, tandem aliquando ad præstatum a Sanftissima D. xi. conferimus, tanquam ad litteras ament, in quo animi securus conficietur. Q^a enim apte præstat, Do-Brinx, atque Eubuliois ostendit Auctores libris divinis ostendit fuit, est fere omnes hæc unum tantum Pontificis Opus fuit omni/

Meminerim etiam, me uicem quid in ejus laudem extemporali carmine jâc arceat inuenisse, quod quaecumque
 flegam est, non alio re futurum arbitror. Et hoc bene uobis subleuero

PROSPER. hic est. effectus per quem, facta esse sacerdos

Perfractat manu, vespique potestatem uti,
 Quit homini, in alios quosvis yllamine claudii,
 rilios igitur Dei, verumque Creator ostendit,
 Jussufructu brevi Deo servatibus in esse
 sponte salutisfertur fertur vimina ad aras
 yllima mactetur quondam spolia sacra
 indigne mactata manu, sunt prompta fuisse
 MIUT neat, quia xaltum hoc sicut regnum
 Asialie, in vestra fletu de morte triumphans
 rion mactetur, disarque tyrannide viminos
 Ad earum levitat Patriam, & vincta omnia faveat
 fiam quoniam venit ante aras oblati, pascere
 diffiditatem animum, in acceptis comprimit itas.
 Ac miro arcano jam post meritura cruores
 Sub spolia vini, fuh panis imagine ceptus
 occlusus, tota in quavis manu hostis parte.
 Edamur / PROSPER viliu celebrare decem
 SAGRA ministeria, quia dolores differere debet
 Austria, quia faveat mactetur Quia Mactatur.

Zeit mit

P R I E F A T I O

IN INSTITUTIONE SCHOLA

SACRORUM RITUUM

HABITA ROMÆ DIE XXI. NOVEMBRIS 1748. DIE BEAT^a VIRGINI IN TEMPO
PRIESTATIE SACRA

Credo ego, Eminenti^{ss}mi^{ss} Principes, Præfules Illusterrimi, Audientes Ornatiſſimi, duo pro cunctis *^{ss}is, quæ magnam vobis hodierna die admirationem junciat; alterum quod publicæ nunc primum Scholæ Sacris Ritibus attributa sit, alterum quod huic eidem Scholæ præfatus sit Moderatoras ipse Moderatoras nostri voluerint. Quod ad hæc attinet, æquidem fatetur autilimas vobis causæ admirationis fuppere, ut enim cunctis longe commodius huic hanc eandem provinciam homini Romano, quam Transalpino mandari, curæ et ego non sum, qui cum vobis prædilectissimæ aliarum facultatum Magistris vel etjæ, vel ingenio, vel dominâ, vel auctoritate fin comparandas. Quid ergo? an ego cupidissimus ex omnibus his? Minime vero. At tanto æstimatione quam exteri? Ne se quidem. Hoc fortasse unum in illis Moderatores ipse arunt, ut quem in hac Scholâ asperienda, & in Sacris Ritibus ad classem fuat, atque ordinem reducendis aliquantulum elaborâ rade non Ignorant, eidem non incongruum laboribus fufcepit pro sua benevolentia premitum laqueitatis. Quare tanto magis mihi diligencia, Audio, & labore eritendum cā, ut in hac mea ratione aequè opera il- lotum de illis cōtūlium fallunquæ non improbetur. Altera vero pars, quæ longe mirab^{or} videtur, species potius admirationis habet, quam veritatis. Si enim vobis rem sita, ut ajunt, momentis ponderare placuerit, certe videritis, primo sacrorum Ritum fidentiam digni/finde sita, publicis dactylis, tum etjâ nobili- tiam neque alia commendatior quæ Romæ, neque alia contradiat quam etjâ tempore instituta oportet. Hæc duo paucis dum expone, quæſto, obsecroque vos, ut benevolas mihi pro humanitate vestra aures præstetis.

Atque ut ab eo, quod primo loco poſtum cā, ordiamur, neminem veſtrum tale, quinque potissimum Sacrat interpretationes hoc tempore ede; quæ Catholicæ faluberrimæ aequæ Academiis investigat. Sacrorum Libro- rum Interpretationes sub qua de Theologia Mæica ab aliquibus traditur Sacros Canones, Scholasticam Theologiam, Dogmaticam, atque Moralem. Vereor, ne quod modo dicitur sita, sit atque perinde non intelligant, ac veritas potius, dicam itmo non minus vobis quam ausafier, quod feceris dicam Sacrorum rituum disciplinam illis omnibus longe multoquoque antecellere. Iste enim posterioribus facili exorta sunt, Hæc vel ab ipſis Sacris Ritibus initium duxit. Iste longe remotior Deum ipse ant, Hæc ad ipſum Dei cultum referunt. Iste ad bonos mores vian tantummodo communiunt: Hæc saltem potestate frukus adere. Illi denique in fœi rerum Divinarum cognitione plerumque contumeliam. Hæc ita cum Rebus divinis im- plicita cā, & cohercet, ut ab istis fœi non possit.

Quid A maxima huic facultati dignitas accedit ex eo, quo J. Primum illis prout & Magister fœi Deut ipſi? Atque hæc non mea verba sunt, sed illius, quem vobis Del in sacris oraculis de credimus, de ve- neramus. Citare Te, Deus Optime Maxime, proximus, de immediatis Sacrorum Rituum facultatibus. Porro Tu cognitionem, quæ illis facultatibus propoſita Anis cā, ad tempus illud ausafier, in quo vobis tota merces erit, cunc tanquam per speculum in unigmate benedictis Te cognoscendum facies. Adis tamen istas Religionis, quibus debitum tibi a nobis cultum exigit. Tu ipſe clare, dilucide, ac dilate tradidisti; potissimum autem adit placitudo temporis alioquoque vobis fœi oportuit, eos Filius tuus unigatus. Tua nempe increta sapientia, parili inditua, atque edocuit; paritua illis miltuenda, atque edocenda Vicaria potestate committit.

Præterea et veteres ille Cæremoniæ, quas Paulus appellat nuda de egera elevata, in quibus sola qua- dam species erat exterior sanitatis, quæque erant a Christo Domino abrogande, multos Hierofolymis, æ- que adeo in Judæa altitudo habere ludos, in quibus levitici generis adoleſcentes ad ita munia exercenda informarentur; quanto quis fuit, ut nobis Ritibus multo excellentioribus, qui Catholicæ Religionis par- tes sunt, atque ornamenta, quibus ve^{ss} Sanctitas loci, qui et minus omnes, ac certe plerique, de fœper adhuc exteati sunt, æ nunquam non retinebuntur, publica aliqua affigantur Scholæ; in qua ipſa cerior- dinc miltitabit, atque ad certas clasſes redit disciplinæ species, ac formam inducent; Exigui ne effiden demit fuit W-S: Immo vero ampliâni An parum later de illi ab illis diferepat? Immo vero piulimum. Ad Magistri operam, diligenciarque non requirit? Immo vero DeAoris, qui eorum originem exortit. Patrum tacitura cognoverit, taciturnitæ veritates expenderit, atque solidita ipſos ab impurissimis Novatorum fraudibus, calumniis, convitiis vindicare dicitur. Neque enim illorum furor æ contentus fuit, ut omnia hæc Catholica dogmata convelleret, sed etiam æ demoe- tis progredus ea, ut Sacros Ritum omnino refellere conaretur. Teles appello eorum Coriphæos Lutherum, de Camnum; quorum aliter contra Britinnæ Regem fœiit. Catholicos ita Sacrorum Rituum fœi subſe- pio amenix ac Antiditua ausafier. aliter ipſos Ritum ineptias, Hieronimas res, æ fœi fœiit compellat jo qua a veterum Hæreticorum idæ a Parentum fuorum moribus non difcedat; quorum æ, ut Mani- chæi, Donatix, atque Ariani, teibus Athanaſio, Auguſtino, de Optato, contra Alaria, de facra vafa bellum gæAcunt, æti, ut Pelagiani, æ vigilantia, æ fœi Hieronymo, fœiit vobis, æque univerſas Cæ- remoniæ islatæ fuit; æ denique, ut Polrobuſani æque Valdenſes, vel ipſa Sacrorum ritum nomina lanquæ vincta, æque incarnationes, narrante Cxfario, Matthæo Parigino, æque. /Ena Shvio perhor- ruerunt. EA ipſos operæ pretium, ut quemadmodum ad tuenda Catholica C'gmaia precipua quedam di- ſciplina incumbit, Cc etiam ad Sacros Ritum defendendos peculiaris quedam islatæ facultas. Quid enim?

Mijr.

b

iii

[illegible]

Dolen, Auditores, ad vehementer angor in hoc temporis angustia vite coactum, quia atillimus gratia
peccata ad dicendum cancellis circumdant; neque enim benevolentia veritas, quam Angularem exterior, in
sua altitudo decet. Itaque non sum commemoraturus, quod ad temporis hujus opportunissimum fpedat, ma-
ximum holiam thesauri codicis et praidium, et deus adfuturus a pluribus Purpuratis Patribus qui fumm
argue S. holiam noliam favorem apertissime profecti funt, Posterio etiam thesauri ampliatum Præfatum,
argue de Virisimor hominum certissimè cymbaticis obis oblata, si bene facilius Sacrorum gi-
lium Congregationem Tuam partem eõe dudum, huc disciplinæ, cjurque Magistro pœssimè nomine ad
est pertinebim Temper, faveo; Hoc unum dicam, quod, quia domesticum est, præterire non possum; omni
nobis fuppl ad ipius thesauriæ certissimè moderatoribus vi speranda; qui quanti Sacros alius faciant, vel ad hoc
ipso thesauri pœssimè, quod eodem libidinis animis se hoc Gregoriano Licco publice excipiant, fiquæ huc
juice Scholæ profectum maximè curæ fore polliceantur.

Cuius verum a Me transducer materiam, arguta, festinasse vobis exponam uno verbo dicam.
 Me plerique e libris D. D. M. perituro, quod vobis competuit vobis addidit ex Epistola, quam
 operum editioni proposui. Ktenim alii ferre in in sacris libris, quod in autem sententiam legunt et per-
 scribunt non detestari, in libris facientis vobis ubertate non negantur. Sed tamen hoc primo anno mul-
 to libris etiam sequenda adhibere potius, non alia fctum argumentum, sed methodum ipsam doArinarum,
 eruditionem, praxim, quodque optandum est, a tanto Magistro mutabimur. Labor itaque moder-
 vorabitur in maxillae Divini *Sanctissimi* Cremonensis explanandis, de quibus tantus Pontifex CUM nullis in
 locis tum praeipue in Comenensibus fuper hoc argumento exaudiriase agit.

Quare cum in publicis Academicis fui etiam sacris libris Schola debeatur, cum hoc neque alius aplice quam Ronus, neque alio tempore opportunus, quam nodro solitus prelio, cute ad hanc illudendum, atque amplificandam firmitatem concurrant praesidia, vocata sunt Adolescentes optimi. Vos enim extremae hae aliquot oratio) vedrum inquam, etis totae vos hae redifiaes dactile devovere. Equidem vobis spem decet, Quocumq; dactis praesidio, mihi neque in veteribus monumentis recessisse diuitem neque in ledionibus consensulis diligentiam neque in laboribus persequenda alacritatem, neque in illudendo commodifque vobis aurgidia propensum animi voluntatem desuluram.

INDEX

LIBRORUM ET CAPITUM.

LIBER PRIMUS

[De nobis, qui generaliter] **SEMPERQUE MIFF** **SEMPERQUE MIFF**

CAP. n.	De nobis, qui generaliter	Page
1.	De nobis, qui generaliter	1
2.	De nobis, qui generaliter	2
3.	De nobis, qui generaliter	3
4.	De nobis, qui generaliter	4
5.	De nobis, qui generaliter	5
6.	De nobis, qui generaliter	6
7.	De nobis, qui generaliter	7
8.	De nobis, qui generaliter	8
9.	De nobis, qui generaliter	9
10.	De nobis, qui generaliter	10

LIBER SECUNDUS

De nobis, qui generaliter

CAP. n.	De nobis, qui generaliter	Page
1.	De nobis, qui generaliter	11
2.	De nobis, qui generaliter	12
3.	De nobis, qui generaliter	13
4.	De nobis, qui generaliter	14
5.	De nobis, qui generaliter	15
6.	De nobis, qui generaliter	16
7.	De nobis, qui generaliter	17
8.	De nobis, qui generaliter	18
9.	De nobis, qui generaliter	19
10.	De nobis, qui generaliter	20
11.	De nobis, qui generaliter	21
12.	De nobis, qui generaliter	22
13.	De nobis, qui generaliter	23
14.	De nobis, qui generaliter	24
15.	De nobis, qui generaliter	25
16.	De nobis, qui generaliter	26
17.	De nobis, qui generaliter	27
18.	De nobis, qui generaliter	28
19.	De nobis, qui generaliter	29
20.	De nobis, qui generaliter	30

LIBERTERTIUS

De nobis, qui generaliter

CAP. n.	De nobis, qui generaliter	Page
1.	De nobis, qui generaliter	31
2.	De nobis, qui generaliter	32
3.	De nobis, qui generaliter	33
4.	De nobis, qui generaliter	34
5.	De nobis, qui generaliter	35
6.	De nobis, qui generaliter	36
7.	De nobis, qui generaliter	37
8.	De nobis, qui generaliter	38
9.	De nobis, qui generaliter	39
10.	De nobis, qui generaliter	40
11.	De nobis, qui generaliter	41
12.	De nobis, qui generaliter	42
13.	De nobis, qui generaliter	43
14.	De nobis, qui generaliter	44
15.	De nobis, qui generaliter	45
16.	De nobis, qui generaliter	46
17.	De nobis, qui generaliter	47
18.	De nobis, qui generaliter	48
19.	De nobis, qui generaliter	49
20.	De nobis, qui generaliter	50

1.	De nobis, qui generaliter	51
2.	De nobis, qui generaliter	52
3.	De nobis, qui generaliter	53
4.	De nobis, qui generaliter	54
5.	De nobis, qui generaliter	55
6.	De nobis, qui generaliter	56
7.	De nobis, qui generaliter	57
8.	De nobis, qui generaliter	58
9.	De nobis, qui generaliter	59
10.	De nobis, qui generaliter	60
11.	De nobis, qui generaliter	61
12.	De nobis, qui generaliter	62
13.	De nobis, qui generaliter	63
14.	De nobis, qui generaliter	64
15.	De nobis, qui generaliter	65
16.	De nobis, qui generaliter	66
17.	De nobis, qui generaliter	67
18.	De nobis, qui generaliter	68
19.	De nobis, qui generaliter	69
20.	De nobis, qui generaliter	70

appendices xxi.

AD LIBROS DE SACROSANCTO MIFF SACRIFICIO

1.	De nobis, qui generaliter	71
2.	De nobis, qui generaliter	72
3.	De nobis, qui generaliter	73
4.	De nobis, qui generaliter	74
5.	De nobis, qui generaliter	75
6.	De nobis, qui generaliter	76
7.	De nobis, qui generaliter	77
8.	De nobis, qui generaliter	78
9.	De nobis, qui generaliter	79
10.	De nobis, qui generaliter	80
11.	De nobis, qui generaliter	81
12.	De nobis, qui generaliter	82
13.	De nobis, qui generaliter	83
14.	De nobis, qui generaliter	84
15.	De nobis, qui generaliter	85
16.	De nobis, qui generaliter	86
17.	De nobis, qui generaliter	87
18.	De nobis, qui generaliter	88
19.	De nobis, qui generaliter	89
20.	De nobis, qui generaliter	90

1.	De nobis, qui generaliter	91
2.	De nobis, qui generaliter	92
3.	De nobis, qui generaliter	93
4.	De nobis, qui generaliter	94
5.	De nobis, qui generaliter	95
6.	De nobis, qui generaliter	96
7.	De nobis, qui generaliter	97
8.	De nobis, qui generaliter	98
9.	De nobis, qui generaliter	99
10.	De nobis, qui generaliter	100
11.	De nobis, qui generaliter	101
12.	De nobis, qui generaliter	102
13.	De nobis, qui generaliter	103
14.	De nobis, qui generaliter	104
15.	De nobis, qui generaliter	105
16.	De nobis, qui generaliter	106
17.	De nobis, qui generaliter	107
18.	De nobis, qui generaliter	108
19.	De nobis, qui generaliter	109
20.	De nobis, qui generaliter	110

NOI RIFORMATORI

Delio Studio di Padova,

G Oncediamo Licenza ad Antonio Zatta Stampator di Vemva di poter riftampare il Libro intitolato: Opere di Benederto XLV. Tomi 15. riflampa: offervando gli ordini foliti in materia di Stampe, e prefentando le Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova,

Dat, U 19. Marzo 1785,

- (Piero Barbarico Rif.
- c Andrea Tron Cav. Proc. Rif.
- (Girolamo Ascanio Giustinian Cav. Rif.

Regiftrato in Libro a C. 152. al N. 1552.

Dovidde Marchefwi Segr,

DE SACROSANCTO MISSM, SACRIFICIO LIBER PRIMUS.

DE REBUS QP-E GENERATIVIM AD SACRIFICIUM MISSAE NECESSARIA SUNT.

Rhbjj opera quae irgnemattum, qui rini, qvst fctiliml rctio,

|1. . . '1
B\ 'abAr

nos jdhoc argumentum ex-
plicandum impulerim, satisjam
confite arbitramur. ritus sa-
men hoc locominime tacendum
putamus, nos non iukumfic ex
omni parte integrum de sacri-
ficio Mi(Tc traktum falber
dum fufcipere; hanc enim fparcam nutti, itqde
magni nominis, Theologi isis ornant. No
Qrum confitiumca, paucis quidam anteSacerdo-
tum coftitumA, quae eos tenere o,ffert, ut
populum de ritibus, extremonis, aliisque, qui
ad Mifla SaerisSchim pertinent, pro luo munere
doceant, idemque, ut decet, facribelum faciant,
guari quid & quarnobrem faciant. Opus hoc ex-
viditur in tres Libros; primus de loco ubi Mi(Ta
eA celebranda, de VaAsacris, quibus utimur in
sacrificio, de sacerdotilibus vestibus, fecundusde
regalis Mi(Tz partibus, ac de ritibus eSacerdoti-
fque cujusque parte praecipua compctitur capit-
la, tertius vero quidam casus persequitur, qui
cum interdum inMida contingant, minime con-
veit eam celebrandi, quid coftitum capiat, non
ede confaltum.

pmju facella facribelium peragi petis, quia
S nobis auctoritatibus c facrorum Canonem peno
depromis in ritibus isis confirmabimus; in quo
de is, qui in adione veritatis, tes qtiemadmo-
dum vulgo dictus, adpraxim pertinent, fermo
nem ha'bimus, caque occafiones exponemus,
S quibus extra templa & privata facella Mi(Tam co-
O lobare licet, & qtiestiones affe'l, qo2 'as eam
iuxta recentem difciplinam, in privata facella
celebrandam attineat, enodidimus. Qtiemo(hren)
in praefaria de loco, in quo facella primordia,
atque etiam medi xvi temporibus Mi(Tz facis
dum peragi coftituebat, differemus.

Narrat in Ads Apofolotuci cap. 30.

Lucas, fideles in leriam domus contigatio Mervt
nem, uN plures accenfi erant lampades,
S frang'entis poarm conven'ife; in eo crenaculo
W cum Paulus difpafceret, adolercemtem quendam
A nomine Euijrcbum fomo gravatum & fcnckra, in
qua adederat, deddide, & a Paulo vitz relin-
tum; Apokulum poAs, fusto Eucharistico
pane, cetenfque diAribus, illic abide. Idem
Paulus i. ad Corinth. cap. 21. ait, canCorin
thiorum fuido confuetudinem, ut cum adCenam
Domini convenirent, fuam quifque cornam
cum aderet, ex quo fiebat, ut alius quidem ad
fallentem comederet, alius coftitui, coftque in
crepans monet, ut n. eos comedendi cupiditas
tenet, domi quifque fur comedit. Annquid
mos non tabella ad manditorum bibendum,
Addit, ejufmodi morem in Eodefiz Dei contem-
tum venere. Ecclufiam Dei coftituevit, aut in
pauperum confufionem, aut coftituevit huc qd
non habent.

Ex pte ACorum loco citati pode
tur, Midam in facella xdiu contigatione cele-
nari coftituevit; ex pteriore autem quifque
arguere poder, jam lum publica extitit templa
in quibus rageretur facrificium Midz, & pa-
re Eucharisticis diftribueretur. Verum tuto

A

affice

*,Ve''ttodixerit. Eorum enim beadedio mandari potca
et qui Epifco's non rit, confecratio vero non
item, qui ab ipfo Epifcopo, vel optio mandato
ab alio Epifcopo eA peragenda. celebrari etiam
pocca in privatarum domorum facellis, impetra-
ta vena ab eo, qui iujmodi dandz facellae
poteAtem hab't. Interdum tamen peculiare
quiddam inceffueat, ut edam extra templa, &

DE SACROSANCTO MISS/E SACRIFICIO

3) Rerum non potest: locum enim illius ex Epistola Ad Corinthios in interpretatur viri quatuor
 rtaif ex Corinthi sequi exemplum Christi
 qm cram Eucharistiam poa cœnam sanctam
 JARibit, prim dapibus vedebatur, ac deinde
 paneci Eucharistiam fumerent, atque ita divines
 cipare putarent, contra egeni & pauperes
 aut etiam aut paucillum comederent ex quo pte
 rima scirentur incommoda se fecundab, que A
 Aokim ad eos gravibus verbis obgandq. im
 pulcrunt. Ceteram ex Apclli verbis non ca
 exploratum, idem confuevit in templo. Nam
 verba illa, stola gram Dei contemnitia non in
 fuit accipienda quasi domum signilicet, quo Fi
 deles convenirent, sed, ut plures interpretantur,
 costum Fidelium, qui Ecclesia Dei appellatur,
 & quem in illo vinquo iniquitates dedecora
 bant. Tia Eiaum in Commentar, ad cap. 11
 Epistolæ 1^a ad Corinth,

alligat lux astruget locum
 inoffensibus, quo prima Ecclesie laudis Mif.
 celebrabatur, excofiatione Millori ubi huc
 Aundi, quibus jocetur, prima Ecclesia
 us aliquid in templa, aliquid etiam, cum
 celebrandi copia non ebat, extra templa
 missas faciebant ubi peractum, conantem
 moni, ac perpetuum suite disciplina, ac cum
 famulas daretur femp in templa loquique Deo
 confectis Misa celebrabatur

Vel a prima Christiann Religione tempo
 ris in templa Mifis Sacrificium Anri confuevit
 diximus. Nara magnus Barodius ad annum
 Chr. 57, num. 98, Sanctorum Patrum & Evariki
 Romanorum Pontificum, tum Eusebii & Optati,
 Atque exaro iporum Ethnorum testimonio gao
 bar, in ipsa Ecclesia gentilitia suite ROMX
 templa. Hæc modo Dominicus modo Do
 mo modo ad illas, modo Memoria mo Jo
 Martyrium modo virulas appellabatur. Primo
 Ecclesie Ceculo Ignotus Martir Episcopus hti
 itobemus Epistolæ ad Magneliam eos hortatur
 ut in locum, quod Templum dei nominatur,
 conveniant, de in Epistola ad Philadelphios
 IMUT testat, qd caro Domini vestit Jefe Christu
 tr anns Calix in unionem zanguit apum, Kover
 aliase, qd ubas Episcopus cum Presbyteris & Dia
 conis confuevit meti. Et vergente in Anem fecun
 do gentis scripta Testilianus lib. de idololatria
 Tota et ad hanc partem talis rideo pervenit
 legem, Christianas ad talia ad Ecclesiam venire.
 de adversaria officina in demum Dei attendere ad
 Deum Patrem manus matres idolorum. si vero
 bis, & alia quamplurima Veterum Scriptorum
 testimonia que facile adduci poteram, clare dedu
 citur etiam a prima Antiqua Ecclesia missive,
 salius aut qui in dubium revocare possit, Mif
 fas talia celebrari solitas.

6 Diximus itidem, vel ab Antiqua Christiann
 Religione, in celebrandi in templo non daretur
 Sacrificium MIAX extra templum ubi per
 actum. Conans enim testidia ea, a Petrum
 Apoolum a Pudente Senatore ROMæ domi fuz
 in exceptum; eo Christianos ad iacram Synaxim
 confuevit, eam Pudens domum eam, qui
 nunc vocatur templum s. Pudentianæ, ut videre
 ea ad diem 19. Maji, Nobilissimum cum inuen
 te quarto faculo s. Saturnini & Sociorum Mar
 tyrium, cujus Acta testat Rinarisius. In his
 proditum ca, sub Celestiano & Maximiano
 templa suite everfa vitium ne fano celebras
 tur istaq; neve alium Conventus ageretur. Re
 latum ca in eadem AAA, Saturninum Presby
 tum cum Leobibus Saturnino & Felice Nis,

atque septemquadragint J Testis, fru Ara Dio
 celebrant edico reclamante, celebrare
 n Sam'ue in civitate justitiae in domo Ofiavie
 iuu, cum belia comest tala Dominica parricide
 n ubi Martyres exonerant ubi celebrantes ex mo
 do Dominicum a Colonia ad iudicium. At ne ab
 C ipso milite ripulione apprehenderet Saturninus
 O Presbyter cum suis uxor, uxor, uxor
 W se, et Felice lefessionis. Maria Sandimonili,
 n in iudicio infante.

3. Olicodit K. uasatus ctkbrare Dominicum
 idem eite, ac Mitam celebrare. In iudex Agis
 S Thodica Matyr in tormentis confecta est,
 qrt te celebrare Colledam, quando cum ipso tttum
 Presbyter fuerat. Dativus, Cum ab eo quater
 u lur, apud eadem AAA, utrum incolela fui et,
 n respondit, cum vestitis, jam cepiam esse Colle
 S & am, sed Dominicum cum fratribus omnia devo
 n alios celebrare. Et Saturninus respondit Pronon
 n Secari Dominicum celebravim. Proculdubio
 n Quare? Respondit, ipse sum potu intemiti Domi
 A num. Verba illa fun notata dignissima, con
 n qrt Colledam celebrare, quod idem ea ac milia
 h celebrare; Colledam enim omnia pfecte Prag
 a btycio qui conkrat, intepit adunt celebra
 U et. Adnotanda etiam illa; celebrans facere, Col
 b lectus celebrare, quæ adele Mifis Agnificat
 S quod colligitur ex s. Gregorio Turonensi ad
 a Gloria Martyrum lib. 1. cap. 55, de Gloria

Confecrum cap. 65. Huc quoque pertinet
 S Mifas celebratas che in carceribus, quod appa
 A est ex s. Cyprian Epist. 5. ad Presbyteros de
 A Diaconos; quod monuit SanAus Martyr, ut ad
 a carceres, ubi in vincula Christi conthores con
 a /cal sitos, clanculum, ne ab Etholice depre
 b headerent, ad Mifam celebraqan, accederent
 Cum vero terrime ille in Christiannos perfec
 g tiones Arvirent, nullus fere non erat locus, ubi
 g MIAA celebraretur. Locum ca in Constitutionibus
 hvo vovovvkh. 6. cap. 10. Acceftabim Christianis
 b offere in Euclyst vestitis, 13 in Cavuttris, & in
 A Aais Martyrii s. Stephan Pape: Roma in cto
 A metorio Calixti in pfectissimis palatris dnm Mif
 /e Sacrificium peragat, fupervetustibus militi
 bus, ante altare interpres TX inebatit cepta my
 m fencia pfectissim infide fere demulctum est, Italæ
 n tyrologium Romanum ad diem 2. Aprilis. Cum
 in Christiannos itidem fessit, testis Dionysius
 q Alexandrinus apud Eusebium lib. 7. eccl. MIA
 vetitum, ne Christiani conventus agerent, ac
 A deinde subijcit cap. 12. Cumque ab omnibus fugare
 orat, atque opprimeretur, nihilominus tunc quæ
 -fessit egimus die. Quivt tene, in quo varias a
 rumnas fragilitatis pertulimus. ager. inquam. feli
 n ceda, NAVIA, fignulum, CAROL, indies Templi ad
 a sacras conventus peragendas fuit,

3. PoAremo diximus, constantem ac pæperæ X, 63/28
 a tuam fuisse in Ecclesia disciplinam, ut
 in Templis, ubi copia est, Mifis sacrificium
 b celebratur. Locum ea loculeollium s. Marcelli libere
 W de Baptismo cap. 8. A P P periculum ubi celebrant
 n mandati, 21 bene datatione negligens, maxime
 S sacerdotii officia in loco pfectissim celebraverimus
 m propterea quod ea res indicium habet antemur in

celebrante, offenditum quoque generant Apolliti
 B mum etiam ca Cyvili Alexandrii teAlmonium
 W broadverfus Anihropoffioritacap. 32.
 n exatay quamflice celebrans, infolictobedus
 n rufancis templa offere debet, neque alius omno.
 A Qui testatation, agente Legem violan. q' ut etiam
 q cduans disciplina femp fuit, ut non modo in
 b templa, A Acropolis, sed in templa confectis
 n Sacrificium MIAA perageretur. Quapropter nota
 q Athanasii Apologia ad Conftantium in eo verba
 tur,

tuam fuisse in Ecclesia disciplinam, ut
 in Templis, ubi copia est, Mifis sacrificium
 b celebratur. Locum ea loculeollium s. Marcelli libere
 W de Baptismo cap. 8. A P P periculum ubi celebrant
 n mandati, 21 bene datatione negligens, maxime
 S sacerdotii officia in loco pfectissim celebraverimus
 m propterea quod ea res indicium habet antemur in

celebrante, offenditum quoque generant Apolliti
 B mum etiam ca Cyvili Alexandrii teAlmonium
 W broadverfus Anihropoffioritacap. 32.
 n exatay quamflice celebrans, infolictobedus
 n rufancis templa offere debet, neque alius omno.
 A Qui testatation, agente Legem violan. q' ut etiam
 q cduans disciplina femp fuit, ut non modo in
 b templa, A Acropolis, sed in templa confectis
 n Sacrificium MIAA perageretur. Quapropter nota
 q Athanasii Apologia ad Conftantium in eo verba
 tur,

tuam fuisse in Ecclesia disciplinam, ut
 in Templis, ubi copia est, Mifis sacrificium
 b celebratur. Locum ea loculeollium s. Marcelli libere
 W de Baptismo cap. 8. A P P periculum ubi celebrant
 n mandati, 21 bene datatione negligens, maxime
 S sacerdotii officia in loco pfectissim celebraverimus
 m propterea quod ea res indicium habet antemur in

celebrante, offenditum quoque generant Apolliti
 B mum etiam ca Cyvili Alexandrii teAlmonium
 W broadverfus Anihropoffioritacap. 32.
 n exatay quamflice celebrans, infolictobedus
 n rufancis templa offere debet, neque alius omno.
 A Qui testatation, agente Legem violan. q' ut etiam
 q cduans disciplina femp fuit, ut non modo in
 b templa, A Acropolis, sed in templa confectis
 n Sacrificium MIAA perageretur. Quapropter nota
 q Athanasii Apologia ad Conftantium in eo verba
 tur,

Concilio Turonensis Cincies, cjuemupm tunc
 Tunc, addit; sic test Rodiflarum omni/n
 tunc, quidem cum in Concilio, aut in Pa
 tibus initium non repertum, ad istos Afoqoles
 getata Je'et'it' r'ndi debet. Desinit
 etiam ut Ritus, de quo agitur, oblatum, fur
 enim ut, ut Chrysostomus testatur in Concilio
 omnia observantur, quoniam missa ad vivum valeret
 Vir doctus Josephus Vicecomes Obfectorio, in
 c'ochranio. tom. 4. lib. 7. cap. 23. locum addit ex
 Bede Minoriat qui Ul. cip. 28. s. Paulus Ebo
 uentis Episcopi vitam torbentur. Attulit quo
 que fecum vjfa postera Edmuni Regit perpluray in
 quibus ly Cruces magnam auream, in Calicem au
 reum consecratum ad ministerium Altaris, quod ad
 hoc in Ecclesia Cantuariensis conservantur Uob
 de hoc testat Vicecomes; Qm l'one verba, Mini
 Aerium Altaris, Missa utum significatur, cum in
 Altari ecclesie vna dignetur ad Missa procuraretur. At
 que eadem ca orientalis Ecclesie, atque Occi
 dentalis, distigunt, nam apud orientales non
 nin Cruce super Altare col'cta celebratur Mi
 sa, ut videtur ea apud Grancolas in Veteri fe
 ciebus Sacramentario par. 3. pag. 52. Adversus au
 tem Militate Trecentis egregie testatur in fua Pap
 Aorali Instrukione Josephus Langletus Episcopus
 Secomends, qui pag. 35. num. 36. & seq. probat,
 vetustissimas esse consuetudines, ut peractae
 Cruce MiSa celebraretur, & eedique quanta per
 turbatio erat & Fidelium obsequio, G, ut omnia
 Altaria ad exemplum Altaris Basilice Cathedralis
 ne redigeretur, imagines crucifixi ab in popu
 las amoveri videret. Katum igitur cano, Missam
 celebrare nemini liceat, nisi super Altare cruci
 fixa imago vel falces Crucis ereda sit. Ut autem
 huic vel quantum poteat locus affodamus, non
 abs re fortasse esse observare, non idem omnino
 esse in dicis, remotioribus ab xta nostra tem
 poribus notum esse, ut Crux super altare de
 caretur, quousqueque MiSa celebranda sit
 ac G dicis, Missam nomia prefente Cruce ce
 lebrandis consuevit. De Cruce, super Altarium
 meofas collocata, nulla profecto mentio in neque
 in veterioribus EzeJehz Græcæ monumentis, ne
 que in antiquioribus A'omani Ordinibus, quod
 & servavit etiam Thiers in disert. de p'rogativa
 Altaris ornamentis cap. 18. quin etiam t'Almo
 nia profere in Leonis IV. Materii Episcopi
 Veronensis, & Remensis cuiusdam Synodi apud
 Bucardum, quibus adduntur et quidquam h'etie,
 quam sacrum capsum Reliquiarum, aut Evan
 geliorum Codicum, aut sacram Pyxidem, in qua
 Chitai corpus lavaretur pro infirmis, super Al
 taris imponere

certissime in Ecclesia lum Græcæ tum
 Vivunt Latina non defunt argumenta, Cruces impostas
 in fumento Ghori vestire super Altare con
 suetam. Paulus enim silvestrius cum Altare de
 fectum in Constantinopolitano s. Sophix templo
 erendum, ait. Medio in loco Ghori fulgentes ex
 agente Cali imagines lapidavit, super C^m Crux
 supereminet conspicitur, & Anastasius in Vita Be
 nedicti II. fuit in Ecclesia s. Maria ad Martyres
 super Altare cooperitur perperitum cum Cruce
 G gemmis, unde lux arripuit ad illu'acraoem
 Turonensis Concilii Can. 3. quem supra memo
 ravimus. Ex quibus omnia hactenus videtur con
 siderari, fatisque c'ceditur veras de nulli dubio
 obnoxia observantia, consuevit ad Crucis coopcedam
 MiSam celebrandi, eorumque regestitas non de
 renda audacia, qui postquam Crucis locum tempo
 rum ut in conversione mutatus ca, earaque pro
 bavit Ecclesia c'tatitudo, ut & Ghori vestire
 Crux super altaris Menfam poneretur, pro ea

qua vexantur, commapermifeendi iniuria, po
 tuant ab Altari Cruces ablatas, ac praxerim
 quando MiSa celebratur Ghori Gavantu G
 cem super Altare locatam esse oportere, etiam
 auri Aatur vel imago Ghorifixi, que Cavanti fe
 testia pluribus sac. Rituum Congregationis Re
 scriptis essentibus. In Geromolani Episcoporum
 lib. 1. cap. 12. foripm ca, decore, ne in Alta
 et, ubi Sandissima c'ceditur Eucharistia,
 privata celebratur. Ac in ea eo Altari c'cedere
 tur, nonnemo arbitratu ca non oportere Cruces
 apponi, CUM nulla potuisset ratio imaginem
 esse, quod in auri quiescunt in exhibetur. Ve
 rum CUM ecclesie c'cedit fidei ille obfervetur, non
 vero ecclesie corporis, prospera c'cedit ca, CUM
 MiSa celebratur, ut C'fixi imago aut Crux
 super Altare fiteposita. Videantur clericus de
 Sacramentis MiSa C'fix. 43. ou. 6. Natus tom. 1.
 ad Garaniim par. 2. aut. & seq. pre
 fertim cum Eucharistia in Tabernaculo c'cedit
 tus femota ab ecclesie PCⁱ, nec publice vene
 rari expofita sit, ut obfervat Quartus ad Rubri
 cas MiSa par. 1. in. 28. dub. 18. s. c'cita
 testamenta.

4. De Luminibus quoscripti Vertus, nos
 in refutavimus. Cum Verito idem testis videtur
 Joachim Rildebrandus Heterodoxus Auditor in
 fua opere typis Amstelodamensibus edito an. 1702.
 ubi titulus, Sacra Publica veteris Ecclesie com
 pendium redacta, pag. 21. Locum expedit ex AA
 Apoolorum cap. 20. in quo testis s. Lucas
 un'iafinae collocantes lampadas, ut D. Paulus
 in Fidelium conventu, qui ad Eucharistiam re
 fectipcedam convenerant, verbum Dei predicabac
 Sed CUM ApoJus ad medias Nodis fermonem
 fumproduxerit, lampadibus, ut Rildebrandus
 colit'centibus opus fuisse, ut tenebræ d'lieren
 tur, Addit, testis prima Ecclesie fœderis lumina
 quidem ad sacrificium fuisse adhibita, sed non
 aliunde in facrum, quam quod ChriAtiani eas ab
 Ethnicis perfectioribus metuentes, antelucano
 tempore MiSam celebrarent. Faretur item quarto
 Aculo, pana Ecclesie fœpate, luntum ufum Chri
 Atanos testat, sed in Perivigilia tantummodo,
 CUM proxima que fœvitat' precederet die, per
 totam fœe Nodis vigilia in Ecclesia agitent.
 Sub finem vero s. feculi monumenta testis ex
 tate, quibus evincitur, etiam cum jam c'cederet
 dies, lumina accendiconfuevit, CUM cantaretur
 Evangelium, & confectaretur Eucharistia, in
 gnus testis & quid Denique s. Gregorius
 c'cedit h'etiam difciplina c'cedentium etiam
 per diem luminum propagat, f'cedit h'etiam
 Audorem citat, ut in templis etiam extra ecclesiam
 tempus perpetuum lampadum c'cedit ufus, quant
 brem concludit etiam Lutheranos, & quorum ipse
 feda erat, MiAr. tempore cadelas accensas ad
 hibere. Verum CUM p'cedat verasunt, multa
 qui fuit falcapemifort Veritatum quidem ca,
 perfectioribus tempore nodurnis fuisse ChriAtian
 rum conventus: confecta vero fœe tempora,
 CUM in Ecclesia die, que fœvitat' p'cederet
 dies, Roduma Perivigilia agitent, lumina eas
 adhibita, in nodurnas tenebras eas depulsa. hac
 vera omnia. illis autem a vero abca, ea tae
 lum eausa luminacae adhibita. It fac, qui in
 mtonis ufum, etiam CUM ad dare ecclesie prop
 ciendum jam c'cedit opus etie luminibus c'cedit
 ratur, eos ecclesie ea dicere, non ea tamtm
 ra ut videant oculis, lumina adhibita, sed in
 fymbolicam aiam fuisse rationem, etiam CUM
 per nodum lumina accenderent, ut indefin
 Aret clare p'cederet commoditas, CUM p'ce
 fertia fymbolica causa non in contentia, fed

De Veteri & Novo Testamento deprimui *De Veteri*
DeuExod. cap. 25. Candelabrum *DeuExod.* *DeuExod.*
"Ene Teptem in eo locandas; & cap. 27. clemens
oliva affert, quod lucerna affe-*DeuExod.* *DeuExod.* *DeuExod.*
ad assecur. la prae-
misa a [Deu] petimus, ut lucem suam ad nostram
mittat. In hospitali ad Theodos. D. Paulus, ut
ostendat quae illa vita vivendum, ac vetera
ita esse abjicienda, etc. eos aliquid fuisse
tenebras, tamen autem fuisse lucem in Democ-
rito, quae omnia tunc declarant, tenebra luce lucem
calafate ligaverunt. Grancolas in Veteri Ecclesia
Sacramentario tom. 1. pag. 717. docuimus. Veteres
probat lucem in Ecclesia fuisse, etiam inter-
dum, & cum divina celebratur essentia. Legas
etiam de Veteribus sacris Chridianorum Ali-
bilis cap. 41. Inter eos qui de Ritibus scripsit,
Micrologus cap. 11. de deo de Ritibus loquitur. *DeuExod.*
Acta Remmuth Ch'dem ewafam Miffam aliquo
sint etUramit. *DeuExod.* *DeuExod.* *DeuExod.*
quod voluit Verius, & velle videtur etiam mi-
debrafas, de quo nunc loquimur) cumq; alia
sunt fit potius in typum eius lamine' caput 5.
fractura qui coactum, fiam qui & strit pat-
mus *DeuExod.* *DeuExod.* *DeuExod.*
hoc argumentum legendi
Eliartinus lib. 2. de Miffa ap. 18. Card. Soma-
sich. 1. Res. liturgicae cap. 25. num. 7. Natalis Ale-
xander lib. 2. de Sacram. "chard. ap. 2. an. 2.
Merfelin in Summa christiana pag. 39. 41. 2.
Ceterum ceterum ufum. *DeuExod.* *DeuExod.* *DeuExod.*
cap. 66. in Reg. Bougel deus. Catholica. tom. 2. pag.
721. & Reg. Boucat Theologia Patrum tom. 3.
cap. 4. altitudo. 1. 2. & collatio. in lucidioribus
cap. 5. pag. 547. & Reg. Idem autem candelabra
sub mraque Chridianum parte locuta iuxta Innocen-
tium 233. Chridianum & Judaicum populum
conficitur.

Christianism & Judaicum populum n.

中国人口出版社 中国人口出版社

45

[illegible]

June 2004

re, sub quo alia tria linteae funderuntur. Ea in
in illis Ancolie Melicollanum Sindones appel-
latur & subtrahuntur dantes linteum, locus
quo explicatur Corporale Stephanus Reducunt
Episcopus de Sacramento Altaris cap. 2. ubi re-
quitur de Diacono, hxc ferunt. Iuxta illi
fuerunt Epilabellare, vestitis ministrant Altaria
censuere, Sudatoria, pallat. corporali lavare.
in quibz linteis Pontificibus Codicibus legatur de
Normidia in epia Vita domo dante chalydem
imperiali 30 subterfuerunt huc unde Diana M. recit
Apostoli ubi de Ganze in Ginostra vapo huc

flavatorum monet, non Subfuturum] sed misceat
torum etc. legendum.

a. De Cerco la elevazione Hodia accendendo,
et de Campanula que ad sandom elevat
(icones pulfanda ed, etiam nobis esse fermo.
De pallio & Manterg) etiam est, quod monemus
prafipimus; Tabella introduda est comodo sacerdotum
hidemque Tabella Evangelii s. Joannis
Pulvinum, et Innocentius Tertius in. 2.
cap. 41. signaculo, significans etiam temporalitatem
dilectionis verbum Dei, et in postestatis formulam
habes benedictionis linceo, et reliqua Altaris orna-
menta vii. De Altari consecratione

CAPUT IV

De calice.

1. VN Rubrica suffulta, quæ consonat cum Ju^{re} colline
X se commuⁿi la Can. ut Calix, decodens, starrif-
Did. 2. profusus, Calix ut omnino vel aureus
ris, vel liliis argenteis, sedus tamen cuppa in
tense in auro illius, iridescent Patena vel aurea
ris, vel ex argento decorata, super se liliis
ponatur Purificatorium, & super illis Patena cum
Nodia, quæ valla operiatur; de nate Calix cum
na omnibus obdun^{is} tegatur velo, & hinc Surfa
ejusdem coloris, quo tunc extera Parament^a
imponatur, in quam Corporale con-jedum se pla-
catum, e lino, ab omni vel fectus vel aurea fite-
bita nudum, omni ornato detrado. Calicem &
Patenam, in assequum utaro, Episcopus con-
secravit; Purificatorium vero in Pallam vel Epif-
copus benedixit, vel quilibet alius, cuiusjmodi
de portada talis benedicensi

2. De calicis in Pasce Consecratione verba fecimus Eddio 21. Ks. Rom. scilicet consecrandi facilius Episcopo referantur etia docuimus, nam in ea facia uisione opus est: uelque uero, qui tunc uisione consecrata esse non oportet etiam Sacerdos uel de mandato Episcopi, uel ex delegatione Sac. Rituum Consecratiue, et uaria ppj: Audetum feniemi, potel benedicere. De calicis & Pasce consecratione monitionem tunc uero Sacramentalium Gallicanum etia uoluntate amplius scriptum, quod existit Mabilionis (cm. 2. Mufel Inscript pag. 389.

Ar. Itaque ad reliqua nostra transibit oratio. Cicerone
Ar de primo calicis uisu pueri hanc dicenda
superfuit: illam enim & ultima Cicero Quidist
adhibuit, cum famulo Eucharidiz iudicat Sa-M.
crihetum. 30^a/AW Dominus Jesus in qua septe
tradiderat, accepit panem, & gratias agens fregit,
et dixit, Accipite & manducate, Hoc aut Corpus
meum, quod pro uobis traditur. similes ite eadem
cum populum acciebat, dicens: Nunc Calix noui
Testamenti. et sic mecaturne: Verba sunt
Pauli apud ad Corinth. ("apropos fieri Opinta
Majoria Mcbilomade, cum praecepto memoria re-
ditionem Eucharidiz recolimus, Matthea Calice
Veteribus Patribus appellatur. Tunc enim Ca-
licem a profano ad usum ficrum Christus Jesus
tradidit; & idem C. lixiinguo Chridus Eucha-
ristiamconfecrauit, sollemniter afferens xtaic
Bede, cu corpus uobis istum etiam colligitur, ut
quocumque fuisset, ut videtur et apud Hieronim.
ad Cl.Ch.34. n.73. quod . . . nec non videtur praere
Chryzostomus, qui Homil. 60. ad Populum
Antiochenum huc ait de Calice: Non esset illa
Mensa tunc ex aspectu, nec aureus Calix, ex quo
anguinem proprium Christum tuum medas bibescentis.
Preterea tamen erat ibi omnia de tremenda, que
menam essent calicis plena.

5. *Xi Xue* 1982: 113. *Calli-*

missaefferentialibus Calicibus (anguis confeceretur;
ac in illis etiam confectum esse putat. Negat
is Georgius Iom. a. de Liturgia Romani Pont,

cap. sanguis enim in Calice ofensorio confectus, alioquin quodam in vinum Calicis ministerialiter contentum ingerebatur, & ad hunc modum populo fanguis fidei vinct exhibebatur, quod etiam annuadeit Cardinalis Perronius in Reponione ad fecundam Magistri Britanni Regis Iulianiam pag. 263. doctissimuli Bellarminus de sacris. Mrlk lib. 4. cap. 34. Quomodo hanc ex fecundo Ordine Romano, quem adhibebat Paavinus eundem de e. Gelartanus Oratorem a. Gregorio Magno emendatum, & quod primum a Caffandro Rittoppo vulgatum, quoque Mabillonius iterum edidit in Muko lib. 1. tit. 10. 2. pag. 59. hanc fidei disciplinam implevimus, ut Pontifex, dum in Mida communicabat, partem Miltis in Calicem indaret sancti Eucharistie dicens. Fiat commixtio eucharistie & fidei deinde Archidiaconus preberet Calicem ex quo paret sanguis in Calicem ministerialiter ingerebatur: quod humanitas etiam tenet Tertullianus Cido Romanus eodem lib. 1. Mufei lib. 1. pag. 59. Sed ipse Pontifex corripitur ab Archidiacono in Calice faciendo, de farta eadem Archidiaconus in majorem Calicem, fit in Scyphum tum tenet Acoluthus, ut ex eodem sacro fage confirmatur populo, qui vinum tiam non confectum, fed Sanguine Domini commixtum fanctificatur per os eorum modum.

11. Ubi notandum, Eucharistiae distributionem
sub specie panis commiserimus, sub specie vini
Confirmationem specialiter commendavimus, quod ex
Quinto sacri Ordinis Romano colligitur eodem
tom. 2. Nihil tamen pag. 59. c. 7. referre Commemorari
ab episcopo accipitur, h. ab Archiepiscopo non. immo
tunc, Armeni nunc temporibus Nihil se Milia calli-
cibus utuntur, quorum se alioquin, quemadmodum
Latini in Patena, et Bocali p. 1. 1. 2. in alterum
volum infundunt, ut totum Card. Nona sit.
v. 2. cap. 25. rum. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

12. In Academijs Ecclesiastica quæ cum ha-
beretur in Collegio Pìopagandæ Florenti, quæ non
vixit state ventæ, quæque ab Interdicto
vindictam inAstrucum, Perinucum in Dia-
tione, quam existit cum illis, quæ in Co-
ventibus habuit par. II. pag. 158. agitur de calici-
bus sacrosanctis, coque antiquis fuisse decur,
ut facile eos manu s. coedatæ teste possent
Romanum ubi legitur: Levat Archidiaconus Ca-
licem per quosdam i. j. sacras exaltans illius Juxta Pon-
tificationem, quodam etiam fuisse Calices sacrosan-
ctos, quorum fundo ferrumina c. ab illius
appellata, unde talis Romanum exuebant, quod
multo antea observavit Lindsay ubi. c. Panopli.
Evangelic. cap. 4. Qmæ Sacramentis vixit propter
hæc illius populi ruffationem merito videretur
calicibus Castreæ ferrumina, affragare inferna
unde pag. 1000. SanguinemChristi innotabisset, quam
Johannes Pergit deinde Lindsay, et M. Fulden
Alunafierio dicitur de v. illius Calices Isauri, quæ

CUM vivisset 2. Bonificatus esset fecit eorum
nberum admodum parvum ad MILIAM 200 addi-
tione. "Lilium" prirrandem potat ministerial-
fuisse Calken", in ipso populus sanguinem sibi
quod ejus forma statit in ejusmodi usum 21
accommodatus. lionum enim ad hoc Forum 22
unde populus sine pretiose officina habere potio. Ma-
hac cum dum anas. ejusque rotundum, ad qua-
dratiliu jda ejusque post o-bulatum. Addit, in
as fuisse piebem opinione. 2. Bonificatus hoc
populum ad potum cum ad meolum accom-

[illegible]

C A P U T V

Dt PattM, 13 aug 84 Calicos f^Oantibtu*

i. T^{unc} de Patena dicendum, que calicetjw/v.
 i. en veluti operculum, ubi facia positur
 A ROSTIA. Utrum Christus la Patena consecratum
 A paten potuerit non declarat Evangelice. Eam
 A paten Apocolorum tempore adhibuit fuisse,
 G colligat ex liturgia 5 Jacobi, ubi dea dicitur
 G hic mentio. Patenam a pateno, quod parula sa,
 A appellatum dictum. In missa Pontificali x. su-
 A verius proditum est, umbellifer Patenas aureas p.p.p.
 K septem, qua prebeant lumen triginta, et in Vita
 N. Nicolai Pomehie, Patenam ex AURO purpuris
 AURE Michael imperator cum diversis lapideis pie-
 A stolis Aureas etiam alias aureas Calicetas Pa-
 A lenas a Summis Pontificibus oblatis testifies,
 A que Romae sunt, repertas apud Chiapponium loco
 2

1. *mini* *seriales* etiam erant p. *uena* quodam u. *ser-*
 2. *mini* *capaciores*, quæ ad sacras Eucharistias
 3. *sub specie panis populo differtentibus adhibeban-*
 4. *tur* c. his unam *uena* oportet, quæ Gregorius
 5. *Turonensis de Gloria Martyrum* cap. 45. laudans
 6. *sub pedibus uinum* quæ *uena* *Contium* *quendam*
 7. *uena* *uena*, quod *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 8. *uena* *uena*, et *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 9. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 10. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 11. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 12. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 13. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 14. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 15. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 16. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 17. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 18. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 19. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 20. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 21. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 22. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 23. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 24. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 25. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 26. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 27. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 28. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 29. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 30. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 31. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 32. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 33. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 34. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 35. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 36. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 37. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 38. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 39. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 40. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 41. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 42. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 43. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 44. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 45. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 46. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 47. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 48. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 49. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 50. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 51. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 52. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 53. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 54. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 55. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 56. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 57. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 58. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 59. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 60. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 61. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 62. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 63. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 64. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* *uena*
 65. *uena* *uena*, quæ *uena* *uena* *uena* *uena* <

in astraque ecclesii tum orientali, tum occidentali conuersa sua semper confuetudo Crucifixi imagine in Nodiis imprimenda quod euuoluntate docuit Philippus Bonarrota Senator Florentinus in egressu suo obseruatum. "Ludens va/crum utrumque fragmenta pag. 55. De antiqua Græcorum areolaria, quæ uisum mouet, vide Goar ad Enchologium pag. 60. num. 1. pag. 111. num. 1. Vetus volumen de Ordinationibus, quod nunc Cardinalis Cafañax, & antiqua Pictura in ecclesia D. Laurentii extra muros probat, ut obseruat idem Bonarrota, Rotem imprimendi, Tignum tabula in Sacra Eucharistia. Ante Bonarrota Carolus ad annum Chnili 58. num. 65. & 66. obseruauerat, MOREM scilicet veterum Oiriniarum Crucis lignum esse primendi in panibus ad ufum paratis; idque probat pluribus uetustis piaribus, sigillisque multo suo uermiculate opere expressis, quæ uulgo nunc nunc conuincuntur; deinde addit: sed & illud 10 fuit, ut Jolum communet panes ad ufum paratos tpe/modi discuffione Crucis signum exprimentis a Majoribus signari consueuerit, fed ita ut ad Jara Eucharistia ufum abfque fermento conditis faceret. scilicet. fedium uero panes ut, ut in ista eucharistia panis non erant tantum, fed crucis crucifixus forma redderetur expressus. HeteroJoxus quidam nomine Philippus Julius Retrocer, Presbiter Joannes Andree Schuadio itidem Heterodoxo, argumentum propouit disputandum: Et oblatæ Eucharistia quæ uoluit uocari debet, die 14. Januarii anni 1702. eaque didactio deinde uixit Amelodamenibus anno 1727. edita est in tom. 38. Miscellaneorum Bibliothecæ Dominici S. R. E. Cardinalis Padonæ. In ea dissertatione sacri exhibetur Iconis, quæ in Nodiis impressa, uelut tamen omnes idem tunc expriment, uel Padiocum quilibet Domini, uel Reliquæ nem. uel SanctiCrum Nomen jedu

CAPUT VII.

De uetustis sacerdotibus, ubi de jemiut Alba^a Cinguh

1. I^a uicifine primo nodro EdtAo Latine edita. 2. Nodiis de sacerdotibus indumentis ualde docuimus omnium ree Eruditorum hominuli confectio. Apodolos non in uetustate, communis, quæ quotidiana & continuo uia adhibebant, fed alia quibuldam peculiaribus indutis Mifum celebrare. JoannesFranciskusBudeus hanc opinionem partim ita in ea Biderationum fuarum, quam de Mida compofuit §.25. mirari se ait, Ordinales Bona, quem tamen uidetur, utique quod, pluribus facere, foripide, Apodolos non confueuit, fed uetite quibuldam alia uetibus indutis Sacrihelura Mille peregritate. Ante Budkitt Nicolaus Alemannus de late-sacerdotibus facietis hanc opinionem uelut epte dignam notauerat. Quod deus etiam Joannes Gottlieb Reinccius in prima Exercitationum fuarum de habitu ppefitionis sacerdotali edit. Habs Magdeburg. anno 1755. Nobis ea, quæ uterque obijcit Auditor, diluere non est animus, qui ea deus refutata in eo Edro adhibuit, nunc denuncat monere uolumus.

1. Vetus quod quamuis sacra indumenta quibus sacerdotibus cum ad Altare accedunt, uelut o-mnes Clericorum Laicorumque communes, proprie deinde ecclesiasticorum uirorum ex-codnam minime euertere, quæ adierunt, Apo-Aolos in Mida celebranda uobus ufos quam quibus, dum per uia accedunt, utero-

tur. Potuit enim exempli causa Sacerdos aliquis Alban & Planctam, cum hac indumenta om-nibus erant communia, adhibere cum domi contineretur, uel per Civitates ambularet; pen-tiar autem alia Plancta ad ea Alba, cum ad Altare accederet: is enim tunc erat ad lumen-ga sacrificium reuerentiam, si non eandem ad-hibere uideret Miltem celebrando, quam quæ meretur uia & compila perreperendo. Quamobrem in Can. Vefimenta de consecrat. did. 2. Vemet. 18. Ecclesiasticis, quibus Domino abfufuratur, in fa. CANTA debent adhibere, quibus alia in ufibus non debent fuit, quam in Ecclesiasticis, & Deo si-gue/ Officiis. Atque hujus rei depromi potest ex-emplum ecclesiasticis bidoria nodorum tem-porum. Certum est consueti nudo capite illos Mifam celebrare. At turpe ad indecorum erat in Sinarum Imperio caput detegere: quamobrem Paulus V. Missionaria facultatem concedit, ut pileolo caput tegeretur dum Mifam sacrificium cele-brarent, modo pileolus ille non idem esset quem communi ufo adhiberet; unde fadum est ut Neophyti nouum quendam. Aa a communi ualde diuerfum pileolum excogitauerat ad ufum Sacrificii. Vide Raynaudum tom. 13. de Pileo exterioris capitis tegminibus pag. 628.

2. Atque hanc non noua funi, sed ex uetustate deprompta, qui tom. 1. lib. 2. cap. 97. attestat Stolan, Manipulum Aa Alban profectum, antea fuisse uetite, quæ deinde ufo uetite confectatx sunt. Et cap. 47. num. 4. podquam. plures etiam audierunt; Initus ex triffimiffi inquit, ecclesiis. Tunicam, Dalmaticam, Cafulam communes illas fuisse, qut' Aa Laicorum stolas, multoque magis Clericorum uetite in ufo, ac tamen in eo uetite, ac proprie Clericorum uetite, UK in uetite tantum ufo, fed AT in facere talia a patris Majorum habitu ad peregrinas uetite adhibebantur. Inter externa, quæ Thomadinus arte-ten documenta illud ad. Cafarii Vita petilum, & qut' in qua proditum ed de Cafario, qui pod reditum in Gallias egens mendicocque homini elat quod daret haberet, Cafulam, qua in Pennefionibus utebatur, & alban pafchalem pro-ferat, datque egens, fufcepit ut uendat uel excre- Et in eadem Vita: Ambulant per plateam ciuitatis uidit contra se fora homines, qui a da-mone agebatur. Aa quem cum attendijet habuit ma-nus sub Cafu, ut a talis non uideretur. Crucem contra eum fecit. Plancta igitur, quam paupere culo in Cafarius dedit, utatur, cum ad Al-tare accederet, ea uero, qua erat uetite dum ad expellendum ex Emergum diabolus Cru-cis lignum fecit, Plancta erat communis ufo, quam dum edet in foro adhibebat: ex quo ta-mente intelligi potest, eandem uetite uetite fua-mam Sacerdotum cum ad Altare accederent. Aa cum per urben ambularent; fed non eandem uetite uetite, quas ad Altare, cum in, quam in domo ciuile qua ufo adhiberet, quam-quam ut ait Thomadinus, hujus utique uetite uetite in fuit eadem forma, ut ij idem nomen erat, profege facra uetite, & ppefitionis ppefio-nis. Aliud argumentum ad ea, quæ ex Thomaf-Tur attulimus addi potest ex Regione defun-ctum de uia Aa conuerfatione Presbyteri cap. 6. qui cedatur, non uetite Presbyteria M Alba, quæ in fua ufo utuntur, Miffa uetite, ex quibus Aa igitur, duplices illas fuisse Albas; quarum alteram ad communem ufum, alteram ad Altare adhibebant, ut bene aduertit Tournely tom. 2. de Eucharistia edit. Parisien. pag. 378. Odendit Vetus tom. 1. pag. 283. Presbyteros etiam ex-ter Miffa Sacrificii Albas adhibere; fed ue-

linde fuisse, ne quis de uteretur Alba ad Alia
re, quam in communem ulum adhiberet; atque
inde contendit derivatum ufum Kochetti, quod
piacet Presbytero Albim, quod velus est ad
talie dcmilita, cum per Civitates incederet,
adhibere. In Formulario apud R.egiphsen xpi
turi in alio StoU uti Orario in istis incant.
/ive ab/que, aut cum illa Alba, qua in fides
ufus quondam a/itae, Miffam cantare prafumat.
In Synodaliibus Episcoporum Constitutionibus ad
Parochias in maiori appendice ad Regionem:
Ut aditus in Alba, qua in fides ufus est, cantare
prafumat Leo IV. apud Baronium ad an.8yy.
ita decrevit: Nibit in Alba, qua in fides ufus est
/et, prafumat: Nibit cantare. C'io/ autem Alb
habilitatis fuisse ufus fupponit. A Kochetti
vide Perimicem dicitur. g. tom. 1. pag. 115. &
feg.

3030303. 4. His prafuit ad sacra Indumenta devenit
Se. quorum primus di Amilius, qui in vetu

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

Amilius

quo. ill. i. cap. 1. num. 2. in recentem ofae
hanc mactationem, & facere Antiquitati pro-
prie incognitam

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

camilius (\\\\Camijut appllar. sciat

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

9. Altera fassa vestis est, (\\\\Alhay

LeAorum, tndrcinirum, Acolythorum; Frutrum
Predicatorum Acolyhi etiam nunc Alba nunc-
tur. Et huius in Panoplia clericali par. 1. lib.
3. cap. 2. 1. Nec citius obereat in sacerdotibus
minilia idcirco Albas ruperpellicum subnitutum
induit, et ambulando coticorice nuntii obaudire
eant expellentes.

De Tertia sacra vestis est Cingulum; quomodo
Stephanus Edensis "fiscopus lib. 2. de sa-
cerdotibus. Altaris cap. 30. Cingulum, inquit, quod
Albanus etiam dicitur vestibus acceptatus interdu
Balthemy aliquando etiam Zyma appellatum est.
Divus enim Hieronymus lib. 128. ad Fabiolam
Tertium quomodo vestitus, quod dicitur appellatum Al-
nir, nos Cingulum vel Balthem vel Zymam per-
fimus dicitur. Olim qui ampla & longa utebatur
veste, Cingulo se praecebat, ut unica spedit.
Florent, ad gressum impedit vestis fuit Bedatio
Rabant. Qui dicitur etiam apud Iudaeos Ro-
mano, otio, luxu, & deliciis diffusus habebat
lur, ut ostendit Verum lib. 2. pag. 310. Sacerdo-
talis Cingulum non alia peioris staminis, quod
quidam perperam faciunt, sed alia vestis circum-
dandi debet. De Cingulis vestibus locus est in
Exod. cap. 12. Iuxta vestitus sacerdos, & Job
cap. 12. Praeceps fuit vestis eorum, & ifale cap.
11. Et vestis vestis Cingulum lumborum ejus ut
vestis claustrorum resumitur. Vestis cinguli est,
Joannes enim Diaconus in Vita 2. Gracii nar-
rat, fideles ejus suppellicem vestiarum confervit.
Dei sed & ejus Balthem confectum habuit vestitus
est.

CAPUT VIII.

De Manipulo, Stola & Planeta, de Sacramentum Gelium
Indicitionis (2) quique diversis eorum coloribus.

De Manipulo, Stola & Planeta, de Sacramentum Gelium
Indicitionis (2) quique diversis eorum coloribus.

De Manipulo, Stola & Planeta, de Sacramentum Gelium
Indicitionis (2) quique diversis eorum coloribus.

De Manipulo, Stola & Planeta, de Sacramentum Gelium
Indicitionis (2) quique diversis eorum coloribus.

DE SACROSANCTO MISSAL SACRIFICIO

CAPUT IX.

D^o MISTRO

1.1. UNC de MISTRO dicens. A MISTRO desial viis 70x est. BIRN para vestis, qua

caput le-tius, et notat DuCange verbo

Korib in pluribus ante Ecclesiam noco foculo

MISTRO) milibus erat ufus. Arot'u enim capuob-

nubem & cum MIFAM inciperet, illum,

quemadmodum nunc Mendicantium Ordinum Re-

ligitatis in humeros replebant. Eius est attestat

documenta Le Brun tom. 1. pag. 42. & Vestitu

to. 2. pag. 255, qui alius ciliam tradit, etiamfi

DUNC Amiflu facularet Presbyteri non amplius

utuntur, rakesleia tamen Parigenti eo rei per

hkenam caput obnubere ufque ad secretas. & An-

degaviRupitlie tum per hienem, tum per x-

datem ufque ad Canonem, rejeSunque tum ad

humeros, pod Communione fuper caput reia-

here, quam confuetudinem tamen nuperrime in

Rupitico) Ecclesia est abolivisse. HUC addi po-

ter, ParitonsEcclesia morem celebrandi Mi(Tam

per hienem obmpto capite, vehementer & ma-

gna evaditatis copia impugnafie joannem Du

Thours Dodorem Parificas & Archidiaconum

Suedionemfem Rupertus Abbas tom. 1. de Divi-

de Oheidis cap. 19. de Sacerdote feribit in of-

gatio Altrih Amifin caput frum elatit. In Or-

dinatione Subdiaconi etiam nunc Epifcopus An-¹

du caput Ordinando obnub, quem ille deinde

nisi ad humeros repleat. ("us autem tempore con-

fuertudo Oia abolivisse, ut Sacerdotes Amidu ca-²

put obnubi ad Altare accederem, incertum rd. &

alud facile polturus fupficevi, nullum exite ut v

fumfirret, donec ea confuetudo vigeat. Ver-

tus 20. 1. pag. 271. d^o fup. obfervat dudens

quolibet rem fctam fce ritum, fce circum-

niam, fce vedem ad folam naturz neceditatem

refere, Birreum aut fcam tranfitu originem a

pileo, qui in oculis gedabatur. Birreolienis

culpidem artas ac trum impredione digitorum,

qua pavillam in pileo, qui frequenter detra-

hendus erat, exigit cornum cupidos salivae,

in prominencia oculi ufum factum ede pau-

lo incommodiorem, quem propierea in humeros

replevere captum ed; atque inde fuper caput con-

nutum pileolum remanfid, qui demum idem ed

ac Birreum.

commentitia hac narratione refellenda

nobis non ed animus tempus conterere. illud

non ed priterendum, pileolum ufus dte antiqui

roclefificadione vices in modum Camaurj, quia-

rum fquas in pluribus templis Romx obfervare

hien. Progredit veromodo, pileolum fubfci captum

haud ita molle pannum, qualior ac nunc ap-

Rifpanas fupfidibus, Vd talia tantum exiftite,

ut in la Italorum Presbyterorum Birrellis.

eadem femotia Marci inlexico, verbo CdmU-

um. si cui vero volupe ea rem hanc videre u-

berius pertraftantfic accuratius, adeat Theopili-

um RaynaudumTradatu ad filio. & ceteraCa-

cula trocinatna. Non hic loquimur de pileo

quo quifpian privilegia munitus utitus colidican-

doMittam, coque caput legit ufque ad Praefatio-

nem, nec etri pod Communioocm illum iterum

capiti imponit; nam pileolum inter facia indu-

menta non recentef. Mifam vero fce non ed

tudo capite celebrare jura Can. Anst/ve deConfecr.

Did. 2. cujus ea fua verba. Namqz kfateofr.

Putibz, ut dicitur, ti folennMifform

Uhrtds ptfmat omni hancie interet. & c. ut-

to fupre Altrii Dei opitio, quoniam Apofolus

fubfistit vices velato capite orare: 435 Umerep-

fupferit, tominione ptfvetur. Locum D. Pau-

li refpiciit Canon ex Epifolia prima ad Corinth.

cap. 11. verf. & 4. Quo quidem textu Oria-

retur, qui negaret Ecclefiam drpente pode, ut

Sacerdos cum pileolo capiti impositoMifam ce-

lebraret. Nam praxeipum Apodolicno ed mere

afpitionis, quz mutationibus & difpenfationibus

ed obnoxia, ut bene ad rem nodram ceterit

Gibertas conflat. CanonizarumCensuli. 4. de Sa-

crificiis Mida.

3. Gijidara caiffilarent ofpicio licentiam ab

Epifefco pode concedi - fce Rubric & Decreta

facia laqueolies docent, fctius ede Romani Post-

oficio efufmodi licentiam impetire, qui CUM af-

fpentat fuper hac re, femper jubez pileolum de-

trahi aPrifatione ulquead finem Communiois

Quamobrem fctius, uti in prioribus Operum

fuorum editionibus fceptis, pede etiam Epifco-

pum eam licentiam concedere, tamen la editio-

ne Antuerpiani ann. 1714. abea fctentia exor-

it, ac fctius fctis Apodolicis dicit ed efuf-

modi facultatem concedere: eum tamen fctendo-

cam, qui gravidino afctius morbo Mida ede.

brans caput ufque ad Prifationem pileum impetere

detradumque iterum pod Communione capiti im-

poneret, a peccato immunes ede putat: neque

enim Apodolica fctes videtur ita ita eam licentiam

refervare, ut illiusmodi valeret declarare, quod

ita la aliquo cafu extradiario, qui fupervenerit,

vel propter morbum minime diuturn fctent. DC

difpenfatione celebrandi Mifam cum pileolo, fcti

Apodolicz fufcitati refervata ufque quoque tem-

pusEddi. de nodro 24. tom. 2. 4. 4. 10. 10.

CAPUT X.

De fymbolico /aerarum Vefium Significati

1. TAN vero de Iyndice facrarum Vedum Significati

J fctes diderendum ed. in ordinatione Sub-la¹C

diaconi Ordinandus pofit coram Epifcopo tum

Amidu fuper humeros, quo inde lubato Epifco-

pofit ac caput obnubit diaconi Accipie Amifum,

per quem dignatur corrigere vocis, & Sacerdos Mif-

lam celebraturus accipiens Amifum aut - Impono

Domine capiti meo galeam /Abfite ad expugnandas

diaboliennes laues/ & c. confonat ac Oratio, quam

recitat Epifcopus, cum lubat Amiduro, Post Do-

mine galeam /Abfite in capite meo ad expugnandas

omnes diaboliennes /aules, inimicorum omnium

laues fuperando. Juxta eam Orationem ac Eccle-

fia fctis Amifus fignat normam illam re-

lam, qua Sacerdos uti debet in omnibus fctis ve-

bis, quz ad Deum unico tendere debeor; item-

que robur illud fignificat, quo diaboliennes tenta-

tioces retundere debet & frangere.

2. De primo illo fignificati loquitur Amifus

etia tom. 2. de EccleCadic. ordo. cap. 17. Amifus

ut primum vefimentum nofirum, quo collum undi-

que cingimus, in colla namque ap¹ VOX. Iteque per

loquendi u/us exprimitur. Per Amifum collatit

mus colludias vocis, de quib/almi la dicunt. Di-

xi. Colludias vias meat, ut non delinquas in /u-

qua mea: pefui mei nec colludias: Amifus idem

dicunt, quia circumfctitur M¹ in primo vefimen-

to admonetur corrigere vocis. 2. Bruno Epifcopus

fignificati in libro de Sacramentis Ecclefie fcti My-

deris, Amifus quidem inquit, qui in colla /a-

gitur, ti pedus tegitur, intercedere hominis capu-

tem defignant: tegit enim, ne valetates caputis

extinguit etiam collum, ac inde ad linguam tran-

mendacium De fignificati aliter loquitur In-

centius 111. de Myderis Mid2 tom. 1. cap. 1. Lo-

cus itaque manibus /aape, ajunxit Amidum, qui

/aper humeros "circumque de"adit, per quem

operum fctitudo fignificatur

3. Quia vero fignificati fctis mydic efufmodi ut w, 38,

et plura" ede poltunt, quidam ajunc Amidum

Tfium alibi signi'are, quo Iudei Chrlfo Jefe
fricm vdrut, etiam illi collaphos impengerit,
aut epineas coronas, quem ejus capiti impo-
ruerit, vel etiam exprimi Chrlm sub Humanitatis
amta fuan abfeondine Divinitatem. Quod vero
ad morales fignificationes pertinet, nonnulli pu-
tant, Affluu falutis galeam fignificari, fperque
in Deum, qui hoies nodros tpeverat, & forti-
tudinem in divinis expeditis munitis. Dicunt et-
iam, ex eo, quod Amidu collum conte'gimus
de voce, quod per os & guttur emittitur, aufa
diendi quod fuper humeros extendatur, defua
vi jugo Domini portando ocs admoneri; denique
quod fteps pedes alligetur, Sacerdotibus in me-
moriam illius revocari, nullis fas ede quam di-
vinitas cogitationibus eorum animum patere. Ita
p. Tlomas 104. Sencet. dicit 24, quod 1. j. serv. 1.
1 iternum in tract. de opofitione Myfteriorum
MIOC cap. 1. Soto in 4. Sencet. did. 1. quod R. 1.
art. 4. Natalis Alexander Theologia Dogmat. &
Moralis tom. j. lib. 1. de Sacram. Eucharid. cap. 7.
art. num. x. Merbedus in 3. par. Summs Chrj-
diani quod. 49. concl. j. Journely de Sacram. Euc.
ch. l. 1. par. 1. pag. 374. & leg. edit. Facillit. Colla-
tionem Lucionemum 15. quod. 1. tom. y. pag. 539.

4. Sacerdos, cum Albam induit, ait: Dc jfibi
ve Domine, et mndj me Deum ut in fanguine
fufus Meabendi gaudia perfruas Jmpetentia, cum
que confonac Oratio Epifcopi Cum Alba fidem
re vedit. Dealba me Domine; & a munda meo
munda me, ut tunc huius fteps fua dealbaverunt
in fteps Agni, gaudia perfruas ftepsentia. Ex
his Gratulationibus fteps inditit poted, Albam a-
gnificare Jufu Chridi convariationem in terra,
quam a primo fua Conceptionis indanti fteps
revelat, cui Sacerdos fe conformare debet ex
fidelemano eodem Tract. cap. 1. vero, quam
fupradicti Sacerdos, velimentum longum iufum.
Jufum in inditit claufum, fignificat Chridi in-
ttemmam, in ftepsentiam, atque perfedj Jufum
convariationem, quam ab inditit fteps convariatione
urque ad Jufum in carne duxit. Sacerdos, quoque
dicit huius fteps inditit. accepta in Baptifmo
mora & candida stola memor. fteps amonac,
quomodo in fteps candida convariatione perfruas
Albam etiam ftepsentia cordis puritatem, quam
petimus per Agni immaculati merita, quem in-
carntum, docet Le-Martin tom. 1. pag. 45. Ob-
servat Merbedus quod. 49. concl. 2. Chridi fteps
& Sacerdotibus fteps munditiam & candorem in
Sanguine Agni huius comparare per Baptifmum, per
Poenitentiam, per cetera Sacramenta, per orationem
& cordis compunctionem, per opera mi-
fericordiae, per virtutum omnium ptefentia Cha-
ritatis & Patientiae exercitium, ac denique per
Martyrium. Suarez in 3. par. tom. 3. quod. 23.
art. ut. fteps. ea praelent verba expendens,
Dealba me vocatne. ait, Alba cordis munditiam
fignificat, & integritatem ftepsentia Jufum.
Soto loco citato ait, per Albam nobis ob oculos ptef
Albam illam vedem, qua indutur Chridum Jefum
R. Toles l. 1. Idem docet Natalis Alexander
loco cit. 2. atque citat addit, Alba de cordis
co lingua puritate, atque longitudine de ptef-
verando nos admoneri, eamque denique ade beatu
fymbolum ftepsentiae. Et Amaltritis fiedam 2.
fupra hac de Alba ftepsentia. Manus 12 brachia
2. huius ftepsentiae, ne quid aut velle faciat,
ptat, ne quid inde capiat, ventrem, ne delicias
ultra nulum appetendo, Deum ne gulofum facere
fratrum ftepsentia velle membra, ne latetudine
totam ftepsentia huius puritatem corrumpant,
genus, ne ab exactione infatigabile torquent, talia 12
pedes, ne ad malum currant.

Lamb. Mifc,

Cum se Cingulo praestagis Sacerdos ait
Praestagis me Domine Cingulo praestagis, 12 extingit
in huius meis humorem inditit, ut manet in
12 virtus continentia 12 caputatis. Epifcopus vero
ait. Praestagis me Domine Cingulo praestagis, 12 virtute
extingit lumbos meos, & extingit in eis huius
inditit, ut Jufus manet in me meque totum 24
12 virtute. Virtus, qui non aita de caula ptef
Cingulum adhiberi, quam quod impeditur velle me
duat, neve Sacerdoti offendiculum ptefent, ait
nihil illud ad Ecclefiam Ritus ptefent. Verum
24 verba perpendantur, quod Sacerdos ptefent cum
in Cingulo praestagis, fteps quid intelligit, non
12 meo myftrum fignificatum, ut advenit Tour-
12 nely citat. tom. 2. de Sacram. Eucharid. art.
p. 1379. Itaque Cingulum fignificat Sacer-
dotalem continentiam, ut bene et caputis lono-
12 centia 12. qui 12. Myftrum Miffa cap.
7. debet Alba, fteps, huius lumbos quod ptefentia
12 ut, ut ftepsentia Sacerdotis nullis inditit 12
12 nullis inditit 12. unde: huius lumbi velle ptefentia,
12 huius inditit in manibus velle 12 lumbis
12 tam huius dominatur, huius Domini ftepsentia
12 diaboli manifi/12. Virtus ejus in lumbis ejus, 12
12 ftepsentia huius in lumbis velle velle. Debet ergo
12 lumbi ptefentia per continentiam, velle ptefentia
12 Jufum: quoniam huius genus Jannu in eo Jufum
12 huius in oratione, 12 Jufum. Hinc etiam Agnelus
12 ait: ftepsentia lumbos velle velle. 12
12 Confonac Suarez loco cit. 12. Titellimus qui cap.
1. 2. Jteps quoque, inquit, Sacerdos ex huius intelligit,
12 quomodo juxta falvatoris verbum lumbos debent
12 ptefentia, atque ab omni camis luxuria appetitum
12 frenare. Quod datur ptefentia Cingulo funem ftepsentia
12 ftepsentia, quod Chrlus Jufus ait alligatus in horto,
12 huius Soto loc. cit. Natalis Alexander in 2. de
12 Sacram. Euc. art. 3. num. 4. Le Brun tom. 1.
12 pag. 45. M'rbefius in 3. par. Summs Chrlus
12 quod. 49. 2. Tertia Conclufio.
7. Epifcopus dum ftepsentia Subdilecti brachio
12 Manipulum aptat, hac ptefentia velle. Accipit
12 Manipulum, per quam dignatur ftepsentia huius
12 operum; Et Sacerdos Millam celebraturus, quan-
12 do fuit Manipulum, ait: Mercor Domine ptefentia
12 Manipulum /12 huius, ut eum ftepsentia
12 recipiam mercedem laboris. Epifcopus autem, cum
12 12. aptat Manipulum, Mida jam ftepsentia
12 ptefentia, nullam Gratiationem ftepsent, ne Millis curfus
12 incenimpur. Ad cum quem diximus ftepsentia
12 tum alibi Honorius in Gemma Aniros in 1. 1.
12 cap. 208. Sacerdos Phanonem in ftepsentia brachium
12 ptefentia, qui 12 mappula in ftepsentia vocatur, per
12 quod oia ftepsentia, narium ftepsentia extingit.
12 Per huius ptefentia intelligitur, quod quoniam EX-
12 12 huius lumbos extingit. Hoc 12 huius huius gr-
12 12 ftepsentia, quia in ptefentia tempore tantum velle huius
12 ptefentia emundatur. Idem ait Suarez loco cit.
12 12. Et Soto ubi ftepsentia docet, Manipulum huius
12 huius ptefentia velle ftepsentia, quibus iterum
12 Chrlus alligatus est, cum ad columnam ftepsentia
12 lumbis ftepsentia. Quid (p'ci ad morales ftepsentia
12 lum, ftepsentia brachium ptefentia velle ftepsentia
12 ftepsentia, in qua ptefentia opera velle omnibus
12 ftepsentia ptefentia.

9. Epifcopus in Ordinatione ftepsentia Diaconi
12 humero Stola imponit dicens: Accipe Stola
12 casidam de manu Dei, adiple mini/terium tuum.
12 ptefentia in enim Deus, ut Augest ubi gratiam ftepsentia
12 cum vero Diacono ptefentia Ordinem con-
12 ftepsentia, ftepsentia quia ex ftepsentia humero ptefentia, ptefentia
12 ftepsentia alteram ftepsentia dextrum humerum ptefentia
12 dicens: Accipe jugum Domini. Jugum enim huius ftepsentia
12 velle huius 12 huius huius. Cum Stola induit
12 Sacerdos, ait: Redde mihi Domine Stola inno-

DE SACROSANCTO MISSIE SACRIFICIO LIBER SECUNDUS.

DE MISSIE PARTIBUS.

Alit est quae hactenus libris praefari, eoque de his, quae in Missa sunt Sacerdos aut facit, dicere aggredieremur, de Missa etiam etymologia, & de lingua seu idiomate, quo Missa celebratur, pauca quaedam adire oportunitate exhibuimus.

CAPUT PRIMUM,

De Missae etymologia.

23X Hebraica lingua nonnulli
Missa Etymologiam habent.
Deuteronomii cap.
16. mentio est de ultionibus
quodam oblatione, quam
Hebraei Deo faciunt in
gratiarum actionem prope-

Albus terre, campum in ipsis comedeant. Tem-
plo in memoriam veteris qua praestit fuerant ser-
vitutis, de iherosolima in quam fuerant iherosolima.
Ea oblatio missa appellabatur, & qua voce
quidam putant duam esse Missam, quod eo
nove Legis sacrificium. Hec Aaronii semina

cap. 14. ad ann. Chr. 34. num. 9. quam sequitur
po44^o Didionar. Cafuum Confitem. vabo44^o
Albarpinei Associationis Episcopi singularis
opinio est de tradatu veteris Politie Ecclesie
circa administrationem Eucharistiae, & circum-
stantias Missae, qui in. a. cap. 2. Missam ex vo-
ce Mts derivat. Haec est, quae vox apud se-
ptentrionales Gentes etiam nunc Conventum,
reliquias, Sacrificium significant. Sed erudi-
torum vulgus putat, idque probabilius est, clau-

Missam derivatam, quae vox idem valet ac
missio, id est ablatio. Locus est Ciceronis
in Philippica 3. cap. 14. reges//
missas sunt de Suetonio in Caio cap. 49. Bre-
te (Lollian Paulina uxorem) missam fecit,

Qui vero de sacris sacrificiis Uirgula ac-
curate persequerentur, quatuor aliter Diaconus
Catechumenos de variis perit Evangelium de
Concionem, aliter ceteros omnes, Missa per-
da, dimittat. Missa, Missa 47. quae
secunda oblatio etiam ad remissionem inde sacrifi-

catio nostro Missae nomen inditum; quae in re
confestunt vici dodi, Sona Rerum liturgicas.
1. cap. 1. Melurinus tom. 2. concilioveritas.
1. cap. 2. Vicecomes de Missa ritibus 1. 1.
cap. 3. Georgius Caffander in suo Opere litur-
gico cap. 17. in fine, De Cai^o verbo missa,
Van-Etpeu sur. Acad. univers. 1687. a. 1. 1. cap. 1.
num. 1. Venus tom. 1. pag. 3. Natalis Alexander
Theolog. Dogma. ac 1687. 1. 1. de Sacram. Eu-
charist. cap. 4. art. 4. in fine, de differe. 13. fecu-
1. 1. de 14. Nithxie ecclesiastica tom. 7. editio-
nis Parisien. anni 1714, pag. 396. Praefatio tom.
1. Theologiae edit. Romana in appendice de
Missae sacrificio pag. 117. silvas in 2. par. D.
Thom. quesi. 83. quesi. 18. et erudit. Rocquellot
Trad. Historico de sacra liturgia seu Missa 1. 1.
1. cap. 1. cum. J. de reg. sacris in explicatione
quarundam difficultatum de Missae sacrificio cap.

1. ubi monet vocem missae eandem esse ac mis-
sio, sed (ad inflexione, quemadmodum Remissa
pro Remissio, Oblata, pro Oblatio, Absoluta
pro Absolutio Veteres dixerunt. Notat etiam idem
Solvetus, quod nos supra innuimus de missae ad-
notabimus, CUR ad Oblationem devenit missae,
Catechumenos, Penitentes, Emergentes alie
voce a Diacono, ac denique expleta Missa po-
pulum universum diaconi confestim: ac propter
reus sacrificium non modo Missam, sed etiam
Missam esse appellatum; frequentissime in istis
concurrit Missae sacrae, Missae sacrae, nam
in sacrificio non una, sed hinc fiebat dimis-

1. Heterodoxi quoque Missae etymologiam ac-
curate persequerentur, aique eam quam dudum JISI^o
probarimus, summo confectu amplexi sum.
1. Vicesellus altior. de Missa de annexis ad-
dem etymologice tractavit. Et etiam sacra eru-
1. Missae sacrae, quae Domestici Cardinalis Pat.

DE SACROSANCTO MISSAE SACRIFICIO

Tionem in elimi rja Maltitio. et ceteris tom.
 dicitur quodam M. Horio ecclesiastica De
 veterum christiianorum forenti Typra
 Anselmodinibus improba, quam pedit-
 ano. Andrea Schmidto aie 20. Decembris ano.
 1664. propofuit difputandam Auguftalis Joa-
 nes Pechius, atque in ea ubique probat Miffi
 etymologia a diaijijit derivatam. Et Joach-
 imus Eddebrandus apud ius rariarichomo ma-
 ki nominis in Opere cui titulus, Sjctj foitio
 veteris Eufygie in expyndium reditij, Amfto-
 dani <Jlio an. 1702, pag. 4. eandem Miffi ety-
 mologiam amplectitur

4° Avitus ex Senatore Romano Epifcopus
 Viennensis in Italia fcriptor y. Seculi octavies,
 quem tamet faciebat, cui Ariantis Gondchalidus
 Rex, ut eum fuper iustitie ad facrarum fcriptu-
 rarum intelligendiam fperantibus quafionibus
 conftitueret Epia. 1. quem Sirmundus etiam
 hanc fecerat. In Ecclefia Palatitica fipe Pratorih
 ficut pnaftititur, cum Populi et obferva-
 hont dimittitur, ad qux verba notat Sirmundus,
 quantum a Vltimate abesse, qui Miffam ab He-
 bradica voce derivatam putat; in addit. Henj
 fite in . quomam haterius proditum non iustice-
 fite modo verum etiam in Palatit Pratorihque
 ufurpato nomen Miffi conftituit, eum populus a
 conventu dimittitur, quod notavit etiam Fleury
 RIA. Ecclef. tom. 7. in. 20, pag. 100.

Sunt qui Mi (Tam notat ab Hebrxo, fed a
 Latino ferme derivatam putant, quod facer-
 datus miniatio, qui p. totos mediatoris inter Deum
 * homines . . . Fidelium preces ad Deum de-
 ferantur HCC ca D. Gregorii fecundus in. 4.
 etiaf quomodo . . . yf. 21 CUM eo fecit D. Tlu
 *jd****. nam in 3. . . 23. art. 4. Prima etymologia
 vix videtur, ad pletatem propofitor. Iofephus
 Vicecomes de Miffa kiribus in. 1. cap. 3. Miffa
 nomen facramento noAr exilimac inditum vetu-
 Ais Ecclefia famula, fed antequam p. xitum
 Aisla Secretatibus fummorum Pontificum ante
 Sirmum, qux nemo iustit quot laborat
 antititibus. Quamobrem deus a hinc iustice. Sa-
 crificium MIA* nomine fignificat in Concilio
 Chalcedonenfi, quo Latini Patres & Græci con-
 venerunt, in fecundo a. tectis Concilio Cartha-
 ginienfi, in quibus astitit s. Auguftinus, et in
 Concilio Ephesino, ut videtur eu apud Vltimam
 burgos tom. 1. Controu. r. i. xia. 1. cap. 37. Narrat
 D. Anthonius Epia. 10. Cla. . . 2. edit. Secundi-
 arix, dum etiam Mediolani & Augufia Ariantis
 *clefiam concedere vellet, in qua ipfe celebra-
 bat, cui nunciatus eae mini jam o Palatitica
 quafitiae ad eam occupandam; ijque conuigisse
 poA Laionis . . . ferracem, jam diu Ais et-um
 Catechumenis, et vero nullo metu perculsum Ce-
 remoniam comitute: Ego tamen (inquit) mai-
 in munere, Miffam facere capi. Ad qux verba no-
 tat Acouguillor fecit. hitorice de fecta Liturgia
 in. 1. cap. 1. n. 3. [am inde ab eo tempore iust-
 A. in eae conueltudine nomine Miffa facrifici-
 um, cui ridoles aderant, appellandi; quod . . .
 iam patet jam tum ab ea cxiemonia ruita ai
 Ainaum, cui p. totos erant Catechumeni/ Ais
 enim s. Doctor, ut diximus, dimittis jam Ca-
 techumenis, Miffam facere coepi.

CAPUT II.

De Edimate quo miffa celebranda est.

1. Q' Ecclefia Latino ferme Miffa celebra-
 nat. corumque impudencia eo calumnia, qui
 nullumc Latina lingua a miffa Miffam celebra-
 nat.

debatent, ut facrificio myAeria populus omne
 no ignoret. Id fecundum eae mendacium probat-
 ur ex Tridentina Synodo fec. 11. de facrificio
 Miffa cap. 8. ubi nonnet Patres, non expedire
 quidem Mittam ferme vernaculo celebrari, fed
 tamen eae debere, quibus animarum cura incum-
 bit, tatis p. xitum diebus populum de Miffa
 eufique myAeria iustice. xxi Miffa magnam
 continent populi et- non tamen expedire
 vifum Patribus, ut vulgari p. xitum lingua
 hraretur (*amorem rctente ubique eufique Ac-
 clesia Antiqua et a s. Romana Ecclefia omnium Ro-
 cificianis matre iy aqifira probatit, ne ower
 chogit eufitit, neve p. xitum panem petat 6'
 not qui frangat eae, mandat s. Sjnodus Patri-
 stibus Animarum curam gerentibus, et
 frequenter inter Miffarum celebrationes vel per se
 vel per alios ex qua in Miffa legatur, . . .
 quid exponat, atque inter cetera facihyria hujus
 facificii Miffam aliquid debeat, diebus p. xitum
 facificii Dominici 12 diebus

Inter Propofitiones quofcunq, quas in Bul-
 la Vapientini Rimanit Clemens XI. odogrfima Vvrvjw
 nota ca. Eripere fignifici populo hoc folatum . . .
 geadi vocem fuam voci rctus Ecclefia
 tauris p. xitum Apofitias 47 intentionis Dei Senfus
 hujus p. xitum multiplex ea, quos inter . . .
 etiam Ais, ut Givifitellus fignificat videtur vul-
 gari ferme MIA. tm celebrandam, quo fecit
 eam fecerunt ac reprobaferunt centumfalia
 rum Epifcopi in eorum faturali Documento, et
 eodem fecu accepta. In refutavit vie delatit &
 p. xitum p. xitum Fom. tms facificii fecu cap. y.
 ad propof. 86. Quofcunq, pag. 8. 16. 21 feg. & fignifici
 Ordinis Remitarum s. Auguftini Theologus fcti
 fctis in egregio Opere, quo declarandum fcti
 p. xitum, qui fecit Auguftini fecit de humana; al-
 lux repaatione poA p. xitum hominis lapfum In
 Manuali fuo fignificat Epifcopus Rothoma; (etia
 fctis exploratum Ais, veterem in ecclefia mo-
 rem celebrandi Miffam vernacula lingua, quam
 omnes vulgo conuigiffent, omnium fctis ad
 commodatiimum, ut fuum quique animus ad
 facrificium preparat Quam propofitionem quid-
 dam tanquam audacem confiderant. fuit tamen
 qui eam defendendam fctis; neque enim ea
 inde inferitur, hanc ab iis improbatam fctis
 Ecclefia; praxim celebrandi Miffam lingua, quam
 populus non intelligit, ut, n. quis dicitur, fctis
 Christianos gravibus p. xitum ab Aisula
 CUM dicitur s. fctis p. xitum crimina po-
 nebantur, in p. xitum Ais non p. xitum p. xitum
 Ecclefia erga penitentes indulgentiam improbat
 fe. Videatur Auctor tranatus de optimo Miffam
 audendi modo fctis edito anno 1681. cap. 8.
 pag. 137. fctis. ubi fctis monet, quemadmo-
 dum Ecclefia qux intelligit fctis Pide-
 lium animi ad Euchariam preparandis fctis
 a. fctis vix et fctis rctandis, Miffam ver-
 naculo celebrari ferme, gravique p. xitum
 fctis, p. xitum tamen p. xitum a gravibus caftis,
 ac optimo fctis caftis fctis, ut Miffa
 in eadem lingua, qua antea, celebraretur, tunc
 populus non amplius eam linguam intelligat, et
 nullum de veteris penitentie rigore remittere;
 in eum, qui affinit, linguam populocogniam
 optimi fctis accommodatam, quo quique Eu-
 chariam digne intelligat, gravibusque p. xitum.
 vehementer ridoles a peccando fctis de-
 fctis, utrumque poA, et in utraque
 s. p. xitum parere difcipulis, camque fanfam
 ac fctis inftitutam ex iustis caftis exai-
 mare, qux Ecclefiam ad eam confuetudinem in-
 ducendam p. xitum

Mifla videtur sacrificium ~~esse~~ ab anno usque 3^o00. in ufu erat, in Liturgia s. Jacobi & s. Marci Eusepius Sacerdos sui ipsius peccata impetret acculare, quorum deinde a Deo sui & populi veniam petit. In veteri Ritu Mourabico nulla erat Confessio sed Jocus ceteris vix alia ora- tione obtinebamus addite a Cardinale Ximenio. qui uberius potestatem habere cupit adest Cardinale Sona Rer. Uturgiar. lib. 3. cap. 2. Le Brui tom. 1. pag. 117. Grancolas de an- tiquis Liturgiis pag. 447. Meratum adGavantum par. 1. toov 1. pag. no Reg. illud observa- to dignum putamus ab haecreticis alii obje-um iste adversus Primum illius ne Stus neque adversus ConfelCollem quatenus eam Sacerdos Deo de hominibus praestantibus facit

11. Quidam tamen eam Confessionem adUrn- improbare quod Sacerdos peccata sua Sandis confitetur quod ex ea heresi profuit Sacerdos nimirum, qui longe afont, ut nullas orationes edicare Ha ne confessiones quidem audire possit. De invocatione Sanctorum egimus in nostro Op- ert de Canonisatione Saniorum & quomodo ad eos orationes noscitur perveniant deconfiravi- aut. Itaque in praesentia distantia Sacerdos que madmodum accitantes, ita de confessiones cedras intelligere, ac Deo quidem confessiones suis peccatorum, quibus in fada ca iacta, ac per penitentiam ab eo veniam impetrari, eandem vero confessionem coram Sacrosanctis dicit, qui eum Chilio a sine foculorum fedibus humani linera ludios, iuxta illud Mattheo cap. 19. Men sicut vobis, vos qui deMati vultis mty in Regeneratione, eam Federis filius hominis in sede regnabitis fun, redditis Vot fufet filius duode- cim Redientes duodecim Tribus Israel de iuxta il- lud D. Pauli 1. ad Corinth. cap. 6. An vultis faciem suam de hoc mudo iudicabit? In 14. Ordine Romano apud Mabillon. Mufei Italici tom. 1. pag. 519a extat formula illa Confitebor pco tbe. in qua addita sunt paucula qua ana verba "uin fortevis nima cogitatione, deconfitebor ne, confitebor vobis. opore

12. Pfalmus /adive se Deus mittitur in Mif- da Beffarduffi, de Pfalmis (tempore: ob eam rationem potestmitti ut Tournely tom. 4. deEam charit. pag. 411. quod Pfalmus in totithee ut confiat ex illis verbis, Quare triflissimoschapla? Nullus extat in Mifla Mortuorum, dequoPaf- fuaTas e confitebor mi V. de- dom alid Confitebor, vltu in Mif- na deconfitebor vobis

13. Pfalmus /adive se Deus mittitur in Mif- da Beffarduffi, de Pfalmis (tempore: ob eam rationem potestmitti ut Tournely tom. 4. deEam charit. pag. 411. quod Pfalmus in totithee ut confiat ex illis verbis, Quare triflissimoschapla? Nullus extat in Mifla Mortuorum, dequoPaf- fuaTas e confitebor mi V. de- dom alid Confitebor, vltu in Mif- na deconfitebor vobis

14. De Liturgiis s. Jacobi ApoA. deS. Mar- ci Eusepius quaedam referunt artigimus. Na- talis Alexander xool. RIA. tom. 1. "f. filulo 1. cap. 11. an. 3. ostendere conatur spuriasefleutram" e Liturgiam. Veram Astatas in SymmidiE-

pikola ad Bartholdura Nihnfium allata veterum antestantibus efficitur eam Liturgiam Jacobi ApoAoli genuinum esse firmam. Et fane eam ut genuinam EcclesiaGrafecafemper agnovit, deCon- cilio Trullanum can. 34. praecipue in Mifla vinum cum aqua mixtum esse offerendum ac ad ApoAoli Jacobi provocat Liturgiam: Nam adJo. secuti Chr' Domini vltis fecerunt earum Fra- tes, ut Jo JerofoMitans Ecclesia thomas p'p'vum ut credidit, rj Rafibus Cufarienfium Archiepifci. puty cujus fteris omnes terrarum orbem p'p'vum agnoscit vltis in Ecclia tradita Sacrosancta illa mofa. erandum in Divina Mifla ex a"um in vino sacrum Calicem ediderunt: qm quidem nro coofeflara fuit, sed valisimijja argumenta quibus itura glia s. Jacobi fua Sacrosancta videlicet Videatur Card. Sona Rer. Liturgiar. lib. 1. cap. 2. ubi et de s. Marci dubitat liturgia, eam tamen s. Jacobi obfirmat tueret, de multa emendatione co- pia a Suppofitionis nota vindicat.

14. Ritu Mourabico supra memoravimus, xm' va- qui etiam Gothicus appellatur. Eo illic Pfalmus-Stit'fal- cetera utebatur, de ideo Gothicus appellatur, quod per se tempus adhiberetur, cum Gothi Hispania imperitabant. Mourabus etiam vocatus ca, quodJTC^{aa} utin totam fere Hispaniam Arabes occupasset Christiani Mutarabes, ac deinde corrupta voce ***** Mozarabes ita appellati, hoc ea cum Arabibus mixta De hoc Ritu verba fecimus in 1. de Ca' sequitur. Siflor. cap. 3. n. 6. satis igitur bis esse innuere, sub s. Gregorio Septimo Hispania, eo vltis relicta, Romanum esse amplexus: ejus ta- men ne memoria omico interiret, Cardinalis Ximenius Archiepifcopus Toletanus Miflae, & Divina officia typis imprimi curavit, voluit ut Mifla in quodam Acellio Metropolitano seriat Toleti juxta eum ritum celebraretur, quod- dam in eo difcefi fuit Parocci, quae eo ritu etiam nunc utuntur, ut testatur Alvarus Gome- zius lib. 1. de CeAis Cardinalis Ximeni. Apud Cardinalem de Acquire com. 3. Concilior. Rifa- Dico pag. 158. in Concilio quodam illud de die a Candido Cardinale Alexandri Secundi Legato habitus, ut Riffai a Mozarabica ad Romanam Liturgiam revocaretur. Eorum, qui egit s. Gregorius Septimus apud Alphoofum Riffanic Regem, ut Gens illa Romanum Ritu amplo- Aeretur, eodem loco reperies documenta pag. 156. Tota vero liturgia Mozarabica recetis pag. 158. de Reg. de eadem Liturgia loquitur Firry mil. xool. tom. 7. pag. 336.

15. Ad extremum quidem de Ambrosiano Ri- tu tetigimus, quem fere explicat Vicecomes de Mifla Ritibus lib. 1. cap. 11. de 11. ubi probat, U. Im ritum non fuisse a s. Ambrosio institutum, in eo plane esse essetiaodas Archeofici etiae ve- tiores, plures ab ejus Praefecibus imitatis ipsum esse amplexum, plures aliam de suo ad- ditione, quidam deinde meliores, eundemque Ri- tum in Ecclesia Roconienfi, olim Mediolanenfi Archiepifcopo vltis fubjeAa, esse adhibitu. De Ambrosiana liturgia loquitur Le Brun tom. 2. pag. 175. illu'us animadvertit s. Ambrosium ex illius Provincia Praefide, cum adduc Cate- chizorem esse, creatum Epifcopum, qui co- dierum spatio Baptifmum, fanece Ordines, d' e pifcopatum fufcepit, principio alii aliud facere p'fufit, quam probe difcere quod doceretur vltis tamen ea p'p'vum temporis quoniam I'vtnk ceteris vltis, quae adnirreodam pi- delium pietatem vltis iudicata fun.

MOXI, tm
aut
No m'a-
a
Deo Dty

rfa)
aniliem
ex orien-
te Eub-
/la, vltis
fuaTas e
confitebor
mi V. de-
dom alid
Confitebor,
vltu in Mif-
na deconfitebor
vobis

Urnala
S. Jacobi
Beffarduffi

Can-

18. Efrmo quidem Abbas Richom quipostan-
cum vivebat 1000. librum Descripti ab eodem ad
VTT Milfiv (Sedimentis), in quo adfator fase dicit,
in Melioze quomobrem in Milfa non invenit de-
ere G'10. p. Seditis preterquam in falvia
cuta drcore videatur, in eiam in die Mialij-
fo Chilli & in Dominicis de Felis debeat a Pres-
bytera vlt hymnus recitaretur Car Hh litem
anni die Dominico vel A' (v) dicitur Sanctorum Pres-
bytera hymnum illam canere, "sem nato in carne
Domino Angeli creaverunt. p. omne" Am vlt il-
lam cantare infafcha fteandm de Chantalitatem Mif-
faria, non malto minus licitus paco in Nativitate
Domini, quando primano ompti audiri ab humidi-
bus in tenetly "aditae ab Angella canebatur inc".
in. profector Contradictores in medium ubtym
a fandis Patribus, qui ab ipfo fanctissimo Papa
Gregorio interditi. Et qd ab hanc respondere non
valeat merito manus dantes. Parere profe'o
(tquam erat Bernone Abbati. n. non atropae-
bus luculentis enim s. Gregorius Hudeceverat.
Sed paulo pod Bernonis atatem mos ineditus
est, ut quilibz Presbyter in Milfa diceret c'p'
vlt in Sacris Higo Menardus in notis ad
brum Sacramentorum s. Gregorii pag. 6. dicitur
none ita Presbyter El ceterum debeat fui Miffaria
andoritas, inditum oim a fandis Patribus, &
ab ipfo fandissimo Gregorio receptum, fed tandem
inditum mutata.

16. Nunc hymnus in M omnibus solitus Mif-
fa, exceptis Miffis Mortuorum, & in qu' in
Fellis inde adfuit, extra Pafchale tamen tem-
poris. in Dominicis Adventus, Septuagesimae, Se-
xagesimae, Q'ingagesimae, Quadagesimae, &
toto Pafchale tempore dicuntur. Nara hymnus
vlt ad Spirituales facit pertinet, cui solius
vlt locus per eos dicit ludul & p'ntentia
p'ntentia. In Canone hi duo de Culecrat.
dicit. i. habetur in Septuagesimamittimus" al-
Jeluji, & Gloria in Sacris, vlt p'ntentia
minis veteris a comento Angelica p'ntentia
p'ntentia, in hujus miferia vita matione rigeo flumina
eius fedemus qd flumina, dum recordamur illius
mion in qua Deum deest hymnus. Et Canone
fequitur, ex Quadagesima excipitur Verba
s. in Otna Domini, in qua ut citamur vlt,
cantat gloria in Sacris Canonis verba hnc
fuit. porro gloria in Excelli Dec ah Episcopo
in Coena Domini inter Miffarum foletia mo-
de m'ltis dicitur vlt. Et in Sacrali confilium
de celebratione Miffarum p'ntentia, no in
Miffis veteris in. virginis dicitur gloria in F-
xeras. Verum hoc exolevit etiam iuxta Ru-
bricas Miffalis Romani. Nam solitus vlt hym-
nus in Miffis veteris Anglicorum, & a Ma-
ria in fabbaro, non tamen in vlt ejuino
in Miffis, vlt glavia caufa incedit. Vlt
Miffas in 3. par. tom. 3. dicitur. 83. fca. 1. 2. "car-
ter additur, videtur etiam Granulas 1. par. vo-
ter. Sacramentarij Ecclesiae pag. 435 c. p. q.

17. Tanta est hujus hymni devotio, tanta p'ntentia
crimino ut vel apud Lutherum probatur fuisse
ut videat vlt in ejuo dicit de Fumilla Miffis, &
tmultu de Marcinus loco citato. Quidam qu-
rum quo leatu accipienda fin vlt verba Cra-
ginus vlt p'ntentia magnam gloriam tote-
eque integritate videtur aptus, expenimero
in Sacris p'ntentia Dei gloriam idem significare ac
eius gratiam, & misericordiam. dicitur enim per-
caverunt, & eque gloria vlt verba fuit Apo-
stoli ad Rom. cap. 3. idemque nos gratias agen-
tes Deo propter ejus gloriam, gratias agimus
propter ejus misericordiam erga nos, qui

vestitus in gloriam. Vide Le Brun tom. 1. pag.
183.

18. Post Xyste solitus & gloria in Sacris, in
quidem hymnus vlt ex Rubrica dicitur, sa-
cerdos dicit, Dominus voluimus & Episcopus
vlt, Pax vobis, in diebus quidem solitus
in diebus p'ntentia vlt quique dicit Armeni
tamquam, ut vlt p'ntentia. De hac for-
mula Dominus vlt vlt in quibus dicitur
lo orientalium ecclesiarum formula, qua sacerdos po-
pulum lauratur, est Pax omnia, ut vlt
ex Rubrica in Onylohomia dicitur. In Concilio
Basilienfi Canon in 2. c. Placet, ut non aliter
Episcopi vlt aliter Presbyteri populum fed no modo
salutem dicentia Dominus vlt vlt vlt in
idem Puth legatur, ly ut respiciatur a populo
Et cum Episcopo lacy dicit (3) ab ipso Apostolica
traditum omis vltent Orientis, non sicut Presby-
teris p'ntentia innotavit, vlt enim gloria vlt
scripturae non orien legemur (4) vlt vlt
videtur p'ntentia enim erat in Oriente: Pax vo-
bis, quod obervant Bona in 2. rerum litur-
gicar. cap. 2. num. 1. Marten de Melitus Ecclesi-
Kiribus in 1. can. 1. art. 3. n. 7. Meratus tom. 1.
par. 1. pag. 168. Melior Gaspar Loais in no-
vlt ad illud Canonem, cum quo confectis m-
iam Touthm dicit. n. de Eucharistia pag.
48. improbari in eo catione concludunt
quam p'ntentia conabatur innotare, ut vlt
opus non fuit lauratur in salutem populi au-
seret Pax vobis, fed etiam in omnia salutem
vltentia, in quibus dicit Dominus vltentia.
Nunc Episcopus in hac miffa p'ntentia, dequamus
agimus, dicit Pax vobis, quibus verba Chillus
in Dominus p'ntentia Refurrexerat suam p'ntentia
salutem, ut vlt apud Joann. cap. 20. Episcopus
enim Christi signa eo. In vltentia vero salu-
tationibus dicit in Presbyteri Dominus vltentia
vlt vlt vlt, in vlt ex numero Sacramentum p'ntentia
in animadversionem Innocentii in de Myfio-
vlt Milfa in 3. cap. 42. Leo VII. Pontifex
capulo 10. in Epistola Gallos, & Germanos
vlt vlt vlt vlt etiam utrum Episcopi Pax
vo'tj in Dominus vltentia p'ntentia debeat.
Sed non aliter p'ntentia vltentia Provinciam
vltentia vlt, quam in vltentia Romana Ecclesia.
in Dominicis enim dicitur in p'ntentia p'ntentia
vltentia atque Sandorum miffa vltentia in ExetU
vlt Dec vlt Pax vobis p'ntentia. in miffas
vlt Quadagesima, in in quatuor temporibus
vlt vlt vlt Sandorum, vlt in vltentia p'ntentia
vltentia Dominus vltentia tantummodo
vltentia.
19. Ex quibus vltentia, velut admodum
vltentia, in in aliquibus diebus Episcopus
vltentia populum dicit Pax vobis, in quibus
Dominus vltentia ac in in miffa vltentia Pax vo-
vlt vltentia quidam & vltentia vltentia
vlt non vltentia in diebus p'ntentia; quibus
vltentia longe melior videtur quare qu-
vltentia a Pouchi miffa vltentia. par. 2. pag. 331.
vlt totam hanc rem ad arbitrium referi. For-
mulam Pax vobis quod respondet Populus, Et
cum Episcopo tuo, olim adhibebat Episcopus, &
Diaconus in quibusdam Ecclesiis vltentia
vltentia extra Miffam; in Episcopus quidem ac vlt-
vltentia, cum in Ecclesiis innotaret, ut vltentia
ex D. Chryfofomo homil. in Mailhuzm
vltentia Ecclesiis, vltentia secundum legem vltentia
vltentia Pax vobis; vlt vltentia, &
Episcopo tuo. Et homil. 16. in 1. vltentia ad Corin-
thios Episcopus tuo vltentia in Ecclesiis pacem
vltentia omnia, ut vltentia in domum innotaret
vltentia. Et homil. 3. in epistola Colofon.

gEHErE SEmEIt ISt, EccUmY H'tim dicit.
 Pax cunibet, y'spocit fermentum facit. ubi cunctis.
 MItEr: Pax ornatibz & focus n'it in epila. 30.
 alia 38. D. Ciprian ad Clerum Carthaginens.
 me: MItatEt ut pacem cum assensu Leitionem
 unde militis eruditus Althalpocus in actis ad
 Concil. Carthaginiense III. cap. 4. LaAorem,
 antequam Evangelium legesset, Pax vult diocesi
 confervire; ultimum Evangelii praeannuntiatio
 iuxta y'spocit. ubi tacito ebra voepeterebat: Pax
 vobis, florido agreste h'ierre die B'iacosis dicit: Do-
 mine. x. adfidei.

CAPUT

V.

D^e C.-miescher, Epifiori, Grazioli, Traitu,
H. Hillebrandt.

1. D. Iordanus Episcopus, dicit Pax vobis
et Sacerdos Dominus vobiscum populum
relinquit in signum mutue communio-
nis, qua Fideles invicem in Fide et Charitate
civili conjunguntur, astante assistit et Deum
deprecatur dicena Oremus, deinde recitat Ora-
tiones, que in Missali Mozarabico et in vetustis
Sacramentariis a Venerabili Cardinali Thomae
scilicet vocatur Gallico ad frequentiam et Gallico
Colletæ nomen habuisse habet insignituras. In Ep-
istolâ Corinth. cap. v. dicimus Fideles
sacerdotes sint pantheris a Fidelibus omnes vel-
ligebantur. De collegio, qua res est fausta, et
non ordinari solet et Gallico etiam et vos facite,
ut non cum veteri tunc Collegia fiant. Apud Ro-
manos vocantur Collette insignitas castus
Fidelium in unum locum convenientium ad or-
randum, quo fente hinc et loquenti forme,
Coludas agere, congregari ad Coluam, adfice
colitiam. Oratio denique, que in Missa as-
cur, Colli3a etiam appliatur, vel qua sacer-
dos, qui vocat mediator ad inter Deum et ho-
mines, vota omnium colligit vel qua brevitas
Oratio, quam Sacerdos leonit super populum
congregatum, vel qualescunque orationes in se
hinc applicat, ad adfice fac ad Deum elev-
vant. Videatur Claudius Elpenurus tractatu
Collette sacrilegia

2. Cjñcar vs. a, natura ad Apolicam
diliuon a referenda; nam apud iudicum
eunda Apologia, & Tertulijam in Apologie
lice cap. 29. Apparet veteres Christianos conve
nire in unum locum confuevit, ut Dominum
adorarent, eique sacrificium offerrent. Colle
das, quibus nunc in miris utimur, composui
Gelafus. aut = Gregorius: sunt rami

iteae eas qui iam portuicioria xpi. Leoni IV. e
 habebat oratio Deum, cupis deus Reum re
 rum. qui eam compositio dicitur Neapolita
 pro defensione Corvella dimicantibus avari
 galle cum saracenis. de. Pontifex composui
 illam, Deus, qui Beato Petro ecclesia presideat
 cum, condita civitate Leonina, ad ejus pectus
 apponeret, quod telluris Durandus cap. 7.
 cap. 15. & Innocentius III. auctor suis Oratio
 nis, A. obdura

Robortus? Moribus plures? in Miffi Gratulationes reser-
 Hant, quem egregie defendit Robortus ejus di-
 scipulus, qui, ut narrat Joana de ipfius Robafii
 vita docet, Deum quo Aepiliu precatur, eo
 animo invenit; ubique magis eae falutis re-
 utile, quam multipliciter precum se audien-
 tialium oratione. Ne tamen Collegiarum numerus
 ultra quam equum alius fupereetur deColium
 ea, ut non plures? quam feptem recitetur, ut
 poa Seleifium & Durandum obfervavit Martene
 de antiqua coelefia. n. n. n. lib. 1. cap. 4. art. 3.
 n. n. n. ut feptem Collicarum numerum poaer-
 grediat, quoniam exarce adit Honorius in Ger-

Anime 1m. 2. cap. v. 18. Qui hanc numerum-
 fuerit, ut verbo essent, & Marcus vo-
 cabatur. Ecclesiast. cum CūSa poA Innoce-
 Item 111. docet Cūlucarum numerum impare-
 mē tempore oponeat, ut preferant Rubricas;
 Ecclesie enim unitates & con/uniones vehe-
 menter desiderant que per latras numerum
 exprimitur, qui cum in aquas partes fecerit non
 potuit, ineq. latum luum tunc. In Komānā
 1 & 10 quidam ante Ecclesiā notata Collea
 ante quēdam stitit Oraciones in solemnibus re-
 ligiousis dicebantur pro Lumno Pontificis, pro
 Imperatore, & Episcopo, que Oraciones
 Laudes tunc vocabantur. In libro Pontificali in
 Vita Basiliani 1. locus cā, qui ad hujusmodi
 Oraciones pertinet, quidem alia
 1

8 a/e secunda Perla tremis domi in Grottois P. Petri
9 corae bellis popi conspecta Petrar. & elegans Pauli
10 fex Alifanica polemica celebrans, Dec conspectus
11 t) prafate Carolo maximefimo Regi Francorum
12 4) pafuase Comitorum laudes reddere fecit
13 formulae laudum vide apud Cardinale Bon
14 lib. 2. cap. 3. num. 3 apud Martene lib. 1. de
15 antiqua Rom. ritibus cap. 4. tit. 3. num. 3. Mabill
16 locution tom. 2. Mufei Gallici, Pouget tomel, in
17 Antae. Catholice. pag. 833.
18 5. Interdum ex A. Rubrice prescripto poa. de
19 mus Sacerdos dicit FU3amur genas, & refpos
20 decur Levate, in illius que cantatur, Diacon
21 nus cilia FU3amus genas, idaeque poa aliquan
22 tum temporis dicat levate. Nunc vero Dia
23 conus dicit fiebamur genas, ut nulla mora se
24 neka respondit Subdiaconus Levate. Alia enim
25 conclusio invecia est, nam quondam ad FU
26 3amur genata populus in genua procebat, et
27 aliquantisper orabat; nunc vero neque genas Ae
28 Qat nec orando immoratur; neque 'Diaconus
29 Subic Levate, sed polliquam apud FU3a
30 mus genas, Aatm respondit Subdiaconus Leva
31 te, ut bene explicat Añā rerum liturgicar. in
32 x. cap. 2.

3. Oratio secundicola ad Patrem dirigatur,
adhibita in observationem et usus/rationem per Chr/
/Ium ejus Filium, qui Mediator, & Redemptio/
noster est. Hactenus autem ad rictum Patrem, no/
n vero ad Trinitatem dirigatur, quia Dominus, qui
ad illius modum orare nos docuit Mat/
a theus cap. 2. Patres, qui se inculis, Grogan/
sis & Quidquid generavit Patrem in nomine
Jn se & desinit verba: Per Dominum nostrum Jesu/
Christum filium tuum, (um qui tuum alius
men datum hominibus, qui oporset ut faveat
sicut, lum quod tuus mediator Dei et hominum
Deus et homo Christus Jesus, Nihil denique quod
per eum solum habemus accessum ad Patrem, quod
a H quod legimus in Apocali- cap. 4. et
apoli. 1. ad Timotheum cap. 2. in cap. ad A/
manor cap. 2. Quoniam vero A ad Trinitatem
dirigitur Oratio & consueverit Per filium
Ium tuum, videtur potius putare nos Chris/
a tum Trinitatis esse Filium, aut si vox
3

114 hñr'a Defensatatar, Jkkt (7 mñhm.
Pa'istm Chritia abiturat fz u'as fjdñm eU, ut
in e'as refectivitate COAive dicamus Albulu, oio
demque in ip'a refectivitate, C le Dominican
e'adit: si illorum p'bitat in Domaita v'atit'
omnia de oio ut de oio s'atit' agimus. "oia in
Refectivitate" Definit oia Studia attrahat Credimus
in O'ava e'oque illorum Albulu, t'p' oia s'atit'
mus, quia Sofia Chritia Refectivitate. nos in q'as.
oio receptum /clius/ Verba hñc Honorii iaCkm*

Trelli A
e'adit

115. A Septuaginta ad diem Pasche pro Al-
bulu dicitur Tradus, ut dicitur Supcrius Abbas
M. g. de Divina creatio cap. 14. ntem
Trallus lugentiu, magisque lugit congruat
quam Graduale, quod ut panitentia lamentum
t'ud comprobat, quod cum Albulu ut Gra-
duale, sed pro Albulu dicitur ut dicitur, quibus
mortem, qui sublevarit in mundum per v'atit'
dian dicitur, t'at' a Septuaginta ut ad Pa-
cha, lugentiu. Sequenti vero oia cuique
conclutit dicit e'ri, qui debet veniari. De Gra-
duale, Albulu, & Gradu qui ulteriores videre
desiderat traditorem, legat Titclmannum cap.
31. 11. & 13.

CAPUTVI.

De reliquis actionibus quo sunt a sacerdote
in hac actio parte

1. A D absolutum hujus parte Miffa expia-
X' tionem reliquum est actiones p'fegui,
quae sunt a sacerdote, quarum p'fegui dicit
Altare crucis, ad cornu Epifolia le conferre;
figno Crucis le signare. caput ad Crucem fepe
inclinare; caput itidem, verba quaedam p'fegui-
do, inclinare, non tamen ad Crucem convertum;
in medio Altaris recitare Kyrie istius, de Gloria
in Excelsis ad cornu Epifolia redire; manus et-
que ad humeros, Oraciones seu Colkias red-
fublatas t'egere

oio-Ta

2. Atque h'x fun aliaque p'fegui, quas Co-
gillatit vides in v'atit' Miffa, et apud es-
Commentatores. De o'ficio Altaris, le de
G'gno Crucis fupcrius loquuti, reliqua p'fegui-
tur. Primum igitur monendum, olim Sacerdo-
arbitram fuo dicitur p'fegui 67 hñc ut Excelsis
fuo vel in medio Altari, vel in cornu Epifolia,
quod nunc facit CanhuGani cu' Fratres P'fegui-
cantes. Hoc vero tempore hymnus oia in medio
Altari dicitur e'ri jura ritum Romanum, qui
a fculo utque 13. invaluit; hñc Durandus Ra-
tion. lib. 4. cap. 13. 14. am, loquitur, tribuendo ritum an-
te medium p'fegui hymnum intelligit Gloria in
Excelsis idque optimo miffa constitutum e'ri,
nihil enm e'ri cur Sacerdos ad Miffale retineat
ideoque convenientius e'ri t'ate illum in me-
dio Altari in confp'gu Crucis.

Kffmfi-

Secundo, Dominus vobis cum p'fegui Kyrie vel
Gloria in Excelsis olim non in medio Altari dicitur
hatur, nec a medio Altari Sacerdos se ad po-
pulum salutacum convertebatur, sed ut nunc
in a Carthusiana, Carmelitis, CoP'feguiatoribus
Fratribus, dicitur Dominus vobiscum ad cornu
Epifolia. Jam vero quingenti fuit anni eoque
paulo amplius, cum a medio Altari Sacerdos
ad populum convertit dicit Dominus vobiscum,
pag. 189.

Regles di.

13. 14.

3. Tertio, p'fegui Dominus vobiscum dicitur in
Miffa ut fepem expiatis capitalibus v'atit' po-
pulus p'fegui formen. Deo gratias confequatur
fuisim. imm notat innocentius Tertius in. 2. cap. 14. Ter-
tio vero se ad populum Sacerdos non convertit,

primo p'fegui Confiteor, utpote qui totus in la a.
nima fua expianda, fecundo ante Evangelium,
qui verbo Dei annunciat intentus est; tertio
id P'feguiationem, cum fublatam ad Deum ani-
mam proximam f'atit' defixum habeat, ac
animadvertit davanti.

4. Quarto ad humeros elevatas manus tenet,
qui e'ri u'otus orandi modus tunc in veteri
lum in novo Testamento. In veteri Testamento
David: Dum extolles manus meas adtem. *^/*

pium fanctum tuum, in nomine tuo levabo manus
meas. Expandi manus meas ad te. Et in novop, SMW

Paulus ad Timotheum: M'ley loquitur, v'atit' orare
in omni loco levantes puras manus. Pafiu quondam
publilique hñc oia oram, utlatum, quo Chri-
stus a'avit in Cruce, imitarentur. Vide Bonar-

Totam in observationibus ad vetera quaedam va-
ta v'atit' pag. 110. de ill. fup'rius imagines in Ro-

MX cometeria depidas Chriftianorum ad id e-
xemplum orantium vides apud Bonum in Ro-

MA fubterraneas; atque eundem morem etiamnum
religiosi quidam Ordines retinent, cum in Mif-

sa Collegas recitant. Confellius vero exilium
Eccl'ie, et ad cum modum, quo nunc uritur
Colledx recitantur, na veteri v'atit' confe-

tudine orandi p'fegui extenfique hñc oia, inco-
nclutit & v'atit' fup'rius p'fegui locus. Etiam

Testallianus lib. de Oracione cap. 11. morem im-
probat orandi elevatis incoconite manibus: Cum

modestia humilitate etc. ne igitur v'atit' manibus
fublimis elatis, /ed temperate ac p'fegui elatis Et

le quodam Diptycho domestici Mufei Bonarroio
28. Subter, Gregorii in Flavianicommuniurima-

gines, quorum primus orans depiduse, non ad
veterem modum hñc oia in Cruce formam ap-

p'fegui, sed ad recentiores modum, quo sacer-
dotes Miffam celebrantes t'antur; quod quati

ludicium e'ri & principium exactionis brachiorum
jura veterem confuetudinem ut idem Au'or

obfervavit pag. 170.

6 Denique de la & reditu ab una ad alia-
ram Altaris partem, deque mora in medio v'atit'

dem, moram exilutit e'ri, Intronitum cum reliqua t'antur. &
utque ad Evangelium in cornu Epifolia recitari

le Kyrie, Gloria in Excelsis, et. Credo, exteraque
omnia, quae ad fubstantiam p'fegui Sacerdotis f'atit' p'fegui

in medio dicit Altaris. Sacerdos itaque, Sacer-
dos v'atit' ad cornu Epifolia, ubique orationem J[2]e

recitat, quae appellatur Regia Communio; fa'aquae" au-

cx medio Altaris fuper populum Benedictione,
et ad cornu Evangelii, ubi recitat initium Evan-

geli 2. Joannis. Micrologus cap. p. quod Sacerdos
a cornu Epifolia ad cornu Excelsis Evangelii,
inde derivatum e'ri t'atit', quod cum orientarii

tempore fideles, ut infra docebimus, oblationes
ad Altare dicit e'ri deferre, non itidem Sa-

cerdoti celebranti eas oblationes commodè accipere
& legere Evangelium, aut Miffale a cornu

Epifolia amotum ad cornu Evangelii ap'fegui
luri /ed finitium vero cornu (finitiam partem

intelligit, non quae crucifixa, sed sacerdotis ma-
nu refpondet, habent librum cum legant Evan-

geli, vel cum Sacerdotem, /ed /ed dextera partem
expeditorem ad fup'fegui oblationes, f'atit' ad con-

fideranda Altaris Sacramenta. Hanc Micrologi ob-
fervationem pulcro illud fup'et f'atit'. Ca-

tholica. tom. 1. pag. 218. ubi loquitur de Miffa
folemni, contendit e'as ritum in Miffa p'fegui
varam e'ri illatum. Ac Sacerdos quidem, utpote

putat, ad Altare non afcendebat nisi ad Sacerfi-
cium peragendum. Extra Altare epifolia aSub-

diacono, Evangelium in Diacono audiebat; coo-
f'egui vero gradibus Altaris, ea quae quae e'fegui
legebat, aut cacebat p'fegui libro in Cornu Evan-

ritu regnum ab traditum non firmari in
choro & atramentis sed in tabula munda conscri-
bitur post consecrationem Trinitatis et unitatem Be-
nit'y omne dogmatica Sacramentum sacra-
mentum reformationis exordium, verba sunt S. Doct. A-
rchiepiscopi. ad Pantheum cap. 9. Quamobrem
Tertullianus exprobat qui subit et vitandis virgi-
nibus et in. et consecrationibus cap. 37. nonnulli
atque de Symbolo Apotolico; sicut scriptor
ante Constantinum Magnus in his scriptis Apo-
stolicum Symbolum indicant. primique in suis li-
bris illius edidit Athanasius, Basilides, & Leo
in lectionibus, cum ecclesia a Judicis et Gentili-
bus nihil non melius.

167m 31 Diximus etiam, Symbolum Nicenum a
Constantino Consecratum conditum; in ejus enim a
seditione calidiora est, Episcopus eo recitato Symbolo ex-
clamavit: Hec est Catholicorum fides: /sicut omnes
credimus: in hac habemus firmum: in hac habemus
mur. D. Athanasius apud. ad Jovin. de Fide in-
dignus, inagnum illius Offium Episcoporum Cordo-
bellensium, quos in eo Concilio tanta fuit auctorita-
tas, a Patribus jussu, illud Symbolum condi-
diffe.

Adm 101. Denique Coenopolitanum Symbolum a
Constantinopolitano Concilio, quod hoc Genera-
liiire Je Itrudum, conditum diximus; ad enim colla-
tionem 12 a. prima de fide, illudque auctoritate
constitutum a. neopatria Katanensis, quod
Marcus Ephesus presbiter omnium Ecclesiarum Pa-
trium auctoritate constituit in eo Concilio Flo-
rentino. Symbolum autem Constantopolitanum
est, quod in Milia recitatur. Quidam colla-
tionem theoloni Magistri Sententiam sequi
proponunt. Mihi dyrbolus est, quod in Ni-
censo Concilio conditum est, ut etiam observat
Vertus tom. 3. pag. 124. quod quidem tunc per-
fuit ea ratione, quod quicquid Constan(tin)ianum
Concilium addidit Symbolo, jam implicite
in Niceno Symbolo constitutum erat. Ita videtur.
bo videtur, ideo ad MHTAN additum Constanti-
opolitanum Symbolum, quod sufficit. in Niceno
notitia est omnium accommodatissimum. Sed Car-
dinalis Runa hanc opinionem reprobavit, nec alia
de causa fuit Symbolum Ecclesiam salutis aut
in Milia recitari, quam quod in eo distinctio
luculentius orthodoxi a hereticis explicatur. & ex-
ONZ usque ad ea tempora hereses prevaluerunt.

Ed/12m quibus videtur negari non p^o, Ro-
manam Ecclesiam in insigne sacris XI. conspiciendum.
bolum in Milia recitatur; distinctio enim verba id

Abbas Berne libro de rebus ad Miham
speciandis cap. 1. Romani usque ad hanc tempora
diva memoria Maximo Imperatoris auctoritate

bolum, recitatur. Sed ab eodem interpreti, cum
de eorum auctoritate audiri non oportet
rejmendum videtur, videlicet quod Romana Ec-
clesia non sufficit aliquando illa hereses facit in-
fidelis esse tum 3. rebus doctrinam in Ecclesia
Catholica fidei permanet immutata. Et ideo Ma-
gna in consuetudine illa illud Symbolum fuisse con-
tineat. frequentatur, qui aliquando illa heresi per-
fuerit, autem Constat Imperator non auctor
est, quam omnium consensu de Domino benedictio
yofe (hinc presertim) ut ad publicam Miffam illud
decatentem, Hic Baronius in Annalibus fuit in
ferat ad annum 1190. ac deinde quibus illud
verba concludit placet illa, sed n^ois gratias

et veneranda antiquitas annorum milia a. igitur de-
lutione, quam vocavit, Testatur Berne de
profundum addidit. CUM Henricus Imperator de
a Bened^o VIII. presbiteris, quomobrem negari
non vult videtur, tunc primum Romanam Ec-
clesiam. Milia,

Q electam esse p^o Symbohim JoMiTa recludi, CUM
priorum (apostolicis) 30 tribus nullum reveren-
tiam monumentum ejus discipulis in ea ecclesia
fuit in Milia Gallia, & Germania Symbolum
in Milia jam recitabatur. Vid. Na. tom. 2. l. 2.
1. in fine. Eadem postea verba persequitur
Calixtus de sacerdotibus sacris Christiolorum Miliaf
pag. 7. Edit. R. amant. a. 147. &

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

1714. pag. 1. cap. 1. art. 2.
2. Ante illud tempus Symbolum in Milia
recitatur Confoeville, colligitur a Onone

Concilio in Toletani anno 5° habili sub Re-
garelo Rege: Sancta (constituit) Synodus, ut per 9.

ajta quidquam capere ex nobis orationi,
hinc Vide Ieremiam. (secundum Tricinium Benedidi
XIII. Quidam Theologus Ordinis Servorum s.
Mariae "nonic anno. 1570. parvum quendam
Tranatum edidit de Oculi anime cum caritate
decedentis illiusque orationem in Militia defun.
Anim explicat, atque in eo abunde probat ea
verba de Purgatorio esse intelligenda

CAPUT

X.

De Oratioe Orathenstis que Offeruntur
(Oratioe)

j. noA Anthoniam illam, qazOfertorium a.
X. atque quique Orationes Toquuntur; qua
rum prima incipit, natege Sanle Patari altius
offerimus tibi Domine, tunc in epistola /mellila-
tur quarta Pene /mellilator, poltreina natege
Sanle Trinitas de quibus in /mellilator /mellilator
Controvers. tom. 1. in. 6. de sacrificio MKTz
cap. 7. Neque antequam adducam fuit, neque in Ro-
mana Ecclesia ante quingentos annos legabatur etc.
etiam tam in alio continetur, offendat pacifica-
tem ab omnibus fuit recepta; eas vero tunc admo-
dum vetulas esse videmus ex /mellilator Walfridi,
Amalarii, Ruperti, et Innocentii testis qui post
Oratorum (laia loquuntur de secretis.

3. Di'o Obedienti Sacerdos Calicem detegit,
'Patenam capit cum Noia, & utrique manibus
lublatur oculis ad pedes ludens, elevatis ad
Caelum oculis & Natim deitatis ante Orationem
natege Sanle Patari. In ea Oratione eternum
Patrem, quem Deum vivum & verum appellat,
ut ea apud Danielem cap. 14. Non esse JdoU ma-
no fatis, sed vivit in Deum, qui creavit Culum
erat, ut immaculatam Noiam nategeat pro sua
innumeris peccatis: in multis enim offendimus omnes
etc. 2. Jacobus cap. [.] peccatis, inquam, tum
committimus, tum offendimus, pfectissimum ut
pfectissimum non te fatis, sed quotquot adiant,
& videas omnes vivos mortuosque Deo commerv-
dant, ut fatis eterna consequantur, iusta
praecceptum p. Pauli, qui ad Hebraeos cap. 7. Sa-
crodotem deest etc. prius pro /mellilator tunc /mellilator
offerre, deinde pro populi. In hac oratione No-
itam, qua ea fateri patenam, eis nondum con-
secratam vocat immaculatam, natege Sanle Pa-
taris hanc immaculatam Noiam quod quidem ne-
mo miretur; neque enim ea verba ad panem re-
ferenda, sed ad Corpus Christi, quod future Con-
secrationis et sub ipso specie panis subicit, etc.
ut ea fu Oratiois fectatis, natege Sanle Pa-
tar, omnipotens, aeternus Deus immaculatam Noiam
in quam panis nio quamprimum etc. convertendus,
ut animadvertunt Card. Bona Ser. Liturgia. in.
cap. 2. n. 2. Pouget tom. 1. /mellilator. Catholic.
pag. 842. & in flectrationis faciens Crucem cum
eadem Patenam deponit Noiam super Corporale,
& ad dexteram collocat Patenam, etc. ut ejusdem
quidam pars sub Corporali tecta sit. illius autem
fignum Crucis signatam Noiam super Crucem
poni, uti /mellilator tunc, aeterno Patari ipse se ob-
tulit, ut non a peccatis redimeret, quod advenit
Honorius in Gemma Animae in. 2. cap. 96. et
Durandus in. 4. cap. 28. n. 27.

3. Sequit Sacerdos, & in Cornu EpiAis Ca-
licem apprehendit, Purificatorio attingit, etc. in
Ara tunc nodum tenens, accepta de MiniAri ma-
nu ampulla vini, sequit vinum in Calicem.
Deinde eodem nio tenens Calicem producit
fignum Crucis super ampullam aquae dicens Orati-
onem; Deus qui humana substantia, & infundens
paullulum aquae indolorem profequitur: da nobis
per hujus aqua in via mysticum. Quid A celebrat

pro defunctis, non satis fignum Crucis super a.
am, sed infundit atque benedictione dicens
Orationem ut supra.

4. Nunc vero de Ritu aquae cum vino commi-
flecto, de ea benedictione, etc. de Oratione
qui benedicta substantia dicendum est, nam de pa-
ne fect Noia dicens ideo praevaluit, quod fect
fate de hoc. Irqueoio fcriptissimae, cum de sub-
stantia indolentiae tradamus. Neque etiam
de vino quidquam nobis recte dicendum, qui eod-
dem loco de hac etc. fect loquuntur fumus. ritus
non praevalens tamen putamus quod monuit
Theodolpus Aureliensis Episcopus sub Cardo
Magna in capitulari quod Sirmundus tom. 2.
Operum fuorum edidit diligenter observetur, ut
panis, & vinum, & aqua, etc. quibus Niff' ac-
queant celebrare, mundificat ac sanctificat tractetur.
O in ipso alio vide, nihil non mundatum invenitur.

5. In Consecratione calicis nulla praeferquam
vini mentio ut in fectis paginis; sed Patrum etc.
ditione proditum est, ut vino cum aqua substantia
Eucharistiae Sacramentum a ChrjdoCX) mDO etc.
indolentum; quamobrem Concilium Florentinum
in Decreto fect Indrudione Armenorum etc.
Quia iusta Sanctorum Patrum testificatione creditur
ipsum Dominum in vino aqua permixto hoc sa-
cramentum instituisse, & consensit Tridentina syn-
odus etc. XI. cap. 7. Monet 2. Apudus, prae-
ceptum etc. ab Ecclia Sacramentibus, ut aquam ve-
ro in Calice offerendo miferent, tum quod Christum
Dominum ita fectis creditur etc. Quamobrem in
orientalibus novimus liturgia vini & aquae com-
mixtionem praevalere, quod observatur etiam Re-
naudotus tom. 2. Collic. liturgiae. Orientalium
etc. ubi hanc fectis. Supra aqua mixtio,

quam omnes flectationes Orientalium leges praefer-
bunt, etc. etiam notatur in liturgia Oratione per
quam invocatur spiritus s., quod Calice continetur,
non vinum sed mistum appellatur in pluribus Sy-
riacis Jacobitarum liturgiis, etc. in ea Oratione a-
pud cognitas, qua panis post in liturgia sequitur

A veteribus Theologis quidam affirmant
aquam cum vino miferentem ex praeccepto Divi, etc.
no; nunc tamen communis fementia, nox
Divino, sed ex Ecclia fectis praeccepto aquam in
Calicem infundendam, quod quidam fectis
praecceptum ex ipso Christi Domini fatis &
exemplo profectum est: nam ut in Nicaea fectis
Oenz observat Euxochus a. 10. in fectis Jus-
deorum fectis unicuique permittitur in fectis
Coena vinum aqua dicens, etc. vero a, quam
bren credamus, Christum jefum, ut temperan-
tia de fectis exemptum edocet, aquam in
vinum infundente G'rgius Caender in luo ope-
re Liturgico Liturgiam Armenoium fectis, in
qua hanc habentur: Non adfuerunt aquam vino:
quod cum minime congruat cum Christi exem-
plo, Joannes XXII. ea de re monuit Archiepif-
copum Armenorum in Epila apud Raynaldum
ad ann. Chrj. 1328. n. 13. Nunc namque fectis
Ritus, hoc Sacramentum celebrare Christo ipsum
flectis venaciter se conformat. Non enim cele-
brat ut Christus ipse, qui temperantia fectis
flectis praevaluit exemplum, in die Coena, qui hoc
Sacramentum instituit, vino puro, sed lymphato
vino uti /mellilator, Salomone praedicante in Christo per-
fctis discipulis pro hac die venaciter, comedite panem
meum, etc. hinc vinum quod miferent valeat Et
Gaudentius Monachus in Epila ad Cardinales
Episcopus Aftanentem ad ann. 180. n. 24. addit
in JuJa vinum quod rubicundum esse aqua mix-
tum hinc consuevit, ca vero Evangelii verba,
Nio etc. Calix, rationem fuppeditat. cur Domi-
nim jectis aquam cum vino miferent celebramus:
Tox Calix apud orientales significat non quidem

DE SACROSANCTO MISSAE SACRIFICIO

Demonstrat'ur enim edict, quiaue vel ejus a-
Ute viciue vel paulo ante missus, destrictum
ad Maldonati alioque fortissim' rivale
dem problemis, qui putant, z. Gregorium adia-
ladie non integrum Canonem, sed Quilones
quamquam tribus inferat in Canonem. Atque
iam rem se habere apud Ital' integra fore
probatissime ostendit. Notat z. Gregorium,
se de eo accusari esse, quod emittit inTe-
stis ante pod Canonem, de hoc id facit
quod indignum est videatur, Oratorem a Scho-
lasticis compositas ante Communionem recitas
Orationem vero Domesticalis non ante fura
Corpus Christi; Ioride enim ejus xate Oratio Co-
municanda vel in Mide non dicitur, vel emittit
batur pod Communionem: ex quo intelligitur,
z. Gregorium non de integro Canone, sed de
Oratione quamcumque interserit locumque etc.

9. Antequam ad tractationem de Canonibus per-
tinet, ad h. ritum, quod dicuntur & Tenent in Canonibus, quo-
que illi, qui Titulensis Synodus agens de
Canonibus constituit, aliquos verba fecimus, oportu-
num putamus quiddam innuere, quia legitime in
Canonibus, nec in Sacris Vigintiis reperitur
quiddam etiam quod fuisse Pontificis addidit:
illud enim primum ad laici Concilii textum per-
tinet, ubi dicitur Patres Canonem compodius
esse &c. ipsi Domini Venerabiles hoc verba paterunt
reperitur ad quod s. Synodus ait Canonem com-
positum esse ex Sandissimis Pontificum patris in/brili-
bus.

10. Innocentius III. in l'enciclica Cum a/ra
 de Celestis. Miffam quiliam etc. etc.
 eur in Canone miffam in Consecratione calida
 verba Jefa Chridi, quia videri Miffalibus
 cap. 25 interpretati ea My'ctum rifei & confignet
 det Pontifex, alibi etiam quiri poffide, qui nar
 ratur in Canone, Chridim in Consecratione pa
 nis oculos ad Coelum levante, cum de hoc mo
 do proditum in Evangelio, eur etiam in Confe
 cratione calida, cum s. Manbrunantur, Chri
 ftem dixide, /ffe etc. enim fignum meum novi Te
 fiameti, AAA/Ven etc. verbum vnaque p'p'etate
 rpondet deinde dicte idem Pontifex, in Canone
 multa contineri verba, quia a Chrido Domi
 dia etc. teantur Evangelicis, ut negari non
 podit, Canonem ex vitiis etiam Domini concin
 natum esse, reagit Pontifex, & generaliter hanc
 regulam dicitur. Nulli t'm de verbis quam de
 falfis Pominicit invenimus h Evangelio/ite calida.
 quod fignificat aut fignificat verbo. vti fallacis
 dicitur leguntur Eam regulam confirmat loco ex
 Afili Apoclonorum. Paulus enim in p'ntibus p'p
 fitorum JK ait: Meminit aut oportet videri Domi
 ni Jfui qui dicit: Paxite etc. dare quae accipe
 re. Hae tunc duae quatuor Evangeliorum de theop'ia
 itaque obfervat, quemadmodum apud Joannem
 cap. 11. habetur Jefum Chridum vocat, Lazarum
 revocavit ad vitam, oculos ad Coelum levante,
 uta vellefide etc., oculos itidem ad Coelum le
 vante, cum panem & vinum in furno corpus &
 languinem convertit: Si tunc legitur in Coelum
 levante levavit ad Patrem, sive ad corpus examine
 animam Lazari revocavit, promittit etc. videtur
 quod tunc oculos levavit ad Patrem in Calum
 cum panem ad vinum in corpus sanguinem pro
 prium commutavit Adde, quod ciamcum duas
 p'fones & quinque panes multiplicavit, exp'it in
 Circum, ut legitur apud Lucam rap. 9. de apud
 Marcum cap. 8. intantum in Calum benevidit quod
 talis offedit, idem fecit Chridum Dominum
 in inditione Ruchariliz, vti in non habetur
 in Evangelio: Quafi non etc. dulumy quia lita
 in hoc falfum/ita falfum dillimoy vti in NOW etc.

1. Iamnoto id non expersitum scriplum velle Tun
2. Augustus Menardi in satis ad Sacramentarium s.
3. Gregorii pag. 18. Denique monet Innocentius,
4. vocem ateni cum Evangelio probe congruere.
5. & vico at/Angeli meus non d/ ateni Te/Iamnoto
6. & in Evangelio legitur. manducat & bibit
7. carnem. A mico meum fungimus habet vitam a
8. ternam. Evangelio itidem confusa «te verba
9. & illis Mylerium ridel propter panis & vini Tran-
10. (ubandiamenem in Corpus & Sanguinem Domi»
11. U at attere ad explicand: nictur autem Mylerium
12. ridel, quoniam aliud ad creditur, quam cernitur
13. 17 aliud creditur quam creditur. Cernitur /ped
14. f panis & vini, id creditur veritas carnis & /
15. quinis Cernit/i, ad viti unitatis & obsecratio.
16. D. Thomas 2. par. q. 23. ar. 4. quirit qui dicitur
17. in Canone Midz, Chrum in panis & vini
18. Consecratione oculis ad Chlum «baleum, cum
19. & non repemiam in Evangelio: & rclonendi s.
20. DoAor, in cendi velut ab Apodolica Traditione
21. acceptum: rationabile enim videtur, ut qui in
22. /ratione Lazari, ut habetur Joannis 11, et in
23. /oratione, quam pro discipulis fecit Joann. 17, oratione
16 levavit ad Patrem, in hujus Sacramenti institutione
25. a tunc tanto magis hoc fecerit tanquam in se ipso
26. f/Aljcm s. DoAor illam loca citato proponit
27. dimittendum. in Canone fclionem Miflae lubet,
28. Accipite & manducate ex hoc mico, & in Evangelio
29. accipite & bibe tantummodo, quod rclonit i comedit,
30. quam difficultatem ita solvit: Quia autem dicitur
31. manducate, t/ FR comedit, tunc dicitur, quantum
32. ad panem ab. Quid autem additur, O'er
33. intelligitur ex verbis Evangelii, licet non exprima-
34. tur, quia ipse dixerat Joannis 6. A/p/ a. m. hunc
35. rclonit carnem illi homini, non habebit vitam in
36. v'if ad ead. s. par. q. 79. ar. 2. ad 6. verba
37. in Atjionem ridel ita explicat: quod illud obje-
38. & quia quod /Angeli Cernit/i secundum verita-
39. tem dicit in hoc Sacramento, ita Fide tenetur,
40. rr. itaque concludendum cum eodem 'Inno-
41. centio rclonit. Credimus, quod formam verborum,
42. qm in Canone expellitur, & Cernit/i Apodicti IX
43. ab ipso totum acceptum fclionem Quid velle
44. attinet ad panis fclionem sacrificii institutione,
45. quas Tridentina Synodus ad partem Canoni-
46. cae confectio, proditum ca ex Rlaria Sacra s.
47. Leonem in Canone Mifla addidit. S-mum
48. Sacrificium, immaculatam ho/iam quz admissa
49. a Sacerdote in Oratione, quz Consecrationem
50. conloquitur. Diximus prafata verba addita Or-
51. tionis fclia s. 2. Gregor in / Panemque addit lom.
52. i. liliurgie pag. 572. connoverunt illas soluit
53. dirimere, utrum s. Leo Cono/it illas oratio-
54. nem composuerit an vero ex tantum verba ip-
55. sedem rclonit addidit. Apud quoniam ver-
56. batione non tenet TeAmmiti apud D. August. tom. 4.
57. qui fclia in Anc a. iacris, ideoque s. Leo-
58. nem, atque Orationem, Supra quaz propitio, e-
59. rationem etiam Orationis meminit s. Ambrosius
60. ita s. de Sacramenti, & quae abunde probat non
61. «te illas Orationem s. Leoni tribuendam, sed
62. ab eodem s. /Oratione ea verba addita, ut
63. bene advertit /Glossa in ead. viti. n. 46. Memo-
64. riz quodque traditum est in Sacrosancta Mifla,
65. s. Gregorium verba «te in Canone assimile mor-
66. quae refert in tua pace datione, atque ab aterna
67. damnatione non erigi, & in tlelorum tuorum qui
68. in hanc quae numerari, = quaz Ades Joanni Diacono
69. s. pro prole habenda Ades ca in Vita s.
70. Gregorii. Cum ta quoniam Canonis pane non
71. nullorum Sanctorum mifla har ut infra, quon-
72. am in prima p. me illa laa ca eodem/ras
73. illa, testatur ad /Theobert Episcopus illas de Vir-
74. ginis Rom. 25. s. Gregorium, qui animadver-

si (Deo) colla-
li, nomina alios indebitum. Sau-
Lucia, Al-
Ji. Pye S. Gu-
Canone
S'mm.
Cfr. lib. 2. cap. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

CAPUT XIII.

De Prima canonica oratione.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

unicantes omni (sola carere, cum) proxime
precedentibus verbis continetur. Vile
a minus to. J. Comrovis. lib. 6. de MiA. cat. in
S. p. 10.

1. In hac prima Oratione Deo patri
diriguntur; Te totius obsecrante Pater. qui
mun Divina vultuati sacrificium offerunt, in
nec a peccatis aliquot scilicet, quia Trinitatem
seipsum, cuiusmodi iam seipse
fry de Poesat sine sancta Trinitas, reliqua om-
nes iuxta perpetuum Ecclesie confusio-
Deum Patrem per Filium in unitate 2. spiritus
diriguntur Deum vero sacerdos in hac pri-
Oratione deprecatur pro Ecclesia Sancta Catho-
lica, pro Summo Pontifice, pro Episcopo, in
quibusdam locis pro Rege, & pro omnibus
datis, atque catholica 1. Apologia sine
In ea Oratione Te igitur sine confusio-
sine sancta 1. Trinitas, quia Innocentius
Tertius de officio MIAR lib. 2. cap. 2. in hunc
modum explicat, dicuntur illiusque imma-
culata, quia sine macula, in corpore quod
offerunt, quatenus non ab iniquitate purgetur
corpus ab inmunditia.

2. PoQuim oravit sacerdos pro Ecclesia
Ibidem, orat pro Summo Pontifice, Unitas eccle-
siae, ut ait 2. Cyprianus, a Petri cathe-
dra exorta est. Nec fane quicquam iure nega-
vit, in Ecclesia Orientali de Summo
olim mentionem fieri confesio, narrat enim
Nicephorus lib. 16. cap. 17. primum suum ad
Acticum Constantinopolitanum Episcopum quin-
to saeculo facta est. Summi Pontificis nomen
Epistola sacra expungere; & Constantinis Po-
gonatus Imperator in Epistola ad Concilia sacra
sine, quae petentia ad Concilia sacra
vult, declarat, de Patriarcha & sacra Epistola
epus hunc de se de se vehementer
quasibet in illius, quae peracti impo-
sum corpus, Summi Pontificis nomen
Hic autem in Ecclesia Orientali
confessio propter Photii schisma, nec unquam
affum de concilianda utraque Ecclesia,
CK nobiscum fecimus convenit Summi Pontificis
nomen in Concilio refectum. Quo vero
ad Occidentalem Ecclesiam pertinet, adeo
ea Graeci pro Papa in Canone confuso, ut
epus origo indicari non possit. Ceterum
fuit leges, quibus ea confusio
matus usque sublevis repro-
attendi romae Romani Pontificis. Concilium
Valense 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304.

vel Archiepiscopus Mactiam ostendat, pro se apte
erat dicens, et in laudibus fuit, laquei sed
cuius etiam Cardinalis, item cum non Episcopus
propter excellentiam dignitatis. R. omz Sacerdos
tae mittit et Antiphona ad laud. Papi enim, cu-
que mentionem faciunt, uti Ordinarium
Krijalibus vultum est, ne pro Episcopo Superi-
orem fuit Generale, & Oro ne Piatialum
montium (in prapofitum, item quae Episcopa-
lem iudicialium & territorium habet legati-
tum. Non item Presbytero in aliam ditione-
Mifam celebrant Episcopi sui nomen et locum Ep-
iscopali illius ditione, et quae ostendat, (subi-
tore, et videtur et apud Pougat tom. 1. tit. 1.
Catholici. pa. 552. & Meratum tom. 1. par. 1.
pag. 578.

1. In quibusdam locis iuxta Apostolicam Tra-
ditionem orator pro Rege; testis est D. Pau-
lus 3. ad Timotheum cap. 2. orationes et de
ciendas pro Regibus, et omnibus qui in submi-
tate sunt, illarum tabulae sunt, cuiusmodi erant
et, et illi in submi-
tate imperant. Consonant
qui primi pro Christi Religione Apologias
scripturas, qui alios semper laudant, Christi-
anos pro Imperatore Deum orare: iacri camm
et, et sollicitudine ad Scapulam cap. 2. et 3. et 4.
et 5. et 6. et 7. et 8. et 9. et 10. et 11. et 12.
et 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20.
et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28.
et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36.
et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44.
et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52.
et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60.
et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68.
et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76.
et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84.
et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92.
et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100.

2. Denique in eadem Oratione Sacerdos orat
pro omnibus fidelibus. Et omnibus Orthodoxis,
atque Catholicis et Agnitionis fidelibus. Haec
delum in antiquo Ordine Romano, in Libro
Sacramentorum 3. Gicgorii, qui et in Biblio-
theca Vaticana, Palatina, & ad usum quendam
mitali Vaticano: quomodo Mictologus in Ob-
servatibus Mactiarum. cap. 23. ubi loquitur de
Canone, et attestant verba; & cap. 13. ait,
ea esse (supervacua, nam paulo post Sacer-
dos orat pro fidelibus & familiaribus Det. quod
idem est ac pro omnibus Catholicis Ecclesiae fi-
delibus. Hicet huius temporis ea verba ap-
plicandae dicunt, quod paulo ante dicitur: Sacer-
dos, pro Ecclesia tua familia catholica, quod
idem est, ac pro omnibus fidelibus catholicis
orare.

3. Hicetis sine respondet Bellarminus, ea
verba minime superesse, nam cum generalis pro
universa Ecclesia Sacerdos oraret, deinde singu-
latis pro Papa, pro Episcopo, pro Rege, de

obit reliquos etiam fideles, (per se vel per vi-
ci similesque fideles, commemorare. Mictologi ap-
probat exequitur ex eo, quod in Oracionibus
quibus, ubi in Memento, severa non aliorum
mentio est, quam eorum qui vel orant, vel
sacramentum intercedit, cum vero tam multi fide-
les sunt, qui orare offerunt, neque adfuit nec
potest possumus vel commemoratio in profectibus,
quod nondum ex hac voce migravit, cumque
pro his etiam orandum sit, propterea deficien-
dus illic erat locus, qui idem illic est, de quo
nunc agimus; omneque in illis verbis continen-
tur Et omnibus orthodoxis atque Catholicis Apo-
stolicae fidei militibus Vide Menardum in No-
tae ap. ad Sacramentarium 2. Gicgorii, Card.
Bonam. loc. cit. num. 1. Lc Brun tom. 1. pag. 421.
et Natale Alexandrum Theolog. dogmar. de mo-
do, de Sacram. Euchar. lib. 2. cap. 7. art. 1. num. 1.º.

4. Porrigam exhortor Sacerdos pro coelesti fan-
tu Catholica, pro Papa, pro Episcopo, & qui-
buldam in locis pro Rege, ad pro omnibus Ca-
tholicis, ubi in praecepto orare, quibus Sacerdoti
sunt applicare innotuit, quoniam tamen nomi-
na voce sui pronuntiat, sed eas personas pre-
sentes animo habet, Memento Domine famulorum
famularumque tuarum; ac pro his idem erat qui
sacramentum intercedit, omnium circumstantium
pro quibus ubi offerimus, vel qui ubi offerunt hoc
sacramentum laudat.

5. Formula precandi pro verbum illud Memen-
te confiat cum sacra scriptura. Primum enim
pro. habetur Memento Domine in benedi-
ctione Populi tui. In hac Oracione illius parte Sa-
cerdos orat pro vivis, nam pro defunctis alibi
est, ut in loco dicimus, praecipua commemo-
ratio pro illis defunctis pro quibus in sacrificio, ubi
notat in Parnassio Ecclesiae Regem pro ejus Parochia
Populo, pro his qui celebrant Mifam ejusque
runt applicando ceterosque famulorum, ac pro
his, pro quibus Sacerdos nominat orare inten-
dit, pro parentibus exempli causa, confanguineis,
amicis, aliorum, vel de ejus precibus commen-
daverint, ac denique pro circumstantibus omni-
bus.

6. Adnotat J. quidam sunt ad ea verba,
pro quibus ubi offerimus, vel qui ubi offerunt
hoc sacrificium, tum ut explicemus quid sit
et, quod Sacerdos non modo de sacrificio
sed etiam circumstantibus aliorum orare
(enim partem vel declarare: pro quibus ubi
offerimus, vel qui ubi offerunt hoc sacrificium
laudat.

7. celebrat locus et Tertullianus de Exhorta-
tione castitatis cap. 7. Acne 1. Sacerdos
fuit. Scriptum est. Regnum quoque est de Sa-
cerdotibus Deo Patri suo fecit ubi Ecclesia
ordinis non est in Ecclesia 0 offerat, IX. // Vigi-
et in ubi dicitur in Ecclesia ubi habet
sacerdotis in templa ubi offerunt, habet
etiam circumstantibus Sacerdotibus ubi offerat in
hac ubi Sacerdotis. celebrat item controversia in,
quod ex illa voce offerat debet, quidam
enim Tertullianum in ea sententia putant
ut ubi ubi Sacerdos, etiam Laici contrahere
posset, idque et in templa, locum profertur
Theodoret. Ezech. milles. in 2. cap. 23. qui
Primum quendam laicum narrat ac Alex-ndri
ad Indos profectum, ubi ubi erant neque
episcopi neque presbyteri, cumque ad Christi fidem
aliqui conversi, prius eos in unam conve-
nere, neque facere celebrare, quemadmodum in
Romano Imperio mos est. Ea de superiore
proximo interpretatur (scilicet Hugo Grotius, Dio-
nysius Petarius, Joannes Clapenburgius, etc.)

ritus Dodvif¹is, quorum differantiam in unum
collocat volumen prodire Londini ann. 1693. His
adde Althipinxum de ira²tu de administratione
Eucharistiae etc. l. cap. 8. id est quod tunc calicem
etiam ad Althipinxum qui Galliarum Regi fuit a Mi-
buthocia, ad Althipinxum de hoc argumento
Epistola. Et scriptoris, quos modo nominavi-
mus, quidam heterodoxi tunc, quiddam vero
Catholici videri aequi propagatores, quos in-
ter confendi sunt praeter B. Gallium, Petavium &
Althipinxum, qui luculenter demonstrarunt voce
effere non Imperi significari de³curare, Oblatio-
nem h'paratum quiddam scilicetque etc. & Gkic
sacratione; nec vestigia obliqui huius poete
Tertullianum vestigia statim scilicetque, qua
Sacerdotes clanculum ad eos, qui in publicis vi-
sibus effere, minebantur, ChnOique Confessio-
bus in sacro deest Eucharistiam praebeant;
quod quidem supervacuum foret, ut illi, et
iam si tales citem, Milan propter Sacerdotum
intropas celebrare licentia. Quid autem de Fru-
mentis attestari, id non ita prolixum ea ut nar-
ratur; non enim illi laici, sed R. omnes Mer-
catores fecum h'cent comites, Akk. India pro-
cedus erat, laici quos testibus ea fuit ali-
quos Sacerdotes; neque enim India illis comiti-
bus dedit, sed Romanis Mercatoribus, laicos
quos probabile ea Sacerdotum aliquem fuisse
vivere, quod colligitur ex Rufino, qui ean-
dem rem narrat, verba ista Frumentii testis
poeta ut videtur plaudimus & flegit Aium, ut
facile videretur omnes in unum convenire ad
sacrationes more Christianorum Deo peragendas
Atque huc de hac de hac ea ea arbitramur, qui
vero totum hoc argumentum quam accuratissime
pertraditum cognoscere velit, Petavium adeat &
Althipinxum, apud quos profecto sepebit, quo
Abi abunde testantur. Novissimus scriptor Her-
minter etc. de Sacramentis rom. 2. cap. 19. ubi
loquitur de Miniaro Eucharistia, totam hanc
materiam ex integro pertrahendam de⁴ceptis
explanans, quid ac apud i⁵milliam effere, huc
vestia; Plat illam potest effere, intelligit inter
"ecet Quid illis illam ac, nos omnes ea
Sacerdotes: nunc Tertullianus ac omnes etc.
Sacerdotes, laici h'cent deest h'cent fumi) etc.
Nunc laicos h'cent deest h'cent fumi) etc.
cum credit & orat.

1. Et ut eo regrediamur quod ad Canonis
Orationem pertinet, Innocentius III. l. 2. de
Myacris MiA* cap. 2. ducet, non modo sacer-
dotes, sed reliquos etiam fideles alii poAe
sacramentum offerre, huc dicitur offerre, h'cent
solum offerre Sacerdotes, sed etiam universi fide-
les & quamquam Sacerdotes dantur ac vel
vere, ac tamen aliquo fidei ad Offerentem
iam pertinet; Sacerdos enim officio Aia, offer-
ens pro per ejus officium, qui elemosynam
conferat, ad sacrificium concurrunt; Quumvir
enim sacerdos propriis fungatur officio, ille tamen
offerre dicitur, cujus nomine agit Sacerdos, ipse
enim imputatur, cujus munera offeruntur, verba
sunt missae Diaconi, qui quarto ferat sacra-
ta qua⁶conit de veter. TeAm. cap. 45. Simile
illud ea in Oratione, Orate Fratres in qua
dicunt Sacerdos, ut h'cent ac majorem sacrificium
acceptabile fiat, apud Deum Patrem Omnipotentem,
quibus declaratur Missam sacrificium etc. lum
Sacerdotis, tunc eorum, qui vel ad Aia, vel mi-
nistrant. Hollandis de dtem 17. Martii vitam
relebat s. Gidrudis Nivellesis Abbatissa in
Brabantia, qui in scriptis Aulor h'cent
Narrat ejus vires scriptor, Saniam Virginem
omnis ejusdem Matronae nemine Adulz filius

mortuum ad vitam revocasse, ac Matronam il-
lam reverentiori religione Audio etc. locum
de qua fuit. Et illa etc. caput credere virtuti-
bus s. deitrua, in in orationem Missam oroca.
vit in honorem f'ragia ChnO cultuam quo
verba alii alii significare, quam Missam elem-
osynas sua celebrandam causasse. Gregorius
Turcomas illa de Gloria G'offeorum cap. 43.
de muliere quadam, qui non minus 1000 etc.
devota, quam defuncti etc. fuit memor, fuisse
Mulier per annum integrum ad hoc Templum etc.
gens caetici vacant, celebrant quidam Missarum
folema, ut offerre Oblationem pro memoria viri
fui. H'cent & alia ejusmodi qui colligit Barle-
dus iratatu de Oblationibus ad Altare s. s. num.

2. Aduertunt, offerentia nomen et
consecrare, qui ad sacrificium quod in a
Sacerdote, quoque modo concurrat in Epistola
sigibaldi Anglia Regia ad Bonifacium Mogunt-
inum Episcopum, qui inter Bonifacianas ca 49.
locus ea h'cent. Holm etc. etc. quod ex
tempore nomen tum affertur h'cent. eum
Missarum folema celebrare, fumi eum nomi-
nari Episcoporum officium, quem locum Ma-
ritimae de J. de Liturgia Gallicana num. 22.
Nota verbum celebrare, quo Rex illius etc.
enim adhibet eo modo & fidei, quem supra
explicavimus. Docent Theologi ChnO
etc. Miff' Offerentia etc. precipuum, non modo
quia illud indicant, ac in ea memoria possit
etc. celebrari, sed etiam quia quodammodo illud
est per Sacerdotem ministrum; Sacerdotes
etc. etc. offerentia, tum quod virtus ChnO
sacramentum esset, tum quod ex p'fona creati.
At consecrationis verba pronuntiat; denique Lai-
cos etiam etc. offerentia, vel quod per miAe-
rium Sacerdotum offeratur, vel quod fumi cum
Sacerdotum intentione confertur, vel quod
etiam aliqui exhibent Miff' ministrando, ne
etc. ad sacrificium fupeditando, elemosine
nam largiendo. Vide Sylviu s. par. 2. 13.
etc. etc. 5 ubi alit, verba illa CalMeis vel
qui etc. offerentia intelligenda etc. de laici ob
tiones citatas: vide etiam Collationem 14. Lu-
cionenfem quA. 1. par. 7.

3. Nunc vero de particulis dicendum,
ea explicanda sunt quae frequentur verba in Ca-
none pro quibus etc. offerimus, vel quibus offerimus
hoc sacrificium. Menardus in Notia ad Concordiam
Regularum etc. etc., particulas vel aliquid non
disjunctivum, sed copulativum esse; idemque ap-
pote iterum feripis, cum verba in Canonis
explicare, de quibus nunc legimus in Notia ad
Sacramentarium s. Gregorii pag. 14. f'cent etc.
judicia vel utatur per eum h'cent, quod etc.
consequit. Idem adnotat etc. Le Brun lom. 1.
pag. 419. Gothofredus in Codic. TheodoAn. Pe-
trum de Mareis in Concordia Sacerdotii & Im-
p'cent, atque plura doctos viros. Itaque Geor-
gi Majoris Heterodoxi obijci eventur, qui
opinat ut in etc. verba pro quibus etc. offerimus vel
qui etc. offerunt, correderunt quamquam con-
tineat, etc. etc. imple reddat, ut videtur Bellarmi-
nus cir. cap. 11. Sed Orationis expeditus apparet
etc. Deo enim non solum personarum perfone,
& circumstantes commendantur, sed etiam
pro quibus offerimus sacrificium ac reliqua etc.
etc. quibus quoque modo conveit nomen etc.

4. Animadvertit Microingus cap. 13. ab haej
Canonis Oratione quoniam ea verba absque
quibus etc. offerunt atque ea tantum legi,
etc. offerunt, itaque prima etc. laici
Item post etc. addunt: pro quibus etc. offerimus etc.

DE SACROSANCTO MISSA SACRIFICIO

in domo ecclesiarum videretur de sacramento
non nisi fuit testis personae pfectae et capax
Videatur Auctor tractatus de Missa & Divino
Officio sacrae theologiae editi ann. 1714. pag. 42.
Defunt itidem eadem illi verba pro quibus
efficiatur in antiquo Ordine Romano, & in
libris veteris Missalis, M. in lectione
Mabilicodum (verba Pouget rati. catholice. lom.
1. pag. 85). Sum qui exilium pro varietate
gionis diversorum Missalium quorum quidam
haberent vel alia offerunt, quaedam pro facili
et obsequio, utraque lectione esse inva-
lida panem vel ut sacerdos, utraque
placet, eam foretetur, postulat quod
sacra vel in aliquibus Missalibus (scripta in rubri-
ca Verum Pouget facilius ejusmodi
condita optionem, & consuetudinem damna-
turi subita particulam vel, qui sacerdotem
inducere possit, ut utraque modo legat. Et cano-
dicas duntaxat pro quibus una offeratur, & con-
tinetur vel una vel offeratur, reliqua, quae
sequuntur verba quae omni dilluuntur, ut quibus
facili intelligitur quamobrem loquuntur, ut scri-
bitur in Canonem, pro ipse vel offeratur
vel qui vel offeratur, nec alio modo ferenda
verba alterum mittendi, vel pro quibus una
offeratur, vel alia vel offeratur.

18. Innocentius 7. tractatus lib. 3. Mysteriorum Mis-
sa. cap. 8. tractatus de 8. 8. prima Canonis Oratio-
ne, & de illa quidem verba Memento Domine,
habet; Memento Domine Iamherum fa-
mil'rumque tuarum a. A. in omnium a. etiam ad
faciliam. Ex hac Iamherum verborum a. tractatus con-
sistit, quod hic quidam non loqui, ut dicitur
de spirituali, quae voluerit, debeat nominare. Vi
Virum tamen nomina hic tantum debet nominare
quodammodo in Iamherum locum substituit, vel offeratur
rum potest a. etiam tractatus Iamherum. Pergit Pon-
tificem, atque explicat rationem, quamobrem Mis-
sa sacrificium est hac Oratione Sacrificium laudis
appellatur, quia vero non solum vocatur sacrifici-
um laudis, sed quodammodo amplius additur, pro
quibus vel offeratur, vel qui vel offeratur hoc Sa-
crificium laudis, pro re quibus omnibus, pro re-
ceptione animarum suarum, pro re salute
in celestium suum, atque reddunt vota sua etiam
Pec vivo vero observetur hic verba de-
clarat Missa sacrificium est ex opere operato non
modo sacrificium & Eucharistia, sed etiam
crucis laudis & gloriarum affluens, sed etiam
Propitiatorum, quod peccata expiandi, & Impe-
ratorum, quod spiritualis & temporalis bona a
Deo oblinetur: si quis dicitur, Missa sacrifici-
um tantum vel laudis et gratiarum offert, an-
nodum communiorem dicitur a. in Cruce peni-
th. non autem Propitiatorum. Non vel prodest
lumen, etque pro vitali re dicitur, pro peccatis
punit, satisfaciendum re alia non dicitur
offerri debere anathema vel verba fiat laus Con-
sistit Tridemi in lib. 11. de sacrificio Missalium. 3.
sacrificium Missa l. tremum vel & Eu-
charistia, id est sacrificium laudis in quaestio-
ne aliorum non accipit sacrificium postulat
enim & sacrificium quodam modo proprietates
omnes consistit sacrificiorum veteris legis, quo-
rum quidam in Dei tantum b. norem & laudem
offerebant, ut in Iamherum, quidam in quaestio-
nem affluens, ut Iamherum, quodammodo
docet s. Thomas 1. 1. quest. 102. vel 1. 3. quod
non sacrificium quidem arguit, ut Lutherus, & Cal-
vinus, et observantiam laudis in 1. Controvers.
lib. 3. de Missa cap. 1.

19. non etiam Missa sacrificium Propitiatorum,
a. nimirum peccata expiandi, quod probat

1. Auctor Apolloni ad H. Barros 1. Omitt Pontifex ex
hominibus affluens, pro hominibus sacrificium in
hoc quod fuit ad Deum, ut offerat dona 10 sacrifici-
um pro peccatis 2. Cyprianus in fermone de Can-
one Domini Missa sacrificium vocat medicamen-
tum fusi & holocaustum ad sanandas infirmita-
tes, in purgandas infirmitates. Et s. Augustinus
quasi 57. in Leviticum ait, in hoc sacri-
ficio tenetur remittitur peccatorum. Et Theologi
docent, peccatorum remissionem, quod aliter
ad culpam ex hoc sacrificio, non tam-
en eodem modo, quo proestit ex Baptismo, & Penitentie, in quibus peccatorum remissio
est habitualis, non sacrificium gratis infuso us-
nem, sed alio quodam modo; nimirum Deus,
instans sacrificio Missa propitiatorum vel expiato-
rum peccatorum penitentia donum largitur, non
penitentia alioquin gratis adiutorium, quo pecca-
ta ad contritionem excitatur & adiutor, vel
ad absolutionem in Sacramento Penitentiae digne
humili confiteatur. Diximus, quodammodo
culpam attinet, nam quod remissionem peccati,
quod remissionem peccati jam quod culpam attinet,
vera Theologorum sententia est, primum im-
mediate per Missa sacrificium remittitur Deus
nam propter sacrificium oblationem penam ex re-
mittit, pro quo offeratur, ea tamen mensura,
quam divina ipsa misericordia determinavit.

12. Sacrosanctum vel s. Thomae doctrina in
1. Sententia. lib. 4. qu. 1. artic. 2. per quartum
cendum, quod Eucharistia non solum est Sacramen-
tum, sed etiam est sacrificium, in quantum autem
est Sacramentum, habet effectum in statu vivente
in quo sequitur vitam praesentem, sed in quantum
est Sacrificium, habet effectum etiam pro aliis, pro
quibus offeratur, in quibus non praesentem vitam
spirituales in alio, sed in potestatem tantum. Et idem
est non sacrificium immutatur, sed gratiam oblati
virtute illius veri sacrificii, a quo omnis gratia in
non inflatur. Et per consequens peccata mortalia in
est debet, non solum causa proxima, sed in quantum
gratiam continentem ipsa impetrat. Et paulo poli-
te eodem art. 1. Dicendum, quod Missa sacrificium
propter auctorem peccata per hoc sacrificium alia, qui
fuit in Purgatorio non ascendebat in veteri lege
per Antiqua sacrificia. Hanc doctrinam aliter
abunde Sacrosanctum tom. 1. Controvers. lib. 6. de
Missa cap. 4. vel in alio, sine erratur sacrificium
efficiatur et immediate non est proprie li. numen-
tum Dei ad iustificandum lib. Anli ipse sacrifici-
um immediate potest, ut sacrificium, et Afflu-
entia facit, sed donum penitentiae impetrat, per
quod homo peccatorum ad Sacramentum ascendere videt,
per per alia sacrificiorum. Huc etiam addit, quod
cum non potest Missa sacrificium majori predi-
tum esse virtute quam habuit sacrificium Crucis,
hoc illud sacrificium efficiatur et immediate, ut
sacrificium Theologi, non impetratoris ille meritum
iustificandi, hoc est, a Deo impetratoris et peccatorum,
per media convenientia eternam salutem
consequantur, idem plane de Missa sacrificio di-
cendum est. Quamobrem Tridemi in Synodo suff.
22. de Sacramentis Eucharistiae cap. 2. vix &
efficaciam sacrificii ita explicat. Nihil oblatione
placuit Dominus gratiam & donum penitentiae
concedens, criminis in peccata etiam impetia distri-
bit. Et paulo post de oye, qui per hoc sacrifici-
um juvantur defundi: Quam non solum per
Fidelium victimam penitentia, penam satisfaciendi,
in alia sacrificiorum, sed pro Deum in oblatione
nondum ad plenum purgata esse iuxta apostolicam
traditionem est effectus.

13. Denique Missa sacrificium est etiam Im-
petratorum, sacrificio a Deo obinet spirituales
& tem-

1000, 1000,
Filius.

1000, 1000,

1000

to temporalia bona, ut ex omnium Fidelium ser-
prio probatur consensu Patrum auctoritates con-
gruas repetens apud sollicitos controversiarum scri-
ptores. Item nobis nota est, quod Basilis D.
Augustinus lib. II. de civitate Dei cap. 3. de-
scribit quoddam viro nomine Exuperio, qui ut ius-
tiam diuinam libere suam ab immundia spoli-
libus, rogavit, inquit Augustinus, confitetur, non
"Hic", Petrus, ut aliqui eorum idcirco scri-
bunt, ut testimonium redderet, precebat enim, ut ad hoc
sacramentum Corporis Christi, orans quantumvis
ut esset in illa vltima. Deoque postea miserant
scriptis. Quidam in veteri Testamento offeruntur
tut hollis votiva, ut aliquod beneficium impe-
trarent, ut consuevit ex a. lib. Reg. cap. ult. ubi
David obicit pacifica, ut periam avertisset, & ex
2. lib. Marab. ubi J. ubi Omnia aliquid iustitiam fa-
lutarem pro Heliodori vha. & ex 1. lib. 2. d. d. x
cap. 6. ubi hominem Hebræi pro barili liberorum-
que ejus vita sacrificabant, quia affirmare audeat,
hanc deest sacrificia nostra virtutem, cum pra-
ferat Eucharistia, quæ valet, ut dicimus, ad
peccatum remittendum, multo magis ad salutem
Judei calamitatis valet, quæ ex peccato tan-
tant originem? si Christus Eucharistia pro pecca-
tis dicitur, non valet, sed triam pro alia sacrifici-
um, quæ tu potius fuit, valet dicitur. Et
Dicit hoc sacrificium placuit in gratiam cum iustis
ad hoc venit, quanto facilius in idem sacrificium
adducitur, ut amiat in commemoratis bona tempora
ita tribuit, & in illa vltima fuit: Verba sunt Ed-
wardus lib. II. cap. 3. Matthæus Galeus Vdi-
cappellus Traasium de fano Milis sacrificia
conscriptis, ubi hic Ausar dum haberetur Con-
cilium Tridentinum, ut colligitur ex epistola,
quam Operi suo præfuit, ad Alexandrum Pio-
colomineum Episcopum Nomiis Aicini, ac quæ
Alcineis præfuit cap. 1. an MUX omnes, quæ
celebrant Sacerdotes, non boni tantum, ejusdem
specie officii non facit in eorum fedelitate vide,
sur coqueficere, quæ docem, fuan sacrificia
conferre efficaciam, etiam si alius matas celebrat
Sacerdos, quidam male non confusus Mi (Tameo)
tobat, non solum damnum tantum significat, sed
tam valde in opiatro, ut ea quærit in sacro
excutitur? Gacilio: Non præfuit quæ Camarianam
illas fuan nec fctem non præfuit, & forte tridentini
Patres, Atque alii, non moti fctem ad tunc edere
exaurire digneatur.

Nite de-

autem subtilia videtur diffinitio,
fructum sacrificii ex opere operato a fructu ex
J. opere operantis, et antea diximus, diffinientur
habere Mita fructus, alias inermis est, de
quo alii nunquam admittit, quique in apellat-
bus, semper operatur, dummodo nullum carnis
impedimentum, quem Mita fallum fupra anal-
mus ex opere perato: An Jofes Chriftus postu-
mus ex Sacerdotibus & Sacerdotibus; Alter est qui
ex universa oritur ecclesia, quæ alio non tem-
pore Deo sacrificia omnes singulorum omnium
malis fctis Sacerdotum, quorquor fub Cxtu hat,
cumque ecclesia fctis non fctis, localem
per pulchra in amica fctis vltima fctis ad macula,
semper ex laudate illa fctis fctis plurimum
in eas Alones confert, quæ omnes eorum al-
tissimis, quibus utitur, quæ non ut fructus ha-
bituro, qui apellatur ex opere operantis, augeri
potest in mini pro majori vel minori eorum tes-
tamento, illique innocentia, a quibus confitatur
Corpus locale, quod tamen alii ad officium
postest sacrificia, sed ad circumstantias, quæ
sacrificia hanc ad unum. Tertius denique qui ex
ipso profectus Sacerdote, qui celebrat, est in-
dem ex opere operantis. Poluit illa quidem zelo
Lamb. Mite.

de devotione in precum suarum a Deceffraum
impetrare; sed propter nefariam in vitam
de sui confectis fctis, alii boni ad W Iperandum,
quin etiam in crimine de adfectu in talior
alii tamen de Mu x opes operantis detrahunt,
quemadmodum eadem fctis in gemma cufden-
que pectus, quibus eam in digito gerat; pote
tamen artificia labidria annulo arare inculca
dant præfctio.
21. Verba illa Communicantem et memortem
intraque parte, ut fupra diximus, fctis primæ D
intraque in Canone, quæ conjungunt cum alio,
intraque rodamus, ut afferimus. Scilicet hujus vo-
intraque Communicantis rem omnes fctis intelligunt
22. Picque dicunt, ad ea D. Pauli refecti, mto
intraque Santhram communicantis Planus autem vi-
demus in fctis, ut unionem fctis fctis San-
rum, qui in Cælo fctis cum fidelibus, qui de-
quint in terra, pro quibus precæ fctis fctis
intraque atque ut Deum non proprium fctis, San-
intraque aorum virtutes, merita, & gloriam Commemo-
intraque quemadmodum Hebræi Abrahami, aliorum-
que Patriarcharum merita commemorabant, ut
intraque ob eorum merita Deus in tota fctis Populum
hiberet, qui vices ab eo tantopere dilectos hono-
raret. Ita sola expediat Auditor tranatus de
intraque nulla & officio Divino pag. 24. "et", exples-
intraque in hac fctis Gratialis parte Sanctorum,
intraque dicitur petrus: novimus enim, Deum ea
intraque ptes Sanctos fctis fctis, quæ propter non fa-
intraque rura no audeamus quidem fctis fctis. Quidpropter
intraque fctis docemur paginis, Deum per lalandecla
intraque fctis I-Frofolymam de confervaturum abilitud-
intraque rum exequitur propter David fctis fctis, ut
intraque habetur in 1. Regum cap. 3. Salvo eam fctis
intraque ptes me, 12 propter David fctis fctis. Con-
intraque xium prima, a qua opem petimus, ut a. Virgo
intraque Maria: tantior Cherubim tantior Seraphim et
intraque nulla comparatione omnia omnia fctis fctis
intraque huc glorificat in Oratione quadam in fctis fctis
intraque dem alio 2. Ephraim Deinde duodecim San-
intraque Borum Apofolomm, qui Ecclesie columnæ fctis,
intraque a commemoratione; illa adhibet D. Paulus, quem
intraque a. B. Petro nunquam Ecclesia Romanæ fctis
intraque x qit, qui non non non fctis fctis mortem crea
intraque a non fctis Apollolus, ad tunc tamco Chriſto De-
intraque fctis mmo hujus sacrificii institutionem accepit, ut
intraque fctis lictatus 1. ad Corinth. cap. 11. Ego enim antequam
intraque fctis Domino quod in tradidit vobis, quoniam Domi-
intraque fctis vobis fctis in qua ecclesia tradidit, accepit pa-
intraque nem &c.
23. Post duodecim Apofolos mentio in duodecim
intraque Martyrum, quorum reconciliatio fctis Joann-
intraque nes & Paulus, qui vices dimidium IV. vultu ptes
intraque U fctis fctis Juliano Apoftata. Horum Martyrum
intraque nomina fctis Linus, Cletus, Clemens, qui 2.
intraque Petro fctis fctis, coadjutores, & fctis fctis fctis
intraque fctis fctis & Cornelius quod fctis fctis fctis
intraque Martyres; Cyprinus primus Martyr ex Epi-
intraque scopiscarib. agnoscitur doctrina fctis fctis fctis
intraque in oppellendo in publicatione Chriftianis fidel
intraque maxime in fctis Laurentius ROMX Archidiacon-
intraque mis, cujus egregia erga pauperes Charitas, & NO
intraque bilissima martyrium omnibus fidelibus semper
intraque erum admiranda, Chryſogonus Romanus fctis
intraque alio ecclesia fctis, qui prope Aquilejam fctis
intraque Diocleſido padus ad, Joannes & Paulus fctis
intraque ROMX nati, qui quod illis sacrificia reconci-
intraque liant fecerunt fctis; Coſmas & Damianus, istidem
intraque Maſcyres, qui cum medicam & chirurgiam ad
intraque tem alio accepto ptes, sed alio proximi a
intraque more exacerant, in hunc modum animas Chri-
intraque fctis fctis fctis

primum signum ad illa verba non don^o et ceteris
primam traditionem, qua cunctis a Deo faite
deditus est, iuxta illud Afofoli. Pro^orio filio
fuo non peccat. Dicit^o rta pra omnia omnibus tradi-
tis illius alterum styrum ad verba, mune-
ra aliorum insensere traditionem, quachristifac
ipse pro omnia tradidit.
Tradidit in spiritum urianam/nam. d. cum (solenniter
separatus est) relictis designis illius ad ea verba,
S^onia 5 Pro^orio filio, traditionem lauda
leg. qua Judas Nagdirum Tuum ab omni pec-
catis peccato purum & integrum in manus istius
eorum ejus dedit. Dicit autem tradidit eum, dedit
illit Jigum dicens. itentemque attulit/etivac.
verba ista ex M-fib. cap. 26.

CAPUT XIV.

D^o freuda Canonis Orationis.1° etiam 1. Q^oeciinJa Canonis Orationis illud habet latum.*o Vr2^o

tenuat.

Hanc igitur Oblationem qua petitionem quo-
tor continetur quamm prima in M lotus O-
blationem nofiram placatus accipiat. Iocunda ut
dicit scilicet in sua pace disposat, tenia ut ab
aeterna nos liberet damnatione quarta denique
ut in electis vna tuorum grege nos habeat nume-
rari. In Pervigilia Palchytia & Pentecostes, ac
per totam carum lumenlatia Officium quidam
ta hac Oratione reddunt, quia ad eos, qui in
his diebus baptizantur, pertinet. Nam iuxta ve-
lerum disciplinam in Pervigilia Pak'haila & Pen-
tecostes Catechumeni Baptismo abluuntur, qui
velibus abie am^ol tenetibus Mifla aderant, et
Sacramentalia iustitiae ut bene ad-
vertit Pouget innotuit. Cateches. tom-2. pag. 555.
& concordant Gilbertus Grinaud inliturgica
ora per J. cap. 1. Granulas in veteri hacramen-
tario Ecdenez per. 1. pag. 76. in fine.

2° Sueres per. tom. 2. g. 23. et. 2. diffus. 23.
Sed. 2. docet, in hac oratione, non nondum ta-
m Consecratio, Oblationis tamen non men^o.

Ol lationem jam factam significat
/consecr. Sed hoc faciendam, quamque Sacerdos con-
secrarem debet. Solum in advertendum pro-
secrationis calumniam, cum in hac Oratione

11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-245

Crucem (nihil ut pte nate hollam dicitur
De)

Henrico tri-vite magna dei isallile
lote Decadem & Canonico Lupulencia scolo-
controversia. Is enim Decanus populum
m Canonici, cum elevaret solila, in genu
procederet; Canonici contra in unum a se in-
pelle pte dicebat, ut se inclinarent, ob re-
tiones qmz in ea familiaris, tati-vetatis re-
sultates em respos. Cardinalibus a Lo
thariga de Tournonio mandatura dei ejus ex-
men controversia, qui probe quari, A Canonici
ad ritum communem aspiciendum adigeretur,
tunc inde exillium in, mediam isagota viam
pronunciari, nihil innovandum; ita tamen,
ut forvaretur quam maxima reverentia, ut leka
tue dilbertus Grimald liturg. sacr. par. 2. cap. 8.

CAPUT XVI.

De Quarta Canonis Oratione.

3. TK testis Oratiois Ans sacerdos pcedit in
l. de "Tha, hite "autio/cum" de decemio, in
memoria facienda, ut declaratur, neminem
lurum tanta audacia fuisse, qui ad Altare Do-
mini accederet, ut sacrificium celebraret my-
sterium nra Christus seipsum, ut adesset m-
tandus transu 2. de palchate, ubi ait, Chri-
stum mfigenda imperale, qm primot Ecclesia
fua emigant sacerdotas, ut inde/lonet nra vita
stema myleria sacerdotis, qm mteje an A con-
silio sacerdotibus per singulas totius Orbis Ecclesias
celebraret, usqueque iterum crucis de calis adve-
niat, qm qui sacerdotas, qm omnes positus Fu-
delius populi exemplar pcedit Christi ante etudie
habentes quodlibet qm gerentes amibite, ore etiam
famestas ex pethre, redemptiois nrae indelebili
memoria teneamus Quamobrem apofus sequitur
qualis Canalis dicitur, qux inest, Unde A me-
moro, in qua sacerdos etiam nomine populi
l'm, ut in Oratione nraque Sandis Trinitas,
Palace, vultuofilio, & AlenAone comme-
moratis, etemo Deo patri Corpus ejus filii &
Sanguinem effuse. HoAiam dicitur puram, san-
a; m, & immaculatam de ejus donis ac dote pro
pote panis & vini in Corpus A Sanguinem isan-
tubAmationem. Græci se unis eunciatant ves-
tes tua ex /et/, requo parlo hujus Christi-
naturam explicabant, in qua Oratione subAn-
tate Deo (Averit, corpus nindum de sanguine Chri-
Ai, fada ex nra substantia, habentes pane ut vi-
no, ut amadessit Buuctus iradato MiHx
cap. 12.

2. Quarta l'm O'alis ducitur usque ad Me-
mento nam ante Memento ponitur clausula Per
i-bijbus Dominum nojlrum Ritat her O'alis
apud a. Ambrosium lib. 4. de Sacramentis cap. 4.
caque verba, quæ ai occurrunt, Hollampuram,
fandam, xda/iam strachilam Amr in
Anilla, quæ habentur in EpjAcU ad Roman.
cap. 12. hollam viventes, fanKlam, Deo pben-
tem, vultuofilio obsequium ToAatur Menarduin
notia ad Sacramentarium 2. Gregorii pag. 19. ex
aliquibus legi MIAAProbus. Unde qm memoresumus,
qui vox fasces abea ab eo Ambrosio, quem
modo attulimus. Et de Bruno tom. 1. pag. 500.
ait, in Sacramentariis Gratiani & Gregotiano,
& de Carthagoaroten, Dominicanorum, & Car-
melliarum MIAalibus poA ea verba, tWe dTme-
mores, Domine, esse teev. tui, /et/ dT pben tua
famla ejusJes Christi filii dei Domini notis, in-
te vocas Domini de notis vocem Dei antequm,
ut ledio Ai notis Dei notis, quam vocem na-
Lamb. mife.

qui ante momenti exillat poA transubstantia-
tio miraculum, quod ai Omnipotentia vult Dei
Jdu ChriAi Vemm cum diu multumque An,
cum ea vox abea a MIAli etiam incognitio
de SUMMORUM Postiacu ai'aritate emenda-
to, concludi poA videatur, eam vocem lites op-
timam, laneam & opportunam ab eo, qui
Ritum sequitur Romanum, emittendam, in
ab in dicendam, qui peculiariter utuntur vi-
tibus, quæ Romana Ecclesia non improbat.

3. Panem hanc Oratiois quartæ egregie ex-
plicit Soto in 2. sentent. dia. 13. q. 1. art. 2. Ubi
ante Consecrationem petitur, ut materia sua bene
diffat, adscripta q' EMA, fil dT consecrata hollam
corpus Christi fertur tanquam actia pura ad
differentiam sacrificiorum gentium, quia impura
sunt ly eorumque sandia, ad differentiam celesti-
num veteris legis, quia nra oata antequam fan-
da, ut animam sacrificarent. Item lac notis, quæ
notis pcedat mundi, ly idem subditur, istaculata-
tan, ubi se enim quod Christi aliquis suis lase-
men, qui peccatum non fecit, nullis peccatis mundi,
qui ly homines sacrificare qm ego hollam puram
ly pacificam, fjm'a ly sacrificans, immaculata
& maculas tegeas. Quid vero demum adfugitur:
Panem vita aterna, O Calicem salutis perpetue:
definitio dT explicatio ante ejusdem notis, ut enim
sacerdote/ veteris legis de sacrificiis edebant, qui-
bus vitam temporalem sumpcebant, de Christiand
eto & pote sacrificandi sacrificii spiritualis atque
adeo aeternam salutem sibi comparant.

4. Adionum, quæ in hac prima Oratiois par-
te aut, quidam partem, ly fuit, quidam
generales. In quibusdam Gallic Ecclesiis l'm
XII. ad ea verba. Ute & memores caprit 20
sacerdotes brachia elevare, ut figuram exhiberent
Crucis in memoriam vultuofilio ChriAi, atque
hunc morem ciamum relix Cambisani, Do-
mistic ciamellik. Id vero, quicquid ex au-
verio staret. Vetus tom. 2. pag. 179. quoniam
utrup. it Romana Ecclesia, quæ ante chexial-
navit. A sacerdos manus suas ad pedes ex-
palias, nec opus chæ putavit ut eam tollit in
formam Crucis ad ChriAi Passionem Agnan-
dam, quæ in Oratione altaris commemoratur,
ut adesset Le Brun tom. 2. pag. 497. Generales
aut ones fuit Crucis Agna, quorum nota ducunt-
ur super HoAiam & calicem, cum sacerdos su-
at, hollam puram, hollam fanliam, lachilam
immaculatam quartum super HoAiam cum
notis. Panem fanlium, quintum denique fuper
Calicem, duo dicit, Et Calicem salutis perpe-
tua

2. Ad generillum hujusmodi actionem expli-
cationem duo sum examinanda. Primum quid
ca ligua fuit, alterum cur quina. H'actus re-
datus de M aa cap. 41. diferimen esse eis lites
ess benedictiones, quæ super HoAiam & Calicem
ante Consecrationem, & eas quæ post Consecra-
tionem fiunt, dicit enim, cum benedictus pa-
tr-a & vinum ante Consecrationem, tunc bene-
dictionem cælus habere tum erga lptum Sa-
cramentum conficiendum tum erga hominem,
qui per Sacramentum vult sacrificari. Benedi-
ctio, ea vero, quæ sum super panem & vinum
fuit consecratio, non ad Corpus Divinum, sed
ad eos referret, qui illis sumendi sunt, ut illis
lites pcedant, aut A quidem Corpus ChriAi
repleant, ita ad illud referret, q' benedictiones
exprimat agratias, quibus abundat Corpus Chri-
Ai, quicquid laque capit in nos claudere,
notis peccatis propediatur.

5. D. Thumai 2. par. q. 82. art. y. quædionem
illud proponit: 27. q. 82. art. y. quædionem

1 2 fa/

horralur foribus; Revertit ad Gratiam et SUI-
ciderunt Barlam Saltm, hujus Principem intempe-
ritatit "ai jem tunc in ipse Christi panem 3
Vinnu elatit, ix stylicum Chai/ianis in rei-
viorit Sar'anie j Corpore deliquit Et D. Aus-
tin. id. de Civit. Dei cap. 22. de Melchisedechi
ObituDe: in primum inquit, apparuit
sacramentum, quod est ad Christianis offerre Deo
tote Orbe terrarum, Graecorum quia non in-
teligit, quam propitia Dom. ca verba ferebat
sacramentum, immaculatam sacrificium. edulcorat Mel-
chisedechi Obidionem panis & vini referen-
tiam."

sviaja** item ad maxime propius est
eorundem tenore verborum "ad Tanaum novam
legis sacrificium referatur. Malachias enim ai-
sonr "ai mibi vultit et vobis, dicit Domi-
nus exercituum, ix munus non fuscipiam de manu
vestra, ab actu enim solis ardeat ad occasum ma-
prum est nomen meum in gentibus, ix in omni loco
sacramentum, ix offerre nomen meo Christo mun-
do, quia magnus est nomen meum in gentibus, di-
xit Dominus exercituum, profrat de Milis sacri-
ficio loquitur, et scribit iulianus Marir in Dia-
logo cum Tiphone: Et scitis vero estis/jem,
qua in omni loco "rsatur sacrificium, hoc est per
ne macharitia, pseudo sacrificio macharitia YM
tum hujusmodi praedicat, Malachias, non quidem
glorificat nomen ejus, non autem profanate &
referatur cap. 22. in. 4. adversus Hierosol. re-
perit qui ex creatura panis est, accipit, et gratias agit
dicens, Hoc est Corpus meum, ix Calicem sibi
les, qui est ex ea creatura, qua est secundum nos,
fuum est, "nomen confectum est, ix novi Testamenti
novam dedit Oblationem, quam eodem ab "po-
stolis accepit in universo mundo offerre Deo, et
qui alimeta omnia gratias, salutis fuerunt MU-
nerum ex novo Testamento, de quo in duodecim pro-
phetis Malachias sic praefigurat: Idem insinuat
Trigemina Synodus ann. 22. cap. 1. de Sacrifi-
cio MIX. Et hac quidem illa manda oblatio est,
qua est, indestituta aut saluta effectum huius-
modi panis, quam Dominus per Malachiam nomi-
ni suo, quod magnus futurus esset in gentibus, in
omni loco mundi offerenda praedixit In Miffa
enim in omne sit, quod pectus ad maturam &
officiam sacrificii. Docet Theologi omnes sa-
crificium Oblationem esse vel sacrificium cum ejus
definitione, vel immolatione, non enim in sa-
crificio semper opus est defirutione, sed facta
est immolatione, ut ex iacobino C'pri emi-
tenti intelligitur, qui non manebatur, sed tein
ex aui amandabatur in deferunt, levit. cap. id.
Oblationem est Deo factam in recognitione
sue supremi dominii, deum Oblationem esse et
in mystico emporatam, quae conditiones omnes
in Miffa abique illa dubitatione implentur. Miffa
enim coim etiam in Sanctorum honorem celebrata
non sinit, sed cum Deo offerunt, qui tunc coronan-
tur et loquitur Concilium Tridentinum sess. 22.
cap. 3. de sacramento Miffa: "relevera hoc sacrificium
afolo sacerdote peragitur, iuxta illud apostoli ad
Hebr. "Omit pastores in hominibus assumptus pro
hominebuscolitmitur, iuxta aditum, ut of-
ferat dms ex sacrificio pro peccatis Et paulo post,
Nec quicquam fasit nisi b'rgm, sed qui vocatur a
Deo tanquam iuxta. Mystico etiam est Miffa
celebratur, eoque modo, quo in incremento sa-
crificii dicit potest, vicibus in delirio, vel
quia sacramentales species consumuntur, vel quia
Consecrationem panis vicit Corpus, & per
concomitantiam Sanguis quoque, anima, & Bi-
vinitas Juxta Christi, & in Consecrationem vini
sanguis, & itidem per concomitantiam reitatur

pus, anima, & bivitatis, quod facta est ad
Eram definitionem in sacrificio, quod est in
cruentum, vel quia, item in Miffa sacrificio
Christi qui est vidia non defiratur quod
est sacrificium et loquuntur Theologi, nec de-
nat quoad est sacrificium, deliratur tamen pass
est Sacramentum, ix quod praefertur sacramen-
talem.

23. Efficit Oratio in eam definit precationem
qua Sacerdos a Deo petit, ut jubet per manum orationis
Angeli in sublimi Altare fuum in confpectu au-
vini Majestatis fuis Oblata potest, ut quotquot
ex ea Altaris participatione sacrosanctum fuit
Corpus & Sanguinem fuserint, omni benefici-
ficio carent & gratia replentur

24. Floras in Canonem Miffae su, poeina
habe verba intellae valde difficulte etiam dicendum
cum eo sentit Innocentius III. in 5. Myserior.
Miffa cap. 6 Tantafunt inquit, profunditatebat
tota, ut intellectus humanus vix ea potest
perstrat Ea tamen inter Pontificem in hunc expli-
cat modum. "Jube, Domine, vota v'ellectio
de peccatis Angelorum min'acris in confprum luc
maliculis potest, ut eorundem Angelorum in
totofitudo in fuis gratia; hac, item vota
Fidelium, videlicet fupplicationes ix peccata, potest
et per manus sancti Angeli tui, item per sancti-
fimum iugulorum, secundum illud, quod ait angeli
tui al Tobiam, (quando orabas cum lacrymis, ego
absent Orationem tuam Domino, in sublimi altare
tum, hoc est in confprum Divina Majestatis
Et Odo Camer' confis illicipit. ficut. Canon. dia.
4. in Christi Rodia duo autit est Altaria,
querum altitum hio apud nos altitudo, inestitudo
alterum in Coeto. Habet Rodia ditare v'itiam
in terra, ex ditare inestitudo in Coeto
fumi-
num est v'ititudo Corpus ex Sanguinem Christi,
Summus inestitudo de Cale, que peccata sunt
honestitudo ex gratias Dei-

25. D. Thioras 2. par. quon. 83. art. 4. ad
num. 1. disputat: sacerdos non petit, neque
gedes sacramentales deferantur in Calium, neque
corpus Christi verum, quod est, non defuit, sed
petit hoc pro corpore mystico, quod defuit in hoc
sacramento significatur, ut defuit conditiones sa-
cramentales Ex populi angelis offerunt mystica
Deo separatim. Hoc videtur 2. Do'or sub
nomine Angeli ipsum Christum Jefum intelligi
et, qui vocatur magni confitit Angelus, quare
mysticum corpus cum Deo Patre "lesia trium-
phante conjungit, alique hanc explanationem, qua
ca Innocentius III. D. Thomas amplidit, ca-
lesque Theologi omnes confirmant. Videantur
Sollarmus tom. 2. Coniroverf. lib. 4. de Miffa
cap. 24. 3. Quanta signa, Suarez in 3. par. com.
2. quif. 83. art. 4. disp. 22. sed. 2. 3. addit
mo, Le Brun. tom. 1. pag. 321., de Ausar
sacramentis de Miffa Parochiali, quem supra citavimus
par. 2. cap. 10.

26. Postremam hanc Gratia quae p'rtet
adones h2 comitantur. Sacerdos in profunde
estitit cum dicit, fupplae in regnum; offoctur
Altare cum dicit, ut quotquot ex hac ditare par-
ticipationem cum Christi Corpus nominat, fignum
crucis dicit fuper HoAlam, atque itidem fuper
Calicem, cum nominat Sanguinem; ac cum
medi'ionem nominat coelorum de gratiam, ipse
in figno crucis signat, dextera Manum capiti
apius, atque confueto more cetera exequitur,
quoniam dicit, dum alique de Crucis figno signat
P'olunda in, inestitudo bene fupplacit conve-
nit, et in ea Miffa parte v'ititudo ca, ejus
enim Aulatus de Micrologus mentionem
facit. Sacerdos in hac profunde inestitudo per-

DE SACROSANCTO MISSM SACRIFICIO

Ast tenet manus; & se pignus Gallicae Gcr
manitae nobilitate sacerdos olim manus in Cruce
decoratas tenet, atellamurCarthuriani, Do
minicani, & Carmelici

Innocentius III. in p. Miff. cap. 3.
Insuper
myfterio trium significatione Crucis, de
gii. c. 1. Crucis lignum super Corpus fcriptae

tip*ar*
309pau*

[odorta Corpis] quo Christus in fui Pacone
aliter Calicem paupt guttas sanguinis
quem in Paltione calici, Sacerdotem donijq
te tpfum figuato, quia Christus prodit in facita
fuam. Addit alias idem Fomilex myfterii expla
nationem; duo videlicet pteia Crucis Ggna via
cula de flagella Christi Jelu significatione, figum
vero, quo de ipse figat Sacerdos, etiam in
nuere, quo de ipse figat Sacerdos, etiam in
his fcriptis Crucis in loquuntur expofitionem
uniofiofporif. A. effatit*tempnia, fru'us pafitua
per trinum Cruq[ui]gationem, pteia Jofupes tria vicia
Carpus i] Sanguinem fufferunt. ant bentUfime
etc. Et cum D. Thoma confentunt Soto in 2.
Sent. dist. 12. quia. 2. an. 5.3, fcripta expofitione
fcriptis Metalla Alexander l. breuio. Dogmat. de Mo
falia tom. 1. de Sacram. Eucharistia cap. 7. an. 6.
2. y. ubi alias quoque Innocentii III. refert An
amplius explicationem, Methafius par. Sum*
MX cap. 1. q. 1. quia. 7. ac cum in videntur
D. Bonaveniura in expofit. Milff cap. 2. 3. de
confpctu Divinae Majestatis Iur.

CAPUT XVII.

De Quinta Canonica Orathne

U. / Utnta Canonica Oratio Insuper, Memento
etiam Domine ubi oratur pro Defun
ais. Hxc Oratio cum habeat vocem etiam
nulli exilamant, olim alias peculiare Memento
paxofufle, quidam vero redundare eam par
ticulas putant. Sed Le Brun tom. 1. pag. 15.
obferat, nihil opus esse aliam Memento precedere
fipponere, aut particulas refferuallu ipefian
habere. Cui enim ante Consecrationem didum
fuerit Memento pro vivis, MEMO item videt, quam
proprie interjectionis vox illa etiam, qux indicat
orationem, qux hadenus fua proviuit, deinceps
pro defundis coofineari.

maufc

x. Vulgatifsimam in Judo Machabxi exem
pium, qui orat pro Judxis iufis, qui in bello
cediderant quique non ut Idolorum cultui de
judicarent, sed aviafita moti ex Jannix Templo
ex hactis conecrationis diriperant, de fub vetit
amim. p[er] abfconditani. al'ue ita ad p[er]one viderit
et rogaverunt, ut de quo falum erat deliqui
militiani traderetur. et ut l. Machab. cap. 12.

Neque vero eorum peccatum lethale h. iustas
p[er]e. de exilamant p[er]uit, eos ante inoriam
judem peccati p[er]mittit Ecclesia non tantu
pro defundis raro, de ceteris quibufdam coofig
nibus orare, nulla p[er]fuit et illiugia, qux non
habeat orationem pro defundis, idque ex Apo
flica traditione; Extat etiam pro defundis in
illugis omnibus Ecclesia tum viciatitia tum co
fideratitia. Doc ab p[er]mittit traditum univerfa p[er]
totum orbem obferat, obferavit Ecclesia, ut
pro defundis inter facificationem eent, ait Pongel
beris. Catholice. tom. 2. pag. 366.

MC 1112*

Apertiffima fuit infamia veterum Patrum.
Terniffimu de Corona viciatitia cap. oblationes
p[er] miffam annua et faciem. Auguftinus Ter
tione 171. alias 32. de vicia Miffa]it de fect
ait; Doc enim a Patribus traditum univerfa ab
et VAC Confeffio, ut p[er]o ait, p[er]o de Corporis in fan

in quinta canonica confectione defundis fuit, eum ad
6 tpfum facificationem totu Juc commemorant, viciatitia
et ad p[er]o alia quoque in offertio commemorant Et
confeffio Chryfoftomus homil. 99. ad Populum
Antiochenum: Ase tenere ab viciatitia hae fect
ta fect, et in tremenda miffa Defunctorum.
a gatur commemoratio: fect enim alia multum
viciatitia lucum, et utilitates multas. His funda
mentis quinta Canonica Oratio inductur, atque
M in ea Sacerdos p[er]fentes animos eos habere de
U bet defundis pro quibus p[er]fepie intendit ora
et in hoc loco Sacerdos, quorum habet de
Sorum, debet agere memoriam p[er]feden, viciatitia
p[er]fio Innoentii III. etc. in 1. 3. cap. 7. ac porro
p[er]fentes orat pro animabus omnibus, qux deti*ac*et
nentur in Purgatorio, ut viciatitia indicant, p[er]
a Domine miffa pro quibus p[er]fepie oravit;
omnibus in Chrifti p[er]fedenibus, ut fectio omni
bus, qui in Purgatorio ipse expiantur, pro om
nibus autem p[er]fatis locum refertur quod viciatitia
ignem illum, quo cremantur; ktum fect, quod
p[er]fedit ad ea tenetur in quibus viciatitia, fectio
fctio p[er]fio, quod ad illas p[er]fio mentis ant
viciatitia, qux confidantur: quo viciatitia p[er]fio
rum genere miffa illa animx a Divina expla
tione p[er]fio. Ideo autem diximus pro omnibus,
qui fuit in Purgatorio, Orationem hanc, quia
ipfe fect Milff facificationem t[em]p[or]am falidat
rium Deo effectus, juxta Tridentinam Synodum
cap. 1. de Decreto de Purgatorio, ubi docet, Ani
mas in Purgatorio defundas fidelium p[er]fepie, po
fitionem vero acceptatiffa p[er]fio facificatione fectio
et juxta idem Concilium cap. 1. cap. 2. Quare
hoc facificationem non folum pro fidelium viciatitia
p[er]fio, p[er]fio, fectio fectio, ut alia viciatitia
fctio, fctio a' pro defundis in Chrifti confectione
ad plenum p[er]fio, ita juxta Apofolicam Trad
itionem effectus, nunquam tamen pro animabus
damnatiorum, quorum immutabili Dei legectio
na et condemnatio: fectio autem ipse viciatitia
I in fectio fectio, Malit. cap. J. fectio a me ma
R in fectio fectio, itidem Malit. cap. 15.
1. Hxc Oratio in viciatitia monumentis Oratio
fctio fectio appellatur, ob eam quam fctio
rationem attulimus Cap. 11. a. 1. Mortuorum
quondam nomina alia' voce refert, hactenus
nomina vivorum, ut diximus. Memento pro
viciatitia, quomobrem Turonense Concilium fectio
VIII. habitum hanc rubricam habet; Si fectio
nomina defunctorum, viciatitia, viciatitia p[er]fio
fctio fectio, fctio fectio. fctio, fctio
Epifcopi etiam qui Ecclefiam rezerant, alique
aliorum Biceclum, qui a Catholica Fide de
Communione chieram nominabantur; nam a
viciatitia hacten, ut in fctio fctio fctio
a fctio Bipychna expungebatur Martene de
Antiqua Ecclefia Bipychna. 1. cap. 4. fctio. 2. fctio.
14. documenta p[er]fio, quibus fctio Defun
fctio atque etiam Epifcoporum nomina p[er]
palam fctio fctio de XII. ufque fctio, atque
et fctio fctio fctio ad Cardinali Anto
nio de Crequy Epifcopo Ambienfi fctio avoca
tam, qui fctio fctio 1110.1574. fctio, in
confeffio fctio Ecclefia Miffa cum Sacerdos
p[er]fio fctio ad Memento Defunctorum, Diaconum
alia tpfum voce monere: Memento Domine
1 miffam fervorem tuorum Joanni Antonii
a Crequy. fctio fctio fctio fctio
U p[er] fctio fctio quidam fctio fctio fctio
e fctio enim Clericorum fctio ad fctio
S fctio dextera accedere, qui Milff Conven
tuum fctio ac fctio fctio; Memento anima
cardinalis de fctio, qui fctio fctio Epif
copus.

---7*

---*

1. Gilbertus Grimaui in liturgia sacra pax
cap. 10. quid. An forde ea obligatione agit,
lenamur Deum orare pro Defunctis; & 3.
aliquibus ex charitate, internum etiam oritur ex
justitia. Supra diximus Sacrificium pro damnatis
Infernum offerre non posse: cum autem peccatis
constringere, ut vel pro damnatis, vel pro aliquo
in cruce beata vota perficeretur, sacrificium offer-
ratur, monet, illius sacrificii beneficii in Eccle-
sia inchoare remanere, quatenus Deus dispenset, ad
applicat in animabus, et hoc possunt ejusmodi sacri-
ficium ostendere, quibusque Deus levamen ad-
hibere vult ostendere. Perperam est D. Augustini
fontem in Rochirido cap. 109. Je Maria, Sul-
tempore, de Gratianibus pro in animabus, qui-
bus ea predesti p. ne credimus, aim tamen non
possumus. AVtne ne andem ut Divusortum animas
piscum in forma vivientium reducere, cum per illius
sacrificium Medialioris effectus, vel Kiemoynd in
Ecclesia fiant. Sed in hoc possumus, quia cum vive-
rent, ut hac via peccata possent remitti, strue-
runt

CAPUT XVIII.

De fidei Gratia Canonis

J. Sexta de ultima Canonica Oratio dicitur, et
tu etiam de peccatis, quia verba elata
pauculus voce dicuntur de defunctis in clausula
viri per omnia fidei ffectum. quia proxime Gra-
tiam peccatis Dominicali, magis clausula
alta voce dicitur, ut Populus respondet Amen.
(Nambrum Verba VI. de Paratove, cum inter-
ger Canon constituitur, qui ad Consecrationem per-
tinet, etiam de fidei hinc Gratianibus dicitur,
nec per omnia ffectum ffectum, sed per ma-
nyum ablationem interius summis ablatione ab
Oratione Dominicali.

1. Sacerdos ante Consecrationem Deum
prosecutus, ut dignetur Ecclesiam Militantem in
Triumphantis confortium adducere. Idem peccatis
pro consecrationem pro Ecclesia facienda, in
hac vero pericula Gratianibus idem cum & adhae-
ribus peccatis, quorum nomine ostendit sacrificium
peccatis autem hinc verba, et quorum, Sancto-
rum, qui in cmlo sunt, et hoc confortium amantissi-
mum accipit, fidei verba, quibus, tunc ad-
mittit ad quia verba respondit, et Hierony-
mus in epistola, ubi. verba. ffectum. 72. ubi ita conclu-
dit. Ad expiandam futuram de. hinc Gratianibus cum
peccatis etiam, in quorum est confilium non meo-
tum indeper, et hinc Gratianibus admittit christi-
anum. Domini etiam Amen Novit Ecclesia, Deum
non hinc Gratianibus peccatis ubi hinc Gratianibus
admittit; sed nec illius ignorat, ut in Saniorum
admittit confortium, non modo necessarias
est gloriam, res etiam gratias, & veniam per
caritatem, quia hinc Gratianibus datur tamen
modo per Christum Dominum notum, igitur
hinc Gratianibus datur, hinc Gratianibus Dei Angelis,
admittit misericordia Dei opus est viciniam
afflicto examine, et hinc Gratianibus, hinc
de illis ffectum. 119. Et indeper observavit Do-
mine, Domine qui ffectum ffectum ffectum ffectum
tunc in iudicium cum ffectum Domine, quia hinc
de illis Gratianibus in confectum tunc annis vivamus, hinc
de illis Gratianibus de illis, hinc Gratianibus. 119. cap. 11. 17. U-
dabit vit hominum, et, de illis Gratianibus, dif-
finitio eam

3. Nec contemnenda videtur interpretatio ma-
gis pro merito de peccato, ut notat Hugo
Menardus in Notis de Sacramentarium de. Grc-
garii pag. 21. ad verbum accipit, cap. de illis,
Lamb. 1111.

1. Hinc interpretatio adhaerens vetus
peccatis manuscripta ffectum ffectum ffectum ffectum
hinc Gratianibus. Cor. Non necessarias peccatorum utilitas,
nec igitur hinc Gratianibus, ut quodque meritum
fuitur pro peccatis, et Augustinus in. de Cum
pro mortis gerendo cap. 1. Satorum tam mala
R fuit merita
4. In hac Gratia Sacerdos invocet Sanctos
Apotholus de Manyres Joannem, Stephanum, et
K Maithiam, Barnabam, Ignatium, Alexodnim,
Alafoellum, Petrum, Felicitatem, Perpetuum,
Agatham, Luciam, Agnetem, Ceciliam, Ana-
filiam, omnes denique Sanctos.

3. Quiritur, quomodo hinc Gratianibus Joannes et am
ex hinc Gratianibus prima, quia Consecrationis pre-
cedit
Canonis parte fuit nominari, & Stephanus ante
hinc Gratianibus Apotheum nomen; cum etiam hinc Gratianibus
M. hinc Gratianibus in eadem prima Canonis pane
Apotheum hinc Gratianibus prout ffectum. Innocentius 111.
in. J. cap. 8. ait. Joannem in prima parte
prophet Apotheum dignitatem, in altera vero pro-
phet virginis privilegium nominari, cum quo
propterea coniungit Stephanus confectum de
no eximus, qui hinc Gratianibus propellit est videri
coque etiam nomine ab Apotheum hinc Gratianibus Dia-
conus, quia. hinc Gratianibus Episcopus in ordinatione Dia-
coni hinc Gratianibus verba, cogitate de. Stephanus
merito peccatis accipit ab Apotheum ad officium
hinc Gratianibus Et combinat de. Nonventura in Ex-
pedit. hinc Gratianibus cap. 4. 9. Inde sequitur. Sed videri
hinc Gratianibus videtur, ut de illis hinc Gratianibus cap. 22. Jo-
hinc Gratianibus, qui hinc Gratianibus nominatur, non Evangelium
est, de Baptista, quod observat Menardus quoque
in Notis ad tib. Sacramentum de. Gregorii pag. 21.
Hic videtur interpretatio de. hinc Gratianibus Baptista, quia
etiam meritis hinc Gratianibus in liturgia Saniorum hinc Gratianibus
& hinc Gratianibus p. hinc Gratianibus hinc Gratianibus hinc Gratianibus
nominatur Stephanus, Maithias peccatis, quod hinc Gratianibus
nomen ad dignitatem, sed ad Martyrii ordinem
refertur. Joannes quidem sacrificia Stephanus ffectum Mar-
tyrii palma prior, quemadmodum Maithiam si-
phianus peccatis, jam vero Maithias in prima
omnis oratione, nominatur in secunda, quia
Peccatis tempore nondum erat Apotheum, nec
de Evangelis epus nomen datus Apotheum legi-
tur. Quamquam vero Paulus, hinc Gratianibus nondum tem-
pore Peccatis erat Apotheum, et hinc Gratianibus hinc Gratianibus
Peccatis in Evangelis non recedebatur, in prima
Oratione nominatur, et tamen, quod hinc Gratianibus morti-
mus, et hinc Gratianibus ne a Petro ffectum. Vnde
Bellam. tom. 4. Curoverf. hinc Gratianibus de Maithias. 28.
de. hinc Gratianibus Episcopus hinc Gratianibus de My-
thias hinc Gratianibus cap. 55. pag. 245. hinc Gratianibus hinc Gratianibus
de hinc Gratianibus peccatis, quia hinc Gratianibus hinc Gratianibus, qui
hoc loco nominatur, rum plures eo nomine
Maithias fuerint. Sed Pongel tom. 1. Infili. Ca-
tholica. pag. 687. ponit hinc Gratianibus de. Petrum hinc Gratianibus
fiam, & quia; quam nullas ffectus ffectum hinc Gratianibus
hinc Gratianibus affect, et tamen ffectum hinc Gratianibus, hinc Gratianibus
Marcellinum proxime nominatur; porro Marcel-
linus ffectum de Petro Maithias, hinc Gratianibus
peccatis cruciatus, conjungit hinc Gratianibus hinc Gratianibus
est, hinc Gratianibus palmam consecutus fuit hinc Gratianibus
qui tum silva nigra, deinde a eorum Saniorum
honorem silva Candida est appellata, ad
Episcopus hinc Gratianibus ffectum hinc Gratianibus de peccatis de Cal-
isto in. Portu. de Ecclesia prope Romam hinc Gratianibus
de. Sanctum Maithias hinc Gratianibus de Petri Maithias ffectum
fuit peccatis hinc Gratianibus. Junii celebratur, ut videtur
est de Mariyologio Romano ad eandem diem.
Quia vero ad de. Petrum Maithias pertinet,
peccatis in Notis ffectum ad ium Mariyologi-
um, de Maithias ad Martyrologium Romanum.
Peccatis notat Cardinalis Bona hinc Gratianibus. hinc Gratianibus

K cap.

mit: tufe b, tenei mii Minsjilani si Hm. Ceati er'ofas
FArthroC, b Orationts lImini
nith imbitjikt, siC' m'atit Aikst tose tJstusZ illi
Pater mjer, et CUM gervonjkt ad fermenta, qz
disitor, Dimitte omni debita m'ra bc. Insult do
mejho Patriarcu, ut taceat. Sicut ergo, bnt.
manir xponere Salva

1. *Tom f. 101*
 6. *Eccelesia Grece* *disceplina Gallicanastina*
 aliquanto antea tempore, *quibus et ex quodam*
 5. *Martini miraculo defumili argumentum. R. em*
sarrat Gregorius Turonensis lib. 1. de Miraculis
libris de his cap. 10. Quidam aut Dominica, dum
Mijstam foveola vel rhabarum, muta quiddam
Femina, cum reliquo Populo staret. Faslium est
autem, cum Dominica Oratio dixerat/wr, huc apert,
te ore capit famiam Oratorem cum reliquis de-
 cantare. DC *hac ecclesia* *Grece* *disceplina* *oc-*
 currendas Martene de antiqua *eccl. Kiribus lib. 1.*
 cap. 4. *art. 8. n. 17. de Gallican* *Eccelesi* *con-*
 fuctudinibus vide Mabillonium lib. 2. de Liturgia
 Gallicana cap. 3. *n. 25. in fine* *Orationis* *Domin-*
 nic *Sacerdos* *humiliter* *voce* *dicit* *Armen, vel a-*
 bebat a Sacramentario S. Gregorii dicit a Mnar-
 do, ob eam fassile rationem, quia Oratio-
 nis Dominic *continuo* *quidam* *est, qui* *proxime*
 sequitur Oratio, libera nos, ac desinit in Armen
 dicendum a Minifiro: nam pater noster apud E-
 vangelistas clauditur voce Armen, quomobrem Ec-
 clesia etiam in Missa per eam vocem terminan-
 dum exillamavit, quia vetus est confuctudo, qu-
 bus meminit IX. *Samu* *l'origine* *Florus, ut ob-*
 servat Le Brun nota. t. pag. 592.

Oraciones libera nos, sacer-
dos Dⁿⁱminus precatur, ut nos liberet ab omni-
bus malis peccatis, quae sunt peccata; peccatis
hinc, quae sunt variae tentationes, quibus ad pec-
catum carnalis impellitur; necesse, quia ut peccata
carnalia debili-
tatem temporales sine, sine exteriori
Orat etiam, ut nobis pacem largiatur. Da propi-
tiam pacem in diebus nostris, neque enim cum
peccato vera potest esse pax. Nam cum pax laetitia,
dicit Dominus, illis cap. 12. ac de eadem: pax
et proclama-
re, mirand^{um} est, quod scriptum D. ag-

pertinet de Civile. Del. die. 19. pag. 1. & 2. & 3. & 4.
venero te hac oratione dicte nominamus mala
quibus petimus i-heretis, i-heretis hinc Oratio a
Rudolpho gressa voce dicitur fznW/mc m ha
naden Oratione confugius ad a. Mariam semper
Virginem, sacrosancti Apoclos Petrum & Paulum,
Iun. de Andream, al. ceteros omnes Sanctos.
Licetbat olim Sacerdoti celebrant qualibet alias
sacras actiones. Aliorum Sanctorum nomina an
numerare non debemus, nisi quia in Canone invenit
ur, inquitque deservit, excepto per il Patrem
Nostre, in qua Gratias libera nos, ubi iuxta ordi
nem quotieslibet Sanctorum nomina internumera
re possunt, verba sunt Micrologi p. 13. In Co
dicio liltano post a. Andream Sancti servatius
6. Protasius, & juxta Ambrosianum Rinin z.
Ambrosio nominatur. Atque hic s. Andreas
ideo nominatur, quod primus ad Apollinarium
vocatus fuit, M. confiat ex Evangelico joannis
ipse enim primus Christum agnoscat, ad quem
Petrum fratrem suum adduxit.

3. Quiddam ex Patribus putant Petrum scilicet
primum ad Apostolicum dignitatem vocatum,
Cyprianus episcopus. 7°. Petrus, quem primum Domini-
cus elegit, h^{oc} super quam scripsimus Rocellianum.
Et S. Gregorius lib. 3. de Ecclesiis-h^{ab}e. Humil. 6.
allat. 18. Ad memoriam rei-me Petrum, quod prius-
tum ad Apostolum vocatus fuit. Septimam in Pa-
tris non esse intendenti, quatuordecim vocatis, ad
Apostolicum vocatum scilicet Petrum priorem tem-
poris, sed supra ceteros Apostolos & Rocellia-

universam *bulle* cōmūhūm. In antiquo Ordine
 humano XI. apud mabillosiūre in Mufiv 71a.
 A Jūno pag. 152- iabatus, Juliano Pombilio S. Ad?
 E dicit effiviviviviv non ideo ad illomilatiōnē
 S Petri *et* cō'chrāndū' & cōlicū panis apud vuvjja
 Altare z. Andreæ, partim ad z. Petri secūda-
 mū: 30 restituit z. Jādris debet *et* cō
 Pōmifex cum omibz tenetis stōd. Andreæ in Vū' 18, 19
 tūcūq; ubiq; honorific, Jkt in Felicitate z. Pe-
 W tre, vepferat' i'igūlis celebrare, Matutinus ve-
 q uo ad Fratrem ejus facere. Icti ad altare z. Pe-
 q tre. cruxiata a, pōssus tenere crux 30 sit, quā
 u habuit Pius 11. cum z. Andreæ Caput sit a
 q chaja milium exquit quz exat in ejus CO-
 mentariis lib. 3. pag. 47. Adventu tandem a 26-
 et cūctū lib. 6 honorificum z. Apafio caput,
 Turcorum z. tua fede fere compūit ad Fratrem
 tuu Apofolorum Principē cōpūit exōlis Alōs
 E dicit Cermanus tuus ubi bc. Septies tū sit
 E Fratre Romani cōstet It velut Patrum Patrem
 q tuum venerantur, colunt, observat, b tuo 26
 S ubi pōmifex cō' cōpūit magnidei sit dicitur.
 q 3. Plures ibi a i'ccidit adiones fiat, an-
 tequam incipiat Gratienem liberā esse. Patenam,
 cō' Jādris ubi dōpāral, manu dextera apre- "3". 8?
 S hōndit latus digitum i'codice ad medium, eam
 u que verticalem tenet fuper Altare; in micra cō-
 ro, v'ia cantantur, Subdiaconū Patenam velo
 q involutū tenet ab offeriōis ufque ad finem
 K Gratianis Dēfinūx, quā uinc evolūtā Sā
 a cōrdi tradit lupor Altare; quz exrenfōa in
 E Felicitis mortē non a Subdiaconū, sed ab A-
 nolytho pōpūq; in quibzlibz sitis Eodēfis
 S ubi involvit, ut antequā Patenam fuper Al-
 te velo nudatū Diaconus ponat, eam Populo
 g ostēdat Ubi Sacerdos ad ea v'ia pōmifex,
 q tū omibz Sāfīs, sit a fūcō ad pectus Crub
 sit figūm dicit, & ad ea v'ia, in dicitur nō
 q Jādris Pālen am cōculat. Cum autē dicitur
 cō ab omi pōmifex tenet Pālen Hofian rō-
 pōmipont. Calicē dīcōpūit & gēnificat.

g 18. Moralis Alexander etc. Theolog. Dogmat.
q & Moralit. etc. etc. d. cum. io. air, Ritus bunc****
q ad plium lanearem mollierum officium refer
q quæ euerunt aromata, ut ammentem imparet iefum,
W alix mace una fahatorum veterut ad monu-
q mentum ette jam teie, & diebat ad invicem:
E it reuolit lapidem ad hie motiment? Patet
q nam enim hujs lapide ette symbolon tribue
q crucis lignum Sacerdotem facere, ut annuatim
q per Crucem, & per hoc sacrificium peccata ette
q omnia in Celo & in Terris, Patemati offerat,
q ut allodat Criftum detrahendo fahatiffime fatid-
q tum indicium, quibus obuiam occurrat, & faha-
q tenti dicens: Aramee, illa autem e genaprovk
q tie ciuitati applexi lant pedes, ac fufcite,
q quod vultiffe ette offulare.

Figure 1

Sola Regit At friffika
 nec "tnt nec fuffra
 signat mifitit

ubi vox "cratifficallin spafion ligatiffa
 itaque accurate theofitoc loquamur, noo
 ut dicendum; Frangitur Corpus chritii led'ait-
 guntur quoniam theologie etiam dicit
 potest frangitur Corpus chritii. Nam etiam in
 Euchariftia idiomatum communicatiffi Jocus est
 [poteft, ut idem adfertit Saxius in fua] et
 ita, & antea jam elatifficaverat juvenitas de
 Sacramentis dicitur. 4. q. 4. de Euchariftia ut ait
 Sacramentum cap. 4. Propter intimam
 fpeciem fpeciem cum corporechritii conjungitiffonem com-
 pofitiffa. Et hifititiffa alique locum habent in
 Euchariftia, ita ut altifficem extenu, qua fuit vir-
 ta fpeciet tribuitur rebus, qua fub ita continen-
 tur, quemadmodum, fervata debita proportionem,
 qua humana tantum natura proprie conceffunt, de
 virtute Dei propter altifficem hypofitifficam dicuntur.

Ambrofiana Liturgia, frangitur Corpus chritii
 quod in alia etiam Euchariftia monumetifficac
 currit. Nefficimus autem, utrum fatis debite rem
 expediant, qui corporis naturam ponit in ma-
 giffitiffine, nec vera & adfuffula accidentia ad-
 mittunt, diiffinffu a materia: Nam juxta Catho-
 licam fidem confitemur, partem Consecrationem
 jam non amplius remanere panis & vini luban-
 tiffiam, fed fufficem, magnitudinem fufficem, miffi-
 rem, figuram, faporem, contendunt vero Deum
 per se, proxime in fufficem fufficem agere, decora-
 ram fufficem Euchariftico eaffidem modificationem in
 anima nodra & impreffiones operari. quod igitur
 panis ante Consecrationem operatur, & adhuc
 in ad priffinam refufficem extenuatiffiam, opera-
 tur. Novimus eaffidem refufficem, Corpus chritii
 Deo frangi per fractionem in de eaffidem enim in
 converffibile, impaffibile, & totum ita qualiter
 partes parte tamen frangi per friffitiffonem a de
 periode ad a. fufficem corpore hum. ino, in eaffidem
 membris fragie divifficem vellet Deus rationales
 animas confervare, quo cafu neceffario quidem
 anima non divideretur in de igitur. fed a fufficem
 divideretur hifititiffa, propterea quod, ut dicunt,
 non jam igitur in etifficem quiffiam fufficem etifficem
 partes. Sed in pluribus fufficem fufficem etifficem
 hifititiffa fufficem. Quia enim Euchariftia in Sacra-
 mentum permanens, duabus neceffario confiare
 debet rebus, quae fufficem permaneat. ut quarum
 una divifficem fufficem quod a fufficem ex parte Ho-
 mie consecrat non lufficem aliquid reale, illud in-
 ferunt, hadda in pluribus partes fufficem, fufficem,
 quae fufficem est, in igitur chritii Corpore fufficem
 ubi enim aliquid quiffiam eaffidem reale ex eaffidem do-
 drina, in quo fufficem fufficem partem, quod fufficem
 fufficem Theologia, ut jam explicuiffimus Huc ac-
 cedit, quod fufficem XX. eaffidem eaffidem fufficem
 confationem dedit Palindodia Berengarii, utrum,
 cum frangitur & in pluribus partes dividitur Euf-
 chariftia, fufficem, an Corpus chritii frangitur;
 quiffidam autem cum Petro Abaliardo contem-
 pifficem, fufficem tantummodo fufficem fufficem,
 coifficem Valtero Monafficem Palafficem a. fufficem
 Abbate, & Abafficem itidem Abbate docentibus,
 fraduram autem divifficem fufficem in Corpore chritii,
 non ad potifficem, fed ad priorem Intentionem
 Euchariftia voluit accedere.

HK Corpus meum: idque juxta Apofitiffos
 ita fufficem memoriam. Proinde in A'ia Apofitiffos
 ita cap. 2. fufficem fufficem, fufficem fufficem
 fufficem in communicatiffone fufficem fufficem. & D.
 Paulus 2. ad Corint. cap. 10. ait, Paris, quem
 frangimus, eaffidem partifficem corpore Domini
 fufficem fufficem fufficem, in quo fufficem fufficem
 non fufficem

10. Secundo loco dictum, juxta confuetudinem
 Græcorum Hoftiam dividit in partes quatuor, qua-
 rum alteram lufficem Sacerdos, qui celebrat, altera
 fufficem Populo; tertia referatur infufficem quar-
 ta denique ad Calicem immittitur, & cum chritii
 Sanguine commifficetur. qui Mozarabum fequuntur
 ritum, Hoftiam dividit in panes novem, qua-
 rum quique altifficem ex chritii myfficem nomen
 inffititiffunt. Primam benedictionem nominant; fe-
 cundam nativitates, tertia, Circumcififfionem,
 quartam Transfigurationem, feu Apparitionem,
 quintam eaffidem fufficem; fufficem Mortem; in-
 tifficem dicitur de fufficem fufficem, o'avam appellat
 Gloriam chritii intifficem nomen denique Jeshu Chri-
 sti Regnum, cum vendit iudicium vivis & mor-
 tuis

M. Occidentalis ecclefia Hoftiam dividit in
 partes tres, quarum unam in Calicem inffidam
 Sacerdos lufficem cum Sanguine, reliquas duas ru-
 mic fufficem a Sanguine, qui Calice continetur.
 Atque huc ait altifficem, igitur inestitiffa neque
 tamen idem fufficem fufficem; olim etiam
 Hoftia in tres dividitur panes, quarum una
 inestitiffa in Calicem, alteram manducabat
 Sacerdos, tertia, quia qui consecrabatur panis,
 major esse & lufficem, quam quo nunc utitur
 in pluribus frangebatur partifficem adfficem, vel
 infufficem communicandis; cuifficem fufficem etiam
 Hoftia catani in Miffa fufficem fufficem
 quiffiam velifficem, & in Miffa quæ celebratur in
 Consecratione Epifficem Summus Pontifficem, qui
 fufficem celebrat, Hoftiam in partes dividit
 tres; ex his unam inestitiffa in Calicem; igitur fufficem
 fufficem alteram; tertia in duas dividit partifficem,
 communicandis Diacono & Subdiacono. in Epifficem
 autem Consecratione, Epifficem consecra-
 tionem Hoftiam in tres partes dividit, quarum unam
 inestitiffa in Calicem, altera igitur de, tertia Epifficem
 fufficem, qui consecrat, communicat, ut videtur
 in apud Card. Bona Xer. Liturgic. lib. 1. cap.
 12. n. 4. de lib. X. cap. 13. n. 4. & in Pontifficem
 Romatifficem Consecratione Epifficem.

IX. Tertio, plures rationes myfficem "crorum
 Ritum horriporeas afficem, cur Hoftia in tres
 partes frangatur quæ vide apud a. Bonaventuram
 inestitiffa de Eupho. Miffa cap. 2. n. Sed etifficem
 quam, Ermlphum Epifficem Rofficem inestitiffa
 ad Lambertum in Epifficem Sacerdoti tom. 2.
 Rogonem de a. fufficem lib. 2. de Sacramentis
 cap. 10. Non vero fufficem eaffidem putamus, quæ hac
 de de fufficem D. Thora's, afficem. Itaque 3. par.
 q. b. an. y. ad od-tum Tequens Can. Trifficem
 de Consecrat. inestitiffa n. 2. Dofficem, fufficem, qui
 inestitiffa in Calicem, fufficem in Crio cum
 corpore & anima eaffidem fufficem, a. Virginem,
 & qui a. fufficem S. ai cum corporebus fufficem in glo-
 ria, panem, quam fufficem Sacerdos, inestitiffa
 hifititiffa adhuc in terra, qui Sacramentis utun-
 tur, ita fufficem hifititiffa, ut panis co-
 nclufus deifficem altifficem tertia denique partem,
 quæ olim in Abari pro infufficem referabatur, fufficem
 inestitiffa inestitiffa, quorum corpora ulque ad potifficem
 diem Jacobum in Regitifficem, amifficem vero fufficem
 in Purgatorio, vel in Crio. Nec adfficem
 explicatio Innocentii III. qui lib. y. myfficem.
 Miffa cap. j. inestitiffa: Una partem fufficem Ca-

Bona fufficem: Sed huc obiter dufficem fumo. igitur ad inestitiffa
 notrum rogefficem fufficem primo, fufficem
 Hoftiam, quia Dominus Jdus in inestitiffa
 accepit panem in fufficem manus fufficem,
 benedixit, fufficem, deditque difcipulis lufficem;

Septimo, Sacerdos JUN particulas in
admixit in Calicem, hanc fustulira voce sua Q
edite. commixtio C confectio, commixtio

307 "Hirus Domini nostri Jhu Christi. Stat. omni
profectus hucus in vitam eternam. Amen. Qua
oratio Floris festa Majoris HcbpomaJhu chaili-
tury; Noctis enim, et alibi didici didici. In vinum
tamen concorsit immittitur. Innocentius Jhu
cap. 2. Ab. Myrteriofum Miixt ut expiat
cem committit, ut referat debeat ad Species panis
17. uolui vobiscum manducare Corpus

[illegible]

28. Atterdos circa Cr. a Jones, lito commutio.
intra inclinatus in Sacramento manibus tuncia. di

Al'ius dei, tee rui pelius per-uis; & an-
tequai fumat EucharjQiam. ^{tem} alius dei
Oraciones, quarum prima explorat, a d'nda in
Pax: dicit Pax tecum quique accipit pacem rap-
piondi. Et cuncti spiritus tuo. n. Joannes Baptis-
ta cum primum uisit ChriCum, eum uocauit
A'nm dei Altera aut uidit Joannē Irfum con-
temnent ad te. & ait. Ecce A'h'us Dei comes qui
tecum peccata mundi. Al'ius diximus Orationem
Affrui dei primo in Miffam a Sergio i. d'fuer
introducā; quod nunc confirmamus auctorita-
te D'i Bonauenturi in Expofit. Miffae cap.4. Requiri
Agnus dei quod sequit Papa celebrat.
Al'ius etiam docuimus, quamobrem ad tertium
Agnus dei non dicitur Miffae nobis. fed dicit
nobis pacem. P'caus iam p'fecit Sacerdos in G.
G'oum conditione cordis sui, non modo cum
debet miffere nobis, fed etiam cum alius dicit
nobis pacem, fortasse quia olim tertio idem ac-
ceptat miffere nobis, in Miffis Defunctorum
iuxta uoluntatē R'ulicam Sacerdos non p'fecit
rui p'us neque alius miffere nobis fed dicit
nobis requirit ut odendat. Defundorum te magis
quam te efam Memorem; ut aduertit R'igo de
S. Viflorio lib. 2. de Miffa esp. 37. cui a'iemus
Iteu G'auamus in No'is ad Rubricas. No'itibi
Micrologus esp. 18. non ex antiqua fumorum
PenitG'oum Inftitutio ^{tem} in Miffa celebrat
Oraciones adeo G'municeo, fed p'iorum &
religioforum hominu. n. Traditione. Micrologo
alemanfium Bellarmius, Acarius, & C'auamus,
egit ^{tem} ad fequit collecta in O'ferua-
tionibus ad Ritum EccleG'ie Laudennitispag. dii.
p. 10.

D. Thomas 2. par. quart. 23. et. 2. mear-
port, agit de Ritu danti? Pax ante Communion-
em & docet, Populum parati ad Sacramentum
percipiendum pro pace; addit in Missis Defun-
ctorum non dant pacem, quia in Missis Delun-
torum non pro praesenti sed pro eternis salutibus,
sed pro requie mortuorum, quia etiam salutis,
quodammodo salutis harum Orationum prima ex
Rubricis praecipitur mittitur: Preparatus popu-
lus pro pace ag. EE enim hoc Sacramentum salu-
tatis est pacis. In Missis tamen Defunctorum, in
quibus sacrificium offertur non pro pace praefata,
sed pro requie mortuorum, Pax immittitur. Ob-
servavit Alabapinus de veteribus ritibus. an. 2. c.
traget 17. Missas Ovitmaurum non imponens les
privatas salutis, Pacem vero dant consuevit dum
traget de leuileis. Pax etiam mittitur in co-
muni memoris in Missa Feria VI. in Parasceve;
quodammodo Propitius in Missa arcaea tradit,
Iustinianus Theodorum Isacum ostendit capti-
vos potestatem Imperii Fria vel. Majoria Hch-
domax cum non datur Pax.

Olim dabam Pax cum oficio; cujus con-
 tractibus documenta exoptis las apud Sacramur Ca-tp.YXf"
 remoniarum scriptores. Card. Bona rex. Litur-
 gicus. lib. 1. cap. 16. Le Bm lib. 1. pag. 603.
 Pouget tom. 2. pag. 281. Memoranda la Moris ad
 Sacramur. S. Geron. pag. 377. Cafalium de
 veteribus sacris Cujlvanorum Ritibus cap. 59.
 Metatum tom. 1. par. 2. pag. 324. qui docuit quod
 la MUIE etiam privatis danda e Pax; at-
 quod hoc hanc rem iudica efficit exordium per
 deprecit Binhamus tom. 2. Originum fco
 antiquitatum Ecclesiasticarum pag. 299. & sequi-
 tur. Sicque causam affert liberos de Officio
 Ecclesiasti. lib. 1. cap. 15. (fuita post hoc in-
 ter pro officio pacis ut ubi etiam omnes re-
 sponsiones invicem) dicit Sacramur capitis
 Sanguinis Christi consecratus quia non re-
 cipit distinctionem cuiusdam Christi indivisibile
 corpori Vixit concubulo dan3r pacis per
 concubulo ufque ad innocentem textu tempo-
 re. qui ejus muris meminit lib. 5. Myrior.
 can. 5.

Nunc non amplius Pax d.4186 per ofcu-⁹²||j⁹³ tum, sed per amplexum, vel parva quadam preterit ad alium Tabella, quam quidam cuncti-
norum appellat, in qua cunctis imago
est. C. Card. No. 1. sed. est. omittit oleum
plexum, five Tabellam oleum dicitur a Prae-
fatione Prætoribus libellorum, qui cum aliquot
virescentibus Ritus, etiam hunc non sine ratione, prope-
ter matris mutuum mutandum adhibuerunt.
Ac de ea ratione, quæ ob hoc non adhibetur, fuit
ut, ad oleum Tabellam preterit, cunctis
bellum in Obsecratione, ad Ritus Rationis Lex
omittit pag. d. 24. num. 12. Christianorum enim
oleum non quidem immittit, sed fagulari Ro-
rundam hominum saluta, in ejusmodi oleum adhibet
quæ per viam rite occurrentes Ethnicæ
vitiis amittit causa non obfistat: quam con-
fessionem hinc a Libetis gravibus causis, teste
francipulo, sublatam quæ ex ipse lege, quæ
conhibetur, majores vires sanctitatis, firmis-
simis movens ex Martiale lib. 7. epigrammæ
14. ad Linum, & lib. 1. ad Balzum 99. no-
tatione antequam det per amplexum pacem, obsecra-
tione Altare, ut cunctis ad p. pices dare non per-
tinet, nisi a Chrillo, cujus figura est Altare, pa-
cem petas accepit. Olim non Altare Sacerdos
deulabatur, sed Moliam, quæ Ritus jam
est. Idem qui nunc adhibetur, reprehensione non
destituit. De hinc oleum, quod a Ritus Ratione

appellatur, Iohannis Apoftholus. 18. ad Rom. E-
pistol. 1. ad Thimotheum. cap. 1. 1c. ad Corinth. cap.
12. Salutate Iohannis in deus pater. & B. Petrus
Apoftholus. 18. cap. 3. salutem salutem,
cem in deus pater De eodem osculo loquitur
etiam Petrus. 18. 1. de Oratione, 5. 18. 1.
ad uxorem, Athenagoras Oratione ad Christianos,
D. Aliginus fers. 8. de uisitatione, Chryso-
stomus 18. 1. de Computacione, Gregorius 18. 2.
Dialogus, cap. 1. & Anastasius Synaxis Oratione
de tertia Synaxi. Graci dant pacem amplexationem,
tamen, in Missis, ceterisque Orientalibus atque
etiam Moraribus. Apud Malonias mos est, ut
ante Profectionem Sacerdos pacem det Altari &
sanctis Myleris dicens: Pax tuis iustitibus
pax myleris fandi pateris fandi, deinde ad
Miniorem: Pax tuis Myleris pateris fandi, cui
Missis respondet: Qui est pater pater ceteris
sanctis ceteris: pater in Populo videlicet Cu
in visitatione dant pacem. Vid. Perimearium dif
fer. 8. tom. 1. ubi de pateris hac, quod apud
nos leuatur, concluditur. CUM Cardinali Bona
confinit.

CAPUT XXI*

De Communione sacerdotis.

J. T. Tsa Oratione tertia, quod accepit Petrus
J. pater, Sacerdos quodammodo, fandi, & vo-
ce laudat dicit: Panem coctum accepit, & co-
men Domini inuocato, duobus sanctis manus de-
gitis pedibus & laudat duas Hostias partes apprehen-
dit, median tenens Patenam inter digitum dexte-
re & medium: ad dexteram tunc ipse postea posu-
it: tunc dicit alia voce: Domine non confundis
laque fandi voce ait, ut tunc fuh tedium
mum, pater tantum de verby & sanabitur anima
mea. Verba illa, Panem eglesiam accepit, &
comen Domini inuocato, sunt ex Psal. 115, &
illa. Domine non fum dignus fuit verba Centurio-
his, quoniam tunc Matti. 18. cap. d. orado Chri-
stum Iesum, ut domum suam veniret, fum?
quod pateris sanctis coctum in quibus verbis
parva est quod J. non immutatio. Centurio enim
dixit, Sed tantum eis verbis, & sanabitur pater
Sacerdos vero: Sed tantum de verby, ut
sanabitur anima mea. v. 18. Homil. 1. ad vi-
santem angelum loca meminit coctum dicitur
tandi ea verba ad Communionem: Quidam
nam cibum, illudque incorruptum accepit epulum,
quando vita pater, & pateris coctum, non dicitur
C7 hinc corpus dicitur fandi Domini, tunc Do-
minus fuh tedium. Et tunc ego humiliter te
ipsum, laudare hunc Centurionem, & dicitur
Domine non fum dignus, ut tunc fuh tedium
meum: Et Cliryonensis Homilia de s. Thoma
Apoftholo videlicet cohortans, ut pura mente Eu-
charistiam accipiant, Dicitur, inquit, Redemptori
Domine illa fum dignus, ut tunc fuh tedium
animator no/lorum, quia tamen tu a nobis co-
necti vir de tui fandi illudque ad te com-
dum

1. Postquam dicit tui, Domine non fum dignus,
petit & laudat dextera accepit duas Hostias par-
tes a fandi manu, cademque Hostia te ipse
Crucis signo signat dicens: Corpus Domini a/ro/ro/
Jesu Christi coctum accepit meam invitam athen-
nam, elmen: & te inclinat reuerenter fuit
tiranque Hostia p. incm, quibus fandi Patenam,
quod tunc adhuc sanctis manu tenens, depo-
nit foper Corporale, & erigens te pateris mani-
fuit ante faciem, aliquantisper quiescit. Deinde
degitis de mibus dicit: fandi: fandi: fandi: fandi:
fandi. Missa.

mina pro amibus, fud tunc mihi? Quod vult
ha fuit a Psal. 115, accepit Calicem, genu-
fandi, te erigit, accepit Patenam, inclinat Cor-
porale, sanctis fragmenta cum Patena, quia in
eo ita: "Ite & in dextera manus Patenam
supra "licem, & ipse dignus tunc, ne quid
in dextera fragmentorum remaneat, dextera Calicem
accipit, Patenam sanctis tenens, te dicit: Cuius
est calicis accepit, in nomen confini inuocato,
ut Hostias inuocato Dominum, & ab tunc ita
fultus est, quod postrema verba sunt ex Psal. 17.
U & signat te signo Crucis CUM Calice dicit: San-
ctus Domini sanctus Jusu Christi fandi animam
meam in vitam dtemam. ytem: & manu dicit
supponens Patenam Calicem ad eam altitudinem
fubato, ut ex eo pateris bibere, reuerenter
fuit totum Sanguinem cum panis inco-
pata. Deinde dicit Orationem: o
sanctus Domine, ut liquor Altaris possit Cal-
licem Miniore in cornu Episcopi, quo vinum
fundente, te parit: tunc vino te aqua pel-
lente te inclinat abutit fandi Calicem, quod pater
sanctis tunc, inter dicens: Corpus tuum
Domine, quod fandi tunc. deinde idem vinum &
aquam fuit.

2. Sunt quaedam in actionum deus digna quod
confideretur quod Episcopus seu Sacerdos
illa Reuerentiam fuit: fandi Pontifex
den pater fractionem Hostia ad folium altaris
ut Rocca tom. 1. pag. 18. Edit. Romae in an-
ni 1719, utique confiat, ut illa Reuerentia
pateris Jusu/ter Reuerentia Sacramentum expedit
nec pater fuit quam 18 & dignus pateris
in dignis Jusu/ter hoc facienda pateris
sanctis infra indiget tunc vult manum
Confonari Auslor isarialis de Mira & Bi-
vino Odicio Reuerentia iterum editi ann. 1714. pag.
163.

3. Illud autem pateris committi non potest, & dicitur
quodammodo pateris in fandi Missa in la-
da fedentia, tunc ad Populum conuersa, Reueren-
tiam fumere confide, ut tunc pateris
mors exprimeretur, qui propalas pateris & mor-
tue est in confectio cennium, quod tunc
causatione adfuerit, nunc vero Summum pateris
licem, cum folemne celebrat Missam, te alio
n que communicare fandi quidem ad Populum
conuersa, fandi pedibus fandi in folio, corpore
tamen inclinat, cum & ipse fandi. Aliquis
probat reuerentiam, quam corporis inclinat
nem tunc debita veneratio, tunc etiam ipse
sanctis pateris, cum Reuerentia tunc dicitur
lienda est, qui ad inferiores Cathedr' gradus in
genua procedentes eam reuerentiam. Rincell, quod
mohrem Pontifex Populo pateris & eandem
faciem cum adfuerit videatur fedens comu-
nicare, ut bene observat pater 2. Bonaventuram
Rocca de folemni Communione fandi pateris
ita, te Calicem de vetulibus sacris Christiano-
rum Ritibus cap. 31. pag. 133. Edit. Roman' an-
no 1717.

4. Episcopi etiam & Sacerdotes cum Sanguine
fandi particulam quoque Hostia in Calicem
irantiam. Olim laque alius erat Ritus episcopi-
pater, qui eam particulam fumendam relinquere
Diacono & Subdiacono cum Sanguine, qui
pateris, ut observat Le Brun tom. 1. pag.
h quem morem adhuc tenent in Missa folemni Ro-
manus Pontifex, ut colligitur ex Carenoniali
& tunc Cardinal. Roma 18. 2. Ber. liturgic. cap.
17. rum. 8. in fine.

5. De pateris tunc quod pateris Communionem
felo vino loquitur Innocentius 111. in cap. 1. de
Ex parte de celebratio missar. his verbis: Semper

calicia* tam momenti sunt, ut nullo unquam casu ufas calicis concelebrari possit, atque an ufas libe lupulani rationes ad M concedendum, quibus tandem rationibus ea concelebratio fieri debeat hunc examen amicalium Concilium in aliis modis tempus, ac festinasse. totam rem Romano Pontifici reservavit examinandum.

1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2210
2211
2212
2213
2214
2215
2216
2217
2218
2219
2220
2221
2222
2223
2224
2225
2226
2227
2228
2229
2230
2231
2232
2233
2234
2235
2236
2237
2238
2239
2240
2241
2242
2243
2244
2245
2246
2247
2248
2249
2250
2251
2252
2253
2254
2255
2256
2257
2258
2259
2260
2261
2262
2263
2264
2265
2266
2267
2268
2269
2270
2271
2272
2273
2274
2275
2276
2277
2278
2279
2280
2281
2282
2283
2284
2285
2286
2287
2288
2289
2290
2291
2292
2293
2294
2295
2296
2297
2298
2299
2300
2301
2302
2303
2304
2305
2306
2307
2308
2309
2310
2311
2312
2313
2314
2315
2316
2317
2318
2319
2320
2321
2322
2323
2324
2325
2326
2327
2328
2329
2330
2331
2332
2333
2334
2335
2336
2337
2338
2339
2340
2341
2342
2343
2344
2345
2346
2347
2348
2349
2350
2351
2352
2353
2354
2355
2356
2357
2358
2359
2360
2361
2362
2363
2364
2365
2366
2367
2368
2369
2370
2371
2372
2373
2374
2375
2376
2377
2378
2379
2380
2381
2382
2383
2384
2385
2386
2387
2388
2389
2390
2391
2392
2393
2394
2395
2396
2397
2398
2399
2400
2401
2402
2403
2404
2405
2406
2407
2408
2409
2410
2411
2412
2413
2414
2415
2416
2417
2418
2419
2420
2421
2422
2423
2424
2425
2426
2427
2428
2429
2430
2431
2432
2433
2434
2435
2436
2437
2438
2439
2440
2441
2442
2443
2444
2445
2446
2447
2448
2449
2450
2451
2452
2453
2454
2455
2456
2457
2458
2459
2460
2461
2462
2463
2464
2465
2466
2467
2468
2469
2470
2471
2472
2473
2474
2475
2476
2477
2478
2479
2480
2481
2482
2483
2484
2485
2486
2487
2488
2489
2490
2491
2492
2493
2494
2495
2496
2497
2498
2499
2500
2501
2502
2503
2504
2505
2506
2507
2508
2509
2510
2511
2512
2513
2514
2515
2516
2517
2518
2519
2520
2521
2522
2523
2524
2525
2526
2527
2528
2529
2530
2531
2532
2533
2534
2535
2536
2537
2538
2539
2540
2541
2542
2543
2544
2545
2546
2547
2548
2549
2550
2551
2552
2553
2554
2555
2556
2557
2558
2559
2560
2561
2562
2563
2564
2565
2566
2567
2568
2569
2570
2571
2572
2573
2574
2575
2576
2577
2578
2579
2580
2581
2582
2583
2584
2585
2586
2587
2588
2589
2590
2591
2592
2593
2594
2595
2596
2597
2598
2599
2600
2601
2602
2603
2604
2605
2606
2607
2608
2609
2610
2611
2612
2613
2614
2615
2616
2617
2618
2619
2620
2621
2622
2623
2624
2625
2626
2627
2628
2629
2630
2631
2632
2633
2634
2635
2636
2637
2638
2639
2640
2641
2642
2643
2644
2645
2646
2647
2648
2649
2650
2651
2652
2653
2654
2655
2656
2657
2658
2659
2660
2661
2662
2663
2664
2665
2666
2667
2668
2669
2670
2671
2672
2673
2674
2675
2676
2677
2678
2679
2680
2681
2682
2683
2684
2685
2686
2687
2688
2689
2690
2691
2692
2693
2694
2695
2696
2697
2698
2699
2700
2701
2702
2703
2704
2705
2706
2707
2708
2709
2710
2711
2712
2713
2714
2715
2716
2717
2718
2719
2720
2721
2722
2723
2724
2725
2726
2727
2728
2729
2730
2731
2732
2733
2734
2735
2736
2737
2738
2739
2740
2741
2742
2743
2744
2745
2746
2747
2748
2749
2750
2751
2752
2753
2754
2755
2756
2757
2758
2759
2760
2761
2762
2763
2764
2765
2766
2767
2768
2769
2770
2771
2772
2773
2774
2775
2776
2777
2778
2779
2780
2781
2782
2783
2784
2785
2786
2787
2788
2789
2790
2791
2792
2793
2794
2795
2796
2797
2798
2799
2800
2801
2802
2803
2804
2805
2806
2807
2808
2809
2810
2811
2812
2813
2814
2815
2816
2817
2818
2819
2820
2821
2822
2823
2824
2825
2826
2827
2828
2829
2830
2831
2832
2833
2834
2835
2836
2837
2838
2839
2840
2841
2842
2843
2844
2845
2846
2847
2848
2849
2850
2851
2852
2853
2854
2855
2856
2857
2858
2859
2860
2861
2862
2863
2864
2865
2866
2867
2868
2869
2870
2871
2872
2873
2874
2875
2876
2877
2878
2879
2880
2881
2882
2883
2884
2885
2886
2887
2888
2889
2890
2891
2892
2893
2894
2895
2896
2897
2898
2899
2900
2901
2902
2903
2904
2905
2906
2907
2908
2909
2910
2911
2912
2913
2914
2915
2916
2917
2918
2919
2920
2921
2922
2923
2924
2925
2926
2927
2928
2929
2930
2931
2932
2933
2934
2935
2936
2937
2938
2939
2940
2941
2942
2943
2944
2945
2946
2947
2948
2949
2950
2951
2952
2953
2954
2955
2956
2957
2958
2959
2960
2961
2962
2963
2964
2965
2966
2967
2968
2969
2970
2971
2972
2973
2974
2975
2976
2977
2978
2979
2980
2981
2982
2983
2984
2985
2986
2987
2988
2989
2990
2991
2992
2993
2994
2995
2996
2997
2998
2999
3000
3001
3002
3003
3004
3005
3006
3007
3008
3009
3010
3011
3012
3013
3014
3015
3016
3017
3018
3019
3020
3021
3022
3023
3024
3025
3026
3027
3028
3029
3030
3031
3032
3033
3034
3035
3036
3037
3038
3039
3040
3041
3042
3043
3044
3045
3046
3047
3048
3049
3050
3051
3052
3053
3054
3055
3056
3057
3058
3059
3060
3061
3062
3063
3064
3065
3066
3067
3068
3069
3070
3071
3072
3073
3074
3075
3076
3077
3078
3079
3080
3081
3082
3083
3084
3085
3086
3087
3088
3089
3090
3091
3092
3093
3094
3095
3096
3097
3098
3099
3100
3101
3102
3103
3104
3105
3106
3107
3108
3109
3110
3111
3112
3113
3114
3115
3116
3117
3118
3119
3120
3121
3122
3123
3124
3125
3126
3127
3128
3129
3130
3131
3132
3133
3134
3135
3136
3137
3138
3139
3140
3141
3142
3143
3144
3145
3146
3147
3148
3149
3150
3151
3152
3153
3154
3155
3156
3157
3158
3159
3160
3161
3162
3163
3164
3165
3166
3167
3168
3169
3170
3171
3172
3173
3174
3175
3176
3177
3178
3179
3180
3181
3182
3183
3184
3185
3186
3187
3188
3189
3190
3191
3192
3193
3194
3195
3196
3197
3198
3199
3200
3201
3202
3203
3204
3205
3206
3207
3208
3209
3210
3211
3212
3213
3214
3215
3216
3217
3218
3219
3220
3221
3222
3223
3224
3225
3226
3227
3228
3229
3230
3231
3232
3233
3234
3235
3236
3237
3238
3239
3240
3241
3242
3243
3244
3245
3246
3247
3248
3249
3250
3251
3252
3253
3254
3255
3256
3257
3258
3259
3260
3261
3262
3263
3264
3265
3266
3267
3268
3269
3270
3271
3272
3273
3274
3275
3276
3277
3278
3279
3280
3281
3282
3283
3284
3285
3286
3287
3288
3289
3290
3291
3292
3293
3294
3295
3296
3297
3298
3299
3300
3301
3302
3303
3304
3305
3306
3307
3308
3309
3310
3311
3312
3313
3314
3315
3316
3317
3318
3319
3320
3321
3322
3323
3324
3325
3326
3327
3328
3329
3330
3331
3332
3333
3334
3335
3336
3337
3338
3339
3340
3341
3342
3343
3344
3345
3346
3347
3348
3349
3350
3351
3352
3353
3354
3355
3356
3357
3358
3359
3360
3361
3362
3363
3364
3365
3366
3367
3368
3369
3370
3371
3372
3373
3374
3375
3376
3377
3378
3379
3380
3381
3382
3383
3384
3385
3386
3387
3388
3389
3390
3391
3392
3393
3394
3395
3396
3397
3398
3399
3400
3401
3402
3403
3404
3405
3406
3407
3408
3409
3410
3411
3412
3413
3414
3415
3416
3417
3418
3419
3420
3421
3422
3423
3424
3425
3426
3427
3428
3429
3430
3431
3432
3433
3434
3435
3436
3437
3438
3439
3440
3441
3442
3443
3444
3445
3446
3447
3448
3449
3450
3451
3452
3453
3454
3455
3456
3457
3458
3459
3460
3461
3462
3463
3464
3465
3466
3467
3468
3469
3470
3471
3472
3473
3474
3475
3476
3477
3478
3479
3480
3481
3482
3483
3484
3485
3486
3487
3488
3489
3490
3491
3492
3493
3494
3495
3496
3497
3498
3499
3500
3501
3502
3503
3504
3505
3506
3507
3508
3509
3510
3511
3512
3513
3514
3515
3516
3517
3518
3519
3520
3521
3522
3523
3524
3525
3526
3527
3528
3529
3530
3531
3532
3533
3534
3535
3536
3537
3538
3539
3540
3541
3542
3543
3544
3545
3546
3547
3548
3549
3550
3551
3552
3553
3554
3555
3556
3557
3558
3559
3560
3561
3562
3563
3564
3565
3566
3567
3568
3569
3570
3571
3572
3573
3574
3575
3576
3577
3578
3579
3580
3581
3582
3583
3584
3585
3586
3587
3588
3589
3590
3591
3592
3593
3594
3595
3596
3597
3598
3599
3600
3601
3602
3603
3604
3605
3606
3607
3608
3609
3610
3611
3612
3613
3614
3615
3616
3617
3618
3619
3620
3621
3622
3623
3624
3625
3626
3627
3628
3629
3630
3631
3632
3633
3634
3635
3636
3637
3638
3639
3640
3641
3642
3643
3644
3645
3646
3647
3648
3649
3650
3651
3652
3653
3654
3655
3656
3657
3658
3659
3660
3661
3662
3663
3664
3665
3666
3667
3668
3669
3670
3671
3672
3673
3674
3675
3676
3677
3678
3679
3680
3681
3682
3683
3684
3685
3686
3687
3688
3689
3690
3691
3692
3693
3694
3695
3696
3697
3698
3699
3700
3701
3702
3703
3704
3705
3706
3707
3708
3709
3710
3711
3712
3713
3714
3715
3716
3717
3718
3719
3720
3721
3722
3723
3724
3725
3726
3727
3728
3729
3730
3731
3732
3733
3734
3735
3736
3737
3738
3739
3740
3741
3742
3743
3744
3745
3746
3747
3748
3749
3750
3751
3752
3753
3754
3755
3756
3757
3758
3759
3760
3761
3762
3763
3764
3765
3766
3767
3768
3769
3770
3771
3772
3773
3774
3775
3776
3777
3778
3779
3780
3781
3782
3783
3784
3785
3786
3787
3788
3789
3790
3791
3792
3793
3794
3795
3796
3797
3798
3799
3800
3801
3802
3803
3804
3805
3806
3807
3808
3809
3810
3811
3812
3813
3814
3815
3816
3817
3818
3819
3820
3821
3822
3823
3824
3825
3826
3827
3828
3829
3830
3831
3832

tota ad clesiam quem fecit Ador. cap. 1. et
etc. arguitur in auribus huiusmodi ubi dicitur
quodammodo dicitur, sed neque ubi auribus, neque au-
gentum. rursus fimo panis, & Oletus huius-
modi, quod in eo Joannis loco particula est con-
junctiva videtur, in alio tamen Scriptura loca fu-
perius aliter particula vel disjunctiva, ex quo
apertius intelligitur, particulam & in eo D.
Joannis loco intelligenda non copulative, sed
disjunctive. D. Paulus i. ad Corinth. cap. 11. alio
Johannem quodammodo manducavit panem hunc, vel
habet Calicem Domini indigne, sed ubi compositum
A sanguis Domini idem autem passio per
Quoniam enim manducatur panis huiusmodi, iudicium tunc
manducatur si aliter, non dicitur Corpus Domini,
tunc tamen manifestum est, particulam & non co-
pulative, sed disjunctive esse accipiendam.

Non infrequens erat, ut ait Tridentina Syn-
odus, superioribus temporibus Sacramenti usus
fuit utraque species. quod ubi significatur, laicis
usum utrumque species fuisse, utraque species,
haud ita tamen esse ubi eorum exempla, qui
jam tunc tantum species fuisse. Nam ut Ec-
clesiasticis Communione ecclesiastica exempla, quod
sanctiores, aut moribundis praeberetur, atque ut
de Eucharistia ritibus, quam locum fideles do-
minum filios deferbant, ubi de sollemnitate vel in
nere, vel cum ad Ecclesiam venire non potuerunt,
ut Sacramentum interesset, quibus in casibus non de-
lunt in Ecclesiastica Memoria sua exempla Eucha-
ristiae sub alterutra specie fuisse, atque ut ab
hinc privata ad publicas Communiones transiti-
ones, quibus inter Mediarum sollemnia Sacramentum
ministrabantur, luculentissimum habemus in Eccle-
sia Romana ante Pontificatum Leonis Ma'ni ar-
gumentum promissi usus Eucharistiae vel ubi ubi-
que, vel sub alterutra specie. Nam cum Minichro-
tum iterum Ecclesiasticos quidam Roma deprehendi-
cites, qui inter ceteros errores affirmabant, vi-
cium opus esse diaboli, sollicitudinem de imbecitate
cum catholica, & cum la palam ad Ecclesiam
fuerunt Eucharistiam ventitantes, utique. Izo tamen
quoniam Manichaeos habendos pueritudoque, quot-
quot Eucharistiam sub una quaque specie non func-
rent. Cumque (verba sunt 5 Pontificis fern. 4. de
Quadragesimas, ad legendum indelictum) quam
ubi in auctoritate interius mystice, ubi in Sacramento-
rum Communione de temperant, in interdum totius
interest. *** indigne Corpus Christi accipiunt, san-
guinem autem verum immixtum sacris haustis omnino de-
clinant. idem verum volumus tunc famula-
tum, ut talis ejusmodi Communionis (2 hic transcribitur
indigne, 4) quorum deputata fuisse Sacramenta
simulatio, statim in premissis a fanthrum iocunda-
te Innocentii auctoritate pellatur.

Insuper ubi viam 2. Gdafijs,
et quae tempore publice ante fores Basilicae Libe-
rianae locati sunt Manichaeorum Codices, utrol-
** ejusdem Pontificis verba, quae testantur
*** "Christianis in eam Communionem de consecratione diff.
x. Comperimus, quod quidam fusta tantummodo
corpora sacri partem a calice huiusmodi sive ut-
nantur qui procul ab his, quoniam testantur quia fu-
peritione dicitur abstinere, aut integra Sacramen-
ta percipiant, aut integra accipiant, quia si
ubi in unius ejusdemque Mystici sine grandi Eucharis-
tia non potest provenire: quod proferre verba est
petit ad praedictum Manichaeorum errorem, qui
vinum "Aboli opus excommunicandi, divina mystica
hant mystica, magnique Sacramenti crimine se se
obstringebant.

14. E quibus illud colligitur, licet in Ecclesia Ro-
mana frequens usus Sacramenti fuit utraque
specie, cum a Fidelibus sumebatur in publicis Ec-
clesiis, Moys.

clerici, non defuisse tamen exempla Fidelium
qui inter Militarum sollemnia in Ecclesia accipe-
rent Sacramentum sub sola specie panis; aliter
enim Manichaei non tantum cavissent, qui se
Catholicos haberi possent putabant, ad Ecclesiam
veniendo, fumendoque sub sola specie panis ge-
neraretur, quod ubi, qui totum fadi istum con-
fidebant, facile esset intelligere.

15. Pergit Tridentina Synodus dicere, in-
terdum ubi confectum, ut qui MICTAM non esse
debent, sub sola specie Sacramentum accipiant,
idque modo rite gravibus causis; hancque confusio-
nem ab Ecclesia esse probatam, quod de Eccle-
siasticis Ecclesia intelligendum est. Nam de Eccle-
siasticis Orientali laneKI per Quadragesimas, Sabba-
thos & Dominicis exceptis, Eucharistia sub specie
tantum panis praeberetur, & laicis in limine mor-
tis itidem sub specie panis ministraretur (grandis
enim Peris V. in Coena Domini panis consecra-
tus, quod quartum manducatur partem sacerdos;
tunc autem reliqua partes in particulam, quae
statim, seu margaritas vocant, dividitur, etque
in Sanguinem intioff, itaque aqua admixta
excoctantur, ut per integrum annum conservari
possent incorrupti. cum ubi moribundis
exhiberetur, communi viro emolitur, ut videtur
Allatus apud. 2. ad Nihonium M. Symonidis etc.
1. Atracoe cum publicis in templis in Commu-
nicatione Sacramentum sub utraque specie praebe-
tur, ubi tunc fiamus ad hunc modum, ut sa-
crilegiis unicuique faciat porrigitur particula sanguine
imunda de coeliari specie, quod ubi se pri-
longum roanbrimam; quam confectum
Humbertus Sylvx Candidi cardinalis improbat
inter adversus Gregorium columnas, egregie de-
fendit cardinalis Roma Rer. liturgic. lib. 2. cap.
12. n. 1.

16. Quod vero ad Occidentales Ecclesias pec-
tinet, D. Thomas, qui scribit anno 1274. post-
quam docuit 2. par. q. Saarr. ix. 3d. fore, Sa-
cramenti professionem 000 in usu Fidelium, sed
in mater Confecratione confidere, idque in f-
ttem. ut, inquit, deoqari premissis huius Sacramenti,
et Populus sumat Corpus sine sanguine, demittit-
Sacerdos confectum sumat utrumque, laicis in
corpore ejusdem Sacramenti caute providendum, ne
quid inesse committat adversus Sacramen-
tum, et ob metum, ne praeinde Eucharistiam
pesset, juvenibus, senibus sanguis effunderetur,
in aliquibus Ecclesiis consuetudinem esse intro-
dudam praeberi Eucharistiam sub specie tantum
panis. idem provide se quibusdam Ecclesiis obstru-
tur, ut P'ulo sanguis fumendus non datur, sed
solum a sacerdote fumatur quod indicium est,
haud ita multo ante usupari septiam hanc ac-
cipiunt, ut qui MICTAM non celebraret, sub so-
la specie Sacramentum. Hoc anno
die alia talia, ne Ecclesiam flagrantem credent
totum indigneque Chiriffa non contineri fuit
ae specie. Rodolphus Abbas 5 Trudonia, qui
vixit anno 1170, in Ecclesia hic et ibi castra
fuit, ne Presbyter ager, aut fatis talibus talis
de sanguine Chiriffa. Nam fundi possent leviter, fla-
mque putaret, quod huius sub specie in totas Je-
rus utraque.

17. Rupertus Pellicus Cardinalis, qui vixit anno
1160. par. 3. sententiam exp. Prius, inquit
corpus, post sanguis a Presbyteris ad fumendum
Tridentina Chiriffa mutanda non est. Verum mali-
MeMe ter a Laici Eucharistia sumi debent, spousa tunc
novumque iudicio: quod ubi ubi ubi ubi ubi
ut Caro Chiriffa talis indigne: sternum perku-
lato fuit, ut sanguis sub specie specie multitudine
Fidelium in Ecclesia divideretur, longe prelo-
M

727

52m284

2002

de sacrosancto missa: sacrificio caput XXIII.

De orationibus qui habentur in eadem Axioma
in Missa.

2. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³²

DE SACROSANCTO MISSAE SACRIFICIO

tomilium herbat difpa/inueni: verba fun venen
Epofitoria Miit+ apud Manche tom. i. de Medi-
cina Ecceleg apud prima editio pag. 14°. Respi-
citur itidem i. Synodus ad maiorem veneratio-
nem qu' ex fextore pariter erga eos divina,
quaque filialis excitatur & alius, quo lituce-
braas Sacerdos, te qui adibat, qu' reperfo-
tantur Myleria, meditari potest attentus.
concentus limib. a. Myfter. Miit+ cap. 54. myo-
cam alter hujus filialis rationem, Jelum initi-
eos videntum teste Judis non praeftulo, cum
gitare animo eum interire, ut testis Joan.
cap. 11.6 idcirco fiduciam sacerdotum Titubulum
Reverentiffimè collib+.cap. i. confiderat, Chri-
stus cum palnis & acclamationibus exceptum &
tabis, qui ante .xii. abfcondit ab eis non qui-
dem ob metum, fed "inconfundunt erat ope-
susque agnos Pontifex: in quo latuit Verbum
fiduciam reparetat: in quo effudit Verborum
nulli feū dirigit ad Deum intentis devocio

Quod vero ad alias attinet, nim aliquan-
do tota Miita elata voce recitat, ut in Sala
Sacerdotum ordinatione nuncupatur. Non enim
WM Ordinandi tam prope altare sunt, ut aliqd, cum
UM Epifcopo Ordinae, quam Ordinandi mani-
bus Milla tesores fummita voce Secretas ge-
nunciabant Nunc Ordinandi circa Altare le-
genus provoluti difponent, & Epifcopo, quasi
eos doceat Miitam celebrare, laute apervallum
elata voce Secretas praefert, non eas ut Populus
edidit, fed ut Sacerdotes novissime initiati cum
eo polita eas cantare, & verba consecr.itionis
uno eodemque tempore cum Epifcopo pronun-
ciare, ad exemplum civili, qui voce, quā ab
Apoftoli astiti possit, in ultima coram panem
& vinum consecravir, ut eos, quos tunc sacer-
dolio initiavit, doceret consecrandi modum, ve-
lutique ritum ad confirmationes ufque-

finitur** quassatur, nūm post Syno-
dum Tridentinam editisset aliquis, qui ufum
duendo introducere alia voce, quā ab omnibus
usidatur, recitatis secretas, Canonem, et Con-
fessionis verba, nō quis hūc temerario ausu
retulerit. Primus, qui Protestantium nominc Ca-
tholicam ex se de interdictis Ecclesiis, ac Pe-
tus suavis. Contendit, fecum ipsas pugnare e.
Synodum. Ea enim docet, ut Miffa multa con-
tineat quā ad erudiendos fideles perlinent, pre-
indeque patet. Parochos in Miffa Parochiali eo-
rum aliqua Populo explicare, quā leguntur
Mida, praeterita vero aliquid fas'iniui hujus
Scribit myfterium: h'e vero omnia non bene
confutisse aut CUM latina lingua, cuius Populus
est imperitus, CUM Germanis Gratulationibus, quas
non aure cordis sensit.

-9 porro huius venenata cantura,
 10/10/57 UT quasi non fatis diluente ab eo exposita, vult
 MW113- iocundat Courayer tom. 2. M.R. Conne. Tridon.
 pag.115. Verum Cardinalis palliatus, & Ma
 talis Alexander athenis. 11.R.R. Med. Pauci 15. no
 25. art. 2. la fatis offenderunt, quam bene fecum
 conveniant Triden.Cocci1. Decreta Neficiat
 ille Miſſa celebranda ut no. Secret' ob vici
 nias adduffa fufuffa vocerantid, no. Parochus
 ex Altari Populo debet explanare, qu' rideles
 debet sportet se multia, qu' Sacristia MIU' con
 tinentur, caque minime explicare, quanonpor
 tet Populum debet. Savary Episcopus Scvificum
 anno 1°8. quidam Sacristiaficio thamesem
 insequit, qui eo devenerat audiri, ut Alavo
 co Canonem inestaret, no obiecta Nefici' a
 universitate discipulis, coſque fufpectis poma
 info facti incurrenda punit, qui se eo quod

A vocem pertinet, qua secretis sunt profectus*,
 A cum Misali Romano non confectum circinda-
 A ra de aucto anno 1710. novum pro Meldeno
 N Dionese edita Missale, ubi qui eam curavit edi-
 U tionem, illa Subric* voce submissa voce cepit*
 U cavet sine cantu; atque utalibet infirmat* Ca*
 A notem alta ete voce recitandum, liturgia qui-
 busque Gratulationibus addit Armen. Verum secreti
 W non veritas nisi Cardinalis, de este decupum; &
 U sum ipius Missale, de latere corruptum, censu-
 A ra notare laudi pro duxit & glori*. Denique no-
 U tiffimum ea meperrimum Missale Trecentic; in
 U quo latere cetera novitates illa non debet, Se-
 U cretas voces, qua addidi per se a Populo, secreti
 S laudari; nec tunc quicumq; co, qui secreti qu*
 addiderit illius Missali *perperit* Laogitius Archie-
 A pifcopus Senonensis, qui veterem disciplinam fire
 N nuc tueret in Jostrut. Patetque paritas edita anno
 U no 1777. Regreus idem Amfites illa notitia
 U aetia Epifcopus libellum scriptis De vera mente
 U secreti in thesa Canonialis quo Venifregit au-
 A dicitur, qui pluv arum altitudo novi, itum
 A illius volebat, ut alta voce secreti* recitaretur.
 U Ejusmodi novam disciplinam, qu* Novaturus
 U Opera fecit innotuit, nemo nisi qui nesciat,
 U quantopere Theologi Galli oppugnaverint. Thica
 U tranatu de superlitionibus tom. 1. cap. 1. scripto*
 U rum Provincialium Conciliorum auctoritate
 A congerit, quibus alleandis, secretas subleatit vo-
 U cantibus in

[illegible]

1 V. D.C. Canone, de Soc. de Mart. Secrete na s.18
 2 Vesicis Indictis ob Observat. ad Ritus Concilii
 3 LudoviciM Sag. 19. Secretum olim dicebatur po- a.16
 4 tijsimum ratione prelatum, quia fuhmfa
 5 atque Secrete Professi debent, ne tam fangu
 6 verba nuntietur proata & publicis, per quotidianum
 7 ufum vilefcentia A tu a talia etiam Indicti pao.
 8 & Ap/ indubite atque irrevocenter pconftituerunt.
 9 De veteri Arcani difciplina mentionem facit diti
 10 bertus Graimud in liturgia facra par.3.cap.v.
 11 cui difcipulis locum ad facie pricipium in vau
 12 tie Consecrationis qu* per traditionem ad Sa-
 13 cerdotum tradebantur notitia, ne ea infide-
 14 les confeffentur. Uterque Auctor exemplum ano
 15 tie fupra allatum profert, e Mofcho in Prata
 16 SpM/an/dipromium. Quod modo diximus, ut
 17 rima eruditiois copia confirmat Alaphisipus Au
 18 sedanensis Epifcopus tom. 1. 124.5. de Veteri Ri-
 19 etate/ Petitia in adminiftrat. Sacramentor. cap.
 20 1. 2. 2. In iurafide quodam de Miffa an Divino
 21 officio iterum Petitia edita anno 1714. pag. 4. 74
 22 pmo

proposita quædam unde confusio orta in
recitandi Canonem fateretur voce; atque eum
morem contendit Auditor inde profectum esse
quod in solemnitate que cantatur Misa, cum
ORUS caneret Sancti, & cantal legione
alii propter Notarum multitudinem postreba-
tur, sacerdos Missam celebrat, qui cum choro
DOB caneret, elegit recitare Canonem Misaie vo-
ce; qui nec a solemnitate Misaie, que cantatur, ad
privatas, que leguntur, transiret. Eandem ac-
tione iniquitatem fuisse viam Auditor traditur de op-
tino Mittam audiendi modo fecundum eam. Paris-
fien. anni 1681. cap. 6. pag. 157. Et seq. Hanc autem
originem, quem duo anni Auditor excogitavit
Johanne agnoscebat, quippe commendatam. Eos
tamen istos adduximus, ut appareat, quantum
in hominum etiam nunc in Italia, qui Misaie de
secretis conservantiam tuentur. Perpulcrum de
Secreto Myfteriorum traditum Parisiense. 1710.
esset Valjeonius, seu potius Apologian pro
Rubrica Missaliacemigenaeruditione referant, in
qua confutatur Venum, qui cum alia quibundam
carundem panium, ut jam vidimus, contendere
aufus est. Secretis alia recitari voce oportere
De velleatque idem confensus, quod de duobus
alio talia Auditoribus, quos supra memoravimus.
Gaudemus enim, quod videamus Rubrica adve-
niam de secretis hinc ab eo quoque propu-
gnatam. Verum eque rationibus rubricæ com-
mo non potuimus. Exillat enim, idque vult
eum in, Catechumenos, Eoerumenos. Inde-
lee, de publicis Penitentes diatri confuende,
cum recitari oportet Canon Misaie. potest pre-
cedere, in diatribe, cum illi fideles, neque Ener-
gumeni nec penitentes, nec Catechumeni se
manerent in templo, reliquum Misaie elata voce
dici confuevit, quæ tamen esset falfum. Arcani
enim diatribe vetabat, ne facerdos Myllaria
vel Fidelibus aperte enunciantur. Tandem cer-
ter, octavo loco, cum ad Mittam unicuique
patet aditus, oportuim vifum esse, ut que-
madmodum olim neque Catechumeni, neque
Enerumeni, neque Penitentes Canonem, id
que nec Consecrationis verba audiebant, ne de-
inde unumquemque hominum qui Misa adve-
nit, totum in telaretur quod a recitate quan-
tum abest, deinde appareret ex illis, quæ superius au-
ximus.

CAPUT XXIV.

De Miffa a Communione utraque ad Jmem

1.7. yllifæ cursum non inopportuna quibundam
1.7.1. efficitur interpellandis abruptis, nunc
vero illius tandem repetamus Poftquam sacer-
dos Sacramento ipse fufficit, & adstantibus as-
tinetur, h qui fuit communicandi, de fupphit,
ablinor'm, o medio Altari de confert. in cornu E-
pistolæ, quo Miffæ Miffale inest, legit An-
tiphona, que cunctis adhibetur, recit ad medium
Altare, utique ofculatur convertis ad Po-
pulum etiam doctus vobiscum ac recedens ad librum
legit Orationem, quæ dicitur Poftcommunio po-
fitero librum claudit; tum recitatur ad me-
dium Altare, quod ofculatur, ad Populum autem
convertitur dicit, Dominus vobiscum. atque de Mif-
se quæ vel vultus de ad altare, Benedicamus Domi-
ni, in hac prefatib Rubrica; cui Miffæ re-
fpondet Deo "rute in Miffa vero Defunctorum
dicit, Requiescat in pace, cui Miffæ re-
fpondet, Jmem. Denique indicatur in medio Altari
dicit Orationem, Pŕeest, ad convertis ad Po-
pulum de benedict, quod prefatib in Miffa
littate miffæ.

Defunctorum, inde se conferens ad cornu Evan-
gelium recitat Evangelium s. Joannis, vel aliud
Evangelium; quod Rubrica prefatib

1. Porro Anipphona ista Communione dicitur,
quia ut adferret Gavantus, canebatur in eadem
Populo Eucharistia diatribebatur. Eque men-
tionem facit Ordines Romani. Canebatur aliter
quique vestes Pfalmi ex quo erat compofus
cardialis Thomafus exemplum esset Pfalmi
Communionis, qui cantabatur in modum An-
tiphona. Producebatur cantus, donec facies, qui
Missam celebrabat, nutu monebat, ut a cantu
defiacetur, & caneretur Chris Petri. ut appa-
ret in primo Ordine Romano num. 10.

Postea compertum est recitatio communicare, fiat
fobata inquit Antiphona ad Communionem per vi-
ces cum Miffa recitatur in primis utque dicit com-
munionem omni Populo, mutatur facies ad alia G^o
rism: in tunc repetita verba quædam. Hæc Miffa
paret, in qua Communionis a Po-communionis recita-
tur, olim vocabatur Iuxta rationem aliorum ut ait Ru-
penus de Ditione G^o A. U. l. cap. 18. c. 1. ad v. quem
Communionem dicitur. quem post cibum salutares
canit, Gratiarum amio est, quod multo ante
dixerat Auguŕin. Epist. 149. alia 58. Participato
tanto Sacramento. Gratiarum actus cuncta com-
munit. Anipphona, que Communioni dicitur, alia
consequatur Orationes, quæ vocantur Poftcom-
munionis quæ proxime poŕ Communionem recita-
tur, ad Deo quædam agendas, quodiamcom My-
Aerorum nos voluerit esse participare, se ad gra-
tiam ab eo populariam, an eque fructum, se
quidquid operari fandicationem poteŕt, confu-
verunt. ! quibundam locis hæc Oratio vocatur
Complenda, seu Oratio ad Complendum, hoc æa
Oratio qua nec tollitur. Rubrica Miffaie pre-
fata, ut tal dicatur in hac parte Miffa O-
rationes, quæ dicitur fuerunt in principio

omni fecundum numerum Coŕpŕiarum in principio ficut
Miffa in Secretariis Ante Canonis Prufationem pro-
taiffarum, æa Miffæ Loc. 9. super Canone Miffæ
pag. 918. Per Onadragemam in Miffa recitatur poŕ
Orationes, quæ vocantur prefationes, Sacerdos
prafatæ formulæ. Humiliate agita vestra Deo,
dicit Orationem reges Populum. Oratio

votivissima æa, ut recitatur a Sacra-
mentario Gelaŕino a Ordinali Thomafio edita
olim quidem non per Quadragessimam tantum
sed per totum annum, nunc vero per Quadra-
gemam folum recitatur, ut divino Populo mu-
tiatur prædico adversus Diaboli inŕas, quæ me-
tuendæ magis sunt diebus Preŕnitentis, ut re-
citant Amalarius in J. de Divinis Officiis cap. 37. de
Micrologus cap. 52. de miffaie obŕervantia

1. De illa formula disŕtendi Populum, de æa
Miffa æa, alia fermiones habuimus, ubi docuimus
poŕ expletas Catechumenorum Miffam esse ad-
mitti a Diacono; abŕoluta autem Miffa, æa indi-
qui fideles aderant, ipŕos Diaconos pariter dimit-
te illa verba confuevit, remiffa. Juxta eam,
quæ nunc inŕuitur, diŕciplinam, quoties Miffa
dicitur gloria æa confertur, dicitur de miffa æa G
vero hymnus illa cantatur, dicitur, Benedicamus
Domino, ut recitetur Populus ad gratias de exple-
te Miffa faciat Deo agendas. Semper cum
gloria in Recitatur etiam Te Deum, in de Miffa
æa recitatur æa Micrologus cap. qd. Senŕus illu-
rum verborum in Miffa æa, hujusmodi: fuf/r
æa illa nam æa Miffa id æa dicitur Græci
alium loquendi modum adhibent. Dicunt enim,
in pace Chriŕi eamus, ut videre æa in æa æa
6 Sanctorum miffa, æa illi, æa Chriŕo æa; respon-
det æa æa Populus, in nomine Domini. Benedicamus
N
tom.

DE SACROSANCTO MISSIE SACRIFICIO LIBER TERTIUS.

In ijsuetatū proponuntur & nolvuntur Prædicti officii circa sacrificiale M/TII.

CAPUT PRIMUM.

Vtrum Cio¹ illis ¹posuith tū interstitioni
ceptū impoierit ²deestati miffiam. Utrumhoc
tneatur pcepto Smerdojt ³non habet tu⁴
ram animarum ⁵ne qutū⁶m aliuspraprium
titulum, qū tneatur Miffiam celebrare, qūhus
amī diebus obtinget ad sacrificium celebrandum;
ly an ⁷si legitū non impediatur, graviterpeo-
est nunquam celebrando,

K ultima et;aaa'ominū no¹
Aer jefui Chriū, ut
no dntius, Corpus & Satv
guicem Cuū consecravit,
Patriq;ue arteso fuo obtr-
in, dedique ApoAolis Cor-
pus Aūta ad manducan-
dum. & Sanguinem ad bibendum, dicens: fix
facite in Miffiam commemorationem, quibus verbis
difficillime propeum ApoAolis insuagitur A Sa-
cerdotibus, ut Miffiam celebrant, q. ejut Cor-
pus & Sanguinem eterno patri olerat in Sa-
cibcrum, juxta expckaro s. Tridemiū Sy-
podi definitiones ²non. aa. de sacrificio Miffo
Can. a. Si quis dixerit, illis verbis, Hoc facite in
Miffiam commemorationem, Christum non ³indivisi-
bilem Sacerdotes, aut non ordinasse, ut ipi
utique Sacerdotes offerant CorporeSanguinemfuum,
anathema s. Quod probatur etiam ex loco illo
ApoAoli ad Hebræos cap.5. Omnis sacrificex ex
hominibus affumptus pro hominibus constituitur in
lit, quæ ruit ad Deum, ut offerat dona, thsaceri-
sicia pto pccatis,

Althepant, s. Plurcs coolidorat pcepti hujus congruen-
tia D. Thomas in 2. sentent. dicit. 2. q. 1. art. 2.
q. 1. art. 2. in 2. q. 2. in corpore quærum ea ea pceptis,
ut Fidelium animis nullo non tempe⁴e hæreat
memoria PaAonis Jolu Chrii, quam congruen-
tiam prædare explicit Honorius pifilimusA⁵or

in Gemma Animæ in hunc modū: Vt memo-
ria paffm ad imitationem inuolatur, ut fonslet
Chrifti, quæ interfectus incrementū illi sacrificio,
Sacerdotes, qui illis peragunt, sacrificium Chrt-
si mortem recordati, sacrificium ejus amore te-
neantur, tū ejus mortificationem in fuo corpore pro
virium fuarum modo cirenderant, atque ita mi-
mie charitati, quæ dilecti est, quodammodo re-
pondant

2. De pcepto, quod Jefus Chriūsaniverfo
sacerdotali Ordini laicis Miām celebrandi
ne dubitari cōm poteA, falva Fide Catholica
Adquædo¹dintatuid-eA, an hoc procepiū c-²****
miffie Angulos Sac³dotes, & p⁴ra/ctia eos, qui
non habeat curam animarum, nec alium quem-
vis titulum requirant. ⁵l⁶andi pster Sacerdo-
tium. Trjaka(rem⁷htmc⁸ D. Thomas duobus in
locis in th. 4. scilicet d. 51. q. 1. art. x. d. c. in 2.
par. q. 82. art. 30. d. de eodem argumento resp-
pāt s. Antoninus in 2. par. in. 72. cap. 11. d. 12.
qui eadem repetit, qui scriptis Angelicus ejus
MagiGer.

3. D. Thomas in locis istis, citans quorū¹***i
dām opinionem, qui affirmant, Sacerdotes
poteA a Miffia celebranda abstinere, quin pccet,
aut curam habeat animarum, propter quā co-
gatur, celebrare, ut populus MiA² interdu, &
Sacramentum Eucharistias accipiat. Quam opi-
nionem rejicit s. DoAor, cōsiderans cōnChri-
stifidelium tantum, quibus opus est Sacramentum
ministrari, sed Dei opus etiam habendam eA
rationem, cui sacrificium eA offerendum. Hoc
(nimirum quod modo diffm eA a consensu
affirmat) non est verum, quia utriusque tenetur
uti gratia sine data, eum fuisse oportum, dicens³
dum illis a. ad corinth. g. Mortam vos, ne in
vacuum gratiam Dei accipiat. Opportunitas autem
sacrificium offerendi non solum attenditur per
comparationem ad rīdēdū Chrii, quibus opus est
Sacramenta ministrari, sed principaliter per compa-
rationem ad Deum, non consecratū hujus sacra-
mentum

[illegible]

1. Quoralione plura capita continetur. Primo sibi prelosum esse ajunt, quod vultus. Sed hoc sibi ad hanc rem, de qua agimus. Sacri best enim pretium ex in spiritualibus bonis, quae supra memoravimus, ahiandam eo, quae bona eo fuit a. iora, quae frequentius in Sacribeum. Secundo ajunt, econfuetudine homines in angustiant & indifferenter habi, atque in quoque ad rem hanc sibi positum. Cum enim dicimus melius esse quotidie, vel quam frequentissime se laborare, sibi certe vultum. Cum qui celestem bene esse diffipulum. Tertium ad veteris Noe. ris confuetudine pertinet, de qua pauli pbat differemus. Quartum eo de majori compendio* ne, scilicet devotione, & lacrymis eorum, qui celebrant rariis ubi quidam laesae ambiguitas. Neque enim quod caritatis cordis compendiosis Jacrymarum dono carissimas, aut quod defodi aliquo laborems, quotidiana propterea insermittenda in Missae celebratio. Nulli enim ar, quo Sacerdos Missam digne celestet, in indigne noq in, cunneque moralem, in etie in homi- blem cadere potest, diligenter adhibeat. Ita S. Antonius loco citato - Si quis autem illam ar- deat, sibi celebrandi Missam, in de iudicare de- reat, ut statim illi cordis compendiosis, profectione crymarum, favore menti, & lacrimis faciemus in, ita quod lumen credat se dignitatem, quando ce- is quid tenet, qd quando non percipit, indigenti- tatem, velle lacrimis ambulat. Qd sapienter descriptur, Multoties quini tabulam habentem in magni statu gratulit is qui habens fuit camino extragra- tiam gratum facientes. Sape enim homi- nem ad huiusmodi fervoris affectibus impedit fuit OB- sa sua culpa, immo cum magno merito. Et Suarez loc. cit. Dummodo indigne agat, & moralem ad huiusmodi diligenter admittit quamvis in imperfectus, nondebet hoc fasce minere. Iste. Joannes Ger- ion celebrat Dodor & rerum ubi positus Theologus trad. preparat. ad hanc confiteatur. Sape ubi se docet ad Midam digne celebrandam, in Sa- cerdos pbat diffuciam diligenti examine luam optime confectidinem moraliter certus in de etie in fatis gratis, & confidat. s. cit. OM om- non reverent, aut attentionis defectum obfervare, quinque Mida digne celebrat. Id enim fape numero ex infectis panis rebellionem fuit, quod non pcedat ad aeternae vultus. Confideratione vero xi. docet, fatis esse Midam celebrare, & quon propter reverentia defectum ab ea celebranda adhibere. Sed frigidum fun, dicit, aut tepidus. Sape fupis initium celebrandi huiusmodi parum devotum, & frigidum quon in fine celebrandem dimittit, & fervidum.

4. Cuncti sunt cum his Tauleris, & Ludovico-
ballesteris, magni regendam in via perfectio-
nis animarum assidui quos requirit Pelegrinus
Theolog. Dogmar. lib. 2. cap. 2. Antonius Mo-
ntes Camisialis Monachus de illis de infirmita-
te in Sacerdot. iradato 7. cap. 6. magna fane pie-
tas in devota fecundis allecudit, Sacerdotibus,
qui seculi discepti funt ad allecendum. non ex-

terminandum est. Sacrificium ex causa humilitatis deest: deest reverentia tum eos etiam esse reprehendendum, qui propter occupationes temporales curas celebrare omittunt. Porcineum caput, quod oblatum est, colla colligit, quod ab animalum redibus dantur sacerdotibus, ne quotidie celebrent, sed aliquoties ab offerendo sacrificio abluant. Verum huc est generalis regula limitandi regula autem a limitatione non excludi.

et. S. Philippum Meritum tradidit Socius in ejus
vita lib. viii. cap. 3. omnibus Sacerdotibus, quorum
Confessionibus audiebat, assensu dare consueve-
rat, ut quotidie celebrarent, eiusdem tunc tem-
poris haud inaequenter Sacerdotes sacrificium
eius talebant. quidam vero ne quotidie cele-
braret, vestigia, liturgie, ut eam mortificationis
causa, etiamque majoris meriti occasionem praeberet.
In libro aut titulus p. Francisci Salemi spiritus,
typis editus Lutetiae Anno 1767. par. a. cap. 20.
proditum est, quod pado Sandus uti Episcopus
Sacerdoti cuidam xiale florenti, proinde tamen
inaccommis moribus peroravit, ut quotidie Mis-
sam celebraret, quam la Dominica tantum
Fotia debere celebrare testis erat, tunc propter
juventutem xiatem, tunc propter defectum moris
discipline, tunc etiam quod mueretur, ne tam
anteoretur mylarico, dicereque la mon eam
vitam vivere, quam postuisset quotidiana Missa cele-
brante. Qui Sandus Franciscus afflicti, nullius
est roboris rationes, quas afferret. Sando enim
frequenter uti futurum Fotia, ut ejus juvenilis
xas confirmaretur, lematumque impetus reple-
geretur, ejus infirmitas stabiliretur, ut apparet
vix complaretur; quod si humilitatis causa la
animum induceret a celebranda Missa abstine-
re, de Ecclesia, ejusque assensu, ut de homi-
ne Deumdanti purgatis promiss cogitare, tunc
ne Deum augmento glorio lux, Angelogaudio,
religique Sandos penulit voluptate celesti
fundaret, quibus constituta Sacerdos sine con-
victu, respondere: Fiat, fiat, ac vigilia anno-
tum spatio, quod ex eo tempore vixit, nunquam
fuit legitima causa Missam celebrare possit.

γ. Vetus modo est examinanda disciplina, unde aduersus id, quod hadenus flatibus, argu-

qui a suo Ordine aliter cogitabat, quod in eo
Miffa non quotidie celebraretur, etc. Petrus ex-
Paulus alioquin, atque ceteri, quorum laus est in
Evangelio, non legatur singulis diebus Miffam
Hollis immolare. frequentia contentum pavit &
est igitur caritate crevit reverentia Sacramenti Ve-
nerabilem aut etiam, eos qui Apollonia proxime
functiolescent, idem fecerint, ut exterius qui frequen-
tissime familiis vicinis, Sacerdotes probos ad eun-
dem modum se gerentes tum quia Sacerdotes non
sunt permittente Episcopo Miffam celebrare pote-
rant, tum quod plerumque non aut eodem Ep-
iscopo celebrante igitur celebrabant, tum denique
quia, cum celebraret Episcopus, igitur abje-
manibus Eucharistiam percipiebant, ac plerumque
Miffam non celebrabant, jura vetera mumen-
te, quia in lucem statuit Martene de antiqua
Ecclesiae Ritus lib. 3. cap. 2. etc. 8. Huc accedit
quod habetur se libris Pontificali in vita Pontifi-
cis Scaldedit. Caelestat secundum Miffam in Cle-
ro: unde testis Petrus (Iribeneanus, ante non
sunt: nam celebrant consuevit Miffam, quia
tum ad infans Gracorum non cantabant in Eccle-
sia nisi fecerint una Miffa, quod magis alicebat
secundum antiquos. Conferit Vicecomes lib. 3.
de antiqua Miffa Ritus cap. 29. ubi, postquam
producit ea verba - libris pontificali etc. Ek

bun vero divinum docetque p[er] se ip[s]o vult q[uo]d ip[s]o
Parocho sicut missam celebrantem. ut videtur
ex cap. 4. n[um] 23. & cap. 7. n[um] 38. de Rebrma-
tione

Admonitio facienda populo ut in Domini-
calique solemnitatibus ad suam quisque paro-
chiam accedat, et ubi commodum foret, sicut se
n[um] 23. t[er]t[er]o ad audiendum verbum D[omi]ni, a Parocho
et Missarum celebrationibus exponendum, certum
venit, Parochum obligari ad Missas celebra-
das in ecclesiis aliisque rebus diebus. Id
tamen nunc potestatem dicitur, in quibusdam
diminutionibus Parochos spontanealiter retinere
ad tres Missas hebdomadis celebra-
das, ut videtur ex cap. 1. Provinciali Concilio Me-
diolansensi s. Caroli Borromei: Cariss[im]i v[est]r[um] ac
me[um] ad hebdomadam. xv/ 13 t[er]m[in]is

YV vti lxi constitutio, vti consuetudo tithones et
vini stipendiis utraqueque Generatim Parochi,
etiam ponere velimus, eos non teneri ad obse-
rendum et sacrificandas pro Populo ecclesie solis
ex precepto, tamen in diebus tenetur Missam
celebrare, vel in legitime esse impediri, minus
hoc aliter Sacerdoti committere, ut docet s[er]vius
in 3. par. D. Titius q[ue]st. 8. n[um] 1. q[ue]st. 17.
Trentini quidem consuevit Felice & Pominic[us] ac
pre Derrum consuevit etiam quinquaginta
non, Missam in totius parochiali factu. Sed
quod in t[er]mi ad t[er]m[in] dheniam et Parochiani
Jht illas audire, alios vero ad obsequia
lapser pro ip[s]is. Si vel interdictum vel alia qua-
dam p[er] se causa impediatur a celebrando, certum
est, quod tenetur providere. et per alium celebra-
re, ut et Parochiani p[er] se Missam audire. Id
enim oritur ex Parochianorum obligatione audien-
di Missas diebus Fidis et precepto, ut ex jure
quod habent istius audiendi in templo Parochia-
li, ut ex ea etiam consuetudine, quam commen-
dat Tridentina Synodus, ut in eo ip[s]o diebus
fidei audiant, quemadmodum re se arguit Sotus
in 4. tractat. dicit. 1. q[ue]st. 3. n[um] 2. Panir, qui
Curam habet animarum, facit facere tenetur,
quod Populus audit obligatus fiam iniqua officio
condicio ejus, qui audire cogetur. ubi t[er]m[in]o dicitur
per se ip[s]os sicut in aliorum Sacramentorum
administratione eandem tenent veritatem. Tenetur
enim Parochi s[er]vare sacramenta administrare quapopulus
tenetur recipere. S[er]vare falcem diebus eandem
obligationem p[er] se ip[s]os, et in legitime fuerit im-
pediri

Plures quoque alii casus possunt contingere,

Parochi obligentur etiam aliis diebus, qui
festi non s[un]t, Missam celebrare; puta in cui o-
pus est infans Vaticum minis, nec Sacra-
mentis esse copia. Quod attinet ad Canonicos a-
lioque Sacerdotes Cathedralibus seu collegiatis
ecclesiis adfisos, eorumque obligationem cantan-
di Missam, item ad eos, qui morantur, seu Ca-
pitaniam habent cum onere Missa quotidie cele-
brande, apponitur fuit Canonum sanctiones.
Honorius Tertius in exp. Civ. Creatura de cele-
brat. Missa. l[ite]ra in c[on]sue Cathedralibus, in
collegiatis quotidie cantari Missam Conven-
tuali. Mandatum quatenus in vot nullum t[er]m[in]e-
rem negligenter obsequere permittat quominus it
pro antecessoris defundiorum, et pro p[er] se vel
fecundum temporum congruentiam, Missarum

solennia conveniunt celebrare. Videatur c[on]sti-
tutio 18. de sacrificio Missa num. 1. f[er]roq[ue].
ubi loquitur de obligatione, quam habent iuxta
Rubricas Canonici Cathedralium, et Collegia-
lium Ecclesiarum cantandi Missam Conventus.
Jem, in aliquando etiam duas, quemadmodum
prestat Rubrica missae par. 1. in 3. num. 1.

Quapropter in Synodo provinciali Mediolansensi
sub s. Carolo Borromeo, quam sedet Apolloni-
ca approbavit, ita f[er]uit: P[er] se ip[s]os
Missas Ann. mi Subricarum p[er] se ip[s]os in Ecclesiis
Cathedralibus Collegiatis et Missa Conventua-
les celebrare oportet, et amba cunctis

Capitulum p[er] se ip[s]os, septuaginta. non
Ium illis diebus, in quo t[er]m[in]e muni defuit, et
rum etiam aliter alii d[ist]ributionibus multiter.
Videndum etiam Meratus in e[re]gio ejus Opere
ad Gavanum par. 2. tom. 1. pag. 783. ubi abunde
offendit, etiam obligari Canonicos Cathedralium
et Collegiarum Ecclesiarum ad cantandas duas
Missas Conventuales, quoad preferitur a Ru-
brica. Clemens V. in quo Clement. 1. de Cele-
brat. Missa. f[er]uit, et quotidie in Cathedralibus,
Regularibus, et Collegiatis Ecclesiis horu Cano-
nice recitatur t[er]m[in]e in Cathedralibus Regula-
ritate et Collegiatis Ecclesiis deesse p[er] se ip[s]os. Et
quamquam Missa sub horum Canoniarum no-
mine non continetur per textum in exp. p[er] se ip[s]os,
ita de celebrat. Missa. p[er] se ip[s]os/Wr numerus a
legitur, et Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Ma-
na, Vespera, et Completorii tempore adfisa fer-
vatis officio perfolvamus tamen sub divini ori-
ni nomine continetur, ut probat t[er]m[in]e in cas.
De in an. 13. cetera officia p[er] se ip[s]os, sed et
rat. Matutinum, five Missam aliter quam legiti-
mum Ecclesia celebrare non licet, atque inde il-
lus manet, quod cum in Cathedralibus et Col-
legiatis Ecclesiis obligatio in divini ori-
tate celebrandi, non modo Cathedralibus, sed
etiam Collegiatis ad Missam Conventuales quoti-
die celebrandas obligetur. Canonici Cathedralium
et Collegiarum acipit fructus fuorum Canonien-
catum sub onere interveniendi Eccl[esi]e in celebran-
se Divinorum officiorum, qui celebratio alii impor-
tat forum Horas Canonicas, sed etiam Missam
Conventuales t[er]m[in]e praequam parlem verba funt
Merati par. 1. tom. 1. ad Gavanum pag. 795.
num. 10. Diximus de obligatione celebrandi,
nam de onere offendi infans feremus habebim[us]

3. Alexander Tinius rogatu et infirmitatem
sacerdoti approbare, in qua infirmitas onus in-
t[er]m[in]e potest sacerdoti quotidie interveniendi Eccl[esi]e,
et impedire infirmitas, in celebrandi Missam
singulis diebus, ita respondit: Quam Missam
infirmitatem t[er]m[in]e confirmamus, ut pradiu Sa-
cerdos, in infirmitate comp[er]ta fuit impeditus,
officio debeat obsequium suum impendere t[er]m[in]e
memorata, et quanto frequentius p[er] se ip[s]os
ritate sua debeat votum. Missarum solennia
celebrare, et in hoc non t[er]m[in]e t[er]m[in]e t[er]m[in]e
sa voluntatis, five se ad aliam Ecclesiam transfe-
rendo.

4. Ex hac decretali vulgo Auctores docent,
diffingendia inter Sacerdotes, qui ob aucto-
ritatem vel Capellaniam tenentur quotidie per se
ip[s]os, et eos, qui non per se ip[s]os tenentur cele-
brare. Ad de his, qui non tenentur per se ip[s]os
celebrare communis opinio est, in ip[s]is non pos-
sunt, eos debere curare, et per alium Sacerdo-
lem Missa celebrare; eos vero, qui tenentur
per se ip[s]os celebrare, putant ex legitima causa
posse interdum Missammittere. Nonnulli t[er]m[in]e
trant. Sacerdotem posse f[er]re in hebdomada
sacrificium mittere. sed fuit in qui negant;
quia cum accipit quotidianam elemosynam, et
et quinquages per annum sacrificium, mittere.
Sunt qui putant, p[er] se ip[s]os Sacerdotes non celebra-
re, sed omni alio esse suppleat per alium;
fuit qui eum libere etiam ab hoc onere. Nos
vero rebus p[er] se ip[s]os t[er]m[in]e dicimus, eos Sacerdo-
tes,

tas) qui hactenus OMNIBUS celebrandi per leigos per-
gitur interdu conuenerit celebrationem Miffar, et le-
gitima tolerauerit causa, neque tamen eo die,
quo mittuntur facillimum facere pro institutione
Miffam pro alio celebrare potest, muloque mi-
nus elemosinam accipere; quod Dionem autem
iam an cunctis celebrare debeat supplere per
aliam, sub Iudice relinquitur. Afferendis huc
Dofiorum oratoribus abominabimur; tunc enim
sunt resolutionem facere Congregationis concilii
adducere die 12. Septembris 1683. super aliquot
causis ab Episcopo Collendi prepositis, quibus
die nullumque difficultate prodit Decretum ut sit
ita.

Dubia sunt. Modernus episcopus

at II

etiam

Caen, Cisterciensis visitanda egressit, non sine maxi-
mo confusione periculo pueri impudice obfus-
to adimplendo mentem eorum, ubi Miffas celebrare
mandatur, sed non erga tollendas difficultates ad
referendum videtur.

Primo, an sacerdotum obligati ratione Pene/it. i.
Capitulis, Legati, AOT (Episcopi) celebrare quotidie
Miffam per se ipsos, possint aliquando a celebratione
vacare, et quatenus affirmative

Secundo, quando & quatenus a diuina celebratione
vacare possint

Tertio, an debemus licite vacatione possint Miffam
pro se ipsis, vel alius, praterquam pro Fundatori-
bus celebrare, et quatenus affirmative.

Quarto, an pro alio celebrando possint filios
pro beneficii celebratione accipere.

Quinto, an illis diebus, quibus licite VACANT a
celebratione, teneantur Miffam ab alio celebrari et
causa iuxta intentionem Fundatorum.

Sexto, an sacerdotum ut supra obligati celebrare
Miffam quotidie, aliquo tamen causa celebrandi pro
se ipsis, possint aliquando a celebratione VACARE.

Ad superius dubia ita responsum est
ut primum affirmative, ceteris aliis legi-
tima causa.

Ad Secundum, ut ai proximum.

Ad Tertium, negative.

Ad Quartum, negative.

Ad Quintum, ut supra resolutionem

Ad Sextum negative

7. Reliquum est de diebus dicere, quibus non
possunt sacerdotes-privatas Miffas celebrare: ubi
fuit Feria V. in Cima Omnia, & quae cum
consequitur Feria VI. & Sabbatum; quibus die-
bus non est solemne Miffam Conventualem
celebrare licet, de qua et opere de Folia Domi-
ni dixerimus, cum de eorum agimus Ceremoniis,
quae per eos dies ab Ecclesia peraguntur sta-
tuitur in can. 2.º de Confec. dill. 1.º genera-
ta regula, ut Miffa quotidie celebrari debeat
enim omnia dies exceptis, quae non pro viventibus,
tr pro peccatis confessionibus Dominum expen-
dit, 1/2 nimirum omnia dies excepti debet, quibus
animas Fidelium prope Domino in Miffam so-
lemnius fundatur. Et confonat textus de egi-
tavitur de C. 1.º de Confec. dill. 1.º. Quia quotidie lau-
datur, quod Christus pro nobis mystice immolatur.
Verum in can. Sabbato de Confec. dill. 1.º huc ha-
bentur: Ut traditio Ecclesiae habeat, ista biduo-
ceramenta peccatis non celebrari, ubi bene advenit
Glossa regulam generalem supra allatam exar-
gi in his dialis.

9. Non defuit graves Auctoritates, qui, Feria
Secunda in Parasceve excepta, cum non conflictat
Sacramentum Eucharistiae, propter quod eo die
Folia Domini non debet, prout videtur Glossa illi ut
ait D. Thomas 2.º part. qu. 83. art. 1.º ad 1.º, Mif-
fas privatas a Sa.ºdotibus celebrari posse adhi-
trant etiam Feria V. & Sabbato modo re-
lamb. Miffa

creto celebrare, & sine Populi concursu, ne
possint fraudulenter creari. Quia etiam adducit
in Commentariis ad Ritum Ecclesiae laudatissimas
pag. 801. & seq. fides docet, licet Feria V.
in Cima Domini sacerdotibus Miffas celebrare
dummodo eas abfolvant ante Miffam solemne
cui adesse debent, atque itidem in diebus
Sabbato Sancto Miffas celebrare, dummodo Coe-
ventualis Miffa abfoluta. Ita Suarez de Fed.
2.º p. 1.º Scilicet, alioque plures. Superius Ab-
bas tit. 2.º de Divinis Officiis cap. 2.º quirit, quod
fideles sacerdotes Feria VI. Miffas Heu-
madix non celebrant, docente Apolo, gloria
et nos oportere in Cruce Domini nostri Jesu
Christi; et respondet, eundem Paulum Apolo-
tum dicere, propria ritu suo Deum non peccatorem
sed pro nobis omnibus illum transmutare; quapro-
pter in membris signum Ecclesiam assidue, et
eo die Miffa celebratur. Non enim in gaudere de-
bemus de gratia tradente, sed de charitate me-
morie, ut non etiam dolorem, quod tanto doli-
torum, in mortis causa fuimus. Siquidem
non gaudere ingratitudine, non debere autem ora-
delitanti ut. 1.º Cepta Feria sexta, prout Cardi-
nalis de Lugo de Sacram. Euch. diff. 28. no. 1.
nom. 14. de Miffa celebranda Feria 3.º de Sabba-
to nullam esse prohibitionem; et enim iuxta Mi-
crologum cap. 1.º Miffa quondam principio no-
bis Sabbati Sancti poterat celebrari, cum tunc
omnis Miffa abfoluta esset; nunc cum, anticipato
tempore, solemnis Miffa celebratur Sabbato ab
ipso mane videtur fuisse poA esse licet Mif-
fas privatas celebrari

10. Verum non intelligimus, quid sensus esse
possit, cur decretis non pareamus Sacra Congre-
gationis Rituum Apolicae auctoritate con-
muni, quae difficultates vident, ne quae diebus
tribus privatas Miffas celebrat. Vide Edium
noAium 3.º Meratus quoque legendus par. 2.º tom.
1.º ad Gavaosum, qui pag. 1041. protestat Pontifi-
cis Decreta, quia praesentat, ne quis Miffas pri-
vatas Feria V. celebrat, & a contingat, ut pe-
nitentia vel 2.º Josephi, vel Annuntiationis. Ma-
riae Virginis in illis locis Feriam, jubet, et
eorum Ordinarios curare, ut eo die quadam
privatis Miffa celebrarentur ante Miffam Conve-
ntualem, ut prope ausendi Miffaagi Privatas
possint celebrare. Idem Auctor pag. 1.º 86. n. 4.º
quadam ceteris Decreta, quae vident, ne quis
sacerdos privatis Miffam celebrat Sabbato Sicut
Ad, etiam in eum diem cadat Penitentia An-
nuntiationis 2.º Virginis, in Sabbato sancto etiam
et ceteris Feliis Annuntiationis 2.º Mariae 1.º Regis
ita celebrationis Miffam privatarum omnino pro-
hibetur in quibuscumque Ecclesiis in quocumque tam
publicis, quam privatis, non obstante quacumque
confessione, sed unica tantum Miffa Conventua-
lis una eum ceteris ipsis die celebratur: verba sunt
revelationis 2.º Rituum Congregationis sub die
1.º februarii, ab Alexandro OAAVO sub die
17. Martii approbata anno 1690. quam ceteris
idem Meratus tom. cit. pag. 1404. Quod au-
tem ad veram etiam disciplinam non celebra-
di Miffas privatas Feria V. VI. de Sabbato ma-
gis Hebdomadix, vide Thiers Tom. 1.º de so-
perat. cap. 2.

Afligione Elegno, quo Aragonu, V.
 Tenuit/elestia, & Giliagonia continetur, in die Com-
 memoratiois omniu FkidiuDefunAorumqui-
 bus Sacerdos regularis bisas, Regularis leuatis
 hSeve'in Midas celebrat, ut videtur in apud Frances va-
 safko-ciolurc'p'p' Idem ufurpant in R'no
 Majoriciff, quod cu' quasi quodam ad Aragoia
 Regnum appendit, ut locatur HenQpar.3.difp.
 ab. Tota. al. n. 318. eademque in coofuetudo a-
 pud Patres Cominicanos Couvenus n. /acobi
 civitatis Pampelona, qui Cooveittasquodam
 provinciae Vatemie fubitus erat, ut videtur
 in apud Marcum de Hueros de Sacrificio Mi
 fa q' 11. Hic coofuetudo secularium Sacerdot-
 um ex alia quadam veluda coofuetudine tranfit
 de origine dictorum, Regulares vero, ut ait A'p
 gelus Aplo confult. 11. n. 998. & Antonius a
 fpiritu Sando confult. 101. n. 16. hac utro-
 que coofuetudine ex vias velis oraculo Jufi
 terit.

populorum fuit ut hujusmodi famul-
 >e./-Mtas ad alia Regna protenditur. eam perit DUX
 #1//ut' de Alcalá ab (J'haco O'AVO pro omnibus pagnis

M/w.

Rifpaciain, nec vni compos fuit, tedeHurta-
 do Refol. Moral. par. 1. ligus. 2. cap. y. Refol.
 ut. n. 416. & feque. Pro omnibus Regularibus Lu-
 titatis eandem facultatem populus DUX Alen-
 cadi a Clemente IX. ced eo Pontifice defuo-
 citat ea de re adumef, tede Antonio a spi-
 rita San'co confult. Jol. n. 101. Clemens XI. co-
 gatus fuit ab Archiepifcopo Bracharent, ut po-
 tiffatiffa faret in ejus piffatiffa Sacerdotibus na-
 mas celebrandi Miffas in die Commemoratiois
 omniu DefunAorum, quoad hunc modum fide-
 lium celebrant piffatiffa, qui miffas eo die celeffatiffa.
 nas pro Miffarum celebratioe conferebant. Eam
 rem Pontifex s. cone Congregationi concilii com-
 miffa examinandam, que die 11. Manii anno 1711.
 Archiepifcopo, piffatiffa piffatiffa. Cum Nos piffatiffa
 Congregationis necelfitat miffa fungemur,
 propofitum fuit, an concedendum alia indiditum,
 in Sacerdotes Regni callidiffa miffa, in vero Regu-
 lares celebrare piffatiffa miffas in die Commemo-
 ratiois omniu Dduo'orum. In eo fuit, quod
 una cum alia in lucen edemus, piffa coegefia
 fuerunt, que ad hunc rem piffatiffa; & die 2.
 Maji anni 1722, cum peripidum alia, quantum
 dimiffatiffa ejusmodicoofuetudine piffatiffa, in ejus
 honorem, cujus piffa piffatiffa ad Sedem Apolio-
 licam delata tuffatiffa, captum alia concilium, ut alia
 piffatiffa piffatiffa, atque in hunc modum modiffe
 ea piffatiffa piffatiffa. Epifcopos Orichualf in
 Regno Valentiffa Sac'Cong'atiffa Concilii piffa-
 clet' fuffa referenda piffatiffa, expofuit, piffatiffa to-
 lularis in fuffa piffatiffa in die Commemoratiois
 omniu Sanflorum duaf miffas in die VEROQ'~
 memoratiffa omniu Fidelium DefunAorum du-
 culares itidem duas. Regulares vero temas ce-
 lebrare fuffatiffa. In folio, quod fecretarius folet
 componere, interrogata alia Congregatio quideffa
 refpondendum; de die 20. Augufii 1722. cap-
 tum alia concilium refpondens, Am prop'p'*)
 quod in indiditum, veterem hanc piffatiffa quiden
 coofuetudinem, fed ejus extenffatiffa, aut novam
 indiditum improbari.

II. Cum vero miffatiffa in Chrifto fuffa miffa
 Fer inandus VI. Rifpaniarum Rex Catholice,
 & joannes V. Portugallie & Algarbiorum Rex
 piffatiffa piffatiffa piffatiffa ad SanSam Sedem fuffa
 >C 9 piffatiffa, in nova rationum momenta ad iplam
 petitionem magis juvandam adducerentur, pecu-
 Congregationem fuffa hoc decreviffa, alia
 piffatiffa piffatiffa hujusmodi gratis piffatiffa, ut
 que totipfer reperta fuerant, piffa voluntate com-

B prehenfa typis ederet, in Confultoribus aiffatiffa.
 A eoque de omnibus que Caula favere piffatiffa in
 formatos redderet; que omnia piffatiffa piffatiffa
 fuffa edito opere de Sacrififfa Catholice pietate exge
 n animas in purgatorio degentes. Nos igitur aliorum
 u laboribus horemollimus, privataque fuffatiffa
 A eorum fuffatiffa adjungimus, & piffatiffa piffatiffa
 S tum aiffa documenta, tum Confultorum fuffatiffa
 B optatam die gratiam duximus in concedendam
 Quapropter omnibus de fuffatiffa Sacerdotibus, tam
 Regularibus quam Regularibus in aiffatiffa Regia
 R Dominis aiffatiffa facultatem piffatiffa concilium
 us ut die Commemoratiois aiffatiffa fidelium
 G Defunflorum in Miffas celebrare piffatiffa, ita-
 men ut Miffa ex vi novi piffatiffa dicenda pro
 omnibus fidelibus Defundis, & fuffa eleffatiffa
 quocunque preatiffa in etiam fuffa oblati a-
 applicandas forent. Insuper piffatiffa ut piffatiffa
 in Miffa alia duabus piffa meridie honore
 piffatiffa piffatiffa Hic omnia fuffa concinunt in
 libro qui titulus alia piffatiffa piffatiffa Rifpam
 te Infinita piffatiffa at'ae piffatiffa W animatur
 in Purgatorio aiffatiffa a pag. 9. ad 28. Et deinde a
 pag. 1. ad 32., inter Apollonicos fuffa hoc Pru
 villegio emanatiffa aiffatiffa, in fuffatiffa fuffa om-
 alia rationum momenta que nos ad annuendum
 piffatiffa piffatiffa Regum Imperium, ubertis
 videtur piffatiffa, magis ad calcem inter hujus Ope-
 ris Apollonice concinimus.

II. Vetera alia exempla retulimus plurim
 farum, que Sacerdos uno eodemque die celebra-
 vit. Ut Superius Archidiaconus aiffatiffa, 2. Albor-
 tus Monachus famus piffatiffa duas in die cele-
 bravit miffas, pro viffa alteram, alteram pro
 fuffatiffa. Nunc lais alia innere, quod proditum
 I q' a MaUrdo Strabone, qui IX. viffa fuffa. De
 Rebus aiffatiffa cap. 21. Refatur Leodem Ter-
 tium qui viffa habere fuffa VIII. feptendic, ar-
 B lardum alia piffa miffas celebrare coofueviffa: "a
 S. vero Bonifcium, qui viffa ante Leodem Ter-
 tium, fed eodem tamco fuffa, unam tantum miffa
 fuffa celebrare modum difcolium fuffa. Rationes aiffa
 piffatiffa, quibus piffatiffa coofueviffa
 piffatiffa. Sed propofitor alia videtur ad piffatiffa
 I hem die Miffarum celebratioem, tandemque in
 S concilium. Natat piffatiffa in fuffa fuffa abfuffa
 fuffa fuffa piffatiffa ut eo fuffa piffatiffa
 g ment. Deum alia piffatiffa non piffa differere
 g WC fuffa miffas per diem imolantes fuffa viffa
 fuffatiffa piffatiffa, "nam fidiorum devotionem
 U biffatiffa acceptam

II. Alexander II. in Can. 5, piffa de Confe-
 ssatiffa. 1. Interrogati num piffa eodem
 Miffatiffa Sacerdoti celebrare, refpondit aiffatiffa
 Sacerdoti unam Miffam in die una celebrare. "Alia
 W Chriftus fuffa piffa alia, totum Munium eodem
 piffa alia piffatiffa in una Miffam fuffa, i piffa
 piffa fuffa alia, qui unam digno celebrare piffatiffa
 piffa dem modum loquitur Honorius Tertius in cap. "r. ITU
 fuffa Te piffatiffa celebrat. Miffa ex quo fuffa
 B Cum aiffatiffa Sacerdoti, quocunque dignitate grafu-M.
 H eat unam in die celebrare Miffam fuffatiffa, nam
 W h valde alia felix, qui celebrare diget unam Et in-
 fuffa nocentius Tertius in cap. Confultiffa de celebrat,
 u miffas. Apollonice quod excepto die Nativitatiffa
 B Dominica, alia omnia coofueviffa fuffatiffa fuffa
 piffatiffa fuffa in die unam aiffa foluimodo celebra-
 B re. Itaque ea fuffatiffa regula, excepto die Nati-
 vitatiffa Domini, & alia aiffatiffa necelfitas, non
 piffa Sacerdoti alia unam tantum eodem die Miffa
 fuffa celebrare, duimodo in die Nativitatiffa Domi-
 a alia in duabus piffa Miffatiffa piffatiffa fuffa
 piffa alia enim Sacramentum non jejunus piffa
 piffatiffa D' celebrant vero Miffarum fuffatiffa

Sacerdos, qui de castris Viaticum petente
castris sit, Sacramentum fuit & habuit
non, eo tunc non potest amplius fecundum de
habere Mifam, quod non de jejunio, cepit ut
propterea particula ad infirmum deferenda coa-
secrare) aut de eo castris eo antequam Eucha-
stiam perciperet, de tunc non est opus fecun-
dam celebrare Mifam) sed de ea est particula
absiptam ex hostia fervare, & ad infirmum de-
ferre. Itaque, ut revera necessarium eo alteram
Mifam celebrare, oportet notitiam ad Sacerdo-
tem pervenire inter pauca illa temporis momi-
nata, ut inter Communionem & ablutioem
revelaretur, quod de ea est et incilligens cafum
esse esse impossibilis sua nonnulli hac de re
disputant. Sed tamen, ut verum fateamur, de
sua non est metaphisica; potest enim accidere,
ut Sacerdos fummo mane Mifam celebraverit,
nulla eo Sacramenti Particula, urgeat necessitatem
alio meridie ministrandi Viaticum, nec fita-
cerdos qui Mifam celebrare potius, quocafuqui
jam celebravit cum jam jejunus non sit, et non
litet rursus celebrare; nullus enim, qui non de
jejunio, potest Mifam, eo inde videbitur, de
lebraro, etiam ut Viaticum moribundo ministrat.
In Concilio Mediolanensi 1. facultates omnes
abolite sunt, quas dederat Episcopi plures Mifas
eodemque die celebrandi. Et in Concilio
Mediolanensi V. nullius roboris etiam decia-
runtur causa celebrandi uno, eodemque die plu-
res Mifas, quas causamemoravimus; idque
obfervavit etiam Grancolas in veteri Sacramen-
tali Ecclesiae par. 1. pag. 438.

4. l'ique concludendum, cafum qui revera
contingit, cum esse cum Parochus duas habet

fapa fumus loquuti; neque

an'm. j'elameti quidam prejudicatum volumus de alia
causis, qui accidit in Mifionibus, quibus con-
fultum est, concedendo Mifionibus facultatem
plures celebrandi Mifas eodem die, ut videat
eti apud veteriellum de Apollonio Mifionibus
4. quesi. 48. dñ. ip. itemque de alia causis,
in quibus vel ob focorum multitudinem, vel ob pau-
citate Sacerdotum, aut hereticorum aut he-
delium persequutionem, ne rideoles Mifas careant,
opus est a Sacerdotibus duas Mifas celebrari.
In Concilio Nic. inferni habito anno 184, sub
Martino IV. in Collecti. labicana tom. 31. par. 2.
pag. 191. h'c habetur; si omnes Parochiani ad
tman Mifam simul non possint convenire, eo quod
in domo sua habitant distantes ab Ecclesia et
remota, sicut in montanis, nec sunt in Ecclesia
duo sacerdotes, (t alia prima Mifam, postmodum
Par'iani venientes postea Mifam aliam cum
die, poterit tum sacerdos Mifam aliam celebrare

receptionem corporis
Christi O rogantur profusiones accepit, non de-
fecundam Mifam in pruditi cafibus celebrare.
De celebratione plurium in eodem die Mifarum
Cruditione duo statia nofite Auctores expofere,
Sainbovius tom. 3. Refolutio. Cafum confolendi ca-
fu 8. de Populis Biflorum. Cafum confidm
verbo Mifam cafe .e. xti apud Fagnanum 3.
Ordinando de Simonia num. 27. Refolutio
Ru'dam 3. Congregationis Episcoporum fice Regu-
larium, qua regula praeferibitur ab Episcopis
concedenda facultate alio Sacerdo.

in plures eodem die Mifas celebrandi, vcl ob
coram naturam, vel ob Sacerdotum paucitatem,
vel ob irrationis persequutionem, ut paulo an-
te difum est. In Concilio Budrgalenfi habito
anno 1583. cap. 5, hac habentur: AV bujufmodi
Mutantes episcopi largiantur uti Sacerdoti spe-
ant4 postulant, idque gravissima de causis, qut

facultat h'etvi etiam tenetot elacione habet. nec
ad p'ntes d'v, Nam ad v'nditlogi d'v'm, n
diverfit tantam m'ntis protubant Coofonant
verba 3. Congregationis Episcoporum in citata
Refolutioe; Nec concedi potest hae licentia ab e-
piscopis generaliter quati privilegium alioque Sacer-
dotis f'it tantam in aliquo cafu particula, neces-
sitatis causa ab episcopo examinanda.
Denique Sylvius 3. part. quart. 3. j. quesi. 18.
prudenter monet, Parochi, qui in illa, quas
dicavimus, circumstantiis duas Mifas potest
lebrare, alteram in una, in alia Parochia alte-
ram, non illius Peris fealis Officium Majoris
Hebdomadae mane facere in una Ecclesia, alio-
que itaque in altera, nam fumenda cum eo
die panis hostia consecrata una cum vino
non consecratur ideoque et non licet, cum non
in jejunio, alteram Mifam celebrare, de 3. re-
meret species panis sine Calice & vino, fanele
etiam novum, & a regula aliorum; cum preter
tim nullo rideoles precepto urgeamur, ut offi-
cio ejus diei interstit. Peris tamen /exta Para-
foeva non potest aut f'acet officium facere. quia
para hostia consecrata fami debet cum vino, & ita
n deficiat sine jejunio. Neque putandum est, quod in
priore Ecclesia possit facere species panis absque Ca-
lice in K/m, v' in p'fectioni deinde peragat officium,
quia talia uti officia illius officii diei officii,
etiam ad illud audiendum rideoles non obligentur pra-
cepto Ecclesiasticum, deinde talis praxis non est de
mano p'fectionis nunquam probata vel recepta. deinde
p'fectas indicem videtur, ut officium ad Altare
tam paratur sine Calice, quod hic confideret,
Nam in priore Ecclesia Calix aut non agitur, aut
est f'up'fluitas. Idem Sylvius tom. Operum luo-
rum editionis Antuerpensis in prima f'udatatio-
ne, quae sola est de officio Parafolendi, materiam
hanc retrahit, eo quod loco paulo ante citato do-
curat, ultionem doctrina confirmat, atque in-
rum in Parochum, qui simul cum vino lumet
Hostiam die, qui p'cedit, consecratur, non est
de jejunio; Sacramentum enim Eucharistia non
est a jejunio famendum est, qui vero Calicem in
num Calui infum, tasset species corporis Do-
mini contingens, fuit, non est jejunio; ergo non
potest, five eodem f'it diverfit in loco, Sacramen-
tum corporis Domini facere, ideoque necessarium,
in quo Sacramentum illud famendum est, peragere.
Quod si p'cederet Sacerdos vinum f'umere, per
matque tantummodo species panis, quando in
prima Parochia officium celebrat, quodlibet licet
jejunio idem officium in alia Parochia peragere,
Ecclesiasticus etiam adverteratur, quem de Ordo Ro-
manus, de Sacramentum 3. Gregorii p'feri-
bunt, & adhibet universali Ecclesia, idque nullo
in urgente necessitate; Populus enim nullo teo-
tas p'cepto audienti codic officium; f'icor. tri-
dentina Synodus jubet, ead sita ut excommunicatione
in Mifis 4 Sacerdotibus tantummodo adhiberi,
quas adhiberi debet Ecclesia, ac frequenter dicitur
aditu uti commendavit. Sures Joco citato cum
nullo plane confentit; sed citat, quod si
per incogitantias Parochi in utraque Parochia
in Ecclesia Sacramentum in Sepulcro constituit,
potest in eo casu de potest Mida a vino abfina-
re, foloque Hostiam fumere, ut fecundum Gg-
f'iciorum in altera Ecclesia celebraret, lod tamen
nos minime indiget possumus; nam illud per
officium abia videtur. Parochum illud esse incog-
lantem, ut in potest Mida vel officio Ecclesia-
f'icium Ritum non observet; q'iamobrem Ecclesia
in eo in cafe putaremus, ut in altera Ecclesia
officium amitteret, de Sacramentum recondere
in Tabernaculo.

teatras Congregatio declinavit, ut videre ca
apud P^{ro}curatorem. S. cum. f. & facem
dao. Elucidationum tom. 1. n. 1. d. 1. n. 40.
idemque etiam videtur ex a. Congregationis
dicis in Causa Teletana die 4. Julii 1672. in
Respondendo ad a. dubium Propriae Gregorius
XI: cum sacris sacerdotis de Missionaria
privilegio concessit Altaris sollemnis, Tridentina;
Synodi decreto derogavit, ut videtur apud Ver
viciolum de Apostolica Missionaria quacumque
num. j. In Decreto autem Clementis XI. die 18.
Decembris ann. 1704. de quo nobis paulo post
est fermo, h^{ic} habetur, vero ad Altare
postulatio iterum inhaerens derogationem superadi
cit. ceteris licentia, sed privilegio concessa sol
lemnis regularibus in cap. 10. de Privilegiis 17
per alios Summos Pontifices alios Regularibus com
municata utendi sollemni Altari portat in
celebrando ad hoc Ordinarium licentia in locis
in quibus degat, omnino revocata et per idem Con
cilium Tridentinum acque idem eodem regula
res prohibentes de iis statuit.

2. Tridentina Synodus privilegium Episcoporum non solum, ut supra declaravit 2. Congregationi apud Barbofam de Episcopo allegat. 15. num. 1. de consuet. ex illius Decretorum 12. pag. 720. ubi sic ea respondit, Sacra congregatio scilicet, Cardinales non tunc ac Episcopos sine alia Episcopi Diocesis licentia ubi post privilegium Altaris postulatio ad premissum Constitutionis per licentia revocanda Romani 1704. quae tenet. Quoniam Episcopi, sed huiusmodi privilegium flatum Episcopi.

Decretis cap. 10. ubi dicit. 22. v. cum Clemens XI. in alio Decretis die 18. Decemb. 1703. edito in ejus Bullario, & in Appendice Romana; Synodi sub Bened. XIII. cum videtur ad privilegium quoddam abuti, illud non quia extra suam domum, nec propterea in Laicorum domibus, sive in Diocesi, sive extra Diocesim ejusmodi privilegia uteretur; Ad abusus tamen eliminandos, ut ad infirmandas venerationes tremendo spectare debitas sanctissimus Dominus noster unanimi voto 2. R. E. Cardinalium consensu Tridentini interpretum, inhibendo declarationibus alios de eo editis, expressit declarat Episcopis, & his majoribus Prelatis, etiam Cardinalibus dignitate fulgentibus neque jub preterito privilegio utendi in conspectu Juris, neque alio quocumque modo, alio modo licet extra domum propria habitationis in domibus laicis, etiam in propria Diocesi, quod tenet intelligitur ad alios, etiam Diocesani consensu adhiberetur, ubi Altare, ubique sacrosanctum Missae sacrificium celebrare, sive celebrare facere.

6 Ratio quae Pontificem ad illud condendum Decretum impellit, ea fuit, quod afoverat nonneminem Episcoporum tam in sua quam in aliena Domus domo sua egredi concessisse & ut primario culpam vix hanc gratum faceret, qui non habebat potestatem Cratarii privilegium, in aliena domum non conferre, ubique vel ab aliquo Missam celebrare facere, aut etiam plures, in eis ubi habuerit Cratarii privatum, ubi non solum unicam Missam eodem die licet celebrare, Episcopi etiam in aliena domum extra domum propria habitationis in privata faicorum domibus ubique facit Altare, ubique per unum aut plures in sua Capellania vivificant Christi Missam immolari. Idcirco opus fuit, Decretum omnino XI. decessit sub Innocentio XIII. qui in Bulla Apostolica maxime de Regulari disciplina pro Hispaniarum Regia, quam Benedictus XIII. confirmavit, Decreto Clementino declaravit in laud, miss.

cum non sit, si Episcopus tantum horum malis
cujusmodi domo moretur, aut Diacrisim vivitudo,
aut non faciendo, aut ex licentia sedis A^lto
licet habitando in domo aliena extra Diocesim
DeCuram tamen, quod cum in premissis decreto
utitur, sed licet Episcopi extra domum pro
pria habitationis in domum laicis ubique
ubique sacrosanctum Missae sacrificium celebrare,
sive celebrare facere, huiusmodi prohibita intelligenda non sit in domibus etiam laicis, in quibus ubi Episcopi forte consueverint vivitudo, vel licentia huiusmodi recipiant, ut non etiam quando Episcopi in ecclesiis a Jure concessis, vel ab Episcopi sedis Apostolica licentia, adhibent a domo propria ordinaria habitationis, moram sedem faciunt in aliena domo per modum sollemni habitationis. his enim talibus licentia ubi non creditur Altaris ad effectum premissa celebratio, non tunc ac in domo propria ordinaria habitationis Privilegio Altaris excludit, quod habent Episcopi, gaudent Missae sacrificium Cardinales etiam qui Episcopi non licet. Quod vero attinet ad Cratarii seu Capellas privatas, quibus sacris licentia assignata est in locis, in domibus tam Episcoporum, quam Cardinalium, postea plures quondam Missae celebrare etiam a sacerdotibus, qui non sine ea familia, licet Episcopi vel Cardinales aut, quique, etiam ex familia non sui, diebus festis in Missam addit, Ecclesiastico precepto tenent. De Cardinalium capellis videtur Cardinalis Brancatii consilio de Privilegio Capellae Cardinalis. De capellis vero Episcoporum vide Clericatum de Sacramentis. Massari. de off. S. num. 28.

7. Lex quae prohibet, ne quis Missam celebrare, quam in Templis aut Cratarii publicis privatis, praesupponit quandam conditionem habet, si Missa, quae omnino celebranda est, non potest in eadem locis celebrari nam ex incerta licet Sacramentum ubique facere, dummodo locus, in quo sit, alius idoneus habet, jura Civ. Concedimus de Consecrat. Dicit. 1. /o. sive vero potest in Ecclesia deducit, sub die, S. m. tenentur, in Tabula Altaris contenta, celebrare facere ministeria ad id officium premissis ad afferant, Missarum sollemnia celebrare concedimus. A licet omnino interdictionem, et jura canonica de Consecrat. die 2. sacris eque in Missam non celebrare, aut non audire, quam in illis locis, ubi fuerit in Cratarii, ubi pro summa consuevit ministeria, quoniam consuetudo non habet legem 2. Thomae 1. par. quae 8. j. an. in respons. ad secundum, duobus in textibus Canonica videtur, ut ostendat, etiam extra templum porte, in consuetudine ubique, Missam celebrare. Suarez in 2. par. disp. 1. Si. fed. 6. notat, haud esse fidendum in locis, ubi quae ex Constitutionibus SUMMORUM Pontificum, neque ex decretis Conciliorum generalium defuncti sunt, quod significare voluit in illis propriam auctoritatem legem accedere, quod a Gratiano in Decretum suum conjecti sunt, sed tantum in esse auctoritatem, quantum habet aut apud Auctores suos. Eos tamen ad communem consuetudinem esse receptos, & aequum esse a Missam, in legitima causa intervenire, extra Templum etiam in Capellis celebrare posse. Exen. & plura attestant Auctores Capellanum in sacris Sacramenta administrantibus, quibus licet celebrare Missam in sacris quocumque in Capellanis locis licet, sed quia Auctores apud Labbeum tom. 9. consuevit. pag. 1071. hoc leguntur; Missarum sollemnia nequaquam alio, si in Ecclesia celebranda sunt, non in quibusdam locis, in villis licet, sed in loco,

quem turjux Deminuit iuxta illud 1° Regi 18° strigilem
et 1° Regi 18° ad altarem deponit et omni loco quem
vidisset, sed in hoc, quem vocavit Pominit, et
ponit nomen facit nisi exempta caetera eorum, qui
in materia premissa ad hoc opus habent testes
et iustitia dedicata, in quas Miffarum celestium
explicat. Et Durandus lib. 4. Riithonis divi-
norum Officiorum cap. 2. cum. 41. in exemptis
Petrj autem alij nomina, ad Miffa diaconi et ab-
bi vel in exercitiis fu. p. g. g. Exemplum affert
etiam navigantibus, et diu Miffa cate-
lunt, etiam dicunt Sacerdotem p. g. in mari
ritore celebrare. Denique exemplum affertur eorum
qui per locidum regiones ita faciunt, in
quibus Catholicis Religiosis usque prohibetur. &
dicunt, itone in quovis bono loco Miffam cele-
brezant, semper tamen fu. p. g. Petra confecra-
A'p. dicit sancti Miffay et in Bonella celebra-
tayji fu. p. g. vel faltem in Altari confecra-
tione vel 41. hoc non habetur, habetur ad sin-
semper parva Tabula confecrata. In monachis et
tiam p. g. Miffa celebrari fu. p. g. vel in teo-
ria, in interiore videlicet, vel in exercitiis vel 41.
illi bono loco dum tantum habetur semper Tabu-
la, ad didum alij, et caetera ornamenta celebra-
ria. verba fu. p. g. R. Ruffini ad 2. Summe pag.
470. §. 11. Quicquid itaque eo designat, et in
mari vel ilumine, idem in mari fu. p. g. itone
Miffam celebrare.

8. In sacerdotali ROMANO esp. 47. generalis
 Jaso regalis habetur, in Domo Dei Jassity KC in MA-
 vel fundibul sedebant ad hoc locum Genera-
 na hxc regalia retinuerunt, res polius explicatur
 quoad Miliam flocam. Concurrit tamen in mari
 pre populorum devotio atque Consecratio Miffa
 (quam flocam vocant, dicit per Sacerdotes. A-
 dundus Martenc de antiqua Ecclesia: Ritibus lib. 1.
 cap. 1. art. 1. num. 5. & seq. ubi magis crudeli-
 ter copia fere omnia congegit, quo: Miffa flocam
 faveat, vel ad adjuvandum. Kufuofudi Miffa, quo
 antea sacula decessit introduci hinc ne NAVI

Miffa novissime carecent in longis naviga-
tionibus, nemo in Miffa, qui in mari celebrata-
rum periculum effret effluente sanguinis dum na-
vigium ja'tetur. Georgius Cadacianus ad Opere
Uulgatum Cap. 14. huc testis. Hac Miffa Jkay
dicit esse Conferentiam et Communicationem, etia
Navalis fuit Navitia dicitur, ut quod in loco dicit
"Hæu" et yboulane, et in mari ej. pæijay"/,
quibus in locis plenam Miffam celebrandum non p-
tuit, ad huc tantum nondum Miffam dicit pæi-
tradunt. Durandus in Rationali336.4. cap. 1. p-
tendit quodModo ejufmodi Miffa fit celebranda:
ut enim Sacrosditi indendas etia Tæmæ omnes ve-
ritates, Miffam legendam Regem ad Offertorium;
recitandam Præfationem, etia Tradam Canonem;
dicendam Orationem Dominicam, emittendase-
ntes omnes, nihil dicendum eorum Cidendumve,
qui huc, dicinofure fuper Calicem & Iboliam,
quorum neutrum debet esse fuper Altare. 2. Lu-
dovicum callidiorum Regem Ictatut in ejus vita
Gaufridus, cum captivus apud Saracenos effet,
convellere coram & Miffam ffcam celebrari Co-
care. Olim dicatut in Trimenfis Melitonicus
ut idiatut Macrus in VocabularioEcclæfæ. ver-
bo miffa ffcæ. Auctores vero, qui ad rem
applicandam sunt pæiofiores, non Abitant affima-
se, etia coram infirmo, fed non licet Eccl-
Ciam accedere, pæfertiim de Epifcopi licentia po-
te ejufmodi Miffam celebrari, ut videre etia apud
Quartum ad Rubricas Miffæ. par. 2. tit. 14. dub.
4. Pico testis. Idque multo etia probatur
Epifcopo Præfidentis in fua Pontificali manu-
fcripto. etia odinogno coque amplius amos

¹² Noot® Rocherii, cui fecimus circa annum

trad. s. in *Enchiridion Sacerdotum* cap. 1. pro-
confutendicoem, quæ in quibusdam locis inveni-
Miſam ficcam celebrandi, ne persequi, qui ja-
perada Miſa ad Eccleſiam veniunt. Miſa com-
nino carcat. Approbo ifiam confutendicoem, quæ
ſervatur in aliquibus Eccleſiis diligenti persequi ad ali-
quod Miſam ficcam. In Miſa aliquæ Sacramen-
ta, ut celebrare, faciendo indicia de, sunt deſidera-
tione Miſam, ipſa sunt sic Miſam de Beata Virgi-
ne Maria, vel de ſpiritu Sancto, vel de triſti-
tia, vel de ſanctiſimo ſacro quo ſunt persequenda
non tamen aliquid Canonem, ſed conficere. fed ſolus
ſunt et reliquias alias loco altaris habentibus. Chri-
ſtus, 67. Miſa vocatur ſanctiſima. Quid? nomen
Melchior perſonæ opus quoddam ſanctiſimo ſacro. Miſa
dicitur, item ſignificata per miſiam, ubi pag-
64. ſacrat, etiam nunc in DneCh Canonem
lana, n. quæ meritis extremum diem obſervat, ne
ad ſum qui proxime conſequitur diem cadaveris
ſunt incorruptum deſervit perſonæ, confutendicoem
ſunt per prandium Miſam ficcam celebrandi,
ne ſine Miſa laici deus cruciatibus hominis ca-
daver. Miſa ficca ſanctiſima ſunt videtur clarioribus
n. agatur de ea celebranda in mari, vel coram
inferno, deo. 21. n. 36. ſeq. de ſacrificiis Miſa
Verum illius Orat. 13. Theologica adverſus «
gaviter clamat, inſuper probat, quod «
ram facienda ſunt celebrandi ficciliſſimæ ſancti-
ſimæ, ubi nec facienda, nec celebrantur. Ob-
ſervandum rationes eam improbat ſylveſtris 2. pag-
quili. 33. art. 1. Natalis Alexander Tiliolog. Dog-
mat. 1. Moral. lib. 1. cap. 6. art. 3. de Sacram. Vi-
ſibilis Regula c. ſanctiſimæ quæ ad praxin perti-
nent, Lupus in cap. x. Concha Villani tom.
2. primæ ed. pag. 951. c. cardinalis Bona Re-
litigatio. lib. 1. cap. 13. num. 6. quorum rati-
onem ſententia libere ipſe perſequebatur, ad eam
quæſitionem accedimus perſequebatur, utrum
in mari veram, non liceam Miſam licet cele-
brare.

g. 1.14a de re uilgo fere omnes rerum harum
 designantes differunt, imer quos ipse poffunt fap
 fulgare de Sacrifio noui legis hec. 1. tract. 1.
 quili. 472. vtriusque de Apologia militum
 quod. 133. Cardinalis de Lygo de Sacram. Eu-
 ch. diſput. 28. fed. 3. ſchola Theologia melior
 tom. 2. lib. 7. diffinitio. 3. Rotarius Theologia Re-
 gularium tom. 3. lib. 1. cap. 1. num. 9. Cardinalis
 alibiſus de Inconſtantia ſabbatep. *4. num. 130.
 & ſeq. Monachus in Formulario legum tom. 2.
 de ſupplicatio. n. 2. tomum pag. 32. num. 1. ſeq.
 Edir. Romanz anno 1713. Eminentiſſimus Cardi-
 nalis Petrus in Comment. ad conſtitut. Apolicis.
 ioc. 4. pag. 273. & ſeq. Meratus ad Gavantum
 tom. 1. par. 1. pag. 298. he ſeq.
 20. Omnis, ut ſupia inuenimus, diffinitio
 re effe de periculo ne ii Miſſa dicatur in nauigio,
 cheſſi Sanguis effundatur quomobrem quidam
 obſcurate agunt obediendi uoce. Mtdam

qui velle celari quidem parte effugit, isam
 quia tamen Ocio, gaeia undis, co tuto
 vige. 2. Antoninus 3. par. vi. 13. cap. 4. 3. 4. ne
 loquitur. h. nulla necessitas erat celare in ma-
 ri vel supra fluvium. ubi probabiliter thietor ad
 effugium sanguinis propter angustias savit. Joanes
 Major ind. lccm. 411. 13. quff. 1. in prin.
 potquam nituit non lites Mihan la mari co
 gaeia, addit. Cnm autem non patet auctori ra-
 tionabilis ad terram tales excaufantur ab auditione
 Mifro. utis compinguerunt sanguine Chai-

sur a "10 mli cawitler.., pectus cethari Atque
 "ille est fama celebratum quod narrat Sacerdos lom.
 "a J diem 20. Marti de s. Vulfrano Archie-
 pifcopo Senoncil qui oim te navi in alium
 Oceani devotus Miffam celebraret, elapfa est
 Patena c manu Minforti in mare, & a Deo via
 sanatus impetravit, ut e fundo maris in manus
 mailtri Patena rediret, quia de re Sacerdos Baro
 nius ad ann. Chr. 700. num. J, Ex
 miraculi virtutem investigo. UROR, cum
 defunctus fanROS vivit in mari etiam, cum tam-
 "tillat adven religioa Ambrosia NAVI celebrare
 the sacrofacinm sacrosanctum Mifere Dea maxime
 gratum quod ipse tamt editione miraculiprobavit.

Sacerdoti observatioe, importuna de medio
 tollitur admiratio, de qua loquitur Mattheus pa-
 tre ad ann. Chr. 1347. ubi de cardinali quodam
 Iratato Pontifice ita scribit: CUM maxime a/con-
 furem altem, pectus cethari Prati de Ordine Prædi-
 catorum in ipse Miffam celebrare: quod & Jañum
 est hoc sine multorum, qui hoc non providebant,
 admiratione.

"* Sed per Sedis Apostolica, qua nunc inven-
 tum, praxim fabula est omnis Difputatio. Sub-
 iunt enim "Sacrarum Con'gregationum ROM*
 "procedunt, ut videre eo apud Eminentiſſimum Car-
 dinales Petram las. ecc. ca Meratum loc. cit. Apo-
 stolicæ opus est privilegium, ut in mari Mida celebra-
 ri possit, quod tantum est privilegium Altaris mobi-
 lis, quæ consecratur clausula in loco benedicti AC
 tunc per mari non conventi, ideoque peculiare
 privilegium oportere a Pontifice impetrare, quod,
 non nisi hoc tunc conceditur conditionibus, ut lutum
 navigium sit, ad longe deſta a littore, tranquillum-
 quæ in mare, & celebrant adju etiam aliter vel
 Sacerdos, vel Diaconus, qui, si quis coarctetur
 motus, quo periculum est in Calix evertetur,
 pectus manu Calicem ab eisufmodi periculo erigere.
 Videatur Indultus, quod auctorit Ordini Hiero-
 folymiano concedit Qemris XI. in ejus Bulla-
 re ordine undecimum, pag. 51. cui post acco-
 ratam s. Congregationis de dare difeſtationem
 appollis sunt conditiones.

CAPUT VI

Ha celebrare licet sine Planeta, sine Saceris indus-
 suto, sine luminibus aut Miffis, an denique
 in pluribus Ecclesiis ut qua hora Miffam licet
 celebrare

Auctor i. XTUNC vero examinandum, RUM aliquando
 sine Planeta celebrare sacrosanctissima,
 luminibus, RUM sine Miffis Miffa

2/10ML celebrant pectus. Huic questioni enodanda duo
 hænt ex Jure Canonico apposite potuist addu-
 ri: aliter ex can. Pontificis diff. 2. quæ prohi-
 betur Sacerdos, qui Bolam in sua Ordinatione
 accepit, Miffam sine Stola celebrare: Modis om-
 nibus convenit ut quod quique percipit in conſe-
 cratione hanc, hoc retinet in oblatione vel per-
 ceptione sine falula, si quis autem aliter agat,
 excommunicationi subiacet. Alter est ex can. Pe-
 nitentia de confec. sac. i. Velamenta Ecclesiastica,
 quibus Domino sacrificatur ut fcripta debet esse
 de hactenus quibus etc. alia in officio non de-
 bet, quam in Ecclesiasticis ex Deo digna O-
 bilis. Ex hoc dignis textu, vulgo deducunt Au-
 thoress præceptum dte "clafificum Mi. in
 cum omnibus factis "etibus celebrandi, ita ut
 quicunque pectus Sacerdos non solum a Saceris &
 prudente mulie adhibet sacras vestes, sed etiam
 carum omittat aliquas. Videatur verius de
 officio Sacerdotis in. i. dub. 5. mim. 52. de Reg.
 Lamb. v. v. v.

Pulcre Sotus in c. festent. dis. 13. qui R. 3. av.
 4. postquam vestes Sacerdotales descripsit, b* c
 addit. Ecce quibus sacrosancti vestibus Sacer-
 dos ad sacrum Altare accessit Kam. aliam
 illarum conditione præmittitur, tanquam exister-
 rum contentor mortaliter delinqueret. Secus si ex
 oblivione, vel aliqua negligencia id faceret. Cum
 eo confecti Nicol. Isfeld. 14. super Canone Mif-
 fi, qui postquam de sacris vestibus, consecrare
 omnibus mentionem fecit, quæ non ad vali-
 diam, sed ad licitam Miffæ celebrationem per-
 tinent, concludit: Nihil autem dubium, quia o-
 mittens aliquis prædictam excoſentit vel ſcien-
 ter, peccet mortaliter, tamens in hoc tamore con-
 tra constitutionem, aut consuetudinem generalem Ro-
 manæ Ecclesiæ. Videatur etiam Renaudotius in
 collect. Liturgiar. Orientalium tom. 2. pag.
 14. deinde, Syris & Coptis & omnibus Christianis
 Orientalibus, cujusmodi K fectis aut linguæ, sa-
 crilegum est sine sacris vestibus ad Altaris mi-
 nisterium accedere; & ejusmodi temeritatem a
 liam pena depunitioe coerceri, "itibus præmi-
 ſſis proponitur ejusmodi actus Parochus ab ſolus
 MO sacerdotis, ut sine minister Viatum, copiam
 non habet sacra "epitaphia", quæ in armario est
 occlusa, quæ clavis ejus minister imprudens sa-
 cum inconfulto detulit in alius; nec quicumque
 novit ubi Minister secretis pectus respondetur,
 talis modo pectus Parochum sine sacris vestibus
 Miffam celebrare, scandalum enim id caret
 & gravia esset irreverentia in sacrosanctum Sa-
 cramentum; præceptum vero, quod urgetur ſa-
 cramentum ad accipiendum Viatum, cum adſcri-
 git, "Sacramentum pectus fufcipere eo modo,
 quo fufcipi debet, atque ea reverentia, quæ tan-
 to debetur Sacramento. ita pectus Sylvium respon-
 det Pentas in Diffionar. Calum Confelexis ver-
 bo Miffæ ad. 7. ubi integrum ejus locum ad-
 ducit.

2- De ita autem qui sine luminibus Miffam
 celebrare, sic respondit Honorius III. in cap. Ut
 testat de celebrat. Miffæ. Inſtitutionis Officium
 ita exſequi loquitur de quodam Pres-
 bytero inſervit, quod, idem sine ipse sacrificat,
 & aqua. Cum igitur vel ex aperta malitia, vel
 nimia negligencia pectus probatur, mandamus,
 quatenus ceteris, Cf Benedictio pectus ipſum pri-
 ves. Ex quo loco Pontas ad. 8. verbo Miffa
 post Sylvium addit, nefas esse Miffam sine luro
 alibus celebrare, etiam urgente periculo, ne Po-
 pulus de Felio Miffa careat, aut ne moribundus
 sine Viatum ex hac vita migret, quemadmodum
 docent graves ſcriptores, quos "err & ſequi-
 tur Quartus ad Rubricas Miffalis pag. 1. tit. 20.
 num. 11. in Meratum ad Gavantum tom. 1. pag.
 1. pag. 298. num. 9. Addit idem Pontas ejus au-
 thoritatem sequutus, lumina est oportere vel ex
 cera, vel ex oleo, aut in deſta ejusmodi, & vo-
 vo, urgente neceſſitate: quod etiam animadver-
 ſus Auctor Collationum Lucejonienſium tom. 2.
 pag. 549. Et si lumen alterum c cera pectus
 non poſſit, & neceſſitas urget celebrandi Miffam,
 unicum tantum lumen adhiberi potest, ut adver-
 ſus Gavantum ad Rubr. 20. de Preparatione Alta-
 ris. 2. Antoninus J. per. Summx in. 15. cap. 8.
 ita monet: Nota ergo, quod si aliquod eorum ap-
 fuerit, quæ requiritur ad ritum celebrationis ſa-
 cramentum, ut Calix consecratus, palla, Altare,
 vel lumen, vel aliqua vestis sacra, ut Manipulus,
 Stola, in hujusmodi debet pectus adhiberi Miffam
 etiam sine Stola, quam sine celebrare, quia sine cele-
 brando advertentes, quavis sine talis confectio,
 vel ſanctitas alia, quæ sunt de substantia Conſe-
 crationis, tamen peccat mortaliter, si idem

legio Apofthoſeo poras Mifum celebrare, aut ce-
lebrandam curare ante auroram, & poſt ^{noctem}
diem; ac deinde invehit adverſus abuſum ce-
lebrandi poſt elevatum leopom quod prateritum
est. Jitidura flavo tuo placet ad ſaſpennitum elice-
re tarum, qui melius alitit, ut conceptis vasculo in
sistat utantur diebus dormiendo in noſes, non per-
sona est utroque dignum.

CAPUT VIII.

De frnBot nedl5

● 张其成 著 北京：北京出版社，2006。

1-^o Tractus Sotum quodlibet. 2°. 3°. 4°. 5°. 6°. 7°. 8°. 9°. 10°. 11°. 12°. 13°. 14°. 15°. 16°. 17°. 18°. 19°. 20°. 21°. 22°. 23°. 24°. 25°. 26°. 27°. 28°. 29°. 30°. 31°. 32°. 33°. 34°. 35°. 36°. 37°. 38°. 39°. 40°. 41°. 42°. 43°. 44°. 45°. 46°. 47°. 48°. 49°. 50°. 51°. 52°. 53°. 54°. 55°. 56°. 57°. 58°. 59°. 60°. 61°. 62°. 63°. 64°. 65°. 66°. 67°. 68°. 69°. 70°. 71°. 72°. 73°. 74°. 75°. 76°. 77°. 78°. 79°. 80°. 81°. 82°. 83°. 84°. 85°. 86°. 87°. 88°. 89°. 90°. 91°. 92°. 93°. 94°. 95°. 96°. 97°. 98°. 99°. 100°. 101°. 102°. 103°. 104°. 105°. 106°. 107°. 108°. 109°. 110°. 111°. 112°. 113°. 114°. 115°. 116°. 117°. 118°. 119°. 120°. 121°. 122°. 123°. 124°. 125°. 126°. 127°. 128°. 129°. 130°. 131°. 132°. 133°. 134°. 135°. 136°. 137°. 138°. 139°. 140°. 141°. 142°. 143°. 144°. 145°. 146°. 147°. 148°. 149°. 150°. 151°. 152°. 153°. 154°. 155°. 156°. 157°. 158°. 159°. 160°. 161°. 162°. 163°. 164°. 165°. 166°. 167°. 168°. 169°. 170°. 171°. 172°. 173°. 174°. 175°. 176°. 177°. 178°. 179°. 180°. 181°. 182°. 183°. 184°. 185°. 186°. 187°. 188°. 189°. 190°. 191°. 192°. 193°. 194°. 195°. 196°. 197°. 198°. 199°. 200°. 201°. 202°. 203°. 204°. 205°. 206°. 207°. 208°. 209°. 210°. 211°. 212°. 213°. 214°. 215°. 216°. 217°. 218°. 219°. 220°. 221°. 222°. 223°. 224°. 225°. 226°. 227°. 228°. 229°. 230°. 231°. 232°. 233°. 234°. 235°. 236°. 237°. 238°. 239°. 240°. 241°. 242°. 243°. 244°. 245°. 246°. 247°. 248°. 249°. 250°. 251°. 252°. 253°. 254°. 255°. 256°. 257°. 258°. 259°. 260°. 261°. 262°. 263°. 264°. 265°. 266°. 267°. 268°. 269°. 270°. 271°. 272°. 273°. 274°. 275°. 276°. 277°. 278°. 279°. 280°. 281°. 282°. 283°. 284°. 285°. 286°. 287°. 288°. 289°. 290°. 291°. 292°. 293°. 294°. 295°. 296°. 297°. 298°. 299°. 300°. 301°. 302°. 303°. 304°. 305°. 306°. 307°. 308°. 309°. 310°. 311°. 312°. 313°. 314°. 315°. 316°. 317°. 318°. 319°. 320°. 321°. 322°. 323°. 324°. 325°. 326°. 327°. 328°. 329°. 330°. 331°. 332°. 333°. 334°. 335°. 336°. 337°. 338°. 339°. 340°. 341°. 342°. 343°. 344°. 345°. 346°. 347°. 348°. 349°. 350°. 351°. 352°. 353°. 354°. 355°. 356°. 357°. 358°. 359°. 360°. 361°. 362°. 363°. 364°. 365°. 366°. 367°. 368°. 369°. 370°. 371°. 372°. 373°. 374°. 375°. 376°. 377°. 378°. 379°. 380°. 381°.

§. 8. Tridentina Synodus (sess. 1.^a cap. 1. de quibus in illis, qui curam habent animarum, C^{on}gruentia inquit, diuine monitionis sui obsequio, ut curam animarum suscipiant, et hoc ad-
§. 1.
hoc illi rationabiliter offerunt. Qui de morali-
terisunt 7 theologia, questionem illam excitarunt,
an veritatem, hoc illi rationabiliter offerunt, ut
qui curam habent animarum, M^{is}am tantummodo
celebrent, an etiam omnes habeant applicandi rati-
ficium Populo sui coramfisso, in qua questione 2.
Congregationis fempere fuit sententia, C^{um} illi,
qui curam animarum habent, tenent M^{is}am applicandi
Populo omnibus diebus Dominicis, & festis diebus
ex precepto, sive Parochus Regularis sit, sive
Regularis, sive amovibilis, sive non, Nam
qui amovibilis est, animarum curam habet) sive
congruum habeat, sive non libere illudquod
iam 2. Congregatio concedit Parocho, si pau-
per sit, ut etiam die festis applicare possit M^{is}sa
tam et, qui sui elemosynario dedit, dum-
modo celebrat in Parochia, non Populus M^{is}sa ce-
lebrat, & alio die per hebdomadam M^{is}am cele-
bret, & populo applicet loco ejus, quam appli-
care debebat festis illis die C^{um} elemosynam ac-
cepit, si docuit M^{is}sa. Et tom. 1. quo veteres
& recentia 2. Congregationis Decreta a Summi-
sacrosanctae confirmata col'ectimus.

2- In Cathedralibus fit Collegiatus Ecclesiasticus
Conventualis, quod ut diximus, quotidie cele-
branda est, applicari debet Benefactoribus gene-
ratim; ita ut illa hanc de applicanda Missa o-
bligationem non impleat, qui eam culpam re-
gulari Benefactori applicet. Quod in Cathedrali-
bus Collegiatus Ecclesiasticus quodammodo anim-

tum cura, duplex omnibus Dominicis festisque
diebus ex praescripto celebranda est Mida, quorum
Co conventuali Benefactoribus generata, Parochia-
li Populo applicare, nec alia contraria conse-
tudo ab hoc onere excusat, cuiusmodi conclusio
de figura est, malus usus est & corruptela, ultimam
videre est apud Meratum ad Gavaetum par. 2.
tom. 1. pag. 208. qui difficultas &
pesset 3. Congregationis Responsa & Decreta.
Ab hoc autem tunc applicari quodam Mida^{^^}
Conventuales tunc tantum Religiosis essent,
in quibus non omnia correperunt, quae collegia-
tum constituant, quoniam est divina oratio quo-
tians celebraretur, & Mida caeterum. Quorum Ca-
thedralium vel Collegiarum tenues opes sunt,
vix possunt implorare facultatem non applicandi
Benefactoribus generati Mida Conventuales
diebus sollemnibus, nunquam tamen obligatione subla-
ta applicandi pro iisdem sanctis diebus sollem-
ni ex praescripto

4. Atque huc tunc requir, quibus ultra sacra. am-
Congregatio Cassilis, earumque executionem em-
per episcopus commendat. CUM respondet extra-
tissimas, quas ad eam mittunt de statu suorum
Reverendiarum CUM facie hujus Congregationis
Dns secretarii munere fungemur, Capitulum
Canonici Cathedralis, nunc Metropolitanus, Re-
sisteria Resisteria continebant, de ad Midam
Conventuales applicandas minime tamen; tunc
quod ad immortali nunquam Midam applica-
verant, tunc quod primo subjunctis mox de
Don impedito Nocturnum Defunctorum cum Lau-
dibus recitabant, de Midam mortuorum per Re-
verendiarum generatim celebrabant. In Congrega-
tione habita die 4. Martii 1719. eam Caufam
proposuimus, de de Folio, quod componi & ty-
pi vulgari fatis a Secretario, veteres z. Con-
gregationis resolutiones articulus, qui jubet,
Onomicon Cathedralium quotidie Midam Con-
ventuales Reverendiarum generatim applicare.
Congregatio die 18. Martii ejusdem anni respon-
dit, tamen Canonicos Conventuales Midam quo-
tidie Reverendiarum generatim applicare, omni
exceptione vacante. Item CUM eam munere
fungemur, respondit 5. Congregatio, postula-
nem rejiciendam Archiepiscopi de Canonico
Collegiati z. Euphemis diocesis Conensis, qui
contendebat non tamen de ad ejusmodi quati-
dianam Conventuales Mixta applicationem, ut vi-
dere est in resolutione anni 11. Maji 1719. Con-
se Bonavenitura Episcopus Montis Vifconis
CUM diocesis visitatione venisset, neSacerdos
res quidem Parochiali clefice Martz, quam ag-
te etiam Collegiatam esse credebat, sub Canoni-
corum nomine intervenientes tunc muneri dederat
propterea quod Midam quidem Parochiales Po-
pulo extra diebus applicabant, non tamen Mix-
tam Conventuales per Reverendiarum generatim
odebant. Caufam z. Congregationi proposui-
mus die 9. Januar. anno 1718. de rationes ap-
posuimus, quomobrem ea E'te'cia non alio cen-
dens talis Collegiata; z. autem Congregatio
die 11. februarii ejusdem anni respondit. CUM
vis visitatione non alio vere Collegiata nullam
esse omni celebrandi de applicandi Midam acce-
fadorum generatim. Cardinalis Tamarusius Cul-
legi Decanus de Episcopus Veliternus in Op-
pulo Core, CUM diocesis visitatione, Canonicos
eius Collegiati, quos non applicare compertit quo-
tidie Midam Conventuali per Reverendiarum
generatim. Decreto suo applicare coegit Con-
fugerunt Ononici ad z. Congregationem, con-
tendentes, non tamen de ad hujusmodi appli-
cationem; factum est Duoquam fulde; inopes cde

pilavit, an et cui ex superioris praecepto applicare debuitur. Quod si hanc sententiam debeat debeat. Miffa q. 185. ubi Scripseram utique rememix raffragium adhibendum comm. p. 170. communis ab videtur esse, applicatio. non et p. 170. ubi Scripseram utique rememix raffragium adhibendum comm. p. 170. communis ab videtur esse, applicatio. non enim sacerdos sibi duntaxat Miniſter ille, sed etiam Beneficiarius vel lux Ordinationis; itaque ut in conficiendo Sacramento ab auctoritate non pendet superioris, sed potestatem habet. et sacrificium applicandi, qui voluerit. Videlicet. ut dicit. 26. n. 25. de Sacram. Miffa. Eamdem quoniam accurate docuit etiam Cardinalis de Lugo de Sacram. Euchar. disp. 19. c. 10. n. 210. & itaq. qui docet Deum ad intentionem sacrificii, quam Sacerdos habuerit, non quam habere debuit vel ex praecepto superioris, vel ratione elemosynae.

Frequentior est obligatio applicandi, quae dicitur accepta elemosyna, quam Sacerdos pro applicatione acceperit. Atque multa lanchancin dicens eliam, sed cum de hoc argumento abunde loquimur fima Edito ubi. editio latine, rursus dicitur pauca quidam sequere, atque in hunc Jocus conferre. Ac primo non est immuni ab applicanda Miffa, qui elemosynam acceperit minorem etiam, quam quae Taxa Dimissoria Secundo. qui a pluribus p. 170. exiguas acceperit elemosynas pro Miffarum celebratione & applicatione, ut tamen celebrare & applicare Miffas, quot elemosynas iuxta, taxam Dioecesanam cumulus ubi exigimus elemosynarum suppeditaverit. Et ubi elemosynam acceperit Taxa Dimissoria maiorem pro una Miffa, et ab illa Miffam celebrare curet, tenetur quidquid accepit, tradere sacerdoti celebranti; eliam hunc moneret, ut pinguiores elemosynas acceptas, volentique & consentiens muerem elemosynam offerret. Quarto. x. fructus medius sacrificii, ubi Sacerdos potest, qui velit, applicare, tunc offertur in Imperatoris, non tamen duplicem elemosynam accipere, alteram ut applicetur tunc ubi Imperatoris potest aliam defuncto, alteram ubi applicetur tunc Imperatoris exempli causa aliam infirmo. Quinto. Non potest Sacerdos accipere elemosynam, ut aliam applicet fructum specialitatis, qui ubi ut sacrificium debetur Pollicente Sacerdos, qui quoquo modo teneatur certis diebus applicare Miffam, non potest elemosynam ab alio accipere pro celebranda & applicanda in Miffa iisdem diebus. Vide etiam Tournely Prædication. Theologicæ de Sacram. Euchar. par. 2. pag. 349. & sequens. edit. Parisien. anni 1729.

a. Eam etiam eodem Edito nostro quoniam periradimus, an qui habet onus iolummodo celebrandi, pro quod elemosynam conficitur, elemosynam accipere pro applicatione. Nos ubi Leftores nostrum amandamus. Monere tamen non praetermittimus, quidam exegit Resolutiones 2. Congregationis, quia declaravit posse Sacerdotem, qui celebrandi onus duntaxat impositum est, aliam pro applicatione elemosynam accipere, ut videtur de causa testemina 13. Julii 1830. alij primus respondit, non posse elemosynam accipere. 13. duabus Oblationibus Miffa Miffa celebrare. 13. in functione cautum a. quod non teneatur sacrificium applicare. Cum confonant Resolutiones an in causa Pistoria 13. die 14. Maji 1839. in causa Perusina die 1. Novembris 1840. in Viceversa 13. Augusti 1842. Duo vero huc adjecta eximiamus, primum est, qui elemosynam acceperit pro Miffa applicatione sunt teneti non modo elemosynam offerre

et Miffam applicare, sed etiam applicare eodem tempore, quod offerretur ubi applicari pro rebus idarum conditione potest; ubi M. ubi Sacerdos Miffam celebrat & applicat extra alio tempore, & extra offerendis opportunitatem, teneatur elemosynam offerre. Fingi potest casus innumerus; quidam elemosynam praebet, ut ubi celebratur & applicatur, ut Deus Judicem ubi mine suo iudicet, qui in quadam ipsius offerre, ubi causa ferre debet sententiam; ubi part latam sententiam tunc celebraverit, profecto obligationi deficit ubi & teneatur elemosynam reddere. Vide Cabafutium in Theoria & Praxi Juris Canonici, lib. 3. cap. 14. n. 38.

7. Alterum, quod adiciamus, est, Sacerdotem, qui non habet onus applicandi Miffam, potest eam celebrare & applicare iuxta ejus intentionem, qui ubi primus elemosynam praebuit. Quis quidem quidam quondam inter Efflores in utramque sententiam, ut tunc solent, absentes dia dignitas. Tandem post maturum examen a his Congregatione concilii decessit est. Pronuntiavit enim, non tamen Miffam celebrare cum intentione applicandi, qui primus obtulit elemosynam, idque Decretum approbavit Sacra Congregatio, atque etiam Paulus V. ut nullus jam ejusmodi alius controversia Videantur habere Theolog. dogmat. & moral. tom. 2. de Sacram. Euchar. cap. 18. q. 9. Marialis Alexander Theolog. dogmat. 2. moral. lib. 2. de Sacram. Euchar. art. 6. Regula 2. carum, quae ad praxim pertinet, clericatus in. docit. J. n. 21. Integrum vero Decretum videtur Marcellinus de Ordine 2. par. 2. cap. 21. n. p. & Paqualis de Sacram. Miffa quare. 118.

8. Franciscus Sylvius, quoniam fastidioso evasimus, tom. 2. fumum operum editionis Antuerpiae. Orations 2. 1812. hanc tunc seruitur huc more tradit materiam. Atque ubi quidem non negat, quin Sacerdos, qui ratione beneficii naturae vel tunc Miffam celebrare in singulis diebus hebdomadae, postquam anticipationem quadam tempore ubi in hac hebdomada duas vel tres celebrare Miffas, quae celebranda essent in hebdomada proxime sequenti. Quis enim quoniam utroque debitor, quam qui argentum praevendi solvere? Quod tamen in intelligendum est, ut ex beneficii vel Capellanis attributione appareret, quoniam attributionem in qualibet hebdomada duas vel tres Miffas celebraret, vel ut quidam aliter Miffas non carerem, vel ne ubi Vico aut Pago ubi quibusdam diebus Miffa decessit, ex ubi similitudine circumstantiis conciderem ubi, traditionem voluminem anticipat celebrandi Miffarum adesset. Causam deinde Sylvius expendit ejus Sacerdotis, qui nulla obligatione obstrictus applicandi Miffam, tamen eam celebrat, & beneficii effectum suspendens, quem potest ubi applicare, a quo oblata elemosyna rogatus fuerit celebrare, & ubi applicare, vel celebrat & ubi applicat Miffam ei, quem Deus probe novit ab ubi petitur celebrationem, & applicationem Miffa sustinere autem Theologus rationibus probat, in neutro casu tamen Sacerdoti elemosynam accipere, ob se maxime, quod teneat quid fordidum in ea se apparere, & non ubi ubi avaritia, quam in sacro sacrificio tantopere detestatur ecclesia. Quia verum Decretum illud, quod superius attulimus, non modo abstrahit conditum pro Miffa, nec ad Belgium propterea allinere, ubi alij ubi locum ubi respondit. Nullam illam pro respondit latam est, ubi non pro ubi (considerandum quippe tam abstrahit praediffinitionem improbat, it

abien-

VE SACROSANCTO MISS/E SACRIFICIO

001 sacramenti in Sacramentis confederatis fregit Offense.
 esse prohibita de v.l. per Sacramentali vnde testat
 se Hu: confecti suam patet Proportio nra ab A
 Juxtaque VIII. postea. 1. Hic Baptismus con
 tate a etiam? fa/ om'is ritus externus forma
 que Baptismi adtineat 1. Hic vero in corde [re]flectit
 ita tollat fressu 2. Hic vero in corde Videtur enim
 in ea condemnatione non illius compellendi nec
 tunc modo, ali extrinsecus de Juxta amittit, nec
 tunc. Hic habet intentionem, sedctm illam, qui
 Hic sacrum ritus acquirit, sed iniusticia
 illam habet intentionem faritae red sacra,
 neque confectis Sacramentum, neque sacra
 qui fessu honesta, sed [socialiter] [iustitia] a
 [re]flecti Videtur Cardinalis Gutius tom. 3. The
 olog. quest. 7. dist. 4.

[illegible]

12. Sed quod ~~dictum~~ ^{est} Ordinum, cum
baenus diximus ~~esse~~ ^{esse} pugnari videtur, quod
qui cupidum gravi mali meto adducit ad in-
tellectum Ordinem valide illum suscepit ut
videre est in §. 1. ^{2.} ~~dicti~~ ^{dicti} Claris de ~~Contra~~
sic. hoc huius quod videtur causa fuit. Sed causa
est illiusmodi ~~ca~~ ^{ca} Valida ~~est~~ ^{est} ~~Ordinatio~~
qui ante volebat Ordinem suscipere, quem de-
inde suscipere induxit animum ut illud effugere
malum, quod tunc minus interstrahit non enim
negare potuimus, quia At ~~in~~ ⁱⁿ eo voluntas faltem
sua, quam vocat conditioni. ita. Contra ~~inveni-~~
tu ~~est~~ ^{est} ~~Ordinatio~~, qui ita obstante aut, ob-
firmato animo negat, se velle suscipere Ordinem,
et tunc ad Ordinationem, ancipit applicationem

mem illam materiam ad formam, fed vel existeret
 et vel inisteret contradidit. HMC videretur
 e-jutur a Secretari Innocenti III. in cap. Adjuncto
 de Baptismo, ubi Bonifacius loquitur de eo, quivi
 mclucque causa Baptismo abluatur, ita dicit: It
 qui reverentiffime atque iugiter attendit
 quod ac ne detrimentum capiat, Baptismi fufceptio
 Sacramentum, talis characteris fufceptio Chriftia-
 nitatis impeditur, et apte tanquam conditiones
 voluit, ita abfolute non vult, ut nonnulli ad ob-
 fervantiam illiusque Chriftiana, De eo autem,
 qui nunquam fuis contentum prebit, nec ac-
 tentiones habuit ad Baptismi Sacramentum, ita
 in illi qui nunquam contraxit de Baptismo Baptifmum,
 fed peditur contradidit non rem, nec characterem
 fufceptio Sacramenti. ita laudum inter te Theo-
 logicis duplicem, an ad validitatem talis fit, fiqui
 Baptifmum, vel Ordinem fufcepti, in differentia fun-
 dit, ideo nec habuerit voluntatem cum fufceptio-
 ni, neque non fufceptum, et hoc in casu videri
 te paxi recepta opinio cotin, qui putat
 alium etia invalidum: sed Annus autem illius re-
 munit ei, qui recepta contradidit nullam cha-
 racterem fufceptio impeditur. Aliumque totum
 vel validum dicit ut nonnulli etiam 3.0. con-
 didit

Congregatio in Caufa Ruſſius Inſpectionis Ptriſy-
teratus die 2d. Decembris 1665. ab. 14. Secretor.
pag. iii.

[illegible]

14. *Iuxta Decretum Eugenii IV. praeferat vultu Alexius ad
silem huiusmodi Ordinis, & immensum ex
silem Militan celebrante Sacerdote quod fuit Ec-
clesia, receptum etiam, ut officium velidetur,
materia & forma. De materia Decretum illud
habet Tertium uti modum huiusmodi Sacramentum,
huius materia uti panis triticeus, d^o vinum de vite.
Proponitur quæstio, an panis ex triticeo & aqua
hordeæ & specie permixto sit materia apta & sufficiens
ad Consecrationem. D. Thomas 3. p. ar.
quia. 74. ut. 3. et tertium docet, inspicendum
an totius quantitas ad hoc sit quantitas hordei
& spæcia, an enim minor est, materiam consecran-
dam esse langum non aptam: Aliaque permissio
non 3. vult spæcia, quia id, quod est modicum, quo-
modo ad huiusmodi a plurimo. Idem igitur modi-
ca permixtio ad hoc frumenti ad multo maiorem
quantitatem triticeo potest esse quantitas panis
quia uti materia huius Sacramenti sit veritas ma-
teria permixta, puta ex uino, vel quævis, talis
permixtio [pedem mutat; unde panis etiam confectus
non sit deinde materia huius Sacramenti. Idem 3.
D. d. in responsione ad secundum addit, non
esse materiam validam panem ex hordeæ, ex
spæcia, ex farre, atque adeo ne p. cum quidem ex
alio: Et quia amicum uti ex triticeo corrupto,
non videtur, quod panis ex eo mixtus possit fieri
sacra materia, quævis quidam contrarium dicunt:
quia verba sunt n. Ductoris in responsione ad
quartum Pulcre illud convenit cum hoc, quod
quæ agimus, quod in Africa legibus concilii Quæ
cedonensis, Lybia tamen Severitate laborat, utrum
necDum non tæat; quomobrem Imperatores silan-
tium frumenti comportari iubeant, quantum
consecrando Sacramento satis esset, ac agens pe-
cuniarum substantia Veruit Dioecorus Alexan-
densis Episcopus, ne fuz Provincia Episcopi hæc
Imperatorum laqueate facerent, quæpropter re-
chyron ejus Diaconus, ut habetur Adione 3.
ejus concilii gravem adversus illum accusationem*

(ao Chridum ablutitae sub speciebus & vi-
fub iisdem Symbolis utriusque adducit
Apofloia, quos lunc novi TeOamenti Sacerdotes
ordib^{at}, adque, & oritit tunc TeOribus imperit^a
fec ut utrumque offerrent: facile in eodem tem-
memorationem. Quapropter quemadmodum Chris-
tus panem & vinum consecravit & ministracer-
dotes omnes se facere, quod ipse fecerat tan-
quam Sacerdos secundum ordinem Melchisedech,
sequitur inde, ad Sacramenti naturam & essentiam
omnino species utramque necessarias esse, &
quidem iure & perspicuo divino. Ex quo perspi-
cium est, nemini permitti alio modo potest, ut
fub una tantum specie celebrat Missam, Nam in
eas regiones, qui neque frumentum, neque vi-
num ferunt, facile tantum vini & paniscompor^a
lari potest, quantum Missa celebranda satis esse
posse, ut notat Sanctus Thomas 4. par. qu. 74.
art. 1. ad secundum: tunc nam in omnibus
locis nascitur triticum, & vinum, tamen ad
omnes locos de facili transferri potest, quantum
facile ad usum huius Sacramenti. Quod enim nar-
ratur de Innocentio IV. & Innocentio VIII. eos
dispensasse, & permisisse, ut in aliquibus locis
Missam sub specie panis duntaxat celebrarent,
fabulofum & commentitium esse alibi allendi-
mus.

19. Neque tamen inde conseq^{uitur}, si sacer-
dos solum panem consecraret, non esset sacra-
mentum; forma enim Consecrationis panis es-
t quae quoad significatum, neque quoad efficaciam
pendet a forma Consecrationis vini: promdeque
Missam consecrata Populo offertur adoranda an-
tiquam Calix consecratur. Itaque valide & sacra-
dos consecraret, sed magno se peccato astringeret
ut ab abunde allendit Sacramentum Curio
Moralium 1. deia. c. De Sacramenti
ep. 4. par. 1. Missam tamen, in qua Sacerdos
alteram sine altera specie consecraret, vere
& proprie non esset Sacrificium, prout quoad
modum loquuntur Theologi, Afia & tade Sa-
crificium a Christo Domino institutum: quod fute
probatum repetitis in Decisionibus cleri Patavini
de venerabili Eucharistia Sacramento anni 1709.
has colligit Andreas Zucheriarius sacerdotis Jesu
sacris, ad Theologus pag. 150. & seq. apud
Suerel in 3. par. lom. 3. qu. 1. art. 1. disp. 75.
text. 1. ubi dicit Bona erga secundo, ut homi-
nifium ablutitae in verum Sacrificium, prout a
Christo & institutum, efficaciter requirit utriusque
speciei consecrationem: via videtur mihi testis an-
tiquus Thomas. Et Chrieolus, qui ante Chalce-
drem Qeri Patavini Moralibus tractat profuit, &
Decisiones colligit, in decis. 31. de Sacram. Mis-
sa num. 11. sapienter monet, in Consecratione
unius speciei Sacramentum quidem, sed non Sa-
crificium conflare; Eucharistiam enim Christum
instituit, ut Sacramentum per modum cibi, sed
ut Sacrificium, instituit per modum viammaxi-
mitae, qui modus non habetur nisi utriusque spe-
cui consecratione; ponitur enim vi verborum
ut loquuntur Theologi, in consecratione panis
Corpus separatur a Sanguine, & in consecratio-
ne vini Sanguis separatur a Corpore, atque in
hunc modum sacrificium cunctum reprefen-
tur, quod in Cruce fecit Christus Jesus per Sa-
cramentum sui Sanguinis effusionem, & oblique repa-
rationem a Corpore. Quod dicitur D-lhomx
instituit, qui est art. 1. qu. 74. in responsione
ad secundum dicit, non esse alteram speciem
sine altera consecrandam, quia Sacramentum non
est integrum, sed propter defectum alterius ut n-
num tantum sine altero consecrandum, quia non
ipso perfectum Sacramentum: in tamen intelligit

dum de consecratione, non de valide, dedit
Eucharistia quatenus sacrificium est, non quate-
nus proprie Sacramentum, quamobrem qu. 180.
art. 1. in respond. ad tertium ita disputat, Re-
presentatione Dominie Pajmiae agitur in ipfa
Consecratione huius Sacramenti, in qua non debet Cor-
pus sine Sanguine consecrari. Videtur Sylvius 3.
par. qu. 34. qu. 1. ubi dicit ipse obsequit alter-
utius speciei consecratione Pajmiae Christifre-
pofitioni, & respondet eam representationem
esse solum implicitam, quia in Cruce non fuit
solum Corpus, aut talis Sanguis, sed utrumque,
alterum tamen ab altero separatum; ideoque o-
portere utrumque esse in Eucharistia, & in ver-
borum Consecrationis alterum ab altero separa-
tum; quapropter concludit, non duntaxat con-
secratur speciem. Sacrificium dicit per se inchoatum,
sed non perfectum etiam latenter. Videtur etiam Car-
dinalis Gortius 2. par. tit. De Sacramenti Missa qu. 1.
ind. 1. 2. 3. 1. 2. 3. & Natalis Alexander Theo^a
leg. Dogmat. & Moral. tit. 2. de Sacramento Eu-
charistiae. art. 3. in regula 2. & 3. eorum, quae ad
proximam pertinet, ad autem ad Consecratio-
nis validitatem pertinet, Epistolam op. afferens D.
Bernardi, de qua videmus scriptores citare.
Abbas Trium Fontium Guido panem in Missa
consecraretur, non autem vinum, quod in Ca-
licem Miniftr non infunderet. Glis Regens Guido,
quid 2. Bernardus famam opusculi dicit, alibi
referemus; nunc satis nobis est innuere, D.
Bernardum dicitur validam fuisse, sed illicitam
panis consecrationem. Puto enim, quod si Domino
per se fasium de pane fuit Corpus, vini consecra-
tionem plane non aliquando intermittere, aut certe
non potius continere, nihilominus Corpus sacrificii
quod fecerat, non fatis faciendo proficeretur. Ave
sego panem in vinum quia quidem mixtum simul
debere appari, quia potius atque haud aliter de-
bet fieri. Sed aliud est culpae negligetiae, aliud
negare efficaciam. Illud inquam, ut quod causa-
mus non hem quidpiam iust, aliud quod sacrificii
non fuit.

CAPUT XI.

Quid requiratur, ut licite fiat Sacrificium de po-
mo operetur Sacerdotem esse ab omni lehalitatis
expiatum

1. TAM vero de eo, quod licet in Missa cele-
branda, dicendum est: Ac primo Sacerdo-
tem esse oportet in gratia, & ab omni lehalitatis
peccato expiatum. De eo quod licet loquimur.
Nam si fermo sit de validitate, Sacerdos valide
profert consecrat, citius lehalitatis criminis reus
sit, excommunicatus vel haereticus, vel schisma-
ticus, aut eorum degradatus; quod definitio Con-
cilium Constantense tit. 2. cap. 15. adversus Wi-
cleffum, & Joannem Hus, qui dicebant, sacer-
dotem esse in peccato mortalit non consecrari; & con-
tra Waldenses, qui propagabant, sacerdotem
legitime secundum formam Ecclesiae ordinatum
quolibet tamen criminibus peccatis non potest co-
municatum consecrari Sacramenta. Propterea id. Tho-
mas 3. par. q. 83. art. 3. Confidit enim, sacer-
dotem non propria virtute Sacramentum conse-
crare, sed tanquam Christi Miniftr, ex cujus
persona consecratur; nec definitio fervum esse Chri-
sti, si malus sit; siquidem Christus servus habet
se bonos & malos. Idem probat de sacerdotibus
schismaticis, haereticis, excommunicatis, & re-
pudiis ead. qu. 1. art. 3. Atque idem docet de de-
gradatis; potestas enim consecrandi pendet a Cha-
racteris, qui indelibilis est. Videtur Collatio p.
Rucio.

cedendi a celebranda MISSA est abstinendum. **S**ed
 ita D. Thome doctorem per. q. 30. art. 8. **S**
 ad 2. *ut sit effectus* Mirum per diu vel totum **S**
 factum dederit, aut etiam aliquando. (Sancus
 ad rationem petiti per se debet autem quantum ad
 turbationem mentis. *etiam* patitur homini
 propter infirmitatem, vel indigentiam, ex **S**
 hoc si tenet multum peccatum. homo redditur
 impotens ad functiones hujus Sacramenti. Cum hac
 doctrina confertur Rubrica missalis, iram quod
 Alexander Tertius incip. *et* exegit de Accu-
 sationibus approbaverit Sacerdotem quendam ab
 Ecclesia commendata. *et* art. 8. om. non
 ita tantum causa sed quod nullo capto fomo
 Missam celebrasset, sed quod nondum vinumob-
 servavisset, atque adhuc debet celebrasset, quod
 ex ea Pontificis epistola colligitur, quemadmo-
 dum ad verba Natal. Alexander Theolog. Dog-
 mat. & Moral. lib. 1. de Sacram. Euchar. cap.
 7. §. 1. n. 3. & confertur Theophilus Raynaudus
 tom. 2. pag. 74. n. 32.

Sed per 2. Metatals appellatur hujusmodi jejunium.
 Pauperibus in Praxi jejunii docet. 440. in eam
 opinionem propensum, ut in jejunio
 naturali locus esse possit peccati materi*, **S**
 non autem venialis peccati qui per mediam
 nodem teles pruderet. Quiaque comederit, &
 poltero die ad Communionem recipiendam ac-
 cedat, aut Missam celebrat. Mirari vehementer
 sumus cum Pauperibus concordare Giberius Con-
 sulat. Canonice de Sacramentis, Confutat. 14.
 de Eucharistia Singulares hanc sententiam pie-
 tate comex rejiciunt, ut videantur in collat.
 Lucioferri ad. a. pag. ygo. & de. tom. y. & ligat
 Quiaque ad Rubricas missalis per. 3. n. 9. titi.
 1. dub. 2. & dub. 4. Sane Rubrica missalis
 prestat. si quis non sit jejunius per mediam
 noctem, etiam per functiones solius aqua, vel alia
 etiam potus, aut etiam per modum etiam medietate, **S**
 in quantacunque parva quantitate, non potest com-
 municare, nec celebrare. *et* in Can. Kihil 7. q. 2.
 ita statuitur Kihil per cibum potumque quantum
 idem minimum fustum missa facere profumat. **S**
 Si quis vero transgressus profuerit, excommunica-
 tio fustentat. *et* in Can. Praxia docet 2. titio.
 max 2. per. q. 30. art. 8. ad quartum: si quis per
 affunctionem aqua, vel potus, vel etiam medietate
 in quantacunque parva quantitate locum hunc Sacra-
 mentum accipere. Nec refert utrum aliquid hujus
 modi solutus, aut non solutus, aut per se, aut eum
 alia. Quoniam igitur esse potest ratio, quamob-
 rem admittitur in naturali jejunio parvas ma-
 terie, rum praxia Canon etiam in casu par-
 vae materi* excommunicationis prestat. **S**
 quae ptea non sit peccato gravi insignis
 graviter autem peccare cum, qui vel mini-mum
 sita, vel potus haurit per mediam noctem, **S**
 ita de sequenti communicat, communi factu om-
 nes ritales exiliani.

4. Reclusa ab hoc precepto parvitate materi*,
 fust qui putant. Sacerdotes, & multo magis
 qui animarum curam habent, prae dicit Na-
 tionalis Christi Domini, *et* in prima Missa ablu-
 tionem imprudens haurit, duas reliquas celebrat
 in hanc qui tenet fustentat, doctus Divi
 Thomae paulo ante a nobis aliat. *et* dicunt in
 his, qui docet Sacerdotes, qui per Consecratio-
 nem veniat, *et* non esse jejunium, **S**
 bene Missam perficere neque filium icandulum,
 quod ardetur in Populo, si Sacerdos duas reli-
 quas praxerit. Sed eum vult condonem
 esse oportet, qui 2. Thomae doctrinam, quae
 de eo, quod Missam haurit, ad eum extendat,
 qui duas vult celebrare: ad jejunii naturam ho-

liem per illum existeret, qui affirmeret, **S**
 laudi sacrali cau. *et* Sacerdotes, facta ab-
 lutione, jam non jejunium fecundum celebrare
 Missam, *et* tertiam. Nemo enim esse potest, qui
 scandalum patitur, quare Sacerdotes ideo re-
 liquas duas Missas esse celebrare, quod impru-
 dens in prima Missa jejunium fustentat, **S**
 bene monet Pontas de. *et* art. 2. Innocentius Tertius
 in cap. 1. parte de celebrat. *et* art. 1. praecepit
 ut Sacerdos per Communionem fustentat ablu-
 tionem, *et* tamen alia sit in Missa celebranda, quam
 non debet celebrare, *et* in prima Missa ablu-
 tionem haurit. Semper Sacerdos vias (manus)
 profundere debet, per ipsum totum accepit Eucharis-
 tiam Sacramentum. *et* in eadem alia Missam de-
 bere celebrare. *et* in 2. fuste vinum perfundit accipere
 et, celebrat in eadem alia Missam de-
 bere. **S**
 7. Statuendum igitur, *et* non licere neque
 quod supra diximus sit, in jejunio naturalis per
 mediis malitiae esse locum. ita tantummodo di-
 ctum, non transgressus naturae jejunium, *et* reliquas
 aliquot esse reliqui* deinde per gratiam haurit. **S**
 ita, per mediam noctem fuste diligenter, quia
 tunc non est, sed latius modum & rationem
 habent; vel in eis mane, dum sit de nocte, per
 imprudens extra aliqua aqua in fustentat
 probatur. Si reliqua esse remanet, hunc ver-
 ba Rubrica missalis in hoc transgressus non
 impedit Communionem eum non transgressus
 per modum esse, sed per modum factum. Idem
 docet in lavando et aliquando alia etiam praxit
 intentionem.

8. Hic Rubrica missalis docet. 2. Thomae
 quae ea sunt verba 2. per. q. 30. art. 8. ad 1. per-
 tinent. Reliquos tamen alii remanent in hoc, **S**
 quod per transgressus, haurit etiam Communionem
 haurit Sacramentum, quia non transgressus per modum
 sit, sed per modum *et* eadem ratio esse
 reliquas aqua vel vini, quibus ex ablu-
 tionem non transgressus in vigilia quantitate, sed per
 aqua faliv, quod vitari non potest. *et* cum eo
 docet 2. Antoninus 2. per. tit. 13. cap. 6. §. 8. Di-
 gna tunc quae observentur ea Rubric vestia, eum
 non transgressus per modum esse, sed per modum
 dum jativa) etiam D. Tiliom vestia etiam esse,
 fustentat. *et* art. 2. transgressus Cardina-
 de Lugo de Sacram. Eucharistia. *et* art. 1. **S**
 2.0.36. docet, jejunium lavare, qui edentibus
 siquis aliquid extraheret reliquiarum, necesse
 est, sed voluntarie deglutire, quae opinio hanc
 melius cum ea reverentia congruit, quam Sa-
 cramentum Sacramentum possit, *et* cum D. Thomae
 doctina; neque tamen defuit, qui negent hoc
 modo transgressus naturae jejunium, *et* ratione, quia
 ita, quod deglutire, sit antecessus carnem.
 plamentum non nova commo. qui vero, ad-
 tequam ex lomo dederit, aliquid fustentat **S**
 in de intentionem, quod paulatim liquefacta latius
 machum delaberetur, *et* profectio jejunium fustentat
 est. Vide Qilartum ad Rubricas missalis per. 3. tit. 1.
 2. art. 2. *et* art. 1. *et* art. 1. jejunium esse fustentat
 2. art. 2. qui lingua aliquid deglutiret, ut saporem
 probaret, nec deglutiret, sed fustentat, *et* art. 2.
 docet 2. Antoninus 2. per. tit. 13. cap. 7. §. 8. De
 Sacerdotum quatuordecim per modum *et* art. 1. **S**
 latens illi de eo fustentat, qui cibum dicitur **S**
 per h. quoniam possit ad probandum, dicitur per
 videtur, quod non impedit Sacramentum
 ac. Ex deinde tamen debet quae 2. latens ablu-
 tionem, qui vult communicare. Sylivus 2. per. q. 30.
 art. 8. ca omnia qui supra diximus confirmat
 ac de eo, quod aliquid deglutit probandi raporia
 gratia, huc testatur Idem judicium *et* latens
 ood rumpere jejunium, de vino, vel de com-
 muni

novela, "Nec tunc percipiendum /oportet utique
(flaria exposita: "usuvii trinis talangis nri" Q
rur permittens faduV cum ex dequtir, WR Sul-
vit jejuniis fovitit tunc, si ex proposita iun-
tione, etiam in qm tuncpntis, nra pcepta
vul etiam videri emulit, vel habere, facit
tunc videri videri videri in fmgpntis pcepta
et affigere vitali. Si vero folum intraret in adp-
ram articulo, in flaria exposita, nec non
dequtir, nec pceptum ad conformationem, cum ex
ne non munitis, fed potius in fmgpntis pcepta
pceptis, nec pceptum ad conformationem.

7. Dilectissimi Triaſteſis Cuiusſit*, ad poſtea Euchariftiam ſumere qui ſum indubio, NUM ER-
gejunium, ¶ idam inſpicendum docet
cujuſmodi illa fit dubitatio: NÄM si quis certo
ſciat, ſe comedite, ſed dubitet, an poſt media
ipſam comederit, non poteſt Sacramentum co-
mere, vel Mifſam celebrare: fecus vero, si non
dubitet de tempore, ſed duxerit MIM comede-
re Alii autem in neutro caſuſuſcitarent Euchariftiam
fuſure, vel celebrare. Contra ut in utroque caſu
nonnulli arbitrantur licere. Harum opinio-nem
ſua cuique ſibi ratio neque ſic indicant perſuade-
re. Sed illius prelatriciter nolumus, harum
opinionum examini locum ade portquam ſunt
in Euchariftia, non vero ubi ſuſcipienda eſt, pu-
ta, si quis Sacramentum acceperit, aut Miſſam
celebraverit, deinde ſuam ipſius confeſſionem ex-
plorando in eam incidit dubitationes, comede-
re nec no, vel utrum comedit media node
jam exa-m : hoc cauſe locus examini, que-
NÄM ex his opinionibus vera eſt Ubi vero nec
Euchariftiam fuſerit, nec Miſſam celebra-
verit, ſed in eo fu, ut communicet, vel cele-
bret, si ſuſcitans dubitatio, an comedit, vel AN
media non pertingenteſcit tunc quando comedit,
tunc la utroque cauſa a fumendo Sacramento
& Mida celebranda debet abſtinere: ut optime
rem hanc d'omiti Pataviani Oerus in Reſolutio-
nibus anni 1768. de Sacram. Euchar. quaſt. s.
num. 33.

§1. Sed quid dicendum de Sacerdote, qui cum
celebrandum, ut infirmo Viaticum petit mis-
sit? Eiusmodi Sacerdos celebrare questio-
nem propositam sibi non refutandum negando; quia
enim infirmus precepto urgetur ut Euchari-
stiam suscipiat, quando autem Ecclesiasticus
eius est. Deinde autem cum Sacramenti copiam
in hoc caso omnino potius dicere, quod eam
non potest cum debita Sacramento reverentia re-
spondere, et iuxta Ritum Ecclesie. Quod si quis
objiciat, potest Sacerdos gravia peccata reme-
re provia constitutione Mitti celebrare, solo
modo constituto a^o, ut postea infirmo perberet
Viaticum; respondemus precepto te explandi pos-
Sacramentum Confessionem tunc Sacerdotem su-
bigeri, cum a copia se transferat, et itidem
precepto precipienti Euchariastiam tamen infir-
mum, cum eam potest subterfuge eo modo, quod
debet; preceptum vero peccati indifferenter
obligat Sacerdotem, nisi a Pontifice eius dispo-
suerit ob gravidam causam vitium scandalum,
quod iuxta naturam vitandum sit, ut po^o Mich.
Navarrum, Paludanum de Viaticum ostendit
syllabus 3.par.q.3o. art. 2. et 3. de eo co. confecti-
Cachabius 2ae. Canon. 100. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

CAPUT XIII.

De reliquiis, qua servare oportet, ut dicit
Missa celebratur.

1. Sacerdos, ut licet potius sacrificium facere,
non solum debet esse in gratia & jejuniis,
sed etiam ab omni coactione liber & irrogantia
se ex defuncto, fore delibato; oportet etiam, ut, si
Latinus sit, in arzyuo conferat. Ritus enim
tenetur observare: ceteris fux juxta doctrinam D.
Thom* 3.par.q.74.art.4. igitur etiam eulites
ex decretalis Honorii III. in cap. litteras de
debeat. Militarum. Cum enim Pontifex casum
Benedictus ciliquidam presbyteri examinasset, qui,
Cum nec Nostris, neque calidis haberet copiam,
consecraverat in fermentato, deliquit poeulum
in Missa adhibere, hanc adversus illum sententiam
fecerunt: Cum igitur vel ex aperta malitia, vel
nimia dissimulatio periculis generaret, mandatum, quatenus
officio p. benedictio perperam ipsamqueve Fun-
torum ad ista celebrandum Sacerdos habeat o-
portet sacras vestes, Amisum, Alham, Cingula-
rum, Manipulum, Stola, Pliantia, & Calicem
insuper cum Patena, ad Midale; oportet item
Cum celebrare in Ecclesia, vel in Oratorio ab
Ordinario approbato, nisi forte in in vestibus cir-
cudinis, in quibus diximus supra licere Midale ce-
lebrare etiam extra Ecclesiam, vel Oratorium. Ne-
cessite est etiam, ut Altare consecratum sit, aut
falsum in eo sit. Petra sacra, neque ornamenta
sacra Alialis, Lintae, Crux, Candelis, ad Mis-
sam celebrare infra prescriptum tempus, hoc est
ab aurora usque ad meridiem, quia cognosce-
re dicimus. Opus est etiam Ministris, nisi forte
in in vestibus circumstantis, in quibus ali-
quis pote etiam sine Ministris celebrare: ad ex-
ternos Sacerdos sit, non ordinatus nisi forte doli p.
coram ab Ordinario, in quibus Ministri volui cele-
brare, in denique offerret ea omnia, quae in
substantia Missalis praescribuntur. Quartio est
licet Auctores, moralitates, in venialitate pecca-
ret, qui in Altari, unde Crux abest, Missam
celebraret. Avera de sacrificiis est, si. Item.
3. putat, illum graviter peccare. Sed communis
opinio est, non nisi venialem culpam illum com-
mittere, ut videre est apud Meratum tom. 2.
cap. 397.

1. Nas condições omnes sequitur, ut Sacerdos agensque
licite celebrat, docet Cardinalis Launa dispn.
24. de Sacram.uchar. can. 2. Tamburinus
toto ib. 1. de Sacrific. Mifaz clericatus dec.
370 q. 2. et eodem tit.de Sacrificio mifaz: Acin¹
sacerdotali Romano bre lequatur Sciendum Ve.
quod fecundum 2. Thomam, ubiheret, alias
Theologos, si mittatur aliquid de his, qua ad Rit-
um celebrationis pertinent quibus dilatare a-
liquid late, puta tempus debuit. Altare tribus
mappis coopertum, versus d. hujusmodi, gravior
peccat: sibiindigne confertur, si quis dedicatum, & ad-
dit, vixus intencio, li desit materia, 15 debita for-
ma, sed gravissime peccat, si Sacerdoti non faciat esse
2 Etiam sine lumine non debet aliquis celebrare -
possunt P. Cori quem quos laudavimus, di-
cit de Invenot. spiritus sancti a liturgis Cro-
corum in Orientalium pag. 84. num. 5. an valide
consecraret Sacerdos, qui super panem & vinum
communi meniz appositaconsecrationis verba pro-
nunciare nollet indutus sacris vestibus, nullifica-
remus, velte precatioribus admittitis, ferio tamen
agens cum incuncione ratiocini quod sacra Ecclē-
sia de minima Consecratione nullo casu potest
controversari? triu differentias pp. reddit, 1o valide con-

Emend. Combefinus 2. Quoniam, & Tinebat natum
Confessionem de invaditis, eorum opinionem
reverti, qui non Chridi tantum verba, sed et
etiam precatibus panem, & vinum
Amani consecrari. Quam fententiam cum idem
p. Orti, ut legimus immutavit, evertit, & ipse
cum eo famulans, Consecrationis formam
in Christi verba continere, idcirco nullius cum
eo, ejusmodi Confessionem illius quidem
fide, sed validam.

Nec porro etiam ex his sofitis 34. fide de
decentia difformitas & devotio, qua celebra-
da est Missa, de temporis spatio, quod in sacris
de confum oportet, de illiusmodi Officiis, ubi
sacerdotes celebrant, & cellamibus bus et
Episcopis qui duo in sacris, non est illis permittan-
dum ad Altare accedere. Nec itaque illud tantum-
modo addimus quod sacerdos cas preces, qui
dicendum est voce, et non recitare debet ut

non obmodum fit perit ad adverte de
quod istis, sed nihil aliud, sed audientes verba
a'iat, ne etiam voce nihil est, ne postur
has alii, qui tunc in eadem ecclesia tum tem-
poris celebrant, neque tam submissa, ut a eorum
fidelibus audiri non possit, sed mediocri gravi,
qm devotionem moveat, id audientibus ita ut ad
concordia, ut quae leguntur intelligant, ad deinde
ita debet exprimere, ut legantur et audiat,

A a circumstantiis non audiat: SUM verba n. u.
benedicti. Qui legunt cap. 18. par. 2. de iudiciis
modeste habilitati, in melior, quae graviter
peccant Sacerdotes, qui preces istas aliter con-
tinent. De istis, obviandi Rubricis illis
fide scriptis quibus in Quoniam bus proclama-

tibus, ubi aliquid vehementer eos talis, qui Ru-
bricas putant esse meras instructiones rituales,
dixit enim 2. Plus V. in bulla de principiis
Missae postea etc. Advortentes autem omni-
bus /non-v/ peraguntur inviolabiliter adien-
tia, ut Missam peragat, Ritum, sed non a normam
qua per Missam a se non nisi traditur, dicant-
tur, ad legem, neque in illa celebratione alia
causam illa talis preces, quam qua non infallibiliter
tenetur, ad illas, vel recitare profumant Et ipse
communis omnium sententia docet, Missae celebrare
legis preceptiva, quae obligat sub mortali ex
genere suo, ut 10. unum Theologi ita tamen ut
iuribus non a muris, qui cas non tenent per in-
vincibiles omnimodis imprudentiam, & ali-

quando etiam propter parvitas materiam, ut vi-
dere est apud Quoniam. Consonant istas legem.
2. in 2. p. disp. 83. q. 2. in Avicula de sacri-
ficio quod 2. tot. 12. in Rubrica sub ritu
pe Ritu fervendo de Celebratione Missae cap. 1.
prohibetur, ne Sacerdos Missam solus celebret,
quam /altes Matutinum cum /audibit abeclat/ in
la Rubrica de Pefectibus h celebratione Missae.
conveniens. Inter defectus qui occurrunt recen-
sentur illi: si celebrant faltem Matutinum cum
Laudibus non dicunt, ut de sacrosancti Romae

no cap. 88. Missa privata faltem per Matutinum
quocumque hora ab Aurora usque ad meridiem debet
peragi.
4. Super ista Rubrica oritur controversia, utrum
qui quod in ista prelatibus, non fecerunt
peccat mortaliter: an vero venialiter: aut in A-
lias aliter sententias, sed qui nonnulli fallim
illud sequitur principium, Rubricas meras in-
structiones esse censent, fove quia illi, effugien-
quimus fententias, Rubricas habere vim legum,
ut transgressio eis genere suo est peccatum mona-
le, lamd partim materiam gravem celebrare Mis-
sam non de Matutinum in Laudibus, partim in-
venit esse arbitratum. Prima Episcopi opinio est co-

rum, qui putant a. invadentes celebrando Missam
antequam Matutinum a Laudes recitent, peccare
V mortaliter: hanc turtur opinionem 5. Antoni-

et 2. par. 2. 12. cap. 11. Missa non debet dici ab
u eo qui non dicit Matutinum in istis postea audiri

M alias dicendo ipse peccatum mortale, quia con-
tra consuetudinem generales ecclesiae Favet huius
a fententia Innocentius 2. respondit laicis, quam
S ad cum recitavit Otto Cardinalis Episcopus Tibur-

tinus inter Archiepiscopum Nicotii cum suis
suffraganeis laicis Episcopis ex una parte, et
Episcopos Graecos Regni Cypri ex altera. Sa-

cerdotes autem dicant Horas Canonicas more suo /
Jas Missam celebrare, priusquam officium matutina-

is compleverint, non profumant Altera est eorum
opinio, qui nullum hic neque mortale neque
veniale peccatum deprehendunt. Istis est eorum,

qui non est veniale peccatum committi pu-
tant Clericatus deest. 50. de sacrificio Missae
primam requirit opinionem, in quinque ac quin-

quaginta Auctores aliter, qui quavies pecca-
re eum existimant, qui perperam in quatuor ex his
benedictis confusidius femp Missam celebrat,

quia unquam Matutinum a Laudes recitaverit.
2. de sacra 2. de Missa Conventuali videtur pec-

catum esse mortale eam ante Matutinum in Lau-
des celebrare: et enim contra generales Ec-
clesiae consuetudinem in Missa vero privata, &

qua in legitima causa, puta in Principe aut Pre-
lato Missam expectaret, videtur postea a pecca-
to difam veniale immuni, qui eam celebraret,

non recitans Matutinum in Laudibus. Si vero ab-
sque causa, permittitur videtur, ne veniale quidem
peccatum non est locum, ut observat Meratus

ad Gavannum lom. 1. par. 2. pag. 799. Quod
quia nulla causa urgente, perpetuo sit faceret
ut videtur quatuor huius animo, nunquam ce-

lebrare, dicit Matutinum in Laudibus, tum cum
inquin quinque in quinquaginta Auctoribus, quibus
fententia fux suffraganeis aliter Clericatus, in

ex rationibus ab ipse additis concludi potest,
huiusmodi Sacerdotes peccare mortaliter. Na-

valis Alexander Theolog. Dogmat. in Moral. in.
2. de Sacram. Euchar. cap. 8. art. 2. 5. Anto-

nius requirit fententiam, sed declarat, se non
replicare contrariam: peritius etiam, se nul-

litas peccati rebus credere, qui gravitas in sacer-
dotis charitatis officio impeditur, puta admini-

stratione Sacramentorum, antequam Matutinum
in Laudes Missam celebraret. Graccolas la ve-

ter. Sacramentum. Reclifia par. 1. pag. 739. Con-
silia potest aliquos Provincialia, quae excommu-

nicationis poena facili velant, ne qui Sacer-
dos, non recitans Matutinum in Laudibus, Mis-

sam celebret. Ea vero facili non est illi ten-
nere, qui Synodis suis est subiectus, neque ea
potest aliter eviti quod superius generaliter statu-

mus, & ad singulas circumspectas accommo-
davi.

CAPUT XIV.

De diebus quibusdam, qui interdum occurrunt in
celebratione Missae, & remedia qua adhiberi debent
ad primo de casibus, quibus Missa interstititur.

1. Tylus Thoma 2. par. 2. q. 82. art. 1. proponit
JL/ examinandum: Utrum possit suffraganeus

esse defensor alius celebrationis huius Sacra-
menti occurrentibus, siatuta ecclesiae observantia in 3

respondet affirmando, indicans quibus modis
esse in defensoribus potest iuxta ea, quae scilicet
solent. Nos 2. de Actis vestigia libenter de-

tachimur: non quidam alia arbitror, quae in
Rif

Chocem esse immittam) post functionem Corporis
dian miltia apponit etiam iterum transferendam
fieri. Cuius fignificatio, quod idem dicitur quia dicitur
fieri. Hinc confectio huiusmodi, non debet jactari
deinde circa confectioem, dicitur dicitur in Canone
tolerari Communi, gestis ridenti non possit. Sacer-
dote, uti perfectio ordine compleatur si vero in-
cipit a confectioem huiusmodi, id est repetitio, om-
nia verba confectioem, non competat, nisi adhibet
Sacerdos confectioem, cum in verbis istis occurrat
quodam dicitur. Hinc non solum circa sangui-
nem, sed etiam circa Corpus. Et debet in fine utrum-
que /umere ritibus confectioem factuam
non oblatione etiam prius fuisse etiam qua
erat in Calice: quia praeceptum de praeibit, vel
de perceptione huius Sacramenti murtis uti ponde-
re, quam praeceptum, quid hoc Sacramentum a ge-
neris sumatur.

g. Sacerdos, qui non attigit calicem dum de-
betur occurrat in pane, calicem ubi tradit,
fignificatio cum dicitur occurrat in vino ad docet, novam

esse huiusmodi confectioem: sed talis effectus
novum vinum confectioem, nullum enim esse tractu-
rum, rationem nullam, quamobrem nova huiusmodi
confectioem de, de dicitur providum, et suppletur,
quod dedit, vinum autem dantur id est quod
dedit, ita in 4. fignificatio, dicitur, 2. quod, 3. fignificatio
tenet multos remanere habet. Cuiusmodi Suarez
loc. cit. dicitur, 2.3. Sed circa hanc regulam, & con-
fessionem autem quod refert Paucaliquis de huiusmodi.

novi Legi quod. 229. Faret huiusmodi tenet
Sola D. Bernardi, quod, quam supra retulimus,
nec tamen uti ex pascit scriptis huiusmodi
morantur. Panem confectioem, quod supra sa-
ravimus, Guido Abbas trium Fontium, cum po-
tius adhibet cum huiusmodi vinum a Minifio huius-
modi in Calice. Et ex pascit uti Guido: et

autem quidquam aliud quod tenet capere, qui
in mentem venit, quam uti infusa vino in Cali-
cem, uti particula confectioem huiusmodi immit-
tent, eaque una cum vino huiusmodi degustat
Fatum quidem non improbat s. Bernardus,
non quod ad hunc modum confectioem vinum con-
firmaverit, sed quod certe fignificatio condide-
rit. Sed tamen non prolixius s. Doctores in-
nuere, pascit novum vinum confectioem incipien-
do ab una vesica, simili modo. Verba huiusmodi
fignificatio fuit huiusmodi: tenet huiusmodi in Calicem super
hinc fignificatio particula tenet uti, non sub tanto
articulo melius fieri potest uti putant, abstrahere
liquorem uti non ex confectioem propria, atque fignifi-
candi in sanguinem huiusmodi mutatum, factum tamen
hinc ex confectioem corporis huiusmodi. Ego autem
pro isto facto fignificatio mihi idem confignificatio quod
vult, vellem ad remedium mali unum e duobus r-
gione, aut ipsum quod tenet. Aut certe ab uno loco,
ut dicitur, simili adspiciantur huiusmodi, verba
facta tenet, ita complete, quod reflectat de
hinc

Sotus D. Thomae rubea dicitur in 4. fignifi-
candi. dicitur, 12. quod, 1. art. 8. "faret, multa con-
fignificatio abhura, uti Sacerdos qui defertum vini ad-
venit vel pasci confignificatio huiusmodi validum con-
fignificatio, vel etiam pasci functionem murtis in-
pasci, quod erat in Calice, novam huiusmodi accep-
tam, eaque fignificatio etiam novo vino confignificatio:
enim vel sanguinem dantur confignificatio, atque
fignificatio omnibus ita fignificatio Crucis & ve-
bis pascit, quod fignificatio & dicitur a Con-
fignificatio calicis utique ad functionem: aut eam-
nia uti tenet, si praeferenda putet, cum
jam antea ea Crucis fignificatio & vult fignificatio & dicitur
fignificatio, commemorat Corpori & fignificatio, etiam
non videt, quidquid dicitur fignificatio, non

fignificatio fignificatio, uti fignificatio fignificandum, si vero
fignificatio & verba, uti "quam etiam vult, hinc
vult, cum non amplius pascit a huiusmodi con-
fignificatio, hinc tamen hinc & calicis non men-
fignificatio. Panem fignificatio uti etiam, & Calicem
fignificatio pascit, & Quotquot ex hac Altaris partu
fignificatio fignificandum huiusmodi Corpus in huiusmodi
fignificatio fignificatio, quod denuo gignit aut dicitur,
fignificatio illegitimus uti, nisi alia in huiusmodi dicitur
cum novo vino confignificatio, si tamen hoc pascit
pasci pasci functionem corporis, debet Sacerdos aliam
appone huiusmodi iterum confignificatio simul cum
fignificatio. Et talis uti, quia vel fignificatio tunc dicitur
fignificatio confignificatio, id est iterum fignificatio pascit
fignificatio uti velut quod fignificatio a confignificatio calicis
utique ad functionem. id non, quia non, quia non uti
tam tenet dicitur, quam corpus, fignificatio

ut quia alia utique talis fuerit, non fignificatio le-
fignificatio, atque talis tenet pascit. Sin autem ex-
fignificatio murtis, tum quia talis talis uti, pasci.
fignificatio non fignificatio legitima, quia fignificatio debet simul
fignificatio super Corpus, in Jangines, ut vere dicitur, Panem
fignificatio vita aeterna, in Calicem fignificatio
fignificatio & Quotquot ex hac Altaris particula
fignificatio fignificandum huiusmodi tenet pascit fignificatio
fignificatio

1. In hunc modum Sotus paraphrasi quodam
s. Thome de hinc capiti, quam tenet
tiam a. Alucinus 1. par. uti 16. cap. 4. 1. Ad
petro Sotus, novam huiusmodi simul cum
novo vino apponere & confignificatio, rem etiam quidem
facile uti, qui coram uno vel duobus hinc
fignificatio, ut Jangines, uti publice celebrat, vel cor-
ram aliquo inter Primores viros quo in calice
et pascit novum infundere vinum, confignificatio,
& fumere, idque ad uti "faret" (candam) /ita
tamen non debet hinc tenet, uti hinc privatum uti
ram uno vel duobus celebrat, confignificatio s. D. Tho-
m. opinioem /errare, tamen uti in publico, id
pascit coram aliquo Magnate celebratur, ad
evitandum /candam, uti turbationem populi, fignificatio
non uti abfurdum, ut Sacerdos fignificatio fignificatio
fignificatio fignificatio, vinum tunc in /calicem, & confignificatio
et Jangines, non /candam /calicem, pascit
tim cum jam talis fignificatio fignificatio super huiusmodi
fignificatio non legitime super Calicem

2. Quod explicatio magno excepta uti pascit,
ut videtur uti apud Arrium tom. 1. hinc moral.
hinc 10. cap. 23. S. Doctores opinio. Et Rubrica Mil-
fignificatio, quod tempore s. vii V. D. Thomae op-
fignificatio fignificatio complexa, si hac advertat pascit
fignificatio corporis, vel huiusmodi aqua, apponit a-
liam huiusmodi iterum confignificatio, id vinum cum
aqua in Calice dicitur utrumque, it confignificatio, it
fignificatio, quavis non ita pascit, eandem impo-
fignificatio Clementis VIII. dicitur tenet, et tamen
addita soli explicatione. uti 21. hinc celebratur
in loco publico, uti plures addit ad evitandum
/candam, pascit apponere vinum cum aqua, it
fignificatio oblatione uti supra confignificatio, /y Jangines
fumere, ad pascit tenet, ea vero verba, fignificatio
fignificatio, offendunt omittenda esse pascit, quod
pascit huiusmodi indicat, quia multes im-
pascit ut doceret, non tenet etiam vinum dantur
tamen denuo apponere, sed novam huiusmodi no-
vumque vinum apponit apponere. Sacerdos dicitur
ut s. Thomae fignificatio, uti tenet ante Cle-
mentis VIII. tempora, in SUMMA verbo Bucha
fignificatio, fecundo num. 14. hinc oblatione uti
docet, Sacerdotem, qui pasci functionem huiusmodi
defertum vini adhibet, debet novam huiusmodi,
fignificatio pascit vinum apponere & confignificatio,
fignificatio addit, quod supra attulimus, rationi-
bus s. D. Thomae deprecatur. Verum sicutus D.

VE S4CROSANC1 o MISSAE SACRIEJCIO

Thom* licet q' dicitur, qui post C'fmentia VIII.
tempora scripta, 3. par. quart. 80. art. 2. illius
ab alio calice disingit, ut consuec ex his ver-
bis: Si sacerdos p'li functione
adest, Ca'
tunc infatim tulle vinum, sed aquam; tunc a-
liam hanc aduertit p'li functione bujofodi ajuu,
2. Miffa celebratur in loco publico, ubi p'liat ad-
fuit, ad evitandum scandalum, p'liat apponere vi-
num cum aqua, et facia oblatione confecturare &
facia /unere, ad p'liat cetera: 40. Si autem
sacerdos facia celebraret, ubi nullum fuit fonda-
t' periculum apponenda est alia x-fia 13 violas
cum aqua, q' primu offerat, tum confecturare, ad
deinde fumi debet: & addit, in p'liate calu in
exp'ndum etia ab illa vesbia, simili modo, &
profundum adiecit ad ea; Vnde & memorat, in
p'liatione ajuu ab alijs i' p'li die quia p'li-
satur

etiam def'us occurrere in pane &
vino, puta in p'liate non est testimoniu, & vinum
vet non est a gemine vicia, aut vitu acetum;
accidit, alia via est ineunda. Nant

ca. Sacerdos ad aduertit ante Confectionem, atque
tunc jubet materiam idoneam; qu' non tepe-
riam, Miffa mittit; non vero ad aduertit post
p'liata Confectionis verba, quia invalida est
Confectionis, mittit p'liate Miffam ubi enim
egit, nec quidquam p'liate est, quod p'liat
oporteat, ut bene observat Averfa qu'f. infest.
16. c. 1. Si autem in aduertit post f'p'li-
nem utriusque materi' invalida confectur', cum
jam jejuna non sit, neque necessitate urgeatur
ad Miffam celebrandam, cessat ad vitandum
scandalum orationes, qu' Communionem co-
f'p'lium, scilicet in vesbia, qu' Sacramenti
p'liationem significat, ac fada Benedictione
ad Populum, legat Evangelium s. Joannis, ut
docet q'liatus ad Rubricas Miffae par. 3. f'ed.
2. d. 4. Sed et quia sacerdos multum sequit
sacerdotem, & magis magisque asperetur confusio,
confusio etia Miffam mittit, ubi fante mul-
titudine advet Miffa' audient, quo calu p'liat
fubmiffa voce Sacerdos p'liat aliquas recitare,
qu' ad illas partes Miff' non p'liarent, &
Benedictionem populo impertiri, qu' imiffa
extranea p'liat non amplius viciat p'liat Miffa,
at r'e aduertit p'liat qu' de sacrie. Mdsx
q' d. 300.

Jo. Denique def'us p'liat occurrere in aqua
duntaxat, quia in Calice infusa non est, atque
ad aduertit Sacerdos ante Confectionem Ca-
licem, facia eam in Calicem infundat; non vero
ad aduertit post Confectionem, ubi amplius
fate', et Miffa p'liat qu'liat

nim non est de consecratione, nec p'liat ad c'li-
tiam consecrationis. Ita f'atant Robric' Miffae,
qui docet 2. Thomas 3. par. qu'f. 85. art. 6. ad
quartum, & post D. Thomam totus in 4. f'ec-
t'ed. d. 13. qu'f. 1. art. 3. q' 'maro contingit/
Gabriel Miffa La'. 22. f'up' Canonis verf. / W
no deprehendit: f'ecit de sacerdotis officio
10. j. d. 7. num. 4.

33. Monet Casanovia Goffus deo. v. qu'f. 1.
de consecratione Miffa' d. 4. §. 3. In fine, Sacerdo-
tis attente legendum p. Thomiam, ut prom-
habeant remedium in f'equite, qui tunc ca-
fue in Miffa p'liat occurrere, adhibendum. E-
jufodi nos probantes confilium, qu' docet r'e-
cienda quibuf. am alio calice 2. Doctur. hinc
abfco non patimur, igiturque verba afferemus 3.
par. qu'f. 83. art. 6. ad tertium: Si miffa vel a-
ranea in Calice ante consecrationem consecrat, aut
a/987 venenum deprehendit etia immiffum, debet
effundit, 4. abfco calice, deus alius vinum post

sanctum. Sa vero bonum p'liat consecra-
tionem adfert' ubi animal caute capi, & ali-
quid lavari, et comburi. & d'ca/987 eum consecra-
t' per in Sacramentum miffi. Si vero venenum est de-
prehendit etia immiffum, nullo modo debet fume-
re, nec alia dare, ne Calix v'ta vertatur immor-
talit. sed debet dilugetur in aliquo vasculo ad hanc
apto cum reliquijs conservari. Et si /sacramentum
remaneat imperitum, debet alius vinum apponere
in Calicem, de draco refutere a consecratione san-
guinis, & sacrificium p'liatione.

32. Confecit 2. Acquinus 2. part. c. 10. inf. cap.
n. 2. & 3. circa medium; & idem p'liat p'liat p'liat
hinc Miffa. Si p'liat consecrationem deprehendit im-
miffum, debet dilugetur, et si tunc miffa deprehendit
extrahat eam, et lavet cum vino, scilicet Miffa
comburat, omnia/987 ad hanc ap'fodi in Sacra-
mentum p'liat. Si autem xam f'ueit in miffa,
et ubi vinum periculum timent, fumat cum sanguine
in calu vero miffa venet miffa dilugetur, ad
p'liat Sacerdotem, et ante Confectionem venenum de-
prehendit, in locum decentem venenum de-
f'um p'liat, non vero ad aduertit post Con-
secrationem, novum vinum debet Sacerdos confe-
crare, venenatum autem f'p'liat in alium cali-
cem tunc vel f'up'liat appletur infundere, ubi tan-
dem fervenda est venenata species, de consecratione
lud, f'up'liat vero comburatur, & cineres in Sa-
crarium de/rantur; Si aliquis venenatum deprehendit
in Calice, vel quod p'liat venenatum, vi-
num consecrationem deprehendit in alio Calice, et
diu vinum cum aqua apponendum de/consecratione
O f'acit Miffa /usq' repetit in panis
vd 10. f'up'liat tamis feretur, deus f'p'liat vi-
ni f'ueit de/consecratione. Tunc f'up'liat comburatur, et
comf'odi in Sacramentum p'liat. 2. Gregorius
Turonensis Miffa' 10. j. cap. 4. f'ecit, dia-
bolum in laetitia/987 agere potestatem habe-
re. In miffa autem ne venenum quidem conse-
crare quod conf'odi/987 est, & quod tunc intelligi-
dum, qu'liat, et de/p'liat, 2. Gregorius
ad ea r'p'liat, qui in Miffa f'ue in Calice
hinc viciat, ne amittit quidem voluerat
f'up'liat, de miffa/987 p'liat, qui ea a ven-
eno de/consecratione incolas. Sed h'c exempla sunt,
que de/consecratione p'liat magis, quam miffa: ne-
que enim testandus est alius, multiple San-
tate p'liat, cum de vel in Miffa vel in
calice venenum l'up'liat deprehendit, ea qu'
op'ea hinc adhibere remedia. Vide Lupum ad
Concilium Florentinum sub Vidore 11. tom. 4.
4. p'liat editionis.

3. Satis mirum videtur,
D. Thomam, si Sacerdos post consecrationem
deprehendat in aqua in Calice, non de/consecratione
novum vinum apponere, sed etiam a-
liam novam hostiam accipere, & utrumque coo-mum.
Sacerdos in calu vero, quod Sacerdos post con-
secrationem calice aduertit venenum vino/rant'
num, debet in calu novum vinum consecrare, nec
consecrare Holuam, et miffa/987, o-
mnemque calu eximat diffundit, et confide-
re in primo calu f'up'liat validam f'ueit consecrationem
nem panis, & invalidam consecrationem vini;
in p'liatione eam f'ramque species f'up'liat va-
lida consecratur, ac p'liat in primo calu e-
pus est f'up'liat f'ueit & verba iteare, quod f'ueit
consecratur, ubi
et ubi f'ueit & verba iteare ubi f'ueit
secundo calu, in quo, cum utraque species va-
lida consecrata f'ueit, Cyma & verba f'ueit f'ueit
f'ueit ob/consecrationem quod f'ueit etia p'liat 104.
10. d. 10. §. 1. art. 6. f'ed 10. arguit in f'ueit
f'ueit proxima d'f'ueit, quod 10. venias in Ca-

Et fateri Prætere idem Sylvaus ait, ex eo quod
Ordinari oco percipiatur Sacramentum fide utri-
que specie, non bene intelli, sed non debere utri-
ram intentionem habere coeternitadi idem enim
Dco solvitur Sacramentum fide utraque specie,
tunc soluta fiat / sacramenti communitati Quod ai-
tem illi secundarii, tamen vere celebrantes sunt,
ex apto non probatur; quæque enim, antequam
Dovi cum resbyteri Sacramentum percipiant, re-
citantur Catechor, nec Missatur nec assignan-
tur ut notat Catechorus in Praxi Sacramen-
tationum 2da. 2. sect. 35. cap. 3. num. 12.

"Isteque Catendum est, ab recens ordinatis
Consecrationis verba non transmissibile et ordinati
WE debet significare potestatem debere; ita ut alium
inveniat in eadem idem designat consecrationis
momentum- Quod non est intelligendum est, ut
intentionem habere debeant consecrandi eodem
momento, quo Episcopus extrema Sacramenta
protulit, (Ite igitur adde, Ite postea formam con-
secranda, forme enim etiam suspensi non pos-
sunt debet intelligendum, exspectat consecrandum
adhibere ut ultima forme verba proferat una
cum Episcopo, ea intentione, ut in hunc modum
formam consecrationis perhibeat. una cum epi-
scopo consecrat. ex quo fit, ut a ante verba
Episcopus formam absolvat, non consecrat,
eo quod non habuerit intentionem consecrandi
hoc modo absolvens

7. ¹² Et ea, quod docet Sylvius tenet. Sed et
Alma videtur esse Cajetani femina, quia non
ut Ordinari intentionem habeant proferendi ve-
ba ex modo quam potest accomodare illi, con-
tra Ausum non diligenter adhibemus, neaprofer-
ant ea Episcopum et Pastoralis quod. Moral.
42X. monet Ordinatus, ut quampotest ad-
aptissime proferat Consecrationis verba cum i-
pso, expressam intentionem habentes consecrandi
eamdem Noiam, eundemque Calicem Arai cum
Episcopo; Idque tenet ede, nec ante laborandum
abusum, quoniam proponent Dodores ea enim
tenet fobla et ad videt, et confideremus ipso-
rum et ea, quod proferunt consecrationis. Acceptum

pum eae precipuum consecrationes, sacerdotibus
vero ad eandem consecrationem tanquam sacer-
dotes concurrere, ac formam quara ipse pre-
stant cum Episcopo, moraliter accumant con-
junctam. Nam quia ipse profert Episcopus; exquo fit,
ut etiam sacerdotes vel paulo ante, vel post Episcopum
Episcopo formam elegerint, ac tamen con-
fessio ne tanquam posita moraliter una cum E-
piscopo, ad unam eandemque constituit consecra-
tionem Et Innocentius III. 119. c. de Myra-
nis Midc cap. Xy. in remanens; Cumin' ite
MM PONTIFICI MULTI SACRILEGII COMITIBUS 21. Testis
non esset simul celebranda verba presumant.
"Mirabile. AD illa talia concurrens, qui frimur po-
nunt. Quid ego extorci facilius? An iterum sa-
cramentum? Poterat ego contrahere, quod illi non
constat, qui celebrant principaliter, t3 illi con-
sent, qui secundario celebrant. et sic talia celebra-
tio intemio fructuabilis. Sane si quis in respondendo
probabiliter pateret quod ipse prius, five postior
profertur sacerdos, referri debet SECUM intemio ad
intra perlatum Episcopo, qui consecrabit. Vaf-
quetur con. in par. D. Thom. c. 82. art. 1.
supra. 119. cap. 4. egressu de hacredipulit; et
que. sacerdoti? secus ordinatus Presbyter cum
Episcopo in Ecclesia Grana, Episcopo secus
consecratus cum conferente verba consecrationis
Cum sufficienti intentione ad consecrandum profertur
debet additoe OMNES diligenter aedifican-
dum, ne Episcopus prescrite celebrantes in perla-
tione proveiant. Ceterum concludit, si forte qui-
piam ante Episcopum consecrabilibus ultima ex-
stiterit Episcopo.

ha pronuntiaverit, nihil aliud totum debitam reverentiam Severinii/v.

a. Reliquum CA, ut quædam dicamus, quæ ad
 Sacrosanctæ applicationis pertinet. (¶ChiroCA¹ fol. 10.
 see Thack¹ca. ad applicatio Sacrosanctæ poni poss.
 Ant. ad Dei voluntate, qui etiam fructum apicet
 etiam tunc liberat. In qua quæstione, ut plerumque
 fit, nulli in aliis abundet sententia. Sed turtina
 regis CA, ut Sacerdos antequam ad Altare ac
 C¹at, eas personas determinet, pro quibus inter
 sui orare, nr. in. MiAa sacrificium applicetur.
 Cum de intentione suspensum, quam Sacerdos
 habere oportet MiAa celebratur sacrificii id,
 quod ecclesia facere intendit, optimam doctrinam
 esse intentionem adualem; virtutem tamen adu-
 lem; minime vero habitus. Ad intentionem ap-
 plicandi sacrificium vulgaris sententia dicitur suf-
 ficiat i¹WUM-
 ficiat donatio,* applicatio enim æquari quæ-
 dam donatio, seu sacrificium fmdus, qui c MiAa
 percipiendus C¹, que donatio seu fructus sacrati-
 tis valida est. etiam multo tempore ante fada
 est, & multis adibus interrupta, dummodo nec
 data non fuerit.

[illegible]

10. De sacerdotibus Caelis cum Episcopo con-
sacrantur, item de sacerdotibus tantis, qui cum
Episcopis Ordinem, aut coelestium Episcoporum
pariter coelebant, dudum verba fecimus. Excita-
tionem superius intelleximus quoniam, an Sa-
cerdotes MIAM cum Episcopo celebrant cle-
mofiam potius accipere, MIAM et applicando
qui elemofiam praebeat cardinalis de Lugo
trahe de sacramentis styg. 19. sed. lx. x32 edi-
tore docet, quod si duo sacerdotes simul celebra-
rent tantum Ithum, alius duo oblationes, et si-
cut possent applicare MIAM pro diversis Mi-
sericordia futuris videatur Suarez tom. 3. 10 g.

*. parD. Thomc q.31. art. 1. d. 1. p. 7. p. 7.

U. U. Croi* (1811. a. 1811, Venetia)
 1722, pag. 173. n. 21. poliquam fentemiam
 torum tuxpuit, qui putant reconcordatosMif-
 fam iuxta intentionem Episcopi, qui celebrant
 et pignora applicare debere, ab iuxta auctoritate
 pignora, atque Ordinatim quidem non elean-
 liantem praprium, sed tamen reuera celebra-
 re, nec ullam esse causam, quamobrem non admi-
 ni potit auctoritas applicandi Mifam ad eam
 bitum fuerit. Verum pag. 35. 5. 3. n. 23. 3. rursus
 exidimal non debet sacerdoti accipere esse
 mofynam; Mifam quia qui elemofynam potest,
 M-ifam foliam ad Altare potest celebrare, tum
 quia in controversia positum est, an Sacerdos
 consecratur confectus, cum contingere potit
 ut ultima Confecrationis verba pronuntiet, po-
 quam Episcopus eadem verba omnia pronuncia-
 vent. Sed potestatem hanc rationem nullius esse
 roboris dudum demonstravimus. Primum vero
 rationi finalitati ined aliqua veritate: sed ex ea
 tamen inferri non potest, Sacerdotes in ecclesia
 Graeca consecrantes non potest elemofynam ac-
 cipere, et Mifam ei applicare, qui elemofynam
 praeferit, proferit vero in sacerdotibus idem
 verbum integram sententiam Mifam, confecrat
 jeconfumant. nullitas in eo tantum esse po-
 ted, an elemofynam in illis accipere, qui u-
 rianis idem volubis Mifam tantummodo adfuit,
 & Eucharistiam accipiunt, ut ex quodam re-
 pofito intelligimus Gremii XIII. quod com-
 morat P. Thomas a feto de consecratione omnium
 quatuor promoverit pag. 485. & 485. quo casu
 praeterit non potest ab elemofyna accipere,
 modo eam non accipiant citius applicationis
 Mifae. In ecclesia Occidentali, quando sacer-
 dotes cum Episcopo celebrant, oblationum re-
 rant participes; oblationibus vero cum sacerdotibus
 elemofyna, facile intelligi potest ut citiamum
 viget etiam consecrationis, non potest celebra-
 rantem praeferi iuxta fua acceptis elemofynam
 pro Mifam in applicanda, qui elemofynam pra-
 ferat, quique praefert praedictam et confecta. Sacer-
 dotes eo modo Mifam Episcopo consecratur.
 Quid in aliter dicamus, Orientalis Ecclesiae reser-
 vati elemofyna plerumque carcerunt

CAPUT XVII.

Deinde "verendum est, ut Sacerdoti potestatem
 conferre, cum vel in Mijdt vel extra adfuit
 Eucharistiam potestatem

J. Otum ante functionem frangi bodiam
 in duas panes, in inde abrupit a Sa-
 cerdote panem quem in Sanguinem immit-
 tit. In ea porro quidione, in qua quaeritur, utrum
 ea particula abrupenda di ex inferiase,
 an ex fuperiore Hodix pane, opinio tuta &
 recepta in praxi cu abrupendum esse particu-
 lam ex inferiase pane Hodix, ut in fradione
 minima fragmenta, in qua extiterit, in calti-

stinafuer cum decidit, in I. RC advenit Niger in Ad-
 ditionibus ad Rulz part. 2. 3. 3. cap. 1. 2. de Gavan-
 ad Rubricas Mifam pag. 2. 10. cap. 2. Pro-

quemer accidit, ut. Sanguine haudo, panícula
 remaneat fundo calicis adhaerens. Rubrica
 autem utrum velit, Sacerdotibus praefert ut
 vel digito paniculum trahat usque ad oram
 calicis, eamque fumant ante purificationem, vel
 novum vinum infundat, quod cum panícula
 fumant; qui potestor notus videtur decantari,
 ut fuprafat frequenter: ut enim potestordinat
 quere, ut Sacerdos guttam aliquam vini hauriat, &

antequam particulas deglutiat, & rumpatur nas-
 turali jejuniis; tamen Sacerdos jejunis ad Al-
 tare accessit, nec nisi coactus reverentia erga Sa-
 cramentum & obligatione illius praefertit, co-
 modo utitur ad extrahendam particulae a fudo
 Calicis, ut offerant Averfa de Ruchar. q. 3.
 10. g. Cardinalis de Lugo de rianarid. disp. 1.
 3. fed. 4. ad. 79. Quartus ad Rubricas Mifam
 pag. 2. 10. fed. 1. num. 7.

Nemo etiam ed qui auctorat Sacerdotem
 fuma Rodia, antequam illas Sanguinem,
 Patena diligenter fragmenta, in qua dñi fuper
 Corporale, colligere, & pollice & indice Patena
 abstergere, tum igitur quocumque digitis, notat
 quod in fragmentum herens remaneat, idque
 praefertit Rubrica Potest accidere, & aliquan-
 do fane costringit, in Sacerdos, fuma purificandi
 se, advenit aliqua ede fragmenta in corporali,
 vel in Patena. querrit, quid hac in re Sacer-
 dotis facere oporteat. Cardinalis Cajetanus quod-
 dam 1. 17. qu. 17. ubi expre de hac re agit
 docet Sacerdoti ea fragmenta esse abfumentia.
 Confecit Sotus cum Cajetano in 4. Sentent. did.
 10. g. 2. art. 7. in fine. Quia totum reputatur in
 num Sacramentum, tum coactus praefertit quaf-
 vis omnes reliqua infumantur. I. c. quidquam ex
 eo commoveretur, quod sacerdos jejunis non sit.
 Communis enim mos ed, ut Sacerdos, in forte
 palato panícula in hauriat, paululum vini ad-
 fufcat, quod praefertit citius praefertit infu-
 machum, quam particulas. Atque idem Sotus
 amittit hanc doctrinam locum habere, ubi de
 parva fragmentis agitur, ficut vero in notabili
 ede Hodix pane; quam docet non ubi abfumeo-
 dam, sed in Tabernacula condendam; Quore in
 magnam pariem aucta in notabili potit utrum
 inveniet, confilium quo eam in Pyxide reservare
 in crafum.

Sed ut rem hanc dilucide pertrahamus
 didingendi fuit casus. Nam aut remanent
 fragmenta minima, vel non ea parva, ut
 tegra fuprafuit Rodia, qui casus neque
 committit ed, nec impeditur, non enim femel
 tantum costringit, ut Sacerdos Hodiam unam ex-
 dimans se confecrat, deprehendit se confec-
 erate duas, idque poliquam alteram fumat &
 Sanguinem, atque etiam ipfam abluentionem. Et
 fragmenta remanent, five parva, five magna,
 illam in advenit potit fumat abluentionem,
 ea Sacerdos abfumat, ut docet Sylvius 3. par.
 q. 80. art. 8. ubi ait: Quando reliqua Sacramen-
 ti potit abluentionem operantur in altari, tunc fvt
 parva five magna, fumi potest celebrant
 quia ad idem sacrificium pedant, in tota Sacra-
 mento adio habetur tamquam integra; atque idem
 docet de fragmentis, quae remanent, pofquam
 Eucharistiam in five Mifam adhaerens minidra-
 vent. Eadem ratione et potit in fine Mifam manet in
 potest, communicant rictas, quidam exifimant,
 quod illa communicat potit ea particulas ex
 fuficte adhaerens Juxta, qui non potest com-
 mode refervari. Cum quinquid doctrina confo-
 rit Rubrica hae verba, in deprehendit potit
 functionem Corporis et Sanguinis, aut etiam potit
 abluentionem reliquias alias relias confecratas, eas
 fumat, five parva five, five magna, quia ad idem
 sacrificium pedant.

4. si vero non fragmenta remanent, sed
 integra Rodia, confecrata una cum ea quam
 Sacerdos jam confecrat didingendum
 Aut enim deprehendit Hodiam confecratam an-
 tequam Corpus & Sanguinem funderit, & utram,
 quae Hodiam debet fumere, ut praefertit Rubri-
 ca, si Sacerdos putans se tenet unam hostiam

DE SACROS ANCTO MISSM SACRIFICIO

tişuılduvari DOn postte ar'itşaretar extra Midam.

137a. Adminit'radi m. albidissima extra Miotam
 capit' Miotolymnae-Cyrtii temporibus: confusio-
 ne enim magna advenarum multitudo sacrae
 potentium Eucharistiae in Mysteria Orientali
 et minime poterat ut tunc de infundebantur istae
 Sacramentum Mili a celebrantibus, ut dicitur
 Mabilibus in liturg. Gallicana m. c. cap. 9.
 num. 26. et Commentar. ad Or. Romanum
 num. 9. Ab Mysteria Orientali in Occidentalem
 conclusio manavit: hoc lane potest improbari;
 publice enim ad huc videmus ut in Mysterio ("Mys-
 terym m. d." Ordine celebrantibus faciem Cerevisia-
 nem sequens proponit ferventem in administran-
 tem Sacramenti extra Mltam; istae quae ex ut-
 regula quae diligenter attigimus, ad Sacramen-
 tum ducit ut superelucet, et Mola ejus coloris, qui
 conveniens et officio ejus est, et 5. Caliculi
 Borromaei. Concilio vaticani illi par. 1. subest
 Sacramentum indici mola alba, stola vide rubra,
 ubi servatur Ambrosianum R. alius Superelucet
 mola alba et ubi Ritus Ambrosianus ej. rubri
 STATU

1. De sacerdote extra Missam Eucharistiam ministrante proposituræ etiam quæstio, an Sacramentum ministrans in peccato mortali sacrificium præbet: cuius quæstioni nonne respondet, eum non esse autem peccatum mortale, quia neque Sacramentum consistit, nec quæquam Sacramentalis sed tantum applicat Sacramentum, ut gratiam operetur, ut videtur etiam apud Blandum citat. Coord. tom. I. tract. 2. c. 28. et 29. c. 2. retineat tamen etiam contra sententia fœderis, quæ propter fœderum, quæ tantum debetur Sacramento, reverentiam sibi reser-
vare gratia peccati Sacerdotem ministrantem in peccato mortali Eucharistiam, quia non excommunicatus. ultimo 25. quæst. 2. Aha/ hanc admodum de-
clarat in latere ubi dicit alius commentarius in re-
sponsum diffinitionis facit. Et tunc dicit magno nec-
essitate Opus est acuminis, ut quia videtur quod peccator
peccet, quantumque irreverentiam debeat quia
Deo servare audit Sanctissimum Christi Corpus
temerariis manibus contredare, ut optime adver-
sus Card. de Lugo de Sacramento in communica-
tione. 8. num. 155. D. Thomas 3. p. quæ. 4. quæ.
64. art. 6. proponit quæstionem, utrum ministrans
in peccato Sacramentum præbet, et in hunc effudit
respondi. Utrumque illi, quia hoc peccatum præbet
aut irreverentiam Dei, et contumaciam contra
Sacramentum quantum ex parte ipsius mini-
strantis, item Sacramentum secundum se ipso præbet
indistincta dicit, contraque illi, quia tale peccatum
ex genere suo est mortale. In responsione autem
ad tertium illud dicitur oculis. Novo peccato,
qui urgente necessitate, admittit in peccato
peccato monari Sacramentum Baptismi: sic enim
patet, quia non habetur de Baptismo Eucharistie, sed
sacramentum non/Eucharistie patet. Respondit autem
in alio Sacramento, quia non fuit tanta necesse
Eucharistie, sicut Baptismi. Idem quæ. 82. art.
9. quæst. 4. an licet a schismaticis sacerdotibus,
excommunicatis, aut peccatoribus Communio-
nem suscipere, videtur Coram Milla adde, docet
hulmodi Sacerdotes non eo modo, quo æquum
est, tum potestate et, neque abstinere peccatum
committere, eum autem qui cum alienis peccato-
rum communicat, ejusdem peccati participes fieri
etiam deinde dicit, Sacerdotes item peccato-
rum, vere Sacramentum conferre. & respon-
det, quod in refugium ab in Sacramento sus-
cipere, videtur eorum Milla adde, non refugium
Dei Sacramenti, quia potius ea veneramus, unde
Milla et talibus Sacerdotibus confectis aut adoratis
et. A. + Eucharistie

B e legitime ; sed rtugmut culpam iudice tainh
e /iranlium .

3. Culpam igitur etiamque Ierusalem agnoscit D.
Thomas in eo, qui quavis peccati sui confessor
in facram Eucharistiam ministrat, quod confessor
etiam in 4. foveat. dist. 34. quæst. 2. art. 2. quæst.

ad fecundum, ubi huc fecit: illi de iure actu
aut ut homofaffandietradit: quomobrem legi-
tas in Leviticis Mandamini, qui fecit vafa Domi-
ni. Sylvius in 2. par. quafi. 66. art. 5. fua mo-
re egregie de hac le dilpatat, n. quafi. 1. Summi
primo, cum, qui Sacramentum aliquod folenni-
ter in peccato mortali adminiftrat, peccare mor-
talititer, utpote qui operetur tanquam iudices,

magnam committat irreverentiam. Secundo, eum, qui, praesente necessitate, privatim aliquem baptizat, etiam si in peccato mortali sit, non esse venialiter peccare, qui non operatur ut faciat ex officio, sed necessitate occurrat. Tercio, qui in peccato peioris alius administrat Sacramentum, graviter peccare, nec a necessitate excusari, dum operatur tanquam publicus ecclesiae minister. Quarto, graviter peccare, qui Eucharistiam in peccato mortali administrat; neque enim sacerdos est tantum eam consecrare, sed etiam administrare. Quinto, in hoc casu non dum committit peccata alterum confessionis ecclesiae irreverentiam alterum officio, debetis praesentia, sed unum tantum grave peccatum facillime committit; praesentia enim tum non edit per se sub praetextu, sed variis praetextibus, quibusdum digne tradenda Sacramenta; quamobrem iustificatio praesentia non operatur principia salutis. Aliam controversiam inter apostoli verum moralium scriptores, an ut peccata mortalia spectare sacerdos, qui in furore graviter editis in peccato Eucharistiam ac velo unum tantum peccatum committit, licet pluribus sacramentum administrat. Quidam putant unum tantum peccatum committere, omnes enim ejusdem aliam ejusdem esse generis, ac continuari sine ulla morali interruptione. Alii contra statunt, quod peccata mortalia committit, qui fiat in quibusdam exhibet sacramentum; alii enim, aliam hoc consistere, eque tamen esse naturam, ac ad unum definitum terminum referantur, qui integre singulis peccatoribus exaequant exemplum alterius facientis, cum eade, sed per etiam per a us continuatos a quo eadem perfunctio committitur, ut peccata per se perantur, quod fornicationes, ob eandem quam sunt iniquas rationes

4. Sacerdos extra Missam Eucharistiam celebrans interdum esse soluit per modum viaticique de quo argumentum quidam sive perfligimus. Olim a moribundis famula non potest partem deglutire, non erat, et in eam solatium vel panícula non confecta deferretur, vti etiam coheret, ut eam ipse adoraret, non tamen esset. Narrat Cysarius in 9. illiusdem miraculorum cap. 43. Mauritiū Presbyterum Episcopum Vitricum Tehecmencr flagitiosū cumque dubitantes, facitque illi fana efficiens, delicta in se recipere, Sacerdos panícula non confectam, quā nō vit Mauritiū exorabat; tolle, scilicet, non ait Dominus Deus, Sacerdotem propterea ad Ecclesiam reuertere confectam inde panícula ad CUM atque, quam summa animi pietate ipse Mauritiū accepit. D. Antonius in Chronico. §. post. (1) iscap. i. narrat, Hugonem de S. Victore graui morbo implicuisse, Viaticum periculis, cumque periculum esset de vomitu, attulit ad eum panícula non confecta, et illoguen fuboratus est dicitur. Quid sit quod facere voluit, hic tractare non possumus. Quare non designat velut 3. etiam ad illud non

Hinc sacrificii applicacionem in
 "can. qui elemosynas laqueis fuerat. vides vbi in"

Walafridus Strabo, qui vivente IX. saec.

exiit, exiit non plus prodeho uni, pro

reus specialis alicuius, quam universo coetus

Fidelium; hinc enim de reb. Ecclesiarum. cap. 22.

ait: Sed & in hoc sacro non modum videtur esse

idcirco se non debet elemosinas commemorationem

eorum facere, pro quibus effusum. vbi dicitur

idcirco pro flagitiis offerunt, vel pro vitiis, inde-

fundis non simul agnoscant immolationem, cum vere

fuerint unum pro crastino mortuum, & unum pro

mem. vbi, i) sanguinem, quod universale Ecclesia

efficit. ("dyj" cui placet, pro dyj vbi finguntur

efficitur pro facitis devotionis amplitudine, & vbi

Unum auge'arum declaratur ad faciat, non a-

facta pro facitis operatione, qua patet, unum Dei Sa-

cramentum non esse generale medicamentum. At ita

animaverunt vbi. vbi. quod, vbi sacrificium

ex parte est oblatum, de principalis oblationis, vel

idem Christi, de vbi. vbi, non tamen,

ita vbi infirmis Christo volente, infirmis pro-

ducit ad salutem (cuius, & hinc exortio colendi

Deum, & lipponum laqueis qui fane ex

qualiter, quatinus cerebro repetita Divini

Alia immolationis, semper Deo exhibetur quo-

ad cetera, quae ex sacrificio reportare debemus

mus, idcirco est ejuldem oblationis fons. vbi

tem pmo, quod oblationis sacrificii alius est,

perficium jam est, illud pmo ad prode, cui

applicatur, quam alius vbi enim rationatur

Sumus in par. 27, 78. vbi. i. & dicit.

79. vbi. i. aut consideratur tantum propitia-

torum, (de vbi. dicitur) d. certe pro vbi. dicitur

clara oblationis, de vbi. vbi tylationes Deo

exhibetur, & oblationis tamquam imperato-

rius, & proinde ad beneficia non ubi. vbi

quenda Officiis movet, pro quibus oblationis

duo Divinae oblationis, Deum exorat.

Rem totam explicat D. Thomas in 2. 2. q. 43.

an. 4. q. i. & a.

9. Quod vbi in improbare Walafridus, alio

nomen hanc aperte laesat Wicleffio, hodie

que inled'ur Lutherani, & calvinistae, dicit

rationes pecuniarum sacerdoti celebrato in Mithe

pretium dari, eamque propterea, veluti aperte

Simoniacam damnantes. At in prima ad eorum

fallaciam refellendam, hinc abunde facit vbi

adducere, quod ad rem apertam Gerson in opus.

de vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

de vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

de vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

de vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

de vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

de vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

de vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

ditare ac lurpidiam queritis de illa facie.

Et primo quidem, cum nondum Miffa eadem

statuta erat fecerit lege prohibita, nonnulli ad

folium finem plures elemosynas captandi cientes

de die sacris operabantur, quos accitit persequi-

tu. Au' r vitz a. Thome Cantuariensis cap. 11.

hinc veritas: Iuxta autem in praefatione esse meth

rata alius. non Chiril, sed Walafridus sacerdo-

tes praeterea vel, praeterea aliorum "nafum" a-

nam caris. ix. Iuxta oblatum Hoffman quidem,

non fecit, sed hinc aliorum SM tam confectus.

U quam dilant, illius vel' vbi. hinc aliorum.

Quam vero & Alexander II. cap. 55. deconsecra-

tionem. vbi. i. & Innocentius III in cap. Tere,

P fecerit, vbi. dicitur. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

vbi. dicitur. vbi. dicitur. vbi. dicitur.

ita deprehendi et nota ab his sacerdotibus, qui
ob fraudulentem aliorum liberalitatem debita sua
sibi privabantur, idcirco hac Congregatio Con-
cilio profratrum reformationis quandoque fieri ve-
nitur quoadmodum contigit in una s. Synodi-
ca, in qua Episcopo ad hunc modum interrogan-
ti: Sacerdotes vestri de officio vestro ad rationem
vobis talemque dicitur dicitur pro quibus
Miffa, unde supplicia delectant, an ipse dicitur
vobis elemosynas manuales unius integri indici pro
quibus Miffa legemur poenam celebrationis pro
minoris quoditate: die 18. Julii idSo. eadem
respondit [diffinitive] quod elemosynas pene-
lem.

14. Quia vero vestra nota non patitur et elemosyna ab Episcopo tantum, quae exigitur ete for-
tes, aliquid detraxit in commodum Miffa
fubministrandi Sacerdoti sacra indumenta, aliquid
vestimenta ad Miffa celebrationem necessaria,
hac de causa Urbanus VIII. decrevit, aliquid et
elemosynas manuales ete eo nomine detraxerunt;
ex stipendio vero pro Miffa perpetua cen-
sualis tunc folium Miffa, ubi fuit celebra-
tio, aliquid percipere permittit, quod alius edi-
tus noq habent, quibus omnes fullebant sacra
vestimenta per Miffa, quia omnia a Nobis adducta,
& fute pertractata fuisse Miffa scitis. Miffa. 16.
& in diffinitione, quia, dum munus obla-
tus decretis Sacra Congregationis Concilii,
exaravimus, quae erat in Thesaur. R. 40. Julii. tom.
1. pag. 307.

15. Quia non crederet tam ralhura Conditiones
Sacerdotum avaritiam refragante: Et ni-
hilominus folium Sacerdotum huiusmodi in eam
cohibendum: aliquid enim Sacerdotum plurimum Theolo-
gum opinionem, qui ad Sacerdotum fructum
quod estedum, in adu secundo, ubi ajunt,
aliquid esse fateantur; atramen opinantur aliquid
pluribus applicatum, quod stipendium prodeste, ac
si uni tantum applicaretur, sed et aliquid folium
qui quamvis folium in, ajunt tamen in unum
ac in multos se effundit: post acceptam a plu-
ribus confusam elemosynam de omnibus foliis
ceteris arbitratum, unum sacrificium stipendium,
qui hac fruges contulerunt, nominatim, &
seperit applicando. alii confiderant, tunc eae
Sacerdotum fructus, generales videlicet, qui ad
universam Ecclesiam redundat, speciales, seu
medium, quem alii talia participat, pro quo
nominatim a Sacerdote sacrificium offertur; &
specialissimum, quem ipse celebrans in se
derivat; putant se parte hunc tertium fructum,
qui ceteroquin ad voluntatem mmanens, quae-
quit ab agente in alium transire, aliquid cedere,
atque hac ratione novam elemosynam accipere.
Ejusmodi opinionem, ac ralhura auct, unice ab
auctoritate excoigata, jam a Saeculo XIII. in Eccle-
siam irreprehensam, utque obviae tenet Concilium
Lambethense celebratum anno 1282. cap. 2. de-
cernens: Sine tunc delectant, de Sacerdotum Miffam
unum parte delectant pro Sacerdotum, pro quo
utroque permittit Speciales, in in /olium celebrans,
et Sacerdotum enim, ne a quoquam catholico crea-
tur tantum intentione prodest Miffam unam de-
lectant aliquid hominibus, pro quibus Sacerdos
offert, quantum in aliquid Miffa pro eis devotione
fieri cerneretur licet in /um sacrificium, quod
in ceteris, in delectant vestitus. NN tamen in
Sacerdotum fu* in delectant fuffam pietatissimum
operatur e* huius pro uno mortuo nunquam opera-
retur nisi unum Miffam delectant. Operatur enim in de-
lectant Miffam delectant delectant fu* pietatissimum
enim, quem ipse delectant fu* delectant aliquid
Colled. Hardum. tom. 7. col. 304. Et nihilominus
Lamb. Miffa.

Saeculi XVI. delectant nondum aboluta fuerant. ni-
quidem Norimbergensis Germanorum Principum
conventus apud Adrianum VI. fuffam Miffam
conventus de hoc eodem abfultu confectus ubi, Sacer-
dotes unius Sacerdotum, ad quae delectantia. seu
annua reformationis iura delectant obligantur, non
fuffam fed quater, quinquies, pluriesque veni-
dant, unaque Miffa delectant, tunc aut pluries
delectantia delectantia delectantia prafuntur Qua-
mobrem eam pietatissimum corruptelam iterum te-
nis vobis eradicare studuerunt, cum Urbanus
VIII. in sua delectantia anno 1625. promulgata,
in Sacra Congregatio Concilii, aliquid delectantia
enim die 25. Januarii 1629. 13. Decembris
delectant anni, quae referuntur a Fagnano in cap.
fraternitatem, de Sacerdotum, n. 67. ac
postremo illam omnino postlegit Alexander
VII. cum anno 1665. has damnavit proprietate-
nem: Duplicitatem stipendium per Sacerdotum pro ea-
dem Miffa delectant accipere, applicando partem par-
tem etiam specialissimum fuffam ipse celebrans
et correspondentem, idque per decretum Urbani
VIII. Son in contra iustitiam pro pluries Sacer-
dotum stipendium accipere, et sacrificium unum ac-
cipere, neque etiam in contra pietatissimum, etiam
promittam promittam etiam sacramenta firmata dan-
ti stipendium, quod pro multis alia offerant.

CAPUT XXII.

farta perpenduntur ac refokmatur quafitiam circa
stipendium Miffa.

1. Tunc stipendium, quod ex communi eccle-
sia delectant Sacerdotum delectant pro com-
parando fructu medio delectant in loco
paucis, ac vici, quae antiquitus delectantia delectant
Aum fuffam, ut procedam capite expofuimus, delectant
curas, ac pietatissimum in ecclesia delectantia
vici, vel ad coerendum Sacerdotum avaritiam,
vel ad aliquam normam statuendam, ac ipse
irrimemum represent ob aliorum libidinem, ne
hoc necessario ralhura delectantia vel de-
aliquid, ne Fidelium voluntas fraudetur, qui
pendium alterant, ut res divina pro ipse, vel
pro alia adhuc vitan agitentur, aut profufum
delectantia delectantia Sacerdotum 2. Franciscus, vel 4. Alvarus
Pelagius delectant, pro his delectantia
vici delectantia delectant, ut in Ordinis Alumi quon-
cunque in loco delectant, fami tantum in delectant, vel
delectant. Circa tamen 2. Franciscus delectant
videndam supra Cap. 1. n. 6. 9. 10. 2. quo-
que Ignatius delectantia Sacerdotum parte 6.
fuffam Constitutionem cavet, ne aliquid ex Sacer-
dotum delectantia stipendium 2. Miffa delectantia per-
cipiant.

2. Petrus Cantor in ecclesia delectantia, qui Saeculo
XII. delectant mortales ager, has corrupte-
las gravissime redarguit in opere, cui
Verbum abbreviatum cap. 37. de Sacerdotum delectantia
modi Juda delectantia affirmavit: Turpis
fructum vendimus, quam Judas, de quod delectantia
fuffam: in enim, inquit, quem purum hominem
delectant, cum familia etiam ejus indigere, ven-
dit, nos vero, quem folium verum Deum, in
hominem vendimus; partem delectantia delectantia
argenteis nos pro delectantia, in pretio delectantia
fuffam: Ignoramus quodnam pretium delectantia
delectantia, quae proditor Judas accepit, Petrus Can-
tor delectantia. Nam diferent inter folia San-
ctissimi, ac argenteae communes interdicti, in
enim novum delectantia Romani pretio adquebant;
qui vero fuffam duplo majorem conlinchant;
qui pietatissimum eruditio vici tradiderunt alia

l'agen de minoribus suis: res intelligenda. Per
et coloris argumentum apud (1) jamper /a-
disabimur: quodnam his vobis magis consuevit:
JUS pial/m, item VN vire rityly (2) vobis tot-
gita veritatem: in Ecclesia Mitem istos aut rneijly
fm (3) vobis MC/mam optine.

2. Supervacaneum decreta revocare Concilio-
m, ac Pontificum, quibus huc corrupteja vehe-
menter impropbantur. Qpi tamen ea cupiant intueri,
Christifitum Lupum in aula Cons. Roman. habui-
fub Alexandro II. lom. 3. sovte editiois fozura

131313. Operum pag. 154., Cardinales Bonam Rerum
litargiarum lib. 1. cap. 18. 2. 7. Thieritum lom.

3. Sapeditioem cap. 13., ac Patrem Bericundum
Biffartione faperis aliana HiAcricio-Theolovi-
ca de oblatione Alaris pag. 2. pcurrant, quies-
dem decreta fute commoeroram. faliessit inde-
receptam quidem ab universa Ecclesia con-
fuefudm, ut pro Sacro dentur, deacipiatur
dipenda, cum ex Altari vite fructificatione me-
rita defutere Minter Alaris debeat; ideoque
non fute iropedia ronejilimodidmnapicilli:
neffru drht, iquut Gerfon in fuo tradam de
leffitudine Ecclefiam particulatam, ad confen-
fiam hujus fcripfit a fua fentia commanti Emendat

Am habet, 12 recipit; fci 21 qm detrahit, in-
falefctur 22 decepti fiv. Atit/ tempit fecundum ut
mnera legem 23 decepti fcripfit 24 de Corinck.

qui Juarit ferveit, de Altari vivit: tamen
proculdubio avaritia crimen, & fpecies quam-
din bnictus admittet, qui pro Milte dipendio
padionalesq, aut conditiones faceret, quemad-
modum ex Tridentina Synodo deprehenditur in r.
12. in Decreto de obfervandis, A vitanda in
Celebratione Mitem; Atque, ut multa pande am
prelatory in primis quod ad avaritiam per-
tinet, in fcriptis generis roneedum emendatione fcripfit
ut quidquid pri avaria novit ecclesiastica datur,
roneis importuna, atque illudicem elemofynarum
traffafte pofuit, quam pofitidm, atque huc
fajmodi, qua a fimalia labe vel velle a tar-
fi quibus nos longe abfuit, omnino prohibeat.

Nam ut docet 2. Thimas 2. q. 160. an. 2. ad
fectidm: fceatut non accepit pecuniam quafque
tunc Cnfceatut Rhabatut. Agt Miffa de
cantania fce enim 2. fce fimaliam 2. q. 160.
pendum fce fimaliam 2. q. 160. ad quartum, ean-
dem confiam fentidm huc velle: facere pa-
Phonem de Miffa delectanda, ut fimalia fce.
tamen fce habet alia fupput. it non tenetis ex
fide Alitiam cantare, pofit alitiam delectanda, ut
fent delectanda delectanda fimalia, huc quod pretium
Miffi, fce fce fimaliam fimaliam vita.

2. Miffa ob legum levitates hic corruptella,
a/vx rationes exogitate fce, ut alia libe-
pate avaritia, ac temp. lucro, quod juxta Con-
cilium Tridentinum a fimalia tale parum abfuit
videtur. roneidm librorum copia in vulgus e-
manavit, quibus velle de Theologia Morali qo-
rillione in examen adducebantur. In fce amem
dirimenda caufa pofitum amiffa fce, obquam S.
Mater fceatut pro Miffa fceatut dipendium
pofitum, ceape, ut fceatut ad vitam fceatut
tamaliquidex fceatut levamen fceatut, non vero ut
fceatut cumfuevit, quod Nos paulo
anicephavimus; ideoque fceatut fceatut fceatut
Ecclefia fceatut improbat. Itaque fceatut co-
piam an fceatut qui elemofynam accepit mi-
norem illa, quindiecen emiffa fceatut, S. cecum
tamen facere pro fceatut debeat, qui fceatut in-
gna ca. Insuper, an fceatut delectanda fceatut per
fceatut Adela pluribus roneis fceatut rem Di-
eina fceatut, fceatut fceatut fceatut fceatut

B celur, nec fceatut delectanda Theologi, qui fceatut
alios inutraq; fceatut fceatut celebrandi pceatut

W immuam judicant. Fallo pceatut exaltant
tum fuit, Sacerdotes, quifceatut fceatut fceatut

N fceatut fceatut, pceatut alium Sacerdotem ad Sacrum
faciendum fceatut, ipficeatut fceatut tantum fceatut

mfceatut impetiri, ac reliquum quod fceatut
fceatut fceatut, fceatut fceatut fceatut fceatut

O mediam fceatut, qui in fceatut fceatut, at-
que fceatut fceatut, in fceatut fceatut, atque
fceatut fceatut fceatut, fceatut fceatut fceatut

Q fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fcaufa, pro aliquo defuncto, & fceatut pro rceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

S fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
O pro congerenda pecunia fceatut fceatut fceatut fceatut

ffceatut fceatut, qui fceatut fceatut fceatut, in
Miffa fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
M fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

O vum fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
marunt fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

O fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
um fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

l adeo fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
N cctubrandum fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

S fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
ac fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

12 pceatut a fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

12 fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
A die minime fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

A ut 2. fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

12 fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
A cum pceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

A an, inquam, fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

U fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut
fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut fceatut

per, item stipendium indicenconfititumqon
acquet, ad ipsum Sacrum cooscicndum teatur,
fridmque an attribue debeat, qui deo-
Jctofyan impenivtr, qui vero plura exigua no-
pendia a diverte fidelibus congerit. ut Miſſas
celeſtes, quot pro ratione fucepræ pecuniæcole-
baſi quant, et illicpidium laicæ majus confe-
quius reſcit, et alius Sacerdotum ſuo loco ad
celebrandum ſufficiat, integram pecuniam in illum
conſerat, ſubique nihil omnino retinet. id quoque
ſervanda Sacra Corregatio e Romanæ ecclæ-
ſiæ die Auguſti anni 1664. in 24. Decre-
torum pag. 146. decrevit, item Sacerdos ad facien-
dam "CRUM ſubrogatus rem totam plane nove-
rit, et tamen et minori Adpendio comernum
reſteatur. Alexander VII. ad eandem Sacram Con-
gregationem dijudicandum reſcripſit, an duplex ci-
pendium proſit? et ſanctiſſimæ, atque imperatorio
lumi ſententiæ. Quare die 12. Decembris anno 1699.
reſponſum fuit, et minime perſmitti ſolite. Ita
Fagnanus, qui hinc ſecretarii munere ſungebatur,
in Commem. ad cap. Fraternitates nu. 97. de re-
ſcriptis. ad. Pontifex hanc duplex ſententiæ per 2.
ordini Congregationem laſes proſcriptas adnumera-
vit a. 2. Cuiusmodi ſtipendium poſtea agnoscit ſen-
tentia Miſſas laicæ aduſu, applicando poſtea par-
tem etiam ſpecialiſſimam fradit ipſemet ſententiæ
correspondentem, idque per decretum Urbani OBavi
a. 9. Per Decretum Urbani poſtea Sacerdos, aut Miſ-
ſas celebranda traditum per alium ſententiæ, cui-
lato tunc minori ſtipendio, alia parte ſtipendii ſi-
bi reſtata. Inſuper, cum Tridentina Synodus in
i. pag. 1. 63. juxta ſuperius citata verba nihil ac-
cipiendum ſanctavit, cum novi Sacerdotes primo
ſacrificiis oderunt, diſputati ſtrepit, an novus Sa-
cerdos in medio Altari e ad Populum convertere
poder, & oblata munera ſuſcipere? & utrum
reſteatur ſolum a Concilio, ac ob hanc cauſam
Ecclæſiam ciſamlet. Hinc Gregorius XIII. anno
1573. audita prius hac Congregationis Con-
ſilii opinione, ita ſtatuit, Sanctiſſimæ Domine
ſacriſciæ audita reſolutione Congregationis Concilii de-
crevit, item ſe videretur in medio alitur ad Popu-
lum ut accipere oblationes, non autem circumſtare
Ecclæſiam. Itaque alias folium examinandum ſape-
reſcit, an poſtea duplex ſtipendium accipere. UNUM
nempe pro celebratione, alterum pro Miſſæ ap-
plicatione, qui ad ipſam celebrationem ſolum ad
ſcribitur.

ad . 1. 1. Papienus quidem Ordinis s. Dominici Pro-
olis Generalis lom. 2. de Niliis Ho-
minum qu. 137. art. 4. a. 187. art. 4. n. 981., qui
ſtipendium de reſcriptis plures annos exegit, duplex ſtipendium poſ-
ſe Cardinalis etiam de Lugo diſput. 24. de
Kufaar. n. 19. qui per Urbani Odavi decreta ſen-
tentia eandem reſcriptis opinione; eam pariter am-
pliatur Auditor proſcribit illud pro nova Coſeſ-
ſandiſſimæ Komæ nuper edita. a. n. 17.
no. 411. Bartholomæus autem Gavantus, quiſac.
Rituum Congregationis munere Confultoris egre-
gie functus eſt, in 3. cap. 12. nu. y. de Rubric.
Mid. Decretum ſac. Congregationis concilii die
13. Julii anno id'no. promulgatum aſſert, cujus
hæc ſunt verba; l'ody "autu infundatione ſen-
tentia, ſen capella ſepelire cauſam et, ſim ſenſu
celebrantem ad applicationem ſacriſciæ, in caſa
poſtea celebranda accipere novam ſtipendiam et
Miſſa ſanctiſſimæ obligatione ſenſu, i. n. C-
pittu et item eadem novum ſtipendium. Attamen
contrariam ſententiam P. Diana magis approbavit
in ſua Operib. ad la. Cor. in ſua Conſideratiſſi-
ſia. 2. Controverſ. a. nu. 55. pro qua alia ſic.
Congregationis Concilii Decretum et medium
proſertur hæc verba conſectum die 9. Januarii
Lamb. Miſſa,

ad 2. Februarii anno 1617. An ſacerdotem ſu-
ſcilia alia obligatione in Coſeſſamentibus, vel
ſanctiſſimæ Monialium celebrant, quam pro ornata
Ecclæſia, ſi et conſecrates, vel Moniales ſanctiſſi-
ſſimæ præcepto audient Miſſam, poſtea ultra
pendium, quod reſcriptis a Coſeſſamentibus, vel
Monialibus aliis ſtipendium accipere Sacra Con-
ſilii Congregatio 9. Januarii 47. 6. Februarii
1627. in traſcriptis reſcriptis, in poſtea. Decretum
ejuſmodi ſententiæ etiam ſanctiſſimæ Ordina-
re Paulucci ad Episcopum Comacini magis con-
firmat, quæ data fuerunt die 30. Martii an-
no 1661. Abrogata non ſunt ſententiæ poſtea in
caſa traſcriptis, ſiquidem capellani duplex ſti-
pendium accipere ſequuntur pro Miſſarum celebra-
tione, et quævis ad applicationem ſacriſciæ mi-
nus reſteatur. "Aut illud ſignificare poterit
ſc.

3. Decretum, an ſententiæ, quas modo commemo-
ravimus, a multis ſcriptis aſſertatur, ac poſ-
ſitum in Appendice Synodi Dioceſana, quam
ſanctiſſimæ Fulgias Episcopos pag. 271. celebravit,
ubi Viros quoque præſtantiaſſimas rituales con-
gerunt. Attamen expreſſe compertum habemus,
in error non ſemel eo adduci, qui ſacra-
rum Congregationum ſententiæ ſuſcipiunt; eoſ
patet plane novimus, qui in hoc reſcripto poſtea
ſententiæ exiſtunt debent. Quamobrem eum ſanctiſſimæ,
quiſac. Congregationis concilii Secretarium "i-
mus, nulla unquam nobis occurrat ſententiæ ex
ita, quæ ab utraque parte reſertur, ut pateat
ad ſacerdoti ad celebrandum unico addido item
duplex ſtipendium percipere pro celebratione, atque
applicatione, cum nullum poſtea hujus rei docu-
mentum habeatur in notis, ac decimis, qui Nos
maximoſtudino, diligenti, et ſerentiſſimo labore col-
legimus, hanc quæſtionem non diſceptam relique-
mus, donec magis tota monumenta deprehendamus.
Neque enim ea ita ſententiæ ad judicandum vi-
deri poterit. Nam pro ſacriſciæ applicatione obli-
ganda ſententiæ, ut ipſi celebratio indiſtincta. Si
quæ autem de applicationis onere poſtea immu-
nem "i-ſententiæ contendat, apertissime docere debet, n
pis Teſtatore Miſſæ celebrationem unico requirit.
Ac ſacerdoti arbitrio perſmitti, ut fruſtus ſa-
crificii cui liberet, attribuat. Hoc poſtea poſtea
totæ ſacra. Congregatione concilii die 18. Martii
anno 1627. In Cauſa Timen. applicationis ſacriſciæ
in 17. Decretorum fol. 61., eandemque ſenten-
tiæ perſcripta ſequitur ſententiæ, cum illud aliquod
venit. Ex diſpoſitione teſtamentaria antiquitate ſaſa
e pia Teſtatore reſcriptis fundata quadam capellania
cum onere capellani pro tempore Sacrum ſacriſciæ
ſanctiſſimæ Dominiſſimæ aliquid ſententiæ diebus, nulla
adjeſta declaratione, ad cujus ſuffragium applica-
tum eſt ſacriſciæ. Item Episcopos Timen. applica-
tum, per Sacram Congregationem declaravit, an in-
ſcriptis ſacriſciæ applicandum, et pro anima ſpi-
ritus Teſtatore an vero ad libitum capellani, uti
habeamus ſanctiſſimæ eſt. poſtea. Sacra Congregatio
Concilii reſponſit, applicandum eſt ſacriſciæ
pro Anima Teſtatore.

4. Hæc poſtea plures quæſtiones excitare ſue-
runt, et ſi illi poſtea decreta ejuſmodi labefaſcunt
darentur. Ac primum, an hæc præſcripta poſtea
cleroſophum, cum Teſtatorum certum ſtipendium
datur pro centum Miſſis celebrandis expreſſit
Verum in decreta generalibus Urbani, qui ſa-
cræ commemoravimus, ita decrevit. "Conſultu
nullas certas teſtamentorum Teſtatore reſcriptis,
ab Episcopis præſcriptis Elemeſophum congruum,
quæ reſpondent oneribus Miſſarum celebrandarum
ſecundum morem civitatis, vel provincie. Ali-
qui ſaſe quodam modo "cleroſophum diſpoſitione,

affertur ab omnihus. Idem dicitur infra. Idem
codex Saculo dicitur ex parte sua, quem Hugo
Menardus addidit in Commentariis, quibusdam
et Gregarii Sacramentum illud editio
Parisiensis anno 1631. pag. 6. De vero ritu
tam a pluribus xilimipr, ut, post decretum
 Innocentii III. in quo illud cap. Confessio
de se habet. Minimus: Excepto de Mativith
Pontius, cui causa constituitur fundatary
sacredoty fuit in die tamen Miffam salummodo
Ulrae, inceptos illud verbum constituitur ex
placuit in de illud verbum, sed quam illud
filiatam respicit. Et utitur de de, A
etiam moritur aliquis. Vnde unam parati
se de de, A aliam pro defuncto. Ita vero
necnon certos limites modum imponendum
conditoris, quemadmodum auctoritate Benedi
XI. de nobis optime meriti deprehendimus
fem. d. fecundis iniquis de Purgatorio: Chro
fletam quidem inquit, hanc opinionem ex illis
habita tamen ratione, et cadaver de fide
tradendum de de aliquis fidei, W, qm perum
cum sacerdotem adhibetur. 7. nec enim Canone
datus Innocentii III. h. illis praefertim verbis
causa constituitur fundatary aduiter fecit de
sacredoty per sacerdotem celebranda, sedum neque
de fide ejusdem die, alterum vero pro defuncto
pro expiatione praefertim debetur, cum praefertim
mea dantur in ufum converteris ritum venerabilis
istius, M cadaver illius sine Miffa sacrificium
humulo mandetur.

Prudentibus quorundam Parochorum con
silio admoniti minime praesepimus dum Bonatta
meretur ne cadaveris tamulo inferremur, ut
de peccatis de divina coram ipso p'fissa fuit
monimus tamen, ne in praenunciaretur, ne,
et illius Romano, veterique ecclesia con
fuetudine praesepimus sunt, contemni videretur.
Ut esse Divina femel pro agens, dum gratuito
replentur, (altem confiteatur, varias rationes
Parochia fubiciamus, quibus ut debent, utrum
cooperentur. Quippe ad hoc Parochia opes
defragare nolimus, qui illaque diebus fidei
Sacrum pro populo ardeat tenemus, quemadmo
dum ex fidei fubiciamus confutatur. Primum
sacredoty inquirendum est, an in Parochia Sa
cerdotes velentur qui pietate dubi Miffa sacrifi
cium pro egno defuncto celebrare velint. Id
nos libenter p'fissis fumus Parochia nostro Sa
bi Petri, quocumque egerum aliquem quatuor
cur tradendum admoneret, modo raneo die
fide in minime contingeret, quo Sacrum pronon
de populo facere nos etiam confueveramus fed
tunc illis Sacerdotem aut idem portaret, de
pro nostro sufficerebamur. tamen videndum
forte aliquis in Parochia magis opulentus,
petens, ut sacro fua in firmo conuertatur
pedium conferre non debeat, quo eadem pro
egens sacrificia peragantur. Tandem cum
quibusdam templis capax ad excipiendas prode
lumbis elemosynas, in alia vero ad augendas.
Eucharistia honores pofit eram, quas libenter
in fustate dearent, adra auctoritate permid
u, illis capellis inhereret, defunctum
est ex ea pecunia stipendium, quo Sacrum pro
quolibet egno quatuor in Parochia fepedico
diceretur. Quareum in leho-eare. Perochus
ne alio incommodo p'r fe, vel per alium Sa.
sacerdotem rem divinam periret. laMofocorolis
etiam conuelli in tanta inopia decedunt ut
glatij etiam debeat; quare Praefebus hortati
fumus utrogare, ut idem, quod modo expo
fuitus p'ficerent. Nam ex pecunia, que
fublevabilis defunctis congeritur, stipendium

die d'uci pofit, quo p'fio illud agens Miffa
sacredoty naturae
14. Similis Theoriae nam illud est. quae
Utrum it' agia? rian pn um defunco JI
magis illi pofit pro eo fuit, quam altii? dam JI
partes affirmantium tuerur, ut fupiorum diffimil
est, tertia loco hoc argumentum in foluedum
proponit: Pro fupioribus NM fuit ut fuffragit
fuit pro divitiis. Si tege ruficaja fuffa pro
alibus, hic folum, vel magis, quoniam alia, val
reut, pauperes optem
contra intentionem Domini, Lucr 4. Reati paup
ut, quia pefitur Rrgnum Dei: Deinde hanc
fubdit reponfiones, - de tertium diceretur quod
alibi pofit divites quantum ad akquid alii me
Moria conditione, quam pauperes, fuit quantam
ad expiationem peccati, fed hoc quatuor alii
paratum pofit Regni Colorum, in qua paup
reut utrique conditione, ut fuffragit per autori
tatem inditum tandem fententiam totus h
verbe completitur loco fupiorum alia; Refpon
ditur cum D. Thomay alii obfervat quatuor
vites hac parte velioris fuit conditione, ut fuff
tas conuentionem elemofyna magis (abfuevit
B pama fuffragit, fed m'to pofitum ut, quod
A pauperes cum alior pofit, ut majori cum
charitatis ad ampliores gloriam acceptetur, cum
divitiis neque tam facile fuit in fuffragit
R tantam gloriam. Si tamen divites fua fortania
bene utantur, & in fublevandas vitorum
plan, & defuoborum cruciatu conuertat, in
B ledimetur, ne tam facile illis Beatos
B plantur, fuit ut negotio fupabunt.
C Circa Miffas aduentitias in fuffragit BO
nedi XIII. magno apparatu magnoque
propositum fuit, ut idem stipendium augetur,
curo l'omr ad decem Romanos alie folum per
B tingeret. Sac'r Congregatio concilii re
B minanda tradita fuit, cum Nos ipi Secretarii
B muna, ageremus. Quare diftentiones in lucem
B edidimus, in qua rationes pro utraque lententia
continebatur. Die vero 17. Aprilis anno 1717.
B pofitum fuit: An, & in qua quantitate Eleemo
fyna manualis Miffa augenda alie in Vrb. Ref
ponfum hic venit datum: Nihil in innovand
mentem: Mens ut agatur cum Emman
B fuffragit fuffragit fuffragit decretorum pofit
B nentium ad utatilia, ignonad tranfajlne
B farum extra Urben. Fines quocumque alie abul
B pofit fuffragit alie Miffarum elemofynam
B he lententia adra eliminare curavimus, quod ad
B complementum hujus argumenti de Miffarum
B Elemofyna integras hic fubiciamus. Ad eae pae
B riter abul repleximus in brevi encyclico ad
B Epifcopos Provincia Pedemontanx dato eodem
B die, quod extat in Bullario nostro pag. 51.
tom. 1.

Yenerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus,
Metropolitans, Archiepiscopis, et Episcopis uni
versis, gratiam, et communionem sedis apostolice
liberibus

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ytnerabilis Fratres salutes, et Apostolicam
Benedictionem

Quantum cura adhibenda sit, ut Sacrosanctum
Miffa sacrificium non solum omni alie
gloria cultu, ac veneratione celebratur;
verum etiam ad tanti sacrificii dignitate
peccata generis mercedum conditiones, pae, ira
portus atque univales elemofynarum exablie

2. Ex veteribus tedamotis deprehendimus,
 X sine ulla pietate dudos cepeceit, ut Min
 Sando gregori pro iporum explatione celesta
 jencia. Hic mos adestit, idque tribuendum est
 Maccor Ritum Congregationi, qn* multa
 ejusmodi pietas abrogavit. Verum ut hac se
 multi decipiant, quos abhorrere liberandos scilicet
 dimittimus, ut prius religio, ac pietas restitue
 tur. Ighr totius SacrosGregorialis (ibid. cap. 3.
 de Dialogia, desundo quodam Judo monacho,
 de Preloio paster monacho hoc demandat:
 Vade itaque, ab hodiea die diebas triginta con
 tinua esse pro me sacrificia, fructu ut saltem
 protemittat dies qui pro absolute illius RO
 fua salutis non effecerit. Absolvo Millarum
 numero Judas monacho Copiose apparuit, cui
 re pargator orationibus ereptum eo tempore
 jectis: Fratres vero, inquit S. Gregorillo
 co citate, sedulo computaverunt dies 49 spe
 esse restitit, quo pro te triginta diesque fuerat
 tempta. Nunc Millarum alia dimittit, qui a
 Sando Gregorio nuncupant. Ilum deinde
 aliofene Monaderium inter alia concludit
 astutia, quas Ulderico Regulari Benedictinus
 in 3. cap. 29. complexus est, videlicet omni fa
 cile tandem confuscedum paster receperunt

R Routhidite terti. v. Meji in Paripolisioe pag.
56. e. it. locum "bere poliat. nate alie
ro, qui festinavit post decretum sac. Congre-
gationis Militæ s. Gregorii ut disium esse pro-
hibens, Clericus de Savelli. Milic. demit. si-
num. n. adnumerat, qui relique omnes apud
dem theoricis accepit. Item Gavellus, in
Opus. de nat. conficiet cisu jé ac praezi-
tim Benedicimus XIII de nobis optime meritus,
qui fupra exarata eruditè accuratè hoc argu-
mentum ecclesiasticis Serm. ac de Purioritate

4. v. Thomas docuit, in d. cit. 43. quæst.
art. 1. quæstio. 1. ad 1. quod ex parte Sacerdoti
huiusmodi requiritur potestas De unito, et quocumque
Sacerdoti, ex parte tamen orationis magis potestas
est illi ex qua sunt orationes ad hoc de *transmissio* et
hoc causam de quibusdam patris hominibus
dicitur, qui Millam pro Defundis quædam cele
brare volebant, quemadmodum s. Petrus Ma
rianus testatur Opus. 36. cap. 3. ubi tamen co
mmissum, quod inchoat divino, ascriptum fad
itum putandum est, atque ideo cordis affectu
Cum admiratione suscipienda, non vero imitanda
Sacerdotibus illis, inquam illis, vixi die
in quibus illa pro Defundis agi solet, ad Ki
nensis statuta, quæ hoc loco enumerabimus,
ut ut non parca sit futurum impediatur, quæ
Civilis, ad diuinitatem contrarias leges com
mitti prehendimus.
§. Sollemnes pro Defundis Missæ haberi pos
sunt, Cum prius pro illis concedatur
permissum, eliam duplex aliquid officium Ma
nus agitur, et tamen sollemne
Sacerdotis supremis illiusque familia inditum
vixit, illique diebus peragatur quotannis, quibus
et vix migratur: hæc enim Sacrorum Ki
nium Congregatio deus deprecatur et quædam
testamentum preiuratum et quædam in, in quælebatur
tunc, et vix die illius obitus annis. Docet. di
22. Nov. 1694. confirmatum aie 23. sept. an. 1699.
Diebus autem Dominicis, aut Feliis ex præ
cepto, vel quibus de Felis deprecatur nullum officium
inditum potest, annus Midæ exarandi pro De
fendit arduum.

B 6. At vesp' nique dieriffilli tepidioribz, Ali
 A fa propia pro Defundis, praefate corpore celebrat
 B pateribz, iuxta rit. Rom. nisi esset magna dies /
 A semantil Per h'c fane vesp' duce Duplicia
 B Gaffia recitata vespore: de sacra corpore Ritu
 A Congregatio die 3. Julii anno 1495. cum ga
 B titum praefate octavo loco: in diphortio p
 B m' elapsis patris cantari niffa Defunctorum praefat
 B corpore: respondit negative. Attamen disputat
 B nekus adhuc fupere, an sac. Congregatio omnia
 A digne prim' statit, quia Quantum ad Rub
 A Midal. pag. 2. ne. "dub. i. . . . an magis locu
 A sia, secundum Paupaliquem de maxime nov
 B Legit vesp' i. q. 285. complicitator, in quibus
 B praefate Corpore, sacrum pro Defundis
 B certis non potest: id fane iudic' modro astu
 A mendum non est, quare solum a. imonebimus i
 A Midal quidem pod Miltan ad hoc obitus, f
 A defundis Defundi diem praefate turtum, i. q.
 A roum, & triplex cum propia oratione an
 A expandas Defundorum animas designari tamen
 A iur. diebus ejusmodi Mid' tantum celebrari per
 B funt, quibus privaria pro Defundis sacrum de
 B ore licet, non vero nisi etiam diebus fado ali
 A quo, ut dididit ad, Impedit, licet die amitt
 A r'ioy aut praefate corpore, solemnia pro Defu
 B g

¶ Intra diebus quibuslibet de diebus festis, praterquam

iquid in Miffa celebratio in-ceditur, dicitur
contribuit, videlicet interitus, ut existeret. P
niam quidem in insequere verborum
nuntiatione, in precibus, ceterisque rebus, qu
a sacris ritibus prefestabatur, alterum deceptor
que abfolvenda collocatur, alterum vero alius
cQ, quod pietatis sacerdotis liberum relinquitur.
Admonet tamen, in hanc l'ecundam pietatem
tunc quod pedit Audio (negligit existit, ac dicitur
populo affectum; primam vero non lise
pote culpa omitti pette fatetur. De illo fane
Jermone habebat s. Philippus Merius, in eius
vita a Sacro theopie lib. 1. cap. 19. n. g. cum
sacerdotes, qui in sacro peragendo calicem vo
fugate supra modum cumlauerunt, hostiam de
beant, ut diceret: piam hat drudat, res
cūm in modico magis optaret. Hoc pafio in
uebat facrum religiose quidem fieri debere, de
vendum tamen, in tado populus afficiatur in
cubiculo autem pietatis habendas laxandas esse.
Itaque, in rpatum temporis interitus, quod re
quiritur in omni rebus vite pietatissima, qita mōdo
de explicatione. Fodato perpendatur, non ita
breui tempore, ut suffit cailliant, lucrum sa
pienti pateri, sed ex latitudine Scriptorum opi
nionē ad testam hora partem factam d. hoc p
lingere, neque horz dimidium cacelede. Ql'ac
tus in comment. ad R.ubric. MAT. Kom. par. 1.
in. 28. dñb. 6., G. dñb. in Theol. experimen
trad. j. caufij. n. 812. dñeq., aut. in lualic
nigla lom. 2. n. 2. brevis n. 135., Co
tan. in fufcontrover. in. 1. controver. 3. num.
304. cleveland. in fuis dñfend. Forst. Crimlo.
dñfend. 49. Roncaglia in f. Theolog. Moral.
vol. 18. cap. 3. n. 2. resp. 6.

6. Hāc lententia pafiter continetur in illa in
af-lla ROM. Elvudione, qua in Appendice pofueri Romani
Concilii. excofus fuis pag. 245. dñtus pafui de
3377/77-vicendi fuit tēpi quorundam lermone

pietate pafidit pravam confuetudinem tue
ricomendat, ob quam nulla habita honoris sa
tione rem Divinam conficiunt, & pafpafit ier
qua omnia pafurbant. dñdant igitur in populum,
Miffa pafia fufidum pafpore. Agnus Pa
fchales, qui gl. rific Dominum experiebat,
ex lege fufite iudeis propofitum, ut comederent
feftinam; exod. ap. 12. s. Thomam carita
rienfem Archiepifcopum in facro peragendo ve
de expeditum; pofidre latis arte, in omnia be
gantur, & nihil eorum, quz pafafopia lunt,
omittatur; nullo autem pafio confufit debere
tempus, quod facro abfolvendo inlunatur. Ac
tate in pafia, in qua tempus, quod fufpafia
expolitione, impendere neqitqz, nunquam latis
attente, ac decenter pafcurare, atque agere po
teat univerfa, & in Rubrica continentur, que
madmodum docet Gobatus in Theol. experimen
tali t. 2. n. 23. fca. 3. 0. 814.,
conditionem breviter in celebranda Miffa necef
farias, hae vefbie explant. Breviter ac non fe
ftinante, pafinde ad in afia a tepe, paf fufitica
voget ac. breviter. Id est, nima dimidium ho
ram, vix enim breviter pafio pafant omnia in
communitur miffa pafagi cum debito decore, ac
devotione, cum tamen fit neceffario tanta ho
ra tributa facraficis, qitanda lade pafia ut ad co
ra, ac devote omnia peragenda paf. Hec fufite quae
mibi pafafabent paf communitur eum (eufi pafia
in fine multo, impafefidit, latis lora
quadrante fufite facrum. Insuper nihil dñdendz
fufi inuafz illorum querimonia, ac fufidum
qui Miffa facraficium celeriter abfolvendum expe
terent. Plurimū enim numerantur, qui pietate
infufos ob efufidū brevitate graviter animo
t. 2. 2. 2. 2.

commoverunt, eoque sacerdotes fumpere
commendant, qui paf, de eo tempafia pafia
quod fufra definitum fuit, favafia conficiunt
Prz altera vefbie cardinalis Baroolus ad annum.
Chriſti 1418. fca. 2. 25. s. Auguſtinum latis alia
mala, quz vehementer afpafie fufite, alia
paferta quorundam miffae, qui querantur de
pafitanda Miffiarum qita illas Exodi afufafie.
lem afufend, comeditis pafitantes, ut pravam
confuetudinem corroboret, facras linteras fufaf
vie interpretantur. Pafit quidem Theophilus Ray
naudus hanc fententiam in expafit tom. 16.
lous. Oper. pag. 30. 0. 19. & leg. Ejh vero, ade
mitti pafit vulgarit notis. pafitanda illas paf
miffa, S prompta comeditis, nihil tamen lade al
rem pafertes. Nam quaf fufitafionem fufaf
tas quam celebrat, "gyptiis urgentibus, haviſit"
tas confefit, miffafia erat ad pafitanda in facra
fufia fufi ad pafendo; quaf fufia pafafandi fufite
in hoc negafia. Errant quoque apertafie, qui
ad excofanam Miffa brevitate s. Thomz cal
marifia exemplo uruntur. Petrus enim Ruge
fufia, fca Gregorius XI., qui alia vitam fufi
paf, quam delade Cirilianus Lupus in lucem
promulgavit tom. in. cap. 11. ulimz editam.
ipafio operum Venjt. impaforum, hnc ita fufaf
dñs Comedebat itaque pafitantes pafaf expafit
paf Angafie malos, pafitafio pafaf vanarum
cogitationum (uperventum in facramentali Dominici
cufpafia pafafatione; non tardus, in lousaf
nova, pafafiam qui in Canone miffae lunt -
ad pafafia; verum in pafafitafia lora pafaf miffafia,
tamquam ex linitia pietatis vifitafio, lachrymas
pafafabent, dñt pafafia, tamquam afufia pafafia
volens, tota linter miffa expofitio vifafia, in
fufend. pafaf exemplum s. Thomz, quod gra
viffima fufitafia afufitafia Armatus commo
moravimus, niam pafaf dubio afufitafia qui in
Miffa miffafia brevitate ac negligetiam tu
lamur Ipafio omnia fufaf pafaf debet
exemplum Rogerij miffafiafio Epifcopi, qui
alifere vitam abfolvit, ut fufite Gillelmus Me
lencandis, cum factum miffa fufitafiaf, ac fufie
debita pietate celebraret, quaf arte fufi gratiam
Henrici 1. Anglij Regis comiffafaf. Insuper
latis cufafia, qnz in Concilio Conſtantienfi con
tra Joannem XII. pafafia lunt, alia quoque
tatum habuit, Quid Miffam rare, fufafafia, fufie
devotione celebraret Lupus ead. loco pag. 373.
latis tom. 2. Non fufaf etiam impafiva morte
aliquos sacerdotes opafitafia miffa, quod pafaf
fufi homines divino lante pafafia miffafiaf putaf
verunt ob indignam fufitafionem, quaf rem Di
vinam confufiebant, quemadmodum Pius mortalis
Bertonenfis Epifcopus tefatur in opere, qui in
tufafia. Myſteria, in fufafia Myſtical Sacrafie. cap.
58. n. 14.

7. Tandem quo poffumus majori Audio iuxta
lufitafitafionem noArum sacerdotum obteAmur, ut
quz nos hucufque declaravimus, fufafio pafaf
dñdant. Idem nos ipaf dñtqz pafafafimus, ut
quz olim negligetiam commiffimus, in Miffa ce
lebratione corrigamus. Pararo, ronefufaf pafaf
pafitafitafia animo ad facrum faciendum acce
damus, ita ut per afufafiaf pafafia lufafiaf indi
catur, rAfumque populus exemplum a Nobis de
fufaf. quaf legenda fufit, afaf voce expafimur,
omnis lufaf fufafiaf pafafiaf impafit; quidquid
quidquid vaf agendum vaf oAf pafafendum afaf
cum fufafiaf miffa confufitafionem pafafit; fufafiaf
fufafiaf pafafit vaf etiam dimidia hora (pafafim
Miffa facraficium cum Afufafiaf miffa pafafim non
& vifufitaf. Deo juvante fufafiaf confufitaf, ut fa
cerdotes univerfi fufaf pafafiafiaf rufafiaf, ad fufaf
qpfaf

ipitate effundantur; nec in forum, aut publica
 Urbis officinas in **plerum** simul convenient, ut
 vanta rebus detineantur, ac deinde ex foro ad
 Sacrarium properantes Mille Sacrificium indu-
 tuant. Hoc etiam Tlidenma Synodus percontat
 Episcopis, ut in Sacrificio Mille diligenter accu-
 rateque **omnem** irreverentiam impendant,
 impietate vix fejma^ta oja petati castr. 22. deSa-
 cris. MILTz, in Decreto de obferradna, § vlti-
 tandis in celebratione MIOTz) Clemens XI. in lra
 litteris, quas die 14. Martii 0001703. ad uni-
 versos Episcopos dedit, eandem rem plurimum
 hta verbis commendavit; ad^ogit fapaz ententii'

cendi modum intelligent^ ac fadh etradit hiet^
 Mijfx Sacrificiam, una etiam fadhiait, nihil divre
 nina exequitari peneit, per foma fadhiait exiebat^
 teTy non tantum ea moram paritate^ qma ipdu du-
 rem, qui fadhiait diebus Dec Patri caliste fhadiait
 fiam ferant unigeniti filii, y^/ mfirmam immorta-
 litatem ledant, veram etiam, et facras carene-
 niasin subiectis pafcriptas fadhiait plegat obfervanti
 Id enim necessitate requiritur, ne fadhiait inter ho-
 mines Deamque pedibus ad optas irasandias fadhiait
 itm, si ntgUgnur, immuk^u fadhiait mmta ffa^
 caliste, fadhiait magit fadhiait

finis.

(peniat, eam deorsum occidit, ac Diacono tradit, ut ipse super Altari collocaret) Ritus huiusmodi Maronitarum eadem praecepta decessit, ut in Rubrica Romani ritus per hunc superius indicavimus. Nam Patriarcha Stephanus Ub. l. trad. x. f. 81. de scriptum reliquit: Nos ipse in conspectu Ecclesiae testor, ut Ah tunc gradum elevaretur Crux vestitus collatorum. In Synodo etiam Nationali, quae coada fuit ad. 1796, in Monte Libano, quam tunc A. p. condidit Nos ipse confirmavit, par. a. exp. 11. de sacrosanctis Missae Sacrificiis tit. 8. in facit ut super Altare collatorum Crux in medio & Candelabra faltet dum cum Candelis accensis hinc inde in utroque ejus latere

1. Scriptores, qui Sacros Ritus explicaverunt, nonnullas diffinitiones inditum, ac primo, utrum sit nudam Crux in Altari adhibenda, an (ubi) Crucifixi addenda simul videatur, uti-
n. "dem Rubricae ritus folem Cruxem commo-
rant. Cum tamen Cerecionali Episcoporum Cruxem una, Crucifixum nominet, idque com-
muni Ecclesiae consuetudini consentaneum sit, hanc ideo fœmilitatē probandam nemo sapienter dubitat. Inter ceteros Gavantus, Claudius, & Crox, qui lib. 2. par. 1. de Sacrificiis Missae tit. 8. de-
terunt, ob veterem consuetudinem ufum, sine imagine Crucis, quae pendet a cruce, sine
l-ritum sicut non possit, nisi crucifixus latere, videretur. Et profecto tanta Ecclesiae, cum ri-
des concitare ad furorem gentiles magnopere timeant, ut Christum Crucifixum publice ad-
dorandum proponerent; Cruxem tamen pluribus modis exornatam palam exponant, atque in-
cium, vel depictum Crucem apponant Agniti, qui typus amantissimae saluatoris semper habitus
est, ut eo faltet modo crucifixi imaginem ad-
hiberent. Id conficiunt adhuc in nonnullis huius
civitatis Ecclesiis, & Recondito etiam Ma-
teria comprobatur in eius descriptione, in vocabulo
CRUX

Secundo loco inquiritur, utrum Crucifixus pendens a Cruce debeat in Altari adhiberi, ut
salvator nostrae crucifixus in maiori Ta-
bula Altaris depictus, ad oculum appareat. Ga-
vamus ut quidem probat, nisi vero necessarium
sit minime arbitramur, dummodo tamen Cruci-
fixus in maiori Tabula vel pi-us, vel crucifixus,
prius locum obtineat per ceteros omnibus,
qui in eadem Tabula exprimitur. Ita censet
Faldus, fides de Sacrificiis Missae tit. 8. de
Gibaldus de Sacramento in trad. 2. de Sacrificiis
Missae exp. 9. dub. 2. n. 10. ut. Hinc pariter de-
terminat in conformavit Congregatio Sacrorum Sa-
crorum, uti censet ex responsione, quam ipse pro-
mulgavit anno 1673, & quam Meratus recen-
dit tom. 1. par. 1. in. 10. de praeparatione Ah
tunc num. 6. y & in indice Decretorum eodem
par. 2.

Tertio loco inquiritur, utrum crucifixus in Al-
tari collocari debeat, cum strinctorum Missae in
consecratione Altari, ubi posita est Taberna-
cula, ut quae fixa cum sacris partibus con-
tinetur, cum praesentia eidem Tabernaculo par-
va Crux cum magis saluatoris crucifixi fœ-
per praeparatur. Equidem in Cerecionali Episco-
porum hanc habetur; Ah in altarium, sed ma-
xime decessit ut, ut in Altari, ubi sacratissimum Sa-
cramentum est, Missa non celebratur, quod anti-
quitas observatum esse credidit, in veteri Cere-
cionali, cum Clemens VIII. Pontificatus gene-
res, ut legatur, quod antiquitas observatum esse
videmus. Attinet ad praesens articulum nonnulla

videtur, ob eam causam, quod, ut ipse argu-
mematur, cum unicum Altare in ceteris Tem-
plis existit debere, ut Divina Eucharistia in eis
consecrata non solent, aut nullum Missae sacri-
ficium in eis esse infirmum. Aliter vero ten-
tuat in, quibus cognitum portetissimumque est, eum
morem fuisse antiquum, ut Sacra Eucharistia in
ceteris Sacris servaretur, vel h. decessit Ar-
mario, quod praesens conficatur, uti eum etiam
perpiscimus in sacris Sanctae Crucis in Jesu-
lcmj Idem perperit Mabilon. in Missae Sacri-
ficium. 1. p. 3. 89. ad 150. 2. 129. At quod in
praesentia legem diffinitionem, nec u/um ab exa-
mine propitius contriverit liberum fuit, illud
est, quod, iuxta vigentem disciplinam, Sacra
Eucharistia conservatur in Tabernaculo, quod in
potius super uno ex Altaribus Ecclesiae, decessit
in eo paltis Missa celebratur, cum, ledulo pen-
sente Cerecionali testu deprehendimus sit, quod
praeceptum celebrantibus adhibere non obstat, ut
Christianis Dipia expendit RM. it. consuetudo
par. 1. 6. Hanc igitur controversiam quoniam alia
Nos ipse expendemus in supra citatis Comen-
tariis de Sacrificiis Missae par. 1. decessit. 1. sum. 12. i
illorum sententiam probavimus, qui existant
crucifixum latere Candelabra (latere debere; ne-
que parvam Cruxem, quae Tabernaculo pertri-
gitur, tanta esse, ne Rubrica violatur, quemadmo-
dum inferius explicabimus. Idemque sententia Con-
gregatio sacrosancta Rituum anno 1667. ut per-
piscitur ex indice Decretorum, quem Meratus
exhibuit, par. 1. f. 490. ubi late de-
quintur verba: Crux parva cum (saline crucifixi
pertri- gitur super Tabernaculum, in quo offertur sacra-
mentum sacratissimum Sacramentum in Altari, non
est posita in Mafas sed post debet alia Crux in
medio Candelaborum.

Quarto loco disputatur, utrum crucifixus in Al-
tari collocari debeat, cum Tabernaculo in eodem
Tabernaculo collocandus videatur, cum Sacrum
peragitur in eo Altari, ubi Divina Eucharistia
non includitur Tabernaculo, sed posita Fidelium
venerationi exponitur. Id necessarium esse puta-
mus Sacrorum Rituum Congregatio die 14. Maji
anno 1707. Hoc enim petitus tenet. Ah super
Altare in quo sacratissimum Sacramentum exponitur
est, Crux de more collata debeat. Sic autem re-
sponsio est. Nunquam omittenda crux cum 7-
magine Crucifixi apponenda collectionem. Porro quod
Nos ipse runc in minoribus Ecclesiis Coad/uto-
rem Promotoris Fideli gerentes, ipse loco eidem
Congregationi praesentibus adferimus, adhuc
aliter retinemus, in via fœmilitatē ferenda varia
causa ad discrepantia fœmilitatē, cautumque de-
bitum de fœmilitatē, ut ipse fœmilitatē in lucem adducatur.
Itaque res iterum deducit ad ex examē initio
Pontificatus Nostri die 2. Septembris anno 1741.
in eadem Congregatione Sacrorum Rituum, quae
pollquam omnia diligenter accurateque perpen-
dit decrevit, ut quilibet Ecclesia morem &
sacrum, quod antea servavit, in pollerum
quoque retineat. Et quidem pro Cruce ab Al-
tari removenda, dum Missa in eo celebratur, ut
super eo publica venerationi Eucharistia expedit
est, parum urget quod nonnulli adiecerat, inde-
cessit esse, ut Christi Imago in eo loco sit, in
quo Christus ipse cum specie panis realiter praesens
est, & ab omnibus fide eadem specie panis (videtur)
est quippe praesens contingit, quies Sacra-
mentum in quilibet Altari rem Divina faciens, ma-
teriam Eucharistiae consecravit; nec enim Eccle-
sia unquam decernendum putavit, utperaffia Com-
munionem, Crux ab Altari removeretur. Quia
madum nec adiecerat Cruxem necessarium esse

debere in Altari, in quo depositum est Sacramentum publicae venerationi, et in eo Missa celebratur, quidquam profecti potest, quod in publica Eucharistiae expeditione circumferatur triumphus, & gloria salvatoris, in Missa autem Sacramento ejusdem more repraesentatur cum Ecclesia, tunc in actione Missae, in qua Eucharistia consecratur, quam in conclusionem precum, quae coram eadem jam consecrata est, Fidelium venerationi palam exponit recitantes, una eademque Coelestis aequae utatur, quam s. Thomas Aquinas; confecti, nimirum: Deus, qui per hoc Sacramentum mirabili pietate tuae memoriam exhibet, cui, tunc, quiescenti ita est Corporis Temporalis, ut in Sacra Officia vestitus, ut redemptionis tuae, hoc di. peris, et mortis, fructum in oculis iugiter sentias. QUI CUM ita habeat, Kinqueque interpres & scriptor, ob ea, quae MOX relata sunt, in vultu altaris fideles, tunc commendari non possunt M, quae prudenter, sapienterque decreta sunt a Summis Sacrorum Rituum Cingit Alibi, Cui, ut quolibet in Ecclesia vel diocesi fiam retineantur, luctuosa, ita ut nihil immutetur in ea Dimittit ut Crux in Altari constituta habeat, dum Missa celebratur, etiam Sacra Eucharistia publice profertur; neque nova disciplina excutitur in ea diocesi, ad contraria hujusmodi confectus jam pridem innotuit.

Hec omnia diligenter existimamus, non quod

7ⁿ/dem, ul hac de re plenum iussumque tradatum sit cognitus sit atque

perfectum, quam alienum sit a sacris Ritibus, in quod plura temere & inconsulto perierunt, utique in Sacra faceret ad Altaria, in quibus Crux haud prominet inter Candelabra, sed exiguis tantum crucifixis praeferatur Tabulae aliquae Sandi, qui vel depiciat, aut sculpsit majori Alute adjungi confusum.

si enim, sacra Rubricae Missae, Crux inter Candelabra struenda est, iuxta coelestis memoriae Episcoporum, Crux ipsa cum Imagine Candelabra ferebantur debet in fuit Congregationis Sacrorum Rituum, hoc) deinde ille iudicatur aliquis crucifixus Ta'naculo infixus, cum Missa celebratur ad Altare, ubi Pyxis cum sacris particulis in Tabernaculo constituta, in praefati non agitur de Altari, in quo Tabula Imago salvatoris crucifixi primo loco Fidelibus exhibetur; nec minus de Altari, in quo Sacra Eucharistia publice adoranda profertur, nemo est, qui non videat, praxim de qua agitur, recte inducam proprioque marte a praefata perfusa usurpatam, ex supradictis dicendam esse omnino improbatam; coque magis, cum ex exiguo crucifixu, qui praefigitur Tabulae ejus sancti, qui Altari superadditur, ea profero utilitas non consequatur, quam proponit mortalia, dum Crucem inter Candelabra collocandam docuit. De hac re praecipue Vir Cardinalis Bona ita scriptum reliquit Ierum liturgiarum Ub. t. cap. 15 umr. 8. Ab apud Juxta crucis sacerdoti celebranti Praefata Christi in memoriam effigies, Praefata viva imago, ille est representatio huius crucifixus, in mortem crucis saluatoris nostri innotante exprimens, tanquam idem crucifixum, ipsum in Cruce oblatum, quamvis diverso modo effigatur: His podremis verbis indicatur orthodoxa doctrina, quam Tridentina Synodus declaravit seff. x. de Sacramentis Missae cap. x. Itaque, Vae omnes, Venerabiles Fratres, ad W quos huc Apodolica Scripta dirigimus, curam

magis impendite, ne vestra in Bitocies insepel confectus, quam superius explicavimus quod in jam ipse innotuit humanitatem passus ac deinde decessit, in opus fuerit, adhibendū, illam pietatis consilium. De Sacramentis Missae, ut agitur, ideoque nemo vedrum ignorat. Tridentino Concilio eam Sacramentis altaris Missae, & ordinis Locorum, ut etiam hanc quam ad Apodoliam Delegati corrigere voluerant praxim confectus, quae Ritui Missae celebrandi adveniant; ita clare definitur seff. x. de Decreto de observandis, ut evitanda in consuetudine Africa. Neque vos latet, nullum esse privilegium, aut humanitatem, qui deliquit in hac se suffragari possit, ut vedra ab auctoritate, possitque per Vos innotuit vindicetur; Idem fupius confirmavit Sacra Congregatio Tridentini concilii interpres, Decreto innotuit ejusdem Synodi, quod paulo ante aemulavimus: Id Praeferamus tedatur ad Cap-Crae num. 1. de sacris Ordinarii, his verbis: Et generaliter hoc Decretum, de quo superius dictum est, praefigat Sacra Congregatio comprehendere etiam Regulares, apud ut exemptos, etque ea omnia, ab ordinariis Locorum sine observanda, & evitanda in Missarum celebratione statuta fuerint omnino servare tenent, ad idque etiam perita, & contra Sacramentum ab illis ordinariis regit in consuetudine. Nos quidem hic litteris eandem auctoritatem, qua jam praefata edis, iterum Vobis confirmamus, innotuit monendum superius, eam Nobis mentem haud esse, ut Imagines Sacrorum, quae majori Tabula altaris superaddita sunt, de medio auferantur, cum forside deficiunt non effrae innotuit, qui ut praefata verba maculam innotuit, in vulgus diffeminaret, Vix nulla de religione in eum Sanctum, cujus Imaginem Fidelium venerationi submittitur: illos Vobis praecipimus, ut nullo modo patiamini, rem divini sacri ad hujusmodi Altaria, aut crucifixus inter Candelabra ita prominet, ut sacerdos celebrans, ac Populus Sacramentis illud eundem crucifixum sacris, & comode intueri possit, quod evincere nequit, innotuit folium Crux minori Tabula defixa sacris exhibetur, innotuit ejusmodi corruptela in Ducefem non valde propagata ed, sacris extingui potest, si praefata Regulares, aut Saculares Crucifixum superius de hac se monetur; ita autem ita se per Ducefem innotuit, tunc a Vobis Edictum accessit proac'nduro, quod his notis innotuit conformetur. Plura scribere Vobis praefata praetermittimus, quos pideniz, ac doctus, laude sacris praefata existimamus: Auditoriam notram, ut rem praefata, & quoties opus fuerit, Vobis praefata nunquam defuturam praefata habearis. Inter praefata Vobis, & Populi cura vedra commendata Apodolicam Benedictionem praefata impertitur. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem die XVI. Julii MDCCXCVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Ut OMNEM dubitationem ejusdem, & cum
 'apud viginti annis Sacre Missae Congrega-
 tionis interfuerimus, ac Supplicis Episcoporum
 beatus audierimus, ac Supplicis Sacerdotes pro
 hujusmodi velum benedictionis deligere cum
 ceteris, die 17. Januarii hujus anni nos quoque ad
 ipsam confugerimus, ac delegatis facultatem fecit
 amplam obtinimus, quod ad quinquennium pro
 tractat, novoque privilegio distans prorogari po-
 test.

Quamobrem juxta acceptas facultates eorum
 /w/rise/benedictionem, ac consecrationem nobis restat.
 Sacram unaliora exigunt, ut Sacra
 Congregatio persequat, quas facultates tantum

benedictionem illius deprecabilem, quae Sacro Chrisma-
 te non obliuatur. Ac ut illius ejusdem inter-
 gre fecerit non solum in Urbe, sed in diocesi
 ubi eum negotium non sine magno dolore per-
 cepimus, Vicario nostro generali, quatuor digiti-
 bus, in Supplicis Canonici Ecclesiae velum
 Metropolitanum potestatem consecrandi
 eam superfluum, pro quo Sacrum Chrisma an-
 tiquitatem non habetur. Idem pro nos totum quia-
 que digitationibus, in quibus etiam Canonici tes-
 tibus "legitimi" s. restant. Item prout, sequen-
 tior Canonici s. Maritimi, qui omnes
 non solum tantum Rodolphi, sed etiam quoque Ur-
 banis, & Suburbanis praefectis posuit. dum-
 modo rufum Vicario Foraneo subiacent. Mem-
 cedimus Antiquitatem, ac duobus Canonici-
 trum Collegiatam solita Diocesis pro luo
 Ecclesiae illorum locorum, in quibus Collegiate
 ipsa sunt. (Inde) hanc facultatem Com-
 munitate nostra tenent, Vicario Foraneo pro
 Ecclesiae Canonibus, ecclesiis, quae ipsius di-
 cendi adherentibus Item velum Vicario Foraneo
 quod in Diocesi veritas pro Ecclesia sua
 regalis, omnibus potestatem subiectis Parochia pro
 Sole Ecclesiae.

Hoc paço facta confuendo palatius, ne defuit
 illis tempore, qui in Urbe, ac in diocesi vasa con-
 fecrandi & indumentis ad rem divinam necessarii
 benedictionem sine impartiantur. Præterea, Item
 magnus lapidum numerus a Nobis consecratus
 jam fuit, tamen non solum adferantur, ad eorum
 Consecrationem nos paratos fatemur. Idem quo-
 que perfructibus, ac pro Campanis benedictionibus,
 florandisque occasio nobis offeratur. Singulis ac-
 tem notum facimus, ac de privilegio expostit
 veli, Calicem, aut Patenam deferant, consecra-
 tione, in sequenti die nonnullis defuturam. Cum
 igitur hoc delegatis numeremur pro eorum rerum
 benedictione, quae Sacro Chrisma non indigent,
 nullis excommunicatis locus consecrationis habetur, ac
 fupelorni ad sacrificium stantur, quibenedictio-
 nem astra non accipit. Item, & praeter prout
 benedictionibus adhibendis, in Rituali Romanorum
 Romano continetur, alia autem prout, alium
 quod litum inducere potuit indolentibus, intrus
 doctores opinionum varietate locum de disputat
 utrum cingulum, pluviale, & puer etiam benedi-
 ctione indigent. Pro cingulo cam minime ne-
 cessarium quidam iudicant, cum Can. vestimenta
 de Ceftratione. dicit. i. de vestibus loquitur, & cir-
 culo nomen velis adhiberi non debeat. Aliqui
 pro pluviali confutandis nullam benedictionem

adhibere, ut ei Cavanto (1) facta dege-
 restat. Nonnulli quoque inter consecrationes tes-
 tiderunt non opus esse, ut pro pyxide benedicti-
 adhibetur, sed vasculum igitur soliti aplatu
 dum ad benedictionem lacratum quod Corporali
 convenit. Attamen cingulum facta vestibus em-
 nino necessarium, de cupis etiam benedictio-
 ne in Pontificali Romano necesse habemus.

Illud folium indolentis dicitur, quod in Pon-
 tificibus ante Clementem Odavum cincturum,
 in illis vero, qui postea tempore exstiti sunt,
 cingulum nuncupatur. Item pluviale inter vestes
 dicitur adnumerari, quod in p. octavo usus con-
 verti nefas est, quod etiam Romae facta con-
 suetudo. In Rituali, ac Rituali Romano benedi-
 ctio Tahrnamitii facta pro p. octavo benedictio-
 conservanda expellit continetur. Cardinalis autem
 de Lugo (3) accitrat contra p. Vafque de-
 testat, qui ritum insit consecrandi liquet vasculu,
 de quo superius diximus. Pater facta dicit,
 ac consecrandi esse necesse, ut intra pyxidem,
 in p. l'corfetur servatur, sit vat aliquis ex
 illis quod huculcon congealis huculcon sit.
 yrum hoc ap. vithm commune Solus dicit, ut con-
 fecrandi iudicet ex q. quod in p. l'corfetur, aut
 Providay ubi veritatem dicit veritatem. Inter
 quippe confutandis, ac contrariis, quam ap. p. l'corfetur
 de Roma sed de illis Ecclesiis Provincialis
 velum, p. p. p. Hinc nos in magis probabili-
 tem, quo tenendum eorum sententiam proponimus,
 qui pro cingulo, pluviali, ac pyxide benedictio-
 nem non mittendum testatur, inter quo ar-
 tibus (4), Quatuor, (5) Pasquagis, (6) alia
 quod autem, illas quoque advertendum est
 quod hoc modo pro nova indumenta benedictio
 necesse requiritur, sed tunc etiam, cum de
 vestibus praefatis formam amittunt, & de fuis
 facta apta non ducuntur, ideoque ex illis vestibus
 alia facienda nova alia praefatis aliter ge-
 neris, & C. phibitus manipulis fuit, five
 alia ex multis scriptis, aut e contrario plures
 amicus ex alia conficiantur. De scriptores, qui
 super hac se contraria alia reliquerunt.

Præterea haur declarationem illorum abfol-
 vamus, pauci dicenda sunt de illis, qui pater
 delegatos a nobis pro rerum Sacram benedi-
 ctione, in facultate praefatis jure suo arbitran-
 tur. Hujusmodi sunt Episcopi Titulares, qui facta
 in hac civitate veremur, seu per illas tran-
 feant, Praefatis Ordinum Regularium, sique Ab-
 bates Regulares, quibus igitur Pontificali per-
 mitta sunt, quive Sacerdotio tenent, postquam
 a nobis benedictionem acciperint, ut etiam si
 ne illis Episcopi benedictio sit privilegio de-
 cantant, ut Pontificalibus ordinibus illis, pra-
 m. inque tonfuram, & Ordines minores conferre
 possunt (7).

Itaque, cum illis obliu tenemus, soluti
 sedis Apollonice benedictionem velum, & vasa-
 rum consecrationes igitur Sacerdoti committi
 ron potest, & cum in responfione SacroCongre-
 gationis nonnulli nominemur, quos superado-
 claravimus, hinc nullum inter Deificas vestes
 confutandis ex Praefatis Regularibus, neque
 ex Abbatibus, quibus igitur Pontificali, alia-
 que ornamenta conveniunt. Et quoniam alia
 continent, parte Abbeus ad hujusmodi benedi-
 ctio-

(1) De Sphica missae p. 1. q. 1. l. 1. (2) Sub Rulr, Specialis benedictio supellicij
 indumenti, (3) Dilectio. l. 1. q. 4. de Sacram. Euchar. c. 1. (4) fua dictione l. 1. q. 1. sub a. 11.
 1. 8. tom. 1. l. 1. q. 1. tom. 1. n. 174. (5) Benedictio missae p. 1. q. 1. l. 1. q. 1. sub a. 11.
 (6) De Sphica, p. 1. q. 1. tom. 1. n. 174. (7) Ceb. Quoniam l. 1. q. 1. tom. 1. n. 174.
 exilipio de ARATE, & qualitate, & p. 1. q. 1. tom. 1. n. 174. de Suppl. Dilectio p. 1. q. 1. tom. 1. n. 174. de Abbatibus de

Qionem, de consecratione ibi Episcopi iurefuo A
del'ari, (1) quod etiam excepim confirmant,
nempe pte Abbates etiam Qoricia consecratione
primam sollicitudinem de Ordine minores tradere,
et itera Episcopi accedant, quibus id permittitur
Id tamen nos minime probamus. Quippe
quum Tridenium Gencilium (2) facultatem
Abbatum pro conferendis prima lausura, et mi-
noribus Ordinibus serie licentia concesserit, no
ad Regulares ipis subiectione unico deservire,
hinc sequitur, eam nullo modo profecti pte
vel ad Regularem altitatem Q' dicitur, vel ad Cae-
ricum Episcopo lubjiciam, licet per litteras suo-
rum Præsid-jm ad Abbatibus mandaretur. Ita Sa-
cro Congregatio concilii, a/ufque Decretis a Pa-
pmano fute memorantur. (3) Ita pte Ale-
xander septies die 27. Aprilis 1668. con-
stituit, qui Pontificali ultia Abbatibus decon-
nens: (4) Pontificatus inquit, titulus
CJ Ahtitibus ptegeit, vel per servile alim
Ecclia, aut in iudicio pteit altit, etiam de
licentia Ordinijr-ae excoecare non vult, pte
Campenarum benedicti, Calicum, et similia
et itera Sacra adhibere verily deinde miu-
m Ordinum subiecta

Aliter de Episcopo Titularibus dicendum est
Licet enim r'errine dicitur pte, ipsa licet
aliena utitur benedictionem veteris impeti-

Altaria, ac vtra facere, pro quibus Chris-
tiana unio attonita est, eo quod pro se ge-
renda Puthelis indignitas mi debeat. Saculo
scilicet, ac Mitra, quid quidmi Tridenia ar-
modus (5) apostolice vultus Episcopo inher-
entia, cum in aliena r'ocelli ver'at, nullo Ordini-
arii facultas accedat, tanto mai' ipi Episcopi
pate dignitate pteit r'ite, Vafa, ac Altaria de-
dicare, de r'ocelli indumentis benedictionem etiam
pote potest, et Ordinarius id permittit, eodem
modo, quo de eiusdem licentia Ordines conferre
poffunt. Ita r'ocelli pteit r'ite, Hieronymus An-
dreolus r'ocellat r'ite (6).

Quare pteitibus hie benedictis admitti, et
tione etiam dignitate, quam ex ipis Titularibus
Episcopi omni veneratione ptequimur, nos pa-
ratos declaramus, et aliqua occasio ferat, pote-
statem facere, quoniam eam requiramus, ut Indu-
menta, Vafa, et Altaria, dedecet, et insigni-
bus Pontificatus r'ite utamur.

Novimus etiam quodam Regularium Ordinum
Præfides se nos trahere, ut nos modo pro r'ite
Ecclia, verum etiam pro aliena repelle-
bent benedictionem conferre Abbates autem concilii
Altaria, Calices, ac Patenas dedicare de pte
pcedant cum in r'ite Ecclia, tum in alia,
quæ ad ipos nulla r'ocellat pteit. Pute de
hac se agunt Paqualiqua. (7) Qianus, (8) et
alii, qui contrarias sententias tuerent, vel r'ite
contingere, rum r'ocellat rerum fumes, et r'ite
gimen minime pteferantur.

si Regulares r'iteit pro bofmodi benedi-
ctionibus Apollolic r'ite pteit r'ite certo r'ite
r'iteit, nullo etiam pteit r'ite eadem r'ite
r'iteit. Verum in Synodo pteit r'ite Decretis
r'ite r'iteit Cardinalis Jacobi Boncompagni, (9)
cum de Abbatibus Regularibus agitur, hie r'ite
uniri: Pontificatus extra propriam r'iteit non
r'iteit, nec p' r'iteit benedictis, de r'ite Campa-
nas, aut Calicet conferre, nri pro r'ite Ecclia.

In Decreto AleMndri Septim quod r'ite, me-
r'iteit, r'iteit, r'iteit. Abb. ibi pro fac-
tura Ecclia Cimpinas, et Calicet conferre
pateit. Idem pteit r'iteit r'iteit r'iteit
r'ite, pro benedictione facrarum r'iteit a Posti-
tione pteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit
vita r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit, ut r'iteit
r'iteit r'iteit. Cum vero Monachi Congrega-
tionis Calicet ad eundem Pontificem r'iteit
r'iteit, et pteit r'iteit r'iteit r'iteit, qui
r'iteit r'iteit r'iteit tam pro r'ite, quam pro
aliorum Ecclia (r'iteit r'iteit pteit r'iteit
r'iteit Congregatio habita coram eodem Ale-
andro Septimo die 28. Julii anno idio. hoc r'iteit.
fuit r'iteit, Ad Porofatione r'iteit r'iteit, quo
vita r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit, r'iteit r'iteit r'iteit
etiam pro aliena Ecclia ex r'iteit r'iteit r'iteit
r'iteit et Ecclia r'iteit r'iteit benedictione
r'iteit Congregatio mandavit r'iteit r'iteit
r'iteit ex Archivio Apollolic r'iteit, ac r'iteit
r'iteit r'iteit. Ignoramus, an r'iteit r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit.
hinc r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit.

appendix III.

Libro I. Cap. 1. r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit
r'iteit, quo r'iteit r'iteit r'iteit. Capite autem
a numero 11. agitur de antiqua r'iteit r'iteit
Jacobi, et Marci, et de Rim Ambrosiano, et
Motarabico: hinc oportum vifum est r'iteit
quo ex r'iteit r'iteit r'iteit, quo r'iteit
r'iteit, et r'iteit r'iteit in r'iteit r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit.

Ex Tomo I. r'iteit r'iteit 167. r'iteit 57.

1.

Num. 1-jTCm r'iteit r'iteit, tam in a
1 mo, quam in fermentato pane r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit
r'iteit, unumquemque r'iteit r'iteit r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit

VI.

De Sacramento Eucharistie, & Mifæ sacrificio

1. Sacerdotes ad pteit r'iteit r'iteit r'iteit
r'iteit accedant, ut cum Divinum Myderium r'iteit
r'iteit r'iteit, r'iteit coram Deo r'iteit r'iteit
r'iteit r'iteit cor habeant r'iteit r'iteit r'iteit
mundum, quod r'iteit r'iteit, ac purum, r'iteit
enim, ac r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit
ut qui animam habet aliquo r'iteit r'iteit
Sanctum Sanctorum r'iteit r'iteit r'iteit
r'iteit placare Deum r'iteit, qui in r'iteit
r'iteit, r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit
r. Item pteit r'iteit r'iteit, r'iteit r'iteit
r'iteit, etiam Sacerdos r'iteit r'iteit, r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit, r'iteit r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit

3. Tollatur r'iteit r'iteit, et etiam r'iteit
r'iteit r'iteit, ac r'iteit r'iteit, vel r'iteit r'iteit
r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit

4. 22.

- (1) P. Schmalzgrueber ad tit. Decretal. de consecrat. Ecclia. vel utitur a. n. (x) r'iteit X3. r'iteit
10. de r'iteit. (3) Cap. Aquas, sub a. r'iteit de consecrat. Ecclia Altaria. (4) §. 19. (1) r'iteit r'iteit.
5. de r'iteit. (6) Trah. de Episcopo Titulari. r'iteit de pteit r'iteit.
(7) Et r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit. (8) Ad r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit r'iteit.
(9) Lib. 1. cap. 1.
Lamb. Mifæ.

Y

U'ufquique Sacerdos in aureo, velarjce-
Unstau. (eo folium, ut latius illicet claretur
habens Throcut, seu Corporale de illo, candi-
dum, & nitidum, & Altare mundis vestimentis
vel decore paraturnatum
De Miti, j. Mulieres autem devove ad Altare non au-
deant, sed ab illis ministeris repellantur om-
nino.

s. IX.

1. C'oniam Orientalis Ecclesie ritus, utpote
minima ex parte a Sandis Patribus profecta,
vel a majoribus traditi, sic animis Graecorum,
allorumque inderant, ut Præcedentes nostri
Romani Pontifices talium, confectifque duserat,
ritus hujusmodi, qui in parte nec fides Catholi-
ca adferatur, nec periculum generant anima-
rum, nec Ecclesiasticæ decorant beneficii, ap-
probare, seu permittere, quam illis ad Romanum
ceremoniarum normam reducere; latius
Græcis ipsæ, & Albanensibus ritus Græci itæte
Latinos degenitibus, tam Prolatis, Parochis, &
Presbyteris secularibus, quam Regularibus, &
Laicis, ut fide ritibus, atque observantiis, five
confuetudinibus uti, ac illas, ut ritus observare,
Missæque, ut alia Divina officia secundum eorum
antiquam confuetudinem celebrare debere, ac in-
te possint, concedimus, ut indulgemus; nec per
his a quoquam Latino Ordinario ritus, vel
illorum qualibet molestari, vel inquietari per-
mittimus: Inhibentes omnibus, ut uogulis Pra-
latis, aliisque, ne quis ritus, ut ceremonias Græ-
corum in G'ilio Florentino, vel alias appro-
bata blasphemare, aut reprobare, seu impro-
bare auri.

hic vero dicit Græcia, ut Albanensibus in
ritibus permansere concessum esse, atque in-
dultum declaramus, ut quæ a videlicet in Dia-
conis, ubi ipi habitant, universis, ut ritus alio
Personarum, ac ritum difformis, juxta Sacros
Canones ferenda sunt, ad eadem etiam in-
non obstante ritum discretales, obligati con-
ferantur.

2. Cujusmodi sunt in primis Calendarii Gre-
corum, juxta quod idem Græci, ut
jijj**Jr**benedixit tenentur universales Ecclesie peragere,
a- Fcra celebrare, ut puta, jejunium quadra-
gennale, Pascha, Ascensionem D'ini, Penteco-
stem, Natalem Domini, Circumcisionem, Epi-
phaniam, ut cetera hujusmodi, quæ in Latina,
in Græca Ecclesia agite celebrantur.

3. Deinde Summi Romani Pontificis, ut Or-
dinarum Locum in Missis, ac divinis officiis com-
memoratio, non Patriarcharum, neque Archiepiscoporum
Orientalium, quibus nulla cA in Italia, ut
jijftr**adjacensibus talia jurisdictione: ubi tamen Græco-
Catholici Antiqui, ex illius sedis Apo-
stolice, vel Ordinarii Locum, Pontificalia exerce-
re possunt, ejus quoque nomen juxta Græcorum
morem poA Summum Romanum Pontificem, ut
Ordinarium Locum commenciare liceat.

tollenda omnino rituum com-
mixture, ut confusio presbyteri, ut cA
Latini in Ecclesiis Græcorum neque Missas
>M**celebrare, neque functiones, neque, ac Missas,
ut alia Græcorum ritibus publicis, ut potestate in-
terdixit, aut fide luminare, nA ad huc specialiter
nec ipsas Græcos vocari possint, audent, vel
presunt.

Presbyteri, ut Clerici Græci in Eccle-
siis Latinarum, concessit Episcopo, ut ille talia
ritus, ut ille, ut ejus je spiritualibus Vicario Gene-
rali, Missas & alia Divina officia cum sole-
nitate, Missæ, ut

ritibus, ut cantu celebrare. Ut intemperantia
Episcopus, five Vicarius Generalis, præstat in-
centiam esse concedere valeat, nulla premissa pa-
centia pro causi iuritur. M
ritus cA, ut a-
liqua spiritualia officia inde spectentur

APPENDIX IV.

CUM LIB. III. Cap. IV. num. II. mentio fieret
de Coeacatoe trium Missiarum die Commem-
orationis Defunctorum pro omnibus Regum
Catholici, ut Fidelissimi Dominis, ea, quæ
tunc quavis incomptis in foianter edidimus,
hic dabimus una cum Apo-
stolica littera, in cuius
ramo in quæ ex operibus Sacrosancti Do-
mini nostri ibidem subjunximus, quæ plerique
jam in hoc tomo continentur.

Privilegia a Sacrosancto Domino NoAr

BENEDICTO XIV. P. O. M.

conceda Hispanis, ut Lusitanis Regnis, atque
Dominis, pro Anicobus in Purgatorio de-

CirWLICs^ MAJESTATI MARIJE BARBA-
RA DE PORTUGAL HJSPANJARVM RE-
GINA.

Emmanuel de Azevedo Societatis JESU.

CUM ex, quæ subjuncta sunt, Litteræ Apo-
stolice super prædixit, Typisque compo-
sitæ in publicam lucem late promanatur, quæ
per pretium duxi eas Majestatis TUJ Nomini
nuncupare, atque adjicere, nA ritus beneficium
in ipis contentum evolvamus, certe TU maximo
semper ritus desideria Agnati, five eon, qui in
eodem beneficio attribuiti sunt, consideremus
TU Pjtemz pietatis simulatrix multum unquam
Audium erga Animas Purgatorio igne cruciatas
tantum caritate poAa, ut, quantum caritas Tuum.
HUC etiam accedit, quod CUM humiliter benefici-
cium nullo ampliffimum fanA ritus Animæ Pa-
tri TUO, ac Regi meo potissimum debeant, ritus
profcto filius amantissimum Paternam in illa re-
ligionem venerari, atque diligere; five ampli-
tudo Regna, quæ idem beneficium occupantur,
spedemus, ea fuisse Lusitania, atque Hispania,
quarum Tibi altare ut Potentissimi Regis filius,
ut Cui; altare, ut Potentissimus Regis Conjugi,
ac Regina, devota ex. PoAem addere laniam
in Majestatis tua Regiarum omnium virtutum
complexione ritus, tantam animi Tui in summa
dignitate moderationem, tantam in Deum pietatem,
in egenos misericordiam, in omne homi-
num genus humanitatem, atque beneficentiam
ut non modo Lusitanis, Hispanicisque universis
in devotione quodammodo fû, verum etiam actum
omnium in Te admirationem converteret,
ut omnes Te velut Reginam aliquam Crio de-
leam fufcipiant, ut in Te celebrata illa Judithis
predicatio cadere videatur; Th Tu
ritus... TU beneficentia Populi magis

Hic tamen omnia leviter omitto, cum potius
laudabilem Te, quam laudatam esse Audeas, ne
moderari tur molestus fin, dum tuam illucle-
mentiam deserere cupio. EA enim Reginarum
terrena hæc difficultum, atque humano fangto
celarum ritus in ritus finis in genere, ut que-
madmodum ipsam verè virtutem pollicitudinem
sequuntur; ut omnia namque gloria blandimenta
repudiant. Illud igitur unum oro, atque obsecro,
T 1 ut

Ut magis hoc ea quam omnes expectant, hanc
omnitate Majestas tua accipias, magis conu-
nta SACROSANCTUM tuum patre tuo teatur; pre-
fem cum hunc muneri accipit fur rduti
Appendix duo in De Sacra CatMica pietate
et Animas in Purgatorio degetes, quos fecer-
dis eade reco'titoS; et in laud paulo pol-
dendos pellat ad ea nomine speliarejandum
consequi

Q I

Stefani Pontificis Maximi in manus
venerat Decretum, inquam quod Regalia Sacrosan-
cti in Dominis Regum tum Hispanum tum Por-
tugali atque Algariorum comarantibus facultatem
concedit hanc suffragi celebrandi die qua Regalia annu-
tialia Commemoratio omnium Fidelium defun-
torum celebratur, et quod deinde litteris Apostolicis
confirmavit, quas tunc exhibuit cum epistola a
me habuisset in obsequium et grati animi deli-
manum erga Pontificis beneficentiam contraxit;
Librum vero, qui Decretum persequitur, secundum ver-
ba in meliores formas redactumque audumque tunc
delicet exhibebat.

Liect vero sanctissimus Pontifex eo satis animo,
quo scimus, ut ego pronavi, per Regum precibus,
ad deinde satisfactum, et verba ejusdem sunt in
veneris data die 7. Junii, quia tamen Sacramen-
tum Regis abjocendebat bonum ut, hoo Pontificis cura
laudentia prop'um tum alio quam quibuscumque alio.
quendi facultas erit, significat, neque tunc aliquid
fuit altorum utilitate natura deliberatione deinceps
placuerat, ut fragilis testis perperam fententiam
fiam firmius talem. A vicia ergo omni tace-
ptioe majoribus plorum Regum et Populorum con-
ingendum est, vicia, omnium, et deos accipias,
Confessio unanimi confitutum est, hej in se se
minem Utere vobis quod maxime Pontificis admirationi,
et de hoc ipso pluries repetitum experimentum jam
antea habuisset, (utroque deus fuerat ratificatio-
nes vici delictis, et in Sacrosanctis disceptis (ur-
dis venati/rati, qui ad diem usque 15. Junii per-
xime elapsi nihil penitus fide inter communicare-
rant, nihil aliter de alterius fententia teferebat,
atque cum eade, prater duas, Summus pontifex
de hoc negotio paucis laudibus fuerat, multas fententi-
am, iudicium, aliquando quo videret aut infor-
mari posset, audierat. Et tamen vix primum ad
pedum stula accipi, sapientissimum Pontificem in
argumento, de quo agebatur, adeo veritatem depe-
hendi, ut nihil ipse parva, vel facili, nihil quod a
Theologiam tum Moralem tum positivam, tum spe-
culariorem quam dicunt, nihil quod ad a'breas Ca-
nones, aut Historiam Ecclesiasticam pertinet, affer-
re potui-de, in quo illi dicentes me non prave-
rent, aliquot ab alio audivi, quod ab eo prius
non feci/verge. Finis tamen, qua ipse moderatio
est, decretum fuita mente concipere, et feriptra-
re, et; postquam est a. Auguri omnium casu-
torum fententias precepi, atque perpendit, tum in-
ferret Decretum conuict, quod ad majorem digni-
tatem Pontificis, atque in gentem nojram amoris
dignificationem dico Commemorationis fua voluit subre-
bere.

Itaque etiam summa clemencia, atque humanitate
dignatus est ad me mitti fud vix acceptum,

Illius avidi'mit velle perit. Sed tunc tunc
tum alio fententia (perceptis) sentia et amir'ena
ter'nta trefat; fud enim a quina'm alio Antes
in l'arajfem, ex mira additione, antistiffaperpicio-
u, per/centia plane fignat, qua in illo miffu
et elate/ant Axlorem mico agnificum, tum in-
oro, non feci miram fam Pontificis Maximum
plurima diftictum curis, Redefu Haverfu ac-
ci quia itapeditum, ita hoo decreto operam dedite,
et alio Augurit sentia amplitudinem perfpitram ha-
berem, mihi totus in eo delicta videi Pontificis. Sed
ut alia prateram, ea temperamento communibus
vicia delictis, ut quidquid concordiam vel nimis
indulgentem, vel amicitia obnoxiam redere poterat,
delictis praterat. Unum in eo decreto tan-
tummodo delictum videbatur, quid oculatiffimum
Principes nullatenus fupje addiderit, et liberat
perpicio rogari velle, ea novam de Hispania ac
Lufitana gente benevolentiam conciliare haberet, ab-
vium enim erat, ut talem emententiam, ut tem-
pus sacri/ operari poci meridien preceperetur, a-
litter tota Sacra, quibus liberat Pontificis Ani-
mas in Purgatorio dectas fublevare concederet,
et de temporis agnificum fupje tunc miffu. Sed hoo
etiam clematiffimus Pontifex benevolentiam addidit,
fuo potius hoo ultimo veluti additamento benevolentiam
Ujam concessum perperat, atque cumlavit
K Am tunc ego ingenti animi gaudio fuh rvi/ifu
S Septembris proxime elapsi tam Pontificis Regi
S Domino meCy quam Augu/ultima Hispaniarum Regi-
nu Pontificis Secretorum, quibus commedat
Q facultas tota Sacra celebrandi die Commemorationis
omnium Fidelium defunctorum, et dicit temporis
ad duje horas poci meridien exemplaria mitti, ita
m offere curavi. Postquam tamen hoo utilitate, atque
et obsequia praterat illius de publicis viciatibus mecum
S ipse cogitaban Animas amicitia Pontificis Domi-
p aut hojles, et poci dixeris Auditor fuit ut qua
S et privatim expofceram alio etiam, bene publica
et benevolentia, commakarem Regis Pontificis Decreto
A Appendices ab eodem Audire defumptas fupje-
gam, ut videat, qui emittent, quos doctum ta-
et miffu, vel in eo, quod est tale praeogitanti
S se nata fubortum est, argumento differant Jam
S qua de Pontificis Decreto mea fuit fententia, qua
G fcuta omnium Lufitanorum Lufitania, ita tefor
W ex Pontificis epistola prius quidem a me fententia-
m ter exarata, nunc vero paululum miisa perperum
2 est.

BEATISSIME PATER.

Whiter plura a Te, Beatissime Pater, sapienter
2. line conlitura illas (ane confpicuum Jodum
obtinere, quod Sacerdotibus (apice ac dicitibus
Hispanis, et Lufitanis Regum comarantibus
facultatem cancellicis ter fante operandi ea die,
qua Commemoratione Fidelium omnium defun-
rum quoniam reuocari. Enim acro hoc uno De-
creto, quod ad hoc mittere perhumaniter digna
ms ea, et animum Tuum paterna benevolentia
S plenum erga Ferdinandum VI, et Joannem V.
S I'omim Reum, Hispanis atque Lufitanis
S Reges Maximis Sanctitas Tua praeclare agnifi-
et, cum, eorum petitiis amicum, genti
S ita, quibus in la utroque Orbe ita imperant,
et fupjare benevolentiam a predecefforibus Tuis Ro-
S manis Pontificibus fentis expetitum, libere
n deus impetratus, et faciem ritum uniformi-
n tali, fultis prima varietate, et Animarum
et tunc, et sacerdotibus aduicis dignatam prop-
etia Qix quidem ab alio quam a magnanimo
S Pontifice nobiliorum artium Audia, et prudentis
S doctus miris orato Acit pociue libelant
nemo.

te omnibz sacrificiis et votis talis disciplina
(qua utitur, tam secuti & cetera, apud omnes
omnes Pontificem ROMANUM rationabili ex cau-
sa dispensare possit, non utique repugnare aui-
dior disciplinae maiestati, nec quidquam fin-
gulare dte dispensationis a Sanditate Tua im-
pertindam, cum notum sit multos semper ge-
neris, multoque impetralis Neque deer sacra
rationabilis, nam ut omittam populorum concur-
sum ad clemenciam, qui maximus esse debet in
Commemoratione Defundorum, fane insignitior
nemo, ut maxime concorum rationi, ut bene-
dictum a Sanctitate Tua postulat Regibus, &
populis Semper de Apostolica Sede optime meri-
tis conceffum, ut undique expictum, atque per-
ferum, quod essi nequit, nisi Regibus sacerdotes
quant vna sacra commodio facere eodem die
Neque hinc postulat refragatur Confluitio. vii
V. Pontifici qux insignis Sanctissimus, quamque
superius innot, ut enim placere attendit XV.
Itaque ad fines vergente non desinit pueri
quibus confectus vetus erat Moxas nola cele-
brandi esset quibusdam anni temporibus has tau-
tunodo, peca suspensiois interposita, vultu
celebrat insignitior Mital Sandillimus Pontifex
sed etiam de Mitis datur, que post meridiem
ame notem celebrabatur, ut ex ipsa Conflui-
tione apparet, que anno 1560. die 2. Martii
Romae effusa ed, quare hodierna oia horam
diurnam celebrandi Miffa disciplina non tege
aliqua pectiva mittit. sed sola ufo & paxat &
dece, ut Schmalgrobner iad. Decret. in. 41-
te Canonie, Scholasticis Recentiores, cum
de hac se tradant, pacila loquuntur. In uti-
pacta autem utatum, & nece quotidianum est.
Sacerdotes Miffam celebrare pod meridiem,
cum Sulla Cruciate is per unam horam tum
pod meridiem, tum ante auroram sunt permit-
tam.

Non itaque multum Privilegio, Cruciate di-
nit esset dare videtur. imo recenti Ecclae disciplinae
conformis, quod duas horas, quarum alteram
ante auroram, alteram post meridiem Sulla Cru-
ciate concedit. Genu conjundas pod meridiem
ad commodiores Millitarum celebrationes San-
ditas Tna Clero tam Hispano quam Lothano
concedat. Quod & variis, & equitati confo-
rum ed, & ad necessitat jam satis commodio-
rem, atque adeo frequentioris ufum conduit.
Verum, aliorum, ad quos attinet, munus esse
Supplices pro hac gratia sanditati Tue preces
deferre. ego istarum mihimelipg Apodolicam Be-
nedictionem ad Pedum scola proventus expe-
fecio.

CSatim concessa fit Decreti Trium diffinis
mentis ad ipsa extencilionis ditionem, quod ut
trinitat Regis Mitalis & Sandissime D. N.
titulatur

Manato decreto super concessione trium Mif-
faram die 11. Augusti anno. 1748., & Apo-
stolica litteris in forma brevis confirmato die
26., demum cum dices Commemorationis Omnium
Fidelium Defundorum in una ex haeibus anni
diebus, & dide die folessem raequis cum offi-
cio, & responforis ab Ecclesia praefigitis de
suffragium Animarum omnium Fidelium Defun-
dorum altissima pretrahi, ac immorari plenius
soleant, Sanditas Sua benigne dignata ed 23
omnibz mandavit ad quos MhUmih adremitur,

sempe tam Secularibus, quam Regularibus in
Regnis de dominis Regum, tam signatis, quam
Portugallia, & Algarbiolum exidentibus conce-
dere, de indigere ut ipsi dide die Commemo-
rationis Omnium Fidelium Defundorum in pvtas
tres Mifas etiam duabus pod meridiem utris in-
bere, de iuste celebrare possint, ac valeant. In
contrarium fuissentibus nec obstantibus quibuf-
cunque.

LITTERE APOSTOLICAE IM FORMA BREVIS

SS. D. N. BENEDICTI PP. XIV.

Quibus confirmatur Decretum ab ipsosent dno
diffuso D. N. conditum super facultate sa-
cerdotibus tam secularibus, quam Regularibus
concessa in Hispaniarum, necnon Portugallie,
& Algarbiolum Regnis, atque Dominicis cele-
brandi Tres Miffas die Commemorationis om-
nium Fidelium Defundorum ad astrisque Re-
gia indantiam

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam

Qvod septuaginta annorum ratum iussurif, & paxum.
quaviffinit refragatur virtutem dignitatem
tast, ac regentia ia/ixm stanturatiat, ut
ut a Nobis dicitur ad id, et futurioribus A-
getalies Antiquitatis vestra documentis infirmatum
qitmadmodum ad hoc in more laudabilis
Prædecessor/come notissima Romnorum Pontificum M-
citate commendatam, majori cum obsequio dicit
te exequendi mandet: NOVO Agoficm confirm-
tione vestra paternale committit exoptamus. Sane
super edidit Decretum tenore sequentis BENE-
DICTUS PAPA XIV. Cum Nobis Caridimus id
Chrido fatis noder Ferdinandus VI. Hispania-
rum Rex Catholicus enixam piamque petitionem
exhiberi fecisset, ut quæ disciplina viget in suo
Aragonis Regno, cuius appellatione tum ipsa
Aragonia, tum etiam Valentia, Catalonie, de
Majoric ditiones comprehenduntur, ut Soliman
te die Commemorationis omnium Fidelium De-
fundorum quilibet sacerdos secularis duas, Re-
gularis autem tres Miffas celebrare possint, eadem
ad eandem quoque Regna, & Dominia eidem Fer-
dinando Regi raejeda, auctoritate nostra exten-
deretur, Cumque eodem tate tempore Caristi-
mus quoque in Chrido miles noder Joannes V.
Portugalliam de Algarbiolum Rex illudis fien-
tem lodamiam apud Nos promoveri fecisset, ut
sempe in omnibus Regnis, atque Dominicis Sa-
majeiti quilibet sacerdoti tam seculari quam
Regulari facultas per Nos fieret tres MKK pre-
fata die celebrandi, Nos quidem huiusmodi pe-
titionum gravitates pensantes, ac memores
miliu modulationis, que anni Romanis Poa-litae
sacrosanctis Prædecessoribus nostris parum solis es-
tu exhibite fuerunt, necessarium omnino putavi-
mus totam rei SUMMAM maturo examini subijci-
re, quavis minime sospites in ea Nos reputa-
re possemus, siquidem olim ipse momenta pro
officio, quod tunc gerebamus, necessitati Con-
gregationis Sancte Romane Ecclesie Cardinalium
Pocilli Tridentini sessionis, ac interpretationi
propogte diligenter Nobis expendenda fuerunt;
cum-

(1) Verba sunt Latine reddita ANST Supplicat Libelli, alter vero Latine designat idem commonecunt
not atqueque hie omittant, quia diversis vltit omniis tandem sentitis facultatis expofitio. eodem
juxta sentia reposita ducunt.

Umh- m/21

Z 2

cumque eism hac de se plura inscriptissima in
eifro Opere ii fctis Domini . . . pa. 247.
i. cm Jm Transitu de Sacrosancti Mifut fed. s. pa.
169. inea Edicitione Pataviana, & in una ex
infinitis illis folioribus pro nofuo Moonleat
Clero, Populoque eadem, quae ad XXXI^a, iula,
eius variorum Romae Imperia m. 163. in 169.
et demum in nostris libellis Episcoporum Orceob
nisi de die XVI. Martii anni MDCCXLVI.
que jam fecimus eadem vulgata, in bellari no
Ali Tocio ii propediem edendo locum habe
bunt

Ur-Mfom.ane quum Noc in auctoribus constituti, pra-
Congregationi Concilii, ut supra dicitur,
vix. * Reverentia effusius, oblatuque sumis Tappex LU
bellus, in quo ex parte ii. mem. philippi

paciarum Regis se ipsum Audiolicm petebatur,
quod tunc a Ferdinando Rege ipius sine iterum
perit, etiam noari eap putavimus iolaniam
hujusmodi maiori cum apparatu quaeuodum
Catholici Regis dignitas polulabat Congregatio
ii. representare. Idcirco penultima Diaricatio a
Nobis elucubrata fuit, quae testata ea in coluza
io talia Relatioa Cularum, quod a Secretario
conferat. & Anglia Cardinalibus tam confervit
et qua primum oratione rem ipfam accura
tissime pro vobis exposuimus, neque omifimus
origines ioveigare utraque discipline, quam dia
mus in Aragoa Regno vigere, deinde nonnulli
ipsa in contrariis indicavimus seculosae, quae
alias ad falsitatem polulata prodierat, lum a
lias memoravimus petitiones, quae olim pro
Portugallia Regnia fada fuerat Praedecatori iu
lita Clementi PP. XI. ut talia licentia MiAzin
die Commemoratio omnium Fidelium Defun
ctorum celebrare, de qua tamen ob immaturam
Pontificis mortem nihil decretum fuit. Quibus
omnibus addidimus, quod, quum hoc idem ab
Hirpaniarum quondam Rege Philippo IV. pro
omnibus Uff. secularibus, quam Regularibus Sa
gorum luorum sacerdotibus polulatum fuisse
vel (altem polulanda fuisse non ignoraretur,
ideoque plura rationum, faAorumve monumenta
pro huiusmodi concessione iroperanda collata tunc
fuisse conaret; Nobis datum non fuerat hujus
modi collectiones ad auctam maxime oppositas
reperire, ut videre ea in folio pro Congraticio
ne die ii. Maji anni MDCCX^aU. a Nobis co
fcripta, quod nunc in Thesaurorrefolutionurapra
f. (K Congregationis Concilii tom. II. pag. 189.
A. impcriptum reperitur. Quum autem bon.
mem. Ludovicus Cardinalis Beruga Congregatio
ni prodia die iulix interfulat, meminimus
ipsum de noAr Diaricatioe ioveabiliter loqu
tum, in noArum quoque sententiam deventile,
ut neccarium putaret allegatioes illas tempore
philippi IV. adornatas inspicere, ipfque in re
recipere, ut ipse diligenter inquiri curaret.
Quapropter scriptum prodit, AM prop'ta
coque * (eripio f^aum ea, ut iolanis tunc
quidem pro rerum circumstantiis minime adia
cesceret, non tamen omnino, ut perpetuo
i. ca, quin potius relias fuisse locus uberiori
rationum, atque faAorum extant, a quae au
quando ad ipfam potitivera magis juvenand
deducerentur.

wTut* Quum itaque suoc ad Nol ipse in Apolica
f. (m. l. i. Dei iudicio, collocata prefa
IX petitiones jamdudum deferat, iolanibus pra
f. Carialinis in ChriAo rita noAris, delata
fuerat, omnia, quae ad plenam rd cognitionem
quomodocumque pertinerent, nullius mandavimus,
quaeque olim desiderata fuit, in Incem padevii
y. eam nihil Goe olitorum prudenti confilio

tueremus, peculiarem diftorem Virorum Con
gregationem ad negotii hujus emanem deputavi
mus; in qua discipulis volumus Venerabilem
Fratrem sacrum Antonium Xavieria Episcopum
PranaAum s. R. E. Cardinalem clarii nuncu
patum praefidis Congregationis Concilii Prae
Aum, Dilectoque rita noAris ejusdem s. R. &
Cardinales Presbyteros Silvium Talati Congreg
ationis de propaganda Fide Praefidem, Caroli
Albertum Catiaia Praefitem item Congrega
tionis Alper negotii de Consultationibus Efficis
pomm de Regularium, Fortunatum Tamhnmn
Praefidem Congregationis Sacrorum Rituum, &
Joachimum iofoni Majorem Panieoliarium; ac
praeterea Ven. Fratrem Suvissime meriti Epif
copum Porphyriensem Apolicum sacrorum Prae
dum, quem praefidis hujus Congregationis se
cretarium declaravimus, ac Dilectum rita Magi
Arum /edvivoMS ynknti in utraque Signitvaco
Ar Referendarium, Protonotarium Apolicum,
& rita Promotorem, Fratrem Micb^am de Soa.
Do Jofeph Priorem Generalem Ordinis Bifcalae
torum Sandiaimx iustitiae Redemptionis Cap
tivorum, Chriftiane Ordinis Procuratorem Gene
ralem Congregationis Monachorum CaeAionum,
JoAann^a niream coofili Ordinis Eremitani s.
AuguAci Procuratorem Generalem, Thomam
faffen Praesbyterum Congregationis Piorum Oper
riorum, Sandx Inquisitionis Confessorem, & Pra
fedum Studiarii in Collegio Urbano de Propa
ganda Fide, vicitat Joacimtm Pwed Ord. Pra
dicatorum Magiarum, Epifcoporum, de clasi
Romani Examinatorem, Aunfalvan^a Tiamari So
vici, Jofu Presbyterum, Apolicum Peniteciar
Confiliores Theologum, & offidit clari
eiusdem Sacrae Praesbyterum, alterum Exami
natorum i. Microporum, & sacrum Canonum
Piolilosum in ColuAio Germanico Hungario
s. Apollinarem. Rite omnibus, & Anglia sa
cra mandavimus quousque ad caulam pen
tebant, eaque potitum, quae nuper reperta
Aiat, sed in praecedentibus propositionibus exhi
bita non fuerat, quae omnia juAo volumine
conferencia, typis edita fuit Romae hoc anno
MDCCXLVII. l. aliquot Saegum rita,
quae accurate perpendere, iustitiam, ut Gn
qui iustitiam suam rita tradita, ad ogille
obognam ad nos transmiserent, quae omnia
aliquot iatm lum ptevior

Denique Nos ipi aliorum laboribus laborem
noArum, privatique Audia noAr eorum Audia
adjunximus, ut iofpide, libellique tum noAr
documenta, tum ipiorum Confultorum fustagis
, ex quibus, cum quacunque numero fuerit,
duo duntaxat petitiones rejiciendam eae, reliqua
vero duodecim Indultum concedi gulle coofue
rum, omnibus rita, ac mature praefatis, *
cato etiam Divini Luminis adjutorio, rita, omnia, N. . . .
aliquotia pteviora diAorum Cantimorum i. Chri.
Ao Filiorum noArorum Ferdnandi VI. MiAa
norum catholici, & Joannis V. Portugallix &
Algarbiorum Regum illiarum libenter annuen
tes, omnibus & Anglia in eorum Regia, atque
Dominis aAu commemorantibus, tam secularibus
quam Regularibus sacerdotibus nunc catioribus,
ac pro tempore futuris, quamdiu in prodia
Regis, atque Dominis noArum iustitiam, & non
aliter, facultatem perpetuo rita temporibus
duraturam concedimus, & impertimur, ut Gn
guis annis die Secunda Novembris, fca die sa
questi, iusta Rubricas Mikalia Romani, quae
nempe Commemoratio omnium Fidelium Defun
Aorum ab Ecclesia universalit recollitur, transiit
sae Gugli celebrare poluit Oculant; concyrtii

quibusdamque Ovidiis, illis, et alijs
vitiis, ne consuetudinem minime obliuiscimus

Imo scriptores rerum moralem

etiam epia concedere, in sacerdotibus celebrant,
Miffam pro Defunctis iuxta gentiliam Rubri-

Commemoratio omnium Fidelium

*V. Anc. Difod'orum illis defunctis Miffa fructum me-
dium, quem vocat, etiam pascunt defunctos
applicare, an vero pro omnibus omnino Defun-
dit videretur illam applicare teneatur. Ut cum-
que autem de eis balat de hac consuetudine
Nos cof quidem, quibus in Ara'onia Regno u-
citur erat ante hoc coftum Indultum duas vel
tres refpexerit Miffas proinde die celebrare, hor-
tamur in Domino, ut earum fructum medium
omnibus in Christo quiescentibus applicent, his
poterunt hujus Indulti vi, aut ter-

Et in cas

Miffam, aut fecundam &
Regionibus, ad quas hoc idem

Pii* Indultum extenditur, celebrantur sunt, diffide-
jubemus atque precipimus, ut earum fructum me-
um non quidem aliam possint defundo, sed
in suffragium omnium Fidelium Defunctorum om-
nino applicent, expresse declarantes hancfili-
Hram mentem, & voluntatem, neque Nos alias
abique huiusmodi lege, & conditione hoc ipfum
Indultum ur'uim consuetudine saluare.

Scimus etiam aliquos, iudicis vitiis inimicum
etiam ufum, quo talis reuerenti elemofynam

accipere pro celebranda, sive pro applicanda Mif-
sa iuxta offerentium mentem; que de se late
differunt in ea Ara diffinitur necesse est, ut

notum autem in Opere superius vulgato in
eandem placet //A.y.m.p. s. 17 g. An vero quum
reuerentia temporibus in Regno Aragocis duc Mif-

iz a sacerdotibus secularibus, tres autem a
Regularibus in die Commemorationis omnium rige-
dellum Defunctorum celebraremur, duplex quo-
que ab illis, seu refpexerit elemofyna ac-

cepisset, is ignoramus, sed certe credimus id
utilitatem habere, quum ubique bene receptum sit,
ut in solemnitate maiestatis Domini pro tribus

Miffis ante recipientem castitative Alipendia. Ideo-
cum de illis, qui ante hoc tempus in Aragocis
Regno duas vel tres refpexerit Midas predica
die celebrantes, duas vel tres elemofynas ac-

innovandum coequeamus. In vero,
pollicemur in eodem Regno tertiam Mif-

fam vigore presentis Indulti celebrabant, iuxta
sub penis infectionis dicendis mif-

probemus, ne pio ipse Miffa ullam elemo-

fam accipere praeferant, sicut etiam illi, qui
in illis locis hoc eodem Indulto comprehens,
fecundam leniamque Miffam celebrabant, sicuti

ratione, ac sub illius penis precipimus atque
moniti unam accipiant elemofyna-

nam, videlicet pro prima Miffa duntaxat, & in
S'antiae, quia a Synodalius Com-

confuetudine regulariter

pro'ecta fuerit. Ceterum, nullam omnino
causam nullumque pretextum, aut obtentum
ad declinandam hujus precepti nostri observan-

tiam suffragari possumus, ne voluntariam quidem rige-
dellum obligationem; nam nec a sponte dentibus
quidquam esseque possitatuimus, nec alium quem-

cunque colorem, quod nempe elemofyna deus
pro celebratione, nec autem pro applicatione
Miffa, aut quod applicatio facienda in pro-

omnibus fidelibus Defunctis, sive quod offerentes
cupiant ipse duntaxat obligationem merito Defun-
dos iuvare, hi enim poterunt per alia pia ope-

ra, sive per alias elemofynas in alios quoque-
que, quam in Sacerdotibus etque conjunctis evan-
gendas Defunctorum animabus suffragari. Non

item gravem indigemur, aut paupertatem Sa-

cerdotis celebrantis, aut Ecclesie, aut Caecohi,
quibus nimirum alia quodMiffamqueK rationibus fu-

venendum erit; nec hagnam copiam elemofy-
narum, quae congeux fuerit pro Miffa cele-

brandis opera die Commemoratio omnium rige-
dellum Defunctorum, quibusque aliter satisfieri

non possit, quum minime teneat elemofynas ac-

cepere pro Miffa, quae celebrant usqueque late-

tempus ab offerentibus, aut a legibus praefinitum;
neque porro Miffarum onera non adimpleta, pro

quibus elemofynae jam receptae, aut acceptae r'itte
jam perceptae fuerint. Nos enim nolimus hujus-
modi onera impleri per celebrationem Miffarum,

quae Indulto eodem permittuntur, neque eodem
legem fundationis jam factae, ut in potterum

facienda cum augmento elemofynae pro secunda,
& tertia Miffa, sive huiusmodi fundati-

ones sive factae, sive faciendae, etiam ex nunc
prout ex tunc, & contra, hac in parte nullam

& teneat esse, & fore decernimus, ut summa
volumus & statuiamus huiusmodi Miffae de novo

excoffas omnibus in communi Fidelium Defun-
ctorum Antibus, abique ulla praefata elemofy-

nae perceptione, applicari; contrafacientes autem
penam suspensionis a divinis ipse fado -inven-

ta decernimus, & quique relaxandae facultatem No-
bis & successores nostros Romanis pontificibus

expresse reservamus. Hanc vero facultatem com-
municamus Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis,

sive aliis locorum Ordinariis, manu-7X
dotalis nostrae Apostolicae, ac rancum apostoli-

ca sedis Delegati, ubi de expedire prouiderint in
Domino iudicaverint, eadem canonice utantur

erga quoscumque praepositi hujus nostri violatores,
qui ad ipsos humiliter recursum habuerint, sive

seculares sint, sive Regulares, sive alio quocum-
que modo ab eorum iurisdictione exempti; hac

tamen appofita lege, ut incurram huiusmodi pen-
sionem nunquam relaxare valeant, nisi prius

elemofynas a delinquentibus ratione praedictarum
Miffarum perceptas ab ipsorumque receptas; quas

ipso Ordinarii in alios pios usus, nec tamen in
subventionem eorumdem Sacerdotum, aut in perfo-

ndarum, aut in eorumdem Conobiurum, Do-
morum, & Ecclesiarum utilitates, quantumvis

ipso, aut prius, Canobis, Domus, & Eccle-
sia huiusmodi solertia paupertatis laborare, &

solertia sua erogare debeant Sciam tamen, quod
sufficiat huiusmodi, quam ad relaxationem luf-ntest

pendendi eo modo locuri, sive delegatus, ne
quaquam extenditur ad dispensationes ab itequi-

litate, in quam incidere, qui piti suspensio-
nem, ut priferur, incurram in Sacrosancti mi-

nistras priferunt; huius enim dispensationes
concedere facultatem Nobis, & successoribus

nostris fionis pontificibus praeferre & perpetuo
reservamus

Ad hunc igitur factum in unicum fines, ut in
die Commemorationis omnium Fidelium epifia. 1^a =

tionis, multiplicitate ecclesiarum iustitiae, 2871^a
piorum Animae in Purgatorio detenti subleue-

tur, omnibus tam & secularibus, quam & Regulari
Clero sacerdotibus in Regnis, atque Dominicis

duorum praeiacum Regum ditionis subleue-

mur, & in potterum pro tempore iustitiae
concedimus, & indigemus, ut prius die tres

Miffas singuli celebrare possint & valeant. Io,
quo fionis praeiacum Confultorum concordibus

sece fionis, & indigemus, ut prius die tres
Miffas singuli celebrare possint & valeant. Io,

quo fionis praeiacum Confultorum concordibus
sece fionis, & indigemus, ut prius die tres

Miffas singuli celebrare possint & valeant. Io,
quo fionis praeiacum Confultorum concordibus

sece fionis, & indigemus, ut prius die tres
Miffas singuli celebrare possint & valeant. Io,

quo fionis praeiacum Confultorum concordibus
sece fionis, & indigemus, ut prius die tres

Miffas singuli celebrare possint & valeant. Io,
quo fionis praeiacum Confultorum concordibus

sece fionis, & indigemus, ut prius die tres
Miffas singuli celebrare possint & valeant. Io,

quo fionis praeiacum Confultorum concordibus
sece fionis, & indigemus, ut prius die tres

Miffas singuli celebrare possint & valeant. Io,
quo fionis praeiacum Confultorum concordibus

sece fionis, & indigemus, ut prius die tres
Miffas singuli celebrare possint & valeant. Io,

dum etiam postquam desierat verat illa discipuli
os, de qua infra fermo erit, qua eodem sacer-
dotibus liceret pariter in die rem Divinam perage-
re, ac post hanc legem de unica tantum Mis-
sa, priusquam in die Natalis Domini, ab uno
quoque sacerdote celebranda.

disciplinas a Prædecessoribus nostris
a/jr/7.7. Innoce[n]t[i]o Tertio & Honorio Tertio Romanis
Pontificibus dicit, quorum hac de re in-

que exdam in libro Decretalium Titulo *
Iussu/one M/jjrtm Innocentii quidem in Cap. t. M.
Honorii vero in Cap. Tc re/erente. C. IUM

autem Innocentius in citato Capitulo hoc verba
perhibet: Excepti & Karivittis Dominici, nisi
c/jm/4. discipulis fideat non locum Gloffa Ca-

nonica eidem Capitulo appodra huiusmodi as-
seruit: causam tunc fore, quum celebran-

da in Mida pro aliquo recessum fore, ita Std
Hm dicit necessitatem respondit: celebravit de
die, ut dicit etiam notari aliqui. Verum ut

atque in Synodo Oxoniensi post ipsius Innocentii
obitum federat jam Honorio Tertio celebrata
decretum videmus, ut in deluanti corpus Eccle-

liarum Sepulchrum mandandum exidat, sacerdos
duas ritus eodem die celebrat, unam de ori-

do diei, alias pro Defunctis, ut videtur ad in
Colloquio Conciliorum Angliz, Londini edita
anno 1779, lom. 1. pag. 556. n. 7. Idque etiam

distinctione in alio Concilio traditum invenitur, a
quibus priuscriptum ed, ut sacerdos in prima
Missa purificationem non sumat, utque tunc se-

rum secunda Missa pro defunctis ab eodem sa-
cerdote celebratur, quando cadaveris presentia
occurrit die Dominico, sed alio die festo, nec

alias addit sacerdos, qui huiusmodi secundam Mis-
sam celebrare poterit, quemadmodum habetur in
Conditionibus Sacerdotibus ann. 1291, conditis

cap. in eadem Anglica collectione tom. 1.
pag. 179. itaqueque in Concilio Rothomagensi ha-
bito anno .231. n. 38, in Collecti/one/arduinu/ tunc,

7. pag. 184-5 sequi. Quia de re Nos ipsi olim negli-
gimus in nostra Institutione Ecclesiastica qd, pag.
184. Neque vero hac in parte a Nobis com-

memorantur, quali nunc etiam, presentia cada-
vere, dux Missa ab eodem sacerdote celebrari
debet, quum iuxta hodiernam disciplinam sacer-

presbytero, vestita Missa de die, Missam pro Oc-
fusio, in prorsus in Corpus, cum cantu eode-
bare, nisi tanta fuerit diei solemnitas, qui Mis-

sam pro defunctis omnimodo excludat: sed ut
de hoc die a facit, ut appareat, quam peni-

pena fuerit nobis ad permittendam Missam
iterationem quantumvis generaliter inter-
didam, ubi de procuranda Fidelium Defundo-

rum suffragia ageretur. Quo nempe spiritus Nos
etiam adduci. Missarum Sacrificia in die

Commemorationis omnium Fidelium Defundo-
rum a singulis prorsus Regnum, atque
Ditionum sacerdotibus esse celebrari posse con-

cedimus.
Sed dux alia preterea cluit, acque satis gra-

ad in concedendum Nos impulerunt. Prima
quod quum antiquissima in Re Regno Ara-

goniz confusio, ut prorsus die esse Missa
sacerdotibus Regularibus, dæque a secularibus
celebrantur, etque non modo nunquam reproba-

ta fuit, sed etiam a Prædecessore nostro Julio
Tertio, aut Paulo Tertio vivæ vocis oraculo con-

firmita aderat, ut jam olim admodum in
solio pro Congregatione concilii a nobis, in re
pra diximus, exararet, impute qui nec Divino,
nec Naturali precepto contraria, sed solum a iure
communi Ecclesiastico vetari discebat: cumque
conflict, eandem confederant non solum in
Regno Aragoniz proprie dido, atque in alia

& Valentia, & in Comitatu Catalonic, sed etiam
in Regno Majoriz locum dido, tanquam ip-

sius Aragoniz Regi appendice, vigisset & vic-
garet; utique nec novam omnino rem, nec in-
exemplum alibi trahendum Nos debuisse censu-

dum huiusmodi consuetudinem. Tunc ritum auto-
ritate nostra extendimus ad alia Regna, in Do-
minia eidem Hispaniarum Regi subacta, atque

insuper ad ea, qui alteri quidem Principi, ni-
mirum Lusitaniz Regi parent; sed maena
parte huius & proxima fuisse prorsus Hispanie

in Regia Ditionibus. Regula quippe Canonica
est, ut in Regionibus coterminis, atque iner-

proximis, Rituum, ac disciplinas uniformitas
daturus, atque servetur. Unde etiam Præde-
cessor noster s. Nihilis Pont. Max. quum ad

Nimerium Episcopum Tarracensem inscriptis
de variis Ecclesiasticis disciplinis capitibus
de quibus in 5 Canasum ipsius Decedore

confulerat, eidem mandavit, ut Apodolica
Rescripta non solum cum Provincialibus suis
communicaret, sed ea etiam transiret ad

& Carthaginenses. ac Balicor L'Jitane, atque Gau-
dienses

Alteram vero causam, etque plurimam apud Nos
momenti cum magno generali animi nodum quo-
dio Nobis suppeditavit enixum studium duorum

carissimorum in Christo Filiorum eodorum M/jr/Crear.
paniz & Lusitaniz Regum tam in Ecclesiis &
promeritis illudum, qui unico & sincero devo-

tione iudicii artu, nec cessanti ob parum
licent exitum Gnilum petitionum, quas a Præ-
decessoribus suis propolitas sumis moveram, id-

rum pietatis heredes erga Fidelium animas pure
gancia igne devotissimè hinc prestati hinc, auo-
refque in prorsus, ut in carum levamen, ac

currente quotannis generali ritibus Defundo-
rum Commemoratione in sole respective Regnia,
atque Dominia suffragia multiplicarentur. Quod

propter Magni Prædecessoris nostri s. Gregorii
Papæ verba, qui in ad Brunichiden Francorum
Reginam conscripsit, Epd. 59. lib. 6. ipsius Ope-

rum tom. 2. pag. 853. iure, ac merito ad præ-
dictas Reges transactis Noj parte confemus; Epi-
scopularum vestrarum testis, qui tressus animam

Q pia mentio illudum consistat, non fallimur
in totis ve/ris tunc Aio/ laudare propolitis, sed et-

tiam ea, qui aliter res. memor. Prædecessor
noster Innocentius Papa Tertius ad Regem Ca-

stolis scripsit (Epid. 154. 14. Cum personam
tuam inter Catholicos re/te spectati diligant in

Dominio caritate, in his qua secundum Penrequi-
rit a Nobis, favorem tunc supplicatum libent salu-

mo impertimur: atque alia, qui idem & Epid.
24. lib. 19. scripsit ad Regem Lusitaniz:

ut autem ut quod ad populi regimen salutem
dispendio salubrit eligi, dispensatione debet favore

proficatur attendi. in iustis petitionibus tu-
deat etiam exaudiri: eadem fane prorsus

Hispaniz, ac Portugaliz Regum pietati ac in-
genui mirum in modum congruere videtur,
Quorum preterea confidit petitiones hanc

et Nobis exhibitas, & parent pro Religione ac
eximium Chridi/ni fidei in reuoridi-

etiam etiam regibus propagandæ fidei propti-
etiam argumenta Nobis alidæ comprobatur, dum
suis suspicimus hanc etiam utique Gaul aptan-

da de confemus, qui auctor quoque Prædecessor s.
Leo M. ad Theodocum Augudum scripsit
(Ep. 21. ipsius Operum lom. 1. pag. 248. glori-
tum prorsus Dominus sacerdotis fua in fide vestras
clementia paravit, his etiam litteris, quæ ad
in missis, etiam ut in fide non solum Regium,
sed etiam Sacerdotales animas iustis gauderant

obsequiis tuncque, suamque specialibus facibus, in specie profecti iuvencio, in aquilavivacecone Clonickon, supplectio, in interdicta aditio Ecclesiasticis festis, ceterisque de panis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latens in quibus quomodolibet innotuit existeret adesse dum parafoniam duraxac conrequendum, harum serie abfolveret, & abfolutum fore censes, hujusmodi supplicationibus insistant, moderno, ac pro tempore existenti Magnò Magistro, & P^{re}s^{en}tis Confilio hospitalis prestat, petita facultatem celebrari facienda sacrofandum Mi(Ti sacrihelum Naufensodi, tuta tempore navigationis, quo Tiresmes hufmacⁱ anchorate fuit, in quib^{us} sacra, litteras, & portibus, habitatis, & non habitatis, de dummodo celebratio mitae hu^{ic} hmodi eo tempore, quo mare tranquillum. Ac Cielum feracum repagulari, ac cum affluencia aliteris Presbyteris, seu Diaconis sac^{is}, ita ut presulum officio sanguinis deo dida celebratio minime adfili, auctoritate Apofolica tesore pax-fentum concedimus. Ac indulgemus. Nonobdant^{ur} sacra Confiliis, & ordinationibus Apodoh^{is} etc. ceterisque contrariis quibuscumque

386. 3706

D^{omi}n^{us} tunc apud Sandam Mariam Mafo-Annulo p^{re}s^{en}tis die 12. Januarii 1742, Pontificatus Nostri Anno Secundo

P. Cardinalis Paffionia.

Idem Indultum habetur eodem tomo pag. 46^a ad Pontificatus Tiresmes (xienfuro, eodemque modo conceptum

APPENDIX VII.

Ad lib. III. Cap. VIJL Num. 6 Ex TOMO I. MILLACI KUM. Pag.

Indect^{ur} in in critica^{re} latine Pattvina de(T. a. 6^a. 14. 182.

De Applicatione Mixd Parochi^{is} pro Populo, Convencialis vero pro Ecclesiasticis malis. Ium de Olivix Pfalmodix camu.

gratissimam Pontificis Patriarchis, Acobititropia spijopie. heernu ordinaris per Juh Ium (an/hfioj.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, Salutem d^{omi}n^{us} Apofol^{icam} lican Benedictionem.

semper oblata Nobis occasiones Apofo^{icam} V^{enerabilis} lina scripta divergendi ad Fraternitatem Ve^{nerabilis} libenter amplidrou, ut finisco NoArac^{ur} q^{ui} Vos dilectionis argumenta frequenter eluceant; qu^{ia} vero majori animi alacritate idipsum pradam, quum ad excitandum Fraternitatem Vedta^{re} ntm aclum pro convalescente rede distigitione in Clero regimini Vedro comm^{is}so, p^{re}sentibus e^{ss}rum, ac temporum coⁿditionibus commoveamur. Nec enim impositum indubitabili Nodrozomolium c^{on}cliarum p^{re}sentibus omne aliter fudinte Nos p^ode confidimus, quam in divini Culeus augmentum. Nque exadam Ecclesiasticarum San^{cti}dionum in singulis Diocesisbus custodiara, reli^gtofe vigiliantia Padorum curz identidem e^{ss}culcando, commendemus

3776

Uujus porro Epidol^{is} ad Vos scribendis occasiones No^{stris} atque argumentum in prima p^{re}sentibus omne aliter, quod omnibus animarum cu^m

ram gerentibus incumbit, applicandi MilTam Pa^{tr}archialis pro Populo ipforum cure comm^{is}so, tum etiam applicandi Mixd Convencialis, quz pro Benefactoribus in genere facienda ed ab iis, qui Midas canunt in Ecclesiasticis sacralibus, Me^{morabilis} tropolitas, Cathedralibus, ac collegiatis, lum denique debitum p^{re}sentibus quo teneatur Camo^{re} ad predidatam Ecclesiasticarum Choro attinentes. Cujus quidem argumenti minime nova, sed a scriptoribus frequenter habita tradita ed; cumque ea res in hujus Alma Urbis Nodre Congre^{gationis} galionibus, ac p^{re}s^{en}tis in Congregatione Venerabilium Fratrum Nodorum S. R. E. Card^{inalium}, concilii Tridemi Interpretum, cujus secretarii munere olim in minoribus confiliis multos annu perfundi sumus, realitatis difcula ac deficiat^{ur} i^{is} quavis earundem Congregationum Decreta plerumque eissa caro uniformi ac sac confona p^{re}sentibus, eorumque Decretorum nonnulla etiam p^{re}sentibus Pradecedentibus No^{stris} dorum approbationem ac confirmationem meruerim; minime tamen mirandum edet, eorum notitiam ad singulos quoque Vedrum non adhoc pervenide. Q^{ui}propter non modo oportu^m verum etiam necessariu duximus, Encyclicam N^{ost}ram hanc Epidolam ad Vos scribere, per quam, fu^{tu}ra, it hacta demum diverfura, in quas scriptores abierunt opinioⁿum vanele, condans hujus Ap^{osto}lic^{is} Sedis festentia p^{re}sentibus de reb^{us} extitit innotescat; ac Fraternitatibus Ved^{er}arum velut norma ac regula fuppetat, quia quam Syn^{odales}, aliaque Vedras eissa p^{re}sentibus Conditiones, Ordinationes, seu Edida, quorum publicationem Vobis injungimus, diligere valeant. Eorum vero executionem dum, iuxta ea, c^{um} N^{ost}ra p^{re}sentibus tenenda atque fervenda p^{re}sentibus omni, qui deest, sollicitudine vigiliante urgere debeatis, minime dubitandum Vobiscum, ac Statutorum Vedrorum juplemento obicem ac MORAM afferre valeat securus ad hujus NoArx Cuitz Tribunalis fortiss libendi; up^{er} quo omnino rejicendos ede p^{re}sentibus obicem; quomobrem huc igitur litteras Nodras in singulorum Tribunalium Reglis adservi volumus, atque ad carum p^{re}scriptum tam ipforum p^{re}sentibus resolutiones, quam de Vedris de^o certis, quz igitur p^{re}sentibus indolentes edituri edis, iudicia sagi. ac conferri mandamus.

1. Et quidem quod super enunciavimus, acrofandum Mixd Sacrificium a p^{re}sentibus animarum applicari debere pro Populo ipforum cur comm^{is}so, id veluti ex Divino p^{re}sentibus defec^{to} dens, a Sacra Tridenica Synodo aliter ag^{re}miur (lib. 23. c. 1. de Reformat. per huc notabilia vedras) C^{on}sim p^{re}sentibus Divino mndatum etc. orn^{is} animarum tura comm^{is}sa o^{mn}es fiant ad^{mi}n^{is}tr^{is} pro hoc Sacrificium afferre Et quavis minime deturbari, qui per innes 21. festivas interpretationes hu^{ic}modi obligationes a Sanda Synodo memoratam de medio tollere, velitalen extenuare contenderint; quum tamen relata Con^cilii verba satis clara ac p^{re}sentibus eissa, quumque p^{re}sentibus Congregatio ejusdem concilii interpret^{is}ationi p^{re}sentibus p^{re}sentibus condanter ediderit, eoa quibus animarum cura demandata ed, non modo Sacrificium Mixd celebrare, sed etiam etiam ved^{er}dum medium pro Populo eoa comm^{is}so applic^{is}se debere, nec sicut pro alia applic^{is}se, ac pro hujusmodi applicatione cleomofyan percipere p^ode; quodve magis interez quum huc consuetud^{is} gentia a Pradecessoribus Nodris Romanis Pont^{ificibus} approbata fuerit. Ac confirmata, hacta jam amplius illi vedrum desiderandum fupet, ac eam amplid^{is}, eidemque obfoq^{ui}, cecnon illius p^{re}sentibus

promissum executionem in veris scopis Di-
citur omni Audio procurare debeat.

Nique Nos tamen qui ut superius co-
mimus, in minoribus adhuc degenere, munus
Secretarii praesentis Congregationis concilii tri-
dentini interspectis plures annos obivimus, aliter
que non paucos partem in Anconitanx Calis-
tae, parit in Metropolitanae Mononensis,
Parix noAr dilectissimam, quam adhuc teine-
mus, gubernatione aliter transiremus, non,
inquam, Nos latere multiplicis generis eflugia,
per quae concilii praedictae obligationes implerem-
tum declinare fatigant, quibusque proinde oppor-
tune a Nobis ea occurrerem.

QUUM enim Sacrum Tridentinum Conci-
lius, ne Animarum curam negligatur, non uno
loco Episcopis mandet, ut quotiescunque opus
idoneos vicarios cum certorum fructuum
anagnatione ad eandem curam exercendam asig-
nant ac deputent, uti videre est in cap. 1. cap. 2.

Et si. 1. cap. 1. cap. 6. cap. 16. non raro autem eveniat, ut aliqua Ecclesia Pa-
rochialis vacante, Vicarius pariter ad implenda
fuerintmodi Ecclesiarum opera, utque ad novi Re-
gulationem, ab Episcopo deputari debeat, eod-
dem Concilio Tridentino in jubemus. 1. cap. 16. cap. 18. de Reformatione. novissimae ex huiusmodi vicariis
situr ut in ipsa a praedicta obligatione liberare-
ret, ut ex eo quod habituali cura penes alium
fuerit residua, ipsa adualem duntaxat exer-
ceant; ut quod ipsi Ant ad nutum amovibiles,
vel ad breve tempus huiusmodi curae Ant addidit
ut nihil aliud loquatur de Parochia Regularibus
qui a praedicta applicatione Mixta pro Populo non-
nunquam alienos se ostendunt. Itaque mens no-
stra Ara et remota est, Autri etiam plures a pra-
laeant Congregationibus iudicatum fuit ac detri-
nitum, quod omnes in Anglia, qui Adu Anima-
rum curam exercent, & non solum Parochi aut
vicarii Regulares, uno verbo omnes & Anglia
de quibus supra didimus est, atque qui quicunque
etiam Episcopi, & individua mentione digni, qui
teneantur Mixta Parochialem applicare pro
populo, ut praefertur, ipsorum curae committat.

1. 2. Nonnulli vero ad evitandum huiusmodi
obligationis implementum aliquos tales, con-
gruos Abi Parochia fuit redditus non percipere
ad inveteratas consuetudines con-
fugiant, fukines in neque Abi neque deservit-
sibus suis per lotum tempus, quod immemora-
bile affirmant, unquam in vita fuisse. Nos autem
ad praedictas praedictae Congregationis concilii
resolutiones noAras approbationem & confirma-
tionem extendimus; & quatenus opus est, aucto-
ritate Apostolica iterum leore praefertur de-
cernimus & declaramus, quod omnes Parochi, seu
alii, ut supra, animarum curam habentes congrua
praesentis redditibus delectantur, & quamvisanti-
qua seu etiam immemorabili consuetudine in ipso-
rum Diocelibus seu Parochiis obtineant, in Mixta
pro Populo non applicentur, eadem nihilominus
omnino in posterum ad ipsas debeat applicari.

3. Dum tamen diximus, omnes animarum
curam habentes Mixta sacrificium pro Populo
congruenter applicare debere, non ideo Astuere vo-
luimus, eodem aut quotidie, aut quotiescunque
celebraverint, ad praedictam applicationem pro
Populo teneri. Et quidem Sacrosancta Triden-
tina Synodus in cap. 16. praescript Episcopi su-
rare, ut Sacerdotes faltem diebus Dominicis, &
Festis sollempnibus Mixta rursus faciant, et au-
tem curam habuerint animarum, tam festinantur,
ut suo muneri satisfaciatur, Mixta celebrare
in plurius autem Synodalibus Episcoporum Consi-
tamb. aliter.

curatibus novimus provide contentos ac de Agri-
tas ceteris diebus, quibus animarum Paiores Mixtas
celebrare debeant. At vero No* si unum in pr-
sentis fufceptas decernendum, quando nimirum
idem pro Populo celebrare & applicare tenean-
tur; & quavis compertum habemus id, quod
aliter a Congregatione concilii responsum sit.
Parochum nempe quibusque resistentibus doctrina
quotidie pro Populo celebrare & applicare debe-
re: cum vero qui uberioribus huiusmodi resistenti-
bus non quideat, resistent tantum diebus in ipsum
proxime tenent, quum tamen pariter nobis ge-
spedat Ant tum controversas fufas huiusmodi exor-
ta, nimirum ad quam fuffragium pertingere de-
beant Ecclesiae Parochiales provenire, ut pingues,
et uberes appellari possent, quoniam pingues ni-
nime habendi sunt redditus, etiam copiosi, qui-
bus tamen multiplici in gravi sua onera adne-
xa; tum etiam multorum querelae adversus huius-
modi decretum, tanquam plus xquo rigidum,
excitatas Nobis intelleximus, idcirco opportunum
confessus Praesentibus Vocari declaramus, Nobis
abunde satisfactum esse, Vobisque potestate data
est poke. dum in, qui animarum curam exer-
cent, sacrificium Mixta pro Populo celebrare et
applicare in Dominicis aliisque per annum
diebus Festis de praescripto, quum praedicti Domi-
nii, aliisque Festis diebus in Ant, in quibus iuxta
praescriptum concilii Tridentini deest. cap. 1. cap. 2.

cap. 1. quilibet animarum curae propo-
situm Populum Abi committat, tanquamvis veritas
pascere debet, docendo ea quae tenent omnibus cir-
cularium et ad salutem, itidemque Ant dies, de
quibus eadem Sacra Synodus Astuit, ut teneat
Episcopus Populum Mixta tenent unquamque
Parochia in Ant, ubi commodum est, per
ut audientem Verbum Dei de quibus Parochi Sub-
ditas fuit in DoArina Christiana erudire debeat,
iuxta id quod a praesentibus Concilio in cap. 4.
Episcopi praescriptum ut nempe filios Dominici
aliter debeat diebus praesentibus in singulis Parochiis
fidelis rudimenta, et edificationem eruditionem in Pa-
mentis, diligenter ab eis, ad quos spectabit, docere
caveat.

1. 7. Et quia in concilio Bituntinus num-
rus dierum Paecorum de praescripto, de Apostolica
noAras subortato in confensu, carere ea immi-
nutus, ut nempe in aliquibus Festis charitativis
in Mixta audire, & ab operibus servitibus Abi-
nere debeant. in alia vero Populo permittit At
opera servitibus exercere, firma remanente obliga-
tione audienti Mixta sacrificium. Nos ut omni-
tix jam dubitationes istas cum applicatione Mixta
Parochialis in huiusmodi diebus Festis penitus
eliminemus, Astutius, de declaramus, quod et-
iam iidem Festis diebus, quibus Populus Mixta
intereffe debet, de servitibus operibus vacare po-
leat, omnes animarum curam gerentes Mixta
pro Populo celebrare & applicare teneantur.

1. 8. Quia vero propria conunquam experien-
tia satis agnovimus, aliquos ceteros Parochos adeo
pauperes, ut in Mixta ex elemosinis, quas a ridenti-
bus pro Mixtaur celebratione accipiunt,
sugillatim, eos vero, qui Ecclesiae Parochiali va-
cantis, ad animarum curam exercendam, subvi-
cant, seu ffeconomii nomine, deputantur, aliqui-
bus in locis adeo indigentibus tractant, ut exegit
redditus ipsa consisti de paucis incerta emolu-
menta eidem obtinentia, xgre ad eorum vitam
necessaria Astutias, quod in quoque non raro
evenire solet, qui in aliquibus Ecclesiis, habitu-
alia cura apud alios nament, Astutis tantum exco-
latis Aut addidit, proindeque cum aliis fereve ali-
mis qui videretur, A diebus suis, quibus possit

mun hujusmodi officio leobene circa villam
 circa eleonoriam pro applicatione MIHC recipi
 re; idcirco Nos tate illorum, quam illorum lo-
 place fumpore celebrantur, et illorum quantum
 Nobis integrum (cd) confutare volumus, quare,
 ut supra diximus eo, omnes & dn^{li} proinde in-
 leandur diebus ruzia Milam pro Populo celebran-
 re & applicare, attamen, qu^a p^{er}one, ad Pro-
 dios Parochos agentes, unicuique viculum con-
 latum concedimus, cum in, quos revera tales
 die auctoritate, ORTUONE dispensandi, ad hoc ut,
 etiam diebus talis huiusmodi, clemenciam ab
 aliquo pio offerre recipere, & pro ipse sacri-
 ficiu applicare, quatenus ut ab eo requiratur.

A po^{ss}ni & valeant; dummodo ad
 necenariam Populi commoditatem in ipse Eccl^{ie}
 sacrosancti Milam celebrant; ea tamen adjecta
 conditione, ut ut MIHC infra de^uomadam pro Po-
 pulo applicet, quot in diebus talis, infra ex-
 decessitadade concurrunt, iuxta peculiarem
 intentionem altissimi p^{er} Benefactoris oblatorum.

A 9 Quod autem (p^{er} t^{er} Vicarios, deo
 r^{er}. ffeconomos Eccl^{ie} ante vacanciam, quum sacro
 f^{er}idemin Concilio 24. sep. 18. subbet
 fl^{er}fv^{er}gp^{er}kopo tribuatur facultas eos deputandi.* con-
 stituendi, etiam ad^{er}est, f^{er}tu^{er}st^{er}ch,

riam afficiantur Tefum uit, Ven. Fratres,
 cum in agere, qui vacanciam Eccl^{ie} fru^{er}ut au-
 guto, ut equi Vicario, qui exiguu huiusmodi
 certorum fru^{er}um assignatione paucique in-
 in proveatibus gaudent, congruum aliquod au-
 gmentum p^{er}hibeatur pro onere celebrandi & appli-
 candi Midam pro Populo diebus talis. Elapso-
 p^{er}ter pro in talis, in quibus Eccl^{ie}vacan-
 commodum Camer^{er} Nostr^{er} A-
 m^{er}it^{er}age, opportuna Thesaurario No-
 str^{er} Generali mandata dirigimus, quae in dno,uo,
 classe non p^{er}mittent peculiaribus diarum Jo-
 corum Epileptibus, cum quibus Episcopi Eccl^{ie}
 stituitis notitie bitonia, ceterorumque Jo-
 corum, in quibus, ut profertur, Eccl^{ie}vacan-
 tibus ad Cameram p^{er}dictam pertinent, officii
 sui partes in eum finem, de quo supra diximus,
 interspersae debebunt

A *Iuram, quoad Ullos, qui tanquam
 sine perpetui, sine ad tempus constituti,
 ad 4 (W Animarum curam administrant, quae apud alias
 videtur, ratione aliquam Eccl^{ie}Krochlo-
 na, splendi Medioria, f^{er}q Monast^{er}ia, de^{er}g^{er}illi,
 aut Locis sine o^{er}iminis; quavis a de^{er}o. m^{er}o.
 praedictione No^{er}ro 2. Pio Papa V. p^{er}acta f^{er}u-
 ois cema pars fructuum huiusmodi Tributa affi-
 genda prout in ipse constitutio, quae con-
 p^{er}it, ex^{er}igenda, data Kalendis Novembris
 Anni 1567. diffinac r^{er}alitur alit^{er}alione ubi
 p^{er}scripta fru^{er}um portio vel talis modo, vel
 non integre vias p^{er}di^{er}li ar^{er}igat^{er} p^{er}agat^{er}ta,
 vel etiam ubi ea, quae ad normam p^{er}di^{er}li Con-
 stituta elidem f^{er}u^{er}is attributa, minime fu^{er}
 class a vobis rep^{er}etur, propter temporum cir-
 cumstantias, & fignat^{er}is pro implendo onere ce-
 lebrandi * applicandi Milam pro Populo diebus
 talis de p^{er}cepto; utendum vobis sine p^{er}eritate
 quam tenet Episcopus Synodus Tridentina /ca. 7.
 rap. 7. dum illorum auxilio p^{er}erit^{er}li, iuxta tem-
 porum, atque inf^{er}um onerum rationem, eco-
 nomiam p^{er}erit^{er}li vias f^{er}u^{er}um portiones attri-
 buare; quam ob causam Nos etiam p^{er}erit^{er}li
 Ve^{er}ria, quatenus opus in, ad^{er}est, omnes
 et opportunas facultates impertimur; quibus-
 que appellatibus, p^{er}erit^{er}li, aut exemptioni-
 bus, ut in eodem Concilio tenetur, ad^{er}est ea,
 quae taliter a vobis constituta fuerint, mini-
 me suffraganea.

A 11. Hec igitur omnia Mifiam Parochiam
 p^{er}acta, & p^{er}erit^{er}li v^{er}erit^{er}li denuntiata p^{er}acta
 iudicavimus. Idcirco gradum facientes ad ea
 p^{er}erit^{er}li ad Milam Conventualium, neminem
 v^{er}erit^{er}li p^{er}erit^{er}li putamus Sacrorum Canonum r^{er}u-
 tiones, quibus p^{er}erit^{er}li, ut singulis diebus in^{er}js^{er}
 Medioria Patriarchalibus, Metropolitanis, C^{er}ta^{er}/A^{er}V
 d^{er}alibus, in Collegiis in hoc Horre Canonica de-^{er}
 talis modo, & forma recitemur, tum etiam Mif-
 ta Conventualis celebrantur, quae adeo etiam f^{er}u-
 ut talia super in talis p^{er}erit^{er}li dubitatio, Eaque
 de se p^{er}erit^{er}li p^{er}erit^{er}li. & p^{er}erit^{er}li uniformi
 ex^{er}unt p^{er}erit^{er}li ab hac Congregatione Ven.
 Fratrum Nollorum Concilii Tridentini Inter-
 pretum p^{er}erit^{er}li v^{er}erit^{er}li emanate, quae omnes Apo-
 stolicas auctoritates no^{er}ra confirmamus & appro-
 bamus, carum executionem vobis etiam inculca-
 tes ut talibus Mifia Conventualis, quae singulis
 diebus cantur a Ger^{er}o p^{er}erit^{er}li Eccl^{ie}vacan-
 pro carundem p^{er}erit^{er}li in genere quotidie
 applicetur; eodem p^{er}erit^{er}li modo, quo Mifiam
 Parochialiam ab in, qui curam Animarum p^{er}erit^{er}
 pro Populo talis r^{er}ommito, singulis faltem diebus
 talis de p^{er}erit^{er}li, applicari offere singulis ap-
 claravimus.

A 12. Itaque date operam, ut falsas com-
 m^{er}o opinionem c^{er}ineat, quae in aliquibus
 Eccl^{ie}vacan-^{er}is, five dolo malo, five p^{er}erit^{er}li
 rorem invehat e^{er}o novum, quod nempe d^{er}
 Mifia Conventualis pro c^{er}o aliquo Eccl^{ie}vacan-
 celebrantur, vel quod animi ergo, vel ex v^{er}erit^{er}
 imp^{er}it^{er}li celebrantur, & applicatur, talis impleturo
 censetur debitum applicationis Mifiae Conventua-
 lis. Eiam huiusmodi debitum non quidem v^{er}erit^{er}
 p^{er}erit^{er}li flogit^{er}as aliquo Benefactoris, sed Mifiae
 favores in genere cuj^{er}ant Eccl^{ie}vacan-^{er}is, cuius de-
 v^{er}it^{er}li additi f^{er}u^{er}is quicunque in eadem five Di-
 g^{er}it^{er}is, five Camolicas, five Mansionariis,
 five Benefactoris Choralis obtinent, & Mifiam Coi^{er}
 v^{er}erit^{er}li talis r^{er}espective v^{er}erit^{er}li celebrant.

A 13. Neque minus improbandam auctoritatem
 aliorum f^{er}erit^{er}li, qui talis p^{er}erit^{er}li f^{er}u^{er}is
 obligationem implet e^{er}o, dum in eorum
 talis pro Benefactoribus in genere aliquo inter-^{er}
 dum p^{er}erit^{er}li f^{er}u^{er}is, vel amiserunt talis diebus
 sacrificia pro illis peragunt. Nemo enim in
 talis arrogare debet, ut imp^{er}it^{er}li obligatio talis
 ratione satisfecisse possit, quam ea, quae a Lege
 Eccl^{ie}vacan-^{er}is multoties p^{er}erit^{er}li talis, nimirum
 Milam Conventualiam singulis diebus pro Benefa-
 doribus celebrando, tandemque pro illis in gene-
 re applicando.

A 14. Profedo non solum p^{er}erit^{er}li Eccl^{ie}vacan-^{er}
 Medioria, verum etiam temporibus baud longe a^{er}at^{er}7er
 no^{er}ra talis r^{er}erit^{er}li, quod Vox ex Milioria
 Eccl^{ie}vacan-^{er}is non dubitamus; f^{er}u^{er}is talis o^{er}
 talis in finalis Eccl^{ie}vacan-^{er}is accurate omnium,
 & fignat^{er}is quorum lib^{er}alitate unaqueque
 aude r^{er}erit^{er}li, eorumque nomina sacris Diptychis,
 in enim vocabantur, ideo consignata erant, ut
 eorundem recordatio nunquam interiret, utque
 pro in lum p^{er}erit^{er}li f^{er}u^{er}is, tum etiam Mifiae
 sacrificium offerretur; quam ob causam etiam
 p^{er}erit^{er}li Catalogo in p^{er}erit^{er}li Eccl^{ie}vacan-^{er}is obor-
 tes p^{er}erit^{er}li celebrantur apponi c^{er}u^{er}is; licet
 idem in Benefactoribus in talis donationibus talis
 p^{er}erit^{er}li pro se p^{er}erit^{er}li, sed tantummodo pro
 peccatorum fuorum r^{er}erit^{er}li in bona sua Deo
 offerre docuissent. Eccl^{ie}vacan-^{er}is fignat^{er}is
 p^{er}erit^{er}li p^{er}erit^{er}li pro in imperandas esse duxerit,
 quavis in propria bona offerentes non verbum
 quidem ea de se r^{er}erit^{er}li. SKrorum huiusmodi
 Diptychorum usus f^{er}u^{er}is detecti, ob idque in
 oblivione jacet aliam complurim Benefactorum
 nomi-

illocum. At duo idcirco deferre fe ut uñific
discrepancia grandi pro ut, & Sicri'tum Miffo
pro una offendi, Aejur inde preceptum appli-
candi Miffam Coenaeualcin pro Benefactoribus
in genere, originali atque ratione de'mis.

fi'audiBodem vero, loquendo deMif-
fo Parochiali, fupertus di'tum ut, varias eade
rationes afferri folent, ad deducendam unius ap-
plicationem pro Populo diebus Fefte de pncep-
toj ut patitur univoit quoad applicationes quo-
fidiamas Miffa Conventualis pro Benefactoribus
in genere. Ut autem superiores in etiam
h' pateriam, provide c medio radeate fue-
runt per opportunas Congregationis concilii Tri-
dentini resolutiones, quas proinde in his etiam
auctoritate Nostra approbamus et confirmamus

16. Nonnulli fiquidem obtentu contrarie
confuetudinis, etiam immemorabiles, in propa-
ganda vigilia, fe ab hujufmodi onere eximi
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'

Benefactoribus in ge-
nere applicanda de excofatus vobis, ex eo
quodam Midarum onere excludi vo-
lunt, p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'

Alicum pariter exceptio fuit, quod
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'

Alii denique obtenderunt exiguam
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'

Non adductis Pairarchalibus, Me-
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'

ArU cuñdian commendamus, preferibitur, ut
cens diebus non una, fed hieft, atque etiam
aliquando de Miffa Conventuales uoo die cele-
brentur. Itaque quum fuper a Nobis didum fue-
rit, primam Miffam Coenaeualcin quotidie pro
Benefactoribus in genere celebrandam & appli-
candam eae; nunc expendendum rignetur, aco-
rundem Ecclefiarum Optula deatitiam VeArum
refpectu fubjea adire debeat, ut aliasquo-
que Miffa, in plures, ut prafetur, celebrari
contingit, pro Benefa'oribus in genere facilius
applicet

21. Unjufmodi quofcio ab aliquibus ex
his Ecclefiarum zelo flagrantibus fupradictas Con-
gregalioe Venerabilium Fratrum Noftorum Con-
cilio Tridentini lotitipreum propofita eA. Jam-
que ante illius propofitionem compertum fuerat
alias ab eadem Congregatione receptum fuisse,
concedendam eae exemptionem ab onere appli-
candi fecundam & tertiam Miffam Conventualem
pro Benefa'oribus in genere, attenta Canonica
tum & Beneficiorum regulas ex quo inferri
poteat, hu'ufmodi applicationis debitum manere,
ubi de Ecclefiis pauperibus non ageretur.

22. Verum cum hanc definiente quafio-
ne regulam apud pradiam Congregationem non
admodum vetere obfervantia firmatam p'p'one n' p'p'one n'
verum, opnoque hujus dubii folutioem eadem
Congregatio fuper iudicio NoArò remittendam
eae p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
leatodum indicimus, laudandis nempe in confir-
mandis eae, quotquot ipfoe fua fecundum, auc-
leniam Conventuales Miffam pro Benefactoribus
in genere applicat, qui vero idem agunt ex vj
confuetudinis in ipforum Ecclefiis vigentis, in
imperandum, ut in ea confuetudine perfeverent.
Nam pero in ufu receptum non invenitur, ubi
ram omnino fecundis, tertiaeque Miffae Coenae-
ualcin applicationem celebrantem relinquendam eae
dummodo in commemoratione pro Defun-
ctis, Ecclefiis Benefa'onis in genere non obli-
vifcamur.

23. Nunc demum EpiAcu noftre fines
imponentes, Fratratibus VeAras eae horiamur,
ut Maximam curam et vigilantiam in ea confe-
ratis, ut in Ecclefiarum VeArarum Choris, p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'

24. Equidem (imus, in aliquibus Metro-
politibus de Cathedralibus Ecclefiis, lates Cano-XT'CT'
alios eam opinionem invaluit, ut fe munus, p'p'one n' p'p'one n'
filiis eae implere contendant, dum Choro pro-
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
eque p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
in cantu fe adjungant. In hujusve vero opinio-
nis confirmationem adduci ab iftis rebus in-
venientia confuetudines. Astuta p'p'one n' p'p'one n'
practica Ecclefiarum quarum privilegia. At quam
Synodus Tridentina fca. 24. cap. 12. loquens de
Dignitatibus & Canonici, qui Choro interfe
debent, unum ex eorum canis eae dicat, in
Choro ad p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
Dti n' n' n' n' n' n' n' n' n' n' n' n' n' n' n' n'
quumque pauca omnino fua Capitula, in quibus
eo modo a Canonici in Choro affilant, ideo
que recepta in univerfa Ecclefiis disciplina pau-
ca illa adferri dignetur; quum infuper op-
p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'
p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n' p'p'one n'

tu se retinere inima perhibetur, Canonica etiam Ecclesiarum Patriarchalium hujus No^{re} Urbis super hoc innuitur/ quum deinde idem iudicium prolata repugnet a pluribus Conciliis Provincialibus, ab hac illam Apostolica Sede approbata & confirmata, ubi jam reliquum esse videtur, quomodo pauciores unividerunt legi & accommodent. Equidem minime Nobis eomper^{um} tum eo, quod penitus titulus debeat perfunctum habere unius vel alterius Ecclesie Canonici te muneris Tuo satisfactione per limitem in Choro artistice, abque Divine praeiudice Cantu. Verum ubi ista pro^{mo} in Apofoliceum non pre-
Axi^{um} r^{um} sumptum, vel abrogatum, sed l^{it}rum ac v^{er}-
mi/etd^{um} gens Privilegium esse Indultum^{um} iure ad merito
verendum est, ne omⁿⁱ, dum ubi se gerunt. Pres-
bendarum ac distributionis facie minime fusa
faciam, & colloquerent ne ad eorum seditione
Mon teneantur, lapropter vestrum est, Vene-
rabiles Fratres, luce omnia ubi aperire, et se-
que Nobis, neque Vobis apud Divinum Iudicem
fraudi sit, ne in huiusmodi se, quae tantum mo-
menti, nigore quae ad optum Dei cultum possi-
bile xp^{ist}at, amentia & corruptelas, quas arguendo
& increpando evellere debebamus, didimulatione
ac silentio sordido foveat de confrastro revolvamur.
Innocentia fraternitatis vestris, quasimodo
condemni aeterni complebimur. Afrodolicam Bene-
dictionem amantissime impertimur.

Datum Gloms apud s. Marian Majorem die
29^{ae} Augusti 1744. Pontificatus Nostri annoquin-
to.

APPENDIX VIII.

Ad librum Cap. 8. §. 9. in quibus agitur de
Applicatione Missae: quod Argumentum iterum
motum discutitur Cap. 21. §. 22. ubi omnia
applicandi Missam ac accepta elemosyna in
h^{uius} vero Cap. al. n. 9. agitur de recte Missae
perpetuo: unde hic Abfciens ex libro 3. de
Synodo Ditocesana

C A P U T X.

De Missarum essentia ministris

episcopalis concilii 7° viciniali Pa-
V-i^o probe animadvertitur, adeo lagen^{um}
numerum Missarum ex p^{ro}curator Ddun-
orum legatis, in perpetuum op^{er}andam, ut
illius explere, de constanti impossibilitate jam tunc
cumque intrare perpenditur, ob decrementum
reditum quos ubi reliquerant, adeo tenuem
supervivere elemosynam, insignis missae respon-
dere, ut nullus respectibus sacerdos, qui omni
bita ubi eas celebrandi h^{uius} caulis est. 25.
cap. 4. de reform. facultatem dedant Episcopo,
& superioribus Generalibus Ordinum Regularium,
ut ubi, in sua quique Ditocesana Synodo, hi
vero se capitulis generalibus pro ipforum ad-
v^{er}sa confidencia, Missarum onera contrahere,
fuo eorum numerum minuire possent

Verum hanc facultatem, quae plerique An-
te^{re}ffortim Archiepiscopus Valentinus in
Ditocesana Synodo anni 1577. in Synodo
provinciali anni 1584. atque in alia Synodo Dite-
fana habita anno 1590. apud Cardinalem de A-
guirre tom. 4. Conciliorum Hispanie pag. 289. &
pag. 459. ubi fuerant, revocavit, ne ad Sedem
Apostolicam advocat Urbanus Octavius in sua
Constitutione 45. Jekilar. tom. 1. exat verba sunt:
dicitur^{um} prohibet, a/que interdictum, ad Episcopi in
Ciaetftm Synodo, ubi Gaurout in Capituli ge-

neralliat ubi alias ftn^{um}comodo reducant onera ubi
Missarum celebrandarum aut post idem Concilium
superita aut in limine foundationis, sed pro hi
reddebat, aut moderantem vel commutat-
re ad postmian Seden recuratur. ubi ali-
quenter p^{ro}p^{ri}etate, ad statum, sicut magis in Domi-
no expedire antestatur. Alio^{um}in reductione, no-
deatatione, in commutatione huiusmodi. si just
contra huius probatam formam sunt p^{ro}p^{ri}etatis,
omino nullae, et/que inanes demerit. Quare hodie
integrum amplius non est Episcopi in sua Dite-
cesana Synodo, vultate facultatis ubi omⁿⁱ a Tri-
dentino conceffo. Missarum onera minuire, ne
moderari, ac proinde reducere hodie sunt p^{ro}p^{ri}-
que quilibet, quae antea a Dodoribus vestra-
bamur, puta an folis Episcopos, etiam extra
Synodum, potius Missarum onera minuire, an
potius Synodi concensio ad id requiratur, alia-
que sententia, de quibus Burtaderry^{um} vr. m^{er}at, m^{er}-
2. m^{er}at. §. 2125. Solumque disputat, an
per praxiam Urbani Octavi Constitutionem a-
depta quoque ubi in potestas transferant nume-
rum Missarum, quarum celebrandarum obligatio
nem nemo adhuc in v^{er}o fulcipit, ne fortas, ob
tenuitatem elemosynarum illarum numero respon-
dens, nemo expectat, qui plene acceptare velit.
Non ubi adeptum, op^{er}ari fuit parquatus de
Sacrificio nova legit p. 3. J^{ur}is. p^{ro}p^{ri}etate, de qua h^{uius}
tom. 1. tra^{cto} §. 26. n. 2. & 3. et/que fere
adscripta est laesa Congregatio concilii, a qua
cum quilibet laicus, Ab prohibita falsis episcopi
fuo sedemendi onera affixam habet locum etiam
in tra^{cto} §. 2126 legatum ubi ista tra^{cto} §. 2126
velit. Omⁿⁱ ubi
recurramus

§. 2126 ad St^{at}um Apofoliceam p^{ro}p^{ri}etate concilii, tu-
tum, ad/ deae totum infundendum ubi pro exp^{er}te
ad id concensio. Quamvis verba ubi. Ut ubi
qui-ut^{um} ubi in injundum p^{ro}p^{ri}etate manifeste in-
dicaret celebrationis omnia nondum minui ab ut
acceptatum, nihilominus eadem Sacra Con-
gregatio velper^{um} ubi 2126. ubi adeo tenem, ni-
hilominus pro reductione onera ut super^{um} ubi
ad ita, ad quos pertinet, Sedem Apofoliceam ubi
adeundam: quod adnotatum legitur post p^{ro}p^{ri}-
dam Constitutionem Urbani Octavi Bullae n. 7.
Idemque iterum Sacra Congregatio declaravit in
causa Lucen. Onerum Missarum, de quadifcepta
to frequenti articulo: An Episcopo perit onera Mis-
farum nondum acceptata reducere, atque beneplac-
to Sedis Apofoliceae, fivt huius Sacra Congregationis,
quod reductione necessarias ubi judicavit, ex
ut quod tenem plus legatum acceptare venient, non
diminuto onere: Die 20. Junii §. 11. respondit Ap-
gativ^{um} Secus vero et/que, si ubi, qui legatum re-
sistit, expellat facultatem adire. Episcopo,
Missarum designatarum numerum minuire: tunc
enim inesse Episcopo, inconfusa Sedis Apofoliceae
za ea facultate ubi, censuit eadem Sacra Con-
gregatio, ubi habetur m^{er}at, §. 5. a/que post laudat
Urbanus Octavi collationem

1. Attamen, post Urbanum VIII., ubi Ro-
mani Pontifices, vultant Alexander VII. cle-i/ra^{um}
mens X. Clemens XI. Innocentius XIII. ubi Be-
nedictus XIII. laese omnibus religiosis institutis
privilegium conciliorum, ac Superioris Generales,
adi-

in ipso fulgorum veterum fuorum competes ostendat, nec talibus illi pueris impetant. Miratur Paflorum fuorum monti⁹ fideles deinde debiles praesentes, cavebunt, ne una injuriam factam querantur, & quandoque pro tempore, lyco, & periculis Episcopos minime opportunum confiteri, a sacerdote celebrare Eucharistiam aliter illi, qui adstant, quibus scilicet ad ipso tempore scilicet, & obvia pueris scilicet ad eandem Mensam accedendi, pluribus aliis deinde scilicet confiteri.

Episcopi, & Parochi ad delibos perhibent, quoties ipse significet. Ecceid⁹ discipulis, quae modo scilicet, non quidem utilitatem, sed faciliorem evadit litem participationem quam optant: Siquidem veteri more in singulis Eucharistia paucis unica Missa celebrabatur, cui scilicet adhibetur, indebito participabant, quin a deo praestita Paflorum, modummodum reliqua Sacramenta, ita etiam Eucharistiam deinde accipere valebant. - hinc vero temporibus, ex Sacerdotum celebrantium, ex laicorum, Ajarumque, quibus ea celebratio publice peragitur, multiplicitate patet omnes deinde facili subinde tanta Mcofa, & ad sacrum Convivium admino. Sin autem idem scilicet ita moniti, importune testimonia pro recipienda Eucharistia, ita temporis scilicet, & personarum circumstantiis recipiendas confidit Episcopus, Rituale Komani adducit etiam rectus huc illorum petitis, upoto nec ipse nec rationabilis, contumacia ac refractum animum demonstrat, Cupimusque perturbationis, ad proinde incipit compofum Eucharistiae, qua per CA pie recipiendae.

¶ Dum Paiores erga scilicet de de gerent, & quicquid scilicet Paflorum aliis personas ita auri accommodabunt, ovisque abique illa dubietate pax illa perferat, atque concordia, qua capita invicem, ac membra magnopere colligunt deest deficiente importuna: ita controversia, quae eo tandem tendunt ut scilicet signant ac scandalum, vestige animarum scilicet, quo scilicet Paori castas ita debet periculis Verbis itaque Apokoli Pauli ad C⁹riakica utitur: Cifure Vos, Frdthi, pte Komn Domini scilicet m/Ch/ly m idiffm dicitur cmzJ, non Juf in Vokis scilicet, Jufi solum "u/lti in eodem scilicet in eadem scilicet ("us quidem dum v⁹is, Venerabiles Fratres, per hanc Apolliaica scilicet nora ita volumus, in scilicet auspicio, & Paternae dilectionis pignus, Apolliaica benedictione impertitur. Datum ROME apud SarSam Marian Majorem die 19. Novembris 1742. Pontificatus Nostri Anno scilicet.

Cum de populi communione in hac sua Constitutione Summus Pontifex egerit, non scia ab hoc loco alienum de aliam scilicet ejurden 22. Pontificia Constitutiones ex tom. 1. Suu scilicet 228-93. pag. 314.

Contra suscipientes, vel importantes, aut apud de scilicet SACRA scilicet, vel paniculos consecratos

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad Perfectionem vel memoriam

Ab Aegunimo Michaelis Sacramento, qui salvatus Moiler, de Dominus Iesu Christi de ipso nobis, laqueum gratiarum omnium fontem uberrimum, atque pretiosum eterne glorie pignus, amandum atque irruendum exhibere potest benigne dignatur, qui curari convenit omne genu omnesque gentes de populo de lingua peregrine aduulit & hominis tribum uterque, foelicitatem hominum audaciam, testoque magis scilicet impiorum manus accendat, ita in priusque a Nobis Apokolic scilicet scilicet, ac dicitur ptemur gladio, quando cum Denono potissimum, longius propellendas, tum ipse scilicet nostri officio, tum etiam Pradcofudum nostrorum exemplis admo-

1. Et scia, cum alia ven. Mem. Pradcofudum scilicet Innocentius Papa XI. per suu Coustitutiones datam a. Idus Martii Anno incarnationis Dominice 1676., statuerit, ut omnes de singulis utriusque sexus, qui de consecrati sunt Nyfii consecrati, sive unus vel plurium Priticularum consecratorum, scilicet scilicet scilicet vel sine illa, legitime ac benedictione consecrati, ut convidt fuerint, quive propria malitia, vel de alia mandato scilicet ejusmodi, sive unam, vel plures paniculos, consecratos ad malum finem apud se retinere, vel alio transfere (se atporum persequerentur, condignis poenis ac animadversionibus pro scilicet atrocitate plebuntur, de pro prima etiam vice Curiz scilicet tradantur, non obstante minori aiale, dummodo vigesimum annum attigerint, eandem poenam constitutione etiam contra mandantes. Immediatus illius Successor scilicet scilicet Alexander Papa VIII. a. quali scilicet ad tam vefatam poenam eliminandum armatus predi am Innocentii XI. Constitutionem confirmavit, per aliam in scilicet forma datam XI. Calendas Januarii Anni 1690.; in qua etiam illud addidit, ut sub antedictis constitutionibus dispositiones condignae deberent comprehendere omnes a singulis personis, tam scilicet quam scilicet, etiam Regulares, qujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, congregationis, cictaris, de scilicet, quibuscunque privilegii, exemptionibus, & scilicet munitis, de quavis speciei scilicet, aut individuatione digni, nulla praeter excepta, eisque omnes, siqua alioquin hujus criminis, quocumque modo, etiam sine qualitate funi, per se ipfas, vel per alios quocumque, aut de alioquin mandato, commisi, scilicet scilicet, omnibus, & singulis poenis tum antiquis, tum in di a Innocentii XI. Constitutione innovatis, etiam, quoad scilicet, de gradatione scilicet, & traditione scilicet scilicet, omnia & scilicet obnoxias scilicet & scilicet, atque in posterum scilicet scilicet

Ljk. mrr.

B b

§2.

[illegible][illegible]

APPENDIX XII*

Ad Caput 10: In quo agitur de pietate & reli-
gione, qua Miſſa celebranda eſt; unde oppo-
ſunt verba non deſere Sacerdotem cōſcribere
Sacrum eſſe aſſimila coma, ut habetur in li-
bro Synodi traneſ. Cap. 90. num. 7. quem
hic ſubſequitur. Nec appendix alius etiam
librum 7. Cap. 8.

[illegible]

APPENDIX XIII.

EPISTOLA NUNCUPATOKI A,
ET PR. SPATIO AD LECTOREMEX MISSIONE PATIVINA, qua unico Vo-
lumine exhibeturCommentarii duo de D. A. Jefe Chel/ii Mairifge
et de Pativ. IT de Miff^ Sacerdotis, PATIVACI
atque aubi

S. D. N. BENEDICTO XIV. p. O. M.

CAROLUS CARD. REZZONICUS EPISCO-
PUS PATAVINUS

FELICITATEM.

ECCO) R^missime Pater, opusculum opus tuum
De D. N. Jefe Chel/ii Mairifge et de
Pativ. Sacerdotis, a Seminarii Patavini Ty-
pographia Audioliticam ad Te delatum eadem
manu, que alios alterum De Servorum Dei
Institutione a) Reatorum caliditate hifden typis
impressum haud ita pridem exhibuit. Venio te-
tar curas ad Te, & eo fane clarescit, quia cum
Volumine demum venis, non quid acceperim a
Typographo, ut tunc actus, Aliter cura inchoa-
luma-Mojulimque; sed quod accepit Typographus
a me ipso, & me curante inchoavit pariter &
sollicitus. Totum porro sanctissimae tuae non solu-
do, sed optimae hujus parrem, nec fere in-
quo animo) rectius mihi; amplam sollicitudine
fidelium facere exultatione atque doctine, quam
pro varia temporum opportunitate in mei Gregis
utilitates traducam. Spargam, sanctissime Pater,
lumen sapientiae tuae, et quae praesentis admonitio-
nibus, quae praesentis Rationibus Invenio & deest
Divinarum rerum cultus et reverentiam, sacros
ritus & ceremonias, primum Ecclesiae morem &
disciplinam, Audium denique vere pietatis & re-
ligionis eo vehementius inculcare conabor, quo
maiora mihi ad hanc rem per hos Commentarios
tua adjuncta praestant. Facit praesentis nuper,
ut hujus laboris tui magnitudinem & pietatis per
teus respondet] quem ego uberem, quemadmo-
dum spero, dum parvis colligas, MCCUM ipse
recogitabo, quale sit & <quid sit. quod ego
debeam sanctissimae tuae, quae cum me in maxima
dignitate, sed curatum piosissima sollicitudine, ni-
ro curit lapidumque providit, ut ea, quae per-
tineant ad curam, ministerium mihi, ampliarentur
eutein, quae ad dignitatem praesentem. Quia
enim diuimulm & tam opportunam praesentem
palam tunc occasione natus publicae predica-
tione non celebres inagrem illas de prope in-
credibiles hunc Actorum vim atque copiam, quam
fingit hunc illas ad admirabili exemplo, &
poterunt omnium memoria dignissimo, in Ca-
tholico Collegio Meum super cunctis? Ausi, a
sanctissime Pater, Meum Dignitatem, cum illis
praesentem Cetum, partem Ecclesiae inec sancte
principem, in omni ut velletis eum clares-
tissimo brev] ad me dato illud hunc jam & anti-
quae pietatis infirmis omnibus infirmis hono-
ribus in, quibus Apostolicis sedis Notarii de nu-
mero Participatum fiunt, et inausita plane-
que gratuita liberalitate majoribus praesentibus mo-
neribus cumlati, quam aut ego petere, sed in
opere agere debet. His ego tamque laetibus
beneficiis oblati tandem cum foecundo alquo,

Oratione patris, accedo ad Te; sed magna fane
cum te, quod ne gratius quidem tunc
cuius patris, sed de tuo. Accipe hoc ipsum
tamen illius animo, imo eo inausita, quia tunc;
& de hoc demum oculis ad me ipsum benigne
convellens. Apostolica benedictione eam mihi
memin jaspita, ut quae diligenter typis impri-
menda curavi, et mihi in animo ad Meum de
illius utilitatem diligenter impreta innotian-
bus.

PR^FATIO AD LECTOREM.

qui idcirco ante Benoniensibus Typis
X huc Opus huius scriptum, sed conferen-
Q et labore Auctor, qui tunc S. R. E. Cardina-
a in Benoniensibus regeret Ecclesiis, ea postu-
mum causa fuisse, quod tunc per ea tempus
g nullas erat in illa Metropolitana Ecclesia Cano-
u nica, qui, quod jam in Tridentina Synodus,
Theologia dignitate explicaret. Theologia
Q huc explanationibus ut quocum modo Arer tunc,
quocumque apud veteres reconstruere etiam
M "sanctissimae Sacerdotis, quae ad Christi
n Domini & n. virginis Mariae Fidei San'umque
u MIAX a. ecclesiasticum pertineant, ea fere omnia huc
n concipere coepit, tunc, quorum in diebus tunc
h committit tunc populum de in mykeris procon-
h dione doceat, quae MIAX sacrilegiis continentur,
a et in ipso hunc laboribus per se gestare,
a hunc quid sunt per hanc exequantur. Quot-
a quot etiam in Benoniensibus ecclesiis tunc vj tamque
n luan Deo & Ecclesiae venerat, excitandos rei-
u Aluavit, animus ut tunc Audis conseruaret,
a nec Scholasticis Theologis ipse deusit scriba-
a rem, sed ad sacras illas & ecclesiasticas,
B quae in ea disceptantur, cognoscendas transeant;
qui omnia in eodem hunc tunc deusit Benoni-
n fukus Auctor tunc praesentem ea. Habes illa Be-
n natiomali ecclesiae adnotationes ad Jefe Chel/ii in
a Delphic Sollicitudine, de sanctissima MIAX tra-
a datum. Adnotationes huius quidem in eaco-
a lineatur ad Ada Salidum Ecclesiae Benoni-
a a, quae examinatur in ad redam huc critica
normam exigunt illa tamen hinc con inco-
a nita huius tunc fuit, tum in praeter modum
a huc voluminis magnitudinem tum quod in Ada
a ad universalis, sed ad Benoniensibus postu-
mum innotianibus pertineat. H^C vero Latina edi-
tio nullis, itaque fane non innotianibus clarescit
a hunc aude, qui quidem additamentis Opus
Auctor sollicitudine paravit temporibus, cum ipse
a praesentis curae in domica Bibliotheca solus pa-
lum hunc sollicitudine. In tunc paxificatione mo-
a uit, in multas huc quidam proponere, ubi
ut aliam, sed omnes omnium praesentis praesentis
a. huc enim ea tunc, ejusmodi quod tunc a
a vixit ducia exultatione lama obcurrit obceptas
a, ut piosissimi piosissimi opus alex tunc
qui eas dirimere aggradiatur. Quod in tunc
a tunc a huc fane ea fere ea partes huc
a deolavit, quibus vel ipse Ecclesia, vel vixi do-
a drin & pietate praesentis tunc quidam
a de attigat quidem opus tunc, quae de tunc
a genio scriptores extulerit, mihi tamen praesentis
a huc, quo Deoloris ab huiusmodi praesentis
a ab huc, aliter remedia ad huc quidam
a huc hominum praesentis, qui disciplinam vixit
a huc, nec tunc huc fere praesentis in huc
a, quid apud innotianibus tunc Genis Andros
a deprehendit in corum, innotianibus, et a commu-
a nibus quae innotianibus in Ecclesia, fere huc
a alienum, de huc ut innotianibus, in familiaris
a huius hominum conseruatis quicquid legimus, pe-
a ditant

Altant, eaque sileat, que ab aliunde Gemiado*
affiliis quibudque, probareque pietate vici
cones fuit diripienda. Atque hec fuit, quae tunc
Audor edicenda putavit. Nuoc vero reliquum
ed, ut LeAores monestetur multorum AuAi rum,
r'hiburum nulla nobis intercedit, communitio, deo
Unilia toto Opere paqim aditari nba alio fane
confilio, quam ut confutetur. FaAum ut etiam
alia quadam causa, que sufficiens est, paulo
poM declarabitur. Et hereticorum libris feceremo
da «ite utilia & salutaria & omnia & peditaria
ut utilia recipiamus, acitura declinamus; vide
tur deo, veterum Patrum feticia. Ita D. Au*
quiamus lib. 1. contra Iherosolitanos cap. 90.
com.p. edit. Pasivile. ann. 1585. pag. 218. D. Nie*
rocyms ipia. 6. ad Vigilantium, & ipia 84.
ad Pammachium pag. 446. & 524. com. 2. edit.
Verodm. ann. 1734. 3. Gregorius in cap. 15.
in Job lib. 12. Moral. cap. 31. de cap. 27. itidem
in Job lib. 18. Moral. cap. 16. n. 28. tom. 1. n.
dit. Pasivile. ann. 1705. pag. 456. & 567. Confilium
per te bonum & laudandum: verum ut plectio
hominum ingenio fuit malo pravoque, Agere
viam poterat ad claustra refrigeranda sacrarum
legum, quae ferebat faustissima vetat, ne Ca
tholicae fidei in Hxeticorum libris legere: quod
probe animadvertit Conradus Brunus de hereticis
in genere lib. 6. cap. 5. pag. 347. edit. Mogun*
line ann. 1549. (*Amobrem sapientia conAllo
hereticorum librorum Ickio ca lacedia, nec
cuiquam, nisi Majorum permittit, libris hereticos
libris legere, quod docet sicut Seneca multa
lib. 1. fanca tom. 2. edit. Neapolitana ann. 1732.
pag. 910. Krievitatis, legat, de fide & Ritmanis
Pasivile. edit. 1701. n. edit. in Hxeticorum libris
omnino pueris prohibuit, ut Hxeticorum
scripta dicitur, ut in fine Majorum monestio
in eadem. Cum eo coequeat sybilis in 2. 2. D.
Thome tom. 2. p. 40. edit. Antwerpen. ann.
1714. pag. 82. 4. d. tritum repudietur ipia
copis aut fempiterna fidei fuit, libris ut legere
rent hereticorum iuxta Canonem la. concilii
Carthaginensis 4. ipiaque hereticorum libris pro
necesse est de tempore legi. quae de se fide Clau*
dus Elpeceus Traa. de fupposita librorum U
lione inter ipia Opera Lutetia PariAorum edita
anno 1719. pag. 118. Pervulgatus ca D. Am*
broii locus in D. Lucam 4. 5. tom. 1. edit. Pa
lione. anno 1828. pag. 145. ubi de quibusdam
pocryphis evangelis faibeos. Legimus, legat,
Milia, ne legatur, legimus, ne ignoremus, legi
mus non ut teneamus, sed ut repudiemus. At
fecimus quilibet fuit, in quibus magistri uti cor erat
tant fuit. Ad quem locum Benedictini Monachi
Congreg. 2. Mauri hoc fecerunt hanc hanc
vrbis 2. Dehor, honorum Episcoporum munus
ut praves libris ipia pervolveret, delecto torum ve
neno, illos refellere. & pbi fuit hanc peditio in
Bion laudatissimi Bellarmus lib. 3. de talis
cap. 18. de librorum ipiaque laetinae feticia,
commemoratis Dionysio Alexandrino, Theophilo
itidem Alexandrino, qui hereticorum libris ver
fabat, & D. Hieronymo, qui eorum scripta la
ditabat, nihil feticia quod ea de se ab aliis
datoribus carperetur, taceat, Episcopis fempit
tencebus fuit, in modo modo. Hanc alia multa
leBionem hereticorum. ritus profedo itegremari
nullo pado pater, quin etiam fua non caret
laude, A quae rem aliquam geAm, vel quidvis
aliud, quod ad dodrinam peditat ita certum
est democrei, ut ne unum quidem, a statura
communione qui fepudi Ani, carum rerum a
dem elevare audeat, non quod hereticorum o*
pus At Catholico alioque feticia conArmandocan*

Iamb. Mij.

feticia, sed quod ipia veritatem videri colla
cere Aliore nemo negaverit, cum de ea vel ipa
Romane religio hanc, ab Ecclesia fedit in
tot alios errores devit, nobis feticia videri
lib. 1. Kunkid in ipiorum hereticorum libris non
multa, quae ad veritatem peditat, pedita relique
tur? fupmodum ita veritas refutanda est, quia
iliorum libri, ubi pravitas est, refutatur verba
fuit mifia Romani Pontificis, quibus de haere
feticia ita Baronius in Ane feticia feticia
clafiaAorum Annalium. Ilum fane in Operibus
noAorum Scriptorum, qui Controversias pedita
darum, peregrinus hoc oportet, qui ab in no
deat ex hereticorum libris plurima loca pedita,
quibus ad ea, qui in manibus habent, percom
mode utuntur. Hereticorum aurem libri, qui in
hoc Opere nominantur, ejusmodi sunt plerique,
de quibus agitur in Regula 4. talia, quos ab
aliquo errore expugnat legere omnes. (non li
bri illi, qui hereticorum Auditorum opera interdum
peditat, in quibus nulli aut pauca de fua appo
ntat, sed aliorum dila contigit, cujusmodi fuit
Lexica, Concordantia, aliquid-regata, similitu
dine, Judicia, & hujusmodi, & quae haec admi
tta, quae expurgatio indignat, illic, Episcopi, &
deputat, una cum Theologorum Catholicocon
ficio, feticia ut amandis permittat. Quid
autem Audores hereticos in hoc Opere ita nomi
nantur, ut in eos alii inclementer didum At;
Audori perfualiamus ea, ipia, & maledicti
libri quidquam pedita, qui enim alibi quidpiam
perfidere parat At, rationes, ad adhibenda p
tan, quibus multo ita hominum animos feticia
edita pedita, A, quae plerumque rationum robur
enervat, omnis verborum abat aliquid. Porro
K ab omni honestate alienum fuit, hereticorum
Audores maledicti peditare, qui vel in ea re,
de qua agitur, eum catholici feniunt, vel in
aliqua quidone, de qua inter catholici agita
diantur, ea fequatur partes, a quibus Auditor
hanc de pedita. Qui a Catholica Religione
ditebant scriptores, nemo fane negaverit, eo
rum ita quamplurimos, qui ut honestas Evan
gelicas feticia Christi enervarent hanc
ejusque miracula & veneranda myteria expia
re, & plurimis variis r'us invagatidie conge
nefide magnos labores feticia. Alii quia ut
terris peditas ita ea se laudem aliquam
S hanc, D. Hieronymum ad defenforum pedita
ad feticia, qui in opia, ad Pammachium & O*
canon, illic, qui se criminabatur, quod Cri
genem laudat, ita respondit epistolae mihi,
quae Origenis aliquando laudaverit.... Laudavi
interpres, non dogmatum, ingenium, veridici
phitofebus, sum ipiaque Verum Auditor probe
cognita habet Clementis Odavi InArundinem
ad Regulas feticia addita, itaque epistola de
medica, ut omnia laudem hereticorum dila de
laudat, quae verba ne ininterpretanda feticia
magna de quorundam heterodoxorum lateribus
dantat commemoratis, ab omni laude ita
buenda abstinere. si quos autem ex ejusmodi scri
ptoribus expedit, qui de feticia feticia de 2.
R Mariz virginis, vel de Sacrosando MArz dicit
Acio quidquam aucti pravique animo feticia
feticia in feticia eorum cum de feticia malitia, &
audaciam: feticia oratioe utus ea verba ad
feticia, quae ipia vel gravitas pedita.

C o

S 2.

labris, alijae opeta collocaverat, dum adhuc
cardinalis, idcirco proletrant tunc pariter
Bononienses cives Eudachius Locatellus Re^{ti} Ep^{is}
Scopus, & duo Cardinales, Gabr^{iel} Paleolus, &
Philippus Boncompagnus, ut videtur poterit in di
da praestante pag. 18.

q. nihil equidem arbitror ad laudem hujus
obis promissus, abique ad gloriam illudicem
venit, quam n. illis loco confideretur, quid
pod gratiam statim, cum plures collationes
Decretalium Summarum Pontificum conie^{re}z
et, quz uris, sauctoritate Apodolica adeom^u
mune commodum emanarunt, omnes ad Magi
stros, nobilissimos Bononienses Archiepiscopos alie
re^{re}z fuerunt. Non autem loquor de prima De
cretalium collatione a Bernardo Papiz Propo
sitore adornata, neque de aliea Gilberti, & Alani
dudio compilata, quia neutram possumus adma
re in lucem auctoritate publica promittere sed de
tertia sermo est, quz a Pontifice Innocentio III.
universis Praepositis, dudisque Adoleccen
tibus Bononiz commorantibus indicenda fuit, cujus
profecto quidam vetustis appendix ade videtur
quarta ab eodem Pontifice compo^{ta}, utraque
vero in lucem edita, clarissimo Antonio Augu
stino Sermo illi noder etiam ad quintam per
tinet, quz ex Honorii III. in publicum emisa
ab Innocentio Cironio, quem aliqui promulgatam
putant judo ejusdem Honorii a Tancredio Archi
diacono Bononiensi, in qua festenda fuit Anio
niz Augustinus in praefatione ad antiquas Deere
talis: cunctis Intim^{is} in collationibus habet
Tancredio Bononiensi subdilectis collationibus sub istum
Pontificem Ahximi nomine; quam Augustini fentem
tiam sequitur Cardinalis Pinellus in praefatione
ad 7. de Decretalium collatione accepit ab eodem
Tancredio ex Honorii III. qui proxime Commendat
sententia, confutationibus comp^oinata. Postea ve
ro promissus ad ab istis, non a Tancredio
sive compo^{ta} iusta observationem jam laudati
Innocentii Cironi ad caput. hujus collationis in
de Constitutionibus & a Pontifice militan fuisse
Tancredio, quemadmodum ex ejusdem vetustis scrip
tis: Honorius ipseque servus Servorum Dei Biⁿⁱ
180 fuit Magistro Tancredio Archidiacono Bononiensi
fatuus, 12 Apostolicis benedictionibus Transmittam,
inquam, ad Tancredum scilicet, eandem ut ipse
in lucem ederet; unde colligit, ut totius Orbis
hominibus commendaretur, cum innumerabiles
fere ad laudanda Prudences ilique celebrant,
atque distigunt, hanc in Civitatem confuissent
obstante p^{re}te aut Dolores futuris aut auditores.
Ideo Pater Ezechiel in commentariis primz villa
z. Dominici tom. 1. de scripturis ejusdem Or
dinis pag. 24. non sine causa scripsit, Re^{ti} Glo
rium Ordinem s. Dominici illo tempore Dodori
bus sapientissimis Bononiz deservit, qui postabi
lis mundi illudicem (reversis villa rationem ind.
Dominici Monasterio prestantur, unde vobis
c Trojano equo egerit) deinde illi adias p^{re}di
Aum Ordinem per universum Orbem seminatim
propagaverat. Honorius III. Magistatus illudicem
voluit arguens, quod quidam privilegia Prudeli
bus & distigunt ademitent, ad ipsum scripsit,
ut videtur item in ejus epistola apud B. ysalidum
anno Christi 1120. num^o 25. Cum ex studio inde
rarum p^{re}te illudicem commode, qu^o Pontifici, ex
in villa Civitas inter alia p^{re}te famo^{sa} & in un
verso mundo nomen annuntietur istum, fastigio p^{re}
alitea Kethleas Domus videtur p^{re}te, qui parvu
ut frangitur, in eadem, ex qua emanat Ducet qui
sequat Populum Domini; quz colligatur.

10. Loquimur quoque de Gregorii IX. De
cretalium compilatione in quinque Decretis divisa,

quz hac ita in omnibus totius Orbis scholis,
& in Corp obtinet; quam liquis constat ad
a natam fuisse a R. Raymundo de Pennafort, qui
S in Bononiensi Archiepiscopatus Collofium creper^u
& fundus est idemque compendium Arch^{ie} yndif^{ici}
& aliea Dodoribus ad distigunt infcriptum fuisse
minime dubium ad Sermo etiam a nobis habetur
D de 10. s. decretal. Bonifacii VIII, cujus qui
6 dem maximus di quoque ufus in scholis, de 2°
A et, qui non lotus Procoplorum, discipulorumque
A Bononiensium nomine nuncupatus est, fedetia
U editus ejusdem Archiepiscopos Dodoribus posulao.
k istum, qui Jacobum Cadcilasum ad Pontificem
q legaverunt, ut in impetrarent, quemadmodum
Q ad proccium suris s. ibi ad g. 2. a. multis. Ver
U ba pariter tanquid de Clemencia ultimam p^{re}te
n Pontifici paitem consensibus, quz
p clementis V. collata, & a Justine XXII. edita ad
M^o gidros & distigunt Bononienses translatte
q fuerunt. Priorem autem alia collatione
N C^onditionum Joannis XXII. & aliorum Pomi
O heum, quz ideo Extrajectas emanant dican
g alia, quia omnibus notum est aae privata adco
nitione adornatas fuisse, & Constitutiones alia
comprehensas non ideo vim habere, quod istas
regeantur, sed quia ab auctoritate Apolice,
m ur^o emanarunt, origines habuerunt. Item p^{re}te
p^{re}te istas in. 7. Decretalium, opus nodri^o n
S istas Maximi Gregorii XIII. jussu editum, in
quo ipse multum intervenit, ut testatur Cassi
A istas Pinellus, qui istas ipsum Pontificem Clemen
n tia VIII. nomine nuncupavit, in cujus Pomea
to confectus ad, Crenius immortalis
m p^{re}te istas, literatur^o, otum extrajecti^o P.
U istas hanc provinciam assumpsit primum Flavio G^o
no, Franafco Alciato, Antonio Carajo^o Sau^o Ro^o
h man^o Knubi^o Cardinalibus De^o n^o mas Multa ipse
manu sua exaravit, aliusque, nemini p^{re}stati
n ditione enim Opus quavis absolutum, typis
n impressum, non in lucem exitum fuit, cum
g eo vasis Incretis Tridientis concilii inciderit, quz
S iusta f. m. p. IV. Pontificis Condiuicem
S incipientes Remdisim Deut non istis gloriis, a
U istas interpretationibus sublatum, quod fane
W p^{re}te istas p^{re}te istas, in istis collat in librum
n s. Decretalium, ut videtur Fagnanus in Cap. Cum
S vestitus num. 61. ti ff. 1. de iudicis. Neque ista
q quz fugeus ista ista, advefatur, quod erudit
A ista. Gregorii IX. in Bullario Dominicario ista,
O 1., nempe a Pontifice Gregorio IX. Compilatio^o
S nem fuan non ad Magistros & Auditores Bo
nonienses, sed Parlatas quidem dircam colla
n quoniam accideret p^{re}te, ut Compilatio ad ista
u quz translatte fuisse ad vel maxime, quia p^{re}te
A p^{re}te istas istas Rotz Auditor in ista g. Kay^o
A mundi de Pennafort tom. 1. p. 28. ledatur, in Va
llicano regedo pod episcopus Pontificis, qui Com
pilationes fuan ad Magistros, in subleas Pa
nidentas mittit, feripsum de viciis, Cadmatum,
W infcriptum quoque ista Opus fuisse Magist^o
& distigunt Bonontenub^o Priores ad rem
propofiras confirmandas magni momenti est
S non modo Compilationes fupetis istas, verum
B etiam istas, quz a Pontificibus, dum in scholis
morabamur, conGo^oz fuan omnes fuisse Bonon
niam istas, non autem istas Parisiis.
A Non p^{re}te quos moireti est, nullum impre
S fum exemplar reperit Decretalium Gregorii IX.,
M in cujus procemio infcripta Archiepiscopos Bo
noniz non legatur Demum s. corpore ista
Canonici, quod editum est Coloniz anno 1495,
S adiolata occurrant hujusmodi verba in istis ad
p^{re}te

præxiimus! / s. una habundantia Unitur
 Phœdria, in altero Bononiæ & Parisiis, fide ut pte
 rimam omnia habet Bononiæ

11. Rix vero arpinensis fladdatæ* videtur
 mœcloflarm Alidori, intergectæ, & Magistron
 pœia Canonici, aut ex eodem Canonico Archi-
 episcopo Pontificis fuisse, aut in eadem Urbe
 natos, nemo utique scit, qui de principatu re-
 jure Canonico contendere noluit cum civitate au-
 dact. Bernardus Notionus Canonicus Bononiensis
 Ecclesie fuit, Guido autem matris Archidiaconus
 Joannes Andreas, Joannes Calderinus, Antonius
 Butrus in ea civitate nati sunt, et hujus etiam
 civis vocatur pœia cardinalis Sabarella, cum e
 Sabatina familia originem ducit Petrus R. legien-
 de, pinus Mugellanus, Joannes Aquileia, Jo-
 annes Dei, Innocentius IV. Pontifex, Abbas Pa-
 normitanus, Baldus Baldui, verus Ancharamus,
 Dominicus & s. Geminiano, Joannes Isola, An-
 dreas Barbata, Faridus, & alii bene multi, qui
 prima pœia Pontificij lumina prodicantur, Le-
 dores hac se uterantur illud tulerunt. In etiam
 pœia fuit Antonius Aliguinus vix omni com-
 mendatione major, de illi proveat veritate im-
 pœia fuisse, huc vocatur Cujacius ubique
 tarum celebrissimus, quem magno oblatu (Sige-
 mudi Gregorij XIII. invitaverat. Hoc autem
 omnia consilia fuit, & legi possunt in Opere
 Francisci de Savaria legum interpres, & in
 Prenotiis Bononiæ Canonici Doujat, & apud eos
 omnes, qui vixit pœia Consultorum Scriptas
 literis reliquerunt.

12. Diu quidem Sacra Theologia idem place-
 re habita, ac pœia Pontificum, quia revera Sacri
 Canonis magna ex parte ab aliis continent,
 (quam conclusionem ex Theologia principia dedu-
 das, ut apposite ad rem nostram considerat Jo-
 annes Gerfio inferens, quem habuit ad s. theolo-
 giam in pœia Canonico, qui interitus est in romo
 lucendo pœia Operum: Rix in illud videtur, igno-
 hemata fuisse fuissent eadem primitiva ab A-
 quileia, ad deinde per pœia pœia variis ut ut ad
 Doctores Sæculos incluser per quatuorcentum an-
 nos in amplius quibus temporibus non erat ac-
 curant Theologorum. Canoniarum item Cano-
 nes Sacri multi etiam ultra tenores traditum in
 Evan'eij* in consilia libri Canonica. Nunc ve-
 re Canones, si bene inspecturi non sunt Africa-
 quidam etiam vel illata est principia Theologi-
 est idem, ex Evangelio et alia libri Canonica
 per illas, quibus sunt Christiani Qui vos audit me
 audit: nihil legitur admirandum est, si ad ad-
 dendum pertinebat eadem, in legatione Concilium
 illorum Canoniarum, ad quos pertinebat etiam prin-
 cipiorum. Et quod Bullæ in sua Africa Parisi-
 ensis Universitatis tom. 2. saculo IV. pag. 580.
 poliquam affirmavit nullum differens esse inter
 Theologum, & Canonum peritum, hoc memora-
 quod, poliquam pœia Decretum a Gratia-
 no non collatum, in quo varie Leges Cms
 ascripta sunt, cum in ea etiam fluidum legum
 secularium magnam haberet exillationem, ut
 in duas divisa fasset qd, ut ut illi Theo-
 logiam scholasticam loqui non, ut pœia Theo-
 logicam detraheret ad eam Canonum explicatio-
 nem esse converteret, quod quidem inconfutro
 ac perperam fadum est, cum Canonum pœia
 (epe principia theologia pœia omnia omnia
 detraheret: Canonica quoque jurisprudentiam nunquam
 a theologia differendibus, ubi pœia quia canonet
 Patrumque fuit & Sacra littera, non est, ut
 Gregorius dicitur, Canonica & principia. Verba
 fuit Thomassin in pœia differendibus Sa-
 cra concilia. Et D'jat in sua pœia

Canonica tom. 1. cap. 2. num. 11. requiritur: Cum
 Theologia pœia Canonico educta, quodque omnia
 superius est evidenter est, item ut arguen-
 da em' mandum est, etiam in his utrum ubi
 revera est alia, quam ad vix nrm aptate. At-
 que in ista rerum argumenta pœia Theia,
 C'und quidem intelligit, qui aperte capiat, in
 accurate iraditum pœia pœia pœia
 Typis mandatum a Nicolao P'ulchrocap. 12. num.
 4. & 5. cap. 1. pœia videntur collata pœia
 fuisse, pœiaque dignas quibus tarum opera
 data alia, qui abque Sacre Theologia illud
 Sacros Canones declarant, quavis etiam
 pœia pœia Civili, atque Canonica pœia pœia
 non vulgari.

13. Canoniarum, ut in dicam facioerax
 notra civitas sequuta est, atque in quidem, ut
 detrahit Theologos videntur, & qui Theolo-
 gis (pœia dare operari cupiebat, Bononia diffe-
 dens literas in conferebat, unde Bononiam
 vertens Deflor Parisiens vocatur, ut animat
 veritas Alidori in pœia ad Leporem, quæ
 ab eo ascripta est in fronte operis fuit & pœia
 alius Bononiensis. Cum autem fumus Pontifex
 Innocentius VI. non decessit pœia in Bon-
 niensi Archyepiscopo Dolores Sacre Theologie
 detrahit, Collegium Theologorum inde fuit
 dedit, ac videret in ea Constitutione in
 Bulla Romæ tom. 1. pœia etiam apud
 Ughellum tom. 2. Italia Sacra pag. 16. Quan-
 quam vero brevi temporis spacio quod superius
 fuit, etiam constitutio executioni minime deman-
 data fuit, vigere tamen cepit, federe Urbano
 V. Pontifice, ut dilecti signum de Episcopo
 Bononiensis tom. pag. 451. in additionibus VI.
 Gordii ad vitas Innocentij VI. scripta a Clae*
 conio tom. 11. pag. 50. Item in additionibus ad
 3 vitas Urbani V. pag. 548. pag. 551. et in Bullæ
 3 et detrahit tom. 24. pag. 278. & 279. in illas
 3 autem fuisse collegi Theologi, quibus pœia
 lucem edita est ab Alidori loco superius lauda-
 to, pœia nomina illius Theologorum,
 & qui interitus Bononiam magna ac cum laude sa-
 eram Theologiam publice docuerunt. Quomodo
 3 autem istas pœia Urbanus V. hujusmodi studium
 3 fuisse, affirmare placeat pœia pœia, immo etiam
 3 fuisse, non alia admodum radice hanc
 3 facultatem per ea tempora Bononiæ detrahit.
 3 Est enim constitutio tum ejusmodi Urbani V.
 3 tum Bonifacii IX. itaque Martini V. Summo
 3 rum Pontificum decreta occurrunt, in quibus
 3 primus Bononiensis Arch-gymnasium laudat
 3 vellet, lanquam Jure civili, & Pontifici
 3 men, dedit variis conceditur privilegia earum
 3 facultatum Professoribus, in diffusi, fedde Sa-
 3 era Theologia ne verbum quidem. Est etiam
 3 constitutio Nicolai V. omnes autem hanc Con-
 3 stituciones habentur in appendice tom. secundum
 3 villas pœia de statuta hujus Paris, in
 3 qua exhibetur accuratissimus catalogus illius
 3 rum, quæ in hac Universitate fuisse, nulla
 3 Cathedra Theologica mentione habi-
 3 ta. Id quidem pœia Theologorum Archyema-
 3 fuit in illas 2. fuorum Commentariorum non
 3 propter Theologos, sed Legum & Philosophie
 3 fluidum praeclare laudat: notat in illis
 3 in Philosophie, quæ morer bonos, non tam Cives,
 3 quam istos docet. Quod autem tum affirmari pos-
 3 set, illud est, hanc Civitatem etiam, quæ
 3 via nrm pœia est, detrahit Theologia sta-
 3 pœia, ut argueret illud ex Bulla Summi Pontificis
 3 Gregorij XIII. anno 1584., qui vixit privilegium
 3 pœia Pontificis Juri II., ut hoc'cia
 3 est fuisse Civibus conferatur, hanc habet Not

11511111, (jocunjs in scriptis quoniam Polemicis
cum Scholasticis conjunguntur, variagickolles
tunc tum auctori, tum auditoris sapientia exigit
camur. Tota igitur difficultas in eo sta-
at quod hujusmodi studia non praxiantur aut si
passim fierent, negligenter deinceps, nec ad
finem perducuntur. Nam in medio cursu scholae-
lorum impositum, ut dictum fuit, lectum in otio,
quod representat vitam, transigitur, equi scholasticos
cursus famel peregit, in prater magistri scripta
scholae alius dederat, quorum, ut fapc sit, post
breven temporis lapsum obliviscitur. & licet
quacunque didicisset, fideliter memoria teneat,
ca tamen tanti otii non possum. In dodrica
fideliter parant scholasticos fides dignam
tunc qua solius inventus Magister quamlibet di-
ligent, ad eruditum, qui omnia noverit, tum
quod unus Magister nequeat ea tradere scriptis
omnia, quae legendo, nullo modo cognovit.

19. Interdum vero, ad hanc pudendam stu-
diorum rationem obtegendum sufficere dicitur
Theologiam rerum Divinarum interpretem za-
cedentibus fides est aliorum, quae superius mo-
moravimus. (studiorum utilitates praxiatur, &
palam denique acutissimas, in obsequio su-
nec est necesse omnibus, nec vacare.

20. Quid nos de istis Scholasticis Theo-
logis methodo sanctissimae quotq; ex ejus fastibus
in Ecclesia COMEIA dixerant ac quotidie
fuerant, jam tunc illud in prima notitiam
Intelligimus Padorum Tom. 1. Prolegom. 1.
quosque in 1. 1. Evangelia. Scholasticis Theo-
logis in quo huiusmodi ad ista
pessimam multarum rerum, qua tum in scriptura-
rum studio, tum in doctrina in utilione veterum
Patrum sanctissimae studiorum praxiatur
vestitae adsequitur. Huiusmodi homines catholici
reputant, & tunc contemnerentur istis 17. Prolegom. de
eius catholici male meriti, quae huiusmodi Theo-
logis multis modis amplexata est. Sed iterum ar-
ferimus eam vix catholicis non fides esse,
ut necessaria etiam ista studia superius indicata
scholasticis. Cum autem huiusmodi Theologiam
menda, Salomon prosequitur, solus, ut quicquam
in istis studiis cautescat, sed moderatum, ut
tunc tempus istis disputatibus impendat, ut ad
scholasticam Sacram inferarum studia temperare per-
veniat.

21. Pellisset hic locus eorum ut audaciam
referimus, qui cum istis studiis habeant,
necum sapientia, istius autem hunc
illudum citius, ac plane supervacaneum; sed
hujusmodi hominibus valde parva, nunc tantum
dicimus p. m. de attributis, quae solis quidem
in hoc Audio solis parva elevatur. Proxi-
ma enim eloquentia, Philosophia, ac Theologia
Audia, quae in quipiam neglegent, semper
oportet, quia istis male habentur ea, istis
sio istis, quod istis fundamentis instituit
superstitia, inquam, praxiis Audia, non video,
cur novo non istis adolescenti istis gradum
facere ad ista.

22. In promptu fiquidem fuit eruditio Geogra-
phix & Chronologic compendia, introductio
nempe cluere istis nunc Audia, item compendium
huiusmodi universitatis episcopi huiusmodi, quorum
brozum istis ad eruditionem solent induci-
tur. Solidae autem quoniam, & argumenta
prudent, ac istis admodum praxiatur in istis
recentium eruditum, quorum copia non
mediocriter erat in huius Urbis bibliotheca. Ac
quoniam publica scientiarum Audia longe praxiatur

fuit, ac sanctissima istis, ignoramus profere

9 quid caufc St, cur in hac Urbe Virorum vero
n doctissimorum, Nec Academiae istis nequeant,

A quae istis via potest, quantam sapientiam istis

10 istis istis, n sapientiam habent moderatores,

2 Neque locum istis Academicis habere debent, istis

A qui in istis istis commendatis istis

6 vestitis fuit, istis admodum magis de

8 istis. Nam qui Grammaticam, Logicam,

10 istis Pontificum istis, ac Theologiam istis

11 istis primo, ut istis, istis istis

Q istis quidem istis istis istis istis, istis

Q merito istis istis istis, nunquam vero istis

8 istis ad hujusmodi Academiae istis debet. De

8 istis materia, quae praxiatur occurrat, istis

B istis agendum istis, istis istis istis

A istis annuam istis, ac Conciliorum Sacrum

10 istis quoque istis, ne istis in conventibus istis

Q legatur istis, qui deinde istis istis istis

Q istis istis istis, ac istis istis, ac istis

2 istis, & confolo istis istis istis istis

11 istis, ac istis Academicis istis, qui ca

3 de istis, quae ab eo praxiatur, qui ca

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

A istis istis, differant istis istis istis

tim opponere, vel addere praesentibus
fuit. Patum quidem profectus, sed multo
le attentione praesentibus clemens, licet, ad illius
cetera vultu adhibere. Verum, quod nobis minime
congruit, et probe atque parum fuit illi complures
fludiorum floriorum fuit, ut cognoscere illiusque
metell ex introductione ad ecclesiasticas discipu-
lationes vultu praesentibus viri clarissimi, qui con-
lega nolles in omnibus illi operibus, et deinde
Episcopus fuit. Nam in ea expositur ordo, quo
loiebant haberi Academiae ratio, in conditio
firmorum, qui vultu adhibere collationes, qui
fubide habebantur, nomina Academicorum
rum, qui a Secretis Academiae erat, in utro-
rumque munera declarantur. Ut vero manifeste
omnibus pateat, quanta in vultu, qui ex
infmodi Academiae in collationibus praesentibus,
quis et, qui ignoscit quama in in transalpina
regionibus, in qsalpinis hujus nostris Christianis
la rerum naturalium fuit, tum etiam in vultu
vera Mathematica. Et quo autem fovea ide
emanavit, nisi ex Congregationibus, fermenibus,
ecclesiasticis, qui in fectiarum institutione ha-
bentur? Conveniunt enim, fermenibusque habent
dell vultu praesentibus fudiorum fuit ex pectum de
more curriculum. Quod utique quique intellige-
re potest ex historia fudiorum vultu fuit
finitis, qui a Secretis illi ejusdem institutionis.
et. Expositio comparitur, refert earundem
Academicarum, in vultu praesentibus non per
methodum, in hominum mens vultu fuit
quidam operta exultetur, ac de necessitate in
vultu fudiorum edocetur, pro quibus ex
levis Academiae vultu cupimus. Ut ad Sacra
fuit, in ecclesiasticas eruditiones ample-
Academ alios imple legimus, libenter, vultu adhibere
ditiis curis, quas fecum fuit amplissima huc
necesse. laharum hunc imple fuit, in ad
Enem perduximus. Confidimus autem fore, ut
quicumque has notias edocuit, alios legere non
gravabitur, fudiorum, qui fuit commemoravi-
mus, necessitates ad vultu plane intellige-
plura enim hoc in Opere vultu occurrent, qui
fuit ignorabat, U quorum cognitiones
fuit maxime necessarias non negabit. Nunc ergo
in fuit, non praesentibus tamen, qui praesentibus
Nobis fuit in hoc opere adornando; non praesentibus
inquam, vultu praesentibus Operis hic fuit
vultu, qui praesentibus hoc futurum speramus
tum vultu transire ad rem momenti fuit maximi
consequendam. fudiorum fuit quoniam
ad Christi Domini, ad fuit in Sandorum
celebritates, aut ad sacrificium fuit fuit
espianis parum ecclesiasticis vultu fuit, in
animo fuit non accendatur, in ex in, quorum
fuit et comparata, nullus fuit fuit
praesentibus, in "cordes fuit fuit in
fuit in Divino fuit nullum fuit vultu
fuit, notiamque adiones, qui non in fuit
fuit, in mysteriorum fuit, in fuit, quama-
fuit, reverentia, ac timore ad Altare accedat,
in tama in Deum fuit adhibere, ut mentem
ad ea, qui dicit, ad ea, quae fuit, in fuit,

H qui in vultu, et continentur, fuit in,
tentant habere. fuit quidem fuit, et do-
A cardinalis Roma incomparabili eruditione de
vultu fuit in celeberrimo Opere de fuit
n vultu, sed cum probe intelligitur, non in
vultu rerum vultu fuit in, alium
vultu fuit tractatus fuit de fuit
Divina misericordia fuit confidimus in fuit
fore, ut ardens denderium fuit fuit exitum
consequatur. Et quoniam fuit fuit occa-
fuit, qui ad hoc Opus aggrediendum addidi
fuit; quid in eo continetur; qui exinde in
fuit praesentibus fuit, rationes, ac modum, qui
in fuit fuit fuit, huc fuit, qui
hor hic fuit fuit, fuit ad in fuit
fuit in fuit, eundem et rogamus in fuit
fuit, in fuit in fuit rationes habere
fuit, nec Nobis fuit, quam imploramus, in
fuit veniam impetire,

EX EPISTOLA

fuit fuit fuit

PR. AISULIS CON: MBR: CENS:

Ad hujus voluminis editionem, vultu
tom. v. pag. ny

Q uoniam vultu fuit, quama fuit
anini vultu, cum prima volumina Op-
rum fuit XIV. fuit vultu Maximi huc
in fuit in manus habui, vultu
k pervolvi. Equidem in ex fuit, vultu
huc Regno vultu fuit, quam earundem
perum copiam; in in quippe quidquid fuit do-
drinz, atque vultu in, tam fuit, tam
in appetite tam fuit colleum vultu, ut in
vultu voluminibus fuit mihi fuit vultu fuit
Catholica Religio, ac disciplina. Proh quanta
Sandorum Patrum, quanta Sacrorum Canonum,
quanta Conciliorum Theologorumque, in quam
profunda cognitio! Proh! qui fuit vultu
omnigena monumenta! fuit legum, ritum, mo-
rumque Ecclesiarum fuit omnium fuit. Quo-
ta in expendis fuit fuit. Quanta
in agendis eruditio! Quanta in fuit fuit
fuit, in confilium, in oc quidquam ad fuit
in fuit eruditionem, quod in in fuit pro
fuit con traditur? Crurum, mihi crede,
rarum in Theologiarum rerum omnium
plectijam huc fuit, fuit huc volumina
in fuit. Quare fuit quodammodo fuit
fuit nomine oro fuit fuit, ut quam fuit
fuit editionem fuit fuit; praesentibus vero
Operis in fuit fuit. quod in fuit
veo, atque expedo, ut praesentibus et in fuit
fuit doctrinam in fuit omnes fuit, quid-
vultu curx fuit fuit fuit

Ex totem totem v. pag. 110. Quid dicam de
exima in doctrina, qui in praesentibus Com-
mentario de fuit fuit fuit fuit

[illegible][illegible]

APPENDIX xiv. AD LIB. I.

72

quatenus opus est, diAaque auctoritate conRt>4c
mus, & in ovamus.

infages, ut itdem pRtensi
idulto celebrandi fuper Graecorum AminecInm,
in predicatorum Ruthenorum Ambellie duntaxat
(quemadmodum etiam in pamilis Decreto in-
gleas) uti, & gaudere parrict, in vercoedemin
aliqua Latina "clcia, fua in doctricis Lati-
norum oratoris, que fua auctoritate Apoflo-
lica in hujusmodi Latinorum pivilis Domibus,
cum licentia celebrari facienda, que adhuc va-
geat, ero'a fuerit. Sacrofandum sacrificium
offere contigerit, alibi vel fuper Altari coeco'
crato, vel fuper Lapidea pariete consecrata Ta-
bula, qux etiam portmU appellatur, non
autem fuper Animenlia hujifm'a, edebare
caminio debeant.

17. Volumus denique, ut pRtfectum in-
exempla etiam impreffa pabilis Notarii
rubricatione, & perfona in dignitate ecclefia-
stica confuima sigillo munita, eadem omnino
ac fup pRtfecte, ubi quocumq; opus fuerit, fiden,
& auctoritatem obtineant.

hominum licent paginam
hanc noRras conceffionis indult, mactat, De-
creti, & Voktatit indiligere, vel si aufu
merario contrarie. Si quis autem hoc attentate
pRtfigerit, indignationis Omnipotentis Dei,
ac Beatorum petri, & Pauli Apoftolorum ejus
se noverit incurfurum.

Datum Romae apud Sandam Mariam Mayo-
1693 Anno locarationis Domini MDCLXV. 19.
Agallia, Pontificali Notarii Anno con-
decimo

D. Carl. PaffmHt-

2. Datarius.

Villa in Curia

J. C. Hofebl

3. R. Eogenius.

Re-Ritana in Re-Ritana Ritvinn.

APPENDIX xv.

Lib. II. Cap. II. De MIRA idiomate ferno est.
Superius in Appendice III. ea fuit expofita,
quae ab Italo-Graecis, & Graecis Melchitis de-
Opportunum hac de re vifum est,
iranxibereus, quae poRta 2. Pon-
tificis Ecclefiafticis omnibus Ritus firovlatini
pRtferant.

Re-Ritana! Omnis Ritus firovlatini pRtferant
ut in fupra, & Divina Officia firovlati
Ritu illius cum charactibus Hieronymianis re-
tineant, & Mijfalibus nevaris re. utantur
re-Cogit. Propaganda filii etiam.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

161 Perpetuum est memoriam.

EX padorali munere, quo Romani Pontifices
Catholice pRtfecti Ecclefia, eamque mode-
fapidi vultu, confueverunt Praedecessores NoRi vigilas
cavare curam, ut in facris peragendis, fuae
/i""uasque Natio legitime ioveat Ritus RdJ
Ufui in. firovlati. Mife.

i glare cubodiat, ejufque idiomatis uniformitatem
i retineat, quo illius refpectivo Majores in Mifras
sacrificia, Divinifque Officiis uti dignofeuntur,
& prohibeant ne quid a pRttra lingua, vulgaribus
licet diocesi famula immutata, deficiant,
omnemque adhibent operam, ut abufus pRt-
dentibus temporibus inolefcenctis eradicaent.

3. Cum itaque ex fua dignorum refinemento
acceptimus, in Ritu Salvo Latino, quem sa-
luta recodationis Praedecessor NoRi Joannes Pa-
pa VIII. ficut ac religiofe Nationi illyricae
nna cum idiomate, quod nunc Slavum licentiae
appellat, & charactibus, quos Hieronymianos
dicunt, adhibendum conceffit, de conceffione tem-
poribus recodandae memoriae Praedecessores pRt-
NoRi Urbanus VIII., & Innocentius X., dum

miliale, & Breviarium eodem idiomate, & cha-
racteribus, excudenda typis tradiderunt, pRt-
victus confirmantur, nonnullis itaque abufus
Apofolice fedis innotuit, innotuitque con-
trarias, pRtfectis aliquorum libertate, qui au-
dent Mifas, infirmitatibus & pRtfectis su-
vo vulgari fermone confpectis, componere, Im-
lium quoque Evangelii fecundum Joannem &
Flammum Lavabo eadem vulgari lingua, illius
que characteribus innotuit, nulla defuper a No-
bia facultate, & approbatione pRtfecta, fua
atque pRtfectis legenda pRtferre: Idcirco
ne huiusmodi abufus, qui eundem Ritu mife-
re ac turbare facile pRtfecti, latius progrediantur,
poffimus alia noRra edita Co-Ritacionibus,
nimium quinquagefima fcripta, cui initium mra
pRtfectis, & o'gefima fcripta illyricae De-
manant editis, qux extant in pRtfectis NoRi
Tom. 1. pag. 267. & 290. Graecorum Ritu
conferant, & innotuit, pro Italo-Graeo-
rum, & Graeco-Melchitarum Nationibus, abunde
providimus, eandem nunc firovlatinae NoRi pRt-
curam ad illyricas Nationes convertentes, su-
pRtfectas, qua longius Apofolica auctoritate, vo-
lumus pRtferimus, atque mandamus, ut Eccle-
fiaftici omnes & sacerdotes tam firovlati, quam-
cujuscumque Ordinis, aut firovlati Regulares
qui Ritu Slavico-Latino pRtferant, in Augu-
Ao Altaria firovlati, & de NoRi Canonica,
atque divina Officia pRtferant ac obedi-
Mifalia, Tabellas, & Breviaria characteribus Hier-
onymianis impreffa typis Congregationis Propa-
gandae fident, quique iapoRium ibidem im-
mentur, non fua pRtfectis opportunitate pRtferant,
& approbationibus atque diligenter huiusque
amittit, de deinceps adhibendis a vire doRi
ficilavo-Latino idioma, ac Hieronymianis cha-
racteribus appRtfectis calicibus, quemadmodum per
plura antea fecula ab illyricis Gero firovlati
Audite fuit, de deinceps omnino adhibere de-
beant, & teneantur: utque in poRterum nemo ex
pRtfectis Clero, in Mifis celebrandis, aut in
divina Officiis pRtferendis, Oraciones & Preces
que noRi, & Apofolice fedis auctoritate ex-
amine non fuerit, & approbate, recitate, ac
quoquo modo adhibere audeat, fua pRtferat.

2. Quocirca venerabilibus Fratribus N'ris
Archiepifcopis, & epifcopis, de quorum pRt-
firovlati Ritu Slavico Latino vigeat, committimus,
atque injungimus, ut pro fele, & pRtfectis,
qua teneantur conceffita in Orbis pRtfecti
& Sacrorum Ecclefia Ritu innotuit adhibere
firovlati exadantque huius NoRi videntis, daru/
ac diardi pRtfecti executionem curent, atque
urgeant, ac firovlati omnes, innotuit quae
tine abufus eliminent, amittit effirovlati pRt-
mediis a facris Canonibus in pRtferant & re-

Dd 2

firovlati

Encephala, & Typia eudodoni castris, tunc querra
Cardinibus & Consistoribus ea de re de-
creti caput, quam etiam reculam legere in
Appendice ad antiquum mirale Monasticum Lac-
teranense Tom. 1. Columnis itaque a p. E-
manuel de Alevedo adnotata.

33. Nadenus QuocUca Monumenta adla-
tina Ecclesiam pertinet. Quod autem spectat
ad Græcam Ecclesiam, cardinalis Bona Rtr., li-
brarii, virgineus. h. h. t. II. add. ignotum extatit,

ea prioribus diebus in Basilicis Mille Ro-
mani Pontificis mentionem facit. An vero post
mt secus istam confusionem mentionem facit
Romani Pontificis, non liquet. Porro Isaacus Ma-
bestus, in observationibus ad Pontificale Criterium
perr. 6. observat. 45. fatetur de istis prioribus vi-
sionibus nullum invenisse, ex quo condat, in
Græcalis Ecclesia, infra Midarum aditionem, Ro-
mani Pontificis memoriam non esse servatam. Vel-
lem fassent laudare; sed fallim non leges
falsam quidem laudare. QUUM autem in qui-
dam antiqua exemplis liturgiæ Sancti Iuacobi
Chryzodomi frequentia verba legamur, Nicolai
Saulhymidi verba ista Papa leges sua tempora,
credibile est, temporibus s. Nicolai i. Pon-
tificis Maximi, viderentur alia. Rtr. Chridi
DCCCX.VIII. Pontificis nomini adje-
ctum nomen Romani Pontificis. At vero lauda-
re Antonius in ista Bidentatione contendit,
multo ante Epocham ab Naboto indicatam, in
Ecclesia Græca Romani Pontificis commemora-
tionem in Milla sua confuisse; idque evincit
tum alia multa monumenta, tum episcopatum
fado, quod videtur Nicephorus in ista Eccle-
siastica 16. cap. 1. y & testatur alius an-
tiquioris Ridorit, Basilii Ciceron.

Encephala
/ / / / /
tacta-
Encephala
/ / / / /
tacta-
Encephala
/ / / / /
tacta-

ihem, Pontificis appellatum, quo verba ista
Chalcedonensis Concilii testantur adverte-
ntis Butychis. Quod cum sandiflissimæ Pon-
tificis fella in discrimine non posset, ideoque
Aneasius communione privaretur, ausus ad huc
anno Domini CCCCLXXXIV. novo & inaudi-
to ad eam diem temeraria scelere, Pontificis Ro-
mani Pontificis Rtr. et s. Basilii Diptychis ad-
denda: QUAM ob rem damnata deinde cum Aneasio
memoria, ejusque damnationi acquievit Ecclesia
Græca, sub Hormida Pontifice, & Judino Im-
peratore; in quod a duobus Hormidis Prædece-
ssibus, Anadasio 12., & Symmacho, obtine-
requebat. Erat igitur in magna Condannatio-
nis Ecclesia, cujus exemplum procul dubio
sequitur error istius alie Ecclesie, erat, inquam,
in s. Basilii Diptychis Romani Pontificis
nomen, ideoque dicendum est, pro eoni-
minatim oratum fuisse istos Militarum foemina
Quod & Aneasio hujusmodi nomen primus abra-
mum dicitur ejusque falam ideo etiam improba-
tum appellatum fuit, quod, sine precedenti alter-
tate ejusque exemplo, rem perpeccader npram,
& eo usque inaudiam; quavis aeneas di-
versus istos Romanos Pontifices, in Rtr. istis
Episcopos, attestantes seditiones non detul-
rent, hinc s. Basilii superque invenitur, multo ante
Aneasio tempora, ideoque prioribus faculis, Ro-
mani Pontificis nomen fuisse Græcorum Dipty-
chis inscriptum fuisse, in Midarum adio-
pro eo præcedi non confuisse.

12. Sed quidquid de hoc controverso
Ecclesiæ eruditio capite, Nobis tunc ad
Vb/yw/wedimare podo, commemorationem Romani Pon-
tificis, istos in Mida, falsaque pro eodem inaudiam

proce, confere, & ede declarativum quoddam
gnum, quo idem Pontifex tamquam Ecclesia
Caput, Vicarius Chridi & Beati Petri Succellor
agrositur, ac Pontifex in animi & voluntatis
catholicis unitati fidenter aduersus, ut etiam
rede advenit Christianis Lupus, super conciliis
revivens Tom. 4. editionis Basilii. pag. 421. Hac
commemoratio in suprema & honoratissima Com-
muni fuisse. Neque ea tantummodo probatur
auctoritate Jovis flavianensis in chronico pag.
121. ubi ita legitur: Novit et a continuatore
tunc Cris fegaris quiesque nomen Apo/losi
pro qualitate Pontificis in Carove huc exaltato
sit aut vulgari Alcini, qui in 1. de Divinis
officiis cap. 12. ita testatur: ConJt. al univ-
cris communione separatos ejus fiam Beatus Petrus
gus docet, qui qualitate Pontificis in sacra My-
sticia Apostolicis Pontificis memoriam fecundum
tudinem frequentat sed graviter sollicita Pe-
digi 12. Summi Pontificis, qui fide Ecclesia con-
culo Arianicam Cathedram tenet quique in fide
litteris, sollicita in Labbeana Conciliorum Colle-
A Alon Tom. 3. vol. 794. cf. pag. 13. vol. 810. ita
ad rem nodram scriptum videtur. Divifionem
firan a generali Ecclesia, quam sollicita fere
non possunt, vehementer fupet; cum enim Pontifi-
mus Augustinus. Dominica festivitatem memor. qua
fundamentum Ecclesia in Apostolica sedibus eccle-
vix, in sollicita aut dicit, quicquid in a Pra-
M fulum earundem Sedium auctoritat, vel com-
nitione fupponitur, non aliam manifestat illa Rtr.
fiam, nisi qua in Pontificibus Apostolicarum
adum tr sollicita sollicita, quomodo vos alivener
q, Cris communione separatos non non exaltat, et
tunc istos sacra Mysticia, secundum confutudinem,
A Pontificis memoriam exaltat, in quo, sicut indiget,
Apostolica sedes, per Pontificis fupponitur, pra-
fuit tempore sollicita sollicita fupponitur, & fup-
S Pontificis sollicita sollicita et quoque magnus Lugdun-
A Pontificis Archiepiscopus Sanctus Agobardus in suo
2 Tractatu De comparatione sollicita sollicita, qui
q spredia habetur in Magna sollicita Patrum, qui
& impeditur Lugdunensis Tom. 16. pag. 119. num.
21. de a Baluiscus fuit, istos aha ejusdem
Sancti Opera Tom. 2. pag. 49.

13. Illa præterea Nobis ad, hoc tunc at-
tendere potest, quomodo eadem tempore in Ec-
clesia Græca recepta fuisse sollicita grandi no-
minatim pro Romano Pontifice in Mida, eam
certe in Græcia sollicita sollicita sollicita
hanc condatum sollicita, nec illi post funedam alie ita.
8 divisionem sollicita sollicita. Exat Cipdola per
q Antiocheni Patriarcham, qui vivens ante
Chridi 2054. ad Michadem Crularium, sollicita
2 gnam sollicita sollicita indauratorem, quam
2 Græce de Latine sollicita Joannes Baptista Cole-
vix Tom. 2. Monument. Basilii. Basilii, Michaeli
vixerat, de mirari, quod Antiochenus igitur Petrus
necnon Alexandrinus, in Hierosolymitanus Anti-
dites, Roman. Pontificem se fuisse Diptychis
referrent, quemadmodum defundit ex istis.
2 Tom. 2. num. 2. pag. 148. Sed tamen hominis
audaciam Petrus accerrime perdidit, ostendens,
ad suam ufquefationem, tum Antiochiam tum
Condaminopoli non fuisse intermissam Romani
Pontificis commemorationem. Ad hac erge qua-
que sollicita fuit omni exceptione major, alique
cum plura torum, qui in Ecclesia præfessit, quod
fuit Beata memoria Patriarcha Antiochia Domino
Johanne, Papa Roma igitur etiam Johannes nomina-
2 vel, in Basilii Diptychis referretur. Commemorat-
& in præterea ante hoc anno quadraginta quique
B ingressus, regenti, fuit falam memoria Patriarcha
2 Domino Sergio, prædium Papam in fura Miffa

eum alia Patriarchis edere. Additur, nunquam
agere ceptum de unione inauranda, nisi ex
animo illius admittit conditio laevi, ut Sacra-
mentis intercedere Romani Pontificis commemora-
tio, quae vero conveniam unione pro imple-
ta habita fuit, est praeiudicata ecclesiae con-
ditio, cuius executioni summi demandata. Ex
quibus omnibus ratione exiit confectio Ec-
clesiarum Latinarum & Graecarum, in agnoscendo &
ratando, in hoc in praefata commemoratione
protectionem subiectis debet Romano Pon-
tifici, tamquam Ecclesiae Capiti, ac voluntaria
permanendi in unitate Ecclesiae, in super ma-
iorem, contra vero, per huiusmodi commemora-
tionem emulatio declarari animum fidei
perpetuam adherentem.

§. 14. Quum Michael Palaeologus Constantinopolitane Imperator, anno 1258 & sequenti,
fiduciam suam decessit redeundi, una cum
crucis sua subiecit, in unitatem atque concor-
diam cum Ecclesia Romana, Urbanus IV. Pre-
decessor Noster hanc conditionem subiecit pro-
prie Nicetae (1258. cap. I. Ut in hac
Ecclesia Papa nomen cum quatuor Patriar-
chis memoraretur. Cumque huiusmodi uni-
onis irraditio ab eodem Michaelis Imperatore,
ac Patriarcha Joanne Vecco, resumpta habita-
re de ea re aditum fuit in Concilio Generali
Lugduni habito anno Domini MCCLXXIV.
Beatus Gregorius X. Pont. Max. assemblavit
Patribus in Concilio congregatis, ante omnia
conveniens propositum conditiones, quae cum
placuerent, nullus unum tradendi ad perficien-
dum locum reliquit, quorum prima fuit: Ut
inter sacras Synodas Papa etiam alius quatuor
Patriarchis in Diptycha relictus memoraretur et apud
eundem Hierarchiam haberetur, loco unitate. Eam
vero conditionem a Graecis acceptam habita, in
exsequendo impletam, idcirco Pachymeres tra-
cap. II. Ex hac Legatorum adventu pacem faciam
referentem, in consensu fuit, ut prius con-
torum, excommunicatione Patriarcha, de Papa in facio
commemoratio publica.

§. 15. Michael Palaeologus successit in Imperio
Andronicus vilis, damno subiectus adeo
adhuc, ut, quoniam Pater unum
Ecclesiam Graecam cum Latina inuenda operam
contulerat, aliam Corpus extra locum sacrum de
patri permissit. Et quia, donec Ecclesia Con-
stantinopolitana praesideret Catholicus Patriarcha
Joannes Vecco, minime sperabat Imperator, de-
clinatam sui schismaticam infestationem ad exitum
perducere posse, Iosephum quendam haereticum
in infirmarium Sedem induxit. Ex-
tra in peris hunc ceperunt, nec amplius
// 179798 obtinuit ratione Ecclesiarum reconciliatio,
Meliphe donec coado Ferraris Generali Concilio, quod
// 179798 deinde Flurensi translatus fuit, subfuit in-
// 179798 deinde Latine Graecorum Patres mature discussi,
anno domini MCCCXXXIX. Jejundum fuit di-
vinitus pariter, qui unam ab altera Ecclesia tam-
diu se fundam tenebat. Utque omnibus testibus
stetit unio per se ventura, Joannes Palaeologus
Graecorum Imperator (1258. in hac Diptycha re-
poni quomodo Romani Pontifici, una testibus vel ipse
schismaticus scripsit Sylvester Gregorius) // 179798
Concilio Florentino (1429. p. 12. Cumque huiusmodi
unio conditum Decretum ad Philotheum A-
lexandrinum Patriarcham transfusum fuit,
non prius huius, in sua responsione ad Ro-
manum Pontificem data, testatur, a de quo
fatuus fuit, ut in Sacrificio Missae, Ro-
mani Pontificis commemoratio, antequam alio-
rum Patriarcharum, fieri deberet. Vnde eum

flam Agypti Pontificibus, et ecclesiae Curiae ad-
fuit iustitiam, ut ubique, in omnibus Christi An-
tistitis, inter missarum solemnia, per sacros Pa-
trarchas, memoriam Tuam beatitudinis faciamus,
quod in hac Concilio caute est, quemadmo-
dum videre est in Actis Concilii Florentini a
Cardinale Justiniano collatis part. 1. col. 21.
p. 313.

§. 16. Post Joannem Palaeologum in Graecia
imperavit Constantinus, qui quum ad Nicolaum
V. Legatus misisset, qui cum periculis opem
imploraret, hoc simul praefatus non omisit,
omni conatu daturum operam, ut concordia
Florentina conflictata optata Pontificis successio-
nem; idcirco efledum, ut Pontificis Romani
nomen sacris Diptychis restitueretur, ut testatur
Ducas in historia Byzantina: Imperator supplicem
rogatum Roman jam antea misisset, ut etiam Con-
stantia Florentia reconciliatio restitueretur, in qua
magna Ecclesia litigiosa Papa nomen a sacris Di-
ptychis restitueretur. Pontifex autem promptum
et atque paratum exhibuit ad afferendam
per vires opem, simulque ipsum huiusmodi
non desistit, in Decretum Unionis in Concilio
Florentino per se promulgare, efficeretque, ut
nomen Romani Pontificis restitueretur in Diptychis,
et pro ipso nominatim rogaretur ab universa Graeco-
rum oratione, fuit et, qui Deo placere,
Constantinopolitana Patriarcha, & Imperator
idem servavit, ut habetur in Annalibus Ray-
maldi, ad annum Christi 1451. p. 2.

§. 17. Hoc tunc, quod pertinet ad priorem
pariem primi Memori, ubi agitur de obligatione
Celebrantium, orandi pro Papa in Sacrificio
Missae; nec aliud praeter addendum videtur,
ut quod ante huiusmodi Monumentum, Catholicis Testibus
Episcopis Graeci Orthodoxis, in hac Synodo, hoc
ipsum facere non omiserunt; & Nos ipse
Italo-Graeco opportuna Decreta edere non praeter
terminis. Anno Domini MDCCXX. Zamo-
sis habita hac Synodus vaticana, de man-
dato sui. record. Praedictorum multum Clementis
Papae XII., ac praesidentis in hac Hieronymo Grimaldo
tunc Archiepiscopo Etrusco, & Apollo-
nisi Sedis Nuncio in Regno Polonico, deinde
vero a eodem. Mem. Deceffere Mellro Clerico
Papae XII. ad Cardinalatus honorem assumpto.
In huius itaque Synodi Decretis, qui etiam a
prius memoris Benedicto Papa XIII. Summis Prae-
decessore Mellro, maturo promisso examine
confirmata fuerunt, sub titulo de fide Catholica,
frequenter leguntur verba, Eadem de causa, ni-
mirum ad removendam omnem schismaticam infestationem
in hac ad deservendam finem Membrorum
cum Capite conjunctionem, necessitas est, ac pra-
cipue, sub penis schismaticae excommunicationis, ut
ubique in sacris Diptychis commemoratio Roma-
ni Pontificis facienda, vel, praefata vero tempore
Sacrificii Missae, in translatione Oblatorum, fiat
claris & repetitis verbis, quibus aliter quam Ro-
manus universalis Episcopus designari non possit.
Conferuntur Patres Concilii Libanensis anno
MDCCXXXVI. congregati, sub praesidentia Bile-
di sui Magistri Iosephi Simonii Africani Roma-
niz Curia Praefata, & Ablegati Apostolici, in quibus
passim Concilii Decretis, sub titulo de Symbo-
licis fidei, sub ipso Pontifice, NUM. 12. haec occur-
runt verba: Sanctissimi Romani Pontificis commemora-
tionem, tam de Murray quam in Divinis offi-
ciis, ante Reverendissimi Domini Patriarchae con-
nem, ut haec omnia confusius celebrare non ex-
tamus. Et hoc etiam Concilium, per accuratissimum
rerum omnium examen, Apostolica auctoritate
in huiusmodi confirmatum testatur, ut

vide-

igitur omnia m sacerdotibus Latina Ec-
 clesiae Roanaeque aliarumque Ecclesiarum Roma^a
 et Patriarchatus, in Canone Missae recitarentur.
 quidem conditio /vase optimo repleta huius
 prout sapienter observat Christianus Lupus ad
 Concilii p^{ae} f. 437. adducit Buzelka. A
 fahnest ^{von} Hirsch Mtchli (de Michaela C
 sulario Constantinopolitano Patriarcha loquitur)
 filio recti fidei hanc indebita Romensi ecclesia, p^{ae}
 fahnest p^{ae} fidei hanc annuum fidei Romensi
 debet reddendum. Sed ^{de} Romanum p^{ae} fidei
 concilio inio 3. Leocom 180. addit Augusti: mu-
 [ed enim Patriarchatum nominum evocavit videri
 in Ecclia aequalibus, & non p^{ae} fidei Orientalium Pa-
 triarchatum debet, nunquam in Romana. Hec
 enim Orientalium non tantum fover, sed etiam se-
 put ut in mater, ideoque ecclesie huius p^{ae} fidei
 fidei p^{ae} fidei non unumq^{ue} recitavit. Esqueniipa^a.
 48]. et profequitur Orientalium Patriarchatum
 nomina nunquam recitavit Romana immo uno vi-
 la Latina Ecclesia

LEADER OF
 "vibrant"
 had had.
 ...
 pro A

1. 22. Hoc pertinet ad Iulio-Græcos. Ver-
 lura quo præfat ad ceteros Græcos, & Orice-
 tales, Monitum illud Ruchologie præpositum,
 A quo nunc agimus, nequaquam sic prohibet
 fuerum Metropolitarum, & Patriarcharum non
 spruptionem facere in Milla; sed cavet tantummodo,
 ne id fiat, quatenus non fabricaretur fides, aut
 hæretici. Constat antiquum esse morem in ec-
 clesiis Græcis, ut in Minarum precibus patriarcharum
 uocina commemorarentur Theodorus Balsamon
 hisce habet, quo laipat de Patriarcharum
 iurisdictione hæc ait. Statutum est, ut in quavis
 Synodo Dti, five ad Euphratem, five adsyriam,
 five ad ipsum pertingat Oceanum, conuensiis Pa-
 triarcharum nomina referantur. Gaurius de ecclia
 ad Rituale Crocorum pag. 6. hoc refert, vnde
 idu receptum, videlicet in Græca liturgia, sa-
 cergetis orare pro omnibus Episcopis, in pro
 Metropolitanis. Meritus auctora in mente ad Ca.
 Rhennensium Tom. 3. part. 1. p. 359. Romana edi-
 tionis, postquam illud poluit, quod fides est
 titulus ad Modella Latina Archiepiscopi commem-
 morationes non habet in Milla vacante lita

iste propriis tribus, hoc est An, et quomodo
emendanda tria verba, quibus sacerdos commemo-
ratiōnes sancti de Patriarcha Episcopo etc. huius-
modi sunt. Item dicitur huiusmodi. In his
miseris ponitur Rubrica in qua admonetur ut
in hac commemoratione de illis, qui spectant ad ex-
communicationes M/fra. Inter illas Rubrica Episcopalis
de Commemoratio Romani Pontificis, necnon Pa-
triarchae, et Episcopi, et cum ubi Romana Ecclē-
sia, via minus eorum commemoratio ostenditur.
qua Rubrica proprie loco sequatur Porro hy-
pothesis, atque sollicitudo excommunicationis vajo-
riū censura subijci fuit, ex lege Can. de Figu-
ribus, 23. q. i. §. 1. Et Can. nulli 9. tit. 19.
sacri autem Ecclesiae Canon. proexcommunicatū
orari publice vetant, nisi cautum legitur in cap.
de Aet' it. ff. de exp. sacris de mon. Exceptum. Et
quavis in non addit quatinus pro eorum con-
versione orare liceat, hoc tamen sua praefati-
one non debet, ut eorum nomina in fotenni sacrificii
proce promoueretur, modo pie congrue
vetitis disciplina, de qua nunc in 4. Constitutio,
c. 12. §. 1. licet sit in eis hunc mentem,
animoque Deum Optimum Maximum rogare
ut abstergeat ad viam salutis, no ad Sande Ma-
rie Ecclesie firmo reducere dignetur; quemad-
modum pergit Sylvest' in y part. D. ThomaTom,
af. quasi. l. art. v. qua. 8. Acque hoc et igno-
rant Sandi Thomx doctrina in 4. tit. mo. 18.
quasi. l. art. 1. in responsione ad primum: Pro Ex-
communicatis orari potest: quavis non inter ora-
tiones, qua pro membris Ecclesie fiunt. Neque ut
hic Cardianx ob. iactent offensa faciat, neceſ-
se est intervenire leges Ecclesie qtu a fide-
lium sui consequentium catalogo excludit eorum
nomina, qui se ab omni unitate, et obedientia
separaverunt; quique, dum prohibet, ne pro his
publice oretur eorum cense commemorationem
ab officio Milis, qua publicum chsacribelium,
excludit. Quapropter Vcn. Card. Bellarmin
Controversiarum Tom. ylib. 5. de M/fra. sp. 6. opti-
me adducit ad remissionem Sacros: Aliqua pnt. utrum
liceat hoc tempore sacrificium offerre pro haeretico-
rum, sive infidelium aliquorum conversione. Ratio
dubitant' est: quia tota liturgia latina sacros, qui
nunc est in usu, reſector ad fideles, ut patet
ex premissis, ostenduntibus. Extra extra, tum intra
Canonem. respondeo. Exi/hmo ad licentiam, studio mi-
hi adduct ad M/fra. sed fortius per intentiones
sacerdotis applicatur Sacrificium conversionis Infideli-
um, seu Haereticorum: in enim faciunt viri qui,
ff. de illi qui consequentes non possunt. Item sic

CAT. Sagreffe. Emendata. A
 24. Nullum quidem verbum in hoc primo catusu
 Monito f de commutatione, seu pnce, se-
 re. Miffam aditione habenda, per imo-
 re. Regis, univerfo f invenire
 Sed quum re, Regi, ea plurimum connexionis habeat cum
 satis rebus in eodem primo Monito innatis,
 haud inopportum exifiimamus ea quæ in ex. Regi-
 quinnar. agitione. -ione.

1. 15. In omnibus Eucharistiis, rursusque, ...
 rursus manifestis, quæ antea: fuit correptione,
 a Leonio peracti, adscripſis leguntur precesha-
 bendis pro Imperatore, Rege, & alijs Palatio,
 & Ecclesijs. Quam autem in Congregatione Re-
 pperit correptione Eucharistiæ habita prima Maii habitum
 anno 1746. propositum fuisse Dubium, an hu-
 jusmodi preces illi Deberent, recipiunt foit,
 Nobis fubinde approbantis, & rursusque canonicæ
 in Canone fuit liturgica. Sed quoniam Græci ad-
 dunt olim preces a Pontifici quoque faciebant,
 rursusque vero eas sustulerunt. ad præparationem
 autem habenda & in Pontifici fuit præparatio

DE SACROSANCTO UISSIE SACRIFICIO

8. KO. Per illa in Florentino Concilio Unione,
quam superius memoravimus quædam ex Latinis
catholicis IHSUGRICOMONARIS, assistentibus
Sancti Petri & Latino Ritu ad Græcum
alibi fuerit ab liberata, quam novem Gix-
tis pleservant, retinebant potè Oidines cum
uores, qui duxerunt amque cuncto Sacrum
Ordinem infestissimè. Verum Nicolaus V. Cum
seas Maximus opportunè huic corripere op-
portunum non putavit, ut intelligat ex
specie confiteri. tom. post. Editur recentior
ROMA edita p. 64. pervenit ad sacre officii,
quod in Italia, quo Catholicis in Crucia fuisse
fuit nulli commisit, volens proutur ad Croco
impudenter transiret. Illi. Alibi autem...
fuit mirabile non ex diffinis negatis, quod
quod est a conclusionis ad Ritibus in quem as-
sit, intelligit huc in aliquid bene ritus in as-
peret. nam, uti laudabilis Orientalis LXX/Sig-
tus huc, non ita tamen Ecclesiasticus ritus perm-
tetur, sed hoc unum sacrarium ipso die fieri
non possit. Comulatius ritus in ista, quo ubi
tur Sancta Romana Ecclesia, que Mater aliis
Magistra aliarum Ecclesiarum, reliquis in omni
Ritus preceps debet. Ex quo potè sequitur,
haud licere a Latino Ritu ad Græcum transferre,
sed illis, qui fecerit a Ritu Græco, vel Græci-
tali, ad Latini manifestum, integrum esse to-
primum Græcum Ritus servari, quemad-
modum patet ex nostra constitutione. Hæc patet
ita 57. de r. num. 12. nulli enim tom. 1. si-
ut forte peccantes quidem intercederet circum-
flantiis, qui impediendum hac super se dispo-
sitionem fuaderet? Item superioribus tempori-
bus aliquando, & nunc etiam accidit in colle-
gio Minoritarum heus solis Bibia in quo,
cum quandoque reperitur aliqui Societas iose
Sacerdos, qui Societatem legitiem, dispensa-
tionem obtinuit transfundi ad Latini Ritus,
Conueniam cum eo dispensatur, ut in Excelsis
memorati collegii Missam celebrare Ritu Syria-
co Chaldaico, Divinumque officium iuxta
eundem Ritus perferret nempe, ad Alumen-

mtm. 22. Ejin cōne discipuliam ab Ecclesiā Romanā Armeniā traditam, testatur eundem Ar-
caucorum Suenia Patriarcha Gregorius, in Epit.

Ad Hayonem patrem Leonis Regis Armeni-
ae Coenobitis, apud Clementem Calanum, in

Co-Rationali Ecclesiā Armeniā tum Romana Tomol.

pag. 449-1. scribit: "utique nos a S. Romana

Ecclesiā ut athen committimus, cum vino de cali-

to, modo retipimus, aut ab eadem aseptum ha-

bitum, Mitram Epi/copaum, et tmdum

fiandi Crucem, ViciaAlia pariter, & imme-

memorabile ad apud Maronitas atque consuetudo.

ut consuevit ad Morini profectio ad Maronitarum

ordinationes, et ex statuto orientali Ajfemani

ordinatio, tom. 1. p. 410., atque ex Synodo

Nationali in Monte Libano congregata an-

DO /736., & Nobis innoctatConstitutione sui.

utatur 31. Bullarii notit. tom. 1. confirmata, in

cujus cap. 12. de Sacramento Eucharistiae, cum de

aymo agitur, nec leguntur nisi mox, in

Bullarii notit. 13 apud Armenos quoque in Oriente,

ab immemorabili tempore obtinuit. & authentica in-

formis sunt et documenta professe possumus. Hoc

Armenorum, & Maronitarum exemplo, Bealon

Cardialis, aut primum Abbatia Crypte Ferraz

ita in Ditecon Tufculana fuerat commendata,

id obtinuit, ut Graci Monachi in illa degerent

in aymo consecrarent, quemadmodum legere est

in nostra Constitutione 31. hter multa. Ut

autem: Bullarii notit. tom. 2. Idem semper inor-
batur in Ecclesiā collegiata S. Mariz de crato con-

cupata, cum in Mcanensis diocesi, licet ipse

Clerus Ritus Græcum retineat, ut videtur potest

in nostra Constitutione 31., quo incipit: Roma-

na Ecclesiā, § 1. Bullarii notit. tom. 1., quan-

vis, generatim loquendo, Presbyteri Italici-Græci

seruant in Italia, redolunt adiacentibus suam

disciplinam, a Ritu confidendi in fermentato

Eucharistiam monenturque impetius sacerdotes

Latini, ut Graci Ritus, ne Eucharistiam con-

secrarent, ac distribuere iuxta proprium cuiusque

Ritu permitterant, ut declaratur in nostra

Constitutione, quo incipit: Er' Pastoralis, § 7.

§ 1. v. 2., de 6. num 10. seq.

Bullarii notit. tom. 2.

L. 14. Quibusdam Eccl'Gt familia in usus ob-

tinuit, ut poa Baptismi Sacramentum Eucharistia

pueris tradiderunt, haud quidem ex ea persuas-

ne, quod vitæ ac eternæ puerorum salutem ne-

cessaria, sed ex mero ritu, & consuetudine tunc

temporis vigente, quemadmodum sapienter au-

adverterant Tridentini Concilii Patres, sess. 21.

cap. 2. iner sacros Armenorum a Summo Pon-

tifice Benedict XII damnatos, quinquagesimus

ocidat apud B'aycaldum ad annum Christi 1341-

66, resecratur illi, quo aberebant, ad ste-

nam puerorum salutem, & Baptismi in notit. 19.

litteris, prius Confirmationis sacramentum.

Eucharistiam etiam illis cōc administrandam.

In Occidentali Ecclesiā quadragesimæ, & amplius

ab hinc annis, Eucharistia pueris poa Baptismum

non administratur. Verum negari nequit, in li-

bris Ritualibus Orientalium commemorari Rithm

Confirmationis poa Baptismum pueris administran-

do. Aflemanus hanc W. i. Codicis syriaci pag.

349, veteris ordinem ministrandi Baptismi apud

Mekhiar, pag. quoque 309. ordinem veteris Ba-

ptismi Syrorum, editum a Philoxeno Mabugeni

ifcopo Monophyita; pag. 306. alium akride-

fumptum a veteri rituali Severi Patriarchæ An-

tioceno Monophytau Antefigani. tit. 1.

ajfendi Codicis pag. 44. ap. pag. 330. binos alios

ordines commemorat, veterales later Armenos

Goptos jomoi Araslo Baptismo, quibus em-

alibus potest, ut pueris post Baptismum sub

charisma ministraretur. Huiusmodi consuetudinem

apud nonnullos Græcos ad sua usque tempora ob-

tinuisse ait S. Thomas 2. par. 80. scilicet. Al-

titulus, Arcudius vero AL. in Sacramento E-

ucharistiae, hanc eam Græcorum disciplinam

seculis, sed atque ex ipso paulatim eam defer-

re, propter incommoda, que in pueris pue-

ris post Baptismum Eucharistia identidem inno-

cebat. In adia Synodi sub Sergio Patriarcha

Antiocheno Maronitarum, hanc in Monte Liba-

no die 18. Septembris anno 1596., cui pres-

bat Pater Hieronymus Gandinus Societatis, efu, Nun-

cia Summi Pontificis Clementis VIII., hanc ve-

ba leguntur an. 7. Occurram parvulis sine in-

fermentis maxima, veteris illius Sacramenti in ius-

ta, ut in Sacra Civili Communio dicitur, caveant

ferum sacramentis advenit ne quemquam ac-

ceptum ufum ad tam admittant. Contentum Pa-

træ Concilii Lateranensis habita anno 1728.

deturharistia. Idemque firmatum legitur in Alia

libanensis Concilio, quod habitum est an. 1736.

cap. 22. de sanctissimo Eucharistia Sacramentis. 13.

cujus hanc fuit verba. In antiqua quidem anti-

quitate, licet in ordine veteris Romano,

in Eucharistia Cruce Baptismatis Missisque

prescriptum, ut iterum mox a Baptismo, &

mate delibatur, postea Eucharistia Sacramento,

aliquoties tum ob debitam hanc dispensationem Sacra-

mento reverentiam, tum quia idem non est indi-

catum ac pueris ad salutem necessarium, protipius

ut infans quidem, dum baptizatur, Eucharistia

nullo pacto, neque fuit specie sanguinis, porrigatur.

Quod ipse Asulium dicit in Constitutione pro

lialo Græcis, incipiente extrinsecus 57. §. 2.

an. 7. Bullarii notit. tom. 2.

25. De usu administrandi Eucharistia sub-

traque specie etiam tacita quod Orientalem, &

Græcam disciplinam, fute differunt Arcudius

in Occidentali, & Orientali in Sacramento

administratioe W. 1. cap. 4., & Leo Allatus in

prima annotatione de Ecclesiis Occidentalis, atque

Orientalis modificatione p. 1614. tit. In Græcorum

Collegio, quod Romæ, ut diximus, erudum quo-

a Gregorio XIII., ea iudicia lege, ut Græcum

eo Ritus servetur, quemadmodum prorsus Leo

Allatus testatur de suo Tractu de state, 132.

testatur pag. 11., iuxta ipsius collegii Contri-

tionem x Summo Pontifice Urbano VIII. confir-

matas, debent Alumni quilibet odiduo anni

facere pmittere Sacramento eluere, sic Sacra-

mentum fumere quinquadesima quoque die, doc

non fatis diebus foletibus, & diebus Adven-

tus, & Quadragesimæ Dominici Latino Ritu

servitur, in sua vero foletioribus videbimus

diebus Paschalis, Pentecostes, nativitate Do-

mini, jubetur, Eucharistiam sub utraque specie

Ritu Græco subspere, hoc cā in fermentato

sanguine intendo, ad quam rem periculando

sacerdos vitæ parvo cohibetur, quod adven-

it in subspere Eucharistiam: Idemque Ritus

servatur cum utraque Græcis omnibus, qui pridie

diebus ad foletem Missæ sacrificium conveniunt,

aut qui illi per annum diebus in Ecclesiis Græci

collegii sui Eucharistiam Ritu Græco administrari

deposcent. Verum itak Græcis in memorata Con-

stitutione XPI Pastoralis 57. §. 2. 14. Eucharistia

sub utraque specie permittitur in illis dumtaxat

locis, in quibus Ritus huiusmodi Communio

religiosa viget, sed in aliis locis, ubi idem

Ritus obsolevit, Eucharistia sub utraque

specie prohibetur. Ab hac disciplina, fere

semper fuit Eucharistia sub utraque spe-

cie, licet in utroque Orientali Ecclesia recepto,

non-

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

consulii Græci, & Orientales paulatim ^{secesserunt}
 sunt Lucas Holstenius, vix fuisse etiam nominis,
 in Epistola ad Beroldicum Nimfium. (Hæc typis
 impressa est) vix in Opusculis Græcia, ad Latinis
 Leonis Alacii pag. 436. sequens, de presbitero Euph
 charisim in Vaticana Basilica Presbytero Abhy
 sine, qui cum aliis communicaturus, ad sacras
 Mediam ^{secesserunt}, cumque cum sub unica spe
 cie panis communicavit participem fecisset, ab inde
 deloido, atque etiam ab aliis "chiopice Ecclesie
 hominibus, secesserunt. ^{fecisset}, an, iuxta Patres
 fuc Ritu, Eucharistiam sub unica specie panis
 famere communicant, tam in foliis lytura
 quam in quotidiana Eucharistia participatione,
 necnon cum ad eos extremo morbo laborantes
 eadem in Viaticum adhibebatur, & effaturque, ^{fecisset},
 de his ab ipse colponum Sacram Synaxis sub
 specie panis qui temperaminifari, hanc
 que veteres discipulos in /Ethiopia Ec
 clesia adhibebatur. Inter quædam Summo Pontifi
 ci Gregorio XIII. propofita a Pædagogia Marce
 fittas, sequens recensetur: Aer Miffam ^{secesserunt}
 mmi in solo arymo: Laki vero ^{secesserunt} sub utraque
 specie communicant, cui Porrixi hæc verba re
 pondit; si voluit in arymo communicare, non videtur
 possibiles: Calci atque a Communionem sub utraque
 specie potestatem accendi dicit, tunc enim Chaitus
 sub specie communicant, ij in solo Calici magnum
 est periculum effundendi: vel legere est in laudato
 Opere Thoms a Jefa, itComverfintntem
 lium pag. 46. Def. Patres etiam concilii li
 banensis habuit anno 1736. part. x. cap. it. n. ad
 huiusmodi conflictu reherentes. Ostendunt
 brinit ejusdem hæredit Romanæ Ecclesie legibus
 subactis, precipiant, ut in specie mandamus, ne
 sub specie, vel cretens in sinibus ordinis con
 stantem. Communico sub utraque specie traditur, sed
 sub una tantum, pœnt nimirum: sub specie
 permittentes, ut in foliis Miffa Eucharistiam
 sub utraque specie a sacerdote accipiant, hoc est
 sub specie panis primum, deinde sub specie vi
 ci. (Sed tamen, quem Tagesis commemoravi
 mus, consuevit uter At veto Diaconia, ut No
 rtas sanguis intinam a sacerdotibus infalem.
 in præferat Miffa, accipere potest valeant,
 conceditur permittit, modo ^{secesserunt} con
 nt utat, quem omnia alia ^{secesserunt} lacrimar
 x. Poffremo, ab Eucharistia Sacramento
 minis recedentes; hæc verba faciens de alio
 Orientali, in Græco Ritu, quo nimirum sacer
 dos post consecrationem, in arce confumationem,
 paululum aqua tepida in calicem fudit; Mar
 tianus in Synagmate alphabetico cap. x.
 tom. x. Synodicon Græcarum pag. 152. hujusmodi
 (Vitam commemorat, ejusque significationem ad
 ducit. Eutymius Tyri ac Sidenis Archiepiscopus
 anno 1547. Summo Pontifici Clementi XI. non
 nulla quæstia propofuit, quorum alterum erat,
 utrum Melchitis Syria, ac Palestina interduces
 deberet, aquam tepidam Divino sanguini post
 consecrationem addidit; cui redditum fuit respon
 sionum, id/oda accurate, & hinc inde adu
 ratione ab eodem Pontifice approbata, ejusque
 fuit transacta ad superiorem Miffium Terræ Sau
 dit, Damasci, Tyri, ac Sidenis, Injundumque
 prædictis Archiepiscopo, ne in hæc intentiones,
 cum de veteri Ritu ageretur, sedi Apollonio
 perficere, & Græcis sacerdotibus etiam Romæ
 permittit per quem insinuat rudi ardor, qui
 maximus erga tantum Myderiura debet consia
 quare. Simile responsum dicit. Manii anno 1729.
 in hisce. ^{secesserunt} Pæpæ XIII. datum sub Cynlio
 Græcorum patriarcha Antiocheno. iJem Ritus
 itale maxime permittitur in ecclesia Gindiusdione
 a. Ita Palæstina, & G. n. 2. sub. ^{secesserunt}. Cum
 Lamb. Miffa.

sub specie in Congregationibus, quæ proceres
 Stone Librorum Ecclesiasticorum aclephas: Ori
 entalis habitas iunctis, ad accuratorem tjeanque
 diligentiam adhibendam, quæ molliorem adig
 latum habet, utrum interduces sita Ritu
 infundendi in calicem aquam tepidam postCon
 fecrationem, cum potillimum Humbertus Cardini
 a. sub specie Candide superiusque temporibus gra
 rimus aduersus eundem Ritu declamaver, res
 ponsum fuit die 2. Maii anno 1645., nihil esse
 infamitum, quod referiptum a Nois deinde
 confirmatum fuit; rationibus enim a prædico
 Cardinali citatis nil ponderis occurrerunt.
 suis. Attamen Patres concilii sancti in urbe Za
 nofeis anno 1729., graves ob causas, ^{secesserunt}
 sunt Ruthenis sacerdotibus, ne aquam tepidam
 post Consecrationem in calicem funderent, sed
 post potillimum 2. 4. de celebrat. Militarum; Juri
 craven ab eandem, ij ab eo toleranti
 Orientali Ritu a communicandis, ad consecrantes
 aquam tepidam addidendi, post Conji
 cationes, hæc Communiones.
 2. 17. His fatis, & aliis hujusmodi exemplis
 quæ facile cumulari possent, scitis habet, qui
 erga traditum a Ritu orientali & Græco, ad ad
 Occidentalem, in Latinum sunt propofiones,
 vel certe quidem putant in pte optima
 dum Sollicitudinem Orientalem ad Ecclesiam uni
 tatem convertentes, frangit cunctis abducere
 ab aliquo Ritu, quem ferventer confueverunt
 quam nobis confectis, quique a veteribus omni
 bus Orientalibus & Græcis, ex veteris disciplina
 hinc inde retinetur de observari. Verum, neque
 superius citata exempla, nec altera, quæ in
 medium proferri possent, quidquam illorum opi
 nioni suffragantur, tum quia in traditum a Ritu
 Orientali & Græco, ad Occidentalem a Latine,
 tollitur omnino quicquid ab ipse Græco Ritu
 præstatitur, & assidue Ritu non conformatur;
 tum quod non contrahit in hæc exemptis, quæ paulo
 n superius citata sunt, quibus nempe, in aliqua pe
 nitentia (collocatis inter Ritu tollitur, Ritu
 tamen ipse, ac reliqua omnia eodem Ritu præ
 scripta tollit deestur, tum quia panem etiam
 S aliquam demere ex aliquo Ritu, pœnt reliquis
 w ejusdem Ritu partibus, non est peccativus, sed
 a auctoritas publica interduces accipere est, videret
 et Supremi cignis interduces Ecclesie, quæ
 a plane in Romanus Pontifex. Sed namque Apo
 U stolica ad illi, quæ prædicto quodam /ase,
 in his ipse confensum vifum fuit, ab Orientali
 S Ecclesia Ritu aliquem defundit, & in Occi
 S dentalem tradit; aut pœntis Ritu aliquem
 Græcum in aliqua Latini Ecclesia accipere. Pa
 w demque Apollonia sedes, quæ deprehendit, per Latine
 n ricolofum videretur aliquem Ritu in Græco. ^{secesserunt}
 U talem Ecclesiam accipere, illis damnavit,
 & probavit, ejusque ufum ipse prohibuit. ipse de in
 quique Apollonia Sedes, potquam etiam Græco
 O lem, vel Græcam aliquam gentem in Ecclesia La
 tina Ritu utupando, ac defendendo, vehementer
 a hæc obfirmavit, ac potillimum, quando Ritu
 N ipse ab antiquo tempore invenit fuit, ab omni
 bus communiter receptus, atque expresse, velle
 G etiam ab Episcopis probatus, Ritu ipsum ^{secesserunt} Græcorum
 G rando, & sic approbando, firmavit.
 S 2. 18. In Latina, & Græca lytura ^{secesserunt}
 S Symbolum, ejusque recitatio in Mi (Tr. 2a. ^{secesserunt}
 S recitatio in Ecclesia orientali primum inditura, orata in
 S deinde in Occidentalem tradita est, ut
 S in his ex testis Toletano Concilio habito 534.
 G 589. can. 2. can. 2. collectiois Labbeaz pag. 477. ^{secesserunt}
 G loep. cujus hæc sunt verba: Ut per omnes
 S Ecclesias Hispania vel Gallia, secundum firmam
 Q Orientalis Ecclesiarum, Ritu Consecrationis post gra

m. h. c. 11. *MISSAE* "Missa" Episcopalis. Sym-
 Mum fidei sententia, ut, permissis Comitia
 deinde dicitur, voce elata a pontifice dicitur
 Quare, cum, Patres Tolentani Chri-
 stianam liturgiam emendatam Symbolum in Basilien-
 Miffa, in ad Ritum Orientalium Ecclesiarum
 etulicet, ad dicitur ad agnoscendum huius
 modi difinitionem in Oriente primo institutam,
 inde in Occidentem, promanasse; tunc advertunt
 Causa. 1. Bona Rerum Liturgica. lib. 1. cap. 7. n. 1.
 m. Georgius de Liturgia Romanis Riti-
 cap. 10. num. 2. pag. 17. Sed rem propofitam per-
 (egetando, Amalius in lib. de Divina Liturgia
 cap. 14., postquam, innotuit Basilien-
 Paulini in Epistola advertebat, etulit, folia
 Ha tunc majora Hebdomadae in Ecclesia Ro-
 molytiana exortit confiteatur populo adorandam
 dam Crucem ipsam, in qua Christus pendit,
 huc Græx confecturum debet Ritum adora-
 tionis Sands Crucis, qui in officio praedita
 Felix ferris in unaqueque Latina Ecclesia ad
 hanc usque diem peragitur. Trifagium Sandi
 Petri, Basiliensis, Sands Immortalis, aut
 inde notis, p. 11., et frequentissima Oratio in
 Græcorum Liturgia; ut rede adventit Goarius
 in libro de Eucharistia, in Missam Sandi Joan-
 nis Chrysostrami pag. 109. Rursum Oratio origo
 repetitur ex miraculo, quod medio saeculo quia-
 to contigit in Regia Urbe Constantinopolitana,
 cum enim Theodosius Imperator, Patriarcha Pro-
 cimus, et ceteros populus in aperio ad Deum
 preces effunderet, ut ab imminenti liberaretur
 exilio, quod ipse ab insectis terra motibus
 impendebat, puer repente in Coelum raptus
 est, qui deinde in terram demissa, relictis
 angelis Angelus praedixit Trifagium canen-
 tes; quare, cum ipse vocis pastasilla, uni-
 versas populus illius devote celebrasset, terra ab
 horrendis, quibus concutiebatur, molibus, con-
 quievit, ut narrat Nicephorus //L 46.
 redeque profectus Summus Pontifex rediit in
 in Epistola beata ad Petrum Pullonem, quibus
 beatus lva. 4. Labbeanus collidit. Idem vero
 Trifagium in Ecclesia Occidentali rebus Beata
 majoris Hebdomadae Græx, et Latine canitur,
 quodammodo apposite animadvertit Cardinalis
 Bona Rerum Liturgica. lib. 1. cap. 10. n. 1. Agne
 benedictio in privilegiis Epiphaniae ex Ritum
 Græx Ecclesiae proprio, ut fide ostendit Go-
 arius in Eusebio, et ceteris Riti-Græcorum, et
 nunc etiam proinde in Ritu Græcorum
 Ecclesiae peragitur hinc fundio, de qua in ali-
 qua Augustina Constitutione notat 57. g. 8. n. 1.
 mentio habetur, finique permittitur, ut vide-
 re eadem agne benedictio aperiantur. DC tunc
 fini Ritum huiusmodi ab Orientali in aliquas Oc-
 cidentales Ecclesias videri possunt, quæ con-
 ferunt Martene tom. 4. de Antiqua Ecclesia
 descriptione
 ut videretur officio cap. 4. n. 1.
 et mix asserunt in Dissertatione Patris Baltha-
 ni Pauli Congregationis Maris Dei, edita Neapoli
 anno 1719., qui testatur. De vita Ro-
 mae. Mirra exstincta aquam in Epiphania
 propterea part. 1. pag. 17. inter, oportune mo-
 nei Episcopos, in quorum Miffa longe ad
 hinc tempore concessi Ritum ab Ecclesia Græxa
 manantes irreperit, ut illos de vado tolli
 tantopere non contentant, ne turba scilicet
 ut ne videantur improbare rationem agendi Ri-
 tum Apollonice, quæ rime illos irreperit cum
 line avertit, eosdem tamen ferveri et frequen-
 ter permittit; atque pag. 1. 1. Epistolam Car-
 dinalis Sandorri, Sandx Soverini nuncupati,
 scriptam anno 1750. ad Formarium Episcopum
 Melitensem, de hoc ipso argumento, et de aqua

Q benedictio in Epiphania, quæ in vita Dittico
 A peragitur. Græx passim in ecclesia Epiphania,
 A latendi Aliare Fria quinta in Cæna Domini.
 n Rursum Ecclesia monumentum aliquod expresse
 A fœderis quinto; de eo namque meminist in lva Ty-
 U glo, et ceteris Ordine testatam Officium Ecclesiae
 M cum per totum annum, s. talis, qui, tunc Leo-
 n in alio de aliis Ecclesiis in Græx diffini. pag. 1.
 S ubi anno 4. 1. in carta affirmari potest Ordinem
 W Romanum ab Hieronimo editum, hanc delatam
 n Pontificis iure compositionis, Ritum laeandi
 g Altaria Fria quinta in Cæna Domini. prodiat
 g Græcorum confecturum fuit quasi corvum in
 M Latina Ecclesia, cum Sandus delatus Pontifex
 S obierit anno 496. At, cum tunc et ceteris, ut, utrum
 A Romanus Ordo ab Hieronimo vulgaris, tunc An-
 A tiquioris Ecclesiae pontifex, et cum, eo defuncto,
 n Sandus Ifidona Miffa Ecclesia Episcopos inter La-
 n tines primus revertere, qui de hoc Ritum verba
 n scribit, idemque s. Iddoramus 636. in vita fundit;
 U fœdus de rit, ut ab Onem in Occidentem Miffa
 7 attestat Ritum praedit, qui s. huncque diem
 A innotuit in Latina Ecclesia relictus, probantibus
 9 Romanis Pontificibus, et possit in vita
 A Basilica, magna cum solennitate Fria quinta in
 A Cæna Domini quotannis peragitur. Rursum Epiph-
 u fœderis Vaticanae, in vicariis ejusdem Basilicae,
 S et Joannes Chrysostramus Basilicae Archiepiscopus
 n Aroalonus, qui in minoribus inter Beneficentibus
 A ejusdem Ecclesiae reconditur, hanc observat
 Q delatationes edidit, quibus praedixit Ritum
 A attestat. QUX cum in vita, exemplis, fœderis
 A Ageste evincitur, in quo paulo ante diximus, Sedem
 A videretur Apollonice innotuit, quæ in vita
 u confecturum putavit, aut adnotat, innotuit
 u Latinam Ecclesiam ritum, qui ad Græcam Ecclesiam
 S peninebat, aut permittit, ut permittit quidam
 A Ritum, qui ab Ecclesia Græxa manavit, in non-
 A testat Latina Ecclesia observatur

g. 29. Jam paulo superius de Trifagio fermonem
 n fecimus, deque admirabili modo, quo canitur
 n dem in Sacra Liturgia Ecclesia Græx innotuit
 A fuit. Cum tamen notis innotuit, cognomento Gna
 S phatu fœderis Apollonice, qui Theo-
 S pafchix appellatur, et ceteris Trifagio
 S verba (notat) i. 1. innotuit innotuit (notat) innotuit.
 A fute commemorat Theodorus Ledorl. 1. Causa
 A notat, et cum nonnullis Orientali Ecclesia, agnoscit
 g fimum Syrorum, Armenorum, opera ejusdem
 A Sicchi Syri, tunc Nicephoro. 12. cap. 52. assita-
 u mentum huiusmodi receptum; hanc praeterite-
 S ritum Romani Pontifices, proca, quam in Basilica
 A adhuc confueverunt, vixit cura fœderis
 g laudat et ceteris, et ceteris, et ceteris, et ceteris
 g additionem interdicere, et ceteris, et ceteris, et ceteris
 g nem, quæ Trifagium ritum referendo ad folam ri-
 u perfocum, non vero ad tota Divina fœderis
 u omnes fœderis fœderis admi jadhacur, tum
 u quia periculum fœderis fœderis admi jadhacur, tum
 u fœderis fœderis; tum quia humanis mentis prafum-
 u m ad lolum Christum fœderis minime poterat
 A Hymnum ab Angelis in honorem Sandi fœderis Tri-
 A fœderis decantatum, fœderis lupus rede expedit in
 u notat. 12. Trullanis ubi postquam re-
 A fœderis, fœderis
 u Romana Synodo damnata fœderis
 u additionem Trifagio fœderis, innotuit. ligitur
 A fœderis Divina Trinitati fœderis fœderis fœderis
 A fœderis, Ecclesia ab ipso Dec ad fœderis fœderis
 g fœderis laudat traditum maiorum Regis ubi innotuit
 g fœderis fœderis confirmatum, ad innotuit fœderis
 A fœderis comprobata a plebs Synodo Cakedsad fœderis
 2 fœderis fœderis fœderis, loquitur de Episcopis fœderis
 u fœderis fœderis fœderis, tum deal fœderis fœderis
 u lum Trifagio fœderis fœderis
 g fœderis non possit ad fœderis fœderis fœderis.

[illegible]

De Procellione spissius Sanai a Patre, ad
filios: quemadmodum superius indicavimus) prae-
poe disputatam est, quae de unione Craxx, &
cum Latina, doctissimi alii
filium suum. Neque autem exament trinas veluti
dicimprae (sult, atque adeo adhuc transagita sedat
am est. Primum, an procellio spissius nostri
Patre & filio esse fidelis Dogma, quod primum
Insub. Mijs.

[illegible]

aly hū tā cūmūlū "mū"agmūa xpi dīpōlūm, Sym-
Mum vīdētū cūmūlū, ut, pūhīfūm dōmīnīcā
dīcētū cūmūlū, vōtē dātā a p'ūbō dēamētū.
C'ūm, cūmūlū pūctūcūlū Tōlētānū Cūmūlū, aīpōlū
nām dīpōlūmū cūmūlūm Symbūm in Sacrifīcīo
Mīfīx, in ad Rītūm Orientalīum Ecclēfīarūm
rētūlūm, id ēmūlū cūmūlū ad agnōfēcō'am, hūfūm
mōdī dīpōlūmū in Ōrīentē pūmō īnfīlūtūm
īndē in Ōccīdētē, pūmōnātū, fūm aduērtū
cārdīnālī Bōnē Jīerūm Lytūr'īe. M. x. cap. 2. a. 2. f
g. Gēorgīus de līturgīa Remard pūctūlūm tōm' 2.
cap. 20. nūm. 1. pag. 175. Sed rēm pūpōfīlūm pūm
fēgūctō, Amārlūm in līt. de dīvīnālī Ōfīcīū
cap. 14., pūctūlūm, īnfīlūm aū'rītātī Sāndī
Paulī in Epīcōlā ad Sēverūm, vētūlū, fātā Pā-
Nā fēatū mōlōrī Hēbdomādē in Ecclēfīā Hīe-
rofolītīnā expōnī cōnfēfīcīe pūpōlō adorāt'
dām Crūcēm apōlū, in quā cūlūtū pēpēdīt,
hūc Crūcē cōnfēfīcīū tēbēat Rētūlū adorā'
tāmī Sānfī Crūcī, quē in ōfīcīo pūctūlū
fēatū fēatū in unāquēqū Latīnā Ecclēfīā ad
hūc ufquē dīem pēgūctū. Trīagīūm Sītātū
Dēnē, Sānītū rētūlū, Sāfīūm Imōrtālī, mīfē-
rēcū cūmūlū pūlū mīfē, fēqūentīlīm Ōfīcīo in
Grīcōmū Lytūr'īā, mī rēde aduēntū Gōarīū
in nōtīā ad Eūcūlogīū, in Mīfām Sāndī Joānē
mī Qūryōnōmī 109. Rījū orātīōnīa ōrīgō
rēpūctū ex mīracūlō, quōd mēdīo tēcūlō quīr'
tō cūmūlū in Rēgīā Urbē Cōnfāctīapōlūnā,
cūmūlūm Thēodōfīū Imōpētōr, Pātīarchā Frō-
cīnū, a-unīvērſū pūpōlū in apērtō ad Dēūm
pūctō fēfūndē, ut ab īmīnētī lībēratōnē
cūlūtū, quōd īpōtē ab īnēctībīlī tēcūlō mōtībū
īmpēd'at, pūctō rēpēntē in Calūm rāpī vīfū
ēfī, quī dēlīdē in tērrā dēfīcīū, vētūlū
aduēntū Angelōs pūctūlūm Trīagīūm cānē-
tū, quārē, cūmūlūm Prōdī Pātīarchā, ad-
uēntū pūpōlū tūlū dēvōtē cōmūlūtū, tēcūlū
ab hōrēndī, quībū cōnclūtātū, mōtībū, cō-
quēlūt, mī rēgīt Nīcēphōrū 14. cap. 46.,
rēdēqū pūctūlūm Sūmūm Pōtīfīcē fēlīa 111.
in R'īfōlā tēcūlū ad Petrūm Pūllōnē, qūhā-
bētū rēlū. Lūbēanū Cōllēgīōnē. Idē vērō
Trīagīūm in Ecclēfīā Ōccīdētālī fēlīa Sēxtā
mājōrī Hēbdomādē Grēcē, & Latīnē cānītū,
quēmadmōdūm apōlūcīe ānīmādūvīt Cārdīnālī
Bōnē Rerūm līturgīcūlū. līt. 2. cap. 16. Aque
bēnēdīcītī in pūctūlūm Epīphānīā cū Rītū mī
Grācīā Ecclēfīā pūctūlū, mī rēde cūlūtū Gōa'
vīfū in Eūcūlogīū, fīvē R'īuālī Cūcōrōm, &
nūmū cūlūtū pūctūlūm R'īuālī in Grēcōrūm
Rōctīfā pēctūlūm hēr rēdītū, de quā in lītā-
tūpūlūm Cōnfīlūtīōnē nōtūā 57. S. mēv. 1.
mēntī hābētū, īmīqū pēctūlūm, ut vīdē-
lūtū eadē aquā bēnēdīt' aīpōrūmū. Dī īmā-
fīcīū rētūlū hūfūmōdī ab ōrīentālī in ālīquā Ōc-
cīdētālī Ecclēfīā vīdētū pūlūtū, quā cōfēf-
cīū erūdītū Martēnē tē. 2. de āntīquā Fālēfīcī
cūlūtūlū in dīvīnālī cēlēbrāndī Ōlīdīt' cap. 10.
& M2 aīpōrūmū in Dīfīcītātīōnē Pātīā Sēbādī-
ā Paulī Cōgrēgātīōnī Mārtī Dēī, ēdītā Nēap-
lī anno 1719. Cūlūtūlūm dīt' De vīfū Sēcūlū
fīvē Mērtīnē exēcūtāndī aquā in Epīphānīā, mī
pūctūlūm pāt', pag. 104. opōrtūne mō-
nēt Pīfēpōlū, in quōrūm Nīcēfēfē lōngō ad-
hīnc tēpōrē cōmūlūtū Rītūm ab Ecclēfīā Grēcā
mānētē īrrēpōlūm, ad tūlū de mēdīo tēlūcē
tāntōrē nō cōmēndāt, nē tūlū cūlūtū
cū nē vīdētūlū īmpōrē rātīōnē agēndī nēdī
Apōlōlīcā, quā tūlū tūlū īpōrē cūmūlū
cūmūlūm, eōfūm tāmēn Lrvātī & fēqūē-
tātī pēctūlūm, aīpōrūmū. Cūlūtūlūm Cārdī-
nālī Sānctī, Sānfī Sūvērīnē mūcūpātī,
fēpīctā anno 1580, ad Fōrnārlūm Epīlōpūm
Nerīlīnū, de hōc īpō argūmētū, de dō aquā

bēnēdīt' in Ecclēfīā in Epīphānīā, quā in tūlū Blācēf
pēctūlūm. Grēcūm pūctūlū, mī rēde pūctūlū
lāvandī Altārē fēlīa quīntā in Cēnā Dōmīnī.
Mīfēfē Rītūm mōnūmētūm ālīquōd rēpēntē cū-
fōlū quīntō, de qō nānīcē mēnīt in lūo Ty-
pōlū, fīvē Ōrdīnē rēctīōnī Ōlāmū Ecclēfīā
cūm pēctūlūm ānōm, 2. Sābān, quī, tēlū
Alīstīō in lībīlī Ecclēfīā Grēcā dīt' pag. 47.
ēdīt' ānō 457. mī cēntō āfīrītātī pūctūlū Ōrdīnē
Rōmānūm ab Hīstōrīōpōlūm, Sānfī cēlāfī
Pōtīfīcīā pūctūlū cōmēpētūm rētūlū, Rītūm lāvandī
Altārē fēlīa quīntā in Cānā Dōmīnī, pūctūlū
Grēcōrūm cōnfēfīcīūlūm rētūlū quāfī cōmūlū
Latīnā Ecclēfīā, cūm Sānfī fēlātū Pōtīfīcī
h cūlūtū cōmūlū 496. At, cūm cōmūlūm, ut, utrum
Rōmānūm Ōrdō ab Hīstōrīōpōlūm, rātūcān-
lūtūlūm mērtō pūctūlū, & cūm, eo fēpūctū
Sānfī Iddōfūm Nīpālēfīcīā pūctūlūm tēlū
Latīnōs pūctūlūm, quī de hōc Rītū vērū
cūlūtū, rēdēqū 2. trīcūlūm ānō 6, & fīvē fūmūlū
tēlū in vīfū, ut ab Ōrīentē in Ōccīdētē hūlūtū
Alīstīō Rītū pūctūlū, quī in hūncūlūtū
in cōmūlūtū Latīnā Ecclēfīā cōmūlūtū, pūctūlū
Rōmānī Pōtīfīcīūm āpōlūtūlūm in Vātīcānā
Sāntīā māgnā cūm Sōlēmīālī, fēlīa quīntā in
Cēnā Dōmīnī quātūlūtū pēctūlū. Sānfī Epī-
fōpū Vātīcānēdā, de vīcārīā epīfūm Sāntīā,
& Joānē Chryſōdōmū Sāntīā Archīepīfōpū
R Amāfēnū quī in mīnōrībī lēctē Bēnēdīcītō
S epīfūm Sāntīā cōmūlūtū, dūm elōcūbrīlūtū
Dīfīcītātīōnē ēdītātū, quībū pūctūlūm Rītū
īfāfīcīūlū Quē cūm in tēlū, ēxēplī, āfīfī
āpōlūtū, in quōd pūlō ānē dīxīlūt, Sēdē
vīdētūlū Apōlōlīcā nō cōmūlūtū, quātūlūtū in vīfū
cōmūlūtūm pūctūlū, ut āfīfīcīōnē in unīvērſā
Latīnā Ecclēfīā tūlū, quī ad Grēcā Ecclēfīā
pēctūlūm, aut pēctūlūm, ut pēctūlūm quīdām
R Rītū, quī ab Ecclēfīā Grēcā mānētū, in nō-
vītū Latīnā Ecclēfīā cōmūlūtū

19. Jam paulo repertus de trisagio fermone
fecimus, deque sacrabili modo, quo ex quo
idem in Sacras Lyturgias ecclesie Græcæ inditus
fuit: Cum tamen Petrus Fullo, cognomento Gra-
phal, factor hæresis Appollinaritarum, qui Theo-
pachitæ appellatur, ausus esset trisagio hæc
verba superaddere: "Trisagion xpi/psalmi fiam
ade commemorat Theodorus Leflori. i. Cōfīfīcī
cūm, & cūm cōmūlūtū Ecclēfīā, ad pūctūlū
fīfīcīūm Syrorūm, Sāntīōrūm, opēra cūlūtū
Jacōbī Syrī, tēlū Nīcēphōrū. 18. cap. 52. āfīfī-
cīūm hūfūmōdī cōmūlūtū, hūc pūctūlū
Rōmānī Pōtīfīcīū, pūctūlū, quā in lītā-
tūpūlū cōmūlūtū, vīfū cūlūtū in Pōtīfīcīōnē
Ecclēfīā cōmūlūtū, ut pūctūlū, fā'nqūe Trīagīo
ādīfīcīōnē īntēdītū, rēpōlūtūm īntēpōlūtū
nēm quā Trīagīūm īpūm rēfērēdō ad fōlā
pūctūlūm, nō vērō ad tēlū Dīvīnā pūctūlū
cōmūlūtū rēfīcīōnē adīmī īfāfīcīā, tūm
quā pūctūlūm tēpūlūm pūctūlūm adīfīcīōnē
Hymnūm ab Angelī in hōnōrē Sānfīfīcīū
Trīagīūm cānātūlūm, tūm lūpū rēde expēndīt
mīfīcīūm Cān. 11. Trīagīūm, ubi, pūctūlūm
cūlūtū, & fēlīa 11., & Rōmānā Synodō dēnātātū
ādīfīcīōnē Trīagīo fāfīcīūm in fēlīa Rījūm
fēlīa Dīvīnā trīnītātī Sānfī tēpūlū Angelī adīfīcīōnē
Rōmānā ab īpō dēcō cōmūlūtū Angelī in
pūctūlūm lūdītū tradītū, mālōrū Rēgī Ōbī īpē-
dītūm āfīfīcīōnē cōmūlūtū. Ad in cōmūlūtū
rātīōnē cōmūlūtū a pūctūlūm Cānēdēnē, cūlūtū
cūlūtūm āfīfīcīōnē, & lōqūtū de Epīfōpīe tūm in pūctūlū
Cōncīlīo cōgrēgātī, tūm de āfīfīcīōnē
tūm Trīagīo fāfīcīūm pūctūlūm hūfīcīūm pūctūlū
pūctūlūm nō pūctūlū in fōlūm Chīrlīfī dēcōmūlūtū
Grēc-

Gregorius VII. eodem Religione Rudio ipfam
ditionem improbit in sua epistola prima. An
scripta ad Archiepiscopum, sive Patriarcham An
roerum Idem predictus Gregorius XIII. inno
multisve opulentissimam in forma beatorum Pa
triarcharum Maritima die 14. Februarii anno 1577. In
Congregatione Propaganda Fidei, habi (adie
26. Januarii anno 1579. Cum examini subje
ctis Armenorum iuribus, argue idem cardinalis
sententia diffinitione fuit expensum. Unde addi
tio indurificatio talis potest, ob indicati
causam, quod sit ad solam illi perferant relati
nem habere repode videatur, corpore fuit, Ikon
ede permittendum. additioneque omnino expun
gendum. Summus Pontifex saluissimae infusio
onis ad Episcopos Lucaniae etc. id. pravam consue
tudinem jam inve^m improbitur, iuxta quam,
mulieres sacerdoti Midan celebrant interfectas
cumque idem abbas ad Graecos transiit, Inno
centius IV. in epistola, quam ad Episcopum Tur
culanum dedit, eundem levissime persequitur.
Mulieres tunc invenerunt i^m iurem audeant, sed ab
hisce abstinere repellentes omnia liden verba
Mida quae prohibetur in nodofrastra ista Con
suetudine: 222. Poysselle, -6. 71. 19. tom. 3. Bul
ta^r. Feria quinta Majoria Hebdomadae, ad reco
Jendam Dominice Censae memoriam, facia
gusturum, a quo consecratur panis qui per
tegrum annum arceatur, ut ille rebeatur i^m
thali morbo laborantes, qui Sacram Synaxis in
Vaticum ribidefuerit, & aliquando etiam eide
pani consecrato exigua pars videri consecrati assu
tur. Ritus bujmodi a Leone apostolice detestati
a Uxor Titus de Committit Orientis Sum^m R^m Episte
moe 126. 7. Summus Pontifex Innocentius V. in
laudata epistola ad Episcopum Turculanum, Ritus
illum Graecis inestanti, hifovissio: Rutarthias
ae die^m Pomi^m consecratur, ad annum
fratres infirmos, ut videtur de illa ipsoe
munitio non eductum, additque, ut paratam
tempore necessitatibus habere pot infirmis, rem
lam qualibet decima quinta die renovatur. Ar
cypus t^rra^m de Concordia Ecclesiae occidentalis
orientalis in. j. ep. 94. 7. 6 abundantia, quae
co^mitu premanebat, indicare haud permittit
deprecans Romanos Scythicos, ut illum p^rsent
Abrogaret. P^resentia illi Clementis VIII. in sua
inlusionis, Idem^m No^m in H^m inno^m in
illutionis: 221. Poysselle 7. 6. 71. 19. 15
in Concilio Am^mficis, a duobus Concilio ibidem,
concilio videlicet, ad Propaganda^m ad examina
IO. de mechanica, legibus daturam, ut a
cui^m adhibi videretur Ritus consecrati Richardian
Feria quinta in Censae Domini, eam diffundendi
aliqua quatuor sanguinis, fervandique per istam
in annum integrum, le poderum omnino pr^rter
tatur, sed P^rax^m Richardian per In^m in
sevent ipfam qualibet odava aut decima quata
die renovatur. Eandem viam interfectus Patres Con
cilio Libanensi a Nobis confirmati, sicut patet v^r
22. de Sacramento Remissio. n. 24. Iidem fere exem
plis in. astra comprobatur, quod Sedes Apodolica
nunquam misit Graecis interdicere Ritus aliqu
nem apud eos jampridem obtineret, quosaeo
idem penitentes & malos ade aut evadere pot
deprehendit

DeProce(TioneSpiritusSacraPatre, ac
Filio, quemadmodum superius indicavimus, pro
pro discipulatum ed, quies de unione Græcæ,
et Orientali Ecclesiæ cum Latina, & Occidentali
Aumfuit. Nujus articuli easdem tribus veluti
detcriptetUt, atque adeo ad huc vtriusq; red
procedit spiritus Sacra
Patre & Filio etiam Fidel Dogma : & quoad primum
Lamb. Maf.

non capite hrimilunarespofans fclpct ralte non
 san'ali modo dubitandim, quin procello aplice
 San'ali a Patre & filio inter Fidei Deamata adducit
 retur, neque Calicollum severa ede, quilludina
 reuscat, apochripher. Alterum, an, pofitobocf
 de unum ex fidei Dogmatibus. Illucit in Sybolum
 Min'alupordedrecedens/ril'bfia, quavis neque
 inillicina; neque la Conflaminopolitana Sync
 illicit repetitur, cum pofitumab Oecumenica Syn
 nodo Ephrina decretum fuisse, ne quid Niceno
 Symbolo adderet
 fufiniamini quet pofterity
 poluer' petter diluam a fancia Patri'm
 AVRAE cum Spiritu San' conqreg'ti fufinamini (od
 autem ad alterum computaculacit, fumatunmit,
 non modo illicite, fedc valde conveniens fuit, ut
 hujusmodi additamentum Niceno Symbolo; eo quod
 "hefinum Concilium folummodo inhibe' ad
 fiames fidei apocraas, aut temerarias, dicacum"
 in confutatio devias; non vero orthodoclas, &
 quibus illius fidei articulos incedens Symbolo im
 plicite contentis, explicitas declararetur. Tertium
 denique, utrum, pofta pto indubio fidei dogmate
 Proccedone aplice San'ali a Patre, a filio, agn
 taque indigne la Ecclefia potestate addendi Symbolo
 vocem Filioque permitti poluer' ut Orientales, no
 Graci inderibilo Milt' Sybolum reititaret ad
 cummodum, quo puto, ac ante Schisma confulue
 rant, quod perinde ed ac dicere, praterfilla voce,
 filio'ne autem pterfilla podremum hoc
 caput, non eadem fempit rui fedia Apollolic
 fclpica; quandoque enim Orientalibus & Gracis,
 Symbolum aliud hoc filioque reititae permitt;
 Hne nimirum cum certo condiderat, p'iaze du
 capta, fortuituallibitacit'p'et, novateque cam
 nino fore, ut, h' fides denegaretur la quod tanto
 Audio pofitefiam, exoptat Unioni aditae reititae
 eluderetur; Nonnunquam vero Symbolum cum ad
 ditiane, ab Orientalibus, & Gracis reititae
 cummo vedat, cum fclitibus merito reititae petat,
 eordem concilio Symbolum curadiadmenio reititae
 fclae quod addimere reititae opianum, ac ut
 renium, Spiritum San'um a Patre, & filio non
 procedere, ut ab Ecclefia additione illam, fclp
 que, Symbolo reititae non pofititae Duo Summi Pon
 tifices, nempe Scaus Gregorius IX. la Lugdunien
 Concilio, ifugienius IV. in Florentino, primas
 agendi rationes, ob indicatas caufas, cum Gracia
 adafibonem, fclp conditae exten. f. Colleatoni Con
 cilio milia'vini p'ap. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 64

conditio. & laici, ut in Latina Ecclesia ea
facere pergant, ejus ad hancque diem peregre-
runt. Nam per Canonico illis quidem fiat ut
habetur, Ritu Orientali, & Græcum cum
Latino haud esse mirandum, ut videtur ex
integra decretali Gregorii III. apud Gozalencj.
Cum secundum, et tempore originalem, atque
per decretali Gregorii III. sup. l. titulus, de consue-
tudine, cap. Aniam de consuetudine, conditur, &
in decretali Honorii III. exp. Utitur de con-
suetudine. Nihil, et nullo per alium potest, Ri-
tus contritionis Apolica aliqua Constitutio-
ne vetitas, sed ex eo tantum, quod Armeni
et Maroniti aut Græci juxta Ritu suum
in Latina Ecclesia, vel MIAC Sacramentum, vel
alios consuetudines cum populo vel Ritu exerceant,
aut verba vix Latina in Orientalium Ecclesia
idem placeant, dum proferunt legitima aliquan-
do causa, de qua se potest fieri specie nullo
modo dubitari potest, cum Orientales in ci-
uitate Balzers permixti essent Ecclesia, ita ut
A ipsi Latini Ecclesia non pateret, locuplet
ne omni delectarentur, in quibus Sacramentum
obesse possit, & cum Populo vel Ritu ea exerce-
re, que peragenda sunt ad illas in tanta u-
nitione retinendas, ac conuocandas.

I. Si. Veti. fane Ritu admixtio esset, ALA
tunc in fermentato confocaretur, & Eucharistiam
fermentato confocaretur laici admixtarent.
Idemque dicendum esset, A Orientali, qui ex-
tra confuetudinem haud amplius sum, in armo
Rem Divinam faceret, & gemi Aue Sacramen-
tum Hic laici in armo dixerunt. Curare Aqui-
dem debent salubriter doceri quoque laici, qui
bus ita Græci subijciuntur, ut Latini semper
sunt, Græci tamen, qui proprias Parochias ha-
bent in fermentato communicant, ut permixti in
Constitutione noAræ: xxi. par. 1. n. 6.
III. de. Sullari. Index tom. 3. Veti. q. xxi. uer-
tus permixtio esset, A Latini Sacerdos, modo
juxta Latinum, modo juxta Græcum Ritu, aut
sacramenta Græci, modo Græco, modo Latino
Ritu Missam vel Ritu. Id enim interdicitur in
Constitutione 2. p. 1. v. 1. que incipit: Proinde
quod ea 2i. tom. 2. par. 2. Sullari. Index
Imprecat, ut faciat omnes, que precedunt.
bus temporibus nonnulli pœdycetis super hoc
conceAs fuerant, omnino reuocantur. Nute Con-
stitutioni 2. p. 1. v. 1. congruit quoque preindicta
noAræ 2. p. 1. v. 1. Quod A Preteritis societate
Jesu, qui collegia Nationum Orientalium Ro-
me ereAs prefuit, & qui præsides societatis in-
Auitum amplectentes a Græco Ritu ad Latinum
transierant, indultum fuit, ut supra indicimus,
ut aliquando MIAC Sacramentum Græco, & Oriens
vel Ritu celebraret, hoc ideo factum est, Acuti
premissis, ut Alumni, qui Græcorum, &
Maronitarum Ritu pœmari debent, MIAC pre-
dictum Ritu celebrare adficerent, et juxta eundem,
Divina officia toto vix fu curricula pœstare-
re; verum circumstantie pœstare hujus plane
Angularis casus esse evincunt, non potest illis
in exemplum adferri adfidelia adulata obtinenda
quod adeo verum est, ut quavis cardinalis
Leopoldus Koloniis Clementi XI. predecessori
noAræ exposuerit, valde profuturum Catholicæ
Religionis, A latine MIAConariis permitteretur,
ut in Nigaria Græco Ritu celebrarent, quæ
ita necessitas pœstare videretur, etiam tamen
ipsa Libertate, ut ad Latinum Ritu redirent,
idem latus Pontifex perpendens animo debere
unumquemque juxta Canonicas Sanctiones, in
suo Ritu pœsumere, neque illius Sacerdoti modo
Latino, modo Græco Ritu celebrare, facultatem, que

a præsidente Cardinali pœstaretur, impetiri videretur
etiam ut patet ex ejus Epistola in forma s. evja/
quam ad eundem Cardinalem dedit p. Mail an-
no 1705, & quæ continetur tom. 1. Epist. Ur. 15
Rev. teletur. ejusdem Pontificis typis edita pag. 107.

25. Hæc & alia plura exempla, quæ facile
potest cumulari, pertinet ad Ritu permixtio-
nem ab Ecclesia laibus vetitas Verum,
jam diximus, interdum Ritu permixtio appella-
ri nunquam potest, A ob legitimam aliquam
causam Sacerdos Orientalis Ritu ab Appolica r. 21
Sede probati, in Latini Ecclesia admittitur, ut ibidem
ut ibidem, ejusdemque functiones celebrat, ut ibidem
Sacramenta populo Nationis sue administret. Idem
palam Ritu Axi interum; ut Sacerdotibus, ut ibidem
menis, Cophis, Melchis, & Græcis patet
ad Niffam celebrandum Tempia noAræ, ut ibidem
rum pœmari talibus, quævis suas pœstare Eccle-
cias habeant, ut Rem Divinam facere pos-
sent, dummodo tamen fassa Indumenta, & vestes,
que ad MIAC celebrationem juxta ipsorum
Ritu sacra sunt, fecerint, & cosque
consecrationis functiones, qui eidem cele-
brantibus interuunt, & Cuckodibus, & Sacerdotibus
Præfatis opportune caveant, ne ob ea scilicet
tem in adhibitis turbe, ac tumultus excitentur,
quemadmodum in Edido, quod per Eccle-
siam & laicos Orientalibus Rome deestibus
die 1. Februarii an. 1743, per Ven. Fratrem no-
Arum Joannem Antonium tunc Tituli s. Silve-
stri, & Martini in Montibus Præbiterum, nunc
Episcopum Tufulanum, Sandi Romanæ Sedes
Ar Cardinalem Guadagni nuncupatum, noArum
Urbe, ejusque di. 1. Vicarium Generalem, juxta
noArum promulgaturam sua, pœstare continetur.
Verum ad rem hanc noArum plurimum la-
cera videtur, quod axindie libras. Medio
sive Aculo decimo quinto, ad notturnæ, Ma-
humes IL ConAstinopolim vi oppugnata est
pœst, nonnulli ex Græcis, qui ibi fanaticorum
erroris auctoritate, communicem cum Latina Ec-
clesia ferventer, Venetias se contulerunt, in-
que manserunt. (Am in Urben cum laboris Car-
dinalis Natione Græcorum pervenisset, detulit ad Se-
natum Romani Pontificis decessoris, ut hujusmodi
Græci Ritu hominibus, Templum aliquod ad-
Agnaretur, ut quo functiones sue exerceant.)
Exitata Senatus pœstare profugus gemi Eccle-
siam s. Blasi concecit, ut ipse plurimum annorum
Græci quidem in certo ejusdem Eccle-
siam sacelle
Divina officia Ritu Græco, in reliquis vero Sa-
cellis, Latini Ritu Latino peregerunt, Acuti
Raminus Cornelius scriptor, cuius nominis testatur
in Index. 14. Venetiarum Ecclesiarum pag. 229. &
mini illas Ritu Græco per aliquod tempus in una
Ecclesia, licet in diversis sacellis pœstare fuerunt,
quod eo usque duravit, donec aucto Græcorum
numero, præsides Eccle-
siam s. Blasi latine Græ-
corum communi, aliis fabrogantibus Templum
quod Græcorum proprium est, ac privatum.

26. Hæc ad Græcos pertinet, qui celebra-
re in Latine Ecclesia recipiunt. Verum, ut
eo etiam ostendatur, nullam exinde requi Ritu
permixtionem ab Ecclesia legibus preceptam,
non ab ea verba facere de latine quoque,
quæ ad Sacramentum MIAC offerendum, & Divina
officia pœstare in Græcorum Ecclesia, ex
jura aliqua causa admittitur. Quod quidem
con modopropoArant fecerint in Arabibus, sed
etiam plurimum fecerint ad demoArandum quam
necessaria sit mutus Latine Catholicos, in die
vera Ritu animorum conjunctio ad benevolen-
tia. In Ruia Alba Rutheni catholici, quos
Unitos vocant, plures habent Ecclesias, pauci
vero

DE SACROSANCTO MISSM SACRIFICIO

pargi [Lytini] 5, quod magis est, longe auitas et
 pargi Laitiorum, qui uideat Ruthenorum ueritatem
 Latini quandoque dimidui sacrosancta Latina Mi-
 tra carebant, eo quod sua negotia detinet. Neque
 haec tam longum uisus aggeret, ut ad Latinas et
 deitas se conferant: neque Latini Presbyteri, qui
 illis poterant ad paucos alios Latinarum Redes, et
 que in uita Apsareperimus, accedere, ut Mi-
 tra celebrarent, propterea quod Ecclesie ipse
 illorum domicilio nimis longe interuallu teque-
 rentur. Itaque, ne Latini MiTra Latino Rituus
 Jerebna tamdiu careant, unum illud superant
 ut Latini Sacerdotes, in Latinarum commodum,
 Latinas Mitras in Ruthenis Ecclesiis celebrarent.
 Verum hac lege in se, ad conseruandam difficultatem,
 quod Altaria .Gregorum facere Lapide careant
 cum ipsi celebrarent super Animamitis, que Pa-
 tris quidam ab ipseque consecrata, quorum
 angustia Sanctorum Reliquie incontinentur, quomo-
 dum Latini Sacerdotes Sacrum Lapidem secum
 deferre cogebantur, haud uel intercedente tunc
 modo, ac diferantia, ne in Mitras frangeretur.
 His omnibus incommodi tandem opportumum
 medium, aguerunt: Deo, inuentum, adhibitu-
 que suis. Siquidem, consensibus etiam ipsi
 Ruthenis, indultum suis Latini Presbyteris, ut
 MiTra Latino Ritu celebrarent in Ruthenis ge-
 nioleis, Sacerdotes illorum Animamitis: idque eo uel
 expeditum uifum est. quod Rutheni Sacerdotes,
 accedentes quandoque ad Latinas Ecclesias MiTra
 tanta celebrarent, super ecclesie Latini Lapidibus
 sacrificium consecrabant. Is omne cognosci potest
 ex Conuulsiuone nostra; Soh
 ingratia teuerit uti. Bullisio uenit 1708.

27. Proclarum patet ut ad rem noArum
subtilem. Biferpent intereo
suavit vixit, malitiam no, iusta veterem discipuli
me sine in Dua De filio Ecclie occidentalis unum, an
Altiaria. Primum quod inter affinitatem JEAN de Page.
A Que. Emilia Cottetia. esp. i. de muffa priva-
te, "nel t. Emilia Edine: fed contra cardinalis Roma
h' - imine Rogum igttetione. ih. 4. mist. in inssuo-
tione uffidit esp. guara Alaria Guile de
Romana malitia S. Petri demonst- Verum, de
brete.

Templa, atque martiolicentualibus & suavis
fermo fit, persequitur videtur, monumētum
altare in istis castris atque nunc etiam tem-
poris, plerumque existare; ut colligitur ex libris
descriptis hujusmodi Templorum, quam Du
Canquius & Cospiusque Christiani, Severius
in suis adpēdit Jf Casimiri AcGorrius inlu-
stratioris detectior attulerat. Cumque in Tem-
pio s. Athanasii quod Romē a Graecis obtine-
tur, plura extarent Altaria, Leo Alantus inepi-
stola ad Joannem Morinum, (scapudTempliGraeco-
rum usetiorum t. alitercens dubitavit, in
praesentia Ecdesiā sibi Graecoformareprepi, pos-
tremo Beza, Ideā Septemum, quod Aram ma-
jorem & antiquā Ecclesiā postea fecerat Ad iu-
ratem Altare, ad quod Sacerdos Mīam celebra-
vit, secutū alia Sacrosancta eodem die iterum Mi-
sae Ritehim attuler. De hac Graecorum Mi-
saina verba facimus Dionysius Karthalibus Jacobita,
AroidaCypriopae, inExpunctimeMiff, scyriaca
Jacobitarum Patriarcha apud Gregoriam Bar-
hebraem item Jacobitam a fo Bledieray quos
cujt Akratzeum t. Billiot Oriental. pa. 184,
et tom. 3. p. 67t.
De hac eadem ad Grego-
riam CardinalisMonari /cap. 14. nōm. 1. ita scripserit
colligit: UniamMtare in Sacrosanctis libris tem-
fas ita putat interea rēpētemTempla Sacram
eas die attuler. Euthymius Tyri ac Sydonia
Archiepiscopos, in Cyvillis Patriarcha Antioche
us ubi conuenit, la PoodiAcam Coflema XI.

Benedict XIII., ClemensXIII. pharis. foliofoli
 fun, an vigentem reliquias debent prxdiam
 disciplinas vetantes, nec secundum Mihiæ Insti-
 tucum eadem die, e' emque in Altari offerantur.
 Ad istos semper refoctum fuit, nihil e' ite innovan-
 dum, nec veteres Ritus omnia retinendum. Quo-
 niam vero error in vulgus manaverat, ideo non ar-
 duit, secundum Mihiæ Sacrificium eadem die, idem-
 que ad Altare, in quo istos Sacerdos celebravit,
 quia Sacerdos, quipoterat celebraret, iisdemque
 sacris indumentis, qui primus, uteretur, jejunium
 frangeret; istudque in nostra Epikolapnycias ad
 Patriarchas Antiochenos Græcorum Melchitarum
 & ad Episcopos Catholicos eidem *subdignos confes-*
 pia, iisdem precibus, ut omni Audio curaret
 errores illi populo edimere; ista tamen, ut in-
 gram servarent disciplinas, quia quoadalicare,
 vel Sacerdos celebrare, istos Sacerdos eadem die ar-
 duit prohibetur, uti videtur potest in Conclitione

[illegible]

39. ExGræco, rēferebat illi hocRitu
hucq; q; commoventur, anallu confiteam
arripere vocandi indubium, an privatim?
A, qui ab uno Sacerdote celebratur, in O. cōfiteamur
anallu & Græca rēferebat locu esse p̄fite, cum
in Græcis Templis unicum, uti p̄diximus, A
tate exlat, unicum, ad illud Miffæ sacrificium
afferatur, Sacerdotes cum Epifcopo conela
barent aut cum Sacerdote, qui primū p̄fite
munere fungitur. Non neglexerunt quidem
Lutherani Confessiones Augufianæ, in quap̄
vix Miffa tollitur, ad Hieronimū Conſent
Populitum Patriarcham attente, cumq; ad
eamdem amplectendam alioquin, cum tamen
privatū Miffæ ufus ad antip̄p̄a in Orientali Ec
cleſia celebratur ac vindicetur exClementi. Con
ſent Trullat, & ex Motis, quas de ipſum Com
p̄ſuit Theodorus Balſamon, ideo in Ritus
q̄ſtis celebratōis Sacerdotum cum Epifco
po, in Miffa p̄ſite privatū Miffarum com
cludit in Orientali Eccleſia permanē. Quare
de iſtius afferatur conatus Luthcranorum; quibus
reſponſum eſt, damari quidem ab Orientalibus.
Acut ab Occidentalibus, præſum illorum uſum,
qui improba confequēdū eſſeſmynq; cupiditate,
ad Altare impoſuunt, non vero illorum, qui
qua decet pietate ac religione, privatæ Miffæ
celebrare utDecſacram̄tiſmoſi acceſſibile.

APPENDIX XVI. AD LIB. II.

HeC patent ex Ahn mōtifficentia contrali-
tissimē sudore sublethalis, cap. i. de mōtiffic
privilegiis in Ecclēgia Græcā, etia finem. In eadem
modum amem Sacrodotum, qui privatum autem
sacrosanctum mōtifficentia, facit Temper confu-
ludine, ut ad omni Alure uam tantummodo
sacrosanctum in dies singulis offeratur, Græci con-
stituit ceperunt Parochiales, de quibus verba fa-
cit Leo Allatus in atata Epistola ad Joannem Mo-
rinum. Parochiales vero est alius facti quam
Græcorum quodam Ecclēsie contigua, in quibus
eredum aderi Altare, ubi sacerdotes Milia re-
lebrant, quam in Ecclēsia celebrare nequeunt,
eo quod ad Altare in ea extrudum alius sacer-
dos jam celebraverit

§. 40. Alii vero ab hac Orientalium, OcGræc
atque Armenis merito timendum confuerunt,
ne Latini sacerdotes ab offerendo Milia sacrosan-
cti in Græcis Ecclēsiis perpetuo excluderetur
eo quod, ut supra didimus, in illis unicuique
Altare missas, ubi eodem die unus tantum sa-
cerdos potest celebrare, neque Latini presbyteri
celebrare possint in Parochialibus, utpote pro Græ-
cis tantummodo constitutis. Verum ad hunc ip-
sum timorem auferendum, in Græcis Ecclēsiis
hoc tempore eredum plerumque occurrit secunda
dum Altare, in quo Divinum sacrificium a La-
tina sacerdotibus offeratur. Tres Græci in omni
Episcoporum formas sequuntur Gossalus in mōtifficentia
Cretoorum, quarum secunda fecundum Altare exhi-
bita Latini presbyteria possint, sicut ipse Gos-
salus bene citato pendit, §. praefiguntur. In
Græcis, bene sapienter alius §. 407. In Ecclēsiis
Nationa Maronitarum & Græcorum, Romae
existantibus, praeter Aram majorem, alia mōtiffic-
entia Altaria, in quibus a Latini sacerdotibus
Missas celebrant, §. in acta constituitur. Et
§. 41. Praerogative §. 2. A. num. §. 47. p. mōtifficentia
mōtifficentia tom. 2., qua Male Græcis latissime traduntur
a dōi norma, prohibentur Latini sacerdotes in
Græcorum templis super Ara majori celebrare
nisi omnimoda necessitas sit postulat. 4. Parochi
Græci confensum latenciam, sicuti idem Græci
eis conceditur, ut sua in Templis, prior Al-
tare majus, alia quoque Altaria possint erigere,
in quibus Latini sacerdotes, si velint, Missas
officiis celebrare valeant.

41. Ex his, qui huc usque ante fun, vi-
jam perspicue demonstratum, sicuti antea,
§. 40. postquam permitti debere catholicis Ar-
menis, §. 42. Syriacis, et B-liferis Latinis commu-
niter commorantur, propterea careat Ecclēsia, ut
Latini concaveant, §. 43. in ea juxta Kirin
quique funm sacras functiones peragant, idqueo
§. 44. quia non solum noli exinde exitus
§. 45. praerogative per Apostolicas constitutiones di-
§. 46. mnata, sed etiam antea officia exerceantur, vel po-
§. 47. tius praerogative implentur a quibusdam pa-
§. 48. cis, expensis, in non habentis opportunum se-
§. 49. cum ad ea peragenda, qui jure aliquo praerogative
§. 50. jubetur, locus ipse iussu animo concedatur.
Quamobrem est aliud regere, quam precipio,
ut omnia ad debiti mōtifficentia leges exigantur
ut Sacellum orientalibus assignetur, aut parali
qui Ecclēsia, in qua sua mōtifficentia obedi-
incumbat, & quanta fieri potest, cura impen-
datur, ut alia horizontali alia Orientalia eas
peragant functiones, si enim aliter fieri convin-
get, proxima submitti casus diffinitionem, qui
hinc Prodoctores catholici Lectionem x. & Cle-
mentem VII. tanquere vearunt; fuit testimo-
quum contra pa'a conventa in Placentino Con-
silio sub Eugenio IV., ne Græci Latini mōtifficentia
in Ecclēsiis ac sacramenta offerenda interesset,

relatum est ad praedictos Pontifices, quod nonnulli
ex Latinis Græcorum Ecclēsiis adhibent, & ad
illorum Altare Milia Latino Ritu celebrabant,
eo confilio, ut mōtifficentia sacerdotibus impedi-
tum crearent, ne sacrificium Latino Ritu suo offerre
posset, neque functiones peragere potest, adeoquē
et nonnunquam ipse diebus festis, Missas
§. 41. faceret. Adeoquē, ut dicitur Juri de la-
§. 42. tina presbyteria termo §. 43. interdu Altaria ad-
§. 44. ffarum Parochialium Ecclēsiarum praecipue, §. 45
§. 46. ubi, contra voluntatem eorumdem Cretoorum, Mis-
§. 47. sas et factas alia Divina Ecclēsia celebrant, adeo
§. 48. quod alia Croci spemusro sine latenciam Missarum,
§. 49. cum magna animorum mole, §. 50. diffusiis alie-
§. 51. bus, quibus Missas audire confueverunt remaneant

Pontificia haec quæstiones referunt monumentum,
quod inscript, Pontificia n.ro exiunt in En-
§. 41. chiridia Græcorum impedit beneventi anno 1717.
§. 42. Non est profecto, cur illa mōtifficentia ad-
§. 43. duc conquefiones, qui tamen nec leviores ad-
§. 44. fecit, neque opportunis remediis diffinitis, §. 45
§. 46. quam ad Nos dermici, balferi a Latinis nos
§. 47. tris prohiberi orientales, ne in Latinis Ecclēsiis
§. 48. possint functiones suas peragere.

§. 41. Primae hinc quæstiones succedunt, conf.
§. 42. dem attingens Armenos diffyros, qui diffyri-
§. 43. tus aut idem, ad faciendum tempus Paschalis,
§. 44. alionique se respondendum festorum, possint atbeam
§. 45. veteri Kalendario mi vel potius novum emen-
§. 46. datumque regi debeant, cum in Latina Ecclē-
§. 47. sia sacra confilio, §. 48. quatenus libere
§. 49. dicuntur veteri Kalendario usus, an hujusmodi-
§. 50. in sacra officia illaqueque orientales, qui, fua
§. 51. quidem habent Ecclēsiis, sed adeo angustas
atque exiguas, ut, cum omnes in illas conve-
§. 52. niant non possint, eorum plerique Latinas Ecclē-
§. 53. sias adire compellantur.

§. 41. Neminem lateat, qui adanlis Roma-
§. 42. nis Pontificibus Pio, & Vicleae, aequie etiam
§. 43. Nicina Synodo, de reda Paschalis celebratione
§. 44. facta fuerunt. Omnes pontifices norunt Romano
§. 45. Pontifici a Concilio I'ndicanti referantur mōtifficentia,
§. 46. provinciam concedenda Kalendario, ac deviam
§. 47. Gregorio XIII. Pontifice, sicuti rem hanc
§. 48. meris suis omnibus abfoluram. Quamobrem Bu-
§. 49. cherius in Commentario de domina respectus in
§. 50. Praefatione ad Leporem, ita descript, C'ompa-
§. 51. ratiōem in futurum constituit, jubente Carth
§. 52. XII. Pontifice, mōtifficentia abunde providit Clau-
§. 53. dius & Societate I'rae Sacerdos Mathæus Pontifi-
§. 54. cimus, qui in Kalendario correctione egregiam
§. 55. Pontifici navavit operam. Exhibiti itidem Pon-
§. 56. tifici fuerunt tabulæ cujusdam Alejji I'itii, qui
§. 57. plures annos in illis compendia infunderat
§. 58. suspensis denique tuncquere omnibus in pluribus
§. 59. Congregationibus, adstantibus, administratis in con-
§. 60. fultore pontificibus quibusque viris, praedit anno
§. 61. 1611. Confilio praefertur Kalendario normam,
§. 62. quæ inscript, Introductio, in ordine 74. in
§. 63. veteri Kalendario tom. 2.

§. 41. Veteri ipso Kalendario hac Pontificia
§. 42. Constitutio abrogata, Patriarchis, Primatibus
§. 43. Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, aliisque
§. 44. praesatis imperatui fuit, ut novo, mōtifficentia
§. 45. jvalencario uteretur, quæraarodum se eamem
§. 46. Constitutione legere §. 47. sicutque exiit
§. 48. dem Pontificia Annibis ROMæ Augustini
§. 49. de 1741. tom. 1. pag. xjt. Verum, cum in Oniv-
§. 50. H mōtifficentia nullum de orientalibus factum fuisse
§. 51. verbum, exaggit hincquæstio, numeadem Orien-
§. 52. talibus alicui, qui quidem quæstio non a Docio-
§. 53. sibus modo indicatur, ut videre est apud An-
§. 54. thonium de Mōtifficentia. tom. 1. lib. 2. cap. 1. §. 41.
§. 55. apud Baldeum de sua xibere Mōtifficentia tom. 1.

APPENDIX XVII.

[illegible][illegible]

re/tat/ iur, hoc namque aspernare, si quid aliud va-
let., in prima dictione adhibetur. Etiam
oculor; deinde, si alius ante adhibetur, ubi
di etiam conueniunt, si Latini infirmioresque
ut dicitur de peculiari quibusdam videri solentibus, que
sunt mihi pueris, immo adhibetur
ut dicitur de peculiari quibusdam videri solentibus, que
sunt mihi pueris, immo adhibetur

^ 48, Nec tum, quā diutius exponas a hac 'cyclica coEura Epifania, non flum. a paleoficienda fundamenta, quāma innamum vel p-jonocis redditū Miffionario, qui quiritas vel initium extinguita propofit, fed etiam a cambio peripeda rite benevolencia, qua Sede Apoftolica Catholicos orientales complicitur dum praeſcit, ut omnino fervorem veteres q-ibum ritus, qui neque Catholicis Meli-ritus neque hanaſti advertitque, nec a ſchriſtianiſti a Catholicam unitatem reſolubilia expolit ut Ritus face deferat, fed ut hauries folu- cūret, atque exareſcor, exopraſtChemoſtor ut diſcreta eorum Nationes conſervetur, non deficiatur, amneſque a ut nulla ptoas com- pleamur, catholici ritus, neque ut oporeſe Latini ſi ſtat. Finem denique hinc ſociſ Epifania impoſitū, Apoftolicam Benedictionem cuiusque que ſum ſpēſſa incertante.

Det. E. Datum Roob ipud sanctae Mariam Mafo-
 3a/filid-rem die xii. p[er]m lyve. sanctificatus est: Ao
 1551. noXV.

4. Int. Mkt.

lib. II. Cap. IV. Queritur an Sacerdos p'ter
tunc, quod omnia dicenda celebrare, & ceteris
regula, quod unica tantum a Sacerdote
branda in Missis, tenente die Natalis Do-
mini, quo licet tres, reconstituatur calix,
quibus tunc una eadem die Sacerdoti Sacra
Cistek. Nos ita hic dabimus, quibus reconsti-
tuitur Pontifex vniuersales disciplinam
Sacerdotum, & potius eruditum Pontificem. Sed in
eccl'ia, quae demonstrat trius Mysterium
celebrationis die Natalis Domini vni Ede-
re. Latere conuenit. Con vna Orientali.

Olt ai/imi fetenses 2 qutas olim paset Miffa
 or mader pascendo cultichedice

[illegible]

Alia etiam meritis exempla

S. quod autem desideramus exemplum placere***
ca, qua Cardinalis Bona attulit, ad prae-
sent. quod Aliteretur in Commemorat. tunc Capc
confuit de celebrat. Mitlarum praesentat
die (tomano, Amaltio, de vultato Ajcnico,
terram Saltem Mitlas ad eodem sacerdote cele-
brari coeuevit in die nativitat. s. Joannis
Baptista; dikinos. ROMANUM quondam Pontifi-
cem Sedesque hodie die 18. Juni Sacris Apoli-
tus Petro de Paulo consecrata dua Mitlas celebra-
ver, alteram in Vaticanam, alteram ad s. Pauli
militiam, ut ex Prudentio quant secali Poeta
apparet. Marti Strab. Rom. p. 1.

A/picper iuside fl'a- Roma! Samistat plateau:
Lax la d'astat tione mui /progr--
Max ai /muesion tione g'fifa /p'p'g'mour/>jie,
m'hie, ^ uuu p'sufikatoit spemio
tione alievat, "ar foun via Peatis Radrian!
Laven deinde fiamelz petrat.
Traffiyerna prin'fehit /seca pravilj matedei
Dax tm emeniz d'phnat^ vata.

Vide JoTephum Vicecomitem de antiquis Mifici-
ritibus etc. 1. cap. 16. etc. ab eodem sacerdoti
de Mifficis de diAui PatChaibj. de Fdlivitam
23. Petri de Pauli, Joannis Apoftoli Joannis
Baptiftae, Lanremii, Mairi, de Vitoris plures
celeberrimi Miffici conuenerunt.

Ga

utrumque. Nihil de Concilio Novelet 98. u. c.
 cemoi in qua de Concilio Oratoris celebratur, lege interpretatur, laniummodo pmissi
 betur ad eandem oratoriam, ubi putaretur de
 Novelle 4. et 15. Leonis Sapientis, qui pmissi
 Undonem soluta, afferens, adeo tunc pmissa
 sacra multiplicata soluta, in quibus missa, ut
 celebraretur, ut non solum pmissa, sed me-
 diocri etiam condita homines in hunc domi-
 bus caJam haberent. Quod vero speat ad ea
 monstra, quod proxima temporis Mordomus, in
 facta est in indicata, quia in diffidat ad
 S. Tobias Anst. hoc superius tiuto a Nobis aliam
 fuerunt

teram, quod hoc tunc semper in
 1.2. Conventus domibus privatorum Oratoriorum nra
 habitus fuit, in quibus missa celebrabatur. fem-
 per Episcoporum licentia concessa fuit,
 Ad quam concedendam ipsi validissimos plerum-
 que erant. Afferens fuit, ut dicitur, /ad ea
 al. "Episcopus conferat" uti ab ipso pmissi-
 ra. celebranda catholici Verba sunt Can. Mis-
 ram, de Consecrat. di. 1. c. HCC autem Ecclesia,
 propter quam interdum fasium est, ut Oratoria
 domestica, tunc tertia prohiberentur, mahoma*
 que in ufo fuit in Ecclesia Orientali, ob se po-
 titum, quod in Ecclesia Græcorum non nisi
 unicum Altare erat, se posquam una super ip-
 so missa celebrata esset, altare per eundem diem
 offerri minime poterat. Salfan-on de Commem-
 ad Canones Trallianis testatur, quod tunc
 alia alia formula, "impetrata ab Episcopo consi-
 batur sacerdoti licentia celebrandi Missam in per-
 vatis Laicorum Oratoriis, quoties super Mappis
 ab Episcopo concessis celebraretur.

autem, quod dicimus, ut
 Ind. 1. c. Quam, per varios sermones in Sacro
 Concilio Tridentino hac de re habitus. Quod
 Gestrilium, tam magna cum Solonici Regni glo-
 /ca/r/Vitia, tanto pmissu acceptatum fuit, opera Cardo
 fuit, ut de Mistril "mendonit" de magno
 "Coveni habito coram Rege Sigismundo Augu-
 quemadmodum in ipsius Concilii Historia
 fere Ampor Cardis. Paluvjocum conscripta // 1. 54. cap.
 daalate. y. videri est in l. 12. de Decreto de "fer-
 vandi", testat de Concilio Trallianis. sequens.
 1. modo Attitum, 6. ornatum fuit. AVov ge-
 tiam, de Episcopo ferno est, privata in de-
 vianat alige omnia extra Rdtijis, ut ad di-
 vianam tunc velu delecta Oratoria, aliam
 condita dignanda, ut villanda. Sas"nm hac
 Ecclesiam a Mistril, aut Regitribus quibus-
 fuit peragis cum adjo. Quod derogatione omnibus
 privilegia, exemptioni, 6. consuetudini, non 0.
 fuit in Concilio, exemptioni, appellationibus,
 ac con/etudine, sagit/omest. ex eo fasium est
 fa, ut non amplius Episcopi facultate concessa
 dendi ufum Oratoriorum privatorum in domibus
 Laicorum, causa in i. fira Missam celebrandi,
 cum licentia, quæ ab ipso daretur, celebrandi
 Missam in Oratoriis privata nctumquam hanc pot-
 ra. cum pcepto a Concilio cilden ipse impo-
 rito, ne se permittere debeat, ac proinde
 didum, ut ad Sandam Sedem devoluta fuit,
 quomodo circumstanti temporum, in Oratoriis
 rum privatorum in Laicorum domibus altitatis
 minime permittebant, ut eadem pmissa haberent
 tur. Atque hujusmodi - fempervit Conciliaris Tex-
 tus intelligit, quam tamen Congregatio Com-
 muni, privata eundem interpretare queat etiam
 a del. record. Præferebant noAræ Paulo Papa V.
 in Epistola Encyclica anno 1515. ad omnes Epi-
 scopos expedita approbata fuit, que quidem in
 pmissa tum apud varias Aulices, tum etiam in
 cildit Trallita edicta de Sacrificio M. P. *

5.45. utputat re-trin. Et de ei fidens etia
 quicunque Vei homi Concilii intelligit
 probatur, malique de irreverentia erga Missæ
 Sacrilium deservit, et nima Episcoporum fa-
 cilias in concedenda licentia fuit alia libalio-
 ne, aut cautela non parum i-mendi precebat
 Denique in eadem in concilium. Fanlatum
 inu/modi dadi. l. 1. c. Concilii Secretis,
 inquam adaptum est, /omque Romas
 1. pmissi, ut mferat. M.
 1. 1. Postquam Jul concedendi Oratoria in Pavia
 pmissi Laicorum domibus sed Apoelich re-
 ferralis fuit, dicit via pmissi quanium cure
 1. diligenti adhibuit in pro reat ejutem. I. c. 1.
 1. c. 1. Quia de re in Archiev Congre-
 galanda Concilii, cuius olim Secretarii munus
 Non tpe, antequam ad maiores dignitates asce-
 1. deremus, plures per annos gelimus, autheti-
 ca documenta reperiamur HCC tandem pro
 lege statuta fuerunt, quemadmodum ex Secretis
 de litterarum in forma Breve, quod conce-
 duntur, collare licet. Oratorium vultum p-
 viciat, per quos ab otibus alia domesticis
 utrumque fegueat, extrajuti esse debere, idem
 n. pmissi vel ab Episcopo, vel ab alio, cui ipse
 U. vices suas delegaverit vifirandum est, in-
 1. c. 1. quia, mtr decens, 6. apte conspici-
 tum in, NUM aliquid eorum, quod necessarū
 Q. fuit, in eodem est, ut Episcopo in, qui
 1. c. 1. d. 1. c. 1. Mistril licentia impertitur, de
 quod licentia hujusmodi fecundum rationabilem
 1. c. 1. arbitrium pender, nec plures in die,
 sed unica tantum Missa in Oratorio celebratur.
 B. a. quod hoc Missa celebratur a sacerdote, vel
 S. seculari, vel Regulari, dummodo seculari
 ab Episcopo approbatus in, R. l. 1. c. 1. autem
 1. c. 1. licentiam habeat a suo Regulari Superiore,
 1. c. 1. de Missa celebrandi per diebus solemnibus Pa-
 1. c. 1. schalis adufectionibus, pmissis, nativitatibus
 1. c. 1. Domini NoAræ Iesu Christi, de Anit solemnibus
 1. c. 1. ritibus debet, quoniam tunc ciam enuncerantur
 R. alie Epiphaniæ, de Afcectionibus Domini, An-
 1. c. 1. nuntiacionibus, Affumtionibus Beatæ Mariæ
 1. c. 1. virginis, Omnia Saniorum necnon Sacro-
 1. c. 1. rum Apocliofum pmissi 6. pmissi, ac Tili-
 1. c. 1. bus Ecclesiis Loci. Episcopis pmissi pmissis,
 U. quoniam pmissis Ecclesiis est, ut in privi-
 R. 1. c. 1. Oratorio Missa celebrandi pmissi, alia tunc
 M. que dum supradictis pmissis Missa dele-
 1. c. 1. gatur, eiden tunc pmissi pmissi, 4. Ecclesiasticis
 1. c. 1. pcepto pmissis, denique declaratur, omnia
 V. rine Parochialium jorum pmissis tunc debere. Amplia-
 1. c. 1. 1. 1. Atque tunc fuit, quoniam in conductis pmissis
 1. c. 1. ratorum Oratoriorum brevibus comioetur. Quæ
 U. dam vero alia expediti pmissis Brevia que ex. mmissis
 1. c. 1. inordinata fuit, ut quum exemplaribus, pmissis Missæ
 1. c. 1. culpam de casis Conciliorum, ut secundum Missæ
 1. c. 1. fam celebrandi fasium pmissi, vel, ut eadem aliquot
 1. c. 1. et tunc aut aliquot tunc eo tunc pmissis, 6. c. 1. c. 1.
 1. c. 1. seu termino celebratur, qui in cildit pmissis
 U. est, vel cildit in diebus exceptis, ut alia pmissis.
 1. c. 1. modi. Cum autem interdum tam alia Brevia pmissis
 M. vatorum Oratoriorum pmissis pmissis, quoniam
 1. c. 1. alia, ac generaliter super omnibus concioetur.
 B. 1. c. 1. rorix tunc, Apocliofa Sedes per hujusmodi Ita Je-
 1. c. 1. concioetur oportunitate rationibus super hoc pmissis
 1. c. 1. deo non pmissis.
 1. c. 1. 1. 1. In Ordinariis Brevis, ut plurimum
 1. c. 1. duobus Conjugibus licentia conceditur fasendi
 1. c. 1. ut in privata Oratorio Missa celebratur, equi-
 1. c. 1. mliurque, ut Missa celebrandi pmissis tunc liffa
 1. c. 1. pmissis, tunc cotum tunc, confanguinitas, ap-
 1. c. 1. 1. c. 1. quæstionibus, qui una cum ipso in eadem domo ha-
 1. c. 1. bitacionem habent. Nunquam ONA tunc
 1. c. 1. est, an, cum aut vit, aut Unomissis interfun-
 1. c. 1. in c. 1.

si eodem diebus, & etiam qui in eodem domo
habitantes presbiteri debent adhibere, Rockfiallio
procepto diebus Febe interficiant: et unquam
latum, ac fortis illius coherens habitum est.
Summa enim difficultas eo Camper videtur, ut
disponatur. Cum, cum neuter Conuugum adile
mouet ex eadem coelestia, aut etiam in eadem
dem domo habitatione, potest eo iubens in
privato Oratorio Mifu cellari, & nam alii
qui in domo illa habitant, confanguet. & ad
hoc, eandem audientes Pado die, Rockfiallio
procepto audienti MiTam celebrant. Io hoc
autem de causa de more Afluorucopolitane erant;
verum cum huius accretione pondum in Con-
gruallio Conliti de/ 2. 13. aduili 1740. in
causa, cuius locis pro erat Merium. OfrmrU,
propofituro, ac difcutit e/ta, dedita fuit
non potio in privato Oratorio Mifamcelebrat,
e/ta locuturarius profemia eidem liabecetur,
quod idem est ac n. dicatur, Vtri, vel Uxoris,
ad quod Breve diducum erat, quemadmodum /
tm. 9. Rofolutionum coodilii eom. 740. ad pag.
59. ut videtur ea.

enim Decreti huius fada No-
men etiam est, idem per Nos du 9. Jma-
nem 1741 confirmatum fuit, ac postea de-
mandatum, ut in huiusmodi Breuib, in quibus
est "buffum, ac determinatum per/olia com
celle m. ut unam in privato Oratorio Mifa
pao illis, confanguit, ac etiam vakar, ma-
pao claudere quia, fubjeda claufula adijun-
ta est: "Namque, fad tui, ac confanguit,
"non potit nitem dition Mifamy vlt
tadit Rockfiallio, tndit /ab/almada. Mifam
tndit Mifam ut autem, qux
tndit perfone fuit, facile agofet potest,
ille quorum prefemia Mifa celebrari non po-
neque, qui eandem audit, procepto alia-
tis, adijunxit, ut pro tndit perfone
ile habecatur, que in Fronte, fex loforipho-
ne Brevia coninam forent, cuoi ad eadem ig-
las Breve dirigatur.

huiusmodi licentia minime per-
codium velum quia aliqut interdum in corpo-
re Brevis perfone nominatur, quia prefente,
conceditur, ut Mifa celebrari potest, & quod
atque, confanguit, vel tndit eandem
audientes, p/emo celebrant, e/ta fadi pndi
Aa perfona in Fronte Brevis minime nomina-
tur, hinc ca quod, firma femp ea re'ta
maecetur, ut p/rio in privato Oratorio Mifa
celebrari, dum aliqut ex tndit perfone ad-
riat, que in Fronte, lcu loforipho Brevis no-
minatur; diducum, p/rio Mifam cellarii et-
la fadi eam perfonarum p/raos adit,
que in Fronte, fex loforipho Brevis nomi-
nator, dummodo illa prefente sit, cui in Bre-
vis corpore nominati n. exp/it fadit tndit
hoidet ut p/rio in privato Oratorio tum cum
ip/ia adit, facere ut Mifa celebratur.

17. Atque ut ex exemplo magis patet.
Viro & Uxor famula laeli, ut in
privato Oratorio Mifa celebratur, anqut ad hoc
Breve dirigetur. Hic tuten Vir luper Alia ha-
bet Matrem, nec vero in Fronte, fex inter-
p/ione Brevis etnime nominatur, verum cum
in Brevis corpore dicatur, quodp/it quoque Ma-
ter exindit Mifam celebrari facere potest, &
vakar, ut fufi'ne ca, ut fou Matris p/ra-
da adhibita, Mifa in Oratorio celebrari potest,
et/ta Mater in Fronte, fex loforipho Bre-
vis nominata non n. ('ue ba'acoe dila
fuit, in huiusmodi generis Breuib indica-
tur; verum cum Nobis est, ut in po'acem

distinere etiam, ut fine uia coofatice exp/tao
tur.

18. In confuetu, fex coofatice Breuib, et
folemnes, quemadmodum diducum ca, fex e/ta
pluot, que fex Metalis Cirili Ximoi dies
recofeatur, in quoribus a qualibet claudere Mif-
am celebratur. Interdum lili, qui Kirni Gra-
nem Breve habet, extraordinarium Breve con-
ceditur; in quo eidem, valetudine caula, Mifam
domi audire diebus etiam coofatice permittitur.
Cum autem in huiusmodi Breuib de antea un-
tum Mifa fermo sit, orta difficultas fuit, NUM
potest die Natalio a Sacerdote, qui in ip/ia
celebrabat, fex Mifam celebrari, de quo cum
Nos eo tempore, quo coodilii e/ta de Sacra-
to eramus, peculiarem interuallicam conf-
p/itimus, atque in huiusmodi coodilii,
et/ta 1747. refolutum a Congre-
gatione cum quod a Sacerdote fex Mifa cele-
brari p/raos, quemadmodum /m. Thefari p/ra-
folutionum pag. 109, in 1747, ut 6. vide-
re ca.

19. Riquam ca, ut de sacris Fundicai-
bus dicatur, que in Oratorio fex pofunt, et
que in domibus privatorum fuit, de la
non plures, quam uicam tantum Mifam cele-
brari p/raos ea, cum forte cuip/ia ex
quodam quia coofatice fadit et/ta fadit
ut fex celebratur. Quid ad fapifianis Sacri-
cramentum atque, jam in Vienneff Conditio
cia Pontifice Clemenci V. dicendum fuit, de
Baptifmi in illis fex coofatice p/raos p/raos
quam in coofatice. In quibus sacri huius Lave-
et Fontes reperuntur; cum ca fex coofatice
tu adeat, aut cum de Regum vel p/raos
pum' cum ageretur, quemadmodum in Gera-
tia nica de Baptifmo. et/ta 1747, vide-
re ca.

20. Quod autem Sacramentum Pontificis
repleat, jam in Rituali Romano fub Titulo de
Sacramento P/raos, cum de Sacerdote fermo
est, qui coofatice audit, Aftum p/raos h
Eccl'y tm dicit et/ta videtur e/ta
et/ta adit, cum coofatice fadit, fex tum h
et/ta, fadit tndit in fadit, de fadit Uch
fadit. Rituale a Pontifice P/raos V. coofatice
nifum fuit; Et Mif'US Rockfiallio difcipulo
lu'acraior Sacris Trois Hedromus tum et/ta
lo'acratione Sacramenti P/raos, tum idem
et/ta ad Coofatice, atque in primo fex Pro
violat Mediolanenf Concilio, de moulcar non
p/raos Mifam quemadmodum in A' a' clafis
Mediolanensis, edicta Cirili ejusdem pag.
1. pag. 11, pag. 2. pag. 10., et/ta pag. 2. pag.
761., pag. 775. videtur ca 19. Metu 775.
Superioribus Regularium incoadit, ut id e/ta
et/ta eorum exade adimplendam curen. Cum
autem a p/raos coofatice Regl'aribus p/raos
in medium fadit et/ta audienti ubique
ConCoatores Fidelium, quem cum ea ratione ar-
ferebant, quod in Pontificis Coofatice X. Bullo
et/ta fadit fadit fadit, idem p/raos
lito deelarant, in illis fadit fadit, in p/raos
ConCoatores Mifam, fadit tndit tndit
audienti coofatice S' S' mta de h p/raos de
nifum ac p/raos fadit fadit fadit Ag'Wafi-
lat (u'afat fadit fadit. Sacramentum Pontificis
edicta fadit de fadit fadit fadit fadit fadit
et/ta p/raos. Quod Decretum cum p/raos fadit
quani tndit fadit editum, vaxia de fadit fadit
p/raos et/ta, ut in Appendice ad Synodum Fol-
ginatana fadit a boni rom: jofaphat Baptifm
et/ta fadit fadit fadit anno 1721. cele-
brat fadit.

APPENDIX XIX. AD LIB. III.

mitium Milto, dum ipse intererat Cardinali
Archidiecesi & Episcopi, qui frequenter die
horaque congrua, ad reliquas Pontificis Sacelli
functioes sedes debent, quod porro non pra
stant nisi le'o jam praesente in Sacellis laicis
oblatioe trias Sacellis, quemadmodum a No
bis laicus enarratur sub in nostro Tractatu de
Synoda Pincetere delicta loco.

Unicum itaque exemplum privata Com

munione ex devoto Religione affectu fumpit
in vim obicere. Sitmo Pontifice Sacellatibus
eadem fumendi, adhuc etiam post celebratione
aliqua degustatum, ut expositioibus interduci
late, indigena et corpora habitudine, in Cap
sulo V. Imperatore Lupeth. in fecum ipse co
gnavit, aristotique de Germanica Provincia se
dendis, ut conligit, Ferdinando Sacelli, libidine
etiam Imperatori, deque transfectione reliqua
ditionibus, ut quod etiam perest, in Philippum
filium suum, Hispaniarum Regem ejus nomine

21. tum de etiam in Monasterium s. Justino
nachorum s. Hieronymi filium in Extremadura
vitanque totis eremiticis, adfina simul cum
Monachis divina Pfalmodia, Patrum volumina
perlogena, et divina sape commemorans, sape
sacramentali confessione abluens peccata, sa
crasque Communionem pio afide frequentans,
ut laicus persequitur Famulus Strada de Belle
Magice decade prima, libro primo, /el saculo. Ca
pitulo 7. Cumque pia Imperator Eucharistiam
jejunia fumere requiret, eiden fuisse Medici
ut nonnulli antea ubi de flaret. ita aliquan
dum de getio, ac cum rediret, Apostolica a
pus etia dispositione, ut libere praefato modo
ad Communionem accedere, recurrit habuit ad
Julium III. Pontificem, qui eiden, quod in
praeteritum gestisset, relaxavit, indulgentiae, ut
inferiorum, etiam post sumptum exiguum ali
quod jentaculum, pollet Sacram participare Com
munionem

22. Non confusum in ea tanta ifidendum
edie Auctorem attestata, qui curiam innunt
dium Imperatori Carolo V. a Julio III. Pr
docetate Nostro Indultum. Ex Sacellari Vati
cano Archivio etiam pafimas Pontificum Breve
reperitur tom. 70. a 151. in quo Imperatoris
preces frequentius verbis referuntur. Exponi enim
tus Majestas dicit, se nonnullas, ratione fuisse va
lendam ita fructu, IX mense diebus, "nihil
Sacratissimas Eucharistia fumere in/licitum, deme
dicorum modis, modicam jentaculum ad coepta
fiam subficientem ventriculi fumere ante confes
sionem, & nobis, ut tam de protulere veniam ite
dare, quam in futurum fecum fuge et aligmentis
ambrosiae pferatibus vellemus, supplicavit. Sub
sequitur in ipse Breve Pontificis concessio, cujus
en concepta verba; Quod nos hujusmodi concessio

Um tuam attendentes, tu tua Majestatis pium
etrumque in CatMissa religione, 6 Sanilorum Pa
trum Constitutionibus tuenda, ac venerandis an
tium omnibus in rebus appetentes, in omni con
suetudine ferupit, quod propter etiam ufun ha
bitum forsan contrahere possit, praefat in Domi
no liberamus tu absolvimus, atque ut inperpetuum
eoden modo, post sumptum etiam jentaculum
praefatum Sacratissimam Eucharistiam Sacramentum
fumere possis, tecum, ab eodem Domino tradita ve
bis autoritatis, indulgentiae diffenamus

Julius III. Praedecessor Noster
prafitit ergo Carolum V. Imperatorem, idipsum

& Nos agere intendimus, quia & peragamus etiam
cum Jacobi III. Magae Britanni Regis. Pera
ipfita Nobis edes non potuit interduci raleudo
Imperatoris Caroli V. a modica coetellata; et
um equidem, ipsum natum an. 1500, etiam
datum Sacelli Pontificum Breve sub annum 1554.,
cunden, dnm Breve obtulit, non concessio
se, statis fux annum. Qua patitis Britannica
Rex notis incommoda, fuit Nobis fuis superque
nota, fuisque etiam, cum agere g, statis
fux annum. Ex animo credimus, quidquid
pietate Nostri de pietate, ac rligio Caroli
V. At Nostri minime indigenus, ut perfer
da Nobis ita Angularis Charifim in Chriflo
fuis Nostri Jacobi Regis integritas vili, pietas,
& religio, quibus dum totam vivilis rationem
moderatur, universa in Urbi exemplo; cum ipse
fuis horum coetellat. Tu itaque, qui
Nos Regium desiderium multum, nuncios Nos
etiam nomine eiden, Apostolica Nos, qua
fungimur, autoritate, ipse facultatem indulgere,
sacram fumendi Eucharistiam, confecto confes
sione fux Moderatore, nisi post volutum fuperia
in nodis partem dimidiam, valetudine ita expo
fuisse, exiguum aliquod jentaculum degustavit
Breve Praedecessorum Nostrorum Julii III. et
Gregorii XIII. in/licitum relaxata, & ad rem ad
ftram fpedantia, concludit Paterna monito ad
Principes, quibus concessa fuerunt, pro erudit
valetudine tuenda, veluti Chriftiani Retpuli
apprise necessaria. Nos quoque, cum Epifcopis
huic Nostri finem facimus, idem praefato
cobo Regi in memoriam revocantes, quod in
Praedecessoribus Nostris commemoratum legimus
in Principibus, quos hujusmodi facultate dona
banc. Tibi, Sifefte fili, Apostolicam Benedi
Bionem impertimur

Datum apud s. Marian Majorem die 14
& Martii 1756. Pontificatus Nostri Anno decimo
secundo.

APPENDIX XX.

Quid agendum in erga Sacerdotes exteras, inter
quos, qui in hac Civitate, vel Comesta yne XXXIV.
divinam facere deperant, quidvis erga Presbyte
res, nos quidem luminibus aptis, sed tantum
convenientes. De hora, et loco, quibus Sacra
cium Missae indicit debet. De sacris Indumentis,
quibus uti debent Sacerdotes ad Mtare rem Di
vinam faciuri, ad de illis, qua in sacro agere
de prebibeatur

Tridenina Synodus praescript Episcopis, ut in
Sacratissimis Missae singulis accurateque om
nem irreverentiam impediunt, qua ab impletis vici
tejudicia esse potest. Clemens XI. in illis
litteris, quas die 16. Martii anno 1703. ad uni
versos Episcopos dedit, eandem rem plurimum
et his verbis commendavit (1): Majori fuper comen
to dicendi modum singulis, ad studio curare debet,
ut Missa Sacratissima, quo nihil pafsius, nihil di
vinis sanctitatibus potest, per totum Presbyterum cele
bretur, non tantum ea morum puritate, qua ipse
deus, qui singulis debet Deo Patri coetellat. Noli
causum offerant unguisum fuis, qui solemus immot
talitates induit, verum etiam, ut sacrat coe
monias in rebus praefortat fuis pieque obfer
vent. ad enim confectio sequitur, de Sacerdote
inter homines, Deusque pafius ad ipse in/licitum
dian

(1) Lett. XX. de Sacratissimis Missa, in Decreto de observandis 47 articulis in celebratione Missae.
(2) s. p.

missa fecimus. 22. diligenter. immo. diligenter. fac
missa fungitur. Dtm. mthg. deinde.

Mens non est de Missa sacrificio celebratio.
Nem confiteor, verum, ut Tridentino Concilio,
Summoque Pontifici pareamus, quodam loco
de medio tollere confiteamur, quae nos ipi
dum sacrificium eiusdem peragitur, deprehe-
dimus, aut vici pietatis iniquitas in hac civitate
ac diversis non fecit evadere nobis dolendum.

4. 1. Chalcedonensis Synodus decretum edidit,
quod jure Canonico pariter continetur, (X) ne
Sacrum facere non liceat, qui de Sacerdotem ad-
firmat, nisi litteras commendatitias episcopi
profert. Extraneo Curiae. 17. Litteris extra ci-
vitatem fmm sine commendatitiis litteris propositi
episcopi arbitrio pendit. Idem significare. Nihil
cavendum est in gratia exemplaribus non tamen
W, sed ignota scriptum occurrere, ut Cujacius
recte perpendit (*). Eandem sententiam Triden-
tina Synodus loco superius allato complebitur
bruit, ut inaccessibilis videretur. Signum in Schedis.
officio interdicant, ac vel Vago. & ignota Sacer-
doti Missam celebrare liceat. Infuper alio loco (j)
ita habet. Relicta praeterea Civitate peregrinus sine
Commendatitia sui Ordinarii litteris ad vici Epi-
scopo ad Divina celebranda, & fforamenta mini-
stranda admittatur HNC sane ad Regulares pa-
ster, & Regularis Presbyteros referuntur. Niquid-
dem solum Regulari Sacerdoti permitti debet, ut
Sacrum Deo operetur sine documentis, quibus
iporum Praefides Sacerdotum ab iisdem auto-
ptum, nullaque suspensio, am irregularitate
impeditur testetur, quemadmodum Sanhi Civis
Congregatio decrevit synodialis fide litteris, quas
die 20. Februarii 3000x649., & die 26. Janua-
rii anno 1693. ferebat, in quibus admonentur
Episcopi, vicarii Generales, ac Foranei, ne fa-
cilem celebrandi Presbyteris adventu impericulat,
sive inter Regulares, sive Seculares cre-
mm admitterent. Nisi litteras Episcopi, aut
Praefidi Regularis prius ostendat, quibus Sacerdo-
tes ita propter, ut nulla deficiat umbra, vel
deficiat reliquatur. Idem de Regularium "cle-
ricis" statuendum, qui secularibus Presbyteris con-
cedere nequeunt, ut Sacram peragat, nisi prius
Iporum Commendatitias litteras per Ordinarium
conferantur, & approbentur. Id facillimum fuit
in Sacra Concilii Congregatione die 17. Novem-
bris anno 1794 (4); ita Episcopus sui Ordinarius
prohibere possit, ut Regulares in eorum Beneficia-
cedentes familiaris veteris divina officia celebrare
permittant, nisi prius ab ipso Episcopo, vici litta-
res Commendatitias, ipi Sacerdotes admitti fuerint,
sacralite. vici possit. Nihil quoque Decretorum
praeclara super hinc se convertiunt. Itaque iuxta
Communem ius, Tridentinam Synodum, Sacrarum
Congregationum, notiorumque Decretorum
as, cum seipso videret non quidem impune
in hac Civitate, ac Dioecesi, ut aliquis irre-
gularis, ad suscipiendos divinos officia celebraret,
precipimus Universis, ad quos praestat, cum in
Civitate, tum Dioecesi, ut documenta, quae a
Sacerdotibus extra praferantur, diligenter ex-
pendant, fidelique inquirant, ne qua ignorantia
ad adventu Sacrum facere audeat, qui necessitates
litteras, ac testimonia ab omni suspitione peni-
tus aliena antes non produxerit, ne forte, quod

Deus avertat, aliquis Sacerdotum ordine minime
gradibus, vel irregularis, ac suspensus ad cele-
brandum Missa sacrificium accedat,

1. 11. Cognitum est omnibus cunctis etiam
de culpa irregularis esse, quo loco irrademato
neminem fuisse Apollonia Sedes unquam con-
fessit. Nonnulli contendunt hanc immunitatem
Roberto Scoto Arrasano Archiepiscopo in Hi-
bernia collatum fuisse, qui vestis Legationibus
perit. Pontificis Julius III. pro Sede Apollonia fuit
impetio celebrare huiusmodi comparavit (5) Reli-
qui tamen suscipiunt, quibus major rias habenda
est, Robenuro non audis captum, sed iustitia
mum fuisse testatur (6). Nihil orrillum est,
cunctum neque ad primam Tonitruum admitti, ut
per illam Beneficia Beneficiaria consequi possit,
quemadmodum post fudum examen Sacra Con-
gregatio decrevit (7). Frequentius tamen
contingit, ut plures, qui tanta audis ordinis ad-
operant, deinde lumine oculorum se delinunt
tur, in non omnino oculi, sed sacerdotibus cran-
dant, quibus eadem Sacra Congregatio illius-
se felle, ut diebus fatis, ac duplicibus votivam
in honorem Sancti virginis Missam diebus au-
tem praefertis pro defunctis celebrant. Multa ta-
men cavemus, atque inter extera, quod a
omino evenit, memoriter non vices, itas quo-
que Episcopo praecipitur, ne amittit penitus ocu-
lorum lumine ipso ad celebrandum accedere pra-
tiantur.

Quare, ut bene omnia contingant, qui privi-
legium huiusmodi obtinent, Sacrum fixi an-
audeant cum in Civitate, tum in Dioecesi, cum
prius Nobis, aut Vicario solito generati alii
privilegium ostendat. Cum deinde privilegii
tempus abrohitum fuerit, a celebranda divina
abstineant, nisi ceremoniarum agitur, quae de
Iporum caetera iudicare debuit, eandem re-
gularis prorogandam, vel adiacram confu-
re. De ita non agimus, qui per ordinationem
luminibus capiti, litteras Apollonias atque
fani, ob quas rem divinas facere possunt adhi-
bitio altaris Sacerdotis ministerio, itas omni oc-
culorum luce deficiunt. Id vero perire solet
occurrere. Nam longo temporis spatio, quo in
Sacra Congregatione praestant munus exerceat
Mus, Parochia ipso modo se unico permittit
n fuit, qui ad extremam palpatatam rodatus ita
U fuerat, ut aliat alius pro vita furtulanda, nisi
Missae ritum exponeret. Infuper Florentinus
Archiepiscopus ipsum in Sacrificia peragendo al-
ligentifimus testatur, nullamque fore suspi-
cionem, ac aliquis contra ipso Sacrificii digni-
tatem committeretur. Petium in fide die 2. Au-
gusti anno 1737., rrfponumque hic vici deit.
Augusti ejuldemanni: Pro gratia, cum J
altaris Sacerdotis.

1. 11. De hora Sacra facienda aliat adcen-
dum videtur ita. quxinlitioneXIII. confina-
tur, quae post Calendarium exceditur. In
enim post Pontificis, & Rubricarum autoritate
facitum fuit, MIOit celebranda initium fieri non
posse, nisi ante auroram tertia pars hora jam
deduxerit, finemque ipso post meridiem tertia
quoque hora parte jam emensa ritaluendum cito.
Quare Magnates solum, qui privato sacello in
loco adibus utuntur, adhibebimus horarum sa-
gem.

(1) Can. 7. tit. 13. (2) Cap. q. dt Civitas non residentibus. (3) Sess. 23. cap. 16. de reform.
(4) Ub. 8. Decretorum pag. 39. (5) Majoris de irregular. lib. 1. cap. 28. sub n. 1. Barhoa de
officio Episc. par. t. alioq. 4x. nam. 38. Sponsand in ordinat. ad anal. Card. Baronii ados. IC46. a. 3.
(6) Card. Pallavotinus de alioq. cuto. t. 12. lib. 6. tap. q. sub fin. (7) Pamploren. circumpat. die 9.
Martii anno 1733.

DECRETA SACRIE RITUUM CONGREGATIONIS.

NORIS JLIUSTX^T^

AO TRACTATUM DE SACROSANCTO
MISS^ SACRIFICIO
PERTINENTIA.

1. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹

RITUUM CONGREGATIONIS.

Dominica 1. Adventus, sexta quarta Cinerum
Dominica prima Quadragesimæ, Dominica sal-
marum cum tota hebdomada, Dominica Refor-
mationis, et Penitentie cum duobus sequenti-
bus, dies Multitudinis Domini, Epiphaniæ, A-
scensionis, Corporis Christi, et omnes dies in
quibus celebrari debet peculiariter felium in hono-
rem B. M. V. juxta præscriptum in Kalendario;
ad quinquedo diebus in quibus celebrare dicitur
Missa votiva, præter eandem celebratur etiam
Missa Conventuali. Fer diebus festi currentis S.R.
C. 16. Martini. 1.333. et Pasche sequenti R.14.14.14.
rnn crag. Ord. 3. S. Benedi. 1. (De Beat' viri
cru. Nihilis) et festis in aliis Sanctis.

Sacerdos edebaturus MIAam privatam ,
 dum transiit ante Ature , in quo ea expositum
 est. Sacramentum, poA faAam adorationem Ai-
 sis genibus, aperto capite, sicut ea erigit caput
 cooperat; = R. C. v. 7. sept. 1638. approp-Clem.
 X. Nov. XII. an Clementi X/I. in Bistoli gra-
 duat'ia haramm. Iud incipite Eneudo late
 introducte. Memor. 5.

41. In Noſſe ſubſtitutio Domini poſt caſta-
tam primam MIAAM nullo modo poſt alia duce
immediate celebrari neque ad alios communicari.
a. R. C. 20. Apr. 1641. In ſtatutu. - (AW-
h eodem) etiam quocumque ufu incoſtatriminfu-
fragante, qui uoluit debet; Vide nam. 43.

41. Cappollani Societatum non poſunt prohiberi a Parocho celebrare Mſſam ante Mſſam ParoKhialem. R- C. JI. lixviii. 1641. in Nat. mſſm. Vide num. 37.

43. Cum *Fugacioribus* diebus confinis fuisse hre
s. R. C. an eam permittemus celebrare in me-
dia nocte Matutinae Domini post MIASAM de-
notatam Iuvencio alias dicit MIASAM, & in ea SAN-
ctam Communionem exhibere Sacerdotes illam de-
poficioribus respondit non esse permittemus
sed omnibus utrumque prohibendum. Nihilominus
normali Regularis Alerandri sine timore, appropi-
quant alicui = s. R. C. typis antea CUM quo
curatioribus & advocatis id relationem Em. edi-
tioni fecit in decretis, deprecatur iterum: prohi-
bendum tam Sacerdotibus celebrare vespertinas,
quam confectibus in media nocte Ecclesias
& Communionem depoficioribus s. R. C. 7. De-
bet §641. t. 35. Sept. 1865. in Janu. Vide
num. 41

44. Miras votiva, non possunt dici utra mōdo la Dominica Palmarum; 2. R. C. 14. Apr. 1686. la Hyfippona. Quid intelligat etiam la mōdo diebus immediis. Vide num. 27.

45. Missa de Dominica Pentecostes non potest repeti in Sabbato quatuor Temporum Pentecostes. x. B. C. 14. Inq. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841.

46. Nifas, ut in die abitus, primum corpus, ultra-Nifas de comuni DetunAcorum, se febranda exit, quando aliquis ostendit indieCommemoratoria omnium Felium defunAcorum, s. R. C. 18. Apr. 16^a. In vigiliis. Vide n. 25.

47. In Canone omnino facienda eA Cumme-
moratio de Epilogo, etiam ab exemptis; S.R.
C. 25. Sept. 1649. inTomecan. " (DeEpife) "
non vero de alio, licet de Superior, vel Vicarius
Capitalaris, Sede Vacante, vel etiam Epifcopus
vero administrator Gmli & poAcior, licet Sacris
deAltrius Ordinibus. In Canone cA nominandus

48. N^om dico te Altari privilegiato dicere m^uffam de Rt^om in diebus quibus occurrit festum primae, vel secundae classis, cum obliuio consuetudinis immemorabilis; S. R. C. 18. sept. 1649. in Tomacen. Intellige de Missa solemnis, quae prius neque iocundissima minoribustiam habebat. SAC. in fidei iudicio est celebratio

product. Quando vero sancti pelles Nijlo de
 & sancti. profere corpore, confule tmm. ib.

49. Mifla vocata de Beata Maria Virgine, la
vigilia Femecoestes non potea dici; x. R. c. 12.
120-121. b. two.

U
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840

1. MIAA mom pota delatant cUM cafele
2. E. R. C. E. Aest. 16^a. in Afelwitans
3. (CUM defatit fihai) Snuat tnJampi/efat. vte.
4. dntes. Diaconas ad fUtUm Miffarm ctUand
5. profumat eum haele incenit aut wlsit epile Ai
6. hark affilios = Can. Nullus, de Cantus. adl. 3.

1. Tsm secularis, quam Regulares cuius
 2. fumpque iudicari, etiam societas adfuit, ne
 3. pofcent excedere limites veritatis locutorum nec
 4. as Apofolicis fuper Beatificationibus, ptefent
 5. a in celebratione Miliaarum, et caeteris cum of
 6. via, ubi hoc exprae hedis Apofolicis ius indui
 7. 8. R. C. 3. Olintr 6/x. approbante
 9. macech X. a. 16. Dec. ejusdem annu.

N 53. Milas in feriaV. majoris hebdomadae mo
 U poteA celebrari in Oratoriis Confraternalium
 S & privatis; n. R. C. 3658. in florentina. - (/f
 & oratoriis C^{ate}temitatNm)^ nisi solenne unica
 B H iterum 28. Sacramentum. De privata ver
 c habes exemplum pag. 128.

54. *MUar* *esqueatiles* *defundorum* *is* *die* *d'*
puellulis *defundi* *poenultimolmpter* *colossalis* *die*
bus, *is* *quibus* *esset* *fecum* *duplex* *alioquin* *zui*
Al, *dummodo* *fecum* *non* *is* *de* *precepto*, *zax*
is *Rubricas* *Rev. Rom. S.R.C.* *19.* *Sept.* *1654*
is *facilem*. *Liquitur*, *corpore* *non* *pr'femin'*
S *cleria*, *pro* *quo* *unica* *Mia* *solemnis* *conceditur*
is *fecu* *adiposum* *etiam* *zupori*, *zili* *Ac* *de* *plate*
pro. *Vide* *Imm.* *13.* *iz* *97.1.*

h. Mifak curreneces in honorem allowjon Bca
N. Cacoocuu, moe pofaunt celebrari. Ann. 4
mali indulto Bedia ApoQoljcc, z. R. C, x8.3e
m. 1888. in Purofegmencoleaf.

S 56. Mita privata de defunctis quocumque die
dici possunt, proutque in tota duplicibus
& dominicis diebus, iuxta praefcriptum Rubrica
nim. s. R. c. ij. reb. 1619. in Faventina^a

28. febr. 1660. ex Janen. Item in dactis, die
bulque, quibus prohibetur heri in feko amptio
erian corpore perfante in Ecclesia. Vide §.13.
Notandum vero, hoc decretum editum fuit
Mifsa foletur calcitraada in Ecclesia DOO pto
feme Cadavere.

W 57. Non licet in Ecclesia, in quibus dicitur
servatur SS. Sarramentum, celebrare Missa
Festa quinta in Cerna Domini, nec cjuilera
quillitrali Sarramenti afervorio in Sepulcro
S. R. C. 14. Jussu 1599. in Neapolitana.
SS. Sacramen imagines etiam cum pinctis

V
 U
 T
 S
 R
 Q
 P
 O
 N
 M
 L
 K
 J
 I
 H
 G
 F
 E
 D
 C
 B
 A

50. Ubi indultum esse per Sacerdoti Apoſtoli-
cam, imagines, Gemas, et plures tabulas in
Ecclesia posui, cum posset in pariete tantum, con-
tamen super Altare collocandi facultas uideretur.

DECRETA S A C R M

centurij 2. R.C.Xy. sty. 1659. in «*deveo quart-*
re de spagij num.1. AN^o. VII. Mfrddntt Secus
 redevit, ubi iodium habetur proMita Bea^r
 rorum.

60. si cococella fuisse per Sedem ApoAlolicam
 altarium arcAio, non tamen ob id, MiAs &
 Ofteium de sacris celebrandi, vel recitandi sa-
 cramentis iudicia praxumatur, etiam spagij &
 expreisa cococello fuper his preaccedere debet]

161p. in decreto qvazra/i dtdtMth
 wem. 1. silia. 17.1. confjrmata.

61. MiAs de sacris, que fuerint indulta sac-
 ris personis, nempe Pledyveris Regularibus, vel
 Secularibus aliisque loci, vel MonaAerij, seu
 Presbyteris aliisque Ecclesiis servitio precipuecula
 didia, a confuetudine Saacerdotibus, quamvis au-
 gustata, etiam Cardinalatus insigniis, minime
 exkkrari possunt. S.R.C. ly. Sept. 1659. in dkerf
 in qvazra/i de sacris etiam. 6. coram Alex. 17.11.

62. Episcopi Regularis, qui ex indulto sedis
 ApoAlolice gaudent privilegio fuAER. eligendi, de
 quibus sunt capaces pro eorum conditione non
 potest de sacris fue Religiosis recitare offic-
 ium, & in propriis Cathedralibus MiAsm cele-
 brare, & altare sacris potestis erigere; S.R.C.
 sp. Afr. 1660. in una Dubiorum.

63. MiAs plures non possunt celebrari in Cap^a
 petite nobilium a sacrosanctis Regularibus; 2.
 R. C. Teizara 1661. in jansen.

64. In cappella palatii Episcopalis abrenne
 Episcopo, vel fede vacante, possit Vicarius ge-
 neralis MiAsm celebrare, in diebus talis op-
 iam audientes adimpleri preceptum ecclieAe^a
 2. R.C. i. Jul. 1661. in Bituntina.

65. MiAs sacrificium paxag potest in publico
 Oratorio extra aliquod Oppidum conArudo, de
 iussu Episcopi in diebus solemnioribus anni,
 etiam contradicone Parocho pro commoditate
 valicorum circumstantiarum, dummodo habeat
 omnia requiritis ad Ecclesiam, vel falien adpu-
 blicum Clitorium confluendum, S.R.C. 17. Sep.
 1661. in Preterita. 1. / in diebus solemnioribus an.
 2. etiam contradicone Parocho^o; dummodo
 non non ar Ecclesie parochialis proximum. Pio
 intelligenda huius decreti. Vide num. y.

66. Pat^anx supagij per Sacerdotem corra
 indutus in communione generali, que per Bi-
 quitate agitur, licita est. S.R.C. 17. Sept. 1661.
 in Andren.

67. Noo parte celebrari MiAs etiam pro ani-
 lubus Purgatoriis una hora postmeridien, Autu-
 lum fuit a S.R.C. 66. filioch, 1661. in Avape^a
 litana.

68. Habens indultum a Sede ApoAlolica con-
 gendi Oratorium privatum in propria domo, A
 quis voluerit in a^rificare altare ligneum, non
 indiget facilitate ApoAlolica, dummodo altare
 gneum cum sacro lapide parietis colligatur, am^o
 vobis non in, in aliis parietibus imaginem
 non ptMerat. S.R.C. Detemb. 1661. in una Nui^a
 Not laciCingnola^a (Altaris furtatilia) tteA^o q. Epu
 (capla regulariter conoeditur sub conditionibus sc.

69. Omnibus de fignis Sacerdotibus tamSx^a
 cularibus, quam Regularibus cojrtis Ordinis et-
 tam arcobari exprimendi, direde ptecipiunt, ut
 MiAs prietas pro defundis, seu de Requiem
 in duplibus nullatenus celebrare audeant, vel
 rraAmant: quod in ex benefactum preferipto
 MiAs hujusmodi celebrande, incident in feAum
 duplex, nunc minime transferatur in aliam diem
 con impediat, ne atque animabus extrajice ex
 paritibus detrimento in, sed dicatur de feAe
 occurresti, eum applicatione Sacrifitij, iusta
 maiem eurundcmB^a cfa^a nm: curetque Ec-

denatum Remores, sacrifici, alit^o ad
 Ofteium ut hujusmodi decretales involute ferve^r
 tur, sique in sacris affixum retineatur, ut
 omnibus celebrare volentibus con^a
 1. Spirit & legi possit, in eos autem, qui contra
 ucere aut fuerint, vel pccallia adimplere sa-
 glexerint, locorum ordinari, tam saeculares,
 quam Regulares pro modo culpe animadvertant,
 S.R.C. 17. Aug. 1661. in atque general appra^a
 te Alex. yil. 3 lySept. 1714. Cl^a. A^a. / t^a f^a m^a n^a
 ap. spagij. ConAr. quia incipit. CUM am^o f^a m^a
 MiAsse Alii dicit, in quibus MiAs DefuoAc^a
 rum preferibatur, fuit in t^a t^a. 3. AO vero
 a officium duplex redpgetat prius ipfum celebran^a
 lem quoad privatam vel officij recitationem, vel
 potius Ecclesiam, in qua celebrat, Vide met^a
 166.

70. Crux parva cum imagine Crucifixi posita
 super l'abernaculo, in quo adervatur SS. Sa-
 cramentum in altari, non est sufficiens in Mi-
 1. 2. sed ponit debet alia Crux in medio candelab^a
 3. btorum, 2. R. C. 16. Junii 1665. in Hoffmann, 1
 4. 2. sed ponit debet alia Crux in medio candelab^a
 5. 3. (Crux parva.) in altari^a "ut per Ecclesiastic^a
 6. fia fuit. in quibus iterum p^ari confuevit. p^arat
 7. may^aem Tabulam^a cum vel lapi^a f^a m^a o^aW conp^ait^a
 8. exhibet imagines San^a i^a in quibus nomen^a et m^a
 9. moriam altare confecturatum in, alijugl conp^ait^a Ali^a
 10. minor Tabula. in qua vel candelab^a negallente
 11. vel xpe, ligno, aut marmore inciditur effigies aU
 12. terius sancti, itant Crux adferatur, que iuxta
 13. Rubricas, inter candelabra collocari debet. Cten
 14. m^a wro neminem lateat, rem Divinam confectur^a p^arat
 15. n^a r, in Crux cum imagine sanctissimi Crucifixi
 16. altari constitutur, hinc minor fabet U^a fup^a
 17. 1. additur exiguit adeo crucifixus, ut neque Presbyteri
 18. A celebrantis facile occurrat, neque ab aliis aliis
 19. S altit^a f^a m^a p^arat, aut hinc diligenter p^arat
 20. 1. / ut, utrum fup^a altari r^avera crucifixi h^ango
 21. W p^arat f^a m^a f^a m^a Equidem non improbam^a qu^a
 22. e idem altare in plurim ianklorum nomen, ac m^a
 23. n moriam decidatur, quod in ma^a i^a Tabula aut
 24. U uno tantum, aut plura etiam San^a p^arat
 25. U vel denique, quod alia minor Tabula collocetur in
 26. S f^a m^a, aut alia quocumque mod^a vel unus, vel
 27. A plures San^a i^a fidelium venerationi p^arat. JD
 28. A h^a p^arat nullatenus poffumus quod MiAs Sa
 29. estijum in his altariis celebratur quia caret
 30. g imagine crucifixi, vel igit incommode fiat
 31. g ante Presbyterum celebrantem, vel ita tenet, df
 32. g exigu^a f^a m^a, ut ipfius Sacerdotis, df populi altitudo
 33. m m^a p^arat altitudo. Bened. XIV. rna^a rrrv- ly. que
 34. 1. incipit Acceptimus, 16. Julii 1746. edita. Vnde
 35. num. 299.

71. In altari, in quo adeA magna Aaiui Sane
 Aitral crucifixi non est necesse, ut ponatur
 1. alia Crux dum celebrari MiAs 2. R.C. 16. Jul.
 2. 1665. in Hoffmann. 1. [Magna status sanctissimi
 3. Crucifixi, ut Sacerdos celebrans, ac populus
 4. sacrificio afflicto enndem Crucifixum facile H
 5. B comode intueti possint: Ex cadunt. Benedi^a
 6. XIV. 16. Julii 1746. que incipit: Acceptimus,
 7. Vide num. ant. & 154.

72. FACTO in MiAs p^arat kg1 debet a Co^a
 1. lebranda cornu Evangelit S.R.C. x. Aug. 1665
 2. in una Dalmatiarum.

73. Cruces, que sunt a Sacerdote fup^a ob-
 1. lata, non sunt r^acedo manu tranferta, sed
 2. B manu r^acedo in r^acedo parte Crucis. S.R.C.
 3. 4. Aug. 1661. in una Dalmatiarum.

74. Mutis Sacerdotis ad Ranc p^arat debent
 1. ita extendi, ut palm^a f^a m^a aperte, p^arat der^a
 2. U t^a fup^a finiarum in modum Crucis fup^a ma^a
 3. S ma^a, non vero inde manus. S.R.C. 17. Aug. 1661,
 4. in Dalmatiarum

DECRETA SACRM

ME(TU NAILEDATU DOMINI, & IN DIE ADVENTIA-
TIS DEUS MARIA TANTUM, IJ FIAT MIORETT,
FECITQUE FIAT & SEMPER STABILIS PASSIO.
IK MARR. RUB. O. PR.

93. In nocte privatissima Domini non possum
dixi tibi Milla privata immédiale post decantat-
am, cūm quod admi decretum tenenda sequen-
tia, si LUCANA. Nereade alie rrfafinehūa dūm
critiballion trūm Miffarrm in 200e katalis dūm
mili alias dūm/it, rē Jigantea dūm/it dūm/it. Dittm.
J541. Ittrm dūm/it dūm/it. r. Rittm. conqet. nūm
dūm/it peramittitūm utim introdūm a amnatiaCa
fūcia. A. Pefabzika. Kēd/ia Lucam. celebranda
tēu mījje privatas immédiale post decantam
Jūfifam folentm in media rēdūa Katalis Domini.
/d dūm/it pefabzika dūm/it. r. R. c. r. Av. 1281.
r. LUCANA. 12 15. Mē. dūm/it. r. Japm.

93. si Altare non habuerit planticum, ledmulus gradus, ut A ipfam habet ad mima latam, debet se eo apponi pcedam quia dividit altare a plantis in sacerdos inquit Miltam ante ipfam pcedam, s. R. c. 16 Jan. 1683. induratus.

94. Modus benediceqdi alios, vel rem aliquam;
debet esse cum manu reda, & digitis Anuli jux-
ta, dextera; S.R.C.R. "Jesu i6a". Aiblingan.
95. Patena ad MIA'm in extremitate, seu ora
patena congruentius cA ofculanda; s. R. c. 14c
Janis 1685. in Aiblingan.

ps. Rubrica concedit ufque planetarum complicitatibus ante pedes Diaconis, ... Subdiaconi ministrantibus in Missa solemni, in cathedra, ubi, praecipue Ecclesiae, in diebus jejuniarum cum limitatione, ut ibi, in minoribus vero Ecclesiis, ministraris stoliditas dat tantum ufum aliquid manipulo Subdiacono, & cum Acta ad manipulo Diacono; p. 12. C. 13. / an. 1684 / Angu' solennia ... / in diebus jejuniarum cum limitatione, ut ibi, ... videlicet excipiens tunc Vigilia Sandorum, ... I'minica sancta Adventus, eiusdemque Missa infra hebdomadam octavarum, itaque in Quadragesima, Vigilia Pentecostes, item in Dominica concurrens, Sabbato Sordido benedictione cessat quoad Diaconum tantum, & in Missa quoad etiam Subdiaconum, ac quatuor Temporalibus Femecotes. In benedictione vero Cantuarum, ... processione pokunt ... debent uti pianeta plantae, vel in alba, ut supra in die Purificationis p. Maria, ... in benedictione Cinerum, ac benedictione Palmarum, ... processione, quam plantam Diaconus ministrat cum tedorum et Evangeliu, eaque tunc super rursus humerum fugez Aolem complicatur, aut possunt aliud genus Aolem laterale in Modum planetae plantae, ... fada communione voluit plantam, ut pedes ministris Subdiaconis ministrat eam cum tedorum ac Episcopum quam legit in alba, ... ac Antiphonae celebrant manu, plantam voluit ut scribit Rubr. Miss. can. 10. num. 6.

97. Praeceptis, quod in modo Salvatoris do-
mini p[er] M[agist]r[um] decantant o[mn]es p[er]sonae summe
sive alia d[omi]ni M[agist]r[um] celebrant, nec Communica-
tione Eucharistica-Sacris deprecantibus. Item
et etiam omnes Regulares tum Ordinis Mendican-
tium tum etiam Sacerdotum etiam l[icet] non commu-
nicantibus etiam transiit, etiam specialiter
l[icet] non nominant. Neque possunt assigni in Ecce-
lesia confessorum, maxime mulierum, durante com-
muni-
p[er]fectu[m]dine, sed expelluntur eo, ut illiusmodi
auctoritas pro confessoribus mulieribus assignetur
dis, quoniam pro Eucharistica m[agist]r[um] etiam
utrique sexus. S. R. C. N. J. Mar. ut in Si
sec. C. 15. Nov. 1824. de Mar. ut in

90. Ancoiverfaria, Ave MTAX quolidians cao
lato dc Requiem, relida ex difcoftrone TcAa

torum pro vestris diebus. M/que impeditis die
Dominico, festo alio festo de precepto, carnali
posuit in diebus subsecutibus. (Seu antecessoribus
nibus, in quibus occurrunt festum de festo dupli-
ci majori, non tamen de precepto, praeter de
Sancta peragitur Ordinis, non celebrata tamen Nida
in cantu de festo duplici minori occurrente, quae
tunc celebratur contra cantandi; S.R.C. n. 331) 1666
de nra Can. arg. Iar. Diebus (subsecutibus festo
9 antecessoribus) festi Tactus alio praesentis.

99. t In Natali Domini et tribus McOis post
U Tumpionem sanguinis, eundo & redeundo in me-
dium alicui, non ca facienda genuflexio, ve-
s tando se Celebrant ad Dominum whiteas, & ad
danda bmedicacionem debet iones vestire adu-
re, lines specivatus non sursueticos in calceis
& c fveatur rubries Mitatili Romani de eistibus
N fveandis in celebratibz Mifcarum II. de la. 2.
g. 2. R. C. 203. Jul. idem. in flogtopostura =
servetur subiecto auribus, i quibus nullam
genuflexionem faciendam esse prescribitur, Ra.
g. 2. Vnde rrr. lod.

100. Proposito dubio, an Declarationes Alexan-
drinae VII. & Quindecim. i. e. ubi locum videretur
non esse etiam in diebus Dominicis, An infra adhaerent
Paschae Retentionis Pentecostes, & Corporis
Christi, quatuor anni diebus, quibus, licet non
foco agendi non impediantur adhuc tamen Nifi
defundorum iuxta ritum Ecclesiae celebrari so-
quent, quatenus nuntium Mifas, quae iuxta
diebus celebrare licet, servata contraquodprivile-
giacionem totius, ad Altaria privilegia celebrare
testur. Et respiciunt ¹⁰⁰⁰. Praeflorum Pontificis
quod declarationes pro omnibus diebus, quibus
iuxta Rubricas Mifas defundorum celebrari non
possunt, intelligenda esse; 12188.
in d'eto generalis an Innocentius 2us, confirmato fua
Breve iuxta scriptis Alias potestatem, datum des-
N. M. 1688.

101. Isaiahb Th.M.S. sandotemtra.accurrat f=Am
Annuntiabit B.E.V. celebrata Mifazum f=Am
valarum omnino prohibetur in quibuscunque Ro
E statoris, et oratorio, tam publicae, quam privatae,
non c'Acie quacunque coactura confectio.
Sed unica tantum Milia conuivialia una C
O Alcioes iudefandebathi Sandi celebratur. S.R.C.
et ipse. "probatne Ales.yv. . / Gre/
toretis tam publicas, quam privadas; etiam nobi
lum; qui potestatis quoad Gratoria privata,
Et extendit ad diem primam paschalis, Penteco
O Aes, martirialis Domini, non alios festos
dies, quos inter etiam emmarurani dices Epipha
nia, et Afecania Domini, Annuntiationis,
Assumptiois Beate Mariae virginis. Omnium
Sandorum, nec non ss. A[?Aolorum Petri o
U Pauli, ac titularis scolaris etc. Iusemigeridrate
sis privatae private habet solus Papa abbasque
S omni prope nobiles duratum; cum Aca. Seco
didit XIV. 2. iunij 1751. qui inscript Magn: a
a sine adiri moerore. Et hoc non liceat etiam R
gularibus cu/usque Ordinis, Italiani, Coe
gregacionis, etiam moderatis Jetu aut etiam cu
jufcumeque Ordinis Militiae etiam, Joannis m
refolyptrati, aut alii quibuscunque Sacerdoti
bus, etiam Episcopi client, addita Regulari
prohibitione, per cuius obediencia Episcopalis
per censuras operari dare tenentur, ne in priva
ta Regularium ecclesia singulis diebus erigat Ali
tate pro Miffa celebranda, remota istius consue
tudine immemorabili. Episcopus autem no. hie Ma
Joannes Frealire, etiam Cardinalis dignitate
fulgentibus. Hoc ex "viilegiis la corpore Jpu
clauso pulsat altare erigere, tamen quocunque
altare fulcrante, nullo modo Socu extra

RITVUM CONGREGATIONIS.

K1

Nullum proprium habitaculum, in domibus tunc
tam in sua, quam in tinea Dimelli, celebrare
se celebrare facere: qui prohibitio intelligenda
non est de domibus etiam laicis, ne quibus dicit
apud certe occasione vindictalis, rei liberatis
auxilio excluditur se artibus a pure permitti,
vel de propriis mediis apollitatis liberatis abies
a domo proprie habitaculis; Clemens XI. 4.
Decembr. 1703. Innocent. XIII. 1. Maji 1713.
in Cond. qui incipit Apud mediis conditi
a Benevento XIII. 10. sept. 1714. in Alia,
cuius incipit 23. Septemb. 1714.

Q. Dominici, servatus Rubrica Martialis, quod
nihilam preberunt genuesationem ante calices
ante faciendam; 1498. inf. not. n.
Iq. in die commemorationis omnium sdo-
rum defunderum in Concilio cathedralibus
collegiatis, ubi quotannis occurrit dies orationis
dedicationis Ecclesiarum, Missam privata dicendi
fuit de Requiem, & cantande fuit dux Missae
conventuales, una solenne de die orationis post
tertiam, & altera de Requiem per Nonam, pueri
in Rubricas. Quando vero dies orationis incidit in
Dominica, omnes Missae celebrande deducuntur
vx, & commemoratio omnium fidelium defun-
ctorum tractatur in diebus sequentibus; S.R.C.
0 1498. inf. n. non S. Giovanni Maria C.

109. Non possumt canonici in celebratione
Mifex una Palmatoria, vnt'o Bugia; S.R.C. 11.
- 166g. in vietatina.

118. In *Mosteria parochialis* usualibus, in
 quibus per annum plerumque unus tantum Sa-
 cerdos celebrat, & sine cantu potest dici Missa
 de Requiem, quando anniversarii ex faciliorem
 disceptatione, recurrere obitus die, incidunt
 feriam duplex minus: Non tamen dicendum di-
 diebus tertio, septimo, & trigesimo, sed deinceps
 hoc Decretum generale editum s. a. 182.
 quod incipit Cum sacrificium, S.R.C. h. 22m.
 1708. facilius. Et Opod incipit

n la quo declaratur con pofee celestias Mifas de
n fundorum.

mi. Ex privata devotione Parochianorum per
annum anniversaria pro de-

fundis, potest in vocalibus Ecclesiæ cantari Mif-
 sa solemnis de Requiem in sette dupliis minori,
 altera cantata de feitis, ubi adfuit plures, vel
 fallax duo sacerdotes dummodo lermo sit de
 die vere anniversaria a die obitus; S. C. R. 19.
 Jun. 1700- in Chalcis. Vide num. ant.

212. In sacrificiis Mifex non est adhibenda
palla & pane superius drappo serico cooperta;
S.R.C. ix. Jan. xjoi. ex una casuali. Montis co-
rona.

0 113. Sacerdotes in Sacerdotio Nifex congruen-
si esse utuntur cingulo lineo, quam ferreus S.R.C.,
a. 83. an. 1761 in eam causam Nephis Canon.

g⁺ (Cingulo 10000 colore albo, vel falcem para-
g⁺ mentorum. Vide loc. 229.

214. Sacerdotes etiam Regulares diebus, qui-
bus propria officia recitant iuxta ritum duplici, de-
beant laborare in aliis beneficiis, quando necesse

si terțiară CUM folcloristică, concursu populi, de-
si best celebrare Mîșas conformando se sînt, cu

g
g
a

celari earundem Ecclesiarum; in illis vero die-
bus posant, sed quando prohibetur Mixta vo-
cative, vel defunctorum, debent se uniformare,

a. falten quoad colorem; S.R.C. cl.Sas. 1702. 39
 a. una testis Cri. z. Francetti. " Dehent tritare
 a. missas conformando ad ritui "e. Iterum prafena

Utrum possit Sacerdos, qui habet officium du-

plex, celebrare Mifnam de Requiem, uni nec
si agitur de isto dupliciter Qpx dubia iterum con-
si. Ramevis. Propter hoc docuit necessitates. Ramevis. Propter hoc docuit necessitates.

cerdotes tam Scolaſares, quam Regulares, & conformari illis Eccleſiæ, ac qua celebrant de familiaſ natiſſime Commune Miſſam, & con-

...vatae & foliorum celebrare, ac etiam defuisse
rura, ut in casu, id normam decreti "1. Akgn"

at 1704. ubi nrm. 124. quod purgare videtur
cum aie r. Maji 2746. Infligende hanc fement
a tiam Saerx Congregationis, eamque sequendo

2. Servatur ex integro illa missalis Rubrica, Quoad
L: die

potest Miffa cum officio conveniunt, sed potest
(ides potius Ecclesiam publicam) quam officium
privatum celebrant. Tit. IV. in Bulla P'p'ali
"anab; Marjio, de alio Marjio"

115. Sacerdotes etiam confiteantur ad Eccle-
siam diem Regularium, & celebrantes deSanctis
etiam Ordinem, quando festum celebratur cumfo-
Jemitate, & concurrens populi, debent in Miffa
de uniformem cum Sacerdotibus illius Ecclesie
etiam Regularibus quoad Credo, numerum
orationum more duplicium, in aliis verodiebus
possunt, & volunt, & R.C. 11. 1703, in sua
revisi Ori. a. P'p'ali "Kotirif" tiam Krah-
variate" comprehenduntur etiam Moniales. v. p.
"e R.C. 11. & n6.

116. Moniales ordinarii subje^o non debent
recitare Officium de odava dedicationis Ecclesie
Cathedralis, nec possunt ad libitum, & tantum
tenentur recitare Officium p'p'ali sub eisdem du-
pliciter fecundum officia sine officio, & R.C. 11. de v.
1703. 18. Parvifine "officium p'p'ali
prima dies, & reliqua o'ava impedita in. Vide
sine, 116.

117. Facultas celebrandi cum Miffa Roma-
no concessa a Sac. R. Congr. per Capellanis Mo-
nialium, imolgi debet per omnes, & singu-
las qui ex debito tenentur celebrare in Ecclesiis
ipfarum Monialium dummodo celebrant cum
Miffa Romaco S.R.C. a. P'p'ali. 1703. VI/188.

118. In prima & secunda Miffa, quae cele-
bratur in die festi Nativitatis D. N. J.C. non
debet fieri purificationis oratio, & R.C. 18, sept-
1703. 18. MS R'gni P'p'ali

119. An celebratio Miffa teneantur testis quin-
ta in Q'na Domini, in die jubis Paschalis
bus? Et responsum fuit; Negative prout jacet,
sed sp'are ad Parochum; & R.C. 18. P'p'ali
1708. oris. & oris.

120. An celebratio Miffarum solemni per
annua, tunc per vota, sine pro defundis; in die
dicitur Paschalis; & Et responsum fuit.
Negative prout jacet, sed tunc confutibus ra-
tionabilibus ejusdem Ecclesie vel Gratorii, n'tin
Brundifina, sub die J'us 1703. & A.C. 12. Ut
ita. 1803. oris. 120

121. An in Gratoria p'p'ali Confraternitatum
per Confratres statim horis recitari possint hore
Canonicas cum cantu, vel sine, (absque alia in-
centia Paschali) Et responsum fuit. Affirmative;
nisi aliter Ordinarius statuit rationabili causa
& R.C. 12. Octav. 1703. oris. 121. Vide
num. 120.

122. An in Gratoria p'p'ali ut in die celebra-
tio Miffa p'p'ali, aliter Ordinario loci, (&
contradictio Parochi) Et responsum fuit. Af-
firmative; & R.C. 12. Decembris 1703. oris.
oris. (Co'gratio Miffa) exceptis diebus in
Bulla Bened. PP. XIV. exceptis.

123. An in eisdem Ecclesiis potest celebrari
Miffa Gve Iste, Gve castata (ante Miffam Para-
chalem, Gve le'am, Gve cantatam, & respon-
sum fuit. Negative, n'G aliter Episcopus dispo-
nat, & R.C. 12. Decem. 1703. oris. 123. Vide
de num. 37.

124. In Ecclesia, ubi quotidie non canta-
tur Miffa, & occurrit scilicet Patroni, reu'tu'
tatis diebus, quibus non potest de eo fieri occu-
rit, potest illiusmodi (diebus non exceptis a
Rul. M.J. 11. 6. it translatione) cantari Miffa
de Patrono, seu titulari, licet non cantetur al-
tera Miffa concordans cum officio. & R.C. x.
etq. 1704. in una oratione. & Angulus
(* Dicitur tempore a Rulrica, *) qui fuit Rul. sine

PRIMA Accusata, et stru G. ciat
Q'ndi Marjio de Palanarum tumbis itUrnadipste
11. J'us Marjio, & P'p'ali, & P'p'ali, & P'p'ali
bus. 11. die Activi. Domus. Epiliani
Ajet'um, & P'p'ali, & P'p'ali, & P'p'ali
p'p'ali. 11. 6. num. 3.

124. Irclit'og celebrantes ex quacunque
(a in alia Ecclesia, ubi non agitur Officium
duplex, sicut Exequi pro aliquo defundo,
vel anniversaria, vel familie Officium pro defun-
tis, etiam ipso religiosi recitaverint Officium
Sandi expellit, p'p'ali de conformare cum Ec-
clesia, in qua celebrant. & R.C. 23. Att'ul
1704. & HM Eren. Canal. Vide num. 114.

125. Miffa ad p'p'ali gratiam bene mo-
viam demandatur apponenda in Miffa Romano
p'p'ali Miffam pro p'p'ali p'p'ali, & in Ru-
bricis generalibus in die, de celebris p'p'ali
rum sub colore violaceo, ac propterea in Gra-
dualibus ad cantum chori in eodem canto, in
tono, qui in aequa habetur Feria IV. Domi-
nica prima, & Sabbatho Dominicis testis in
Q'ladragesima, de die Dominicis IV. VI. XX*
XXI. post Pentecosten. & R.C. 18. Mar. 1704,
Cltm. XI. annuente die 13. ejusdem mensis anni
1706. infra odavam Nativitatis Domini p'p'ali
hemur Miffa votive private, & pro defundis. In
Miffa vero votiva solemni pro v' gravi infra
eamdem odavam celebranda, dicenda est Prefa-
tio juxta Rubricam generalem in. 12. MS 1.4.5.
& R.C. 23. Sept. 1704. 1704. 1714. appro-
bante Clm. XI. in suo MS. part. 3. Cap. 20.
18. Rul. Rom. tom. 1. decretis 20. "ad excep-
tum occasione Miffa 11. 11m prohibitum est,
ait. Luxmargi 1707. pag. 437. "infra G-
flavam Nativitatis" de alia quacunque p'p'ali
rogatas. Vide n. 143. (Dicenda in p'p'ali
juxta Rubricam) videlicet Ut dicat etiam Prafa-
tio propria in Miffa votiva, & habeant, atque
de tempore Nativitatis, ut in hoc cap. etiam
p'p'ali ut in alio Rul. Miff. q'as. 11. 12. MS.
4. Vide num. 23.

126. Super Altare, in quo 28. Sacramentum
expositum est, Crux de more collocari debet cum
imagine crucifixi apposta. & R.C. 18. Maji
1707. 18. una Senarum. Crux de more collocari
debet. Hoc decretum, quod precipue intelligi-
tur tempore Nativitatis, ad eas tantum pertinet
Ecclesias, in quibus Miffa, in altari ubi 28. Sa-
cramentum expositum est, dici confiteverunt.
Vide tom. 143.

128. Episcopus celebrans Miffam de Natali Do-
minici in p'p'ali, vel affirmata cum pho-
visit, vel cappa, quae ex die ob maximam so-
lemnitatem nunquam conveniret, ex quo fedens
legit Evangelium, non debet genuflectere ad Evr-
um tunc factum itaq; sed solum quando Diaconus
cum cantat. & R.C. 28. Septembris 1708. in
Brachares.

129. Cingulum tertium indumentum facerdo-
tale potest esse coloris paramorum, & R.C.
& 3. 7. 1704. "Brachares" (Coloris Paramo-
rum.) levium vero, an lineum; Vide n. 113.
110. Commemoratio Miffa pro concessio-
ne Episcopi, quando ratione illi concessa su-
citur Miffa de teris habente plures commemoras
licet, debet scilicet cum oratione Miffa, in die
sub unica conclusio, juxta Rubricam p'p'ali
Romani de Consecratione alibi in Episco-
pum & Miffa/Romani in r'ue p'p'ali benedictio-
nis. & R.C. 4. Junii 1709. Brachares. Dicitur
Miffa de teris. Ideo p'p'ali ordinatio Episcopi
cum tunc Miffa exoratur Officium est, dicitur tam
I men p'p'ali celebrant dies pro ordine consecrationis, vel

iere? R^{esponsum} fuit negative; S. J. C. 20. Sept. 1749. de Iavarina, in (M^{anifesto}),
Et b^{ea}t^{us} facultas spectat ad Papam a^{nt} Contini.
Benedicta. XIV. 1. Julii 1751. que incipit: M^{anifesto}
quo eum atque ecclesiam. (Quam Cond. habes supra
in Appendice XVIII.)

168. Utrum Sacerdos secularis, vel regularis
habeat officium duplex, & quid n^{on} duplex pos.
M^{anifesto}, vel secundo clausis, celebrans in aliena Ec-
clesia ex devotione, ubi celebratur, factum de-
bet, debeat ob celebrare Missam se conforman-
do cum Ecclesia, ubi celebrat, etiam quoad au-
lemniam, & colorem paramentorum: Utrum
etiam Sacerdos secularis, vel regularis habens
officium duplex, n^{on} quid n^{on} duplex prime, vel
secundo clausis, celebrans in aliena Ecclesia ex
obligatione in repositura solemniter cadaver
vix, vel exequia solemnibus, debeat se conforma-
re cum Ecclesia celebrando M^{anifesto} de Re-
quiem? R^{esponsum} fuit. Serventur Decretalia
edita in una testis Ordinis s. Basilien^{sis} die un-
decima Julii 1701. Et sacerdos tam Scola-
r^{is}, quam Regularis, conformare se debeat cu-
m Ecclesia, in qua celebrat, s. R. C. 29. Ju-
lii 1752. in una ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen-
sium. Provincia Fahnit. Pro adimplenda
& absolute mente hujus decreti. Vide ea, que
diximus p^{er} adnotatione ad Fama. 134.

169. Missa private de Requiem, etiam cor-
pore presente, n^{on} infusculo, nisi non potest
diebus, quibus n^{on} de officio duplici citam mino-
ri, vel aliis q^{ui}bus exceptionis, n^{on} quecumque
conferendo in contrarium aliter esse declaratur;
Missa tamen unica foliandi infusculo corpore
celebrari potest etiam in Dominicis, n^{on} talia
dicuntur, non tamen solemnibus prime clausis
s. R. C. 29. Julii 1752. in una ordinat^{is} Carme-
litarum Biscacen^{sis}. Provincia Palencia. yd
cum rubrica exceptis; ut licet fuisse mactores
in Dominicis omnes, in quibus prohibetur diebus
de fide duplici, ut in Breviario. (Intestamentis
prima vixit & defunctis, & celebrantibus, istas
quas fuisse fecundat, & testis fatisfacti & Pen-
tecostes non numerantur; Vide num. 144.)

170. Utrum in majore hebdomada, excepto
triduo ante Pascha, n^{on} huiusmodi, n^{on} infra octi-
dam pasche, n^{on} Pentecostes, ne etiam in talibus
duplicibus prime clausis, non laicos ecclesiis,
potest cantari Missa unica celebranda de Requiem
in sepultura cadaveris? R^{esponsum} fuit, Affir-
mative. S. R. C. 29. Januarii 1752. in una ordinat^{is}
Carmelitarum Biscacen^{sis}. Provincia Palencia.
(Excep^{to} triduo ante Pascha, n^{on} huiusmodi.)
Vide tamen num. ant^{er}ior^{is} p^{er} p^{ro}scribitur in notat. 144.

171. In die obitus, vel decessus alius
de fide sacerdos n^{on} potest vel Missa prima,
que est p^{ro} episcopo assignata, ut in Commem-
oratione omnium fidelium defunctorum, vel ea,
que est secundo loco posita, que est in die
obitus, vel decessus, dummodo oratio p^{ro}
ee defuncto, Deus qui inter Apostolicas Rationes
ac c^{on}mino adhibetur, similiter agendum
est in anniversario p^{ro} Sacerdote defuncto. s. R. C. 29. Januarii 1752. in una ordinat^{is} Carme-
litarum Biscacen^{sis}. Provincia Palencia. (Oratio Deus, qui
inter Apostolicas Rationes ac c^{on}mino adhibetur ut in
Rubrica Missae de Missa Defunctorum)

172. Dignitates, n^{on} Canonici Metropolitani
Ecclesie vicesue ecclesie possunt uti anulo cum
unica gemma, cruce pedorali sine gemmis, sa-
regas fideles, n^{on} chirochordis sine auri n^{on} naru
in missa solemniter decantantibus, n^{on} quoad solum
C^{on}bramern, qui federe debet in scanno coo-
per^{to} tapeti, vel p^{ro}coo currentis solaris, oca

O vero in Sacerdotibus. S. R. C. 19. Januarii 1752. in
vicesue ecclesie. R^{esponsum} KR^{esponsum} s^uperjunctum die 21. fe-
br^uarii 1752. in una ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}.
Provincia Palencia. (Incipit in Intro-
itu ad primam & secundum dubium,
173. Supradicta dignitates, & Canonici, an
sacerdotibus fideles in vicesue ecclesie, & in
missa laici, seu presentis, ut valeant? R^{espon-}
sum fuit, negative, & amplius. S. R. C. 29. Jun-
ii 1751. in una ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}.
Provincia Palencia. (Incipit in Intro-
itu ad primam & secundum dubium, 174. Translato Anniversario a propriis ecclesiis
in testatoribus ob occurrentia impedimentum in a-
lium diem non impeditur, de Requiem cantan-
da est Missa sive ut in anniversario, sive ut in
quodammodo, verba tamen in oratione: Cujus ac-
t^{us} n^{on} fuerit variandi diem commemorarij, n^{on}
non fuit variandi. S. R. C. 22. Oct. xy^{sti}. in una
ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}. Provincia Palencia. 180.)

175. In Altari, sub quo sepulta fuit cadaver
de defunctorum, non potest celebrari: S. R. C.
11. Jun. 1619. in Turritano

Ubi non est aurora phrygie pro tunc
Missarum celebratione, attenditur ea moraliter
n^{on} politice, quando debent terminari fides huius-
modi quies, n^{on} inchoari labor iuxta probatam sen-
tentionem consuetudinem, S. R. C. 19. Sept. 18. Ma-
yemb. 1634. in una ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}.
Provincia Palencia. (Incipit in Intro-
itu ad primam & secundum dubium, 177. Occurrente commemoratione Sandi fide-
lis in Feria secunda Quadragesime, quando
didit di Missarum Defunctorum, non debet
in Missa quarto loco esse oratio: Omnipotens sem-
piternus Deus, qui viximus etc. pro commemora-
tione defunctorum, sed debet tunc oratio
cunctis. Quod n^{on} dicitur aliter omnipotentis quin-
ta vixit ad libitum. S. R. C. 22. Ma^yi 1709. in Pri-
mo. Quinta vixit ad libitum, n^{on} ex pre-
cepto, sed ex consequentia in Missa vivorum, vixit
de num. 131. tunc aurem in Missa defunctorum;
Vide num. 144. Oratio vero ad beatos quoniam
dicenda, Vide notat. 148.)

178. Commemoratione de SS. Sacramento
tempore laetis expeditionis p^{ro} tunc in M^{anifesto}
in de fide duplici, non tamen prime, vel se-
cundo clausis, declaravit s. R. C. infusus Sal-
dorum multas non vix collocandas super Ad-
uri, in quo vixit SS. Sacramentum publico-
seculum est expeditio. S. R. C. 2. Sept. 1753. in
una ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}.
Provincia Palencia. (Incipit in Intro-
itu ad primam & secundum dubium, XII. que data fuit die 1. Septembris.
Incipit in Intro-
itu ad primam & secundum dubium, XII. que data fuit die 1. Septembris.
Incipit in Intro-
itu ad primam & secundum dubium, XII. que data fuit die 1. Septembris.)

179. In Sal^{utis} a^{nt}his quatuor temporibus, vel aliis
ad ordinem conferendis a p^{ro} p^{ro}testantibus, epi-
scopus Ordinationem faciens, Missam de Feria,
non autem de Sando, qui fuit diebus illis n^{on}
curat duplex, vel semiduplex, v. g. s. Maibic
tempore verno, s. Thome tempore h^umanitatis
celebrare debet. S. R. C. 11. Julii 1739. in
una ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}.
Provincia Palencia. (A^{nt} his p^{ro}testantibus, que fuit Sabbathi
in omnibus quatuor temporibus, Sabbathum aut
Dominicam de Famine, Sabbathum San^{cti}om.
Famine. Rom. par. 1. de Ordinatione conferenda Vj-
de notat. 253.)

180. Obitus die impedito, non potest p^{ro} de-
functorum anniversario cantari Missa de occu-
renti Ferie, vel Festa privilegiata per applica-
tiones. S. R. C. 22. Decembris 1753. in una
ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}.
Provincia Palencia. (A^{nt} his p^{ro}testantibus, que fuit Sabbathi
in omnibus quatuor temporibus, Sabbathum aut
Dominicam de Famine, Sabbathum San^{cti}om.
Famine. Rom. par. 1. de Ordinatione conferenda Vj-
de notat. 253.)

181. Obitus die impedito, non potest p^{ro} de-
functorum anniversario cantari Missa de occu-
renti Ferie, vel Festa privilegiata per applica-
tiones. S. R. C. 22. Decembris 1753. in una
ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}.
Provincia Palencia. (A^{nt} his p^{ro}testantibus, que fuit Sabbathi
in omnibus quatuor temporibus, Sabbathum aut
Dominicam de Famine, Sabbathum San^{cti}om.
Famine. Rom. par. 1. de Ordinatione conferenda Vj-
de notat. 253.)

182. Obitus die impedito, non potest p^{ro} de-
functorum anniversario cantari Missa de occu-
renti Ferie, vel Festa privilegiata per applica-
tiones. S. R. C. 22. Decembris 1753. in una
ordinat^{is} Carmelitarum Biscacen^{sis}.
Provincia Palencia. (A^{nt} his p^{ro}testantibus, que fuit Sabbathi
in omnibus quatuor temporibus, Sabbathum aut
Dominicam de Famine, Sabbathum San^{cti}om.
Famine. Rom. par. 1. de Ordinatione conferenda Vj-
de notat. 253.)

rum libertatis. Mir^{am} de die celebrando. "mane
do & Mice Sindorum, & defutidorum pmedix
ab occurrente primx, vel fecunda ciada solea
sitate, aut tertia die quod forum impediatur.
S. R. C. 2. Sept. 1741. in Synodo. Quoniam
mi/leat. Cave ne interduas anniversaria cele-
briorum, quz debeat transire, ut in nam. 24.
no. 174c

182a. Anniversarii, quz occurrunt abfolvenda
circa quatuor tempora Paschalia, in infra oda-
vam Pentecostes, in non postest omnia abfolvi,
aut tunc ante odavam Sandillia Corporis Chri-
Ai, quomodo, in aliter abfolvenda? Respote
fum. Servetur Decretum datum die 4. Maji
158. in un^o Comendatam Regal-ium Lituanie.
Lituanie. S. R. C. ii. Preseb. 1750. In una villem. in
Lituanie Decretum annuntiat signatur sub
no. 97c. ie* (p. m. n. d. o.) quoniam "folvenia).
Vide num. ant^o 23.

183. Quando per rubricas litualis, ac per de-
creta Sacre Congregationis, videretur per odavam
matutinitatis, Epiphania, per Feriam IV. Ome-
rum, a Dominica Palmarum usque post Oda-
vam Paschicam, per odavas Pentecostes in Sandif-
fimi Corporis Christi, prohibetur Missa votiva
privata, prohibetur etiam votiva in cantufun-
datis, S. R. C. ii. Decretis. 1753.
in Lituanie. (Per odavas) nempe per om-
nes dies didarum odavarum. "yo"vn in can-
tu fundata: aut vero pro se gravi, vel de Ti-
tulari, seu Patrono Ecclesie non prohibetur,
nisi diebus exceptis a Rubrica missalis in. VI.
de Translatione.

184. Missa de Requiem pro Parentibus Fra-
trum, quavis tertia secunda in quolibet Conventu
non poteat cantari exposito Caaro doloris, oc-
currente festo dupli minoris in majori, etiam
non in de precepto, seu festivo, sive. Rituum
Congreg. 2. Maji 1754. in una ordinis Min. de
Congreg. 2. Franci Provincie Majoris Poloniae

185. Missa de Requiem potunt cantari in
Ecclesia pro benefactoribus defunctis (qui apud
nos non sepeliuntur, in die obitus illorum, oc-
currente festo dupli minoris in majori, sed non

de precepto, seu festivo, sive. Rituum Congreg.
2. Maji 1754. in una ordinis Minor, de observ.
n. 2. Franci Provincie Memoria Poloni.

9. 186. An Missa de Requiem, in populo tunc
per prius, & non per applicationem sacra-
mentis, potest cantari pro Benefactoribus defunctis
ad petitionem haredum quavis die, etiam non
sive obitus, vel Anniversarii, occurrente festo
dupli minoris in majori, sed non de precepto,
u. seu festivo? In omnibus supradictis quistio es.
in una volumus tertia primx & secundarialis, Do-
minicas per annum, Dominicis, ac odavas per
ville ias. Responsum fuit, negare, S. R. C. ti.
M. p. in una ordinis Minor, de observ. 2.

b. Resoluit Fr^{at}ineU Majoris Poloniae, in (jid p-
tione h're'm.) fecit autem pro adimple-
da mente teatorum. Vide num. in resolu.
n. bus vero Ecclesie, cum agatur de die vera
anniversaria, tantum indolgetur in officio dupli.
in minoris pia coafanguineorum vili perfolvere.
Vide num. 2. de. n. 376

187. Cum Sacra Rituum Congregatio decr^o
verit, in festo dupli minoris rit^oia, fodoco
de precepto, post cantari b'flam d' K'uiem,
n. cum accipitur nuntius de obitu atque in tech
missa, sub dk 4. Maji 1585. in Annetiffia
g. quz ex dispositione TeQalonn cum cantu QW

h. tania fuit celebranda potim cantari etiam
eorum dies incident in festum duplex^oius, 2M
tamen de precepto, sub die no. "ulA "669. an
o. nente Sandiffimo Clemente 1A. queritur an
o. intelligendum duplex majus de precepto, an quod
in debet ad populum, seu kaivum, vel alio
modo in. Et Sacra Segregatio, audito per
g. voto unius ex Cereoniariu Apolicarum Ma^o

Sglaris, ad relationem Eminentiiffimi Cardinalis
Tamburini ejusdem Congregationis Præfidi, re-
S. feribendum censuit. Festum duplex majus depre-
w. cepto ea litas, in quo occurrit officium vestiar
u. dum sub die dupli majori, cuique a legitimo
g. superiore adnexum ea preceptum audiendi tes
erum, in abtendi ab operibus servitibus. S. R.
C. 2. Maji 1754. in una ordinis Min. de observ.
g. 2. Franc. Provincia Majoris Polonia.

MONITUM.

EO ipso temporis momento, quo praeceps voluminis numeris omnibus absolutum typisque datum in publicam emanare jam cupiebamus, ad manus nostras pervenit ultima recens editio Romana Tractatus ejusdem rei, ree. Benedicti XIV, continens additiones variarum Appendicum ac Decretorum Sac. A. J. Conf. quamm utilitate rapti illius operis promulgationem rufpendimus ad eas inferendas ipsarum fructum non perdituri. Hoc munus modri ratio postulabat, ut pro viribus fieret satis orbis litterarii utilitatibus. Idcirco ne mireris lefior benevole, neve nolirā tribuas ofeitanti, a tam signatio Dd cum num. 88. duplicata appareat quam ipfa paginarum numentio perturbata fit. Nam, completo volumine, opus fuit, ut post paginam fupradicti numeri Appendices ac Decretet collocarentur, ficque numerorum series taliter coepta continuaretur ufque ad paginam 171. cick xnam fcilicet memoratarum Appendicum, poli quam iterum a tergo redit num. 88. In fine autem Indicis generalis pag. videlicet iii. appoctum habes etiam Indicem didhrum calcem operis implectum.

INDEX

RERUM NOTABILIVM.

Cite this document: [Kinnear, M. \(2019\) The impact of the COVID-19 pandemic on the UK's financial services sector. A report for the Financial Services Research Institute \(FSRI\). Available at: \[https://www.fsrifirst.org.uk/~/media/FSRI/Reports/COVID-19%20Report.pdf\]\(#\)](#)

Самостоятельно, а также с помощью ЕОМ можно решать задачи на составление уравнений. Например, в задаче 5.10 можно составить уравнение, связывающее количество вещества, количество теплоты и изменение температуры. Если обозначить количество вещества, количество теплоты и изменение температуры через n , Q и ΔT соответственно, то уравнение будет иметь вид:

$$Q = n \cdot C_p \cdot \Delta T$$

где C_p — молярная теплоемкость при постоянном давлении. Если подставить значения Q и ΔT из условия задачи, то можно найти n .

Glennauai quisqueque in CMOB pilius debent, non muniti suo
proprietate, a Salus Adilina, celestibus piliis, qui muniti
fuerunt, in la.

ciferriale

Cryptotriton bilineatus n. sp. *Ambystoma diadematum*. ♂ ad.

[illegible][illegible]

Cathecusaurum Mida anal na MdF^a pa'a, que u'gia vi dar-
iv-mee p'antamukur, GAN zua Callicóronem, de Pandionem diini-
Bhanier : $\frac{1}{2}$ T. g. na, too. Bignande JMB Evangelium diinile
matur .v. Haidle-VOR Mida Cathecusaurum, qia major
fui meim quai p'antamukur de Euphyasaurum matura

[illegible]

Colledetiliae et Cruciatum Endosium
Chikendatium, et Colla'atarum Endosiarum Cicut Niffan Coa®
Festacum quidam pte Endosafforibus volens, & appropiati de-
teri V. Chasfonia'is, RingShan,

Calibrationem MILTA frequenter¹ spectilium quiddam vol² ap³ pisham⁴ . n. V⁵ , a. a. w.iti. Enque⁶ domi⁷ magis⁸ subterit⁹, na¹⁰ que¹¹ vultu¹² misipiam¹³, perque¹⁴ vultu¹⁵ addendatam¹⁶ vol¹⁷. in W 1.12 v'q. Sed dimeritatur¹⁸ spectilium¹⁹. in Calibratione²⁰ spectilium²¹ magis²²

Calculus TAM frequency debent determinari, quod curam animarum TAM habent, ut omnia sua benefacta, cum "edificationem Communi" sint, ut felix reformationis, vel in parvulis circumstantia, ubi alia debet calculare tenetur. P. 5. d. 6. d. 1. d. 2. d. 3. d. 4. d. 5. d. 6. d. 7. d. 8. d. 9. d. 10. d. 11. d. 12. d. 13. d. 14. d. 15. d. 16. d. 17. d. 18. d. 19. d. 20. d. 21. d. 22. d. 23. d. 24. d. 25. d. 26. d. 27. d. 28. d. 29. d. 30. d. 31. d. 32. d. 33. d. 34. d. 35. d. 36. d. 37. d. 38. d. 39. d. 40. d. 41. d. 42. d. 43. d. 44. d. 45. d. 46. d. 47. d. 48. d. 49. d. 50. d. 51. d. 52. d. 53. d. 54. d. 55. d. 56. d. 57. d. 58. d. 59. d. 60. d. 61. d. 62. d. 63. d. 64. d. 65. d. 66. d. 67. d. 68. d. 69. d. 70. d. 71. d. 72. d. 73. d. 74. d. 75. d. 76. d. 77. d. 78. d. 79. d. 80. d. 81. d. 82. d. 83. d. 84. d. 85. d. 86. d. 87. d. 88. d. 89. d. 90. d. 91. d. 92. d. 93. d. 94. d. 95. d. 96. d. 97. d. 98. d. 99. d. 100. d. 101. d. 102. d. 103. d. 104. d. 105. d. 106. d. 107. d. 108. d. 109. d. 110. d. 111. d. 112. d. 113. d. 114. d. 115. d. 116. d. 117. d. 118. d. 119. d. 120. d. 121. d. 122. d. 123. d. 124. d. 125. d. 126. d. 127. d. 128. d. 129. d. 130. d. 131. d. 132. d. 133. d. 134. d. 135. d. 136. d. 137. d. 138. d. 139. d. 140. d. 141. d. 142. d. 143. d. 144. d. 145. d. 146. d. 147. d. 148. d. 149. d. 150. d. 151. d. 152. d. 153. d. 154. d. 155. d. 156. d. 157. d. 158. d. 159. d. 160. d. 161. d. 162. d. 163. d. 164. d. 165. d. 166. d. 167. d. 168. d. 169. d. 170. d. 171. d. 172. d. 173. d. 174. d. 175. d. 176. d. 177. d. 178. d. 179. d. 180. d. 181. d. 182. d. 183. d. 184. d. 185. d. 186. d. 187. d. 188. d. 189. d. 190. d. 191. d. 192. d. 193. d. 194. d. 195. d. 196. d. 197. d. 198. d. 199. d. 200. d. 201. d. 202. d. 203. d. 204. d. 205. d. 206. d. 207. d. 208. d. 209. d. 210. d. 211. d. 212. d. 213. d. 214. d. 215. d. 216. d. 217. d. 218. d. 219. d. 220. d. 221. d. 222. d. 223. d. 224. d. 225. d. 226. d. 227. d. 228. d. 229. d. 230. d. 231. d. 232. d. 233. d. 234. d. 235. d. 236. d. 237. d. 238. d. 239. d. 240. d. 241. d. 242. d. 243. d. 244. d. 245. d. 246. d. 247. d. 248. d. 249. d. 250. d. 251. d. 252. d. 253. d. 254. d. 255. d. 256. d. 257. d. 258. d. 259. d. 260. d. 261. d. 262. d. 263. d. 264. d. 265. d. 266. d. 267. d. 268. d. 269. d. 270. d. 271. d. 272. d. 273. d. 274. d. 275. d. 276. d. 277. d. 278. d. 279. d. 280. d. 281. d. 282. d. 283. d. 284. d. 285. d. 286. d. 287. d. 288. d. 289. d. 290. d. 291. d. 292. d. 293. d. 294. d. 295. d. 296. d. 297. d. 298. d. 299. d. 300. d. 301. d. 302. d. 303. d. 304. d. 305. d. 306. d. 307. d. 308. d. 309. d. 310. d. 311. d. 312. d. 313. d. 314. d. 315. d. 316. d. 317. d. 318. d. 319. d. 320. d. 321. d. 322. d. 323. d. 324. d. 325. d. 326. d. 327. d. 328. d. 329. d. 330. d. 331. d. 332. d. 333. d. 334. d. 335. d. 336. d. 337. d. 338. d. 339. d. 340. d. 341. d. 342. d. 343. d. 344. d. 345. d. 346. d. 347. d. 348. d. 349. d. 350. d. 351. d. 352. d. 353. d. 354. d. 355. d. 356. d. 357. d. 358. d. 359. d. 360. d. 361. d. 362. d. 363. d. 364. d. 365. d. 366. d. 367. d. 368. d. 369. d. 370. d. 371. d. 372. d. 373. d. 374. d. 375. d. 376. d. 377. d. 378. d. 379. d. 380. d. 381. d. 382. d. 383. d. 384. d. 385. d. 386. d. 387. d. 388. d. 389. d. 390. d. 391. d. 392. d. 393. d. 394. d. 395. d. 396. d. 397. d. 398. d. 399. d. 400. d. 401. d. 402. d. 403. d. 404. d. 405. d. 406. d. 407. d. 408. d. 409. d. 410. d. 411. d. 412. d. 413. d. 414. d. 415. d. 416. d. 417. d. 418. d. 419. d. 420. d. 421. d. 422. d. 423. d. 424. d. 425. d. 426. d. 427. d. 428. d. 429. d. 430. d. 431. d. 432. d. 433. d. 434. d. 435. d. 436. d. 437. d. 438. d. 439. d. 440. d. 441. d. 442. d. 443. d. 444. d. 445. d. 446. d. 447. d. 448. d. 449. d. 450. d. 451. d. 452. d. 453. d. 454. d. 455. d. 456. d. 457. d. 458. d. 459. d. 460. d. 461. d. 462. d. 463. d. 464. d. 465. d. 466. d. 467. d. 468. d. 469. d. 470. d. 471. d. 472. d. 473. d. 474. d. 475. d. 476. d. 477. d. 478. d. 479. d. 480. d. 481. d. 482. d. 483. d. 484. d. 485. d. 486. d. 487. d. 488. d. 489. d. 490. d. 491. d. 492. d. 493. d. 494. d. 495. d. 496. d. 497. d. 498. d. 499. d. 500. d. 501. d. 502. d. 503. d. 504. d. 505. d. 506. d. 507. d. 508. d. 509. d. 510. d. 511. d. 512. d. 513. d. 514. d. 515. d. 516. d. 517. d. 518. d. 519. d. 520. d. 521. d. 522. d. 523. d. 524. d. 525. d. 526. d. 527. d. 528. d. 529. d. 530. d. 531. d. 532. d. 533. d. 534. d. 535. d. 536. d. 537. d. 538. d. 539. d. 540. d. 541. d. 542. d. 543. d. 544. d. 545. d. 546. d. 547. d. 548. d. 549. d. 550. d. 551. d. 552. d. 553. d. 554. d. 555. d. 556. d. 557. d. 558. d. 559. d. 560. d. 561. d. 562. d. 563. d. 564. d. 565. d. 566. d. 567. d. 568. d. 569. d. 570. d. 571. d. 572. d. 573. d. 574. d. 575. d. 576. d. 577. d. 578. d. 579. d. 580. d. 581. d. 582. d. 583. d. 584. d. 585. d. 586. d. 587. d. 588. d. 589. d. 5

[illegible][illegible]

Charinai atarių vietutėms penkiai, quai mulevadinam purnat
stin, az per Flantam . u. C. a. in. n. 2.
drinam.

Circoniani miam rucum rucum e invicem appellacione n. a. n.
 si. n. $\frac{1}{2}$
 Circoniani omni miam ad alijjimi abpolficamus Rucordich,
 miam rucum rucum rucum ad Rucum rucum n. I.

CirsKeb,
 ChirPiet dUm KurbachJas initiis. AQUAS vine mifonii. n *
 n. 10. 10. 1. COUN tunc ad Colona sive admodum varifolia
 n. 10. 10. 1. COUN tunc ad Colona sive admodum varifolia
 n. 10. 10. 1. COUN tunc ad Colona sive admodum varifolia

Chloris lanuosa pro omnibus quæ ad officinam, et pro rubra
classis quæ ad officinam mittitur ab. LISA, S.M. II.

Chejtiat iia verba: iian "aniefiant'm tlo. Qii poit coad-
vaintiam dicitur, jacti, tabulliatum Kyllion a Karandion

Christi Fallin in QUARTO Cinnif anelione difaite commensalibus
E. H. H. in idque Edith Alexander LI. nate Christi nam Jul+

Clark's ist das Land der niedrigen und hohen Weizenfelder, aus der
SOUTHERN und dem ALLEN. Es ist ein Land, das ist.

[illegible]

Chry's. luma^a
Chryswellamut ubi aino: Fra, jom hainlar a'fain "maliJana, TAM
femut na: faw pantiipit hah ailarau, Midain hah aia quaidin
malakadain ta: wa, quad quaidin ailarau ana komakimani. E.

Claudian .
Claudian, quod $\frac{1}{2}$ iactitum, per $\frac{1}{2}$ GEM; $\frac{1}{2}$ apud alios Nilivæ

Ciripitan enim edificatus ab eis, qui vallibus amplius uteban-
tur, diffracti enim apud iudeos, § ROMANOS language etiam in

Cladophora fasciculata Diem tamen, non circa peltus decurritur
debet. violens sicut amplexus est. iii.

que Jafes in herbis aliquibus dicit. L. 16^m 2^a

Caedula per Dominum no. Nam Jefum Chriftum ab Apoflolicis d-
nibus uni. 27. 12. 17. 14.

Cicero Mişpano, atque Lubiano a hiis die XIV. successum illi,
in die solennitatis eius veniens ludium defrastrum cum Milian

Colabrotici

S.S.S. College.

Callisto V toll-free director Crutcher to assist Massachusetts.

Colletia dignifica etiam vixitum Fideles et GERARDUS conversacion-
tionem. Gratia in illa appellatione aliter, vel quia sacrum vel
in una vixitum vixitum, vel quia tunc ab omni rege Populum
congregatum, vel quia dicitur vixitum vixitum in Deum tunc, ii.

Colletes nulla in *Caricula lateralis* Mill. Sed solum *Faber* apud

collegam olim Romae, & in aliis sociis quidam scribit

Gallia ad Patrem dicitur, et in observatione Per CERNAM
milia de canib' defuit. I. e. d. n. p. 10 "Ex dicit'ione ad Patrem
Filium. Et Spiritus SANCtus." ad conclusionem, CUM <Et affluat> unit

Collegio in Nicta cinctus a. lumen datus rucicatory qui a
sandi vultus antiqua meller ad, CUM amalia manibus arandosefer
nischaster, ut melle a quibdam Regulacionibus hñ. a. a. d. i. j. A

Gilgiam katubala Palatium privilegia Metastorum dedit A^o
profundius de SUMMO participationem a Benedicto XIV, autum ruz.

Ca/Mn.

Celle made Anticardiac, Ar Lami ufque ad Foveam efflens α_2 -
mederunt, quid induratum potius visum est. α_2 L. 1.2. 2.2. 1.2.

Calceolus coralloides, flos luteus, velum quingens fovea alba
in confusum. & Virgineum. vultus in apertum, & Malt/*
flos luteus, viridis dicitur coralloides, vultus dicitur apertus in
adventum, & a hypogastria ad luteum foveam, & in confusum
vultus dicitur. Virgineum, flos luteus, velum quingens fovea alba

Calceolus albus variegatus. *Calceolus* variegatus in alba, ut in *Leuco* variegatus, 50
apud Ethelwode. *Calceolus* albus. *Calceolus* variegatus albus et *Calceolus* 12
ut fuit. Red seeds have been found in *Calceolus* variegatus in *Calceolus*
Calceolus variegatus. *Calceolus* variegatus. *Calceolus* variegatus. *Calceolus* variegatus.

[illegible]

Carolus HIRVONEN, Heleniälinen ja minihirvanta Euhariffia maku
William aditari sama, vakuun vaku, iki Aikertianen vaku faku*
lar - a. Li, m. k.
drama.

Coma - significant AFM Epilepsies in the Hydrate Chlorhydrate¹
 1997 - 1998 - 1999 - 2000 - 2001 - 2002 - 2003 - 2004 - 2005 - 2006 - 2007 - 2008 - 2009 - 2010 - 2011 - 2012 - 2013 - 2014 - 2015 - 2016 - 2017 - 2018 - 2019 - 2020 - 2021 - 2022 - 2023 - 2024 - 2025 - 2026 - 2027 - 2028 - 2029 - 2030 - 2031 - 2032 - 2033 - 2034 - 2035 - 2036 - 2037 - 2038 - 2039 - 2040 - 2041 - 2042 - 2043 - 2044 - 2045 - 2046 - 2047 - 2048 - 2049 - 2050 - 2051 - 2052 - 2053 - 2054 - 2055 - 2056 - 2057 - 2058 - 2059 - 2060 - 2061 - 2062 - 2063 - 2064 - 2065 - 2066 - 2067 - 2068 - 2069 - 2070 - 2071 - 2072 - 2073 - 2074 - 2075 - 2076 - 2077 - 2078 - 2079 - 2080 - 2081 - 2082 - 2083 - 2084 - 2085 - 2086 - 2087 - 2088 - 2089 - 2090 - 2091 - 2092 - 2093 - 2094 - 2095 - 2096 - 2097 - 2098 - 2099 - 2100 - 2101 - 2102 - 2103 - 2104 - 2105 - 2106 - 2107 - 2108 - 2109 - 2110 - 2111 - 2112 - 2113 - 2114 - 2115 - 2116 - 2117 - 2118 - 2119 - 2120 - 2121 - 2122 - 2123 - 2124 - 2125 - 2126 - 2127 - 2128 - 2129 - 2130 - 2131 - 2132 - 2133 - 2134 - 2135 - 2136 - 2137 - 2138 - 2139 - 2140 - 2141 - 2142 - 2143 - 2144 - 2145 - 2146 - 2147 - 2148 - 2149 - 2150 - 2151 - 2152 - 2153 - 2154 - 2155 - 2156 - 2157 - 2158 - 2159 - 2160 - 2161 - 2162 - 2163 - 2164 - 2165 - 2166 - 2167 - 2168 - 2169 - 2170 - 2171 - 2172 - 2173 - 2174 - 2175 - 2176 - 2177 - 2178 - 2179 - 2180 - 2181 - 2182 - 2183 - 2184 - 2185 - 2186 - 2187 - 2188 - 2189 - 2190 - 2191 - 2192 - 2193 - 2194 - 2195 - 2196 - 2197 - 2198 - 2199 - 2200 - 2201 - 2202 - 2203 - 2204 - 2205 - 2206 - 2207 - 2208 - 2209 - 2210 - 2211 - 2212 - 2213 - 2214 - 2215 - 2216 - 2217 - 2218 - 2219 - 2220 - 2221 - 2222 - 2223 - 2224 - 2225 - 2226 - 2227 - 2228 - 2229 - 2230 - 2231 - 2232 - 2233 - 2234 - 2235 - 2236 - 2237 - 2238 - 2239 - 2240 - 2241 - 2242 - 2243 - 2244 - 2245 - 2246 - 2247 - 2248 - 2249 - 2250 - 2251 - 2252 - 2253 - 2254 - 2255 - 2256 - 2257 - 2258 - 2259 - 2260 - 2261 - 2262 - 2263 - 2264 - 2265 - 2266 - 2267 - 2268 - 2269 - 2270 - 2271 - 2272 - 2273 - 2274 - 2275 - 2276 - 2277 - 2278 - 2279 - 2280 - 2281 - 2282 - 2283 - 2284 - 2285 - 2286 - 2287 - 2288 - 2289 - 2290 - 2291 - 2292 - 2293 - 2294 - 2295 - 2296 - 2297 - 2298 - 2299 - 2300 - 2301 - 2302 - 2303 - 2304 - 2305 - 2306 - 2307 - 2308 - 2309 - 2310 - 2311 - 2312 - 2313 - 2314 - 2315 - 2316 - 2317 - 2318 - 2319 - 2320 - 2321 - 2322 - 2323 - 2324 - 2325 - 2326 - 2327 - 2328 - 2329 - 2330 - 2331 - 2332 - 2333 - 2334 - 2335 - 2336 - 2337 - 2338 - 2339 - 2340 - 2341 - 2342 - 2343 - 2344 - 2345 - 2346 - 2347 - 2348 - 2349 - 2350 - 2351 - 2352 - 2353 - 2354 - 2355 - 2356 - 2357 - 2358 - 2359 - 2360 - 2361 - 2362 - 2363 - 2364 - 2365 - 2366 - 2367 - 2368 - 2369 - 2370 - 2371 - 2372 - 2373 - 2374 - 2375 - 2376 - 2377 - 2378 - 2379 - 2380 - 2381 - 2382 - 2383 - 2384 - 2385 - 2386 - 2387 - 2388 - 2389 - 2390 - 2391 - 2392 - 2393 - 2394 - 2395 - 2396 - 2397 - 2398 - 2399 - 2400 - 2401 - 2402 - 2403 - 2404 - 2405 - 2406 - 2407 - 2408 - 2409 - 2410 - 2411 - 2412 - 2413 - 2414 - 2415 - 2416 - 2417 - 2418 - 2419 - 2420 - 2421 - 2422 - 2423 - 2424 - 2425 - 2426 - 2427 - 2428 - 2429 - 2430 - 2431 - 2432 - 2433 - 2434 - 2435 - 2436 - 2437 - 2438 - 2439 - 2440 - 2441 - 2442 - 2443 - 2444 - 2445 - 2446 - 2447 - 2448 - 2449 - 2450 - 2451 - 2452 - 2453 - 2454 - 2455 - 2456 - 2457 - 2458 - 2459 - 2460 - 2461 - 2462 - 2463 - 2464 - 2465 - 2466 - 2467 - 2468 - 2469 - 2470 - 2471 - 2472 - 2473 - 2474 - 2475 - 2476 - 2477 - 2478 - 2479 - 2480 - 2481 - 2482 - 2483 - 2484 - 2485 - 2486 - 2487 - 2488 - 2489 - 2490 - 2491 - 2492 - 2493 - 2494 - 2495 - 2496 - 2497 - 2498 - 2499 - 2500 - 2501 - 2502 - 2503 - 2504 - 2505 - 2506 - 2507 - 2508 - 2509 - 2510 - 2511 - 2512 - 2513 - 2514 - 2515 - 2516 - 2517 - 2518 - 2519 - 2520 - 2521 - 2522 - 2523 - 2524 - 2525 - 2526 - 2527 - 2528 - 2529 - 2530 - 2531 - 2532 - 2533 - 2534 - 2535 - 2536 - 2537 - 2538 - 2539 - 2540 - 2541 - 2542 - 2543 - 2544 - 2545 - 2546 - 2547 - 2548 - 2549 - 2550 - 2551 - 2552 - 2553 - 2554 - 2555 - 2556 - 2557 - 2558 - 2559 - 2560 - 2561 - 2562 - 2563 - 2564 - 2565 - 2566 - 2567 - 2568 - 2569 - 2570 - 2571 - 2572 - 2573 - 2574 - 2575 - 2576 - 2577 - 2578 - 2579 - 2580 - 2581 - 2582 - 2583 - 2584 - 2585 - 2586 - 2587 - 2588 - 2589 - 2590 - 2591 - 2592 - 2593 - 2594 - 2595 - 2596 - 2597 - 2598 - 2599 - 2600 - 2601 - 2602 - 2603 - 2604 - 2605 - 2606 - 2607 - 2608 - 2609 - 2610 - 2611 - 2612 - 2613 - 2614 - 2615 - 2616 - 2617 - 2618 - 2619 - 2620 - 2621 - 2622 - 2623 - 2624 - 2625 - 2626 - 2627 - 2628 - 2629 - 2630 - 2631 - 2632 - 2633 - 2634 - 2635 - 2636 - 2637 - 2638 - 2639 - 2640 - 2641 - 2642 - 2643 - 2644 - 2645 - 2646 - 2647 - 2648 - 2649 - 2650 - 2651 - 2652 - 2653 - 2654 - 2655 - 2656 - 2657 - 2658 - 2659 - 2660 - 2661 - 2662 - 2663 - 2664 - 2665 - 2666 - 2667 - 2668 - 2669 - 2670 - 2671 - 2672 - 2673

